

နက္ခတ်ကျော်စွာ

မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၁၂၃
၂၀၁၂ ခုနှစ်

BURMESE
CLASSIC

နက္ခတ်ကျော်စွာမဂ္ဂဇင်း (၁၁)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ

အထူးထုတ်

ရတနာမဉ္ဇူဘုရားရုပ်ပွားတော်

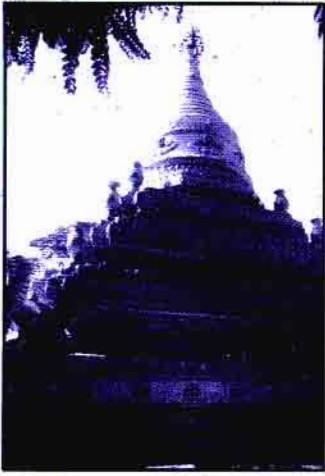
[ခင်းတစ်ရပ်၊ ဓမ္မလေးခြံ]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂကင်း၏ (၃၁) နှစ်ပြည့် ကုသိုလ်စေတနာ

နယော တာယ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နက္ခတ္တဇာတ်ခြည်
နက္ခတ္တဇာတ်ခြည်
နက္ခတ္တဇာတ်ခြည်

BURMESE CLASSIC

သုန္ဒရီဓမ္မာရ် ဂါထာတော်

သုဂတော နိဗ္ဗာန် ယာတိ၊ သုဂတော လောကနာယကော။
သုဂတော နာထော လောကော၊ သုဂတော မာရဝိဇယော။
သုဂတော သုဂတံ ဌာနံ၊ သုဂတော သန္ဓရံပိစ။
သုဂတော နိဗ္ဗာန် ယာတိ၊ သုဂတော နာမ တေ နယော။

အနက်

သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူကုန်၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကနာယကော၊ လောက၏ ရှေ့ဆောင်နာယက ဖြစ်တော်မူ၏။ လောကော၊ လောက၌။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရဝိဇယော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏ကြွသွားရာ ဖြစ်သော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သန္ဓရံပိစ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း။ ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ယာတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သုဂတောနာမ၊ သုဂတမည်သော။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ နယော၊ ရှိခိုးပါ၏။

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ ဇင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၃၁)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

လောကီပညာရပ်သစ်မဂ္ဂဇင်း

နာယကကြီး

ထိက်တာ အောင်နိုင်
 M.B.B.S.(Ygn)
 ၁-၁-၁(တိုင်းရင်းဆေး)
 M.Med.Sc(Pharmacology)
 Advanced Pharmacokinetics
 Training (London)
 M.C.P.A.A.T.C.M
 (Wuhan), D.M.A
 Senior Fellowship of Aryurvedic
 Medicinet(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး
ဒေါ်ဝတ်ရည်ဆွေ
 B.Sc(Bot),Dip.T.Med.
ဦးဝင်းထိန်ကျော်
 B.A(Philos),Dip.T.Med.,
 T.L.R.M(INDIA)

စာတည်းချုပ်
ဦးကျော်စိုးသိန်း
 တာဝန်ခံစာတည်း
 ဓမ္မဒေဝ
 နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ
 အောင်ဇ(L.L.B)၊ ကိုစိုးသန်း၊
 သန်းထွန်း(ဘားအံ)
 ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* **ဦးစံတင့်**
 (စတုရီကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)
 * **ဦးသန်းအောင်ရွှေ**
 [ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
 ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ
 (နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး
ဦးထွန်းစိန်
 B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်
 ကိုတင်ဦး၊
 တင်တင်နွယ်
 မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
 မြတ်မင်းဟန်
 မြန်ချီရေးမှူး၊
 ယဉ်ကျေးဝေ
 ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

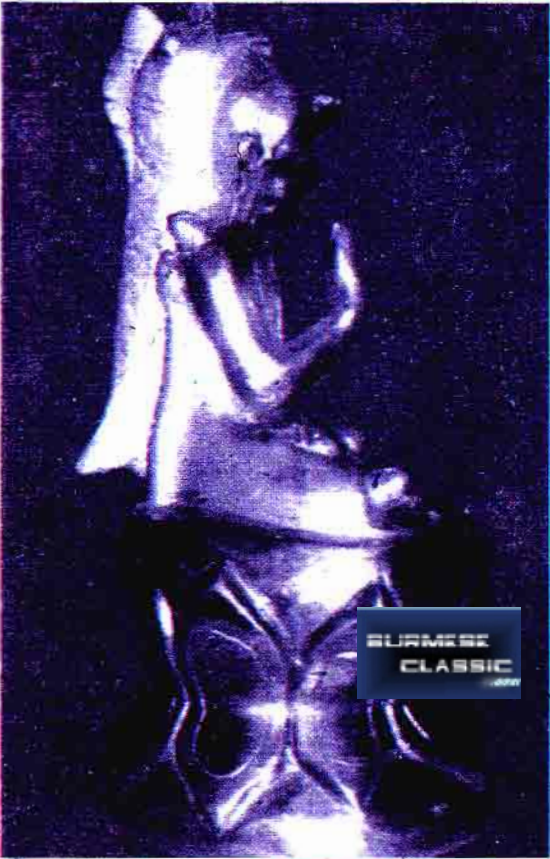

ဥက္ကဋ္ဌ ရောင်လုံချွန်
 သွယ်သွယ်လှလှရှိသည်
 ကျွေးမြွေဖွင့်လှက် ပြုံးတော်မူဟန်မှာ ...
 ၈၇-၁၀၈

ထုတ်ဝေသူ
 ဦးခင်မောင်ဝင်း (ခ) ဦးကျော်စိုးသိန်း (၀၀၇၃၉)
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်၊
 ၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 အတွင်းနှင့် ယုတ်နားဖက်
 ဦးကျော်မင်းစိုး (၀၀၇၅၉)၊ ဝိမေတ္တာပုံနှိပ်တိုက်၊
 တမတ် ၁၇/တ၊ ၅၆-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊
 ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 မန္တလေးမြို့နယ်ရေး
 နဂါးစာပေ
 ရှမ်းတောင်ကား၊ မြန်ချီရေး
 ဝိလှနာစာပေ (တောင်ငူ)
 ဂင်္ဂါနီစာပေမြန်ချီရေး (တောင်ငူ)
 မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြန်ချီရေး
 ကျော်ကျော်စာပေ (မော်လမြိုင်)
 မြန်ချီရေး
 ကျော်စိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ၈-၀၉ ၇၇၆ ၃၄၉၇၅၊ ၀၉ ၉၆၀၀၄၀၉၂။

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ
 ယဉ်ကျေးဝေ

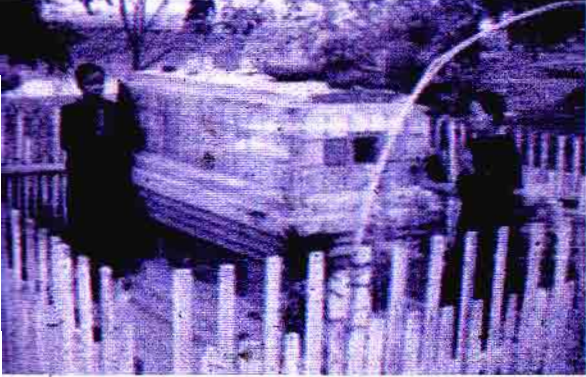
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
 အမှတ် ၃၇၂
 တန်ဖိုး - ၂၃၀၀ကျပ် (မြန်ချီရေး)
[နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်]
 အုပ်ငယ်
 ၁၀၀၀
 ၀၉ ၇၇၆ ၃၄၉၇၅၊
 ၀၉ ၉၆၀၀၄၀၉၂။

BURMESE CLASSIC

ပုဒ္ဂလိကဗျာ ဦးခင်ထွန်း
မိုးငွေသော ငါးကြိုး၏
ညာဘက်တွင် ကြားပြီးတစ်ခုကို... ၈-၉၁

ထိုစဉ်က (၆) လကြာ
ဒုတိယကမ္ဘာပွဲကြီး ခြေစဉ်းရိုးခတ်၍
ပူဇော်ထား၍ပုံကို... ၈-၉၅

★ ရွှေချခြင်းရောင်ခြည် ★

တိမ်ခွာ ထိန်ဝါလင်းစေသူ [မိုးမြေသင်း] ၃၆
သံပတ်ဘုရားကိုယ်တော်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း
[လွယ်ကောင်းအောင်] ၁၆၉

■ ပညာပေးရောင်ခြည် ■

တစ်နှစ်တာ စမ်းစာ၊ ဓာတ်စာ [မျိုးမြင့်ဆွေ-မျက်မှန်] ၁၅၁
အကျွတ်အလွတ်ပွဲအတွက် ဖိတ်ကြားနည်း
[မုနင်းဆီ-ရေဆင်း၊ နေပြည်တော်] ၂၈၅

🌸 လက္ခဏာရောင်ခြည် 🌸

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲတွင် ဂုဏ်ထူးများများ
ရနိုင်သော လက္ခဏာ ၁၃
ရာထူးမြှောက် တိုးတက်မြှင့်မားတတ်သော လက္ခဏာ ၁၆၇
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညှိကြစို့
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၈၀
ငွေစာရင်းမှူးတစ်ဦး၏ လက္ခဏာ [သန်းပညာ] ၃၀၄

🔸 ကမ်းညွှန်ရောင်ခြည် 🔸

စစ်တောင်းရေအလျှင် ဦးတင်ပုဇွန်လာသည့်
ရွှေကုန်းတော် သာသနာ့မြေ(၁)
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၉
ပုပ္ဖိုးတောင်မှ ပညွှတ်ကုန်းတော် ခုနစ်နှာမှ ခရီးစဉ်(၁)
[ဇင်ညိုငယ်] ၅၇
ဝင်းကျွတ်ဆံတော်ရှင် တောင်ခြေရင်းမှ
သတ္တဗျာနကုန်းတော်မြေ(၁) [ခရီးသည်သုတေသီ] ၈၁
စင်မြင့်ရွာ လေးကျွန်းမြင့်မိုရ်စွာခိုင်ဘုရား အနီးမှ
ရောဂါပျံ့နှံ့ ဖျောက်စေသော သိပ္ပံဝင် ကျောက်မြင်း
ရိုရာသို့ [ဓာတ်ပုံတင်အောင်-ဆည်တော်ကြီး] ၂၄၁

○ အထူးကဏ္ဍရောင်ခြည် ○

စံဖွယ်ထွင်ခေါင် ဗောဓိတစ်ထောင် သဗ္ဗဗ္ဗဇောတိကစေ
အရှင်ဝိမလ(ရေဆွမ်းဆရာတော်)
[ရွှေမော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၂၅
ရှင်အရဟံ သမုတ်ခဲ့သော နေဝင်သိမ်နှင့်
သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော ဂူကြီး [ရေနံမြေ-လွမ်းစု] ၃၃
မြဝတီမြို့မှ ကောင်းကျိုးနိမိတ် ဝေဆာစေသည့်
မိကျောင်းကုန်း သာသနာ့မြေသို့(၂) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၄၉
သာဝကပရိသတ်လေးပါးအား ဂန္တရုဇု ဝိပဿနာစုရ
အလင်းရောင်ထွန်းပြောင်စေသော မီးအိမ်ရှင် မဟာရင်
ပိုင်းချုပ်ဆရာတော် အဘိဓမ္မမဟာရဋ္ဌဂုဇု သန္တန္တအာရိယ
မဟာထေရ်ကြီး(၃) [ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၂၁
ပေါ်တော်မူ ဘုရားပုံသဏ္ဍာန်ပေါ်နေသော
ထူးခြားသောသစ်ပင် [သက်ဦးမောင်-နမ့်စန်] ၁၉၅
နက္ခတ္တဇာန် ဇန်နဝါရီလ (၃၁) နှစ် ပြည့် အမှတ် ၈၇ အထူးထုတ်

စ ကိုယ်ကျေရောင်ခြည် စ

ကြီးပွားချမ်းသာလိုသလား ချမ်းသာကြီးကိုသွားနှင့်...
လွန်ခဲ့သော(၂၁)နှစ်ခန့်က အပိုင်းမင်းကျောင်းမှ
ထူးခြားအံ့ဖွယ်ရာများ(၁) [[စာသင်]သန့်စင်] ၄၁
နေပြည်တော်မှ တောင်ညိုရွာကြီး

[အိကင်း ဦးမြမောင်-မန္တလေး] ၂၂၈

နတ်ငါး ခိုးမင်းသူတို့ ရုက္ခဖိုးနတ် သတိပေးသည့်
တိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဆန်း [မောင်ကံ-တံတားရွာ] ၂၅၄
ဘာပြောသော မြွေအလပွယ်ဆရာ

[စလင်း ဦးကျော်] ၂၆၂

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ပွားခြင်းကြောင့်
အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်သိမြင်နိုင်ခြင်း စွမ်းအား အစွမ်း
[စကြိုတောင်သူတော်-စဉ့်ကူးမြို့နယ်] ၂၆၅

* ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် *

အရာရာအောင်မြင်စေမည့် မေတ္တာရေစင်
လုပ်ဆောင်နည်းကျင့်စဉ်

[ပိုရှယ်မေ-အင်ငါးရွာ သကြားစက်] ၁၁၈

ဂုဏ်တော်ကွန်ဇာ ပုတီးစိပ်နည်းတစ်နည်း
[ရွှေထွန်းဦး-ချေကြည်] ၁၈၅

ကိုးနဝင်းအဓိဋ္ဌာန် ပြုပြည်လှံ (၄၅)ရက်
အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်နည်း [စရဏ ဦးအောင်] ၂၀၁

● အစီအမူရောင်ခြည် ●

ကာဘရံ ဘေးမရှိ [ဦးစိန်-ခေတ္တ မြိတ်] ၂၁
အကြွေးပြန်ရစေသော ယတြာအစီအမူ

[ဂါမဏိဇော်-ဝိဇ္ဇာဓေ ဝစ်ကိုင်း] ၄၅

ဂဝံမျက်နှာဖုံးအစီအမူ [သုတေသီတစ်ဦး] ၅၅
ဖျေးရောင်းကောင်းလိုလျှင် စွန့်စွပ်ကိုဆင်

[ဆန်းထွန်းနိုင်-မြစ်သာ] ၁၀၂

နို့ညှပ်ကို ကာကွယ်နည်း [ဦးတင်အေး-တိုင်းရင်းဆေး] ၁၈၁
မြင်သိခဲ့ရ၍ ယုံကြည်မိပါသည် [သာဗ္ဗာမန္တန်နှင့်
အစီအမူ] [နေမဝင်ကြယ်လေး-နတ်မောက်] ၂၄၀

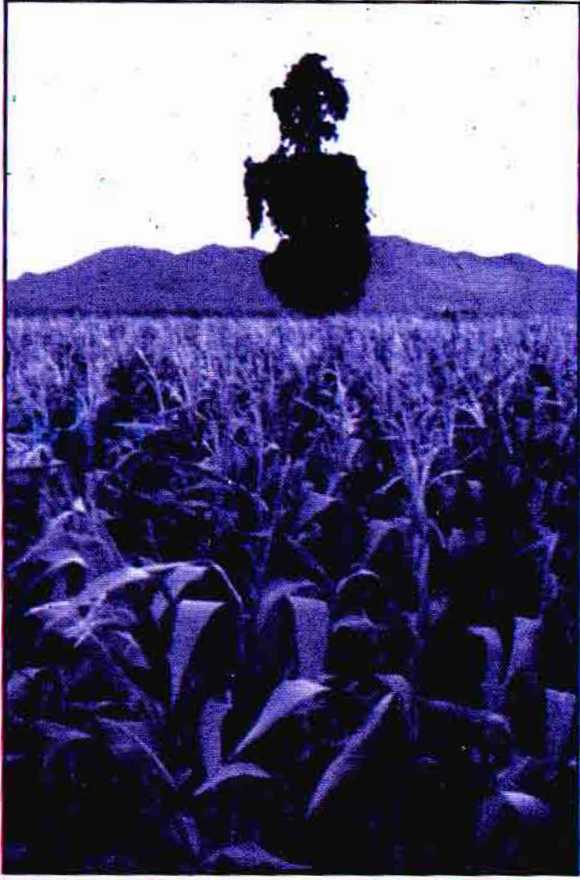
□ အပိုပုဂံရောင်ခြည် □

လူတိုင်းအတွက် သိရှိစင် ပြဒါးဘုရား
[ဆရာဦးကျော်လင်း-နေလဝိဇ္ဇာ] ၆၂

ပြဒါးမှ ရွှေမြစ်နိုင်ပါသလော(၃) [ဦးမနောမယ-ပြည်] ၁၉၉
ဥ-ဩ-သံ-ဩတ် စီးပွားတက် [မောင်သူတ] ၂၀၇

တက်တတ်လျှင် အပေါ်ရောက်၏ [သောင်မြင့်-သတုံ] ၂၁၅
သွပ်ဖမ်းဝိဇ္ဇာ အပိုင်း (၃) [ဦးမင်းဇင်-ရွှေနဝင်း] ၂၂၃

၄ နက္ခတ္တဇာန်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

**ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း နှစ်စဉ်မြို့နယ်
နှစ်သွယ်ကျေးရွာ သစ်စင်တစ်ပင်မှ
ဘုရားပုံတော်ပျိုး ပေါင်းနုပွား... ◀ တ-၁၄၅**

**ဒေါက်တာမင်းမြင့်ကျော်
လက်ရှမ်းမား ဒေါင်းဆိုးအောက်ကားပြုံး
ဒေါက်တာ မိုးညှော်... ▶ တ-၁၄၇**

စိုးတုတ်ဆရာတော်ကြီး၏
ဝိပဿနာ အားထုတ်နည်းကို
တီတိကျဉ်းကျဉ်း ပြတ်သားနာယုတ္တိ ... ၈-၁၁၃

မားကမုန်းအဖိုအမ
မိတ်ပျောက်နေဟန် ဖြစ်ပါတယ်
ဝိယသိဒ္ဓါအသောင်အဖြစ် ... ၈-၉၈

* ဂါထာပုဒ်ဖျော်ဖြေခြင်း *

ခွေးဆိုးကို ယဉ်ကျေးအောင် ရွတ်ဆိုသောဂါထာ
[မောင်လှကြိုင်-လက်ခုပ်ပင်ရွာ] ၄၆
အစွမ်းထက်မြက် စိတ္တမက်မန္တန်တော်ကြီး [ဇိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၄၁
မြစေ့ရှည်စေ့တည်စေ ထူးမြတ်သည့် ဂါထာတွေ
[ဆုံကြွယ်] ၁၆၁
မျက်စိနာပျောက်ကင်းသည့် ရေမန်းမန္တန်
[မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၂၂၄

* ဆေးနည်းတို့ဖျော်ဖြေခြင်း *

သင်၏ ဇွနနာပျောက်လိုပါသလား [ဝင်းထွန်းဦး-မကျွေး] ၁၀၃
သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် အုန်းတစ်လုံးဆေး
[အောင်စ-LL.B] ၁၄၈
အရေပြားရောဂါအတွက် ကေရာဆီမြစ်ခေါက်စားဆေး
[ခင်ထွန်း] ၂၂၂

◆ ဆေးကောသုဖျော်ဖြေခြင်း ◆

သက်တမ်း(၂၀၀) သက်ရှည်ဆေးတော်ကြီး
[သီတာဆန်း-မော်လမြိုင်] ၂၃
ဇွနနာရောဂါ ကိုယ်တွေ့ပျောက် ဆေးနည်း
[ဦးငွေအောင်မွန်] ၁၉၀
ထူးဆန်းသောရသေ့ကြီး၏ အသီးသုံးဖို့ ဆေးတော်မြတ်
[ရဲမျိုးသူ-ဗောဓိမြိုင်၊ တောင်ငူ] ၁၉၃
မျက်မှန် အဆောင်လွတ်စေသော ဆေးနည်း
[ကြည်မြိုင်] ၂၀၆

* ဟိုတုပုဒ်ဖျော်ဖြေခြင်း *

လူလား မြွေလား နဂါးလား [ကောင်းသုခ] ၂၃၃
ထူးထူးဆန်းဆန်း သပိတ်ဆွမ်း
[အောင်ချစ်ကြည်-ကြို့ပင်ကောက်] ၂၄၉
ထူးဆန်းသော ဆေးဆရာနှင့် အဖြေမရုံသော ပုစ္ဆာ
[အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၂၁၄
ပြခမ်းပြာ တစ်တွမ်းစား [ရောင်နီဦး] ၂၆၈

● မိတ်ရွှမ်းဆင်ဖျော်ဖြေခြင်း ●

ဗုဒ္ဓရုပ် ရှင်ရသေ့
[ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းဆေး] ၂၉၄

▲ ယူးခြားဆင်ဖျော်ဖြေခြင်း ▲

တုမုဒြာကြာပင်နှင့် အပွင့်အစွမ်း [ဆုရှင်မိုး] ၁၅၂
ဂန္ထီရဆန်ပြီး စီးပွားလာဘ်ရွှင် ဆေးဖက်ဝင်
ဂမုန်းကမြင်းပင် [စော်ရဲနိုင်] ၁၉၂
မြဲလုံဆေးဖက်ဝင်(ဘီလူးဂမုန်း)ခေါ်
မင်းသားလေးဂမုန်းပင် [သန်းထွန်းသိန်း-ဘားဘီ] ၁၉၄
နက္ခတ္တဖျော်ဖြေခြင်း ၅

● ဓမ္မသုတေသနပြုခြင်း ●

ပုဂံဘုရားများ အကြိမ်ကြိမ် ဖူးရလေအောင်
[သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး] ၁၄၃
မြင်ဘူးသေးသူများ မြင်ဖူးစေချင်[သစ်တောက်နွယ်]
[ဖိုးကုန်းကြာမော်] ၁၄၄
အင်ကြမ်းပင်သို့ အပြန်လမ်း [ဝမ်း-စက်မှတက္ကသိုလ်] ၂၇၆

† ထူးခြားပစ္စည်းများပြုခြင်း †

တစ်ခါက စိတ်ဝင်စားခဲ့ရသော အထူးအဆန်းများ
[ဆရာစု] ၉၄
ကျွန်ုပ်၏ ထူးဆန်းသော ရှေးဟောင်းလက်စွပ်
[ကိုသိန်းထွင်ဟိန်း-ပန်းသခင်၊ စဉ့်ကူး] ၁၄၇

◆ ကိုယ်ခံပညာရပ်များပြုခြင်း ◆

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယကွ(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ(စုတိယပိုင်း) (၉)
[ဆရာကြီးမင်းယကွ-တိုက်ပွဲဝင်] ၂၀၉

✦ ကုထုံးများပြုခြင်း ✦

ဇက်နိုင်း၊ဇက်စောင်း မနိပ်ကောင်း [အောင်စ.-L.L.B] ၂၁၃

* အပျိုးသစ်အထူးများပြုခြင်း *

ကြက်သွန်ဖြူနီကြောင့် ခံတွင်းအနံ့ ဆုံးခဲ့သော်
[ခင်စာနည်ကျော်-ကောလင်း] ၂၀၅
အိမ်ရှင်မများ သိမှတ်ဖွယ်[အမဲသားနှင့် ကုလားပဲဆန်ဟင်း
နူးနပ်လိုသော်] [ယိမ်းဝသုန်-န.တ.က] ၂၀၆

○ သုတေသနပြုခြင်း ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထိုမြို့လက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၅၆

○ မြန်ချင်းပြုံးဆေးပင်ဆေးမြစ်များပြုခြင်း ○

မှန်စဲကမ်းခြေမှ ရခိုင်စလေသုံး ဆေးပင်များ [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၁၅၃
ဂမုန်းတိမ်ပြာနှင့် သူ၏ဆေးအသုံး[ကျွန်ုပ်မောင်စိမ်း-ဝန်းမော်] ၁၈၂

◆ ပါရမ္မာန်များပြုခြင်း ◆

ဦးနွား ဝေဝေမသွားအောင် လုပ်ထားပါ[ကသာ သင်းမွှေး] ၂၀၈

● ကြည်ညိုခြင်းများပြုခြင်း ●

ထူးထူးခြားခြား ငါးရုံသော ဘုရား(သို့မဟုတ်)
ကပ်ကျော်လာသ်ခေါ် ဆုတောင်းပြည့်ရပ်ပွားတော်
[မင်းရဲထွန်းမြင့်-မြစ်သား] ၈၉
အောင်ချမ်းသာကျောင်းမှ ရှပ်ပွားတော်ကြီးနှင့်
ထူးခြားဖြစ်စဉ် [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၁၀၈

* အောင်မြေများပြုခြင်း *

ကြီး(၄)ကြီးတောင်တန်းမှ အဓိဋ္ဌာန်အောင်စခန်းတစ်ခု
[မင်းကျွန်-ဂန္တီရတောင်တန်း] ၁၇
စစ်ကိုင်းတစ်ခု ဘမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
ရိုးပူဇော် ဂါထာတော်များ(၅၄)ရတနာဒီပံ
ဘိုးဘိုးအောင်စေတီ] [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၆၅

၆ နဂါးဇာတိဇာတိ မဂ္ဂဇာတိ

အဘိုးပင်းခေါင်
အသက်ထင်မှူးပို့စဉ်က တည်ထားခဲ့သော
ကပ္ပပုဏ္ဏိုင် ကပ်ကျော်စေတီ ဖြစ်သည်... ▶ ၈-၁၀၆

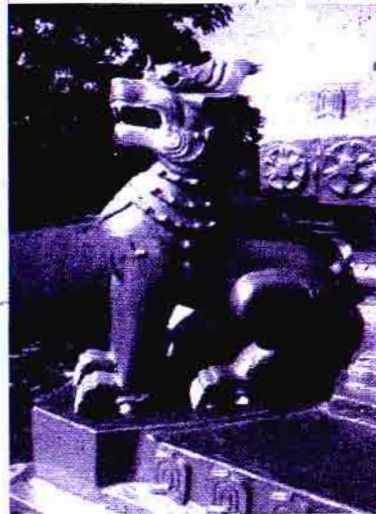
ကျွန်ုပ်တို့က
ဒီဇကာဒီဇကင်ဂျီ
ဇာတိရတု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါ... ▶ ၈-၃၁

ရတနာဒီပံ ဘိုးဘိုးအောင်စေတီမှ
အကာ၊ အကာမ အထူးယှဉ်ထူ
အဓိဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်စီပရသော အောင်မြေဖြစ်သည်... ▶ ၈-၆၄

အင်းဝမြို့
မားကရာကျောင်း
၏
အရှေ့တောင်
အနီးမှ
အာဘ
ဘိုးဘိုးအောင်၏
တစ်ဝဂ္ဂဇေတီ
မှ
ဆေးကြိုး
ရုပ်ပွားတော်
ဖြစ်သည်...
† ၈-၆၀

မုဒုံဒီ
ဦးတင်တယ်
နတ်ရုပ်
မှ
ဦးတင်တယ်
နှင့်
သားများ
ရှင်တူ
ဖြစ်သည်...
† ၈-၅၇

အပိုက်အိုက်
များကြောင့်
ခံစားရသူများ
လူ့ကျောက်
အိမ်ရှင်
ပြု၍
ပြေပျောက်
ဆောင်
ခြံသံ
ဖြစ်သည်...
† ၈-၆၉

◆ ပီပေဒေရောင်ခြည် ◆
 ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ထိအတွက် ဇွေးချယ်ပါ ဤဝကန်း
 [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၂၇၅

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင်
 ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၈၈

* မိုက်ဂျိုးရေးပေါင်ခြည် *
 အုန်းပင် သီးချိန်တန် မသီးလျှင်
 [ဦးကိုကိုကြီး-စစ်ဆေးရေး။ (၂)မ.တ.ယ။ ထုံးဘို] ၃၉
 မခါးသော တမာ စိုက်ပျိုးနည်း [တင်မောင်-ရွှေမင်းဂံ] ၁၄

□ အောင်မြင်လှန်းမာရေးပေါင်ခြည် □
 မိုးသားကြီးစားသော ရဟန်းတော်လေးတစ်ပါးရဲ့
 ထူးခြားဆန်းပြား ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များနှင့်
 တရားအောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းများ(၁)
 [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၃၇

● အင်းစပေရောင်ခြည် ●
 အပူဟူသမျှ ငြိမ်းစေသော မီးမလောင်သော
 အင်းကျော် [ဦးကြည်မောင်-ကျောက်ပန်းတောင်။
 နေလကမ္ဘာဆေးတိုက်] ၉၂
 နဝင်းသတ်အင်း အစီအရင် [မျိုးချစ်စော်-မိစာ] ၁၇၄
 ကြောင်းကီးဆင်ခြင် ပညာခွင် [စော်မြင့်-မြင်မြီ] ၁၃၃

🍃 ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပေါင်ခြည် 🍃
 ကျောက်တံခါးမြို့ မဇ္ဈိမာရုံကျောင်းမှ ဆုထူးပန်
 ဆရာတော်ဦးကေသရ(၂) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၃
 ရုပ်တလောင်တော်မှ ဓာတ်တော်ကြွင်းသည်
 မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းဆရာတော်(၁) [ဇင်ညိုဝယ်] ၁၁၃

✦ ထူးခြားဆန်းကြယ်ပေါင်ခြည် ✦
 အင်္ဂလိပ်လက်ထက် ကျွန်တော်အဘိုး၏
 အောက်လမ်းပညာသည်များနှင့် ထူးခြားဆန်းကြယ်
 ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၁) [လမ်းမတော် ကိုမျိုး၊ ၁၂၉
 ချစ်လက်ဆောင် ကတ်ဆက်လေးမှ အလိုအလျောက်
 သိချင်သံကြားရပြီး ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားခုန်ကာ
 နိမိတ်ပြခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း [ချို-အမရပူရ] ၂၃၉
 ဝန်ဖြစ်အတွင်းမှ ထူးဆန်းသည့် အဆောင်အယောင်
 ဖြစ်ရပ်မှန် [ကျော်ဝေ-ဓရာမြေ] ၂၄၅
 အမေပြောသော ကျောက်မဆင်(ကျောက်ဆင်)
 [ကျော်မင်း-ပခုက္ကူ] ၂၄၇
 လှချောက်ကလေး ထူးထူးအောင် [မောင်ငြိမ်းဆွေ-မုံရွာ] ၂၆၁
 ဝန်ထမ်းဘဝတွေ့ကြုံရအောက်လမ်းပညာသည်နှင့်
 ပယောဂဆရာ [ဒေါ်တင်အေး-မုဒုံပင်] ၃၀၂

❖ အပေးအကြွေရောင်ခြည် ❖

ထူးဆန်းသော ရဲတင်းကလေး ပဟေဠိသိသူများမှ
မြေကြားပေးကြပါရန် [မောင်သုသီ] ၂၃၈

❖ ပိဋကပုရောင်ခြည် ❖

ရတနာသိုက်များနှင့် ဘိုးမင်းခေါင်၏
ဓာတ်ပန္နက်တစ်နေရာ [သာဂဒူး-ကသာမြေ] ၁၀၅
ဝိဇ္ဇာရှင်းစာမ်း(၁) [စရထ ဦးအောင်] ၂၂၅

❖ မေ့မိသုံးဘဝလမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ❖

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအတွက်
နေ့ကောင်းရက်သာ ဇွေချယ်ပါ [သုခစုစံ-ကျိက်လတ်] ၁၁၀
၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီးဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၁၈၃
၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအတွက်
လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၃၂
၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကြံဉာဏ် [ဟုဂျင်းစီ] ၂၉၆

* မြန်မာ့စိုးရားပညာရောင်ခြည် *

ခရီးယာယီ ရှိမရှိနှင့် ယာယီရှိရာအရပ် တွက်နည်း၊
ဟောနည်း [ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၉၆

◆ ကျန်းမာရေး တက်စာရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ကျန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၁၂၇
(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ (2017-Mayလအတွက်)
ကဆုန်လ ပြဿရာသီ(Taurus) နက္ခတ်ဓာတ်စာ
ဆောင်ရွက်ရန်ဆောင်ရွက် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ
[ဆရာ မင်းချမ်းသာ] ၁၅၉

● ပရုဏေမာရောင်ခြည် ●

ဦးလေးပြောတဲ့ မြစ်ရပ်ဆန်း [နေလင်းကျော်-ထူးကြီး] ၂၅၇
မြင်ဖူးခဲ့သည့် တရင်ဝတ္ထိရကျား
[စောထေရ်ထိုးထိုး-ကျောက်တံခါး] ၂၇၃
ကြံ့ခဲဆုံးခုရ ဘုရားရတ်သူလေးလား
[ဓာတ်ပုံ မောင်မောင်အေး] ၂၇၈
အိမ်တွင်းနတ် တကယ်ရှိလား [ခင်ညို] ၂၈၁
လပြည့်ညရဲ့ ကြွေးစည်သံ [နေမျိုးအောင်-နတ်ဝင်း] ၂၈၃
လှုပ်စားမှ ပြောပြသော သူ့ကိုယ်တွေ့
ပေတဘဝ ဇာတ်လမ်းများ [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၈၉
ပရလောကသားများနဲ့ နွားချင်းလဲသော အဘိုး
[သတ္တဉာဏ်-နတ်မောက်] ၂၉၃
သေလွန်ပြီး အခြားမဲ့၌ [မြင့်] ၂၉၄
ကျွန်ုပ်နှင့် လှုပ်စား ဆင်အုပ်ကြီးဦးစောမောင်
[တင့်အောင်စိုး-သစ်အုပ်၊ ဝန်းမော်သစ်ထုတ်ရေး] ၃၀၅

နက္ခတ်ဇာန် ဇန်နဝါရီလ (၃၁) ရက် ပြည့် အမှတ် ၈၇ အထူးထုတ်

ပျင်းအရုပ်
ပထမ
သပုဂံပေ
ပူဇော်
သီရိဗျားစွာ
နေပင်
သီရိပေ
ဖြစ်သည်...
▶ ၈-၃၃

ငှား
အသိက
သရာတော်ကြီး
ပျား
အပူအသင်း
သုံးပြတ်ကုတွင်
ထိုင်တော်
ပူသည့်
ငှားပေး
သလွန်တော်
ဖြစ်သည်...
▶ ၈-၄၄

ရတနာ
ဒီပဲ
ဘိုးဘိုးအောင်
စေတီ
မှ
အနီးကပ်
မြင်ရသော
ရွှေ
ရေတကောင်
များ
ဖြစ်သည်...
▶ ၈-၆၇

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

- (၂)ထာရှင်တွင်းဘုရားဝန်၊
- (၁)ထာရှင်တော်အရှင်နန္ဒမာလာ

စစ်တောင်းရေးအလှူ ဦးတင်ပူဇော်လာသည်

ရွှေဂူကုန်းတော် သာသနာပြု (၁)

“ရွှေဂူကုန်းတော်” ကား စစ်တောင်း မြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေ သိမ်ဇော်မြို့ ကလေးမှ (၁၀)မိုင်ခန့်အကွာ တောင် ယွန်းယွန်း၌ တည်ရှိလေသည်။

ကျိုက်ထိုမြို့နယ်အတွင်း ပါဝင်၍ ယခင်က ဝင်းပဒေါကျေးရွာအုပ်စု၊ ထန်းတောရွာတွင် အရှေ့ တစ်မိုင်သာ သာခန့်တွင် တည်ရှိခဲ့သည်။

လွန်ခဲ့သော လေး၊ ငါးနှစ်(၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်ခန့်)တွင် စစ်တောင်းမြစ်ရေ တိုက်စားသဖြင့် ဝင်းပဒေါရွာ၊ ထန်းတော ရွာတို့သည် မြစ်ရေပြင်အောက်သို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

အဆိုပါ ကျေးရွာများနှင့်အတူ ရန်ကုန်-မော်လမြိုင် မီးရထားလမ်း သည်လည်း တိုက်စားခံရသဖြင့် အရှေ့ ဘက်ကုန်းမြင့်ထက်တွင် အသစ် ဖောက်လုပ်ထားသည့် ရထားလမ်းသစ် ကို တွေ့မြင်ရသည်။

သိမ်ဇော်မှ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ထွက်ခဲ့ရာ

တွင် ထိုရထားသံလမ်းသစ်နှင့်အပြိုင် ဖောက်လုပ်ထားသော မြေသား ကား လမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်ခဲ့ရသည်။ မိနစ် (၂၀)ခန့်အကြာတွင် လမ်း၏ လက်ယာ ဘက်(အနောက်ဘက်)၌ လမ်းခွဲတစ်ခု တွေ့ရကာ “ရွှေဂူကုန်းတော်” ဟု သည့် ကမ္ဘည်းကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ရက်ပိုင်းမျှသာ ရှိသေးသည့် ဆောက်လက်စ မှန်ဦးကိုလည်း ထည်ဝါစွာ မြင်တွေ့ရသည်။ ဖြတ်သန်း လာရာ လမ်းဘေး၊ ဝဲ၊ ယာတစ်လျှောက် တွင် လူနေအိမ်ခြေများ မတွေ့ခဲ့ရပေ။

ကျွန်းတော်တွင်

ဆောက်လက်စ မှန်ဦးကို ကျော်လွန် ကာ မိနစ်အနည်းငယ်မျှ ခရီးဆက်မိ

သောအခါ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် စေတီကြီးငယ် အဆူဆူကို ဖူးမြင်ရ သည်။ အကြီးမားဆုံးသော စေတီတော် ကား ရွှေတိဂုံကိုယ်ပွားစေတီဖြစ် ကြောင်း သိရပေသည်။

ကုန်းတော် တောင်ဘက်အခြေ၌ ကျောင်းဆောင်တစ်ဆောင် ရှိ၍ ဘုရားဖူးကားအချို့ကို တွေ့ရသည်။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူး အပြန်တွင် ဝင်ရောက် ကြည့်ညှိကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူတို့အချင်းချင်း ပြောစကားအရ သိရ သည်။ ဘုရားဖူးပရိသတ်ကား များပြား စည်ကားလှပါသည်။

ကျောင်းဆောင်အတွင်း ဝင်ရောက် စုံစမ်းကြည့်ရာ သီလရင့်ကလေးများက ထမင်းပွဲ ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးသည်။

နက္ခတ္တဇာတ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း ၉

• (၃)မဟာရာဇဂြိုဟ်တော်ကြီး

• (၄)တူကြောတရား

ကျောင်းသို့ ရောက်လာသူတိုင်းကို တည်ခင်းလှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။
“စားပြီးခဲ့ပြီ”ဟု ကျေးဇူးစကား ဆို၍ “ဆရာတော် ရှိသလား”ဟု မေးမြန်းရာ ဘုရားခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး ကြသည်။

ဆရာတော်က မိမိ သိလိုသမျှကို ဖြေကြားပေးတော်မူသည်။

ဂူကုန်းကျောင်း

ဤနေရာကို ရှေးက “ဂူကုန်း ကျောင်း”ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။ ၁၂၆၉ ခုနှစ်တွင် ဇလွန်မြို့၌ ပျံလွန် တော်မူခဲ့သည့် ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ လိုက်ဂူကို အစွဲ ပြု၍ ကုန်းထက်ရှိ ကျောင်းကို “ဂူကုန်း ကျောင်း”ဟု ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်သည်။

လက်ရှိဆရာတော် **အရှင်နန္ဒ**
၁၀ နက္ခတ္တရာဇင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

မာလာ[ပုံ-၁]က ဤသို့ မိန့်တော်မူ သည်။

‘တို့ ဒီမှာ သီတင်းသုံးတာ (၅၅)ဝါ ရှိပြီ ဒီအရင်ကတော့ ကိုရင်ကြီးဘဝနဲ့ သုသာန် တကာ၊ တောတောင်တကာ လှည့်လည်ပြီး အားထုတ်ခဲ့တာပဲ။ တစ်နေ့တော့ ဆွမ်းခံကြ လာတဲ့ မုပ္ဖလင်တောရဆရာတော် “ဦးသုမ္မနာဘိဝံသ”နဲ့ တွေ့ကြတယ်။
“ကိုယ်တော် ဘယ်မှာ သီတင်းသုံး သလဲ”

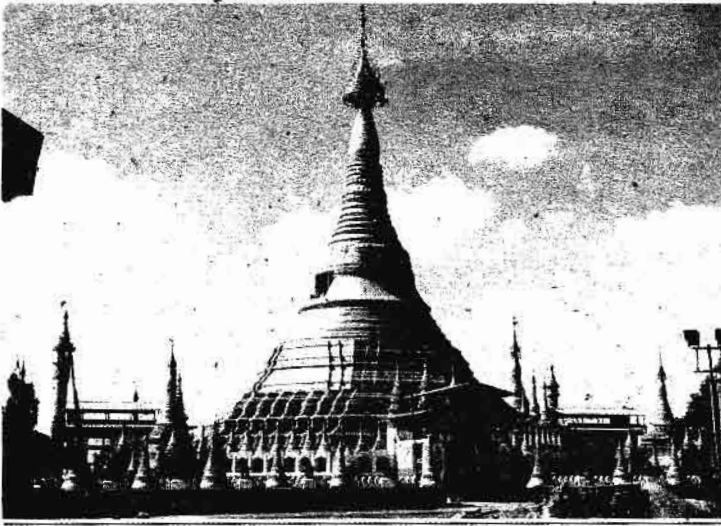
“ဂူကုန်းကျောင်းမှာပါ ဘုရား”
“အေး...ကိုယ်တော်နဲ့ သင့်လျော်ပါတယ်။ အမြဲသီတင်းသုံးပါလား”

‘တောရဆရာတော်က အလုံးစုံ သိ တယ်။ ဂူကုန်းကျောင်းဆိုတာ ပရ လောက အခြောက်အလှန်းများလွန်းလို့ ဘယ်ရဟန်း၊ သာမဏေမှ ကြာရှည် မနေနိုင်ဘူး။

မကြာခင်မှာပဲ တို့ဆရာလဲဖြစ်၊ ဦးလေးလဲဖြစ်တဲ့ ဘုရားပြု(ကျေးရွာ၊ ဝေါမြို့နယ်) သရက်တောကျောင်း ဆရာတော် ဦးတော်ဇိန္ဒြေကြွလာ ရဟန်း ဘောင် တက်ပေးတယ်။ ဥပဇ္ဈာယ်က တော့ မရန်းကျောင်းဆရာတော် ဦးသီလဝန္တပါ။

တို့ဆရာနဲ့ တောရဘုန်းကြီးတို့က သူငယ်ချင်းတွေပဲ။ တောရဘုန်းကြီး အကြောင်း ကြားလိုက်ရလို့ လိုက်လာ ကြတာပါ။ တော့တောင်ထဲမှာ ဖြစ် သလိုနေပြီး တရားရှာရတော့ ဝိနည်း မထိခိုက်စေချင်လို့ ကိုရင်ကြီးဘဝနဲ့ နေခဲ့တယ်။

ဆရာက “အချိန်တန်သင့်ပြီ” ဆိုပြီး ရဟန်းတက်ပေးခဲ့တာ ဂေဟဇာ သက္ကရာဇ် ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ တို့အသက် (၃၄)နှစ်အရွယ်ပေါ့။

(၅) တွာတိဂုံကိုယ်ပွားတော်တော်

တို့ကို အမြဲလမ်းညွှန် သွန်သင်တာက မန္တလေးမနီးရိပ်တိုက်က ရွှေရောင်ဆရာတော် မုံရွာသားပါ။ သူ့အသားအရေက ရွှေရောင်လို ဝင်းနေလို့ “ရွှေရောင်ဆရာတော်” လို့ ခေါ်ကြတယ်။ အခု ပျံလွန်တော်မူပေမယ့် ငါတို့ကို လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ အိပ်မက်ပေး မိန့်ကြားလေ့ရှိတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာ့ကို အလေးအမြတ်ထား ဂါရဝပြုတဲ့အနေနဲ့ “ရွှေဂူကုန်းတော်” လို့ ဖြစ်လာတယ်။ မူလနေရာက ဆရာတော်ဦးသီလရဲ့ တရားကျင့်လိုက်ရုံလို ကုန်းတော် ဂူကုန်းတော်ပေါ့။ ကျောင်းကတော့ ပြိုပျက်သွားပြီး လိုက်ဂူနားက သိမ်ကလဲ မြေပြိုလို့ ဦးသီလကျောင်းနေရာမှာ သိမ်သမုတ်ထားတယ်။

ဦးသီလ ရှိစဉ်ကလဲ ကျောင်းသာရှိတယ်။ ဆွမ်းဘုဦးပြီးတာနဲ့ လိုက်ဂူထဲဝင်ပြီး အားထုတ်နေတတ်တယ်လို့ အဲဒီတုန်းက ကျောင်းသားဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဦးမောင်ဇံက ပြောပြပါတယ်။

ဦးမောင်ဇံသည် ရွှေတိဂုံကိုယ်ပွားစေတီတည်ဆောက်သော ၁၃၃၈ ခုနှစ်တွင် အသက်(၈၉)နှစ် ရှိပြီဖြစ်ကာ

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလရှိစဉ်က (၁၈) နှစ်အရွယ် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားအဖြစ် ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ၁၂၆၇ ခုနှစ် ဦးသီလ ပျံတော်မူမီ နှစ်၊ နှစ်အလိုတွင် ဤဂူကုန်းတော်၌ သီတင်းသုံးခဲ့ကြောင်း မှန်းဆရပေသည်။

ဣန္ဒြေရံသဗ္ဗ

ယင်းနောက်တွင် ဆရာတော်က “ဘုရားတွေ ဖူးသွားပါဦး” ဟု မိန့်ကြားတော်မူသဖြင့် ဆရာတော်အား ဦးချကန်တော့၍ လိုက်လံကြည့်ညို့သည်။

မဟူရာဘုရား

ကျောင်းဘုရားခန်းတွင်းရှိ [ပုံ-၂] တင်ယူဥစ္စေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ “မဟူရာဘုရား” [ပုံ-၃] ဟု ခေါ်၏။ မဟူရာရုပ်ပွားတော်ကို စိန်သင်္ကန်းကပ်(စိန်စီခြယ်)၍ ပူဇော်ထားသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံမှ နတ်ရွာစံလွန်လေပြီးသော ဘုရင်ဘူမိဘောဂ်ဂိယံတိုင် ပေးဆွဲလှူဒါန်းသော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် ထိုင်းဘုရင် ပင့်

ဖိတ်သဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ လေးကြိမ် တိုင်အောင် ကြွရောက်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ်တွင်ကား နတ်ရွာစံသဖြင့် သွားရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြား၏။ **လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်ကျော်ခန့်က ပေးပို့လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။**

ဤရုပ်ပွားတော်ကြီးကား ဦးသီလ၊ တာဝနာကုသိုလ်ပြုကာ မိမိတို့ နေထိုင်ကုန်လည်ရာထော ဘိုဗိမ်၊ ဟလုပ် ဖျော့ဌာနများနှင့် ဝန်းလမ်း သွားလာရာ တိုင်၌ အထိရို သတ္တပါသား တစ်ထောင်ထေရ်၊ ဆုတောင်းပြည့်ဝကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

မြန်မာ့ကျောက်မျက်ဆိုင်ရာ ဂန္ဓာရီအယူအဆများအရ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါ မြွေများ၏ အမျိုးဖြစ်သော နဂါးမင်းကြီးသည် “မဟူရာ” လိုက်ပင်အတွင်းရှိ “နဂါးသွဲ့ပလ္လင်” ထက်တွင် စံမြန်းတော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် မဟူရာနှင့် နဂါးသွဲ့ကို တွဲဖက်၍ အဆောင်ပြုပါက မြွေများအစ အဆိပ်ရှိ ပိုးမွှားသတ္တဝါများ ဘေးရန်မှ ကာကွယ်ပေးသည်ဟု မိုးကုတ်မြို့၊ အုတ်စားင်းရပ်ကွက်နေ ရေးဖော်တစ်ဦးဖြစ်သူ “ပညာစက္ကမင်းလက်ယာအောင်” က ပြောပြပူးသည်။

မဟူရာနှင့်နဂါးသွဲ့ ကျောက်အချို့ကိုလည်း အဆောင်ပြုရန်၊ လှူဒါန်းရန် ဟူ၍ လက်ဆောင်ပေးခဲ့လေသည်။ ရွှေဂူကုန်းတော်ကား ဆရာတော်ကြီးဦးသီလ သီတင်းသုံးစဉ်က နဂါး(မြွေကြီး)များ ကျက်စားရာ နဂါးတွင်းရှိ၍ ယနေ့တိုင်ပင် နဂါး(မြွေကြီး)များ မပြတ် နေထိုင်လျက်ရှိသည်ကို မြင်တွေ့ရဆဲဖြစ်သည်။ (နဂါးတွင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နောက်ပိုင်း၌ ဖော်ပြပါမည်။) သို့ဖြစ်လေရာ သမိုင်းအစဉ်အလာ

ကြီးမားသော ဌာနဗလအင်အား ပြည့်စုံမှုနှင့်အတူ အတုမရှိသော ဘုရားရှင်၏ ဘုန်းတော်ရိပ်ကို ခိုလှုံကာ မဟူရာရုပ်ပွားတော်အား တောင်းသည့်ဆုတို ပြည့်ဝကြခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆမိပေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း “မဟူရာ” ဟူသော ဗုဒ္ဓဟူးပညတ် ဘွဲ့နံတော်က စနေ မြေနဂါးကို “လံတေ” စတုရန်း ဓာတ်ဖြင့် ထိန်းချုပ်ထားသည်ဖြစ်ရာ အောင်လံတေထေကျမှီအုံး နန္ဒိသေန ထုံး(ဝေဒရှုထောင့်)အရလည်း အောင် ဓာတ်ဆင် အားဖြည့်ထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ရွှေကြေးနားပြု-၄]

ကျောင်းခန်းမအပြင်ဘက် ဘုရားခန်းအတွင်း၌ ပူဇော်ထားသည်။ ရွှေနှင့်ကြေးကို စပ်၍ သွန်းလောင်းထားသော တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။ ဝေါဟာရအားဖြင့် “ရွှေကျီးဘုရား”ဟု ခေါ်ကြသည်။

ရွှေကျီးသည် ဧည့်များခြင်းကို ရည်ညွှန်းဖော်ဆောင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤကုန်းတော်သို့ ရောက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရုံသူ သာဝကများ၊ အမျိုးအဆွေဟောင်းများ စည်ကားစွာ လာရောက်နေကြသည်ဟု တွေးမိသည်။

ကုန်းတော်တွင် ဘုရားစေတီ၊ သာသနိကအဆောက်အအုံ စည်ကားစွာ ရှိသော်လည်း ပြင်ပ-ရပ်ရွာဒေသများသို့ အလှူခံထွက်ခြင်းမရှိပါ။

ကိုယ်စားလှယ် စေလွှတ်ခြင်း၊ အလှူခံဖြတ်ပိုင်း မြေစာပြုလုပ်ထားခြင်း မရှိပါဟု သိရသည်။ ကုန်းတော်သို့ ရောက်လာသူများ၏ စေတနာသဒ္ဓါ စွမ်းအားအလျောက် ဖြစ်တည်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေတိဂုံကိုယ်ပွားစေတီ[ပုံ-၅]

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင် ရွှေစေတီနှင့်ပတ်သက်၍ ယုံတမ်းပုံပြင်များစွာရှိခဲ့သည်။ ရွှေစေတီပေါ်လျှင် ခုနစ်ရက်သားသမီး လူအများတို့ အေးချမ်းသာယာ၍ ဘေးဘယာ ဝေးကွာကြလိမ့်မည် ဆိုသည်။

ရွှေစေတီဆိုရာ၌ ရွှေစေတီ၊ ရွှေရုပ်ပွား စသည်တို့ ရွှေသားအစစ်ဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသော “ရွှေဘုရား”ဟု ရည်ညွှန်း၏။

ဥပမာ...

☉ စစ်ကိုင်းမြို့၊ ပတ္တမြားစေတီကုန်းတော်တွင် လည်းကောင်း...

☉ ကျောက်တန်းမြို့၊ မိအံတနွန် မိအံစာဆော် ကောင်းမှုစေတီ၌ လည်းကောင်း...

☉ ပေါင်မြို့၊ ဇင်းကျိုက်ဆံဆော်ရှင် ကုန်းတော်တွင် လည်းကောင်း...

☉ ဖျော်ဘွယ်မြို့၊ မြင်းဘက်ရပ်၊ ရွှေစေတီကုန်းတော်တွင် လည်းကောင်း...

ထို ယုံတမ်းပုံပြင် သို့မဟုတ် ပါးစပ် ရာဇဝင်ကို ကြားသိခဲ့ရဖူးသည်။

ယင်းတို့အနက် ဖျော်ဘွယ်မြို့၊ မြင်းဘက်ရပ်၊ ရွှေစေတီကုန်းတော်မှ ရွှေဘုရားနှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ ကြားသိရသည်။

ထိုစေတီမှာ ပုဂံအနော်ရထာမင်း လက်ထက်တွင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည်ရှင် မနုဟာမင်းသည် နေရာဒေသပယောဂ အခြေအနေအရ ပေါ်ဏ္ဏရာမသို့ ရွှေပြောင်းစံမြန်းရသည်။ ထိုအခါ သူကြွရောက်ရာ လမ်းတစ်လျှောက် စေတီများစွာ တည်ထားခဲ့သည်။

ဖျော်ဘွယ်နေရာသို့ အရောက်တွင် မြင်းတပ်စခန်းချရာအရပ်သည် “မြင်းဘက်အရပ်”ဟု ယခုတိုင် ခေါ်တွင်ကြ၏။

ထိုနေရာ၌ မနုဟာမင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ရွှေဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို ဌာပနာပြု စေတီတည်ခဲ့သည်။

နောင်လူတို့ ဗုဒ္ဓတ္ထရုဗျင်္ဂ ဇာတိ ဇာတိကဏ္ဍာနုဒိတြာ အကျိုးထူး ပွားများစေမည်ဆို၏။ တွင်တော်အား သာမန်လူတို့ ဗုဒ္ဓတ္ထရုဗျင်္ဂ မရှိပါ။

တရားထူး ယိက်မြောက်သော သမထကဗုဒ္ဓန်းအောင်မြင်ယိက်မြောက်သော သူတို့သာ တွေ့မြင်၏။

အာရုံတွင် မြင်းခြင်းဖြစ်ကာ ဉာဏ်တော်အမြင့် တစ်ထုနီပါးနီ၊ ရှိကြောင်း ရွှေစေတီအရှင်ထရာတော်က မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံ အားထုတ်၍ ရရှိသော ဓမ္မသုခ၊ ဓမ္မပီတိကို ခံစားနိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်သည်ဆို၏။ ဤသို့ ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်း မပြုနိုင်သေးသော်လည်း ပြုနိုင်ကြသော ရဟန်း လူသူတော်စင်တို့က ရွှေအမည်ပါ ဘုရားစေတီ ကိုယ်စားတော်များ တည်လုပ်ကိုးကွယ်၍ အများက သိုလ်ပွားနိုင်ကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရွှေဘွဲ့အမည်ပါ ကိုယ်စားစေတီဘုရားများ ပေါ်ပြီး ပေါ်ဆဲ ထပ်မံလည်း ပေါ်ပေါက်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။ ပါရမီကျင့်စဉ်စခန်း ပေါက်မြောက်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မိန့်ကြားချက်ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ရွှေကုန်းတော်မှ ရွှေတိဂုံကိုယ်ပွားစေတီကို ၁၃၃၈-၃၉ ခုနှစ်တွင် စတင် တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ မကြာမတင်ကာလအတွင်း “ရွှေကြေးဘုရား”ခေါ် ရုပ်ပွားတော်ကြီး ကြွရောက်တော်မူလာသည်ကို သတိပြုမိသည်။ ရွှေပညတ်၊ ဓာတ်သက်အင်အား ကောင်းမွန်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ရွှေလ ဆက်လေ့ပါရန်
ဘုန်းကျော်ရွာ(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာပေးပွဲတွင်

ဂုဏ်ထူးများများရရှိသော လက္ခဏာ

ဆရာကြီးကော့မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးခပ်ပညာသုတေသီ

အသက်(၁၈)နှစ်အရွယ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကျောင်းသားတစ်ဦး၏ ညှာလက်ဖဝါးပုံစံကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

“က” အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဦးခေါင်းလမ်းထိပ်ဖျားမှ စတင်ထွက်သော ရည်မှန်းချက်လမ်းတို(၂)ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

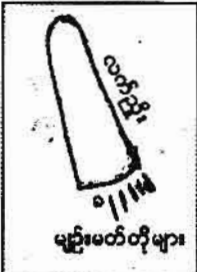
* * *

ထိုအမှတ်အသားကြောင့် ပညာရေးရည်မှန်းချက်ပြိုင်ပွဲမှာ ပညာရေး ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်နိုင်သူဖြစ်သည်။

“ခ” အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခွင် မျဉ်းမတ်တို(၁) ကြောင်း ထင်ရှားရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အနီးအနားတွင် မျဉ်းကြောင်းတိုလေးများနောက်ထပ် (၄)ကြောင်းခန့် ရှိနေသည်။

* * *

ညှာလက်ဖဝါးပုံ

ထိုအမှတ်အသားကြောင့် ပြေစိုမည့် (၁၀) တန်းစာပေပွဲမှာ ဂုဏ်ထူးများရရှိနိုင်သည်။ “ဂ” အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခွင်တွင်

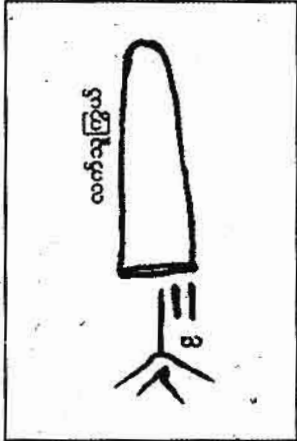
အောင်မြင်ရေးလမ်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ * * *

ထိုအမှတ်အသားကြောင့် ယခုအချိန်တွင် အောင်မြင်မှု အထူးရရှိတတ်သည်။

"ယ" အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်သူကြွယ်ရင်းတွင် ထောင်လိုက် မုခ်းပြိုင်တိုလေး (၂) ကြောင်း ရှိခြင်းဖြစ်သည်။

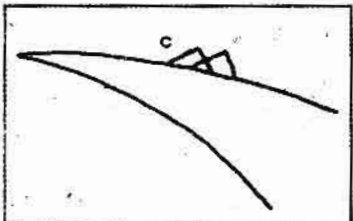
***

ထိုအမှတ်အသားမှာ ထိပေါက်ခြင်း၊ ကံစမ်းပေါက်ခြင်း၊ ဝိဇာပေါက်ခြင်း နိုင်ခြင်းပညာသင် စလောလားရှစ်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်တတ်သည်။

"င" အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဦးခေါင်းလမ်းပေါ်တွင် တြိဂံပုံငယ်များရှိခြင်းဖြစ်သည်။

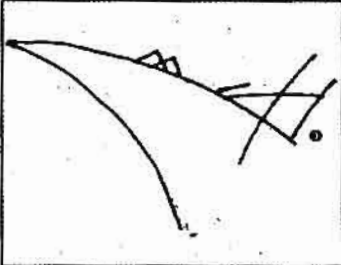
***

ထိုသင်္ကေတကြောင့် ကျက်ညက်၊ မှတ်ညက်ထွက် ဉာဏ်ကောင်းခြင်း ဖြစ်စေသည်။ တက္ကသိုလ်ဝတ်တန်းပညာ ထူးချွန်သူများ၊ ဂုဏ်ထူးများများရသူများတွင် တွေ့ရှိရသည်။

"စ" အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဦးခေါင်းလမ်းအဆုံးမှာ တြိဂံပုံဖြစ်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

***

ထိုအမှတ်အသား ပါရှိသူတို့မှာ ကော်ခဲနက်နဲသော ပညာရပ်များကို သင်ယူတတ်မြောက်နိုင်ကြသည်။ ပညာရေးတွင် ပါရဂူတို့ မျိုးအထိ ရှိကြသူအချို့တွင် ထိုအမှတ်အသား တွေ့ရှိရပေသည်။

ဤကျောင်းသားမှာ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲကြီးကို ဂုဏ်ထူး(၅)ဘာသာဖြင့် အောင်မြင်ပြီး ဆေးတက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့် ရရှိထားသူ ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်/၂၀၁၈ ခုနှစ် (၁၀)တန်း ဖြေဆိုပြီးသော (၁၀)တန်းဖြေဆိုကြမည့် ကျောင်းသား/ကျောင်းသူများ အနေဖြင့် အထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် လက္ခဏာအမှတ်အသားများနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါ။

နီးစပ်တူညီနေလျှင် ကိုယ်လည်း ဂုဏ်ထူးများများ ရရှိအောင် အောင်မြင်နိုင်သူဟု ကြိုတင်သိထားပါ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
(လက္ခဏာဗေဒပညာသူတော်)

မခါးသော တမာ စိုက်ပျိုးနည်း

မခါးသော တမာရွက်စိုက်ပျိုးနည်းမှာ တမာစေ့၊ တမာပင်ပေါက်ကလေးများကို ကြပ်ပဲရဲ့အခြေနှားကပိပြီး စိုက်ထားလိုက်ပါ။ ကြပ်ပင်ဆိုသည်မှာ ဘေးက သားတက်ထွက်တဲ့ အပင်မျိုးပဲ။ အဲဒီကြပ်ပင်ရဲ့ရံနားမှာ ကပ်စိုက်ထားခြင်းဖြင့် ကြပ်ပင်ရဲ့အချိုဓာတ် ဆက်စပ်မှု၊ ကူးစက်မှုဖြင့် တမာရွက် မခါးသော စိုက်ပျိုးနည်းဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ ရုက္ခဗေဒ နည်းပညာအရလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တင်မောင်(ရွှေပင်ဂီ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၃၁) နှစ်ပြည့်

စာတည်းချုပ်၏ ဒုတိယတရုစကား

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသည့်ခရီးမှာ (၃၁)နှစ်တိုင်ခဲ့ပါပြီ...။ အစဉ်အဆက် အားပေးလျက်ရှိသော ပရိသတ်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်လျက်ပါ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဖြတ်သန်းသည့် ခရီးစဉ်အတွင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် စွမ်းနိုင်သမျှ ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ဥပမာ။ ဆောင်းပါးများတွင် ပါဝင်သော ဂါထာ၊ မန္တန်များ၏ ပါဠိများ မှန်ကန်အောင် ပါဠိပညာရှင်များနှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ အနက်အဓိပ္ပာယ်များကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ ပြန်ဆိုထည့်သွင်းခဲ့ပါသည်။

အချို့သော မန္တန်များသည် ယုံကြည်မှုနှင့် ရွတ်ဆိုရပြီး အစွမ်းရသည်ဖြစ်သော်လည်း တတ်နိုင်သမျှ အနက်အဓိပ္ပာယ်များသိအောင် ကြိုးစားပေးခဲ့ပါသည်။ အသံထွက်များလည်း တပါတည်း ဖော်ပြပေးခဲ့ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ နှစ်ပေါင်းများစွာက ရောက်ရှိနေသော်လည်း ဖော်ပြခွင့်မရခဲ့သော ဂန္ထီရပညာရပ်များ၊ ဂါထာမန္တန်၊ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကိုလည်း ပြန်လည်ထည့်သွင်း ဖော်ပြပေးလျက်ရှိပါသည်။

ယခုဖော်ပြချိန်တွင် ပြုစုရေးသားခဲ့သူ စာမူပညာရှင်များမှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်ကို သိရ၍လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲရပါသည်။ ယခုမှ ဖော်ပြခြင်းကိုလည်း လေးစားစွာ တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

အချို့သော ရှေးဟောင်းတိုင်းရင်းဆေးပညာများ၊ ပညာရပ်များ ထပ်မံဖော်ပြခြင်းမှာလည်း ရှေးတိုဘိုးဘွားတွေ့လက်ထက်မှာ ဒီပညာမျိုးတွေ ရှိနေပါလားဟု မှတ်တမ်းအဖြစ် ဖော်ပြပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ယခုလ အထူးထုတ် အမှတ်တရတွင် ဓမ္မဒါနပြုသော ဘုရားရှင်ပွားတော်မှာ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ်၊ စာမျက်နှာ(၄)မှ စာရေးဆရာ ရေနံမြေလွမ်းစု ရေးသားသော သမိုင်းဝင် ရတနာမဉ္ဇူဘုရားနှင့်ကျောက်စာဆောင်းပါးမှ ဘုရားပုံတော်ကို ဓမ္မဒါနပြုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သမိုင်းတော်ကို ဆိုဆောင်းပါးတွင် ဖတ်ရှုမှတ်သားနိုင်ပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ...

ထေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်၊ အကြားပယိုတဲ့ သမားအိုစေးတိုက်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နက၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးစံရာ)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော် ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ဇိုင်(ကြီး))၊ ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းမိသောစာ (သမားအိုဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းသိုးပျောက်ငုံဆေးပြား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အမြေကျော်လေဆေးလျက်ဆေး၊

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သူတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေးခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိနာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ဇော်စင်စင်ဆွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊အစမ်း၊ အချဉ်၊အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြော့ကိတ်ခဲသော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခဲသော်လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဇော်စေးစေးစူး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငုံဆေး ၀၅၁၂ Y၀၀၉၀၉၀၉

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုးခြင်း၊ ချွဲကျမ်း၊ ရင်ကျမ်း၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်းယား၊ အသံဝင်း၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှဲတက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချိုးချိုးပြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာလျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာလာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့်မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆိုတော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထားရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဇော် နှင်းနှင်းကြည်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သံဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊အစပ်၊အချို့အဆိမ့် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ပွားရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အပူအပိန်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးဆန်းဇော်၏

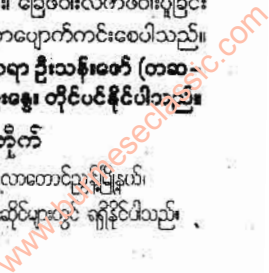
သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အမြေကျော်လေဆေးလျက်ဆေး၊ ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနံ့ရာမှ ဓာတ်လေးစားပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါသည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အစားမှာ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြားဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးဆန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၅) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၄ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

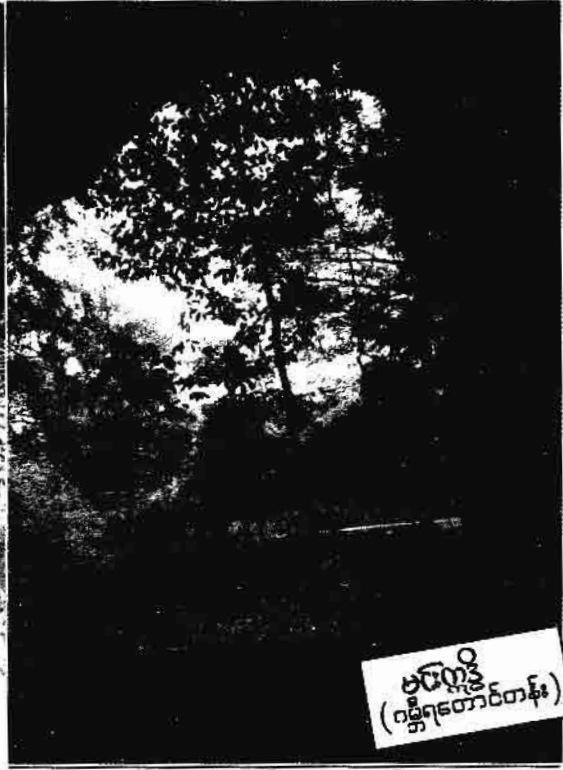
သမားအိုစေးတိုက်

အမှတ်(၄၇)၊ (၁၀၈)လမ်း၊ ဟိုလာဇေးအနီး၊ ဟိုလာတောင်ညွှန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြု၍ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

▲ ကော့ဖြိုင်တောင် အကျွတ်ကြမ်း
တောင်ခြေရှိ ကော့ဖြိုင်ဂူလေးတော်လမ်း

▲ ကော့ဖြိုင်ဂူတွင်မှ ဂူထူရှောင်

ဗဟို
(ဂူထူရှောင်တန်း)

ကြီး (၄) ကြီးစောင်တန်း ပွ

အဓိဋ္ဌာန်အောင်စခန်းတစ်ခု

ဤတောင်တန်းသည် လေးဖက်
လေးတန် သုံး, လေးမိုင်အကွာမှ လှမ်း
ကြည့်လျှင် “က၊ ဃ၊ ထ၊ ဌ” ဟု
သော ကြီး(၄)ကြီး အက္ခရာစာလုံးများ
နှင့် ဆင်တူပုံသဏ္ဍာန်မျိုး မြင်ရသဖြင့်
ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များက ကြီး(၄)ကြီး
တောင်တန်းဟု အသိအမှတ်ပြုခေါ်
ကြသည်။

ဒေသခံ ရွာသူရွာသားများကတော့
“ကော့ဖြိုင်တောင်တန်း” ဟုသာ
ခေါ်ကြသည်။

ထိုတောင်တန်း၏ တည်နေရာမှာ
F.3A. July, 2017.

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘာဆဲခရိုင်၊ သံလွင်မြစ်
အနောက်ဘက်ကမ်းဖြစ်သည်။

ဤတောင်တန်း၏ အရှေ့ဘက်
ကပ်လျက်တွင် မြောက်မှ တောင်သို့
စီးဆင်းနေသော သံလွင်မြစ်ရှိသည်။
ထိုသံလွင်မြစ်၏ ရေလယ်တွင်
သောင်ထွန်းရာမှတစ်ဆင့် ရေလယ်
ကျွန်းကြီး ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ လူနေအိမ်များ
စည်ကား လာပြီး ရေပေါ်သောင်ရွာဟု
ခေါ်နေကြသည်။

သံလွင်မြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်း
နဖူး၊ ကော့ဖြိုင်တောင်တန်း၏ အရှေ့

ဘက်ကပ်လျက် တောင်ခြေတွင်
လူနေအိမ်ခြေများရှိသည်။ ထိုနေရာ
ကို “ကော့ဖြိုင်ကျေးရွာ” ဟု ခေါ်ကြ
သည်။

ကော့ဖြိုင်ကျေးရွာမှာ ဝတ်ကြီး
ကျေးရွာအုပ်စုတွင် ပါဝင်သည်။
ဝတ်ကြီးရွာမှာ ကော့ဖြိုင်တောင်တန်း
၏မြောက်ဘက်၊ သံလွင်မြစ်ကမ်းနဖူး
တွင် တည်ရှိသော ကျေးရွာကြီးတစ်ရွာ
ဖြစ်ပြီး ရှေးအခါက “သိမ်ပန်မြို့”
ဟူသော မြို့ဟောင်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ဖူး
သည်။

နက္ခတ်ဇာတ်မြိုင် နှစ်မြိုင် အမှတ် ၈၇ အထူးထုတ်

www.burmeseclassic.com

◆ သံလွင်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်း မဲ့ကရင်တောင်တန်းမှ မြောက်ဘက်ဆို လှမ်းမြင်ရသော "က"အက္ခရာနှင့် ကော့ဖြိုင်တောင်နှင့် သံလွင်မြစ်ကမ်း
↓ ကော့ဖြိုင်လူလေးအတွင်းရှိ အာမောင်ရမ်းငယ်

ကော့ဖြိုင်ရွာ၏ မြောက်ဘက် (၂)မိုင်ခန့်တွင်ရှိသည်။ ကော့ဖြိုင် တောင်တန်း၏ တောင်ဘက် (၁)မိုင် ခန့်တွင် မဲ့ကရင်ရွာကြီးရှိပြီး ကော့ဖြိုင်ရွာမှ (၁)မိုင်ခန့် ကွာဝေး သော သံလွင်မြစ်ကမ်းနဖူးတွင်ပင် တည်ရှိသည်။

ဝတ်ကြီးရွာမှာတော့ မဲ့ကရင်ရွာ၊ မုတ္တဒိရွာ စံသည်ဖြင့် သံလွင်မြစ်ကမ်း နံဘေးအတိုင်း မြိုင်ကလေးရွာအထိ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားနိုင် သောလမ်းရှိသည်။

ထို့ပြင် ဝတ်ကြီးမှ လည်းကောင်း၊ မဲ့ကရင်မှလည်းကောင်း ဝါးသိုးတော- ကမမောင်း-ဖာပွန် ဆက်သွယ် ဖောက်လုပ်ထားသည့် ကတ္တရာကား လမ်းမကြီးသို့ ဆက်သွယ်ထားသော မြေသားလမ်း ကောင်းစွာ ရှိကြပါ သည်။

ကော့ဖြိုင်တောင်တန်း၏ အနောက် ဘက်မှာ **ကြာအင်းပေါ်တော်မူ**
၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တောင်တန်းကြီး ရှိပါသည်။ ကော့ဖြိုင် တောင်တန်း၊ ကြာအင်းပေါ်တော်မူ တောင်တန်း၊ မဲ့ကရင်+မုတ္တဒိတောင် တန်းများပေါ်တွင် ရှေးဦးလူသားများ နေထိုင်ခဲ့ကြသော အထောက်အထား များ တွေ့ရှိရပါသည်။

ထို့ပြင် မုတ္တမမိဖုရား ဦးဆောင် သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက ဤသံလွင်မြစ် ကြောင်းတစ်လျှောက်ရှိ လိုဏ်ဂူ ကြီးငယ်များတွင် စစ်ဘေး ရှောင်ပုန်း ရင်း စေတီဘုရား၊ ရုပ်ပွား၊ ရုပ်တုများစွာ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

သံလွင်မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်း တွင် ကော့ဂွန်းဂူ၊ ရသေ့ပျံဂူ၊ ဘားကပ် ဂူ၊ ဘုရင့်ညီဂူ၊ ဓာတ်ကျိုက်ဂူ၊ ဝါးသိုးဂူ၊ ကော့ဖြိုင်ဂူ၊ မြိုင်ဂူ၊ ဝဲပျံဂူတို့မှာ ရှေးဟောင်း စေတီဘုရား ရုပ်ပွားရုပ်တု အထောက်အထားများစွာ ကျန်ရှိပါ သည်။

အချို့ ဂူကြီး၊ ဂူငယ် အချို့မှာတော့ ရှေးဟောင်း စေတီဘုရား ရုပ်ပွားရုပ်တု လုံးဝ မကျန်တော့လောက်အောင် မသမာသူများ၏ ခိုးယူဖျက်ဆီးခံထားရ

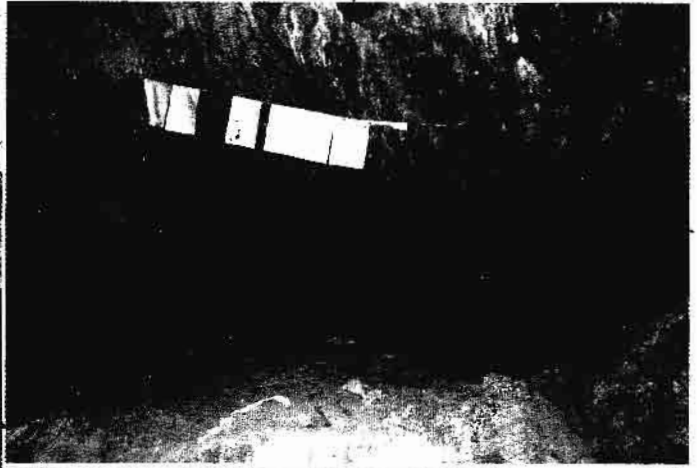
ပြီဖြစ်သည်။

မဲ့ကရင်ကျေးရွာရှိ မဲ့ကရင်တောင် မြောက်ဘက်စွန်း တောင်စောင်းပေါ်မှ မြောက်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လျှင် သံလွင်မြစ်အနောက်ဘက် ကမ်းနဖူး ကမ်းမှ "က"ပုံသဏ္ဍာန် ကော့ဖြိုင် တောင်တန်းကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ထိုတောင်တန်းတွင် ရှေးဟောင်း လိုဏ်ဂူများစွာရှိသည်။ ဘုရားရုပ်ပွား ရုပ်တု များစွာရှိသော ကော့ဖြိုင်ဂူကြီး နှင့် ရှေးဟောင်း ဘုရားရုပ်ပွားရုပ်တု များ မရှိတော့သော်လည်း ရှေးဦးစေတီ လူသားများ ဂူတွင်းမှာ ကျောက်တုံး များကို စေတီကဲ့သို့ စုပုံကိုးကွယ်သည် ဟု ယူဆရသော ဖွဲ့ဂူတို့ကိုသာ ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိဖူးပါသည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းတွင်မှ ကျွန်ုပ် တစ်ကြိမ်မျှပင် မရောက်ဘူးသော၊ ရှိမှန်းပင် မသိခဲ့သော ရှေးဟောင်း လိုဏ်ဂူငယ်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါ သည်။

ရှေးက ဤနေရာမှာ လုံးဝခြင်းချမ်း မှု မရှိခဲ့သော နေရာဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် မသွားရဲခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါ

◆ ကော့ဖြိုင်ဂူလေးအတွင်းရှိ အိပ်ခန်းများအချင်းအချာ

◆ ကော့ဖြိုင်ဂူလေးအတွင်းရှိ ဘုရားခန်းများ

သည်။ ယခုတော့ လုံခြုံငြိမ်းချမ်းနေပါပြီ။

မဲ့ကရင်ရွာမှ ကော့ဖြိုင်ရွာသို့ မော်တော်ဆိုင်ကယ်လမ်း အတိုင်း (၇)မိနစ်ခန့်သာ မောင်းရသော်လည်း ခြေကျင် လမ်းလျှောက်လျှင်တော့ မိနစ်(၂၀)ကျော်နာရီဝက်ခန့်ကြာပါသည်။

သံလွင်မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်း နံဘေးအတိုင်း သွားရခြင်းဖြစ်၍ ရှုခင်း အလွန်ကောင်းပါသည်။ ကော့ဖြိုင် တောင်တန်း၏ အရှေ့ဘက် အစွန်ဆုံး တောင်ခြေမှာ သံလွင်မြစ်ကမ်းထိပ်နှင့် ပေ(၁၀၀)ခန့်သာ ကွာဝေးသည်။ လူ သွားခြေကုန်လမ်း၊ ဆိုင်ကယ်လမ်းနှင့် သံလွင်မြစ်ကမ်းရေစပ်မှာ ပေ(၅၀)ခန့် သာ ကွာဝေးသည်။

ကော့ဖြိုင်ရွာသို့ ရောက်ခါနီး (၃)ဖာလုံခန့်အကွာတွင် လူသွားလမ်း ၏ အနောက်ဘက် ပေ(၅၀)ခန့်အကွာ မှ တောင်စောင်း၍ လိုဏ်ဂူဝယ်တစ်ခု ကို တွေ့ရှိရသည်။ လူသွားလမ်းဘေးမှ ထိုလိုဏ်ဂူဝရှိရာသို့ အင်တေလေ့ကား

ထစ်များ ပြုလုပ်ထားသည်။

ထိုလိုဏ်ဂူဝမှာ အဝိုင်းပုံဖြစ်ပြီး အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာပြုထားသည်။ ဂူဝအမြင့်မှာ ပေ(၂၀)ခန့်သာရှိပြီး အကျယ်မှာလည်း ပေ(၂၀)ခန့်သာရှိ သည်။ ဂူဝမှ ဂူတွင်းသို့ ပေ(၃၀)ခန့်မျှ သာ အနက်ရှိသဖြင့် ဂူတွင်းမှာ အလင်းရောင် ရှိပါသည်။ ဂူတွင်းမှာ ခြောက်သွေ့သန့်ရှင်း အနံ့အသက် ကောင်းမွန်သည်။ မြေညိုပြုပြင်ထား သည်။ ဧည့်ခန်း၊ အိပ်ခန်း၊ ဘုရားခန်း၊ တရားထိုင်ခန်းဟူ၍ ခွဲခြားနိုင်အောင် ပြုပြင်ထားသည်။

ဘုရားခန်းမှာ ကျောက်ဆင်းတု ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတစ်ဆူ ပူဇော်ခံထားပါသည်။ ထိုနေရာမှာ ကျောက်စက်ပန်းဆွဲ အလှအပများရှိသည်။

ဤလိုဏ်ဂူဝယ်ကို ကော့ဖြိုင်ဂူလေး ဟုခေါ်သည်။ အကြောင်းမှာ ဤလိုဏ် ဂူ၏တောင်ဘက် (၂)ဖာလုံခန့်အကွာ တောင်စောင်းမှာ ရှေးဟောင်းဘုရား များနှင့် ကော့ဖြိုင်ဂူကြီး ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကော့ဖြိုင်ဂူလေးအတွင်းမှာ ရှေး နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ယခုတိုင်

အောင် ရသေ့၊ ရဟန်း၊ ယောဂီ၊ ဂန္ဓာရီ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ မကြာခဏ လာရောက် သီတင်းသုံးကာ တရားအားထုတ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ကြောင်း သတင်း ကောင်းများလည်း ရှိခဲ့သည်။

နေ့ခင်းဘက်တွင် ဤလိုဏ်ဂူရှေ့၌ တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ ဖြတ်သန်းသွားလာ သူများ အမြဲမပြတ် ရှိခြင်းကြောင့် လိုဏ်ဂူတွင် တရားအားထုတ်ခြင်းမရှိ ဘဲ လိုဏ်ဂူနှင့် မနီးမဝေး တောင်စောင်း တောအုပ်ထူရာ နေရာများတွင်သာ သွားရောက်တရားအားထုတ်ကြသည်။

ဆွမ်းအလိုမှာ ဤဂူ၏ တောင်ဘက် (၂)ဖာလုံခန့်တွင် တောင်ယာတဲစုများ၌ သွားရောက်ဆွမ်းခံခြင်း မြောက်ဘက် ကော့ဖြိုင်ရွာဖျားတွင် ဆွမ်းခံခြင်းများ ပြုကြသည်။

ညဘက်ရောက်မှသာ ဤလိုဏ်ဂူ ဝယ်တွင် လာရောက်တရားအားထုတ် ခြင်း၊ ကျိန်းစက်ခြင်း ပြုကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကော့ဖြိုင်ဂူလေးမှာ အမြဲ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကော့ဖြိုင်ဂူလေး၏ မြေပေါက်ဘက် (၁)ဖာလုံခန့် တောင်စောင်း

ကရံ

အာရုံစဉ်

ဘေးမရှိ

ဝိသုဒ္ဓိ (အတ္ထု-မြတ်)

စာရေးသူတို့ငယ်စဉ်အခါက အိမ်များ၊ ဘတ်စ်ကားများ၊ ကုန်တင်ကားကြီးများနှင့် အခြားကြီးငယ် အဆောက်အအုံများတွင် ဤကဲ့သို့ (အပူ) **ဏာဘရံ** ဟု ရေးသားထားကာ အိမ်ဝင်ပေါက် မြင့်မြတ်သောနေရာ၊ ကားများ၏ ဦးခေါင်း ရှေ့မှန်အထက်တွင် ယုံကြည်လေးစားသောသူများက ချိတ်ဆွဲထားကြောင်း တွေ့မြင်နေရပါသည်။

လူကြီးမိဘများ အဆိုရ(ဏာဘရံ) ဆိုသည်မှာ ဘေးမရှိဟုသာ ပြောဆိုကြသဖြင့် စာရေးသူမှလည်း ဘေးမရှိဟုသာ သိရှိထားပါသည်။

ယခုအခါမှာတော့ (ဏာဘရံ) အစား (အရ) အရဟံဟု ရေးသားချိတ်ဆွဲထားကြောင်း မြင်တွေ့နေရပါသည်။

တစ်နေ့သော် စာရေးသူ၏ဖခင်သို့ ဏာဘရံစာတမ်း ရေးဆွဲထားခြင်း အကြောင်းကို မေးမြန်းကြည့်ရာ ဤစာတမ်းလေးကို ယုံကြည်စွာ ရေးဆွဲချိတ်ထားခြင်းအားဖြင့် အန္တရာယ်ဘေးအပေါင်းမှ ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း၊ လောကီအစီရင်သာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။

ထို့ပြင် မည်ကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်လာရသည်ကိုလည်း ပုံပြင်လေးဖြင့် ရှင်းပြပါသည်။ သို့ပါ၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်းတွင်း မှ ကြားဖူးသူလည်း ရှိပါလိမ့်မည်။ မကြားဘူးသူလည်း ရှိပါလိမ့်မည်။

မမေ့မပျောက် ဗဟုသုတရစေခြင်းအလို့ငှာ ဖခင်ပြောပြခဲ့သော အကြောင်းအရာ ပုံပြင်လေးအား ထပ်ဆင့် ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖခင်ပြောပြခဲ့သော ပုံပြင်လေးမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါတုန်းက ဗာရာဏသီပြည်ကြီး

မှာ ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးတစ်ဦး ရှိသတဲ့။ အဲဒီဆရာကြီးထံမှာလဲ မင်းညီမင်းသားသုံးဦး ပညာသင်ကြားနေသတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ ပညာလဲစုံလို့ တိုင်းပြည်ပြန်ရတော့မယ့်အချိန် ရောက်တော့ ဆရာကြီးထံ ခွင့်ပန်ကြားရတာပေါ့။

ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးက...

'အေး... ယင်းသားတို့ပြန်ရာ ခရီးလမ်းကြောင်းမှာ တောအုပ်တစ်အုပ်ရှိတယ်။ ဒီတောအုပ်ကို ဖြတ်ပြီး ပြန်မှ တိုင်းပြည်ကို ရောက်မှာပဲ။

ဒါပေမယ့် ဒီတောအုပ်ကိုဖြတ်တဲ့ ဘီလူးသုံးဆယ်လဲ ရှိတယ်။ တောအုပ်ထဲရောက်ရင် ဒီဘီလူးသုံးဆယ်က ဖမ်းပြီး တိရစ္ဆာန်တွေကို တော့ သတ်စားကြတယ်။ လူတွေကိုတော့ ပညာပေးကြတယ်။

သူတို့စမ်းတဲ့ပညာကို ဖြေရှင်းနိုင်ရင် အသက်ဘေးက ကင်းအောင် ကာကွယ်ပေးတယ်။ မရှင်းနိုင်ရင်တော့ စားပစ်တာပဲ။ သူတို့မေးတဲ့ ပုစ္ဆာကိုလဲ ဆရာကြီး သိထားတယ်။

ဒီတော့ မင်းသားတို့ ဒီတောအုပ်ကို ဖြတ်ရင် ဘီလူးတွေအန္တရာယ်က ကင်းအောင် ဆရာကြီးက ပညာပေးလိုက်မယ်ဆိုပြီး မင်းသားသုံးယောက်ကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပညာသင်ပေးလိုက်သတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ ပြန်ရမယ့် အချိန်ရောက်တော့ မင်းသားသုံးယောက်က ဆရာကြီးကို ဝတ်မြည့်ဆည်းပြီး ပြန်လာကြသတဲ့။ ဆရာကြီးပြောတဲ့ တောအုပ်ရောက်တော့ ဘီလူးသုံးဆယ်က အလျှိုအလျှို ပေါ်လာကြသတဲ့။ ဒီတော့ ခေါင်းဆောင်ဘီလူးကြီးက...

'ဟေ့... ဝဲတိုရုံ ပိုင်ရာဆိုင်ရာ တောအုပ်ထဲကို ဖြတ်လာတဲ့ သတ္တဝါတွေ အားလုံးကို ဝဲတိုက ဖမ်းစားကြတယ်ဆိုတာ မသိကြဘူးလား။

ပျောင်းတို့လို လူသားတွေကိုတော့ ချက်ချင်း ပစာဘူး၊ ပတ္တပေးပြီး မလိဖြန်းနိုင်ရင်တော့ ခွင့်ပလွှတ်ဘူး။ စာမှာပဲ။

မြေရှင်းနိုင်ရင်တော့ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး အန္တရာယ်ကင်းအောင် ဆေးကင်းအောင် ဝါတို့က စောင့်ရှောက်ပေးမယ်' လို့ ပြောဆိုသတဲ့။

ဒီတော့ မင်းသားသုံးယောက် ကလဲ...

'အသင်တို့လူကြီး... ကျွန်ုပ်တို့သည်ကား သားဖန်လူသားများမဟုတ် ယှဉ်တတ်သော လူသားများသာ ဖြစ်တယ်။ သူတို့ ယှဉ်စမ်း ချင် စမ်းလော့'

လို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ တုံ့ပြန်လိုက်တယ်။

ဆရာကြီးက ပညာကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် သင်ပေးထားတယ်မဟုတ်လား။

ဒီတော့ ခေါင်းဆောင်ဘီလူးကြီး က...

'တို့ ဘီလူးသုံးဆယ့်ကိုယ်၊ ဖတ်ချာလည် ဝိုင်းပြီး တန်းစီလိုက်'

လို့ အမိန့်ပေးလိုက်တော့ ဘီလူးတွေ က မင်းသားသုံးယောက်ကို ဝိုင်းပြီး တန်းစီရပ်လိုက်ကြသတဲ့။

ဒီတော့ ခေါင်းဆောင်ဘီလူးကြီးက ဘီလူးတစ်ယောက်ကို မူတည်ထား ပြီး...

'ဟောဒီဘီလူးက အရှင်စပြီး တစ်၊ နှစ် သုံး၊ လေး၊ တစ်ဆယ်အထိပဲ ရေတွက်မယ်။ တစ်ဆယ်ကျတဲ့ နေရာတိုင်းက ဘီလူးဖြစ်ရင် ဘေးထွက်ထိုင်း လှူဖြစ်ရင်တော့ ချမ်းသာ ပပေဘူး စားပစ်မယ်။

ကဲ... မင်းသားတွေ ကြိုက်ရာနေရာမှာ ဘီလူးတွေအကြား ထင်ရပ်ပေတော့၊ ရေ တွက်တိုင်း ရေတွက်တိုင်း တစ်ဆယ်ကျရင် စားမှာပဲ'

လို့ ပြောသတဲ့...

ဒီတော့ မင်းသားသုံးယောက်ကလဲ ဒီသားပါမောက္ခဆရာကြီး သင်ပေး လိုက်တဲ့အတိုင်း ဘီလူးတွေအကြား ဝင်ပြီး နေရာယူကြသတဲ့။ နေရာမှန် ယူရဲမိ ပြီးရော...

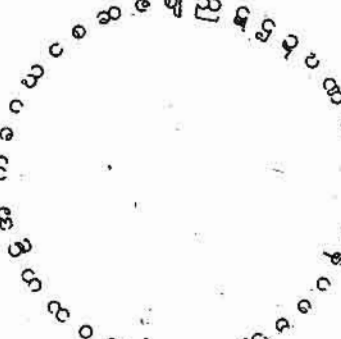
'ကဲ... ဘီလူးခေါင်းဆောင်ကြီး သင် သတ် မှတ်ပေးထားတဲ့ ဘီလူးက စတင်ရေတွက် ပေတော့ သင်တို့သာ ကတိစကား တည်ပါ စေ'

လို့ ပြောပြီး ရေတွက်ခိုင်းသတဲ့။

ဒီနေရာမှာ စာရေးသူပုခင်က ဒီသား ပါမောက္ခဆရာကြီး သင်ပေးလိုက်တဲ့ အဖြေကို ထုတ်ပြတယ်။

ဘီလူးက (၃၀) သုံးဆယ်၊ မင်းသားက (၃) သုံးယောက်ဆိုတာ အကန့်ပေါင်း (၃၃) ဦးရှိတယ်။ တို့ကြီးမာစာသမားကလဲ "က" ကနေ "ခ" အထိ နှစ်သုံးဆယ် သုံးလုံးရှိတယ်။ ဘီလူးတို့သုံးဆယ် သုံးလုံး ကို ထောက်ခံတော်မူ စေတိုင်းနဲ့၊ နေ ဆွဲပြတယ်။

***

အဲဒီ ရေးဆွဲထားတဲ့ ဗျည်းသုံးဆယ့် သုံးလုံးထဲမှာ (အ.ဘ.ရ)ဆိုတဲ့ နေရာ တွေမှာ မင်းသားသုံးယောက်က ဝင်ပြီး နေရာယူရပ်ကြတာပဲ။

ခေါင်းဆောင်ဘီလူး စတင် သတ် မှတ်တဲ့နေရာက "က" နေရာပဲ။ အဲဒီ "က" နေရာကစပြီး တစ်ကနေ တစ်ဆယ်အထိ ရေတွက်ကြည့်ရင် တစ်ဆယ်ကျတဲ့ နေရာတိုင်းဟာ ဘီလူးတွေချည်း ဖြစ်နေမှာပဲ။

ဒါကြောင့် ဘီလူးတွေအားလုံး ထွက် ပြီး နောက်ဆုံး မင်းသားသုံးယောက်ပဲ ကျန်နေလိမ့်မယ်။ ကဲ... မင်းလက်တွေ့ ရေတွက်ကြည့်စမ်း။

မှန်ပေသည်။ လက်တွေ့ ရေတွက် ကြည့်ရာ (အ.ဘ.ရ) နေရာ သုံးနေရာ သာ ကျန်နေပါသည်။

ဒီကြောင့် (ကဘဂ) ဆိုတဲ့နေရာတွေ ဟာ ဘေးမရှိဘူးလို့ သတ်မှတ်ပြီး လောကီပညာရှင်ကြီးတွေက (ကဘဂ) ရယ်လို့ စီရင်ပြီးသုံးစွဲကြတာပေါ့လို့ ပြောဆိုခွားကြောင်းပါ သိရမှာ။

ကဲ... စာဖတ်သူ ပရိသတ်အပေါင်းမှ လည်း လက်တွေ့ ရေတွက် စမ်းသပ် ကြည့်စမ်းပါ။ အဘာရဲ ဘေးမရှိကြောင်း တွေ့ရှိပါလိမ့်မည်ခင်ဗျား။

စာရေးသူမှ ထပ်ဆင့် အကြံပြုလို သည်မှာ ဤစက်ဝိုင်းတွင်အား စက္ကူ ပေါ်တွင် ရေးဆွဲ၍ မကြာခဏ ရေ တွက်ကြည့်စမ်းပါ။

မူလပထမအကြိမ် စမ်းသပ်စဉ်က မကြာခဏ မှားယွင်းတတ်သလို တဖြည်းဖြည်း စိတ်လာလေ မှားယွင်း လေ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဒီတော့ စိတ်ယုံလွင့်မှု နည်းလာပြီး နောက်ဆုံး စိတ်တည်ငြိမ်လာကာ သမာဓိအား ပိုမို ကောင်းမွန်လာပါ လိမ့်မည်။

အိမ်၌ ကလေးသူငယ်များရှိပါ ကလည်း ဤပုံပြင်လေးအား ပြောပြပြီး ဤနည်းဖြင့် ကလေးငယ်များအား လက်တွေ့ ရေတွက်ခိုင်းပါက ကလေး ငယ်များလည်း ဗဟုသုတတိုးပွား၍ ကစားစရာ ပပေဠိကဲ့သို့ စိတ်ဝင်စား လာနိုင်ပါသည်။

ကြာလျှင် စိတ်တည်ငြိမ်လာ၍ ဉာဏ်ရည်၊ ဉာဏ်သွေးများ ထက်မြက် ရှင်သန်နိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း အကြံပြု လိုက်ပါသည်။

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး တနင်္သာရီ မြို့သို့ ပူဇော်မှုအခမ်းအနားတစ်ခုသို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်ခဲ့ရပါသည်။

အလွန်လှပသော နန်းမြို့ဟောင်း ကြီးတစ်မြို့အဖြစ် အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိရ ပြီးနောက် တနင်္သာရီမြို့ တစ်မြို့လုံးသို့ လေ့လာကြည့်ရှုရင်း ချောင်းကြီး ကျောင်းတိုက်သို့ရောက်ရှိသွားပါသည်။

ထူးခြား ဘုရားသိမ်ကျောင်းတို့ကို လေ့လာဖူးမြော်ရင်း ဆေးပင်၊ ဂမန်းပင် များ အခံစိုက်ထားသော အရံကျောင်း ငယ်လေးရှေ့သို့ ရောက်လာသောအခါ လိုက်ပြသော ဆရာတော်အား မေး မြန်းမိပါသည်။

ဦးပွင့်အရှင်ဝါသေဋ္ဌ၏ မြန်မာ တိုင်းရင်းဆေးဝါသနာ သုတေသနပြု ခြင်း၊ တိုင်းရင်းဆေးများ ဖော်စပ်ခြင်း၊ ဝေဒနာတစ်ခုဖြစ်ပါက ဦးပွင့်အရှင် ဝါသေဋ္ဌအား မေးမြန်းလျှင် ဆေးနည်း များပေးတတ်ကြောင်း သိရှိရသဖြင့် ကျွန်မသည်လည်း တိုင်းရင်းဆေး ဝါသနာပါသည့် အားလျော်စွာ ဦးပွင့် အရှင်ဝါသေဋ္ဌထံမှ နည်းနာခံ၍ ဆေး နည်းများ ရေးမှတ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုဆေးနည်းများမှ အလွန် စိတ်ဝင် စားစရာကောင်းသောသက်တမ်း(၂၀၀) ရှည်ကြာ သက်ရှည်ဆေးနည်းကို ရရှိ ခဲ့ပါသည်။

လက်တွေ့ထေးဆေးသော အတိုး မှာ အသက်(၂၀၀)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း ထောင်တက်ခြင်း ထေးပင်များရှာဖွေခြင်း သန့်ခြင်း ကရုဏာ တောတောင်ရွက် ပစ္စည်းများ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ဆဲ၊ ကျန်းမာ သန်မာ ခြောက်လက်ဆံဟု သိရှိပါသည်။

ဦးပွင့်အရှင်ဝါသေဋ္ဌက သူ့ ကိုယ် တိုင် ဖော်စပ် သုံးစွဲလျက်ရှိကြောင်းနှင့် ဖော်စပ်ပြီးသား ဆေးပုလင်းကို ယူထုတ် ပြပါသည်။

ဆေးဖော်စပ်နည်းကို ဦးပွင့်အရှင် ဝါသေဋ္ဌထံမှ စွန့်လှူပါသဖြင့် ဆေး သုတေသီများ ဖော်စပ်စားသုံး လေ့လာ နိုင်ပါရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ

◆ သက်တမ်း(၂၀၀)ရှည်ထေးဆေးသော ဦးပွင့်ကျင်ဝါသေဋ္ဌ
ချောင်းကြီးကျောင်းတိုက် တနင်္သာရီမြို့

◆ သက်တမ်း(၂၀၀)ရှည်ထေးဆေး လုံးထားပုံ

သက်တမ်း(၂၀၀) သက်ရှည်ထေးဖော်ကြိုး

ရေးသား မှူဝေ လှူဒါန်းလိုက်ပါသည်။

အသက်(၂၀၀)ရှည် ဆေးနည်း
လျှောက်သော ဆေးမည်များ

- ၁။ ဆေးဒန်း (၁၀)ကျပ်သား
  - ၂။ နွန်းတက်အစို (၃၀)ကျပ်သား
  - ၃။ နွားနို့စစ်စစ် (၅)ပိဿာ
- ဖော်စပ်နည်း

ဆေးဒန်း(၁၀)ကျပ်သားနှင့် နွားနို့ (၅၀)ကျပ်သားကို နေပူမှာ နေနှင့် ချက်ပါ။ (မီးဖြင့် မချက်ရပါ) နွားနို့ တစ်နေ့(၅၀)ကျပ်သားနှုန်း နေ့စဉ် နေ ဖြင့် ချက်ရပါသည်။

နွားနို့(၅၀)ကျပ်သားစီ နေ့စဉ်ရော ထည့်၍ နေဖြင့် ချက်ပါ။ နွားနို့(၅) ပိဿာပြည့်အောင် နေ့စဉ် နေဖြင့် ချက်ပြီးသော်၊ နွန်းတက်အစိုကို ကြိတ်၍သော်ဖြစ်ဖြစ် ထောင်း၍သော် ဖြစ်ဖြစ် နောက်ဆုံးမှ ထည့်၍ နေဖြင့် ချက်ရပါသည်။

ဆေးလုံးလို့ရသော အနေအထား

သို့ရောက်မှ ဆေးလုံးကလေးများ လုံး ကာ တစ်နေ့ သုံးလုံး မှန်မှန်စား သွား ရပါသည်။ ဦးပွင့်အရှင်ဝါသေဋ္ဌကိုယ် တိုင် စားပြပါသည်။ အမြဲစားသုံးနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ပါသည်။

ဦးပွင့်အရှင်ဝါသေဋ္ဌမှာ သက် တော်(၄၀)ခန့်ရှိမည်ဟုခန့်မှန်းရပါသည်။

ဤအသက်ရှည်ဆေးသည် ဓာတ် ဆေးလည်း ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဝိဇ္ဇာလိင်း လိုက်သူများနှင့် အထူး သင့်တော် ကြောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပညာ၏ အထောက်အပံ့ ကိုလည်း ဖြစ်စေကြောင်း မိန့်တော်မူ ပါသည်။

ဆေးကောင်းလေးတစ်ပုံ ဖော်နည်း နှင့် သိဒ္ဓိထူးကြောင်း သိရသည်မို့ ဦးပွင့်အရှင်ဝါသေဋ္ဌထံ ခွင့်တောင်း ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

သက်ရှည်ကျန်းမာ သာသနာပြုနိုင် ကြပါစေ။

သီတာဆန်း(မော်လမြိုင်)

ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်ပေါင်း

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
ထိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/ဗမာ့ဆေး/တိုး(ထ၀၇၅)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော်စိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့ပီတိဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာတို့၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော်စိတ်ဆွေ ဓာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲနိုးရိမ်သောတမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ထိုက်ညီမှုရှိမရှိထိမှ ပိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်ပူလွန်တဲ့သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စားနဲ့ မြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) ခြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေချိန်ဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းသွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တရုန်းလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အထက်အတော်များများနဲ့ ထိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်ခွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပေးရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ခတ်ဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မှစ၊ သယ်နန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။</p>
--	--

အံ့ဖွယ်ထွဋ်ခေါင် ဖောဓိတစ်ထောင်

သဒ္ဓုထေဟိကဓဇ အရှင်စိပလ

(ရေတွမ်းဆရာတော်)

ရွှေဖော်ရိမ္မာ
မောင်ဖြာသိန်း

မြူနင်းတို့ဝေသည့် ဆောင်းလခါ သမယ နေ့ရက်က (၂၄-၁၂-၂၀၁၆) နံနက်စောစော လမ်းလျှောက်ထွက် ရင်း ရွာသစ်လမ်းထဲက အစ်ကိုကြီး အောင်ချစ်ကြည်(ကြို့ပင်ကောက်) အိမ် ဝင် နှစ်ဦးသား တာလမ်းကြီးရှိ "စမ်း သီတာကဖေး" အရောက်သွားခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်...

'စာရေးဆရာ ရှာလိုက်ရတာ၊ အိမ် ဝင်မေးတော့ အပြင်ထွက်သွားတယ် တဲ့'

'ဟုတ်ပါ့ဗျာ'

'စာရေးဆရာ အားရင် ပြည်သွား မယ် လိုက်မလား'

'လိုက်ရတာပေါ့ဗျာ'

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က လူတွေ နှုတ်ဆက်၊ နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ကယ် တစ်စီး နှစ်ယောက်စီးလို့ ခရီးနှင့်နေ တာက ခေတ္တရာ အသရေမချို့တဲ့ ပြည်မြို့၊ ဒီကနေ့ မြို့သစ်။

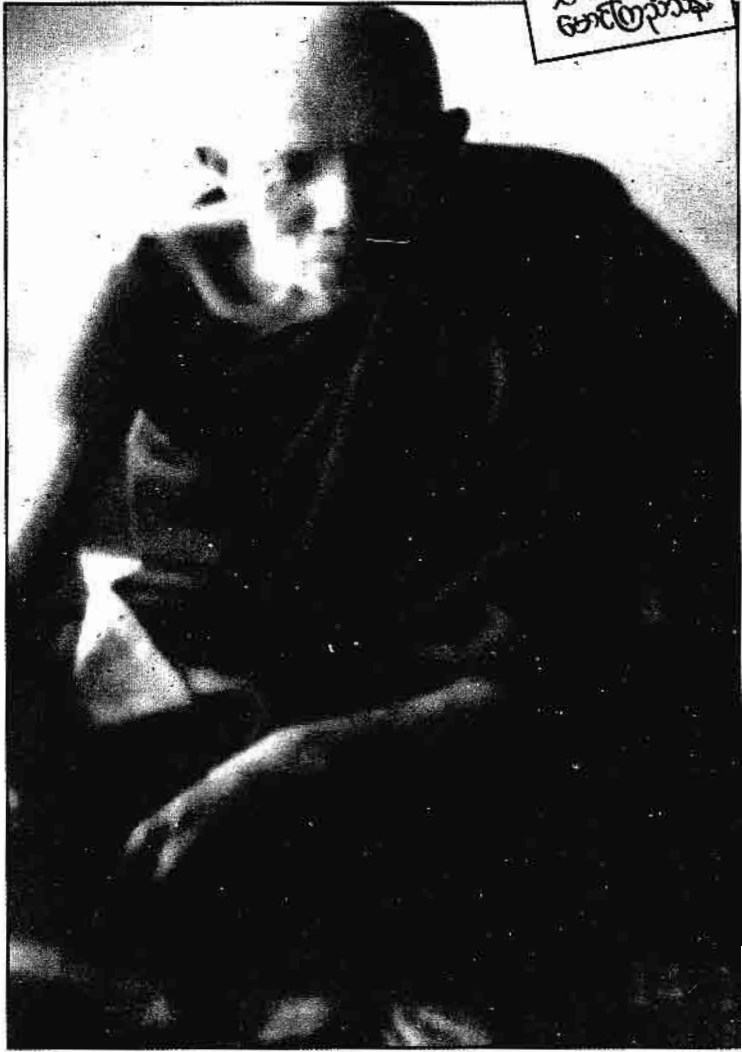
'ဒီပါအေးမြဆရာတော် ဝင်ဖူးမယ် ကိုကြည်သိန်း'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ'

ကျောင်းဝင်းကြီးကလဲ ကျယ်လှပါ တိ ခန့်မှန်း(၅)ဧကလောက်ရှိမည် ဆောက်လုပ်ဆဲကျောင်းကြီး အလှူရှင် က (Lucky Dragon)တဲ့။

'ဆရာတော် ရွာပြန်ကြွသွားတယ်။ ညနေမှရောက်မှာ ကျောင်းဆရာ'

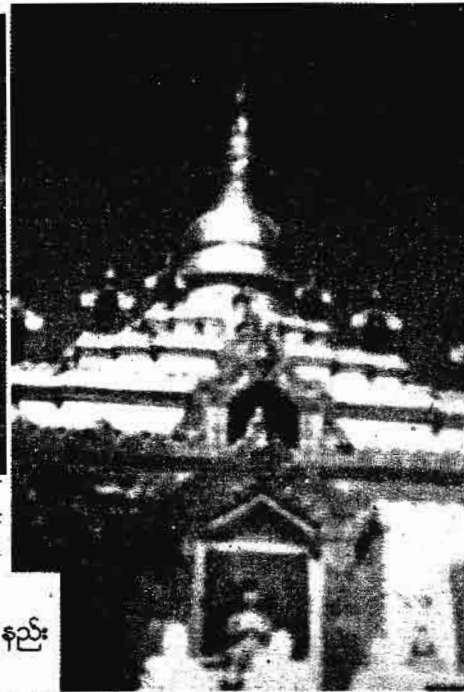
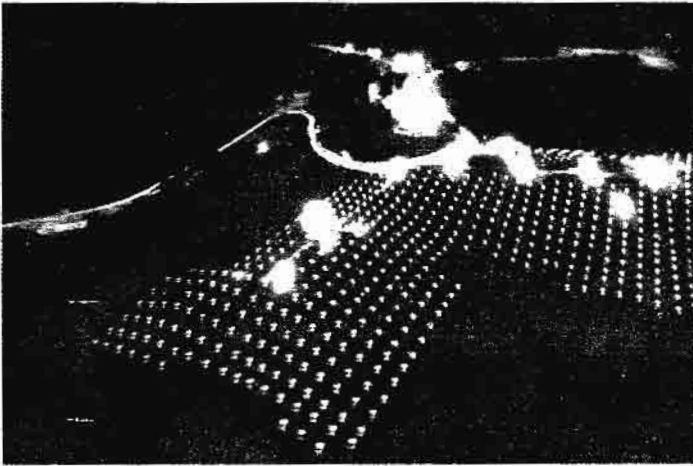
ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါး ထွက်လာပြီး ပြောပြ ခဲလေသမျှ သဲရေကျပေါ့။ လိုက်ဖို့ရှာတဲ့ ကိုသက်လွင်က ဟိုယခင်က B.A

သဒ္ဓုထေဟိကဓဇ အရှင်စိပလ (ရေတွမ်းဆရာတော်)

ကျောင်းဆရာ၊ ခုတော့ ဟင်္သာဆန် စက် မန်နေဂျာ၊ စာရေးသူအိမ်ရှေ့ လှမ်းခေါ်ရင် ကြားရသလား မမေးနဲ့။ 'ကဲ... စာရေးဆရာ ထမင်းတော့ တံတားထိပ်က ကြက်ကာလသား၊

ကြက်သောက်ဆမ်းဆိုင် ဝင်စားမယ်၊ ပြီးရင် ရွှေဘုံသာမန်သွားမယ်' 'ကောင်းပါလေ့ဗျာ' ရွှေဘုံသာမှာ နှစ်နာရီကြာ ပြောကြ ဆိုကြ၊ လူတွေဆိုနည်းပါးရိုးလား။ များ

◀ ဘေမိတစ်ထောင်ဘုရား ကောင်းကင်ဇာတ်ပုံ အလှ

◀ ဘုံဖွယ်လွန်ပိုင် ဘေမိတစ်ထောင် ထေရီတော်မြတ် ဦးဒီးတားထေရီ ▶

မှာပေါ့။ “မမြစိမ်း၊ မွေးနေ့ပွဲတော်”တဲ့။
'လာဗျာ ပန်းတောင်းဘက်သွား
ကြမယ်'

တဖြည်းဖြည်း မောင်းလာခဲ့ပြီ။
ဆီး(ဒီး)တောကြီးကလဲ ရေတွက်မကုန်
များလှပါဘိ။ တောင်ကတုံးတွေတောင်
သျှောင်ထုံးနေပါပေါ့လား။

'ကိုသက်လွင် ဟိုမှာ ဘေမိတစ်ထောင်
သို့... တဲ့ သွားလိုက်ရအောင် ဆံပုရော
ကျွန်တော်ပါ မရောက်ဖူးဘူး'
'ကောင်းပါပေဗျာ'

'တစ်တောင်ထွက်၊ တစ်ကုန်း
တက်၍ တစ်နေ့ဝင်လျှီ။ တစ်မိုး
သောက်သော်ဆိုတဲ့ တောလားထဲ
ကလို့၊ တောင်ကြောလမ်းလေး ပြေး
တက်လိုက်၊ ပြန်ဆင်းလိုက်၊ ဝဲယာမှာ
က သက်နကျောက်တောင်၊ မြေက
မြေနီ ကျောက်စရစ်မြေ သနပ်ခါးများ
စိုက်လိုက်ရလိုက်တော့ကောင်းမှကောင်း။

သွားနေတာက ကံမ၊ သရက်ဆီ
လမ်းကြီးက ကတ္တရာလမ်းဖြူးလို့
အဆင်းများ လိုင်းစီးရသလို သိမ့်ခနဲ
တုန်... နဝဒေးတံတားကြီးထိပ်ကနေ
ဘာဝေးလို့လဲ (၇)မိုင်တည်းရယ်ပါ။

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

မိနစ်(၃၀)ခန့်နဲ့ ရောက်ပြီ။
တောင်ပေါ်တက်မယ့်လမ်းက နည်း
နည်းမတ်တော့...

'စာရေးဆရာက လှေခါးထစ်ဖြတ်
လမ်းကတက်၊ ကျွန်တော်က ဆိုင်ကယ်
နဲ့ တက်မယ်။ နှစ်ယောက်ဆို ရုန်းမယ်
မထင်လို့ပါ'

“ရပါတယ်ဗျာ ကျွန်တော်က တော
သားပါဗျ” ဒီလိုသာ ဆိုရတယ်
လှေကားထစ်(၇၀)ကျော် တစ်ဝက်
ရောက်တော့ ညာခုံးက မျက်ခနဲဖြစ်၊
တတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ဘုရားဖူးချင်လို့ လာ
တာ ယောက်ျားတို့ လုံ့လသေခါမှ
လျှော့ရမယ်ဟေ့ ဆိုပြီး တက်လာလိုက်
တယ် ဟောရောက်ပြီ သောက်ရေအိုး
က အေးမြကြည့်လင်တဲ့ ရေကြည်
တစ်ခွက် အဝသောက် အမောဖြေ။

'ရှေ့ စာရေးဆရာ အမောပြေ
ဆီးသီးနှစ်လုံးစားပါဦး'တဲ့။

'သမီးလေးဘုန်းဘုန်းဝင်ဖူးလို့ရလား'
'ရပါတယ်လေးလေး' ဟိုတံခါး
ပေါက်က ဝင်သာသွားပါ'

ကျောင်းကြီးထဲဝင်၊ ဖျာလေးပေါ်
ထိုင်ကြည့်လိုက်တော့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ

ဘုရား၊ ပြီးတော့ သာမညတောင်ဆရာ
တော်ကြီးပုံတော် ရုပ်တုကြီးဘေးနားက
အဘဘိုးမင်းခေါင်။ ဖူးထိုက်လို့ဦးခိုက်
မိပါတယ်။ ဘာလို့ဆို စာရေးသူ
သာမညဆရာတော်ကြီးတစ်ခါမှ မဖူး
ဘူးလို့ပါ။

ထိုစဉ် ဆရာတော်ကြီး ကြွလာခဲ့ပါ
ပြီ။ အရပ်(၅)ပေခန့် အင်မတန် ပိန်
သွယ်နေပါတယ်။ ရေချိုးထွက်လာ
သည် ထင်ပါတယ်။

'ဆရာတော်ဘုရားက ဒီဓာတ်ပုံထဲ
က ရေဆွမ်းဆရာတော်ဦးဝိမလလား
ဘုရား'

'ဟုတ်တယ် ဒကာတော်'
'ပုံတော်ထဲကနဲ့ ကွာခြားနေလို့ပါ'
'ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့(၁၃)ရက်
ဆေးထိုး၊ ဆေးစားနေရတယ်။ ပြန်
ကောင်းလာတာ (၇)ရက်ပဲ ပျိုသေး
တယ် ဒကာ'

'တင်ပါ့ဘုရား ရာသီဥတုကလဲ
အေးမြလှပါတယ်။ ပြီးတော့ တောင်

ပေါ်ဆိုတော့ လေတဟူးဟူးနဲ့ ကျန်းမာ
ရေး ဂရုစိုက်ပါဘုရား။ တပည့်တော်က
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းမှာ ပင်တိုင်ရေးနေပါတယ်
ဘုရား။ အရှင်ဘုရား ထေရုပ္ပတ္တိရေး
ချင်လို့ပါ ရေးခွင့်ပြုပါဘုရား'

'ရေးပါ ဒကာတော် ဒါလဲ သာသနာ
ပြုခြင်းတစ်မျိုးပေါ့ ဒကာတော်'
ဆိုပြီး အလျား(၁၄)လက်မခန့်၊
အနံ(၇)လက်မခန့် လက်စင်းရာပါ
အုတ်ခဲကြီး မ၊လာပြတယ်။

'ဒါ ဒီဘုရားအုတ်ပုံကြီးက တစ်ခဲ
ပေါ့'

'တင်ပို့ဘုရား
ထိုစဉ် ကိုသက်လွင်က...

'စာရေးဆရာ ဆရာတော် ရေချိုးပါ
စေဦး၊ အအေးမိနေဦးမယ်။ ရေချိုးပြီး
တစ်ခါ ပြန်ဝင်ကြတာပေါ့'

'အင်းပါဗျာ'
ဆရာတော်ကြီးက မဆိုင်းမတွ ပုံ
တော်သေး (၁)ခု၊ (၂)ရလုံး သလင်း
ပုတီး(၁)ကုံးစီနဲ့ ဒီပါအေးစေတီပုံတော်

တစ်ချပ်စီ ကြည်သာရွှင်ပျ ဝေငှပေးရှာ
တယ်။

ပဋ္ဌာန်းဆက်များလားမယ်။ စာရေး
သူတို့ကို ညီအစ်ကိုများသဖွယ် ပျူငှာ
ရွှင်ပျ ရှင်းပြနေသည်မှာ...

ဆရာတော်ကြီး

ခမည်းတော်၊ မယ်တော်အမည်

ဘုန်းဘုန်း ခမည်းတော်က ဦးမောင်
တင်၊ မယ်တော်ကြီးက ဒေါ်ကြိုင်။
**သက်တော်က (၇၂)နှစ် ပွေးသက္ကရာဇ်
က ၁၃၀၆ ခုနှစ်၊** ဇာတိက ရန်ကုန်
မြေကုန်း ရတနာပုံရုံအနီး။ ခမည်း
တော်ကြီး ဦးမောင်တင်(၁၉၈၀)ပြည့်နှစ်
မှာ ကွယ်လွန်ပြီး မယ်တော်ကြီး
ဒေါ်ကြိုင်က (၁၉၈၂)ခုနှစ်မှာ ကွယ်လွန်
ခဲ့ပြန်ပါသည်။

သာမညတောင်မဟာ ထွက်ခွာလာ

'အရှင်ဘုရား သာမညရောက်တော့
တယ်လိုတာဝန်ယူပါသလဲ'

'ဘုန်းဘုန်း သာမညတောင် ရောက်
တော့ လမ်းရှင်းရတဲ့ ရဟန်းပေါ့ ဒကာ
တော်။ သာမညဆရာတော်ကြီးဆီ
ပို့ပေးရတယ်။ ဒီတော့ ဝတ္ထုငွေကြေး

နည်းနည်းရတာပေါ့'

ဆရာတော်ကြီးက ဟိုရှေးက အဖြစ်
အပျက်တွေ ပြန်တွေးမိပြီး ပြုံးရယ်ပြ
တယ်။

အဲ...၁၉၈၅၊ ၈၆၊ ၈၇ ဒီသုံးနှစ်လဲ
ရောက်ရော သာမည ဆရာတော်ကြီး
က...

'ဟဲ့ ဝိမလ...နင် ဆွမ်းပုပ်ဆွမ်းသိုး စာနိုင်
လား'

'စားနိုင်ပါတယ် ဘုရား'

'အေး... ဒါဆိုကောင်းပြီ နင့်ကို ငါ
အကျင့်ကောင်းတစ်ခု ပေးမယ်၊ ယူနိုင်
မလား'

'ပေးရင် ယူပါတယ်ဘုရား'

'ဟုတ်ရဲ့လား ဝိမလ'

'ဟုတ်ပဲဘုရား'

'အေး... ဒါဆို ဆွမ်းမတားဘဲ
ရေဆွမ်းနဲ့ ပြီးနိုင်မလား'

'ပြီးနိုင်ပါတယ်ဘုရား'

'ကဲ...ဒါဆိုရင် အရုဏ်လား၊
နေဆွမ်းလား'

'အရုဏ်ပါဘုရား'

'အေး... ကောင်းပြီ ဆိုပြီး မနက်
အရုဏ်လဲရောက်ရော ရေမတ်ခွက်

ကြီးတစ်ခွက် လာချပေးတယ်။ ပြီးရင်
မေတ္တသုတ်(၁၀၈)ခေါက်ခွတ်'

'တင်ပျံဘုရား' ဆိုပြီး ရေဆွမ်း မတ်
ခွက်ကြီးတစ်လုံး မော့ပြီး ရွတ်ပွားတော့
တာပေါ့။

ဘုန်းဘုန်းက နေ့လယ်မှာ ဆွမ်း
ဖြစ်ဖြစ်၊ သစ်သီးဖြစ်ဖြစ် ဘုဉ်းပေးရ
မယ်ထင်ပြီး လွယ်လွယ်နဲ့ ကတိပေးမိ
တာ မှားမှန်းသိတယ်'

'ဘာပြုလို့လဲဘုရား'

'တစ်နေ့လုံးမှ ဒီရေဆွမ်းတစ်ခွက်ပဲ
ဘုဉ်းပေးရတာကိုး ဒကာရဲ့၊ တစ်နပ်
ဆွမ်း "ဧကသနိတ်" ဆိုတဲ့ သဘောပါ'

ဒုက္ခလုပ္ပာယ် တွေ့ရပြီ

'ပထမ(၁)ရက်၊ (၂)ရက်၊ (၃)ရက်
ဘာမှမဖြစ်သေးဘူး ဒကာကြီး၊ အဲ...
(၄)ရက်လဲ ရောက်ရော မခံမရပ်နိုင်
တော့ဘူးဒကာ။ (၅)ရက်မှာတော့
နားထဲက လေတွေထွက် မျက်စိတွေ
ပြာ (၇)ရက်ပြည့်တော့ ခဏနားရ
တယ်။ နောက်ထပ်(၉)ရက်ကျင့်တဲ့။

အရှင်အစား နေ့ရေဆွမ်းပေးပါ
ဘုရားဆိုပြီး ပြောပြီး အချိန်ပြောင်း
(၁၄)ရက်မှာတော့ "ဆေးရုံ" တက်ရ
ရော ဒကာရေ'

ပြုံးရယ်ပြရှာတယ်။

'နောက်တော့ ထမင်းကို ရေဆမ်း
ဆားဖြူးပြီး (၂၇)ရက်၊ စတီးဇွန်းနဲ့
(၂၇)ဇွန်း ဘုဉ်းပေးခိုင်းတယ်'

'ဝိမလ ခံနိုင်သေးရဲ့လား'

'မရတော့ဘူးဘုရား'

နန်းသင်း နှစ်လျှောက်တော့ ပီမလ

တစ်နေ့ သာမညဆရာတော်ကြီး
က...

'ဝိမလ... နှင့် ဝါလကဒေအာန်မှာ နေလို့
ကတော့ တရားမရ ဒီဘဝအိန္ဒြေ ကုန်ဆုံး

◆ ဘုန်းဘုရားဦးမလ၏ တရားရတနာတော်နှင့် သာမညဆရာတော်ကြီး

တော့မယ်၊ ဝါဒအိုပဲဒေအာန်ကနေ ထွက်ခွာ
ပြီး သာသနာပြုချေတော့'
ဝမ်းသာဝမ်းနည်း ရှိခိုးဦးခိုက်လို့
ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး သပိတ်တစ်လုံး။
သင်္ကန်း(၁)စုံနဲ့ ပြည့်မြို့ကို စုန်ခဲရှာပြီ။

သရေခေတ္တရာ ရောက်ခဲ့ရာ

လေးဆူဓာတ်ပျော် ရွှေဆံတော်
ဘုရားကြီး ဝတ်ပြုဆုတောင်းပြီး
ဂေါပကလူကြီးတွေထံသွား "ဒကာ
တော်တို့ ဦးပဉ္စင်း ဒီမှာ (၁)ပတ်
ကျိန်းခွင့်ပြုပါ" ဆိုတော့...

'မဖြစ်ဘူးဘုရား (၃)ညတော့
တည်းခိုခွင့်ပြုပါတယ်'

နောက်နေ့လဲရောက်ရော...

'ဘုန်းဘုရား (၇)ရက် နေခွင့်ပြုပါ
တယ်ဘုရား'

'သာဓု...သာဓု...သာဓု'

ရှင်အဇ္ဈင်ဂေါဏ ကြွလို့လာ

(၇)ရက် ပြည့်တဲ့ ည(၁)ချက်တီးမှာ
"ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်" ဘုန်းဘုန်း
တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တော့ ရဟန်းတစ်ပါး

◆ ရောက်တော့ရှင် သန္တတောဝါဒက ရှင်ဝိမလသံဃာတော်

ဖြစ်နေတယ်။ သက်တော်(၄၀)ခန့်ပေါ့။
ဘုန်းဘုန်းလဲ ဝတ်ပြုပြီး မော့မကြည့်ဘူး။
'ဝိမလ... နှင့်ဒီကမကြာသေးဘူးလား'
'ဘယ်ကို ကြုံရမှာလဲ ဘုရား'
ပြတင်းတံခါး ပွင့်ပြီး...

'ဟိုးက စေတီပျံမြင်ရတဲ့တောင်
သီလား'

'မသိပါဘူး ဘုရား'

"အယ် ဒီကောင် တော်တော် အ.သာ
လာ။ အဲဒါ ဖိုဦးတောင်ကွ"

ဘုန်းဘုန်းလဲ တော်တော် ဒေါသ
ထွက်သွားတယ်။ ငါထက်ငယ်တဲ့
ဦးပဉ္စင်းက "မင်းနဲ့ငါနဲ့" ဆိုတော့
သေချာ မော့ကြည့်ပြီး ပြန်ပြောမယ်
လုပ်တော့...

'ပျက်လုံးက ဘယ်တစ်လုံး ညာတစ်လုံး
တစ်လုံးနဲ့တစ်လုံး အရွယ်အစား မတူဘူး။
ဒကာ ပျက်လုံး (၂)မျိုးနဲ့

'ဟာ... ဒါဆို ရှင်မလိဒေါ

ရှင်အဇ္ဈင်ဂေါဏပေါ့ဘုရား'
'ဟုတ်တာပေါ့ ဒကာ'
ပြောလို့မှ (၁၇)ပိနစ်မရှိဘူး မျက်စိ

www.burmeseclassic.com

◆ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဂုဏ်အနူးအဇာ ဩဒိဏ္ဍိယာန်

◆ မုနိထွင်တင် သဗ္ဗဒုဠိမြတ်စွာဘုရားအံတော်

အောက်က ပျောက်သွားတယ်။
ကိုသက်လွင်ရော၊ စာရေးသူ
တအံ့တဩ ဘာပြောရမှန်းတောင်
မသိတော့ဘူး။

ဖိုးဦးတောင်မဟာ ထွက်ခွာလာ

ဖိုးဦးတောင်ဆိုတာ မြတ်စွာဘုရား
ရှင်ကြွရောက်ပြီး “ဗြဟ္မဒီဗြဟ္မေ” ကိုဗျာဒိတ်
တော်ပေးခဲ့စဉ်က “ဗြဟ္မဒီဗြဟ္မေ” တို့ဟာ
ဒီတောင်တော်တစ်ဝိုက်မှာ ကျက်စားခဲ့
ရရှာပါတယ်။

‘အရှင်ဘုရား... ဖိုးဦးတောင်
ဘယ်လိုသွားရမလဲ’

‘မယူနဲ့ နင့်လာကြိုတဲ့သူ ကမ်း နဖူးမှာ
စောင့်နေတယ်’

ဆိုတဲ့ ရှင်အဇ္ဈင်္ဂေဏ စကားကြား
တော့ အားတက်သရော ကမ်းနဖူးမှာ

ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် လှေနဲ့ လာကြို
သူတွေ့တယ်။

‘အရှင်ဘုရား... လှေပေါ် ကြွပါ။
တပည့်တော် ဖိုးဦးတောင်ဆီ ပို့ပေးပါ
မယ်’ တဲ့။ ဒီလိုနဲ့ ဖိုးဦးတောင်ရောက်လို့
မကြာဘူး ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စကလဲ မနက်
(၈)နာရီဆွမ်းခံဆင်း (၁၁)နာရီမှ
တောင်ပေါ်ရောက် တောင်တော်က
မြင့်လဲ မြင့်တော့ ကြာတော့ မခံနိုင်ဘူး။

ဒီမှာတင် တောင်ပေါ်က ဦးပဉ္စင်း
တွေက “ကိုယ်တော်...ဟိုးက မြင်ရတဲ့
တောင်ပေါ်မှာ သီတင်းသွားသုံးပါလား
ဘုရားပျက်ကြီး၊ စေတီပျက်ကြီး ရှိ
တယ်” အဲဒီမှာသွား သီတင်းသုံးပေါ့။

ပဋိန္ဒြေရီရင် ခံရမယ်

‘ဘုန်းဘုန်း ဒီတောင်ပေါ် ရောက်

တော့ သပိတ်တစ်လုံး၊ သင်္ကန်း
တစ်ထည်ပဲပါခဲ့တယ်။ လူသူမရှိ၊ လမ်း
မရှိဘူး။ ခက်ခဲပင်ပန်းတယ်။ သပိတ်
တစ်လုံးနဲ့ ဆွမ်းခံထွက်၊ သစ်ပင်ခြေရင်း
မှာ ကျိန်းပေါ့ဒကာ။ ဘုန်းဘုန်း တောင်
ပေါ်ရောက်တဲ့နှစ်က (၁၉၉၆) ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လပေါ့။ ရန်ကုန်ကနေပြီး လမ်းပြင်
ဖို့ဆိုပြီး ဒကာတွေက ငွေသိန်း (၆၀)
လာလှူတယ်။

အလှူခံရပြီးလို့ မကြာဘူးမောင်
(၁၉၉၆) ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ(၁၃/၁၄)မှာ
စားပြေတွေ တောင်ပေါ်တက်လာပြီး ဒီ
ငွေသိန်း(၆၀)ကို လှူတယ်။ လှူရုံ ဘယ်
ကမလဲ ဘုန်းဘုန်းကို ရိုက်တာ သွား
တွေ ကျိုးကုန်တယ်။ ဒီမှာကြည့် ရှေ့
သွားတော်တော်များများ မရှိတော့။
ဒါတင်ဘယ်ပြီးမလဲ ဒကာ၊ ရိုတာ

▲ ဦးကျွန်းမြိုင် နတ်ရုပ်တော်တော်

လေးတွေ မီးရှို့တယ်။ (၁၉၉၉)ခုနှစ် တစ်ခါ လာပြန်ရောက် ရိုက်တယ်။ အုတ်ခဲနဲ့ပစ်လို့ နံရိုး(၂)ချောင်း ကျိုး သွားရတယ် ဒကာတော်'

'ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ဘုန်းဘုန်းရယ်'
'ရှင်မောဂ္ဂလန်တောင် ခိုးသား (၅၀၀)ရိုက်လို့ ပျံလွန်တော်မူ သေးတာ ပဲလေ။ ဝဋ်ကြွေးရှိရင် ကျေပါစေတော့'

ထူးထူးခြားခြားမြေအာတိုး

လှမ်းကြွလို့ဟာ

ဘုန်းဘုန်း ရှိတာလေးနဲ့ သာသနာ ပြုတယ်။ တောစောင့်နတ်၊ တောင် စောင့်နတ် ပိုင်ရာဆိုင်ရာတွေ မေတ္တာ ဝှိုတယ်။ မေတ္တာသုတ် တစ်ပုဒ်ဆုံး တစ်လုံးချနဲ့ (၁၀၈)လုံး ပုတီးစိပ်တယ်။ ဒါက သာမညဆရာတော်ကြီး ခိုင်းတဲ့ နည်းလေ။

'ဘုရားကားကလွဲရင် ဘယ်ကားမှ မယုံ ငယ်နို့ပဲလ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ဆီ နှင့်ဆောက် ပာ မှတ်တမ်းတစ်ခု ကျန်ရစ်အောင် အမြဲ ဆောင်'

'ဒါဆို ဘယ်သို့ပြုရမှာလဲ ဘုရား' ဆိုတော့...

▲ ဟိုဝေဝေ တေတ္တာပြန်တင်အလှူနှင့် တောဒီတင်ထောင်ဘုရားများ

'ဟေဝိတစ်ထောင်ဘုရားတည်ဖို့ တစ်ဆူ ဟေဝိတစ်ထောင်နဲ့ သာသနာပြုပေါ့'

'တပည့်တော်မှာ ငွေကြေးမရှိပါဘူး ဘုရား'

'ဒီတွက်ဖြင့် မပူနဲ့၊ ကူညီမစမယ့်သူ ပေါ်လာလိမ့်မယ်'

'တစ်ညပေါ့ ဒကာ... ဘုန်းဘုန်း သစ်ပင်အောက် ကျိန်းနေတုန်း အသက်(၆၀)ရွယ် ပုဆိုးကွက်တုံးနဲ့သူ ရယ်၊ (၁၄)နှစ်အရွယ် ဆံတောက်ဖား ဖားနဲ့ ကလေးမတစ်ဦးရောက်လာပြီး...

"အရှင်ဘုရား မနက်တောင်ခြေက တပည့်တော်တို့မှာ ဆွမ်းဘုဦးပေးဖို့ လာဆင့်တာပါဘုရား"

"ကောင်းပါပြီ ဒကာကြီး"

သူတို့တွေတောင်အောက် ဆင်း သွားတယ်။ ဘာတော်လဲမေးတော့ မြေးအဘိုးတော်တယ် ပြောတယ်။ မနက်ကျတော့ ဆွမ်းစားဖို့ ကြွပြီး လိုက်ရှာတာ ဘာ တဲတစ်လုံးမှ မတွေ့ ဘူး ဒကာတော်'

'အဲဒါ ဘာတွေလဲ ဘုရား'
'တောင်စောင့်ဘိုးဘိုးကြီးနဲ့ မြေး

▲ မုခ်ထွင်ရင် သစ္စာပြန်တင်ဘုရား ဝယ်တွားပုထိုး နတ်ရုပ်ကြီးပုံတော်

တော်ပေါ့'

'တစ်ပတ်လဲပြည့်ရော ဤမြေး အဘိုးနှစ်ဦးနဲ့ တွေ့ခွင့်ကြုံရင် ဆုံပါရ စေဆိုပြီး မေတ္တာသုတ် ရွတ်ပွားတယ်။ (၁)ပတ်ပြည့်တော့ တောင်ပေါ်တက် လာတယ်။

"ဒီမှာ သာသနာပြုမှာလား ပြုမယ် ဆို လိုလေသေးမရှိ ကူညီမစမယ့် ကတိပေးနိုင်လား"

"ကတိပေးပါတယ် သင်တို့က..."

"ကျွန်ုပ်တို့က ဒီတောင် ဒီတော စောင့်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါ"

ဆိုပြီးပျောက်သွားရာတယ်ဒကာတော် 'အင်မတန် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှပါတယ် ဘုရား'

တောပိုင်တောင်ပိုင်ကူညီပြီ

'ဘုန်းဘုန်း မောင်းတစ်လုံး၊ ကြေး စည်(၁)ခုထားပြီး သစ္စာပြုတယ်။ ဒီ နေရာ ဒီဌာနမှာ သာသနာပွင့်လင်း တော့မယ်၊ ပြီးမြောက်အောင်မြင်မယ် ဆိုပါက မောင်းသံ၊ ကြေးဇယ့်သံ ပေးပါ ဆိုပြီး ချီတ်ထားခဲ့တယ်။

◀ မြစ်ထွန်းထောင်ခြင် သနင်ပါးစင်ကြီးနှင့်
ဟောစိတစ်ထောင်တရားများ

▶ ဓမ္မသုံးထောင်ခြင် ဤနိဂ္ဂဟ
တရားရှင်ကောမြစ်ပေါ်

◀ ဆရာထော်ကြီးစိမလထင်ဟသွားသည့် နေ့တော်
(ထောင်တော်ကို ကူညီစောင့်ရှောက်သည့် ဗုဒ္ဓါလင်ကြီး)

မကြာဘူး ဒကာတော် မောင်းတီးသံ
တွေညံ ကြေးစည်သံလွင်လွင် ကြား
ရတယ်။ အလိုလျောက် မြည်ဟည်း
ကြတယ်။ သာသနာစည်ပြောတော့
မယ်ပေါ့'

ဟောစိတစ်ထောင်အလင်းဆောင်၍
ဒီပါအေးစေတီတည်ခဲ့ပြီ

(၂၇)တောင် အမြင်ဆောင်သည့်
ဒီပါအေးစေတီတော်ကြီးကို (၂၀၁၃)
ခုနှစ်မှာ ပြီးစီး အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်မှာတော့ ဟောစိတစ်ထောင်
တည်ထားခဲ့ပြီး ယနေ့ဆိုလျှင် **အရ
ပေါင်း (၂၁၀၀)** ရှိခဲ့ပါပြီ။

မူလ ဘုရားကြီး အလှူရှင်ကတော့
ဆရာထော်ကြီး ပြောကြားချက်အရ
ဆင်ဖြူရှင် မင်းတရားကြီး ဖြစ်ကြောင်း၊
မွန်တွေကို သိမ်းပိုက် အောင်မြင်ခဲ့လို့
ဒီတောင်ပေါ်မှာ မင်းညီမင်းသား
အားလုံး ဘုရားတည် ရသေ့ရဟန်းပြု
ခဲ့ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

ဘုရားဒကာဖြစ်ချင်
ဒီပါအေးစေတီဝင်

ယခုအခါ ဟောစိတစ်ထောင်မှသည်
(၂၁၀၀)အဆူ ရှိခဲ့ပါပြီ။ ထင်ပုံ လှူဒါန်း
မည့်သူများအတွက် ဘုရားတစ်ဆူ
(၃၀၀၀) သုံးသောင်းနှုန်းဖြင့် အဆူ
(၅၀၀၀) ငါးထောင်တည်ပါဦးမည်။
ကုသိုလ်ပါဝင်ကြပါဦးလို့။

ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက်
ရေတွင်းရေကန် တူးဖော် တံတားပြုပြင်
ဘုရားပြုပြင်သူပင် အပါယ်ရေ ဘယ်
သောအခါမျှ မကျရောက်ပါဘူးလို့
ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ နိုင်ငံတော်မှလဲ ဆရာ
တော်ကြီး ဦးစိမလကို (သဒ္ဓမ္မဇောတိက
ဇေ)ဘွဲ့ (၂၀၁၃)ခုနှစ်မှာ အပ်နှင်းခဲ့ပြီး
ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးလဲ ယခု
အခါ သက်တော်(၇၂)နှစ်အရွယ်
ရောက်လို့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊
မရဏဆိုတဲ့ ရှောင်လွှဲမရတဲ့သမ်း
အများသူငါ လျှောက်လှမ်းလို့နေပါပြီ။

သို့ပါ၍ ကိုယ့်ဘဝ အပြန်ခရီး
"ရေဘူးနဲ့ ဖိနှပ်မပါ နွေခါမှသိ"။ "ဒါန
နဲ့ သီလမပါ သေခါမှသိ" ဆိုစကားအရ
ကျန်းမာတုန်း လှူကြတန်းကြပါဦးလို့
ငွေ(၃)သောင်းနဲ့ ဘုရားဒကာဖြစ်တော့
မှာမို့ ပြည်မြို့၊ **နဝဒေးတံတားကြီး**
လွှားကျော် ကမံ-သရက်လမ်း
ကတ္တရာကြော့မှာ မမောမပန်း(၇)မိုင်
ခရီးမြန်းပြီး လှူဒါန်းကြပါဦးလို့ လူသား
အားလုံး ဘေးဘယာဝေးကွာ၍ မြန်မာ
နိုင်ငံကြီး စည်တီး၍ အန္တရာယ်ဘေး
ကင်းဝေးစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်း
တောင်းလိုက်ရပါတယ်။

စာဖတ်သူများ ကျန်းမာချမ်းသာ
ကြပါစေ။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုထိုးပုထိုး - သောဌာယဝေရုပ် ရိုင်ဆင် ၈၂၅၁၁၊ အထကလမ်း၊ (သုည)

မုံရွာဆရာမိုး

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကျိဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ ”

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ၊ ညပတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ဓမ္မာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောဉ်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့ ”

“ ကျွန်တော်ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ပါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ် ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ် ”
“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး ”
“ သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတန်ရင်ခုန်မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း ပြန်မှာဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှာတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း
မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဓါးထုတ်လုပ်ရေး၊
အမှတ် - (၅/၃၅) လမ်းလမ်းပျော်၊ ပျော်စတူလမ်း၊ မြောက်ဘက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်းတ - ၆၃၀၀၇၊ ၀၉ - ၅၁၀၀၆၃

ဖြန့်ဖြူး ဖော်ဖော်စွာ

◆ (ပုံ-၁) မူလ ထောင်သိမ်ထက်ပို အနီကပ်မြင်ကွင်း

◆ (ပုံ-၂) မူလ ထောင်သိမ်ထက်ပို အထက်မှ မြင်ကွင်း

အနော်ရထာမင်းကြီး လက်ထက် အေဒီ(၁၁)ရာစုတွင် ရှင်အရဟံ မထေရ် မြတ်သည် ပုဂံညောင်ဦးအရပ်တွင် လည်းကောင်း၊ မန္တလေးနှင့် မနီးမဝေး ဒေသတို့တွင် လည်းကောင်း၊ မိတ္ထီလာ နယ်တစ်ဝိုက်တွင်လည်းကောင်း သိမ် တွေအမြောက်အမြား သမုတ်တော်မူခဲ့ ကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်။

ထိုထိုသော သိမ်တို့အနက် မန္တလေးမြို့ ပြင်ဦးလွင်ကားလမ်းဘေး ဘိုတက်ကုန်းရွာအနီးတွင် တည်ရှိ သော “နေထွက်သိမ်”၊ မန္တလေးမြို့ (၃၅)လမ်း အောင်ပင်လယ်ကန် တောက်ရွာအနီးရှိ “မွန်းတည့်သိမ်”၊ မန္တလေးမြို့ (၁၁)လမ်း ညောင်ကွဲအရပ် တွင်တည်ရှိသော “နေဝင်သိမ်”၊ မန္တလေးမြို့ တံခွန်တိုင်အရပ် ပြည်

ရှေ့မြေ-လွှာစု

ရှင်အရဟံ သမုတ်ခဲ့သော

နေဝင်သိမ် နှင့်

သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော

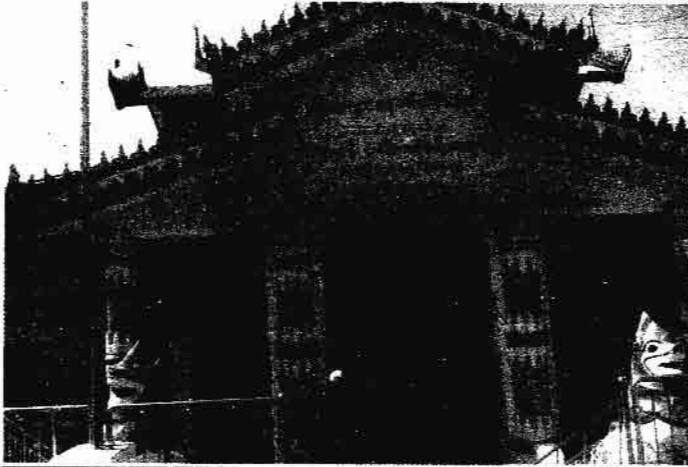

ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ “သန်းခေါင် ယံသိမ်” တို့သည်လည်း ထင်ရှားသည့် သိမ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်အရဟံမထေရ်သည် ရှင်အရဟံ ဂူ(ရတနာဂီရိဂူ)ကြီးတွင် သီတင်းသုံး တော်မူရင်း အထက်ဖော်ပြပါ မန္တလေး မြို့ပေါ်ရှိ သိမ်တို့ကို သမုတ်တော်မူခဲ့ ပါသည်။

[ရှင်အရဟံဂူကြီးကို သက္ကရာဇ် ၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏သားတော် မင်းရှင်စောက မထေရ်မြတ် သီတင်းသုံးတော်မူရန် အတွက် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က မင်းရှင်ခမာသည် ဖခမည်းတော်မင်းကြီး၏ ရာမောနိရု

(၄-၂) မြန်မာ့အလင်းသော သိမ်တော်

(၄-၃) ရှင်အရဟံဂူကြီး

မှုကြောင့် ပြည်နှင့်ထင်ပေးခြင်း၊ ခံရသဖြင့် ထွန်တုံးပူတက်အရပ်တွင် မြို့ပြတည်ထောင် မင်းပြုလျက်ရှိစဉ် ပုဂံပြည်မှ မန္တလေးဖြစ်လာမည့် အရပ်သို့ သာသနာပြုရန် ရောက်ရှိတော်မူလာသည့် ရှင်အရဟံနှင့်တွေ့ဆုံကြခြင်းဖြစ်သည်။ စကားချပေါ့

တကယ်တော့ ရှင်အရဟံသည် ပုဂံပြည် အနော်ရထာမင်းလက်ထက်မှစ၍ စောလူးမင်း၊ ကျန်စစ်သားမင်း၊ အလောင်းစည်သူမင်း၊ မင်းရှင်စောစသော မင်းဆက်တို့တွင် နှစ်ပေါင်း (၆၀)ကျော်တိုင် သာသနာပြုခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဖြစ်ပါ၏။

ယနေ့ထက်တိုင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လျက်ရှိသော သိမ်နှင့် တံခွန်တို့မှာ မထေရ်မြတ်၏ သာသနာတံခွန်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယခု စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြမည့်မှာ ရှင်အရဟံမထေရ် သမုတ်ခဲ့သော "နေဝင်သိမ်"နှင့် မထေရ်မြတ် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော "ရှင်အရဟံဂူကြီး"၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း ဖြစ်ပါ၏။

နေဝင်သိမ်

နေဝင်သိမ်သည် မန္တလေးမြို့ (၁၁)လမ်း တာရီးအဟောင်းနှင့် တာရီးအသစ်ကြား၊ ညောင်ကွဲရပ်တွင် တည်ရှိ၍ သမိုင်းဝင် ရတနာမဉ္ဇူဘုရား၏ မြောက်ဘက်အရပ်တွင် တည်ရှိ၍ အဆိုပါဘုရားကို (၅၀၀)ကျော် (၆၀၀)ခန့် ဝေးပေသည်။

ပထမ မူလသိမ်တော်ကား ပုံ(၁) တွင် မြင်ရသည့်အတိုင်း သိမ်ငယ် သိမ်ဘေး ဖြစ်သော်လည်း မျက်မှောက်ကာလတွင် ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံမှုကြောင့် ပုံ(၂)တွင်မြင်ရသည့်အတိုင်း ဝိုင်းကြားကြီးမားလျက် နေ့စဉ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်သူတို့ဖြင့် စည်ကား၍နေပါသည်။

ယခုအခါ ရှင်အရဟံ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား တည်ထားပြီး ဂန္ဓကုမ္ဘီရှေ့တွင် ရှင်အရဟံ၏ ရုပ်တုတော်ကို ထုလုပ်ကိုးကွယ်ထားပါသည်။

သိမ်သမုတ်ကျောက်တိုင် (သိမ်တိုင်) နှင့် သိမ်တံတိုင်းအကာအရံများ ပြုလုပ်စိုက်တုထားပြီး ဘုရားအတွင်း

၌ ရှင်မထီး(အဇ္ဈဂေါဏ)ရုပ်တုနှင့် မယ်သော်တာရုပ်တုတို့ကို တွေ့ရသည်။ တစ်ခါတလေ ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက် ပုတီးစိပ်သည်ကို တွေ့မြင်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ ပုတီးစိပ်ပါက လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝ၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို လက်တွေ့ ပေးစွမ်းသော နေဝင်သိမ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်အရဟံဂူ

ရှင်အရဟံဂူသည် နေဝင်သိမ်၏ မြောက်ယွန်းယွန်း သိမ်တော်မှ ကိုက် (၃၀၀)ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိသည်။ ဂူကြီးသည် ပုံ(၃)တွင် မြင်ရသည့်အတိုင်း အတော်အတန် ကြီးမားမြင့်မောက်ပြီး ဂူပေါ်တွင် စေတီတစ်ဆူနှင့် ရုပ်ပွားဆင်းတုတစ်ဆူ တည်ထားလျက် သက္ကရာဇ် ၅၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဂူကြီးကို တည်ထားခဲ့ကြောင်း ကမ္မည်းစာ ရေးထိုးထားလေသည်။

ရုန်းအရဟံရုပ်တုတော်

ဂူကြီးကုန်း၏ အတွင်းပိုင်းတွင် လိုဏ်ခေါင်းရှိ၍ တစ်ပေါက်တည်းသာ ရှိသော 'တံခါးပေါက်ကို အမြဲတစေ သော့ခတ်ထားပြီး ခွင့်ပြုချက်မရသော သူစိမ်းတစ်ရပ်ဆဲတို့အား ဝင်ခွင့်မပြုပါပေ။ သိမ်တော်ကျောင်းမှ ခန်းနေ ဆရာတော် (ဒုတိယကျောင်းထိုင် ဆရာတော်) ဦးပဏ္ဍိတ၏ မိန့်ဆိုချက်အရ ဂူတွင်းရှိ ဘုရားဆင်းတုတော်တို့အား ခိုးယူကြသဖြင့် သော့ခတ်လျက် ဖိတ်ထားရကြောင်း သိရသည်။

စာရေးသူနှင့် စာရေးဆရာ သံတင်းထောက် ရွှေကျေး(ဖြစ်ငယ်)တို့သည် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် လိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ ဆရာတော်နှင့် အတူတကွဝင်ကာ လေ့လာခဲ့ကြသည်။

ဂူအတွင်း၌ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် တစ်ဆူရှိ၍ အခြားသော ရုပ်ပွားတော်တို့အား သိမ်တော်ကျောင်းပေါ်တွင် ယင့်ဆောင်ထားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

လိုဏ်ဂူသည် အလျား(၂၀)ပေ၊ အနံ(၁၅)ပေခန့် ကျယ်ဝန်း၍ လျှပ်စစ်မီးမရှိသောကြောင့် အလင်းရောင်

ဖျော့ဖျော့သာ ရှိပေသည်။ ရှင်အရဟံသည် ထိုဂူအတွင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်ထောင့်၊ မည်သည့်နေရာတွင် လဲလျောင်းကျိန်းစက် သီတင်းသုံးခဲ့သည်ကိုတော့ မသိရပါပေ။

ဂူ၏အတွင်း၌ သွယ်ပြင်ဖြင့် ဖိတ်ထားသော ဝင်းကန်ကန်အာဝါက်တစ်ခု တွေ့ရပေရာ ဂူ၏အထက်သို့ တက်သော လမ်းကြောင်းဟု သိရသည်။ ဤ မင်းဗြဲကြီးနိုင်မှု မရှိတော့သော ဂူကြီး၏ အထက်အထောင့် အနီးကပ်၌ရှိသော ကြောင့် အာဝါက်ကို ဖိတ်ထားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

တကယ်တော့ သက္ကရာဇ် ၅၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြုလုပ်တည်ဆောက်ခဲ့သော ဂူကြီးသည် မျက်မှောက်ကာလ ၁၃၇၈ ခုနှစ်တွင် သက်တမ်း(၈၅၈)နှစ် ရှိပေပြီ။

သို့ကြောင့် အိုမင်းဟောင်းနွမ်းလျက် ရှိသော ဂူကြီး၏ အထက်ပိုင်း အချို့နေရာတို့တွင် ကျိုးပဲ့ပြိုပျက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပြုပြင်မွမ်းမံမှု မရှိပါက သာသနာ့အမွေအနှစ်လည်းဖြစ်၊ ရှေးဟောင်း အမွေအနှစ်လည်းဖြစ်သော ရှင်အရဟံဂူကြီးကား တိမ်ကောပပျောက်သွားနိုင်ပါသည်။

ရေခဲပြေ-လွမ်းစု

- မိုးငြိမ်း
- ၁။ မင်းရှင်စော၊ ရှင်အရဟံမထေရ်နှင့် နေထွက်ဂူ၊ နေဝင်သိမ်(နတ်မောက်ထွန်းရှိန်)
- ၂။ စာဆိုတော်များ အတ္ထုပ္ပတ္တိ (မောင်သုတ)
- ၃။ သိမ်တော်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ မိန့်ဆိုချက်
- ၄။ စာရေးသူ၏မှတ်စု

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစာမူဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူရှင်

ဆရာကြီး ဦးတင်အောင် ဝိမာန်နှင့်အတူ

တိုင်းရင်းသားဆရာကြီး ဦးတင်အောင်

မိုးမြေသား

တိမ်မြောက်

ထိန်ဖိုပါလင်းစေသူ

စာရေးသူနဲ့ အမရပူရမြို့ ဆက်သွယ်ရေးစခန်း(စာတိုက်)မှ ကိုသက်ဆွေတို့ တိုင်းရင်းသားဆရာကြီး ဦးတင်အောင်အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားတဲ့အခါ ဆရာကြီး ဦးတင်အောင်က သူ့အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ ခေါ်လိုက်ပါတယ်။

အပေါ်ထပ်မှာ မျက်စိတိမ်ချဖို့ လူနာနှစ်ယောက်လဲ ရောက်နေတယ်။ နောက်ပြီး ဆရာကြီးရဲ့ဇနီး ဒေါ်တင်လှ အသက်(၆၁)နှစ်ကိုလဲ တွေ့ရတယ်။

ဆရာကြီးက ဒေါ်တင်လှကိုလဲ မျက်စိ ကုသပုံကုသနည်းတွေကို သင်ကြားပေးထားတယ်လို့ သိရပါတယ်။

လူနာတစ်ဦးကို စာရေးသူ မေးကြည့်တော့ အမရပူရမြို့ တောင်ယဉ်ပုံရပ်က ဦးသော် (အသက် ၄၈ နှစ်)။ ဘယ်မျက်စိရေတိမ် (အတွင်းတိမ်)ဖြစ်တာ တစ်နှစ်ခန့်ရှိပြီး မျက်စိရောဂါ ဘယ်ကစဖြစ်လာသလဲလို့ မေးကြည့်တော့ သူ့ဘာသာသူ တိမ်စွဲလာတာ။ ဒါပေမယ့် အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေလာ

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လိုက်တာ မျက်စိက ကြည့်လို့မကောင်းတာနဲ့ ဆရာကြီးနဲ့ လာကုတာတဲ့။ ဦးသော်ရဲ့ မျက်စိတိမ်ကိုတော့ ဆရာကြီး ၆ တိုင် တိမ်ချမယ်တဲ့။

နောက်... တစ်ဦးက အမရပူရမြို့ မရမ်းခြံရွာက ဦးတင်ရွှေ (အသက် ၆၂ နှစ်) ဘယ်မျက်လုံးက မီးရောင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် အရောင်တွေ ဘေးကို ဖြာကျနေတာ မြင်နေရတယ်တဲ့။

လွန်ခဲ့တဲ့ တန်ခူးလလောက်က ဖြစ်နေတာ။ ဒါကို ဆရာကြီးဦးတင်အောင်က အတွင်းတိမ်ဖြစ်စပြုနေပြီလို့ ပြောပြပါတယ်။ ဦးတင်ရွှေရဲ့ မျက်စိကိုတော့ ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်လှကကုသမယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဆရာကြီး ဦးတင်အောင် (အသက် ၆၃ နှစ်)မှာ မျက်စိရေတိမ်၊ အတွင်းတိမ်၊ ဒဏ်တိမ်၊ မျက်စိနာ၊ မျက်စိပူ၊ မျက်ရိုးကိုက်၊ မျက်စိယုတ်ရောင်နေတာတွေကို ကုသနေသူပါ။

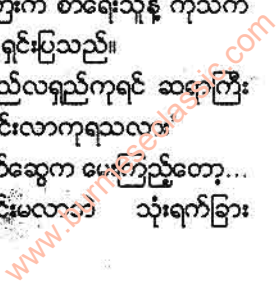
'တိမ်ဖြစ်ခါစလူဟာ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ထိုး၊ မျက်စိပါ၊ မျက်ရိုးကိုက်၊ ခေါင်းလေးဇက်လေးလာပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကုလို့ရှိရင် အမြန်ဆုံးပျောက်ပါတယ်။

မျက်စိအနက်အိမ်အတွင်းက အဖြူရောင်အကွက်ပေါ်လာရင်တော့ကုရတာကြာပါတယ်။ တချို့က မြန်မြန်ကု မြန်မြန်ပျောက်ချင်ကြတယ်။

မျက်စိတိမ်စွဲရောဂါက ရင့်သွားရင် ကုရတာ ခဲယဉ်းတယ်။ ဒါပေမယ့် ပျောက်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ လေး၊ ငါး၊ ခြောက်လ ကြာအောင် ကုရတယ်'

ဆရာကြီးက စာရေးသူနဲ့ ကိုသက်ဆွေအား ရှင်းပြသည်။

'ရက်ရှည်လရှည်ကုရင် ဆရာကြီးဆီ နေ့တိုင်းလာကုရသလား' ကိုသက်ဆွေက မေးကြည့်တော့... 'နေ့တိုင်းမလာဘဲ သုံးရက်ခြား

ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်လှက ဆီပန်းကန်တိုက်သူ

ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်လှ

လာကုလဲ ရပါတယ်'

'ဘယ်လိုနည်းနဲ့ တိမ်ချပေးပါသလဲ' လို့ စာရေးသူက မေးလိုက်ပါတယ်။

'ဆီနဲ့မန်းပြီး ကုသနည်းပါ။ မန်းပြီး ရင် စားဆေးလဲ ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဆီနဲ့မန်းလို့ တိမ်များများကျရင် ရောဂါ ရင့်ပြီး၊ နည်းနည်းကျရင် ရောဂါနုပါတယ်။

မျက်စိလာကုသူက ပဲဆီဖြစ်ဖြစ်၊ နှမ်းဆီဖြစ်ဖြစ် သုံးကျပ်သားလောက် ယူလာရပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်ဇနီးတို့ တိမ်ချပုံချနည်းကို ဆရာတို့ သေသေချာချာ ကြည့်သွား ပေါ့ဗျာ'

ဟု ဆရာမကြီးက ပြောပြသည်။ ဆရာမကြီးနဲ့ ဆရာမကြီးဇနီး ဒေါ်တင်လှတို့မှာ လက်ဖက်ရည် အကြမ်းပန်းကန်တစ်လုံးစီထဲ ပဲဆီကို တစ်ဝက်ခန့်ထည့် ပန်းကန်လုံး နှစ်လုံး ပေါ်မှာ အဝတ်စအဖြူနဲ့ တင်းတင်းရင်းရင်း စည်းနှောင်လိုက်ပါတယ်။

ဆရာမကြီးက ဦးသော်ရဲ့ ဘယ်မျက် လုံးအပေါ်ကို ဘယ်လက်နဲ့ အသာ ဖြလိုက်ပါတယ်။ ညှာလက်က ပဲဆီ

ပန်းကန်ကိုင်ပြီး ဦးသော်ရဲ့ ဘယ်မျက်လုံးအောက်နားကို ကပ်ထား လိုက်ပါတယ်။

ဆရာမကြီးက ဆီပန်းကန် နှုတ်ခမ်း နား ပါးစပ်ကပ်ပြီး မန်းနေပါတယ်။ မန်းပြီး လက်ဖက်ရည်အကြမ်းပန်းကန် လုံးပေါ်က အဝတ်ဖြူစကိုလှန်ပြီး စာရေးသူတို့အား ပြပါတယ်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်လှကလဲ ဦးတင်ရွှေရဲ့ ဘယ်မျက်လုံးကို တိမ်ချဖို့ အထက်ပါအတိုင်း ဆီပန်းကန်နဲ့ မန်းပါတယ်။ ဆီပန်းကန်ပေါ်က အဝတ် အဖြူစကိုလှန်ပြီး စာရေးသူတို့အား ပြပါတယ်။

ပန်းကန်ထဲက ပဲဆီမျက်နှာပြင်ပေါ် ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ တိမ်ခိုးတိမ်ငွေ့ လေးတွေကို တွေ့ရပါတယ်။ ဆရာမကြီး နဲ့ ဆရာမကြီးတို့က ဆီပန်းကန်ထဲက တိမ်ခိုး တိမ်ငွေ့ ဖြူဖြူမျှင်လေးတွေကို စက္ကူစလေးနဲ့ ဖယ်ပစ်ပါတယ်။

ဒီလိုနည်းနဲ့ သုံးကြိမ်မန်းပါတယ်။ သုံးပြီးသားပဲဆီကို ပြန်သုံးတာတွေ့ရပါတယ်။ ဆရာမကြီးက တိမ်ချပြီးသူ နှစ်ဦးကို စားဆေးများ ပေးပါတယ်။ တက်စာတွေဖြစ်တဲ့ ကြက်သား၊

အမဲသား၊ ဘဲဥ၊ ကြက်ဥ၊ 'စားတော်ပဲ၊ ပဲကြီး၊ ငရုတ်သီးတွေကို မစားဖို့ ရော်ဘာဖိနပ်မစီးဖို့နဲ့ အအေးစာတွေ ဖြစ်တဲ့ဝက်သား၊ ဝက်အသည်း၊ အဆုတ်၊ ဟင်းနုနယ်၊ ကန်စွန်းရွက်ကြော်တွေ မစားဖို့ မှာကြားနေပါတယ်။

'ခုနက ဆရာမကြီးနဲ့ ဆရာမကြီးတို့ မန်းတဲ့ တိမ်ချဂါထာကိုလဲ ပြောပြပါဦး' ဟု စာရေးသူက ပြောပြောဆိုဆို မှတ်စုစာအုပ်ကို ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

မန်းတဲ့ဂါထာက

'ပျံ...ယိဉ္ဇိ...ယိဉ္ဇိ နတ်အပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ပြေစရာပြေ ကြေစရာကြေ ကျစရာကျ' ကို (၇)အုပ်မန်းရပါတယ်။

ဟု ဆရာမကြီးက ရွတ်ပြသဖြင့် မှတ်စု စာအုပ်ထဲ လိုက်မှတ်သားရသည်။

'ဆရာမကြီး ခင်ဗျာ... မျက်ခိုးကိုက်၊ မျက်စိမကြည့်၊ နောက်ကြောတက်၊ ခေါင်းကိုက်၊ ဇက်လေး၊ ထိုင်းမိုင်းတဲ့ အခါ အသုံးပြုတဲ့ ဆေးနည်းကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ် အတွက် ပြောပြစေချင်ပါတယ်'

ဟု ကိုသက်ဆွေက မေးလိုက်သည်။
'ကိုသက်ဆွေ ပြောခဲ့တဲ့ မျက်စိရိုး
ကိုက်၊ မျက်စိမကြည်၊ နောက်ကြော
တက်၊ ခေါင်းကိုက်၊ ဖက်လေးနေသူ
တွေအတွက် **မီးနာတော်ကြီး
ဆေးနည်း**ကို မှတ်ယူပြီး နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်
အတွက် ထည့်ပေးစေချင်ပါတယ်။
ဒီဆေးနည်းက မှတ်ယူမဆို ရှိနိုင်ပါ
တယ်။ မီးနာတော်ကြီးဆေးနည်းက...

- ကွမ်းရွက်ရိုး ၁၀ ကျပ်သာ။
- ပရုတ်လုံး ၁ ကျပ် ၅ မှူးသာ။
- နံ့သာနီ ၁၀ ကျပ်သာ။
- နံ့သာဖြူ ၂ ကျပ် ၅ မှူးသာ။
- နန္ဒင်းအစစ် ၁၀ ကျပ်သာ။

အဲဒါတွေကို စုပြီးထောင်။ ဆေးလိပ်
ထဲက ဆေးရိုးစတွေကိုခွာ။ မီးနာ
တော်ကြီးဆေးကို ဆေးလိပ်ထဲထည့်။
အပေါ်က မီးကျီခဲတစ်ခဲထည့်။ ထွက်
လာတဲ့အခါအငွေ့ကို နှာခေါင်းနှံ့ကပ်ရှူ။
ဒါမှမဟုတ်ရင်လဲ မြေစလောင်းမုံး
ထဲ မီးကျီခဲထည့်။ မီးကျီခဲပေါ် အဲဒီ
မီးနာတော်ကြီးဆေးကို ဖြူးထည့် ထွက်
လာတဲ့အခါကို ရှူရင်လဲရပါတယ်။

မျက်စိလဲကြည့်ကောင်း၊ ကိုယ်လက်
သွက်လက်ပေါ့ပါးလာပြီးခေါင်းကိုက် ဖက်
လေးဘာတွေလဲ မရှိတော့ဘူးပေါ့ဗျာ။

'မျက်စိတိမ်ချနည်းနဲ့ မျက်စိနဲ့ပတ်
သက်တဲ့ ရောဂါအမျိုးမျိုး ကုသနည်း
ကို ဆရာကြီးအနေနဲ့ ဘယ်သူ့ဆီက
ဘယ်လို သင်ကြားခဲ့ရပါသလဲ'

ဟု စာရေးသူက မေးလိုက်သည်။
'အမရပူရမြို့၊ မြို့ပြင်ကြီးရပ်က
ကွယ်လွန်သွားရှာပြီဖြစ်တဲ့ သမားတော်
ကြီး ဗေဒနက္ခတ္တဆရာကြီးဦးမြင့်သိန်း
ဆီက သင်ကြားလာခဲ့တာ(၆)နှစ်ကြာ
ပါတယ်။

ဆရာကြီးက ဆေးပညာကို လွယ်
၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ **မိမိများနာခြင်းပျောက်**
တိမ်ချဆေးလေးများကို ဆရာမကြီးကပြ

လွယ်ကူကူ မပေးပါဘူး။ ဆရာကြီး
ဦးမြင့်သိန်း ဆေးကုသွားလေရာမှာ
ဆေးအိတ်ကိုဆွဲလိုက်ပြီး ဆေးပညာ
သင်ခဲ့ရပါတယ်။ ဆရာကြီး ကွယ်လွန်
ခါနီးမှ မျက်စိကုဆေးနည်းတွေကို
ပေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်လှက ဆေး
လွယ်အိတ်ထဲ ဆေးပုလင်းတွေ ထည့်
နေတာ ဧွေ့ရပြီး မန္တလေး မာလကာ
ခြံရပ်ကိုသွားပြီး မျက်စိကုသွားရမယ်
လို့သိရပါတယ်။

ဆရာကြီးနဲ့ ဆရာမကြီးတို့မှာ
စစ်ကိုင်း၊ သပိတ်ကျဉ်းမြို့၊ စဉ့်ကူးမြို့၊
မန္တလေးမြို့တွေကို သွားရောက်ကုသ
ကြရပါတယ်။ လူနာကလာပင့်လို့
ဆရာမကြီးကထွက်ပြီးကုရင် ဆရာကြီး
က အိမ်မှာ လာကုတဲ့လူနာတွေကို
ကုသပေးရပါတယ်။

'တိမ်ချခနဲ့ ဆေးဖိုးကို တစ်ခါကုရင်
ဘယ်လို ယူပါသလဲ'

ဟု ကိုသက်ဆွေက မေးပြန်သည်။

'တိမ်ချခနဲ့ ဆေးဖိုးက မိမိစေတနာ
အလျောက် သဒ္ဓါသရွေ့ပေးတာကိုပဲ
ယူပါတယ်'

'ဆရာကြီးရဲ့လိပ်စာကိုလဲ အမိနဲ့
ရှိပါဦး'

စာရေးသူက မေးလိုက်ပြီး မှတ်စု
စာအုပ်ကို အသင့်ပြင်လိုက်သည်။

**'မြောက်ယဉ်ပုံရုပ်၊ ငယ်တိုးတိုက်
နယ်၊ အမရပူရမြို့** လို့ဆိုရင် စာထည့်
တဲ့အခါ ရောက်ပါတယ်။ လူကိုယ်တိုင်
လာရင်လဲ အမရပူရမြို့၊ ဥန္တုပုတ်ရပ်၊
မန္တလေး - စစ်ကိုင်းကားလမ်းမကြီး
တောင်ဘက်အနီးရှိ မေဝသန်
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးကျော်တင်
ဒေါ်သိုက်တို့ဆီပင်ပြီး စုံစမ်းရင်လဲ
ရပါတယ်။

ငယ်တိုးရုပ် အမှတ်(၈) ကားဂိတ်
ဆုံးရှိ ကရုဏာဆေးဆန်းမှ မန္တလေး-
မြစ်ကြီးနား ရထားလမ်းအတိုင်း
အနောက်သို့ လမ်းလျှောက်လာရင်လဲ
ရောက်ပါတယ်။

'ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ အခုလို အမှောင်မှ
အလင်းသို့ ငွေကြေးအဓိကမထားဘဲ
စေတနာနဲ့ ပို့ဆောင်နေကြတဲ့ တိမ်ခွာ
ထိန်ဝါလင်းစေသူ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ
ကြီး ဦးတင်အောင်နဲ့ ဆရာမကြီး
ဒေါ်တင်လှတို့ကို ကျေးဇူးအထူး တင်
လျက်ပါဗျာ'

မိုးမြေသင်း

စာရှုသူ သူတော်...
ပညာရှင်တို့ ခင်ဗျာ...

ယခုဆောင်းပါးမှာ ၁၄-၄-၉၄နေ့ ခွဲဖြင့်
ရောက်ရှိလာသောစာမူ ဖြစ်ပါသည်။
ဖော်ပြခွင့်မသာခဲ့ပါ။ ယခုဖော်ပြခြင်းကို
ခွင့်လွှတ်ပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
မြန်မာ့ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်ကြီးများ၏
ပညာရပ်များကို မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အုန်းသီး သီးချိန်တန် ဟမ်းလျှင်

၂၀၀၁ ခုနှစ်တုန်းက စက်ရုံမှ အနားပေးချိန် ရောက်တိုင်း ဦးမောင်စိုး တစ်ယောက် ကျွန်တော့်ထံသို့ လာ ရောက်စကားပြောလေ့ ရှိပါသည်။ စကားပြောသည့်အခါ ဗဟုသုတဖြစ် စရာ စကားလေးများအား ကျွန်တော် စိတ်ဝင်တစား နားထောင်မိပါသည်။

ဒီလိုနှင့် စကားပြောရင်း ဦးမောင်စိုး မှ...

'ကျွန်တော့်မှာဗျာ... အိမ်က အုန်းပင်ကြီး လှပြီးတော့ သီးချိန်တန် လျက်နဲ့ မသီးဖြစ်နေလို့ စိုက်ပြီး အလကား ဖြစ်နေသလို ကြုံခဲ့ဖူးတယ်'

ဦးမောင်စိုး စလိုက်သည့် စကားကို စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်သွားပါသည်။

သို့ပါ၍ သူ ဆက်ပြောလာမည့် စကားကို အာရုံစိုက်စွာဖြင့် နားစွင့်မိ ပါသည်။

'အုန်းပင်ကလဲ အုန်းကင်းလေး တွေတော့ ထွက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မတင်ဘူး ကြော့တယ်။ ကျွန်တော်လဲ အုန်းစိုက်တဲ့သူတွေဆီ သွားမေးတော့ တချို့ကလဲ ဆားပုံရတယ်ဆိုလို့ ဆားပုံ တယ်။

ဆားပုံတော့လဲ အဲဒီနှစ်လဲ မသီး ဘူး။ ဒါနဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက အုန်းပင် အပင်ခြေကနေ တစ်တောင်အကွာမှာ အုန်းပင်ပတ်လည်ကို ဓားနဲ့ထစ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ထစ် တယ်။ ဒါလဲ အဲဒီနှစ်မှာ အုန်းကင်း လေးတွေ သီးတာပဲရှိတယ်။ အုန်း သီး အဖတ်မတင်ဘူး။

ကျွန်တော်လဲ စိတ်ပျက်ပျက်နဲ့ အုန်းပင်ကို အရေးမစိုက်ဘဲ ထား လိုက်မိတယ်။

ဒီလိုပဲ နေလာရင်းက အသက် (၁၀)ကျော် အဘွားကြီးတစ်ဦး အိမ်လာ လည်ပါတယ်။ စကားပြောကြရင်း

အုန်းပင်အကြောင်း စမိတော့ အဘွား ကြီးက...

"အုန်းသီးတင်အောင် သီးအောင် လုပ်ချင်ရင် ဒီလိုလုပ်" ဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို ပြော တယ်။ အဘွားကြီးပြောပုံက...

"အင်သားကိုရှာ အင်သားအနှစ်ဖတ် ရရင် ပိုကောင်းတယ်။ တစ်ထွာသာသာလောက် ဖြတ်၊ အင်သားကို တစ်ကျပ်လုံးရလောက် အောင် စားနဲ့လုံး အဖျားတက်ကို ခဲတံရွှန် သလို ရွှန်ထား ပြီးရင် အုန်းပင်အောက်ခြေ ကနေ အပေါ်ကို တစ်ထွာသာသာခန့်နေရာ မှာ အကျွန်ုပ်သွားအောင် ရိုက်ထွင်း အဲဒါ လာမယ်နစ် အုန်းသီး သီးပြီ"

လို့ ပြောတာနဲ့ ကျွန်တော်လဲ လက်တွေ့လုပ်ကြည့်တော့တာပဲ စိုက် ပြီးလို့ အုန်းသီး သီးချိန်ရောက်တော့ ဦးကိုကြီးရေ သီးလိုက်တဲ့အုန်းသီး အုံမခန်းပါပဲဗျာ'

ဟု ဝမ်းပန်းတသား ပြောလိုက်ပါ တော့သည်။

ဦးမောင်စိုး ဝမ်းသာမည်ဆိုလည်း ဝမ်းသာစရာဖြစ်ပါသည်။ သူ့အုန်းပင် မှာ အင်သားရိုက်ထွင်းပြီးနောက်ပိုင်း နှစ်စဉ် အုန်းသီးအလုံး(၃၀)ကျော်ထိ သီး၍ အုန်းသီးများ ရောင်းချရသည့် အတွက် မိသားစု အပိုင်ဝင်ငွေ ရရှိခြင်း သည် ပျော်ရွှင်စရာလေးတစ်ခု မဟုတ် ပါလားခင်ဗျာ။

ဦးမောင်စိုး ပြောသလို အုန်းပင်ကို ဓားနှင့်ထစ်ခြင်း၊ အပင်ခြေ၌ ဆားပုံ

ခြင်း၊ အုန်းပင်ကို အဖိုဓာတ်များ၍ အမဖြစ်သွားရန်အတွက် ထဘီဝတ် ပေးခြင်းတို့သည် တချို့အပင်များ သီးတာမျိုးကိုလည်း တွေ့ဖူးပါသည်။ သို့ပေမယ့် ဦးမောင်စိုးအပင် သီးပုံ မျိုးတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်းလေးဖြစ်လို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မှဂ္ဂဇင်းမှ စာဖတ်သူ ပြည်သူများ အုန်းပင်စိုက်၍ သီးချိန် တန် မသီးတာမျိုး ကြုံခဲ့ကြပါလျှင် ဒီနည်းကို သုံးပြီး စိုက်ပျိုးကြည့်လျှင် အောင်မြင်ပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပါသည်။

နည်းပြောပြသော ဦးမောင်စိုး အား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း ဒီစာ ဖြင့် ဂါရဝပြုလိုက်ပါသည်။

ဦးကိုကိုကြီး(စစ်ဆေးရေး) (၂)မ.တ.ယ။ ထံသို့

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်ပုံတင် ၁၁၁၆ (ပိုင်) ၀၁/၅၇၃၃ လိုင်စင် ၁၁၇၈ (ထို)

“အမှတ်တံဆိပ်”
 “ကိုမင်းကျော်ပါလား... မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယ့်တင့်နဲ့ ဆရာကိုလေ့ရှိနိုင်တို့ကို... စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ... ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”
 “တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး... ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆို တော့... သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက်... ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက... ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ်... နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ... တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ...”
 “မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော်... သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီ... ”
 “ဒါဆို... ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ... အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ... တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ်... ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော်... က သမားတော်ကြီးတွေဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း... သွေးတိုးရောဂါရှင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက်... သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့ ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို... ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့... ကံကောင်းပြီးရင်... ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ဒါနဲ့တစ်ခုလောက်မေးမယ်... ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး... အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ခဲ့လား”
 “ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့... အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား... ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက... ”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန် များရင်... မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး... ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ... အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဒိပ်ပက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ... ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ်... သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး... အပ်နဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ်... ”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”
 “ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခင်ပါလားတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင်... အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းရောင်ကောင်းတစ်လက်ပဲ... အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ... ရှေးဦးစွာမမှန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော်... သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့... နှစ်ထပ်ရုံမှမှတ်မိမယ်ဆိုရင်... ထပ်ပြောလိုက်မယ်... **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင်... အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ။ . . . .”

ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးထိုက်
 ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၇

ပြန်ချိရေး - ဒေါက်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်
 ၃/၀၀၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 ၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 ပုန်း - ၀၉ ၃၃၁၃၃၃၁၁ ၀၉ ၅၁၉၀၀၃၃၁ ၀၉ ၆၆၆၆၆၆၆၆

ကြီးပွားချမ်းသာလိုသလား ချမ်းသာကြီးကိုသွားနှင့်...လွန်ခဲ့သော (၂၁)နှစ်က

အပိုင်းပင်းကျောင်းမှ

ထူးခြားအံ့ဖွယ်ရာများ (၁)

(စာသင်) သန့်စင်

ကျွန်ုပ်သည် အထက်တန်းအောင်
သည်နှင့် ဟင်္သာတမှ ထွက်ခွာ၍
အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်
တာဝန် ထမ်းဆောင်နေခြင်းသည်
အောက်ပါ ထူးဆန်းလှသည့် ဖြစ်ရပ်
များကို ဂဃနဏ မသိရခြင်း၏
အကြောင်းရင်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဟင်္သာတမြို့တွင် ဆယ်ထပ်ကြီး
ဘုရား၊ ကျောက်တော်ကြီးဘုရား
မြို့သူကြီးဘုရားဟူသော ကြီးလေး
ကြီးဘုရားတို့ အပါအဝင် ဘုရားစေတီ
ပေါင်းများစွာ ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်
ရှိပါသည်။

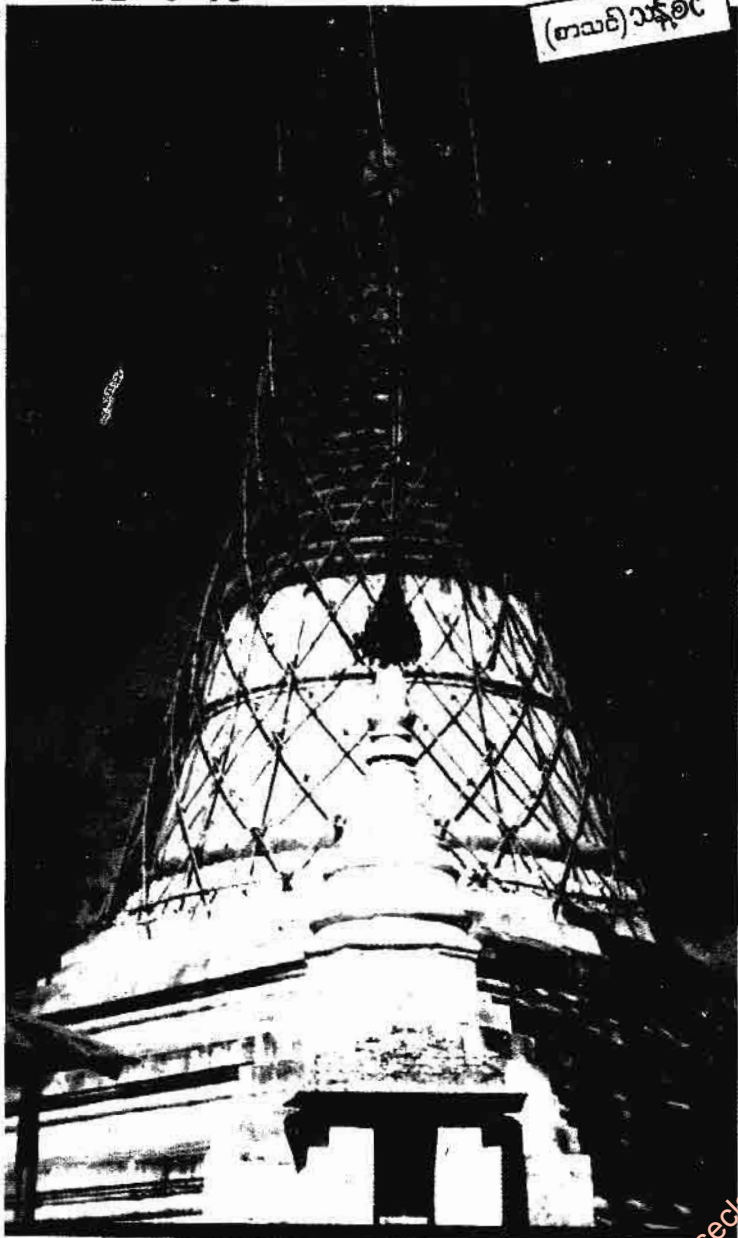
ထို ကြီးလေးကြီးဘုရားတို့အနက်
ချမ်းသာကြီးဘုရား၏ တည်ရာကို
လူသိနည်းလှသည်။ ရှင်းရှင်းဝန်ခံရ
လျှင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မသိခဲ့ပါ။

ဆရာဦးခင်မောင်သန်း (စာရေး
ဆရာခင်မောင်သန်း အ.မ.က၊
ပခန်းတန်း)၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ကြီး
လေးကြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည့်အခါမှ
ချမ်းသာကြီးဘုရား တည်ရာကို
သိတော့သည်။

စင်စစ် ထိုစေတီကြီးမှာ ကျွန်ုပ်
နေထိုင်သော ညောင်ပင်ရပ်ကွက်
အတွင်း၌ တည်ထားခြင်းဖြစ်၍ ငယ်စဉ်
ကပင် စေတီကြီး အနီးအပါးမှ ကြိမ်ပန်
များစွာ အမှတ်မဲ့ ဖြတ်သန်း သွားလာ
ဖူးသည်။

သို့သော် စေတီကြီး၏ ဘွဲ့တော်ကို
မသိခဲ့။

ထိုမျှမက စေတီကြီးတည်ရာ အပိုင်း

◆ (ပုံ-၁) မြောက်ပိုင်းဘက် ကိုယ်လည်
ခွင်သာ မိတ်လည်ချမ်းသာစေသည့် ချမ်းသာကြီးဘုရား

◆ (၃-၃) ဝိသိမာကိယံ အောင်တော်မှ
သစ်တစ်လုံးတကားကြီးကို ထောက်မှ
ဖူးမြင်ရုံ [သစ်တစ်လုံးတည်း
ထုလုပ်ပုံစံအကြောင်း ထင်ရှားစေရန်]

◆ (၃-၂) ဝိသိမာကိယံ အောင်တော်မှ
သစ်တစ်လုံးတကားကြီး [တိုက်ပုံအင်္ကျီ နှင့်
လျှာ တကားကြီး၏ အကြောင်း ရှင်းပြပေး
ဦးသန်အောင်နှင့် အခြားလျှာ
လက်ထွေးသမား ဟင်္သာတမြို့၊
ဓမ္မာစာသေ့မှ ဦးမောင်မောင်(အိ)
ဦးအုန်းမြင့်မြင့်သည်]

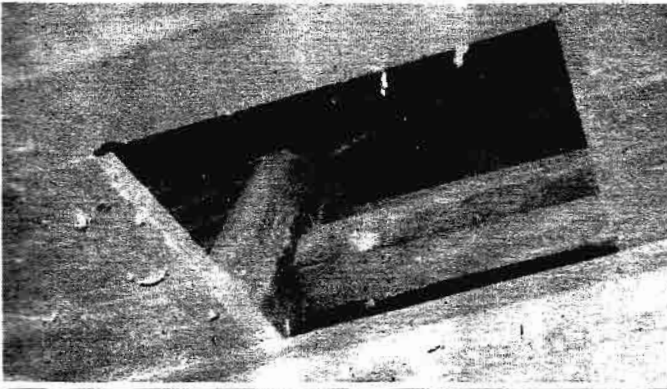
မင်းကျောင်းသည်လည်း ရှေးဟောင်း
ကျောင်းကြီးဖြစ်ကြောင်း မသိခဲ့။
ထိုမျှမက ထိုကျောင်းကြီးတွင်
သီတင်းသုံးသွားသော ဆရာတော်
အဆက်ဆက်တို့၏ သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာစွမ်းတို့ အံ့မခန်း ထက်မြက်ခဲ့
သည်ဟု မသိခဲ့။
ထိုထက် ဆရာတော် အဆက်ဆက်
တို့သည် ယခုတိုင် ခွေးရူးကိုက်ခံရ
၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြေစုံမဂ္ဂဇင်း

သည် ဝေဒနာရှင်ပေါင်း များစွာကို
ပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေခဲ့ကြောင်း
မသိခဲ့ခြင်းသည် အဆိုးဆုံး ဖြစ်လေ၏။
ညောင်ပင်ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သူ
တစ်ဦးဖြစ်လျက် ဤမျှ ထူးခြား
ဆန်းပြားလှသော စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ
ကောင်းလှသော ရင်သစ်ရှုမော အံ့ဩ
ဖွယ်ရာကောင်းလှသော ဖြစ်ရပ်များကို
သေချာစေ့ငွစွာ မသိခဲ့ခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်

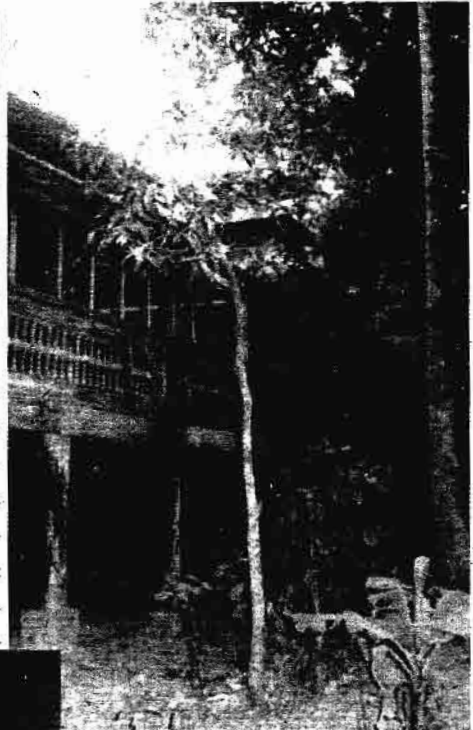
တူမျှ၍ ဗဟုသုတနည်းပါးသူ၊ မိုက်မဲ
သူနှင့်ရှိမှ ရှိပါလေစဟုပင် တွေးထင်မိပါ
တော့သည်။

ကိုယ်လည်း ချမ်းသာ၊
စိတ်လည်း ချမ်းသာသည့်
ချမ်းသာကြီးတကား

ဟင်္သာတမြို့၊ ဘောဂလမ်း၊ ဓမ္မာ
စာပေမှ ဦးမောင်မောင်(ခေါ်) ဦးအုန်း
မြင့်နှင့် ဟင်္သာတမြို့ ပဒေသာဈေးကြီး

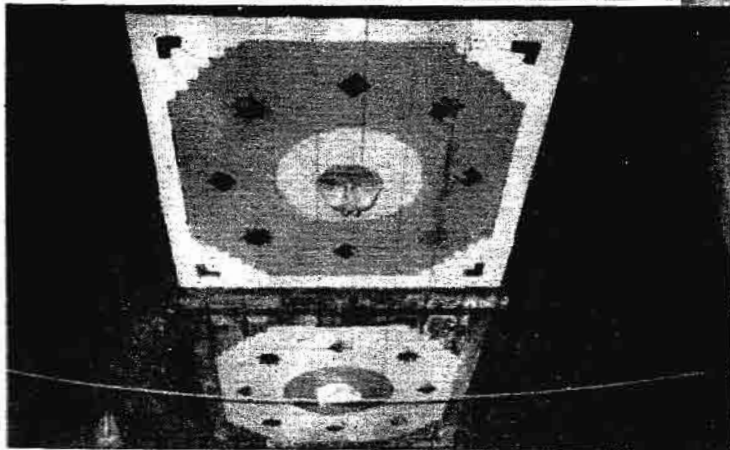

• (ပုံ-၄)အပိုင်မင်းကျောင်းကြီးမှာ ထုပိ လျှောက်၊ ခိုင်း၊ မြားတို့သည်
 ရှေးလက်ရာပေးကမ်းလှူဒါန်းသော မြင်းစီး။
 [မျှော်နှာကြက်အထပ်ကပ်မှ အတွင်းခိုင်းကို ဖိခိုက်ထားသည်။]
 (ပုံ-၄-၁)အပိုင်မင်းကျောင်း၏ အောက်ဘက်ကျောင်းဆောင်ကြီးကို
 ဝန်း၊ ဝရနှင့် ပြာသာဒ်ဟူ၍ သုံးပိုင်ခွဲထားသည်။
 • (ပုံ-၅)ခန်းမမျှော်နှာကြက်တွင် ထုပိမင်း
 လတ်ထိပ်မှတော့ နက္ခတ်တာရာများ၏ ပုံကို မှုန်စိတ္တရူပထားသည်။

ဘူးခဲချေ့(ပုံ-၁)

ထူးဆန်းစွာ ဒီဇိုင်းမက်ပေးသော
 အောင်တော်မူ
 သစ်တစ်လုံးဘုရားကြီး

အတွင်းရှိ ပြည့်စုံဦးစားပေမူ ဦးမောင်ဦး
 ဆီသီတာတို့က ချမ်းသာကြီးဘုရား
 အကြောင်း ဆောင်းပါးရေးရန် တိုက်
 ဘွန်းကြရာမှ ဤပရိသတ်အတွင်းသို့
 ဆက်ကာရောက်ရှိခဲ့ရသည်။
 အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့စဉ်က မသိခဲ့လိုက်ရ
 သည့် ထူးထွေဆန်းပြားသော ဖြစ်ရပ်
 များကို သိခွင့်၊ ကြားခွင့်၊ မြင်ခွင့် ရခဲ့
 ဆင်ခြင်တည်း။
 ဤပတ်ဝန်းကျင်သည် ရက်ပိုင်း
 အတွင်း အလွန်ထူးခြားစွာ ပြောင်းလဲ

သွားခဲ့ရလေပေပြီ။
 ချမ်းသာကြီးဘုရားသည် ဟင်္သာတ
 မြို့၊ ညောင်ပင်ရပ်ကွက်၊ အပိုင်းမင်း
 ကျောင်း ပရိသတ်အတွင်း၌ ရှေးနှစ်
 ပေါင်း နှစ်ရာခန့်က တည်ထားခဲ့သော
 စေတီတော်မြတ်ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်တော်
 အမြင့်(၃၅)တောင်ရှိ၍ အချိုးကျ
 သပိယ်လှသည်။
 မပြုပြင်ဘဲ မည်မျှ ကြာကြာထားစေ
 ကာမူ ညောင်ပင် စသော အပင်တို့
 လုံးပတ်တော်တွင် တစ်ခါမျှ မပေါက်

ချမ်းသာကြီးဘုရား၏ အာရုံခံ
 တန်ဆောင်းကြီးအတွင်း၌ အလွန်
 လက်ရာကောင်းလှသော ဉာဏ်တော်
 ဆယ်နှစ်တောင်ခန့် ရှိသည့် မတ်ရပ်
 အောင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ
 ကို ဖူးမြင်ရသည်။(ပုံ-၂၊ ၃)
 ရုပ်ပွားတော်ကြီးသည် ကြည့်ညှိဖွယ်
 ကောင်းသကဲ့သို့ နောက်ကြောင်း
 ရာစဝင်က ပို၍ အံ့ဩဖွယ်ကောင်း
 သည်။
 ရှေးနှစ်ပေါင်း (၁၅၀)ကျော်ခန့်က
 ရောထီမြစ်အတွင်း၌ မြစ်ရေကြီးခိုက်
 တွင် သစ်လုံးကြီးများ မျောပေါ်လာ
 တတ်သည်။ တစ်ခါသော် ဟင်္သာတမြို့
 မှ သစ်ဆယ်ခေါင်းတစ်ဦး ခေါင်းဆောင်

သော သစ်ဆယ်အဖွဲ့သည် မြစ်တွင်းမှ အလွန်ကြီးမားသော သစ်တုံးကြီး တစ်လုံးကို ဆယ်ယူမိသည်။

ထိုအခါ သစ်ဆယ်ခေါင်းက ဤတုံးကြီးသည် အလွန်ကြီးသည်။ ဘုရားထု၍ ကိုးကွယ်မည်ဟု ဟင်္သာတဘက် မြစ်ခိပ်တွင် ဆွဲတင်ထားသည်။

နှစ်များစွာကြာ၍ ဘုရားထုရန် မေ့နေသော် သစ်ဆယ်ခေါင်းကို သစ်တုံးကြီးက ထူးဆန်းစွာ အိပ်မက်ပေးသည်။

‘ဦးကို ဘုရားထုပယ်ဆိုပြီး ဆယ်ထားတာ ခုထိလဲ မထုသေးပါလား ခုတော့ ဆိပ်ကမ်းမှာ ဝှံ့အပေါ်ကလေးတွေက တက်ကစားမိန်းမတွေက အတတ်လျှော်နဲ့ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်ပြီးအောင် လုပ်ပုံပေါ့’

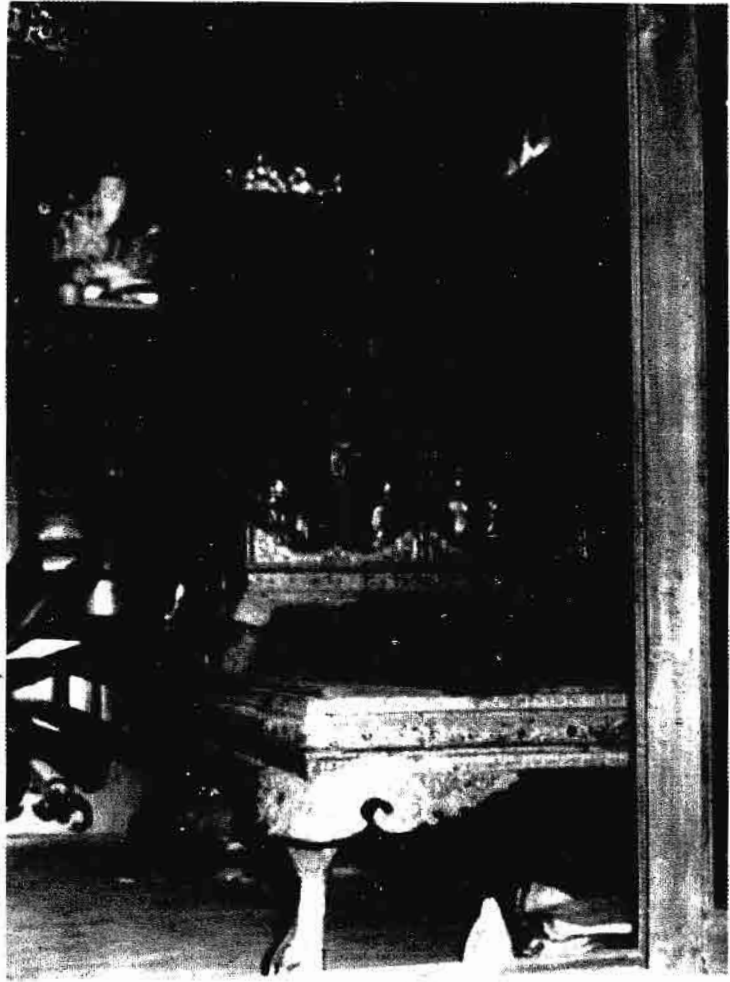
ဟု...

ထိုအခါမှ သစ်ဆယ်ခေါင်းက ပန်းပုအကျော်အမော်တို့ကို ခေါ်ယူ၍ ဘုရားထုစေရသည်။ အဆက်အစပ်မရှိဘဲ သစ်လုံးကြီးတစ်ခုတည်းမျှ ထုလုပ်သဖြင့် **“သစ်တစ်လုံးအောင်တော်မူ ဘုရားကြီး”** ဟု ဘွဲ့အမည်တွင်သည်။

ဘုရားကြီးကို ထုလုပ်ပြီးသော် ဟင်္သာတမြို့၊ ညောင်ပင်ရပ်အလယ်လမ်းရှိ ယခု ဦးအေးကျော်၊ ဒေါ်သန်းစိန်တို့၏ အိမ်ခြံခြေရင်း လှည်းလမ်းဘေး မြေကွက်လပ်တွင် တန်ဆောင်းဆောက်၍ ကိုးကွယ်သည်။

သို့သော် ပန်းပုဆရာတို့အား ငွေအကျေ မပေးနိုင်သဖြင့် မူလဒါယကာ သစ်ဆယ်ခေါင်းဆရာ လွန်းဆေး(ယခု မြန်အောင်)ဘက်သို့ ပြေးရှောင်နေရသည်။ မကြာပါ။ သစ်ဆယ်ခေါင်းကို အိပ်မက်ပေးပြန်သည်။

‘လူတွေက ဝှံ့ကို ရိုင်းပြီးရင် ပြောကြတယ်။ အဲဒီဘုရားကြီးပေါ့။ မူလဒါယကာကြီးက ပန်းပုဆရာတွေကို ငွေအကျေပေးဖို့လို့

◆ (၄-၆)ဘုရားခေါ်ကာ ဆရာတော်ကြီးများ အမှုအခင်းထုံပြောရာတွင် ထိုင်ဆက်မူသည့် ဇရာဟောင်းသလွန်တော်

ရှောင်ပြေးတယ်ဆိုပြီး သဏဏေပြောကြတယ်။ ငွေရှာပြီး ခပ်ပြန်ပြန်ချေလိုက်’ ဟုသတည်း။

ထိုအခါမှ သစ်ဆယ်ခေါင်းက ငွေကြေးစုဆောင်းပြီး အကျေဆပ်ရသည်ဟူ၍ **အပိုင်းမင်းကျောင်း ဆရာတော်ဦးပညာ၏ မယ်တော် ခုဒါမိ၊ မူနီက** ပြောပြခဲ့ကြောင်း ဤကျောင်းတွင် ငယ်စဉ်က ကျောင်းသားအဖြစ် နေခဲ့ဖူးသူ အဘဦးသန်းအောင်က ရှင်းပြလေ၏။

မူလတန်ဆောင်းတွင် သီတင်းသုံး

၍ ကာလကြာသော် တန်ဆောင်းတို့ ပျက်စီးယိုယွင်းသည်တွင် နှောင်းလူတို့က ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ယင်းရပ်ကွက်ဘိုင်းသိန်းတန်ကျောင်းသို့ ပင့်ကြသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ချမ်းသာကြီးဘုရားအာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း ပြောင်းရွှေ့ပင့်ဆောင်ကာ သီတင်းသုံးစေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အကြွေးပြန်ရပေသော

လူ့လောက ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကူးလူးဆက်ဆံကြသည်မှာ မွေတာသဘောသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဤသို့ နီးနွယ်ဆက်ဆံကြရာတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကူညီရိုင်းပင်းခြင်း၊ ဖေးမထောက်ကူခြင်း စသည်တို့ကား မလွဲမသွေ ရှိရပေလိမ့်မည်။

ထိုသောအခါတွင် ငွေကြေးဥစ္စာတို့ကို ချေးငှားခြင်း၊ ကူညီခြင်းတို့မှာ ပြဿနာများစွာ ကြုံကြရပေသည်။

အချို့ကား သူတစ်ပါးထံမှ ငွေကြေးဥစ္စာကို ချေးငှားပြီး မိမိအဆင်ပြေသောအခါတွင် လွယ်ကူချောမွေ့စွာ ပြန်ဆပ်တတ်ကြ၏။

အချို့မှာ ချေးငှားပြီး၍ မိမိအဆင်မပြေသော်လည်း အကြွေးကို သေရာအထိ ယူမသွားနိုင်ဟူသော စိတ်ဓာတ်မျိုးဖြင့် ဖြစ်သည်နည်းဖြင့် ပြန်လည်ပေးဆပ်တတ်ကြပါသည်။

ထိုသူမျိုးတို့ကား လေးစားထိုက်သော ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားတတ်ကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။

အချို့သော သူများတွင်မူ သူတစ်ပါးအကြွေးအား ပြန်ဆပ်လိုသော်လည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါး ကံတရား မရှိသဖြင့် ပြန်မဆပ်နိုင်ကြပေ။ ဤသို့သော သူများကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ဖွယ်ရာ ရှိပေသည်။

အချို့သောသူများကား သူတစ်ပါးတို့၏ ငွေကြေးဥစ္စာတို့ကို ချေးငှားယူငင်ပြီး၍ မိမိတွင် ပြန်ပေးဆပ်နိုင်သော စီးပွားဥစ္စာလက္ခဏာ ပြည့်စုံပါသော်လည်း ပြန်လည်၍ မဆပ်လိုကြပေ။

ထိုသို့သော သူများကို ရည်ညွှန်း၍ ဤ အကြွေးပြန်ရစေတတ်သော ယတြာအစီအရင်ကို ဖော်ပြလိုက်ပါ

ဂါမဏိဇာန် (ပိဋကဓရ) စစ်ကိုင်း

ယတြာအစီအရင်

သည်။

ယူငင်ထား

သော အကြွေးအား

ပြန်လည်

ပေးဆပ်နိုင်ပါလျက်နှင့် မပေးဆပ်သော ကြွေးယူထားသူများကို အောက်ဖော်ပြ အကြွေးပြန်ရစေရန် ယတြာအစီအရင်ကို ပြုလုပ်၍ အဆင်ပြေနိုင်ကြပါစေ။

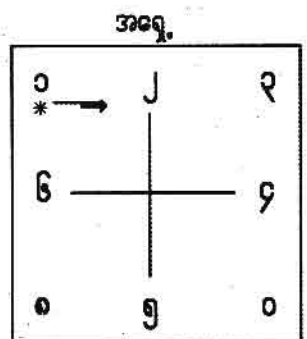
ယတြာအစီအရင်

၁။ သန်ရှင်းလတ်ဆတ်သော ကြက်ဥ အစိမ်းတစ်လုံးကို ယူပါ။ ယင်းကြက်ဥပေါ်တွင် အကြွေးရမည့်သူ၏ နာမည်နှင့် လိုရာစာ ရေးပါ။ ဥပမာ...

ဟေင်မြို့တံပု ရုစာ အကြွေးကို တစ်ပတ်အတွင်း ပြန်ရပါစေ

ခွေးတစ်ကောင်ကို ကျွေးပါ။ နှုတ်မှလည်း ပြောဆို၍ ကျွေးမွေးပါ။

ဌာနအရပ်ယူပုံ

အနောက်

- ပတ်လည် အဆင်ပြေသလို ရေးပါ။
- ၂။ ရေးပြီးလျှင် ယင်းကြက်ဥကို ကျက်အောင်ပြုတ်ပါ။ ကျက်လျှင် အခွံခွာပြီး သုံးစိတ် စိတ်ပါ။
- ၃။ ပြီးလျှင် အကြွေးရစရာရှိသူ၏ မွေးနံ (သို့မဟုတ်) အမည်၏ ဌာနအရပ်တွင်ရှိသော တွေ့သော

အကြွေးယူထားသူ၏ နေနံသည် တနင်္ဂနွေဖြစ်မှ (သို့မဟုတ်) နေနံမသိ၍ နာမည် အောင်ဝင်း၊ အောင်သူ စသည်ဖြစ်မှ တနင်္ဂနွေအရပ်မှစ၍ “ပရိဝါရအာယု၊ နဂရဘုဏ္ဍိ၊ ဂဟပတိ၊ တေဇ၊ ဌာန၊ သိရီ” ဟု ရေတွက်ပြီး ဌာနအရပ်ကို ယူပါ။

နေအလိက် ဌာနအရပ်ကို

လွယ်ကူစွာ ယူနည်း

- ⊙ တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့၏ ဌာနအရပ်သည် အနောက်မြောက်ထောင့် ရာဟုအရပ် ဖြစ်၏။
- ⊙ တနင်္လာသားသမီးတို့၏ ဌာနအရပ်သည် မြောက်အရပ်သောကြာအရပ်ဖြစ်၏။
- ⊙ အင်္ဂါသားသမီးတို့၏ ဌာနအရပ်သည် အရှေ့မြောက်ထောင့်တနင်္ဂနွေအရပ် ဖြစ်၏။
- ⊙ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့၏ ဌာနအရပ်သည် အရှေ့အရပ် ဖြစ်၏။
- ⊙ ကြာသပတေးသားသမီး တို့၏ ဌာနအရပ်သည် တောင်အရပ် ဖြစ်၏။
- ⊙ သောကြာသားသမီးတို့၏ ဌာနအရပ်သည် အနောက်အရပ်ကြာသပတေးအရပ်ဖြစ်၏။
- ⊙ စနေသားသမီးတို့၏ ဌာနအရပ်သည် အရှေ့တောင်ထောင့် အင်္ဂါထောင့်ဖြစ်၏။
 ကြွေယူထားသူ၏ နှေး(သို့မဟုတ်)နာမည်အကို ယူ၍ ပြုလုပ်ပါ။
 ပြုလုပ်ရမည့်နေ့ရက် = တနင်္လာနေ့တွင် ပြုလုပ်ပါ။
 ပြုလုပ်ရမည့်အချိန် = ညနေပိုင်းအချိန်တွင် ပြုလုပ်ပါ။
 မှတ်ချက် ။ (၇)ရက် တစ်ပတ်အတွင်း တစ်ကြိမ်သာ ပြုလုပ်ရပါမည်။

အဆင်ပြေနိုင်ကြပါစေ...

ဝါမထိဇော်(ပိဇ္ဇာရေ)
 စစ်ကိုင်း

ခွေးဆိုကို ယဉ်ကျေးဟုအောင်

ရွတ်ဆိုသောဝါထာ

မိမိတို့ကျေးရွာတွင် လွန်စွာ အကိုက်ဆိုးသော ခွေးဆိုး(ဝါ) ခွေးကိုက်တတ်တစ်ကောင် ရှိပါသည်။ ခွေးကိုက်ရာတွင် မတ်တတ်ရပ်နေသူကို မြေပေါ် လဲကျအောင် ကိုက်ပြီး မျက်နှာစုတ်ပြတ်အောင် ကိုက်သဖြင့် ဆေးရုံတက်၍ ကုသရသည်ထိ အကိုက်ဆိုးသောခွေး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုခွေးကိုက်တတ်သော နေအိမ်သို့ မြန်မာဆေးဆရာ ကိုမြင့်စိုး ဝင်ထွက်သွားလာနေသောအခါ ကိုက်တတ်သော ခွေးမှ ရန်ပြခြင်း၊ ဟောင်ခြင်းမလုပ်ဘဲ အမြီးတနန့်နန့်နှင့် လုပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘ဆရာကိုပြုစိုး... မင်း အဲဒီအိမ်သွားတာ ဆွဲကိုက်မှာ မကြောက်ဘူးလား၊ အရှင်လလောက်က အဲဒီအိမ်က ဆွဲကိုက်လို့ ဆေးရုံတက်ရတာ မကြာမီဘူးလား၊ ကောင်လေးရေ’

‘ကျွန်တော့်ကို အဲဒီခွေး မကိုက်ပါဘူးဗျာ။ သူများတွေက ခွေးဆိုးတာခင်အောင် ထန်းလျက်ကို တံတွေးဆွတ်ပြီးကျွေးသတဲ့။ ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီနည်း မသုံးပါဘူးဗျာ’

‘ဒါဖြင့် ဆရာသုံးတဲ့ ခွေးဆိုးကို ယဉ်ကျေးအောင် ဘယ်လိုနည်းသုံးတာလဲ ပြောပါဦး’

‘ကျွန်တော်ကတော့ ခွေးကိုက်တတ်တဲ့ အိမ်ဝင်ရင် ခွေးကို ကြည့်ပြီး...
 “ဥံသာရတ္ထိ ဥံသာရတ္ထိ”

လို့ (၃)ကြိမ်လောက် နှုတ်ကရွတ်ပြီး ဝင်သွားလိုက်တာပါပဲ။ ရိုင်းတဲ့ခွေး ယဉ်လာစေတဲ့နည်းပေါ့ဗျာ’

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်များ ခွေးဆိုးများနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရပါက

ခွေးကို ကြည့်၍ “ဥံသာရတ္ထိ” ဝါထာကို (၃)ကြိမ်ရွတ်ဆို စမ်းကြည့်ကြပါဟု စေတနာ ရှေ့ထာ၍တပ်ပြလိုက်ရပါသည်။

မောင်ထုကြင်
 (လက်ခုပ်ပင်ရွာ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေ့မှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အူအုပ် ကင်းစေထို

စကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ချေ၊ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်' 'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ တောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။ ဘော်စီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဆောင်နံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လုပ်နေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ ပရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အသ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းဒိုပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

‘ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်’

‘ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးလေ’

‘ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဤးကောင်းတွေ့တာတောင် အသိမပေးဘူး’

‘ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး’

‘သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စိမ့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချည့်နေခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ’

‘ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် ဖိုပဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်’

‘ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ’

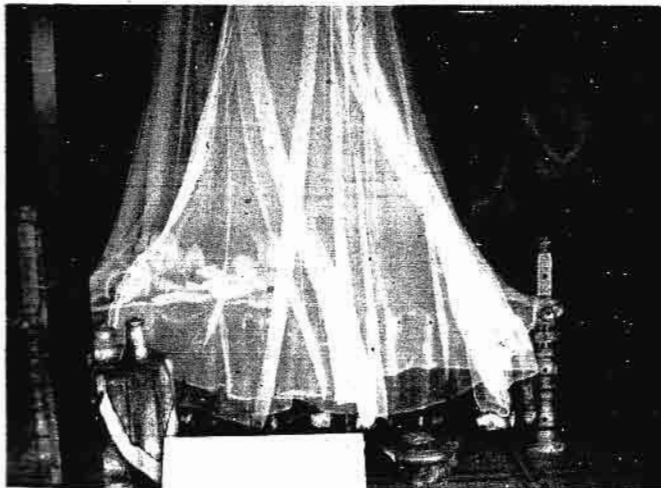
‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် “စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး” ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ’

ပင်ရင်း-ဖြန့်ချိရေး
စကြာမင်း
တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနလမ်းမကြီး၊
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပတိုက်၊
ဖုန်း-၀၉-၅၅၀၅၀၂၊ ၇၂၂၅၀၁

မြဝတီမြို့မှ ကောင်းကျိုးနိမိတ် ဝေဆာစေသည့်

မိကျောင်းကုန်းသာသနာ့မြေ သို့ (၂)

▲ (ပုံ-၁၄) တောထွက်ကုန်း ကြားရည်ကုန်ကြည့်ပုံ

(ပုံ-၁၅) အရှင်ဂျင်သို့ သာသနာ့မြေကို ဧည့်ခံပေးရင်း ထောင့်တန်း

ယခင်လမှ အဆက်

၁၃၆၂ ခုနှစ်မှ စတင်၍ မြေမြင်းဝန် စေတီတောင်ဘက် (၄)ဖာလုံအကွာရှိ တောင်ကုန်းထက်တွင် **မိဌာန်အောင်စေတီတော်နှင့် သာသနာ့မြေ**ကို ကြီးပမ်းဖော်ထုတ်ပေးခဲ့သည်။

၁၃၇၄ ခုနှစ်တွင် ပထဝီဘာသာရေး ခြေပုံကို ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသော အောင်သိဒ္ဓိစေတီ ဗုဒ္ဓဝင်ပြခန်းကို တည်ဆောက်ခဲ့ရာ အထက်ရှိ စေတီတော်ကို ထီးတင်ပူဇော်မှု ပြီးစီး၍ အောက်ထပ် ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ ဆက်လက်တည်ဆောက်နေဆဲဖြစ်လေသည်။

ကုန်းတော်တစ်ချွန်

နောက်နေ့ နံနက်တွင် မိကျောင်းကုန်းသာသနာ့မြေသို့ သွားရောက်

လေ့လာကာ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုခဲ့သည်။

ကုန်းတော်အဝင် အရှေ့ဘက်မှစ်မှဝင်ရောက်ပြီးနောက် ဦးစွာ ပူးတွေရသည်ကား ဇိနမာရ်အောင် စေတီတော်ဖြစ်သည်။ [ပုံ-၃]

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀) ကျော်က မြဝတီမြို့စား မြစန္ဒီမင်းသမီး ကောင်းမှုစေတီ ပြုပျက်သွားသော နေရာ၌ အသစ် တည်လုပ်ခြင်းဖြစ်၍ ၁၃၄၉ ခုနှစ်တွင် ပြီးစီးသည်ဟု သိရ၏။

ယင်းမှ မလှမ်းမကမ်းတွင် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီနှင့် သိဒ္ဓိရှင်ခန်းဆောင်တို့ တွေ့မြင်ရသည်။ [ပုံ-၄]

သိဒ္ဓိရှင်ခန်းဆောင်၌ အဘဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော် ရုပ်တုများ ပူဇော်ထားသည်။ [ပုံ-၅]

ထိုမှအထွက် မြောက်ဘက်တွင် ဗောဓိညောင်ပင်ကို ဝန်းရံလျက်

တန်ဆောင်းတစ်ခု ပြုလုပ်ထားကာ တန်ဆောင်းအတွင်း၌ ပြုဟ်ရှင်ခွင် ရုပ်ပွားတော်များနှင့် နတ်မင်းလေးပါး ရုပ်တုများမြင်တွေ့ရသည်။ [ပုံ-၆]

ထိုမှ မြောက်ဘက်ကုန်းမြင့်အထက်တွင် အောင်သိဒ္ဓိစေတီ ဗုဒ္ဓဝင်ပြခန်း(ဆောက်လုပ်ဆဲ)တို့ တည်ရှိသည်။ [ပုံ-၇]

အောင်သိဒ္ဓိစေတီ အောက်ခြေအနီး အနောက်ဘက်အဝင် မှစ်အနီးတွင် မင်္ဂလာရေသိမ်တော်ကို တွေ့ရ၏။ [ပုံ-၈]

သိမ်အနီး၌ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့၌ မိကျောင်းကုန်းကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယက ဦးစီးဆရာတော် အရှင်ဝိရောဓ ဦးဆောင်၍ တပည့်ဒါယကာများ ကုသိုလ်ပြု တည်ဆောက်ကြောင်း ကမ္ဘည်းကျောက်စာ

(၃-၁၆) သာမညထာရာထာန် တန်ဆောင်း

စိုက်ထူထားသည်။

ဟံသာဝတီပြည့်ရှင် ဘုရင်မ ရှင်စောပုနောက် ဆက်ဆံသော ဓမ္မစေတီမင်းလက်ထက် သာသနာတော် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရန် သီဟိုဠ်ကျွန်း (သီရိလင်္ကာ)ရှိ ရေသိမ်သို့ သံဃာများ စေလွှတ်၍ ကံဆောင် သိက္ခာထပ်ကြသည်ကို အကြောင်းပြု၍ မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ်တွင် ရေသိမ်များ ပြုလုပ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ယင်းမှ မြောက်ဘက်ကုန်းမြင့်ထက် ပြန်တက်လာသောအခါ မိကျောင်း ရုပ်တုကြီးနှင့် မိကျောင်းကန်တော်ကို မြင်တွေ့ရ၏။

ကန်ရေပြင်၌ ဘေးမဲ့ငါးများ လွတ်ထားသဖြင့် အစာကျွေး ဒါနပြုသူများ စည်ကားနေသည်ကို မြင်ရ၏။ [ပုံ-၉]

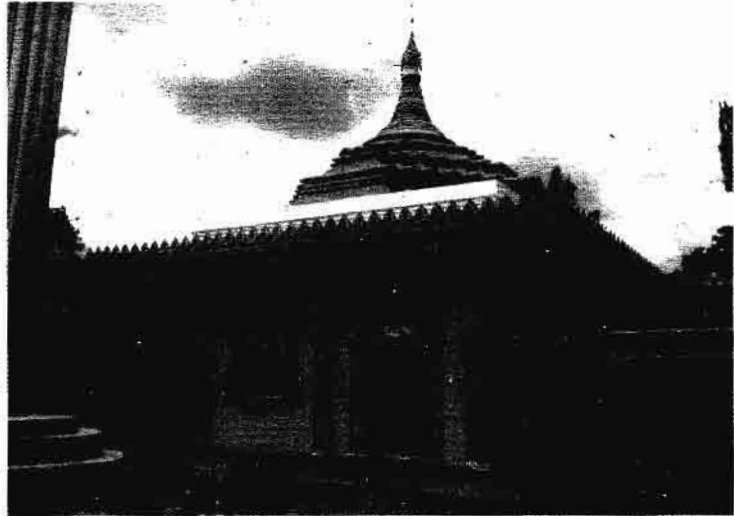
ကန်တောင်ဘက် မိကျောင်းပါးစပ်အနီး ကန်စပ်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တကျောင်းဆောင် တည်ရှိ၏။ [ပုံ-၁၀]

မိကျောင်းကျောထက်၌ ဝတ်ကျောင်းတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ထားသည်။ ဝတ်ကျောင်းအတွင်းသို့ "အမျိုးသမီးမဝင်ရ" ဟု ထိုင်း၊ မြန်မာနှစ်ဘာသာဖြင့် ကမ္မည်းစာတန်း ချိတ်ဆွဲထားသည်။

တူးဖော်၍ အထ မမြောက်ခဲ့သော မြစန္ဒီမင်းသမီးကောင်းမှု မူလစေတီ ဌာပနာတိုက် အထက်တွင် ဖြစ်သော ကြောင့် ဤသို့ တားမြစ်ခြင်းဖြစ်သည် ဟု သိရ၏။

မိကျောင်းကန်၏ လက်ဝဲဘက် (အနောက်ဘက်)တွင် မဟာဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက် အခန်း(၃၂)ခန်းရှိသည်။

(၃-၁၈) သာမညထာရာထာန် အဆုတ်အထာန်များ

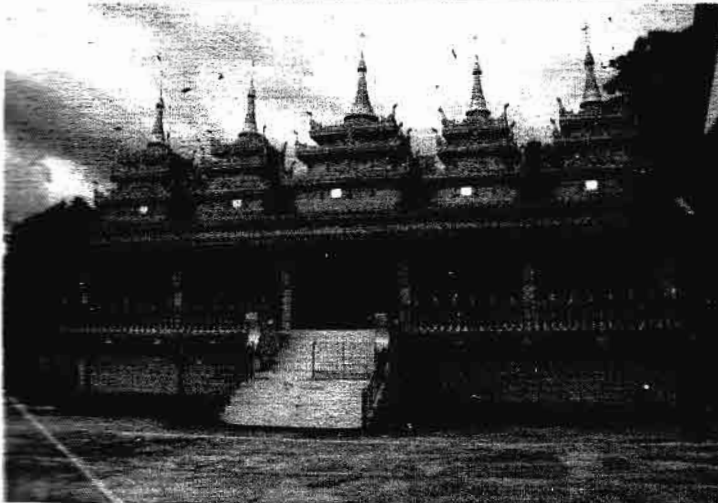
(၃-၁၇) သာမညထာရာထာန်ရုပ်တု

◀ (ပုံ-၁၅) ကောင်းကောင်း

◀ (ပုံ-၂၀) ကယ်တင်ရှင်တန်ဆောင်

ပစောက်ပုံသဏ္ဍာန် တည်ဆောက် ထားသည်။[ပုံ-၁၁]

ဂေါတမဘုရားရှင် သုမေဓာရှင် ရေသုဘဝဖြင့် ဒီပက်ရာ မြတ်စွာဘုရား ထံ ဗျာဒိတ်ခံယူပုံမှစ၍ ဖွားတော်မူခန်း၊ နိမိတ်ကြီးလေးပါးမြင်ခန်း၊ တောထွက် ခန်း၊ တရားဦးပေးခန်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု ခန်းအထိ အသက်ဝင်လှသော ရုပ်လုံး ရုပ်ကြွများဖြင့် သရုပ်ဖော်ကာ မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်၊ ထိုင်ဆုံးဘာသာဖြင့် ကမ္မည်း စာတန်းများလည်း ရေးထိုး ထားသည်။[ပုံ-၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅]

ပစောက်ပုံ ဗုဒ္ဓဝင်ပြခန်း အဆောက် အအုံအလယ်တွင် သာမညဆရာ တော် တန်ဆောင်းတည်ရှိသည်။

[ပုံ-၁၆]

တန်ဆောင်းအတွင်း၌ သာမည ဆရာတော်ရုပ်တု[ပုံ-၁၇]နှင့် ဆရာ တော်၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ [ပုံ-၁၈] ထိန်းသိမ်းထားသည်။

သာမညဆရာတော်ကြီး ဦးဝိနယ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က မြဝတီ၊ မဲဆောက်မြို့များသို့ ကြွသည့်အခါ မိကျောင်းကုန်းကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်၍ ဤနေရာတွင် သီတင်းသုံး နားနေလေ့ ရှိသည်ဟု သိရသည်။

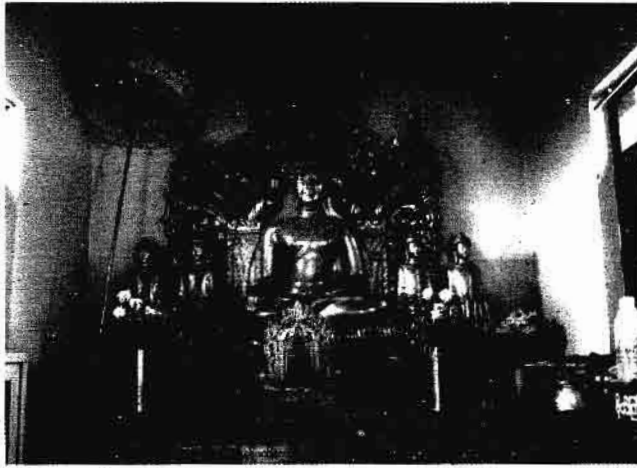
ထို့ကြောင့် အထိမ်းအမှတ်ရုပ်တုနှင့် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ပူဖော်ပြသ ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

သာမညဆရာတော်နှင့်

မိကျောင်းကုန်း

မိကျောင်းကုန်း ဆရာတော်သည် သာမညဆရာတော်ကြီးအား ဥပဏ္ဍပယ် ဆရာတော် ဦးဝိလာသနှင့် သိပ်တူ

◀ (ပုံ-၂) ဆွိကာရာမ သုဿိကျောင်း

◆ (ပုံ-၂၂) သုံးထပ်ကျောင်းအားထပ်ထပ်မှ ရုပ်ပွားတော်ကြီး

(ပုံ-၂၃) မိကျောင်းကုန်းဆရာတော်
ထေရ်ဗုဒ္ဓဘိက္ခုန်တော်တို့

ကြည့်ညိုလေးစားသူဖြစ်သည်။

မိကျောင်းကုန်းသာသနာမြေစတင် ဖော်ထုတ်သောအချိန်က အသားငါး ဟင်းလျာများ ယူလာပါက အချင်းချင်း ကတောက်ကဆတ်ဖြစ်ခြင်း၊ အဆင် မပြေမှုများ ကြုံရခြင်း စသည့် ကြုံဆုံ ရလေမှ သက်သတ်လွတ်ကုန်းမြေ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိ ရှောင်ကြဉ်လာကြ သည်။

ဆရာတော် ဦးပိရောစနသည် လည်း ကုန်းတော်၌ သက်သတ်လွတ် သာ ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်။ ဗြို့တွင်း နှင့် အခြားနေရာဒေသများသို့ ကြွ ရောက်သည့်အခါ၌သာ ကြုံသလို သင့်သလို (ကပ်လှူသမျှကို) ဘုဉ်းပေး တော်မူလေသည်။

ထို့ကြောင့် မိကျောင်းကုန်း သာသနာမြေသည်လည်း ညွှန်ပြ ဖော်ထုတ်စေသည့် သာမညဆရာ တော်ကြီး၏ အတိတ်ပဋ္ဌာန်းဆက် နေရာ ဖြစ်ပွယ်ရှိသည်ဟု ယူဆကြ သည်။

မိကျောင်းကုန်းနှင့် ပတ်သက်၍

၂၅ နာမဂ္ဂရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သာမညဆရာတော် တင်ကူး မိန့်ကြားသမျှ မှန်ကန်ဖြစ်တည်လာ သည် ကြုံတွေ့ကြရ၏။

ဒေဘင်ဆောင်း

သာမညဆရာတော် တန်ဆောင်း အနီးတွင် ကြီးမားထူထဲလှသော မောင်းကြီးတစ်လုံးကို အမိုး တန်ဆောင်းဖြင့် ချိတ်ဆွဲလှူဒါန်းထား သည်။ [ပုံ-၁၉]

ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဒါယကာများ ကောင်းမှု ဖြစ်သည်ဆို၏။ မောင်းလက်ခတ်ကြီး ကို ကြိုးဖြင့် ဆိုင်းထားသည်။ တီးခတ် ကြည့်ရာ လွန်စွာ ကျယ်လောင်မှုမရှိ ဘဲ အောင်မြင်လှသော မောင်းသံ ထွက်ပေါ်၏။

ထို့နောက် ထိုင်းဘုရားဖူးအုပ်စုမှ အမျိုးသားတစ်ဦးက လက်ခတ်ကို အသုံးမပြုဘဲ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ပွဲ ဝဲ သပ်နေသည်။

မကြာမီ တော်လှန်ရေးသို့ ကျယ် လောင်စွာ အသံထွက်သီလားသဖြင့် ဝေဒနာကြောင့် ထိုမောင်းကြီးမှ ထွက်လာ သော အသံဖြစ်နေသည်။ မှတ်သားဖွယ် နည်းတူစွာ တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

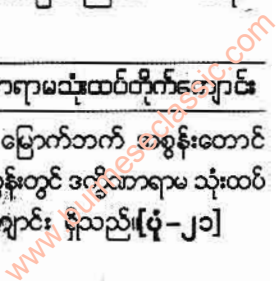
ကယ်တင်ရှင်တန်ဆောင်း

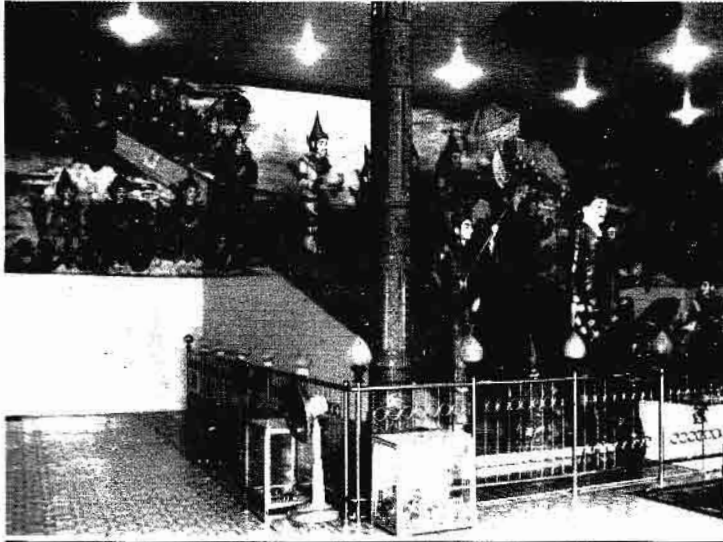
ဗုဒ္ဓဝင်ပြခန်းမှ ပြန်ထွက်၍ မြောက် ဘက်အရောက်တွင် နှစ်ထပ်အုပ်တိုက် တစ်ဆောင်ကို တွေ့ရသည်။ [ပုံ-၂၀] ကယ်တင်ရှင်တန်ဆောင်းဟု ဆိုကြ သည့် ဆရာတော်အား မေးလျှောက် ကြည့်သောအခါ အုပ်ချုပ်ရေး အကူး အပြောင်းကာလတွင် ရုပ်ပွားတော်များ ခိုးဝှက်ကုန်ကူးခြင်းများ ပေါများလှ သည်။

ထိုစဉ်ကာလ လူသူအရောက် အပေါက် နည်းပါးသေးသည့် ဤ နေရာ၌ လာရောက် လှူဒါန်းထား သော ရုပ်ပွားတော်များကို ပြုပြင်မွမ်းမံ ရောင်တော်ဖွင့်ကာ ပူဇော်ထားသည့် တန်ဆောင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပေ သည်။

ဒေက္ခိယာရာမသုံးထပ်တိုက်ကျောင်း

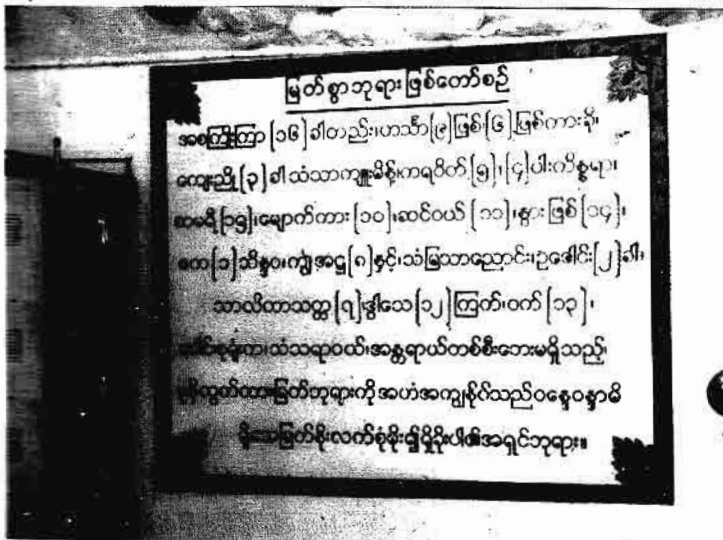
ထိုမှ မြောက်ဘက် ဇာစွန်းတောင် ကုန်းအစွန်းတွင် ဒေက္ခိယာရာမ သုံးထပ် တိုက်ကျောင်း ရှိသည်။ [ပုံ-၂၁]

➤ (ပုံ-၂၄) မြတ်စွာဘုရားနှင့် နတ်ပြည်မှ ကြွဆင်းလာဟန်

➤ (ပုံ-၂၅) မြတ်စွာဘုရားဖြစ်ထက်စဉ်

ဒုတိယထပ် (အပေါ်ဆုံးထပ်)နှင့် ထပ်ထပ်(အလယ်ထပ်)ကိုသာ မြင်ရသည်။ တောင်ကုန်းမြောက်ဘက်တွင်သာ သုံးထပ်မြင်ရလေသည်။
ဒုတိယထပ်၊ ဘုရားခန်းတွင် ထပ်နှင့်ဆွဲ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ စံထယ်တော်မူ၍ အနီးဝန်းကျင်၌ ထော်ရပ်တော်များ၊ နဂါးရုံဘုရားများကို ဖူးမြင်ရသည်။ [ပုံ-၂၂]

ရှမ်း(ထိုင်း)လက်ရာ ဖြစ်သော ကြောင့် မေးမြန်းကြည့်ရာ ထိုင်းနိုင်ငံ၌ သွန်းလုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။ ထိုင်းလူမျိုးများသည်လည်း ဘာသာရေးကိုးကွယ်ကြသည့် အလျောက် မိကျောင်းကုန်းနှင့် အခြားသော (မြဝတီမြို့ရှိ) သာသနာမြေများသို့ အစဉ်မပြတ် လာရောက်ဝတ်ပြုလှူဒါန်းကြလေရာ လမ်းညွှန်ကမ္ဘာဦး

စာများ၌ ထိုင်းဘာသာကို ထည့်သွင်းဖော်ပြလေ့ ရှိကြသည်။
ကျောင်းဆောင်ကြီး၏ အောက်နှစ်ထပ်တွင် ပစ္စည်းပစ္စယများနှင့် အသုံးအဆောင်များ သိုလှောင်ထားကြောင်း သိရ၏။

ကမ္ဘာဦးစာတိုက်

ယင်းနောက်တွင် နိဗ္ဗာန်ဆော်များ နားနေရာကမ္ဘာဦးစာ တန်ဆောင်းအတွင်းသို့ ခေတ္တ ဝင်ရောက်သည်။ မိုးသားတိမ်ရိပ် ကင်းစင်သဖြင့် နေခင်းနေအပူရှိန် ပြင်းပြလေရာ အရိပ်ခိုလျက် ကမ္ဘာဦးစာကို လေ့လာဖြစ်သည်။

မိကျောင်းကုန်း ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ၊ ထိုင်းဘာသာများဖြင့် ကမ္ဘာဦးထိုးထားလေသည်။ [ပုံ-၂၃]

(ဤဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်)

ဘေဇာန်ကင်းကျင့်စဉ်

နိဗ္ဗာန်ဆော်များက အနီးရှိ ခန်းမတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လေ့လာရန် အကြံပေးကြသဖြင့် ဝင်ရောက်ကြည့်ရာ ဘုရားရှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည် ဆင်းကြွလာဟန် ရုပ်ပွားရုပ်လုံးများကို ဖူးမြင်ရသည်။ [ပုံ-၂၄]

ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းကို ဟောကြားပြီး နောက် လူ့ပြည်သို့ ပြန်လည်ဆင်းသက်တော်မူ ဘုရားအပြီးဆုံး ဖူးတွေ့ရသူမှာ လက်ယာဘက်ရှိ အဂ္ဂသာဝက ရှင်သာရိပုတ္တရာဖြစ်ကြောင်း သိမှတ်ရလေသည်။ ယင်းခန်းမနံရံတွင် “မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်စဉ်” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် အောက်ပါတို့ကို ကမ္ဘာဦးတင်ထားသည်။ [ပုံ-၂၅]

'အစကြီးကြာ(၁၆)ခါတည်း။ ဟင်္သာ (၉)ဖြစ်၊ (၆)ဖြစ်ကာရိုး၊ ကျောညို(၃)ပါ သံသာကျောညို ကရဝိက်(၅)၊ (၄)ပါးကိန္နရာ စာရီ(၁၅)၊ နောက်ကာ(၁၀) ဆင်ဝယ် (၁၁)၊ ခွားဖြစ်(၁၄)၊ ကေ(၁) သိန္ဓဝ ကျွဲအငွေ့ပွဲ သံသာပြညောင်း ဥဒေါင်း (၂)ပါ သာလိကာသတ္တု၊ ဒွါဒသကြက်၊ ဝက်ဖြစ် (၁၃)၊ ပေါင်းစုံကုသ သံသာရောင် အန္တရာယ် တင်စီ။ ဘေးမရှိသည်၊ မှန်ထွတ်ထား၊ မြတ် ဘုရားကို အဟံအကျွန်ုပ်သည် ဝန္တေဝန္တာဝိ ရိသေမြတ်နိုး လက်စုံပို၍ ရှိပေါ၏ အရှင် ဘုရား'

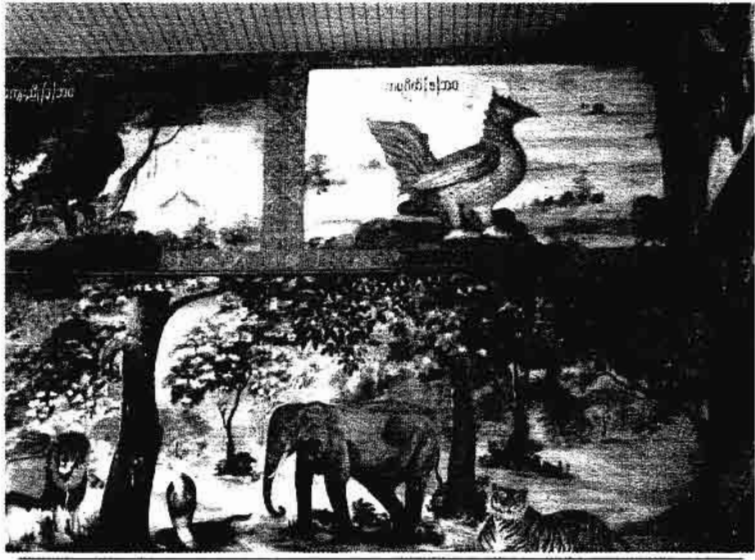
ဤဘုရားရှိခိုးဂါထာကို ဘေး အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ ကြုံဆုံရင်ဆိုင် ရသောအခါတွင် သက်စေ့ ရွတ်ပွား ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ဘေးခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်း စေနိုင်သည်ဟူ၍ သိမှတ်ရသည်။

ခန်းမနံရံတစ်လျှောက်၌ အလောင်း တော်ဘဝ ဘေးရန်ကင်းပခဲ့သည့် ဖြစ် စဉ်တော်များကို သရုပ်ဖော်ရေးဆွဲထား လေသည်။ [ပုံ-၂၆]

နိဗ္ဗာန်ဂါထာ

မိကျောင်းကုန်း သာသနာမြေရှိ စည် ကားဖြစ်တည်လာသော သာသနိက အဆောက်အအုံ စေတီပုထိုးများ ကြည်ညိုလှေလာပြီးနောက် နိဂုံး ကောက်ချက်အနေဖြင့် ဤသို့ မှန်းဆ၍ ဂါရဝပြု ပူဇော်အပ်ပါသည်။

မွန်တိုင်းရင်းသားနှင့် မိကျောင်း သည် ယှဉ်တွဲနေလေ့ရှိသည်။ မွန်တို့၏ အိုးအိမ်ဟောင်းများဖြစ်ခဲ့သော နေရာ ဒေသများ၌ "ကြခင်း" ဟူသော ဝေါဟာရဖြင့် အရပ်ဒေသအမည် များ စွာရှိခဲ့သည်။ "ကြ" သည် မွန်ရေးထုံး အရ "ကျာ" ဖြစ်သည်။ "မိကျောင်း" ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။ "ခင်း" သည်

◆ (ပုံ-၂၆) ဘုရားလောင်းဘဝ အန္တရာယ်ကင်းပခဲ့သော မြစ်စဉ်တော်အကျိ

"ကင်း" ဟု ရေး၏။ ကင်းစောင့်ခြင်းဟု ဆိုလို၏။

ကြခင်း=ကျာ်ကင် ဟူသော မွန်ရေး ထုံးကို အသံလှယ်ထား၍ "မိကျောင်း တို့အား စောင့်ကြည့်သော နေရာ" ဟု အနက်ရှိလေသည်။

ထို့အပြင် မိကျောင်းတူရိယာသည် ယနေ့တိုင် မပျောက်မပျက် တည်ရှိ သော မွန်ရိုးရာတူရိယာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မိကျောင်းနိမိတ်ပေး သော ဤမိကျောင်းကုန်းသာသနာမြေ သည် မွန်မြို့ပြ နိုင်ငံငယ်ဖြစ်သည့် မြဝတီအတွက် ကာရကမလ ထောက်ပံ့ မှု စွမ်းအင်များစွာ ဖြစ်ပေါ်စေလေ သည်။

မွန်ရေးဆိုရိုးအရ "မိကျောင်းကို သတ်နိုင်လျှင် ရွှေအိုးရမည်" ဆိုကြ ၏။ ပြင်ပသဏ္ဍာန်၊ ရုပ်ဝတ္ထု အင်အား ဖြင့် သတ်ပုတ်ရခြင်း မဟုတ်ပါ။ စိတ် အတွင်းသန္တာန်မှ ခံယူချက် သဘော ထားကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

မွန်ရေးထုံးတွင် မိကျောင်း" ကျာ" ကို အသတ်တင်ပါက "ကျာ်" ဟူ၍ ဖြစ်

လေ၏။ ယင်းသည် "ကျိုက်" ဟု အသံထွက်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဟူသော ရွှေအိုးသုံးလုံးကို ဖော်ပြလိုခြင်းဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်လေရာ မိကျောင်းကုန်း ပုန်းဆိုးတောကို သုတ်သင်ခြင်းအားဖြင့် ရတနာသုံးပါး အလေးအမြတ်ထားရာ သာသနာမြေ ထွက်ပေါ်ပွင့်ထွန်းလာ သည့် ဖြစ်သောကြောင့် မိကျောင်းကို သတ်နိုင်သဖြင့် ရွှေအိုးရခြင်းဟု ဆို နိုင်ပေသည်။

မိကျောင်းကုန်းမြေမှ ရတနာရွှေအိုး များ ပေါ်ထွက်လာခြင်းအတွက် ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် သာဓုအနုမောဒနာ ပြုရပေသည်။

[မိကျောင်းကုန်း ဆရာတော်အား ဦးဆိုက်ပူဇော်လျက်...]

ဘုတလင်မြို့နယ်၊ မြို့ပေါ်ကျေးရွာရှိ ရှေးဟောင်းစေတီများ လေ့လာပူဇော်မှု ခရီးတွင် အားကြီးမာန်တက် ကူညီပေး သူ မုံရွာလယ်တီရပ်မှ မိတ်ဆွေကြီး ကိုမြဟန်က သံဘူးငယ်ဖြင့် ဆောင် ထားသော ဂဝံရုပ်တုကလေးကို ထုတ်ပြသည်။

အဖြင့် (၆)မှ (လက်မ) အရွယ်ရှိကာ သံပင် လက်မချောင်း၊ ဖြေချောင်း ထည့် အစီအစဉ် အသေးစိတ် ထုလုပ်ထားသည်။ နံ့သာနီရုပ်တုဖြင့် မျက်နှာနှင့် ကောင်း လှသည်ဟု ဖြောင့်သည်။

ဤအစီအရင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာဦးသက်ရှည်၏ လက်တွေ့ မဟာဒီပံကျမ်းအထွေထွေ အစီ အရင်များကဏ္ဍ စာမျက်နှာ(၁၅၉) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထား သည်။

ဆင်မာန်စွယ် (သို့မဟုတ်) နံ့သာဖြူနီ အဖိုးထိုက်သစ်သားဖြင့် ဂဝံပျက်နှာဖုံးနေ ဟန်ထု တန်ခိုးကြီးစွာရာ၌ ဆွမ်းသက်စေ၊ ဇီဝသက်စေ ရေသက်စေ ကြက်လျှာ၊ တံခွန် ပါစေ။

ကွင်း၊ လက်ဖက်ရုံ ကပ်လျှ၍ ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ပြီး သမ္မုဒ္ဓေတစ်ထောင်စုတ်၊ ထိုနောက် မောတုပစ္စယော ၂၄ ပစ္စည်း တစ်ထောင်စုတ်၊ နောက်ဆုံး ဣတိဝိသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါး တစ်ထောင်စုတ်၊ ပြီးလျှင် အသက်သွင်းလေ။

ဂဝံအသက်သွင်းဂါထာ

ဤဂဝံတီ လာဒုံလာဒုံ ခြောင်း မင်းဆရာ မင်း ထဆရာထ။ ခြောင်း သိဒ္ဓိအပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ထင်ဆရာထ။

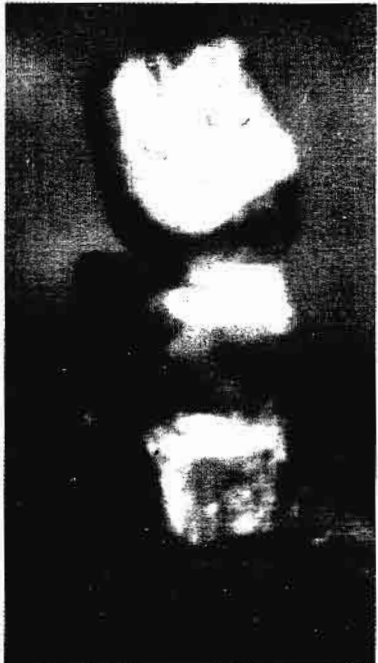
ဤဂါထာ တစ်ထောင်နှင့် အသက် သွင်း၍ ရွှေကြတ်၊ ငွေကြတ်တွင် ဆောင်ထားလေ။

အကျဉ်းချုပ်

နှုတ်ငုံသွားလျှင် တရားတပေါင်

• ဂဝံပျက်နှာဖုံး တွင်

• ဂဝံပျက်နှာဖုံး ထားခြင်းတွင်

ဂဝံပျက်နှာဖုံး

အစီအရင်

အခက်အခဲ အောင်မြင်၏။ လည်တွင် ဆွဲသွားသော် ရန်သူမမြင်နိုင်။ ခရီး သွားသူ ပျောက်သောသူအတွက် တိုင် တည်လျှင် တွေ့၏။

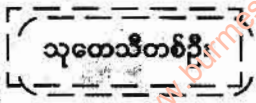
ဂဝံရုပ် စိမ်ထားသော ဆီကို သောက်လျှင် ကာယ အကာအကွယ် ကောင်း၏။ နံ့သာရည်တွင် စိမ်၍ သောက်လျှင် လိမ်းလျှင် မျက်နှာပွင့် လန်း၏။ အိမ်ခေါင်တွင် ထားသော် မီးကွင်း၏။

လည်ဆွဲအမြဲဆောင်လျှင် ရေ ကြောင့် ဥပဒ်မဖြစ်ပါ။ တော်လည်သွား လျှင် သားရဲများအန္တရာယ်ကင်း၏။ ဝိဇ္ဇာရေဝေဒနာရှင်များအား ဂဝံရုပ်

ခုနစ်ရက်စိမ်ထားသည့် ရေနှင့် ပက်ဖျန်း ကုသနိုင်၏။

လင်ကွဲမယားကွဲ ပြန်ပေါင်းလိုလျှင် မိမိခေါင်းရင်းတွင်ထား၊ အိမ်ထောင် ဖက်အမည်ကိုခေါ်၍ အမြန်ရောက်ပါ စေဟု ဆိုကာ ဆန်၊ ပန်းပေါက်ပေါက် များဖြင့် ပူဇော်လျှင် ရေမြေခြားသော် လည်း အမြန်ရောက်လာစေသည်ဟု ဆိုသည်။

[မုံရွာ လယ်တီရပ်မှ ကိုမြဟန်အား ကျေးဇူးတင်လျက် ရှိပါသည်။]

ကြေးငါးစောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးသော

တွေ့အောင်ရှာ

[တိုင်းရင်းဆေးပေါင်းမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ ဗြူနယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ”ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်
ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရပန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီ။
အဖြူဖြူအနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

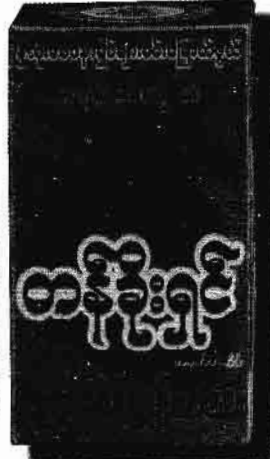
ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြိတ်နှစ်ခု အလယ် ပခုမ္မာကြောင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ **ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။** လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးဖက်နား လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

တို့ဟာ သိတန့်ဥက္က ပီရောစိပရူယ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့
အဆိမ့် အဆီးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး၊
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
ဖိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မူးဝေခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍
အောင့်ခြင်း၊ စီးယပ်ထိမ်၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အဖြူဖြူ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၃) ၇၈(ဂ)လမ်း၊ (ညရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ဇုန်း ၀၃ ၀၆၅၂၂၅ ၀၃ ၂၅၀၀၅၀၀၃

မြောင်မြောင် မောင်ယုတ်တင့်

ပုပ္ဖိုးတောင်မှ ခုနစ်ဌာန

ခရီးစဉ် (၁)

စနေနဂါဇာ

ပုပ္ဖိုးတောင်ကြီးသည် ဂေါတမ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ဗျာဒိတ်ပေးညွှန်ပြ လျက် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သော တောင် ခြင်္သေ့က ထူးခြားသော နိမိတ်များ ဖြစ် တည်လျက် ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

နိမိတ်ပုံ

ပုပ္ဖိုးတောင်အား အရပ်လေးမျက်နှာ မှ ကြည့်ပါက ပုံသဏ္ဍာန်လေးမျိုး ထွက်ပေါ်လျက် သက်ဆိုင်ရာ နိမိတ်ပုံ များအတိုင်း ဒေသခံ လူသားများ အတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေသည်။ အရှေ့အရပ်မှကြည့်လျှင်...

နွားလသိအသွင် မြင်ရသဖြင့် သီအရပ်နေ လူသားများသည် နွားကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးကြရသည်။ နွား နှင့် ဆက်နွယ်၍ ကြီးပွားတိုးတက်နိုင် ကြသည် ဆို၏။

ဘောင်အရပ်မျက်နှာမှ နေ၍ ကြည့် လျှင်...

စပါးကြီးပုံသဏ္ဍာန် မြင်ရသော ကြောင့် ဤအရပ်တွင် လယ်ယာ ထုပ်ငန်းဖြင့် ကြီးပွားတိုးတက်နိုင်ကြ သည်။

အနောက်ဘက်မှ ကြည့်ပါက...

ဆင်ကြီး ဝပ်တွားနေဟန် တွေ့ရ သည်။ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိသူ ပညာရှိ သံများမည်။

အောက်အရပ်မှ...

ခက်ကန်းလက်ခတ်ပုံစံ မြင်ရသဖြင့် ခက်ကန်း အထည်အလိပ်၊ ရက်ကန်း

ဦးတင်တယ်နှင့်သားများ ရုပ်တု

လုပ်ငန်းများဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာနိုင် ကြသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ထို့အတူ ပုပ္ဖိုးတောင်တစ်ဝိုက် အရပ် မျက်နှာအစုံတွင် ရှိနေကြသော ပုပ္ဖိုးကုန်း၊ တော်များလှသောရောက်လျက် ရုပ်ပွားစေတီ များ တည်ဆောက်ပူဇော်ခြင်း၊ သွားရောက် ကြည့်ရှုအဓိဋ္ဌာန် ပြုခြင်းတို့ဖြင့် တောင်

ဘက်မှ စပါးပုံကဲ့သို့ ဆန်ရေပေးစားသောက် ဖွယ် ဖူလျှံခြင်း။

မြောက်အရပ်မှ လက်ခတ်ကဲ့သို့ အဝတ် တန်ဆာ ပြည့်စုံခြင်း၊ အရှေ့အရပ် နွားလသိ ကဲ့သို့ စည်းစိမ်ပစ္စည်း ပြည့်ဝခြင်း၊ သွားလာ လှုပ်ရှားမှု လွယ်ကူခြင်း၊ အနောက်အရပ်မှ ဆင်ကြီးဝပ်တွားသကဲ့သို့ ဆင်ခြင်ညွှတ်

ဦးတင့်တယ်နန်း

ပညာရှိခြင်း ထင်ရှားအောင်မြင်ခြင်း စသော အကျိုးသွားများ ခံစားနိုင်ကြသည်ဟု မှတ်သားရပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ပုပ္ဖိုးတောင် အရပ်မျက်နှာ အနံ့ တည်ရှိသော ပလ္လင်ကိုးခုနှင့် ကုန်းတော်ကိုးခုတို့အား လေ့လာ ကြည့်ရာ အချို့နေရာများမှာ အမည် သာရှိ၍ မှတ်တမ်းပြု တင်ပြနိုင်သည့် ထူးခြားပုံသဏ္ဍာန်၊ ဘုရားစေတီ စသည် မရှိသဖြင့် ထင်ရှားလွယ်ကူ သည့် ခုနစ်နေ့ကို ရွေးချယ်တင်ပြရ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပလ္လင်ကိုးခု

၁။ ခန္တစည်တိုင်ပလ္လင်

အနော်ရထာမင်း လူသူစုဆောင်း စဉ် စည်တော်အမှုထမ်းများ နေထိုင်ခဲ့ သော ကုန်းမြေဖြစ်သည်။ ပုပ္ဖိုးတောင် အနောက်ဘက် ဗျတ္တပန်းသက်လမ်း နံဘေး တည်ရှိသည်။

၂။ နဂါးတောင်ခြေပလ္လင်

၂။ ပုပ္ဖိုးမြို့ပလ္လင်
အနော်ရထာမင်းသား စံရာနေရာ ဖြစ်သည်။ ယခု ပြည်အောင်စံစေတီ တော် ကိန်းဝပ်တော်မူသည့် နေရာ ဖြစ်သည်။

၃။ မောင်းတော်နန်းပလ္လင်
ဦးတင့်တယ်နတ်နန်း တည်ရာ ကုန်းမြေဖြစ်သည်။

၄။ နှာစရာင်တွင်းပလ္လင်
မောင်တော်နတ်ကွန်း အထက်တွင် ရှိ၍ အဝေးမှကြည့်လျှင် ချေသူငယ်၏ နှာရောင်နှင့် တူသဖြင့် နှာရောင်တွင်း ပလ္လင်ဟု ခေါ်သည်။

၅။ သံမြေပင်ပလ္လင်
နှာရောင်တွင်းပလ္လင်၏ အရှေ့ဘက် လျှိုတစ်ခုခြား၍ တည်ရှိသော လွင်ပြင် ဖြစ်သည်။

သစ်ပင်ချုံနွယ်များ ပေါက်ရောက်၍ နေရာသီးခြား ဖော်ပြ၍ မရသည့်

လွင်ပြင်ကျယ်ဖြစ်သည်။

၆။ တက်မနားပလ္လင်
သပြေပင်ပလ္လင်၏ အရှေ့ဘက်တွင် ရှိသည်။ သပြေပင်ပလ္လင်ကဲ့သို့ပင် နေရာဒေသအမည်ဖြစ်၍ ထူးခြားသော ဝိသေသများ မရှိချေ။

၇။ ကျင်းစေတီနန်းပလ္လင်
တက်မနား၏ အရှေ့ဘက် တစ်ခေါ် သာသာတွင်ရှိသည်။ ရှေးအခါက ချင်းလူမျိုးများသည် ပုပ္ဖိုးဒေသတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြဖူးသည်။

ချင်းဘာသာအရ ပုတ်၊ ပါး (အဖေနှင့်အမေ) တို့ကို တပ်စာအောင်မြင်ခြင်းကြောင့် ပုတ်ပါး (ပုပ္ဖိုး) အမဟု ခေါ်တွင်သည်ဆိုသော အလို လည်း ရှိလေသည်။

သူတို့သည် အကြောင်းတစ်ရပ် ကြောင့် ရောဝတီမြစ်အနောက်သို့ ထွက်ပြေးကြရာ လူဦးရေကို စုဆောင်း ရေကွက်ရာနေရာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်

လှသည့် မောင်တော်အရာထွက် ကမ်းပါး

ချင်းရေကုန်း၊ ကျင်းရေကုန်းဟု တွင်
လာသည်ဆိုသည်။

၀။ မောင်တော်ငုတ်တုတ်ပလ္လင်

တောင်ထိပ်မှ သွယ်တန်းကျဆင်း
လာသော တောင်နာမောင်းသည် ဤ
နေရာတွင် ငုတ်တုတ်ပြတ်သွားသဖြင့်
မောင်တော်ငုတ်တုတ်ပလ္လင်ဟု ခေါ်
ခြင်းဖြစ်သည်။ တောင်မကြီးအလယ်
လျှိုကြီးအနီးရှိ၍ ထူးခြားသော
ဝိသေသ မရှိပါ။

၁။ ရေတွင်းတောင်

ညီညွတ်သော တောင်ထိပ်လွင်ပြင်
ဟူသာ ဖော်ပြလျက် နေရာအတိအကျ
ညွှန်းဆိုခြင်း မရှိချေ။

ကုန်းတော်ကြီး

၁။ မောင်တော်ကုန်း

ဦးတင်တယ်နတ်ကွန်းကို ခေါ်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

၂။ မင်းမရေကုန်း

မောင်တော်၊ နှမတော် နတ်ကွန်း

အထက် တောင်ကုန်းထိပ်၌ရှိသည်။
စေတီငယ်တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူ
သည်။

၃။ ကျင်းရေကုန်း

ပလ္လင်အမှတ်(၇)ကိုခေါ်ခြင်း ဖြစ်
သည်။ နေရာအမည်သာဖြစ်၍
ဝိသေသ ထူးခြားမှု မရှိပါ။

၄။ ဘန်တူးကုန်း

ကျင်းရေကုန်းမြောက်ဘက် တစ်
အိုင်ခြားတွင်ရှိသည်။ နေရာအမည်
သာရှိ၍ အမှတ်အသား မရှိပါ။

၅။ နွားမခေကုန်း

ပုပ္ပါးလွင်ရွာ အရှေ့ဘက်တွင်ရှိ
သည်။ နွားမြက်မပေါက်သော တောင်
ကုန်းဖြစ်သည်။ ထူးခြားသော ကျောက်
ပေါက်များရှိသည်။

၆။ ကြက်မောက်တောင်ကုန်း

နွားမခေကုန်း အထက်၌ တည်ရှိ
၍ ကြက်အမောက်သဏ္ဍာန် တောင်
ကုန်း ဖြစ်သည်။ သစ်ပင်ချို့နွယ် ထူထပ်
သည်။ ၁၂၉၄ ခုနှစ်တွင် **ကပ်ကျော်**

ဘဘကြီး ဦးစိုးမင်းခေါ် ရသေ့ကြီး
ဦးခန္တီသည် ကြက်မောက်တောင်ကုန်း
ထက်၌ စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ခဲ့
သည် ဆိုသော်လည်း ပြီးယွင်း ပျောက်
ပျက်၍ မှတ်တမ်းပြုစရာ မရှိတော့ပေ။

၇။ နွားတပ်ကုန်း

နွားသတ်ကုန်းဟုလည်း ခေါ်ကြ
သည်။ တောင်ကလပ် အရှေ့တောင်
ဘက် ယွန်းတောင်တွင်ရှိသည်။
တောင်မြောက် နှစ်ခုတန်းနေသည့်
တောင်ကုန်းဖြစ်သည်။ ထူးခြား
ဝိသေသ မရှိပါ။

၈။ စဲကြီးကုန်း

တောင်ကလပ် အနောက်ဘက်
ကပ်လျက် တောင်ကုန်းဖြစ်သည်။
ယခုအခါ ဘုရားစေတီ စည်ကားစွာ
တွေ့မြင်ရသည်။

၉။ ရေဖြူကုန်း

မြောက်ဘက် သီလတောင်ခါ
တောင်ဘက်၌ရှိသည်။ **သီလတောင်**
နှစ်တောင်ရှိရာ ပုပ္ပါးရွာမြောက်

ဘက်ရှိ သီလတောင်ကို ဆိုလိုသည်။

အောင်မြင်ကြီးထွားစွာ ပါဝင်သော ပထမ သီလတောင် ယုတ်ပါ။ ပုတ်တမ်းပြုစရာ ထူးခြားချက် မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ထူးခြားသော ဝိသေသ ဘုရားစေတီများ တည်ရှိရာ ပလ္လင် အမှတ် (၁),(၂),(၃),(၄)နှင့် ကုန်းအမှတ် (၁),(၂),(၅),(၈)တို့ အား လမ်းညွှန်တင်ပြပါမည်။

ပလ္လင်(၃)နှင့်ကုန်း(၁) တို့မှာ တစ်ဌာနတည်း ဖြစ်သောကြောင့် စုစုပေါင်း ခုနစ်ဌာန ဖြစ်ပါမည်။

ကုန်းတော်မှာ ထင်ရှားမြင့်မားခြင်း အနက်ဆောင်၍ ပလ္လင်မှာ ထောင့်ဖြင့် အထွတ်အထိုင်ထောက်ခြင်း၊ ကျော့စော ခြင်း။ နေရာထိုင်ခင်း အလှည့်အကိုင် တည်တံ့အဆင်ပြေခြင်း ခိုင်ခံ့တို့ ထောင့် ယုတ်ခြင်း...

ဤတို့စဉ်အား စိတ်နှလုံးထောက်ထား ရှိခြင်း(အကျင့်သီလ တောင့်ထိန်းခြင်း)၊ သုတ်ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်း၊ ထာဝရယုတ်တို့အား ဖေတ္တာဒိသ အာဟာရ ခြင်းဖြင့် အခြားခြင်း သွားထောက်ကာ အထိုပါ အကျင့်ထောက်များ ခံစားနိုင်ကြ ထေသည်။

ထို့အပြင် ပုပ္ပါးတောင်၏ လေးမျက်နှာ နိမိတ်ပုံအရ အကောင်း များလည်း ဖြစ်တည်နိုင်ကြလေသည်။

မောင်တော်ပလ္လင်ကုန်းတော်

ပုပ္ပါးမှ ဝိသေသ ထူးခြားသော သတ္တဌာနခရီး ရှေ့ဦးအစီအစဉ်အဖြစ် ဦးတင်တယ်နတ်ကွန်းရှိရာ မောင်တော် ပလ္လင်ကုန်းတော်သို့ ကိုဝင်းဖော်နှင့် အတူ သွားရောက်ခဲ့သည်။

တောင်ကလပ်သွား ကားလမ်း နံဘေးတွင် ဦးတင်တယ်နတ်ကွန်းသို့ ထင်ရှားသည့် လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ် စိုက်ထူထားသဖြင့် လွယ်ကူစွာ သွား ရောက်နိုင်ပါသည်။

ထူးဦးစွာ နမဝတန် မြတ်လှစွာ နတ်ကွန်းကို ထွေ့ရှိရာကာ ထိုအထက် တွင် မောင်တော်နတ်ကွန်း တည်ရှိ သည်။

နတ်နန်းအနီးမှ အနောက်ဘက်တွင် မြေစိုင်းခဲများ ဖွာကြနေသည့် "မောင်တော်ရေထွက် ကမ်းပါး စောက်ကြီး"ကို မြင်တွေ့ရသည်။ မိမိ မှာ မီးတတ် ဦးဆောင်သည့် ဇာတာရှင် ဖြစ်ရာ မြေတတ်နှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ကူးဉာဏ်များ ကွန်မြူးဖန်တီးမှု အားကောင်းလာလေ့ ရှိသဖြင့် တောင် ကမ်းပါးယံကြီးနှင့် မြေအနေအထား အလှကို ကြာမြင့်စွာ ကြည့်ရှုခံစားမိရ သည်။

စိမ်းစိုသော သစ်ပင်များနှင့် ညိုညစ် သော မြေသားနံရံတို့မှာ နက်မှောင် သော ဆံကေသာထက် ပန်းများဝေနေ အောင် ပန်ထားသော မိန်းမပျိုတစ်ဦး ကဲ့သို့ ပန်ရလှပေသည်။

မြေကြန်အယူအဆအရ အနောက် ဘက်တွင် ဤသို့ လှပသော ကမ်းပါး ယံများ တည်ရှိပါက သတ္တုဓာတ်၏ သရုပ်ဖြစ်သော စားနပ်ရိက္ခာများ ပေါ်ကြွယ်ပေသည်။ နတ်ဒေဝတာများ ဖြစ်သောကြောင့် ပူဇော်ပသသူ မပြတ် ရှိခြင်းကို မှန်းဆနိုင်သည်။

မောင်တော်နတ်ကွန်းသည် အုတ် တိုက် အခိုင်အမာဖြင့် တည်ဆောက် ထားကာ အတွင်း၌ ဦးပေါင်း၊ တောင် ရှည်ပုဆိုးဖြင့် ဦးတင်တယ်နတ်ရုပ် ကို တွေ့ရသည်။

တကောင်းခေတ် သင်းတွဲစိန်ပြည် တွင် နတ်စိမ်းဖြစ်ရသော ဦးတင်တယ် သည် စစ်ကိုင်းခေတ် နောက်ပိုင်း အဆင်တန်ဆာများဖြင့် တွေ့မြင်ရ သည် ဖြစ်ရာ နှောင်းခေတ် ပြင်ဆင်မှု ဖြစ်ပေမည်။

အမ်ယာစောယွမ်း လက်ထက်တွင်

သိုရင်းအင်္ကျီ ဝတ်ဆင်သော ဓလေ့ မရှိသေးသဖြင့် အပေါ်ဝတ်ရုံ တဖားဖားဖြင့် ရှေ့မှလျှောက်သွားသော ရာဇဝေကြန်အမတ်၏ ဝတ်ရုံလက်နား ကို ကွမ်းသွေးဖြင့် ထွေးခဲ့ရာမှ ပညာရှိ အမတ်တစ်ဦး ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့် မြန်မာ့ ရာဇဝင်အဖြစ်ကလေးကို ထောက်ရှု နိုင်ပါသည်။

ရှေးက ရှိရင်းစွဲ ဦးတင်တယ်ပုံမှာ ဘီလူး ခုံခံ အထက်တွင် ဆင်ဦးခေါင်းသုံးလုံး၊ အထက်မှ ကြာပွင့် ထိုအထက်မှ အရပ် ခုနစ်ထောင့်ရှိ နတ်ရုပ်ခြေစုံရုပ်ဟန် ပုဆိုး ထောင်ရှည်နှင့် အနံတစ်ပိုက်ခန့် အနား သတ်ထားသော ဘဲနန်းဝန်လုံ အင်္ကျီရှည် ခေါင်းပေါင်းဖြူနှစ်စထောင် စံကာခါသစ်ကို ပြုလုပ်ထားသည်ဟု အရှင်ကဝိနွယ်မှတ်တမ်း ပြခဲ့သည်။

ဤသို့ ပုံဟန်ပြောင်းလဲခြင်းမှာ ဘိုးတော်ဗဒုံခင်းစာရေး လက်ထက် ၁၁၇၅ ခုနှစ်၊ ဦးတန်ခူးလဆုတ်(၃)ရက် နေ့တွင် နတ်မောင်နှမ ရုပ်တုများအား ရွှေချိန်(၅၅)ဝိသာနှင့်တကွ အပ်နှံ၍ ပုဂံမြို့ဝန်က ထပ်မံ မွမ်းမံပြင်ဆင်စေ၊ "အစောင့်အနေ ရှုထားစေ" ဟူသော အမိန့်တော်မြတ်ကို အတွင်းတော်က သံတော်ဆင်ရာ နန္ဒကျော်ထင် ရေးမှတ် သည်ဟု ကုန်းဘောင်ဆက် ရာဇဝင် တွင် တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ကုန်းဘောင်ခေတ် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများကို လေ့လာနိုင် သော ပြယုဂ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

နံဘေးနစ်ဖက်ရှိ ပျိုမျစ်သော ပုံသွင် ဖြင့် ရုပ်တုနှစ်ခုမှာ မာန်လည်အရပ်၌ ပုန်းအောင်းနေစဉ် အဆင်းအင်္ကျီနှင့် ပြည့်စုံသော နဂါးမ ရွှေနေပေ(ခေါ်) မေမေဘွားနှင့် သင့်မြတ်သော မောင်ဖြူ၊ မောင်ညို သားနှစ်ဦးကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

出入平安

● “အဝင်အထွက် အေးချမ်းပါစေ” ဟူသော ဆက်စကား စာတန်း

ယခုအခါ စဉ်ကျပြိုအနီး တောင်ပင်းကြီး၊
မြောက်ပင်းကြီးဟု ထပ်ရှားကြသည်။

ဦးတင်္တယ်နတ်နန်းမှ
နိမိတ်ကောင်းတစ်ခု

ဦးတင်္တယ်အား ဝယုတ္တိ အလေး
အနက်ပြု၍ ရှိခိုးကန်တော့ကာ မေတ္တာ
ပို့သပြီးနောက် ကြမ်းပြင်ကော်စောကို
သတိပြုမိရာ “အဝင်အထွက်
အေးချမ်းပါစေ” ဟူသော တရုတ်
စာတန်းကို တွေ့မြင်ရသည်။ ခရီးအစ
မှ အဆုံးတိုင် အေးချမ်းသာယာမည့်
နိမိတ်ကောင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက်တွင် အောက်ဘက်ရှိ
နမတော်မမြတ်လှနန်းသို့ ဝင်ရောက်၍
အရွယ်အားဖြင့် ကြီးရင့်မှုကို အလေး
အနက်ဂါရဝပြု မေတ္တာပို့သလျက် ခရီး
ဆက်ခဲ့သည်။

နမတော်မမြတ်အား တင်ထားသည့်
သစ်တုံးမှာ မြစ်မြစ်တွင် ဈေးဝိုက်သော
ဇုပ နံကာသား သစ်တုံးဖြင့် တစ်ခု
တို့ ဦးတင်္တယ်နတ်နန်း ထုထားသည်ဟု
သိရသည်။ အတန်ပင် ထွေမြင့်နေသည့်
တို့ ထွေရှာသဖြင့် ဤအတို မှန်ကောင်း
သည်ဟု ထွေမိသည်။

ဦးတင်္တယ်နတ်နတ်သမ္မု

ဦးတင်္တယ်အား အိမ်တွင်း
မင်းမဟာဂီရိဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။
ပုဂံခေတ် သေဥလည်ကြောင်မင်း
လက်ထက်မှစ၍ အနော်ရထာ နန်း
တက်ချိန်တိုင်အောင် နတ်ကိုးကွယ်မှု
အကြီးအကျယ် ထွန်းကားခဲ့သည်။
ရှင်အရဟံ၏ ဟောဖော်ညွှန်ကြားမှု
ကြောင့် ထေရဝါဒသာသနာတွင် သက်
ဝင်ကိုးစားလာသော အနော်ရထာ
သည် မင်းအာဏာဖြင့် ပြည်သူလူထု
အား ထေရဝါဒ သာသနာကို ခံယူစေခဲ့
သည်။

ထိုသို့ နတ်ကွန်းနတ်နန်းများ
မြင်ကွင်းတွင် ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် မထား
ရတော့သဖြင့် အိမ်တွင်းထား၍
ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်
“အိမ်တွင်းမင်းမဟာဂီရိ” ဟု အမည်
ရခဲ့သည်ဟု သိရလေသည်။

ပုပ္ပါးတောင်မှ သားငါးခေလေ

ပုပ္ပါးတောင် အချို့နေရာ (အထူး
သဖြင့် တောင်ကလပ်) တွင် ဝက်သား
များကို ရှောင်ကြဉ်လေ့ ရှိကြသည်။

ဤခေလေကို စိတ်ဝင်စားစွာ လေ့လာ
ကြည့်သောအခါ အရိမဒ္ဒပုဂံပြည်တွင်
မိုးစုံကြသော မင်းများသည် သက္ကရာဇ်
၉၃၃ ခုနှစ် တိုင်အောင် မဟာပိန္နဲနတ်ပွဲ
ဆင်နွှဲသော နတ်တော်လတွင် ပုပ္ပါး
တောင်သို့ တောကစားလာကြသည့်
နတ်မောင်နှမအားလည်း ပူဇော်ပသ
ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခါ သားကြီးငါးကြီးများ
တင်လှူ ပသလေရာ သားငါးကြီးများ
ကြော်ချက် တင်လှူပသသော ရှေး
အစဉ်အလာကို ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင်
မင်းလက်ထက် ရောက်မှသာ ယယ်ဖျက်
တားဆီးခဲ့သည်ဟု သက္ကရာဇ် ၉၃၈
ခုနှစ်တွင် ပူဇော်သည့် ရွှေစည်ဆုံတရား
အတွင်း ခေါင်းလောင်းစာတွင်
မှတ်တမ်းပြုထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ၉၃၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ
တောင်အထောက်အပံ့ သားငါးစုံ တင်လှူ
ပသသော ခေလေ ထွန်းကားခဲ့ကြောင်း
သိရှိရသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

စင်ညိုငယ်

လူတိုင်းအတွက်

သိဒ္ဓဓင် ပြဒါးဘုရား

ခဲဓာတ်၊ အင်္ဂါ၊ သံဓာတ်၊ စေတနာ၊ ကြောဓာတ်၊ ရဟန္တာ၊ သာဓာတ်ဟု အကျဉ်းပြုလုပ်သော အခြေခံ ဓာတ်အကျဉ်းကို မှတ်ကြလောကုန်။

ရုပ်ဆင်းတု တော်ကို သွန်းလောင်းလျက်

ပြဒါးကို ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော် သွန်းလုပ်ကြမည်ဆိုလျှင် ပြဒါးကို သိဒ္ဓဓင်၍ တန်ခိုးထက်မြက်စေရန် တေဇောဓာတ်နှင့် ဝါယောဓာတ် (ခေါ်) အန္တောစရေ နာမ်နဝင်းကျေ ဓာတ်စိုဓာတ်မ ပြည့်စုံသော ပါပဓာတ်လေးလုံးနှင့် ပြဒါးကို ဆောင်ရွက်ရလေ၏။

ရုပ်လောက၌ တေဇောနှင့် ဝါယောဟူသော ပါပလေးလုံး ဓာတ်နာမ်နဝင်းသည် မြေလျှိုးမိုးပျံနိုင်သော တန်ခိုး သိဒ္ဓဓိအမျိုးမျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည့် စွမ်းအား အပြည့်ရှိလေသည်။

ထိုပါပလေးလုံးတို့တွင် ရှေးဦးစွာ တနင်္ဂနွေ နံခေါ်သော ခဲဓာတ်(၁)ဝိဿာနှင့် ပြဒါး(၃၀) ကျပ်သားကို အင်္ဂါနံဖြစ်သော ပါပဓာတ် သံဒယ်အိုးတွင် ခဲပြဒါးကိုထည့်လျက် ထယ်ချက်သော ဝိသွေမီးဖိုအိတ်မှာ တစ်၍ ရောပျော့ပြီး ရောနှော သမသွားသောအခါ ပါပဓာတ်ဖြစ်သော အိမ်သုံးဆား(၃၀) ကျပ်သားနှင့် သံပရာသီး အရည်ကောင်းကောင်း အလုံး(၅၀) အရည်ဖြင့် ရောပျော့ပြီး အနုသာ ချဉ်ငန် ဖြစ်လာသောအခါ သံဒယ်အိုးအတွင်း အရည်ပြောနေသော ခဲပြဒါးအပေါ်သို့ ငွန်းနှင့်သစ်၍ ဓာတ်သားခဲပစ္စည်းရုံ အနည်းငယ်စီ ထောင်းထည့်၍ ငွေဖေးရလေ၏။

ထိုအခါ ခဲရုပ်ကြမ်းများ အထပ်လိုက် အထွေးလိုက် ထွက်လာပြီး ပြဒါးအလေးချိန်သာသာ ကျန်ရှိသော ခဲအဆီ(ခေါ်)နာနှင့် ပြဒါးဘော်သား ဆိုက်၍ ကျန်လေ၏။

ထို စင်ကြယ်လာသော နာပြဒါး ဓာတ်သားကို ရင့်မာလာစေရန် ပါပဗြဟ္မာလေးလုံးတွင် နှစ်လုံးကျန်သော ဒန်+ကြေး(၉)မတ်၊ ဘော်(၉)မတ် ပူးပေါင်း၍ ဆိုလောက်သော ချောင်လောက်သောလုံတွင်ထည့်ကာ တစ်သားတည်းဖြစ်လာစေရန် မီးပြင်းပြင်းနှင့် လုံတစ်ခိုင် သုံးလုံခန့် ထိုးရလေ၏။

ပါပဗြဟ္မာလေးလုံးဓာတ်မှာ တနင်္ဂနွေနှင့်

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

ကြေးနှင့်ဘော်သည် ဓာတ်အနိနှင့် ဓာတ်အဖြူဖြစ်၍ “နေဓာတ် လဓာတ်” ဟု ရှေးပညာရှင်များ ယူဆ၍ ဆိုလာခဲ့သည်မှာ စာရေးသူ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသားဘဝက ဥက္ကံမြို့ လမ်းချိုးရပ်၊ စိတ္တသုခကျောင်းဆရာတော်ဦးဝရထံတွင် ဖိုဆွဲပေးခဲ့ရစဉ်က ကြေးနှင့်ဘော်ကို...

“နေဓာတ် လဓာတ် နှစ်ပါးဆိုင် သိကြား ကိုယ်တိုင် မယုံ ဓာတ်သား”

ဟု ဆိုကာ အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်များ ထိုဓာတ်နှစ်ပါးကို ပေါင်းဖက်၍ ဓားပြုသူခိုး ထူပြောသောအခါ၊ ရောဂါများ ကျရောက်လာသော အခါတို့၌ အဆောင်ဓာတ် ပြုလုပ်၍ ကိုယ်နှင့် မကွာ ထားကြလေ၏။

“ဓာတ်မြင်ဘော်ဒန် အန္တောမှန်၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်လမ်း လက်တစ်ကမ်း” ဟု လာသောကြောင့်လည်း ထိုဒန်အပေါင်း ကြေးနှင့်ဘော် ဓာတ်နှစ်ပါး အန္တောသားကို ရွှေငွေကြိတ်သော နေရာတွင် ပြားနိုင်သလောက် အပြားကြိတ်ခတ်ပြီး ကတ်ကြေးနှင့် အစ သေးသေးညှပ်လျက် သံဒယ်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သော နာပြဒါးအရည်ထဲသို့ ထည့်ပြီး ပြဒါးပျော်မီးနှင့် ထားခဲ့လျှင် တရိပ်ရိပ်နှင့် ပြဒါးစား၍ ကုန်ပျောက်ပြီး ပြဒါးဓာတ်မှာလည်း ရင့်မာလာလေ၏။

ထိုအခါ လည်လည်ပတ်ပတ်ဖြစ်အောင် မွေပေး၍ တစ်သွေးတစ်သား တည်းဖြစ်လာလျှင် လိုအပ်သော ဗုဒ္ဓ

ကိုးကွယ်နိုင်ကြလေသည်။

တစ်နေ့လျှင် ခဲ(၂)ဝိဿာနှင့် ပြဒါး(၆၀)ကျပ်သားကို နားနားနေနေ ပြုလုပ်လျှင် ပြီးလေသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက်တို့၌ ဘုန်းရှင် ကံရှင် ဘုရင်များ ပြုလုပ်ကိုးကွယ်ကြသည့် ဝိဇ္ဇာပညာဓာတ်ဘုရားသည် နတ်သီကြားများ ဓောင့်ရောက်ရလေသောကြောင့်နောက်နောက်က အန္တရာယ် ဘေးဥပဒ်တွေ ကုန်ပျောက်ပြီးလျက်အသက်ရှည်သည်။

ထို့ပြင် ကျက်သရေမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံ၍ စီးပွားတက်ပြီး မီးပွားစက်ပမာ အိမ်တိုက်၊ ကျောင်းတိုက်၊ မြေတိုက်၊ လူတိုက်ပါ မကျန် တန်ပြန်စေလျက် အမှန်မသွေ ရန်ပြေကာ ဉာဏ်ရည်ထက်တာကြောင့် (ကံရွှေကြာ) ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်အား ကျောင်းတိုင်း၊ အိမ်တိုင်း၊ မြို့တိုင်း၊ ရွာတိုင်းမှာ ကိုးကွယ်ထားကြလျှင် အကျိုးဘယ်မျှ အနန္တမှာ စံပြုစရာ အတုမရှိသောကြောင့် သမ္မုတိဘုံသား လူအများတို့ ကပ်ရောဂါဆိုး အမျိုးမျိုး ကင်းလွတ်ကြလျက် နဝင်းအထွက် ဓာတ်ဘုရားကို မှတ်သား၍ ကိုးကွယ်နိုင်ကြစေရန် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဆရာဦးကျော်လင်း (ဇမ္ဗူပရိစ္ဆာ)

ကျော်ပြာဆောင်းပါး

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၈၃၃ V ၀၁၀၆၇၂) (ဓာတ်ဝင်(စာနယ်လင်း) ၀၀၇၇/၀၂၀၂) ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်ကာ ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိမ့်ဆုံးမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ဖျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောက်ချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တဂျိုးဂျိုး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ပိန်ခြားလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုး၏ကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေချိုင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတုံ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်စစ်ဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေ့ဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း ဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက် လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝါမြီးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ် မိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ၊ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ် ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့် ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး** ဖြစ်ပါသည်။ ဤ**မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင် ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါ ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး** ဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါး လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

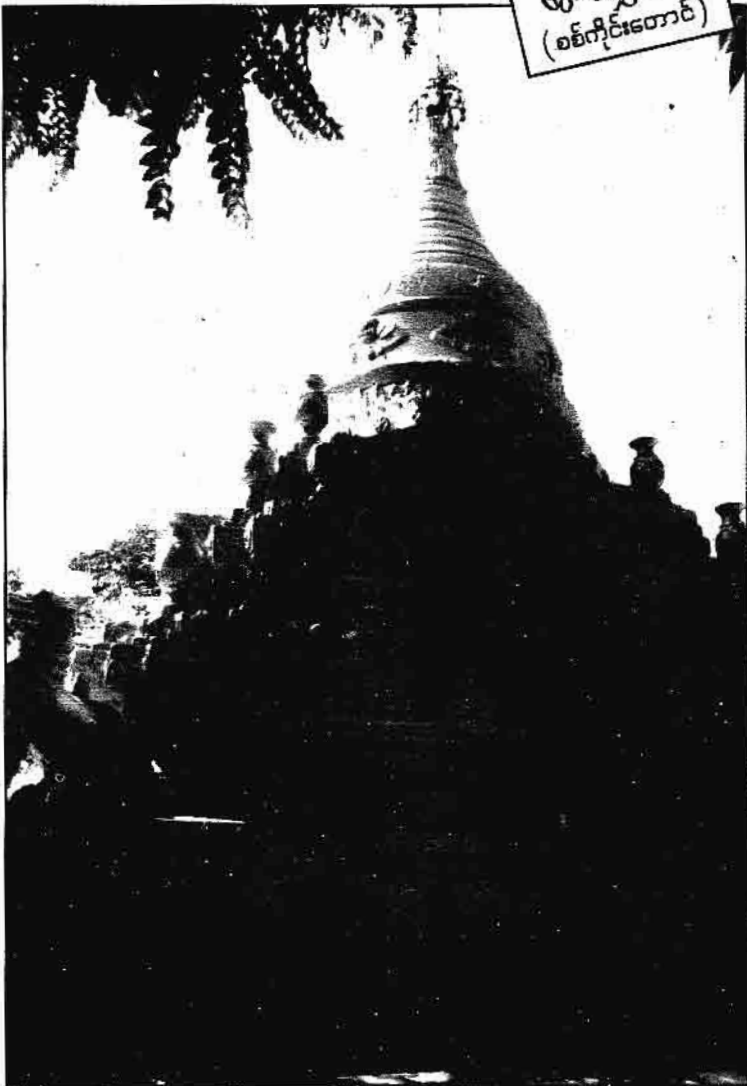
ပင်ရင်း-မန်းရာဇာတိုင်းဆေးပါးထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(ဆ/၃၆၈) သနုနု(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မုန်း-ဝင်ပြင်လမ်း၊ ၀၉၇၃၂ ၄၃၀၉၄

ရမ်းပြည်နယ်ဖြန့်ချိရေး- အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ မေးမြို့၊ မုန်း-တ၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၄၇၃ ၂၂၂၁၂။

ရတနာဒီပံ ဝိပဿနာတော်စတီ သမိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြင်နှင့် ပြီးစီးပုံစံ ဝိပဿနာတော်များ (၅၃)

အောင်မြင်မြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရတနာဒီပံဝိပဿနာတော်စတီ၊ ရတနာဒီပံဝိပဿနာတော်စတီ၊ ရတနာဒီပံဝိပဿနာတော်စတီ

ရတနာဒီပံ ဝိပဿနာတော်စတီ
နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ရွတ်ဆိုပါ။]

ပူဇော်ပေး စေတီယဿ၊
ဥဒ္ဓိဿ လောကနာယကံ၊
ဣပိနာ ပုညကမ္မေန
အန္တရာယော ဝိနသန္တု။

မြန်မာပြန်

အဟံ-“...”ဟုနာယမမှတ်အကျွန်ုပ်သည်။

လောကနာယကံ - လောကရှေ့ဆောင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊

ဥဒ္ဓိဿ - စိတ်မှရည်ရော် မှန်းဆမျှော်၍၊

စေတီယဿ-ဆုတောင်းပြည့်လှုံ့ရတနာဒီပံ စေတီမြတ်အား။

ပူဇော်ပေး - ကြည်နူးကော်ရော်ပူဇော်ရှိခိုးပါ၏။

ဣပိနာ ပုညကမ္မေန-ဤသို့ ရှိခိုးမြတ်နိုးရွှင်ပျော် ပူဇော်ပါရ မြတ်ပုညကြောင့်၊

အန္တရာယော-အန္တရာယ်အပေါင်းမကောင်းဟူသမျှတို့သည်။

ဝိနသန္တု - ဝေးစွာကင်းကွာခွမ်းသာကြရပါစေသား။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၁၁၄၅ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းခေါ် ဦးဝိုင်။

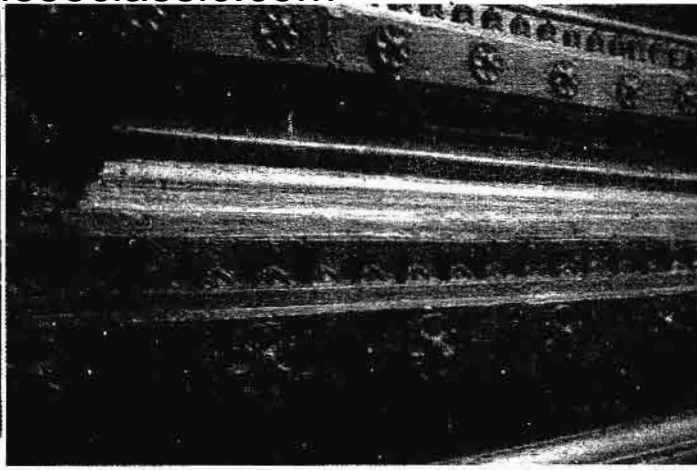
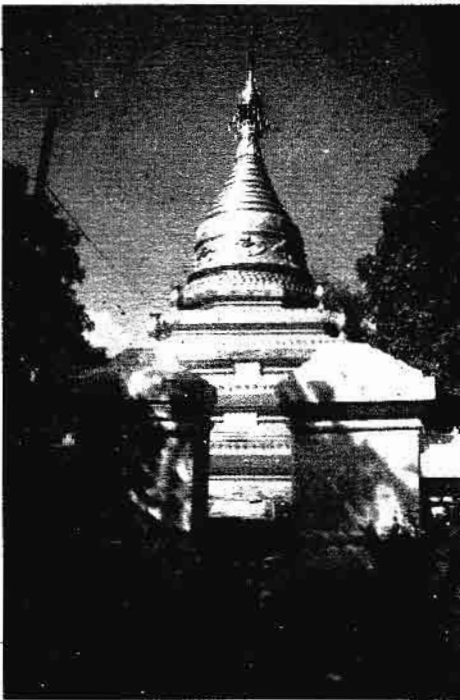
တည်နေရာ

ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်၏ စနေထောင့်လျှိုအတွင်း၊ စောင်းတန်းအတက် လက်ဝဲဘက်ကုန်းတော်။

ပွဲတော်ရက်

သီးခြားမရှိပါ။ (ဝါဆိုလပြည့် ဆွမ်းဦးပုညရှင်ပွဲတွင် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးစသည်တို့ဖြင့် အနွယ်တော်များမှ ပူဇော်ပါသည်။)

www.burmeseclassic.com

◆ ရတနာဒီပံတို့ဘိက္ခုနီအောင်တော်မှ ရန်ပယ် ဝန်ထောက်အတွင်းမှ
ယန်းမာလာများပုံ

◆ ရတနာဒီပံတို့ဘိက္ခုနီအောင်တော် အောင်ပိုင်ဦး

◆ ရတနာဒီပံတို့ဘိက္ခုနီအောင်တော်၏ အဓိဋ္ဌာန်အောင်ထပ်

အောင်မြေဌာန

စေတီတော်၏ မြောက်ဘက်။

အစောင့်အရှောက်

တောင်စောင့် ဘိုးဘိုးကြီး။

ထူးခြားချက်

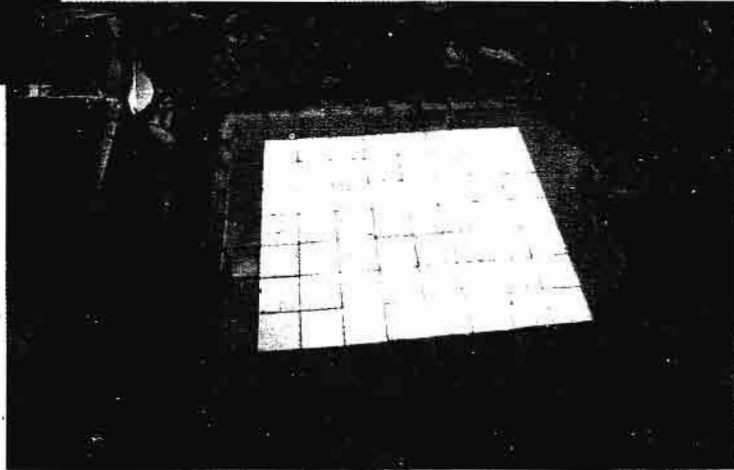
ရတနာဒီပံဘိုးဘိုးအောင် စေတီ
တော်မှာ ဘိုးဘိုးအောင်အား အခြေခံ
ပါသည်။

အဘဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ဘိုးတော်
ဦးဝိုင်းတို့၏ ဆက်နွယ်နေသောကြောင့်
စုံစေ့စွာ လေ့လာရေးသားရပါသည်။

ဗဒုံမင်းသား မောင်ဝိုင်းနှင့် ဘိုးဘိုး
အောင်တို့မှာ ငယ်စဉ်ကပင် လွန်စွာ
ချစ်ခင်ရင်းနှီးသော ငယ်သူငယ်ချင်းများ
ဖြစ်ကြ၍ အဂ္ဂိရတ်ပညာကို ဆည်းပူး
လေ့ရှိ၏။

ဘိုးဘိုးအောင်သည် တောင်တွင်း
ကြီးမြို့ ဧယျမာလာ ကြေးနီကျောင်း၌
ပညာသင်ကြားနေခိုက်မှာပင် အဆွေ

၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခင်ပွန်းကောင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြလေ၏။

မောင်ဝိုင်းကား အလောင်းမင်း
တရားကြီး၏တတိယမြောက်သားတော်
ဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃ ခုနှစ်တွင်
မင်းအဖြစ် ရရှိ၍ “ဗဒုံမင်း”ဟု
ကျော်ကြားလာခဲ့လေ၏။ ၁၇ရင်အဖြစ်
အုပ်ချုပ်နေရသော်လည်း ဝါသနာ
အတိုင်း ဖိုထိုးနေတတ်သည်။

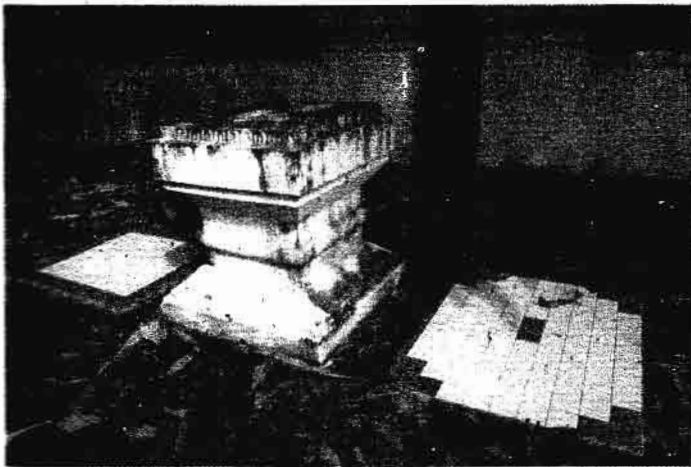
ဖိုထိုးတဲ့ ဗဒုံမင်း

ဗဒုံမင်းနန်းတက်စတွင် “ခရစ်ယာန်
သာသနာပြု အီတလီပြည်သား

ဆန်ဂါမာနီ”က သူရေးသားသော
“မြန်မာအင်ပိုင်ယာ စာအုပ်”တွင်
ဗဒုံမင်းလိုက်စားသော “အဂ္ဂိရတ်နည်း
ပညာ”သည် ထွက်ရပ်လမ်းပညာ
ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားလေ၏။

ခရစ် ၁၇၉၆-ခုနှစ်တွင် ဗဒုံမင်းထံ
ရောက်ရှိလာသူ “ဟီရစ်ကော့”၏
မှတ်တမ်း၌ ဗဒုံမင်းသည် အဂ္ဂိရတ်
ကို အချိန်ရတိုင်း လုပ်နေသည်ဟု
မှတ်တမ်းတင်ထားလေ၏။

ဗဒုံမင်းသည် နေပြည်တော်အတွင်း
အဂ္ဂိရတ်အကျော်အမော်များကို အမိန့်

ရတနာအိမ်တို့အောင်ထော်ထော်မှ အား အားမ အတူပုဂ္ဂိုလ်တို့
အခြေခံပုဂ္ဂိုလ်ရသော အောင်မြင်မှု ကုသိုလ်ပြုရာ သင်္ဃာတိ
ရတနာအိမ်တို့အောင်ထော်ထော်၏ အနီးကပ်မြင်တွေ့ရသော
ရွှေရတနာကောင်းများ။

ရတနာအိမ် တို့အောင်ထော်ထော်သို့ သွားရာ အကြိုတော် အားရရင်

တော်ဖြင့် ဆင့်ခေါ်ခိုင်းလေသည်။
သက္ကရာဇ် ၁၁၇၂ခုနှစ်၊ သီတင်း
ကျွတ်လဆန်း(၅)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင်
“**ငန့်ခင်းဆက်သည်**”(ရွှေတလုပ်ဆေး)
ကို ဝန်ထောက်နေမျိုးကျော်ထင်နှင့်
ဦးဝန် ရဲထွတ်ကျော်တို့ကို အပ်၍
ကြပ်မတ် လုပ်ဆောင်စေ၊ အင်္ဂါရက်
သမား ငါးဖြတ်ညိုတို့ကို ရန်ကုန်မှ
ရွှေဖမ်းတော်အောက်ခေါ်စေ ဟူ၍
မိန့်ခိုင်းလေသည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်အချက်မှာ ဘိုးတော်
ဦးဝင်း(ခေါ်)ဗဒုံမင်းသည် ဘိုးဘိုးအောင်
နှင့် လွန်စွာ ရင်းနှီးသော ဝါသနာတူ
သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ တစ်ဦး
ကောင်းစားပါကတစ်ဦးကစောင့်ရှောက်
ကူညီပေးဖို့ သစ္စာပြုထားကြခြင်း ဖြစ်
သည်။
သို့ရာတွင် ဗဒုံမင်းအား ဘိုးဘိုး
အောင်က ဘာကြောင့် ကူညီစောင့်
ရှောက်ခြင်းမပြုပါသနည်းဟု ဆရာ

မောင်သန်းဆွေ (ထားလယ်)စာအုပ်တွင်
အမေးစကား ပါရှိလေ၏။

“ကဝိဘာဏီ ဆရာအောင်”၏
ပထမစမဝိဇ္ဇာ သိဒ္ဓိပေါက်ကျင့်စဉ်
စာအုပ်တွင် ရဟန်းပြုသွားသော
သူငယ်ချင်း မောင်မြတ်ကြည်အား
ကတိအတိုင်း “လုပ်ရတ်လမ်းပညာ”
ကို သင်ပြပေးခဲ့ကြောင်း ရေးသားထား
လေသည်။

ထို့အပြင် “လက်ယာအောင်မြေ”
ရတနာလုပ်ရတ်လက်ကြီး ရေးသား
ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း ပါရှိလေသည်။
ဘိုးတော်ဦးဝင်းမှာလဲ စိုးရိမ်ဖွယ်
အခြေနေများဖြင့် ရင်ဆိုင်နေရချိန်ဖြစ်
လေ၏။

ဘိုးဘိုးအောင်၏ သိဒ္ဓိလမ်းစဉ်များ
မှာလဲ အထူးကျော်ကြား ပျံ့နှံ့ထင်ရှား
နေလေရာ တိုင်းပြည်အရေး ရင်လုံး
ဖွယ်ရာဖြစ်ပေါ်နေသောကြောင့် ဦးဝန်
အသိသီးတို့က လျှောက်လားကြလေ
တော့၏။

◆ အဘဦးဘိုးအောင် အာထုတ်ခဲ့သော သက်တော်ရှည် အာရုံမှ သက်တော်ရှည် ရုပ်ပွားတော် (တွင်းဦးညွန့်ရှင်)

‡ အင်းဝမြို့၊ ဟားကုလားကျောင်း၏ အထူးတောင်အနီးမှ အဘဦးဘိုးအောင်၏ တစ်ထုထုတီ လိုက်စာတွင်းမှ ထောကြားရုပ်ပွားတော်ကြီး

သဝဏ်လွှာများ၊ သတင်းစကားများလည်း ရွှေနန်းတော်သို့ အဆက်မပြတ် ရောက်ရှိနေသောကြောင့် မိမိ၏ ထီးနန်းစည်းစိမ်အတွက် စိုးရိမ်ဖွယ် အဆင့်တိုင် ရောက်လေတော့သည်။

မောင်းထောင်ဦးကျော်လှ၏ သံချို့တွင် “ဘိုးဘိုးအောင်သည် ဖိုအောင် သဖြင့်ဂေါတမနောက်ဂေါတမောက်” ဟု ကြွေးကျော်ခဲ့သည်ဟူ၍ ဖော်ပြထားလေ၏။

ထိုသတင်းပေါက်ကြား၍ ဗဒုံမင်း တရားကြီး အမျက်ထွက်သဖြင့် ဘိုးဘိုးအောင်အား အဖမ်းခိုင်းသည်ဟု ရေးသား ပါရှိလေ၏။

‘သူလိုထိခွင့်တစ်ဦးက ဝါးနန်းကို လုပ်ကြံခဲ့သော် ထီးနန်းစည်းစိမ် ပျက်ရချော့တော့မည်’

ဟု ထင်မိ၍ ပြည်မြို့ဝန်အား သွားရောက်ဖမ်းဆီးရန် စေခိုင်းလေသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်က...

‘ဗဒုံမင်းကား သူကယ် စပြီး ကတိပျက်ချေပြီ၊ ဝါးနန်းစည်းစိမ် ကတိအောက်ပျက်သကဲ့’

ဟု ဆို၍ ကြည်သာစွာ အဖမ်းခံလေ၏။

ဘိုးဘိုးအောင်၏အစွမ်း

‘ကိုရင်ဂိုဏ်းက ဘာပဟုတ်တဲ့ မင်းစည်းစိမ်ကို လုယူမယ် ထင်နေသကဲ့၊ ဒီစည်းစိမ်လောက်တော့ လက်ဖြောက်တစ်ချက်နဲ့ တစ်သက်စာ ရနိုင်ပါရဲ့’

ဟု ပြောဆိုကာ လက်ညှိုးညွှန်လိုက်ရာ ခါး၊ လုံး၊ လေးမြား လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်ဆောင်ထားသည့် ရဲမက်ကြီးများ နန်းတော်ရင်ပြင်အပြည့်မျှ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ဗဒုံမင်းကြီး အံ့အားသင့်ကာ ထီးဝါးလန့် တုန်လှုပ်သွားလေ၏။

‘ကိုရင်ဂိုဏ်း စိုးရိမ်သွားသလား၊ ဒီမှာ ကြည့်စမ်းပါဦး’

လို့ ပြောပြီး နန်းရင်ပြင်ထက်မှာ ဝ.တစ်လုံး ရေးပြလိုက်တယ်။ “ဒီ

ဝ.တစ်လုံးကိုပျက်အောင်ပျက်ကြည့်ဦး” ဆိုတော့ ဘယ်လောက်တောင်ပျက်ပျက် ဝ.အက္ခရာတွေက တစ်နန်းတော်လုံး နေရာမလပ် ပေါ်ထွက်လာတော့တယ်’

ဒီတော့မှ ဗဒုံမင်း လက်လျှော့တော်မူ၍ နောင်တသတိကြီးစွာရရှိပြီး...

‘မောင်အောင် ငါအထင်မှား ပစ်ပျားမိတာမှားပါတယ်၊ မင်းကို အန္တရာယ်လုံ့လပြတော့မိတော့၊ လွတ်လပ်စွာ လိုရာသွားပဲတော့ အလိုရှိတာလဲ တောင်းပဲတော့’

လို့ အမိန့်ရှိလိုက်တယ်။

‘ကိုရင်ဂိုဏ်း ထီးနန်းစည်းစိမ်အာဏာ တွယ်တာဟာ အကုသိုလ်ပျာလုပ်ပြီး ထီးနန်းစည်းစိမ်အတွက် စွဲကူးစားကိုလဲ သုတ်သင်ခဲ့တယ်၊ မင်းဆွေ မင်းမျိုးများစွာ အပူထမ်းပျားကိုလဲ ကွပ်မျက်ခဲ့တယ်၊ ညီတော်၊ ယ်တလဲစားကိုလဲ သတ်ခဲ့ပြန်တယ်။’

အကုသိုလ်အဖျက်တရားဆိုလော့ကို နောင်တရပြီး ပြည်သူပြည်သားများအပေါ် အခွန်အတုတ်မြေလျှော့ပြီး သာသနာတော်ကြီးရဲ့ အထောက်အပံ့လုပ်ငန်းတွေ ပြုပါတော့’

ရတနာဒိပ် ဘိုးဘိုးအောင်စေတီတော်၏

စေတီတော်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ထူမြှောက်ရေးတစ်ခု

အတိုက်အခိုက် အကြီးအမည်များကြောင့် ဝံသာနဂဗျူဟာ လာဘျာန်အင်္ဂါဌာနရှိ
ထီးပုတော်၍ ထူမြှောက်စေသော စေတီတော်မှ ထွက်သွား

လို မေတ္တာပြု သြဝါဒပေးခဲ့ပါတယ်။
အခြားသော တိုင်းရေးပြည်ရွာ
တိုးတက်ရေးများကို ပြုပြင်စေခဲ့လေ
သည်။

ဘိုးတော်ဦးစိုင်းသည်၊ ငယ်စဉ်က
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး တောရဆရာတော်
ကြီး၏ထံပါးတွင် အိဂ္ဂိလတ်ပညာသင်ယူ
စဉ် ဆရာတော်ကြီး၏ စိုနေရာတွင်
အမှတ်တရရတနာဒိပ်ဘိုးဘိုးအောင်
စေတီတော်ကို တည်ထားတော်မူလေ
သည်။

စစ်ကိုင်းမြို့အတွင်း ၃-မည်ရ
အောင်မြေလောကစေတီ၊ မင်းကွန်း၊
ပုထိုးတော်ကြီး၊ မြသိန်းတန်စေတီ၊
ရွှေဂူကြီးစေတီတော်တို့ကို တည်ထား
ပူဇော်ပါ၏။

ထို့ပြင် ရွှေဂူကြီးဘွဲ့အမည်နှင့် စေတီ
ပေါင်း (၂၃၀)ကိုလည်း စစ်ကိုင်း၊
အင်းဝ၊ ပင်းယ၊ ပုဂံနှင့် ရွှေဘိုမြို့တို့
တွင် တည်ဆောက်၍ သာသနာတော်
စွံဖြိုးရန် ကြိုးပမ်းတော်မူပါသည်။

ကြေးချိန် (၅၅၅၅၅)ပိဿာရှိသော
ကမ္ဘာအကြီးဆုံးခေါင်းလောင်းတော်ကြီး

ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာအံ့ဖွယ်ခြင်သော်
ကြီးများကို ရင်သင်ရှုမော့ဖွယ် ကုသိုလ်
တော်များအဖြစ် တွေ့မြင်ရပါလိမ့်မည်။

အင်းဝရွှေမြို့တော်အတွင်း၌ ရွှေဘွဲ့
တော်အမည်များဖြင့် ရွှေစံကာ၊
ရွှေလင်းပင်၊ ရွှေပြာသာဒ်၊ ရွှေကွန်အုပ်
စသော စေတီများစွာ တည်ဆောက်ခဲ့
ပါ၏။ အကျယ်ကို ရွှေဂူကြီးစေတီ
သမိုင်းတွင် ဖော်ပြထားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ
သည်။

အဘဘိုးဘိုးအောင်ကား ယင်းသို့
သောအချိန်မှစ၍ မင်း၏အနောင်
အယုတ်မှ ကင်းရှင်းပြုဖြစ်သောကြောင့်
စစ်ကိုင်းတောင်၊ ပတ္တမြားတောင်၊
လျှိုမြောင်များတွင် “ထွက်ရပ်”
ကိစ္စများ အားထုတ်နေခဲ့လေတော့၏။

လူသူ အတော်များများတို့အား
မရောနှောဘဲနေထိုင်အားထုတ်နေသော်
လည်း မိမိနှင့် ပါရမီလမ်းအဆက်ရှိ
သူများ၊ ကိုးစားသူများ၊ ကယ်သင့်ကယ်
ထိုက်သူများကို ကယ်ဆယ်ခြင်း လမ်း
ညွှန်ပေးခြင်းတို့ကို မြန်မာနိုင်ငံဒေသ
များတွင် ကြိမ်ဖန်များစွာ တွေ့နိုင်ကြ

လေ၏။

ထုံမင်းကြီး၏ဖြစ်စဉ်တွင် ထူးခြား
ချက်များကို ထွေးရှိကြပါသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ကျောင်းဆောက်
ခြင်းခြင်း။

ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ဆက်နွယ်၍
ဘုရားထော်ပေါင်းများ တည်ထားခြင်း။
ပတျကြီး သံဃာရာဇာ၏ ကုညီ
စောင့်ရှောက်မှု ရရှိခြင်း။

အယုတ်မင်းလှ မောဇိန်ဟူသော
ယုတ်ရင်ကြီး ယီထွက်လာ ခြင်း။

ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသ
(ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်တွဲ)

မိစာတောင်ခြေတရား လက်ခံ
သန့်ရှင်းတော်ကြီး။

ရားစုကန်တရား စာထိုကြီး ဦးတိုး။

အပိတော်မြဲ အမတ်ကြီး ဦးထိပ်ဦး။

ကညီကန်ရှင်ကြီး ရှင်နန္ဒထေ။

မုံရွှေဆရာတော် ရှင်အာဒိန္ဒရပီ
(ရှင်ဘွဲ့ အရိယာထံ)

အစရှိသော ပညာရှင်ကြီးများ၊
ဆရာတော်ကြီးများ၊ စာဆိုတော်ကြီး
ပေါင်းများစွာတို့ ထွန်းဟောက်ပေါ်
ပေါက်ခဲ့ခြင်းမှာ လွန်စွာ ထူးခြားလှပါ

ပေသည့်။

ရတနာဒီပံ ဘိုးဘိုးအောင်စေတီ တော်၏ဘွဲ့တော်အား ပေးထားရခြင်း ၏ ရည်ညွှန်းချက်မှာ ဆရာတော်ကြီး ဦးဥက္ကမသိဒ္ဓိ၏အဆိုမှာ...

- ၁။ ဗုဒ္ဓရတနာတည်းဟူသော အလင်းဓိတ်
- ၂။ ဓမ္မရတနာတည်းဟူသော အလင်းဓိတ်
- ၃။ သံဃရတနာတည်းဟူသော အလင်းဓိတ်
- ၄။ အဓိရာနာတည်းဟူသော အလင်းဓိတ်
- ၅။ အဘရတနာတည်းဟူသော အလင်းဓိတ်
- ၆။ ဆရာသမားရတနာတည်းဟူသော အလင်းဓိတ်
- ၇။ ဝိဇ္ဇာယဟိဒ္ဓိ ရတနာတည်းဟူသော အလင်းဓိတ်တို့ အကျယ်တည်တံ့ဖို့ဖြစ်လေ ၏။

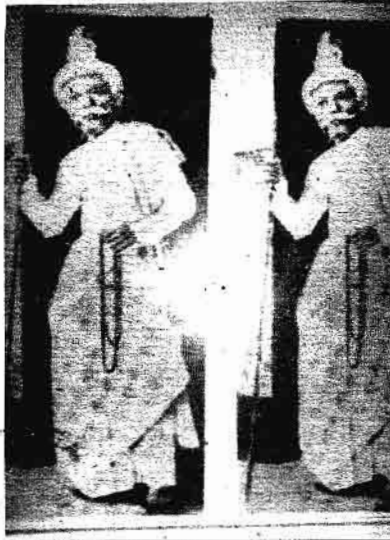
တစ်နည်းအားဖြင့် မိမိ၏ မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်ခဲ့မှုများကို အပြစ်မှ သက်သာလျော့ပါးရန်အတွက် ဘိုးဘိုးအောင်၏ အမှာစကားကို ထုတ်ဖော် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ အမရပူရ ရွှေနန်းတော်သစ်ကြီး၏ အရပ်ရှစ် မျက်နှာတို့တွင် သာသနာ့အလင်းရောင် ထွန်းပြောင်စေဖို့ ရည်ရွယ်ခြင်းပင်။

အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက အပြစ်များ ပြေပျောက်စေခြင်းကြောင့် "အပြစ်တော်ပြေ" စေတီတော်ဟု လမ်းညွှန်လေ့ ရှိကြပါသည်။

စစ်ကိုင်းတော်ကြီး ဆရာတော်ကြီး နေထိုင်ရာဌာနဖြစ်၍ အဘဘိုးတော်အောင်နှင့် ဘိုးတော်ဦးတို့၏ လုပ်ရပ်ပညာထည့်နှက်ထားခြင်းလည်း ဖြစ်လေ၏။

စေတီတော်ကြီး တည်ရှိရာ ကုန်းတော်မြတ်၏ ထူးခြားချက်မှာ ကုန်းတော်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဘယဆေးပင်နှင့် အင်္ဂိုရတ်သုံးဆေးပင်များ ပေါက်ရောက်ရှင်သန်သော "အဘယအောင်မြေ" ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ကြားခဲ့ပါသည်။

၁၉၅၀ ခြောက်က ရရှိထားသော အဘ ဘိုးတော်အောင်၏ မုံတော်

အဘဘိုးတော်အောင်မှတစ်ဆင့် ၁၀၂၂၀၀ ခြောက်က ဖူးတွေ့ရပုံ

ပေါက်ရောက်သော ဆေးပင်များ

ကန်ချုပ်နီ/နက်၊ ဂမုန်းလက်ဆက်၊ ဆူးကောက်နက်၊ ဆီမီးတောက်၊ ဆူးလေဖို၊ ဆီးဖြူ၊ ရွှေခွယ်ရိုး၊ ပဒိုင်းသုံးဆင့်၊ တောင်လေပင်၊ တောင်ကြာပင်၊ နဂါးမ၊ သမုန်းကြီး၊ အောင်မဲဖြူ၊ အောင်မဲညိုနှင့် အခြားစားသောက်ဖွယ် အပင်များကို မိုးဦး၊ မိုးနှောင်းကာလများတွင် တွေ့ရှိနိုင်ကြလေ၏။

ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်သို့ ခြေကျင် အတက်လမ်းဖြစ်သော ကနီကျွေခြေသံတစ်ကောင်စောင်းတန်းမှ တက်ရောက်ပါက "ရွှေရင်အေးစေတီ" အနီး လက်ဝဲဘက်ဘေး တောင်စွယ် မြေပြန့်တွင် တည်ရှိနေပါသည်။

ရတနာဒီပံကုန်းတော်ကြီးမှာ ယခုအခါ စိမ်းစိုနေသော သစ်တောသစ်ပင်များဖြင့် အုပ်ဆိုင်းနေသောကြောင့် သတိမမူမိကြပါ။ ခြေကျင်တက်ရောက်ဖူးမြော်ကြသူများအတွက် အခွင့်ကောင်းတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်လေတော့၏။ အကျယ်အဝန်းမှာ ပေ(၆၀)ခန့်

မျှသာ ဖြစ်လေ၏။ ခိုင်မာသော မီးတားတံတိုင်းကြီးများဖြင့် အရပ်လေးမျက်နှာကို လုံခြုံစွာ ကာရံထားပါ၏။

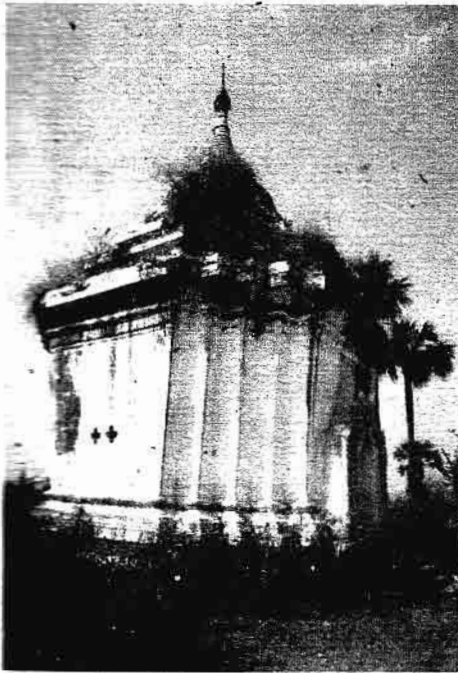
စေတီတော်၏ ကမ္မည်းဆိုင်းဘုတ်မှာ အဝေရာပင်များ၊ ရွှေတံတိုင်းပင်များ၊ တောကြက်မောက်ပင်များက လွှမ်းခြုံ အုပ်မိုးနေကြသောကြောင့် တစ်ပိုင်းတစ်စသာ မြင်နိုင်လေ၏။

ရင်ပြင်တော်၏ မြောက်ဘက်တွင် တောင်ရိုးပျော်ကျေးငှက်များ၊ ချေသလေများစားသောက်နိုင်ဖို့ သင်ပုတ်တစ်ခု ပြုလုပ်ထားရှိပါသည်။

ထို အစာစွန့်လှူရာ သင်ပုတ်၏ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်နေရာမှာ "အောင်မြေ" ဌာန ဖြစ်လေရာ အမျိုးကောင်းသားအတွက် အရှေ့ဘက်၊ အမျိုးသမီးအတွက် အနောက်ဘက် တရားအားထုတ်နိုင်ကြလေ၏။

စေတီတော်သို့ အဝင်မုခ်ဦးမှာ စောင်းတန်းသို့ မျက်နှာပြုထားလေသည်။

▲ တွေ့ထင်အချိန်မှ အဓိပ္ပာယ်ရသော
[အဘတ်တိုအောင် ဂန္ဓာရီစခန်းတစ်ခုမှ လိုက်ရုံတော်]

◆ အင်္ဂလိပ်၊ တာမာရာကျောင်း အကျောက်တော်
အဘတ်တိုအောင်၏ ဖွဲ့စည်းရေးရာအတွက် တစ်လှည့်တော်
[အဘတ်အဖွဲ့ဝင်များက အင်္ဂလိပ်အောင်ကြီးများ စီရင်ခဲ့ကြသော
အောင်မြင်တော်တော်ဖြစ်သည်]

စေတီတော်၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၄၅)ခန့်ရှိကြောင်း မှန်းဆကြည့်ရ၏။ နှစ်ပေါင်း (၂၃၀)ကျော်ပြီဖြစ်လေရာ လူ့သက်တမ်း သုံးဆယ်မျှ ရှည်ကြာနေသောကြောင့် မျက်စိးယိုယွင်းခြင်းများဖြစ်တိုင်း အဘ၏ အဆက်အနွယ်များမှ ကုသိုလ်ပြုကြပြန်လေ၏။

နောင်သောအခါတွင် ရတနာဒီပံဘိုးဘိုးအောင်စေတီတော်ကို ဥတ္တရတိုင်း သစ်တောမင်းကြီး သီရိပျံချီသီဟပလက္ခေရဦးစောလင်းနှင့် တပည့်သားမြေး အနွယ်တော်များက ထီးတော်အသစ်နှင့်တကွ မူလလက်ရာမပျက် မွမ်းမံပူဇော်ခဲ့ကြလေသည်။

ယခုအချိန်၌ ဆွမ်းဦးပုညရှင် ပြုပြင်စောင့်ရှောက်ရေး ဂေါပကအဖွဲ့မှ တာဝန်ယူ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားခြင်းကြောင့် တင့်တယ်ကြည်နူးစွာ ကိုယ်လုံးပြည့် ရွှေသင်္ကန်းဖြင့် ဖူးမြော်နိုင်ကြလေ၏။

ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော် စောင်းတန်း၏ အပန်းဖြေနားနေရာ “သဟပုညကာရီ” အေးရေပံအနီးမှ အနောက်ဘက်တွင် “ရတနာဒီပံဘိုးဘိုးအောင်စေတီတော်ကို ဝါးတစ်ပြန်မျှအတွင်း မျက်ဝါးထင်ထင်ဖူးမြင်ကြရမည်။

ခြေကျင် တက်ရောက်သူတိုင်း ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် အဘဘိုးဘိုးအောင်၏ အောင်မြေကို နင်းပြီး ဖြစ်လေတော့၏။

အဘတ်တိုအောင်၏ စေတီတော်များမှာ စစ်ကိုင်းတောင်တွင် ဘုရားနှင့် အင်္ဂလိပ်၊ တာမာရာကျောင်းတော်ကြီး၏အကျောက်တော်တို့တွင် “အမြင့်တစ်လှည့်” ဆွဲထားပြီး ဖူးမြော်နိုင်ကြပါသည်။ ထောင်တွင်းကြီးကြီးတွင်လည်း တည်ရှိကြောင်း သိမှတ်ရပါ၏။

စေတီတော်ကြီး၏ပုံဟန်မှာ ဖိနပ်တော်ပလ္လင်ကို မြှင့်တင်ထားပြီး ထောင့်စွန်းများ၌ ရွှေခြင်သေ့ရုပ်များ ခြံရံထားပါသည်။ ယခုခေတ်တွင် ပြန်လည်ဖြည့်ဆည်းထား ပုံဟန်များသာ ဖြစ်ကြ

ပါသည်။ စိန်တော်များ၏ ခါးစည်းတွင် ဝ၊ အက္ခရာအတွင်း ကဲ့ကော်ပွင့်ဖြင့် ထင်ဟပ်၍ မျက်နှာစာတစ်ဖက်လျှင် (၁၃)ပွင့်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားလေ၏။ ရန်ငတ်ကို ပယ်ဖျောက်၍ မိတ်ဖက်ဖြစ်စေဖို့ သဘောယုတ္တိကို ဆောင်နေလေသည်။

စေတီတော်၏ ပထမပစ္စယံနှင့် ဒုတိယပစ္စယံတို့၏ အနားသပ်များ၌ “ရွှေတခေါင်း” များက ကျန်းမာချမ်းသာစွာ ချမ်းမြေ့ခြင်းကို ပေးဝေနေလေ၏။

တတိယမြောက် အထက်ပစ္စယံတွင် ပြည့်ဝလုံလောက်ခြင်းကို ဖော်ပြထားသောဟန်ဖြင့် “ရွှေမြူတာအိုး” တစ်အိုးစီဖြင့် ပူဇော်ထားရှိလေ၏။

ပစ္စယံများ၏အပေါ်တွင် ပဒုမ္မာကြာရွက်များကို သုံးဆင့်ထပ်၍ ပတ်ရံထားပြီး ရွှေခေါင်းလောင်းတော်ကို ပင့်တင်ထားပုံမှာ ထူးခြားမှု ဖြစ်နေပါသည်။ ရွှေခါးစည်းတော်၏ အောက်တွင်း

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နှုတ်တွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နှာဆေး၊ နှလုံးသွေးပျော့ခွဲ၊ ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သိပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နှစ်တွင်းသမားတော်ကြီးများ ခြို့နှယ်အသီးသီး သို့ မြန်မာ့ရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း ကမာမ္မန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နှုတ်တွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပဒုံဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နှုတ်တွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးထင်လွင်(ငြိမ်း/ဒိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် မြန်မာ့ရောက် ရှိပါသည်။

သမားအို နှုတ်တွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇] [လိုဏ်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နှုတ်တွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နှုတ်တွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အရေကြာရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဝေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လျှော့၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပုပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနေချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ဖိုးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၇၂ နာရီအထိခြေညီမဂ္ဂလင်း

သမားအို လေးဖက်နှာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အဆီအက်စ်အို သီတာယူရစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နှာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နှာရောဂါ၏ သင့်မွှားအကျိုးများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဖိယပ်ရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဖက်ဆေး သမားအို လေးဖက်နှာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နှာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းလဲခြင်း၊ တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

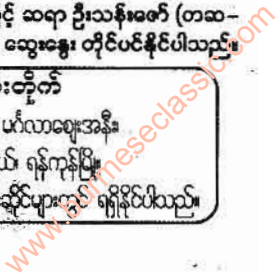
သမားအို နှလုံးကျော့နှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နှုတ်တွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးဆုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (တဆ-၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၅၉၂၆၄၄၀ သို့ သွေးခန္ဓာ တိုင်းပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက် အမှတ်(၄၇) (၁၁၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဈေးအနီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း ၂၉၀၂၀ အမြို့မြို့ မြန်မာ့ဆေးထိုက်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ယခင်လမှ အဆက်

ရွှေဘုန်းပွင့် ကုန်းတော်သည် ကျောက်တံခါးမြို့၏ အရှေ့တောင် ထောင့် နှစ်မိုင်ခန့်အကွာ၌ တည်ရှိ၍ မြေသားလမ်းဖြင့် ဆက်သွယ်ထား သည်။ အဝေးပြေးကားလမ်းအတိုင်း သူဌေးကုန်းကျေးရွာမှ သွားနိုင်သကဲ့သို့ ဗြတ်လမ်း၊ မြေလမ်းမှလည်း သွား ရောက်နိုင်လေသည်။

ရွှေဘုန်းတိုး စေတီတော်ကား ကျောက်တံခါးမြို့နှင့် တစ်မိုင်ခန့်ကွာ ဝေး၍ ရွှေဘုန်းပွင့်ကုန်းတော်သွား။ မြေလမ်းထက်ဝက်ခန့်တွင် ကိန်းဝပ် တော်မူသည်။

ရွှေဘုန်းတိုးကုန်းတော်

ရှေးအခါက ဤနေရာသည် ချုံနွယ် များ ပိတ်ဖုံးလျက်ရှိကာ အနီးမှ ဗြတ် သန်းသွားလာကြသော နွားများသည် ကြောက်လန့်တကြား ရုန်းကန်လေ့ရှိ ကြသဖြင့် လှည်း၊ နွား၊ ခရီးသွားများက အဝေးမှ ကွင်းကာ သွားလာခဲ့ကြ သည်။

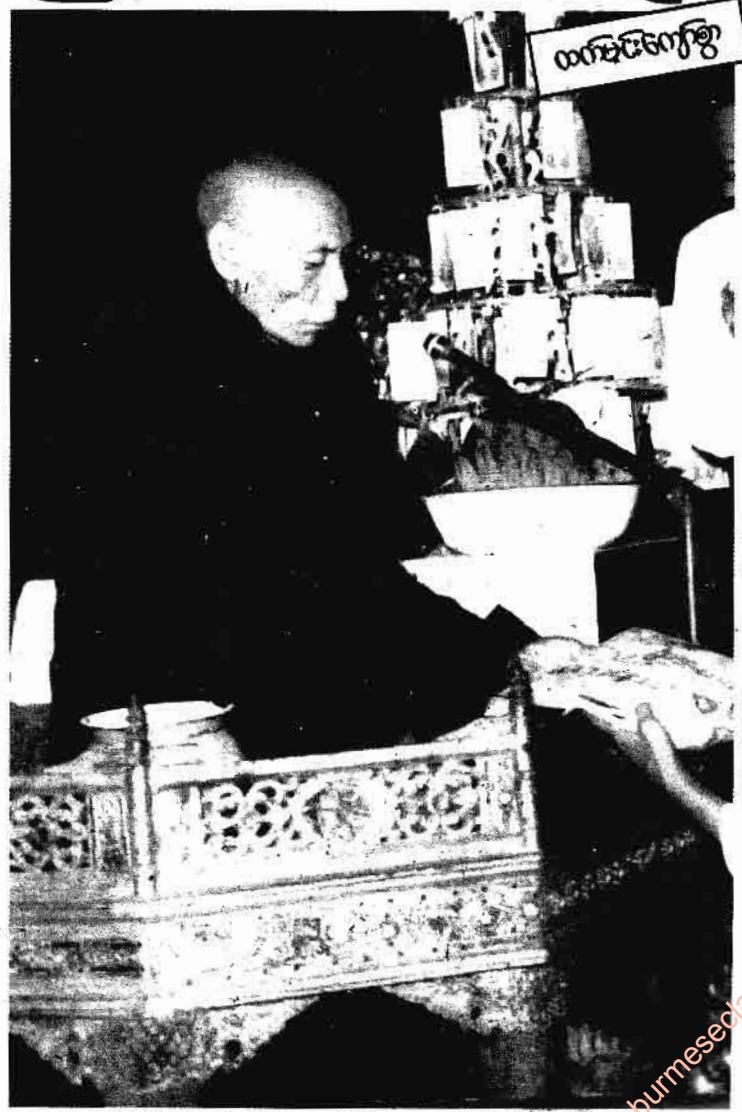
စစ်ကြိုခေတ်ကာလက ကြီးမား သော တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ကြီး တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူခဲ့၍ ပခုံးတစ်ဖက် စလွယ်သိုင်း၊ အထက်ပိုင်းပြတ်လျက် ယုတ်စီးနေခဲ့သည်။

အနီးတွင် အရိပ်အာဝါသကောင်း လှသော မန်ကျည်းပင်တစ်ပင်ရှိ၍ အခြောက်အလှန့် ပေါများသဖြင့် နေ့ ခင်းအချိန်တွင်ပင် ထိုကုန်းမြေသို့ သွား ဆောက်ဝံ့သူ၊ ထင်းရှာ မျှစ်ချိုးသူပင် မရှိကြပေ။

၁၃၂၈ ခုနှစ် ဝါပကာလတွင် ဆရာ တော်ဦးကေသရ တောရဆောက် တည် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ ဝေနေယျများ F.10A, July, 2017.

ကျောက်တံခါးမြို့ မဇ္ဈိမာဏကျောင်းမှ

ဆူထူးပန်ဆရာတော် ဦးကေသရ (၂)

တရားဟောပညာရှင်ထက်မှ ဦးကေသရ

အား တရားဟော ချေချွတ်တော်မူ သည်။

ထိုနောက် ကုန်းတော်အား ချုံနွယ် များ ရှင်းလင်းစေကာ မန်ကျည်းပင်ကြီး ပတ်လည်တွင် ကြီးထွားမှုနှုန်းမြန်ဆန် (ကြီးလွယ်)သည့် ညောင်ပိန္နဲပင် (၄)ပင် ကို စိုက်ပျိုးစေသည်။

ထိုအပင်များ အရွက်ဝေဆာ၍ ကောင်းစွာ အရိပ်ရသောအချိန် ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် စေတီဟောင်းအုတ်ပုံကို ရှင်းလင်းကာ မန်ကျည်းပင်ကြီးကို လွှဲ များ၊ ပုဆိန်များဖြင့် တိုက်ဖြတ် ရွှေ ခုတ်ကြသည်။

အပင်ခြေပြတ်၍ တစ်ဖက်သို့ တိုး လျှိုပေါက်အခြေအနေ ရောက်သော် မန်ကျည်းပင်ကြီးမှာ မလဲမပြို ရှိနေ သဖြင့် ဆရာတော်အား သွားလျှောက် ကြသည်။

‘အေး...အေး၊ ဝါမေ့သွားလို့ အခုပဲ လာခဲ့ပါ့မယ်’

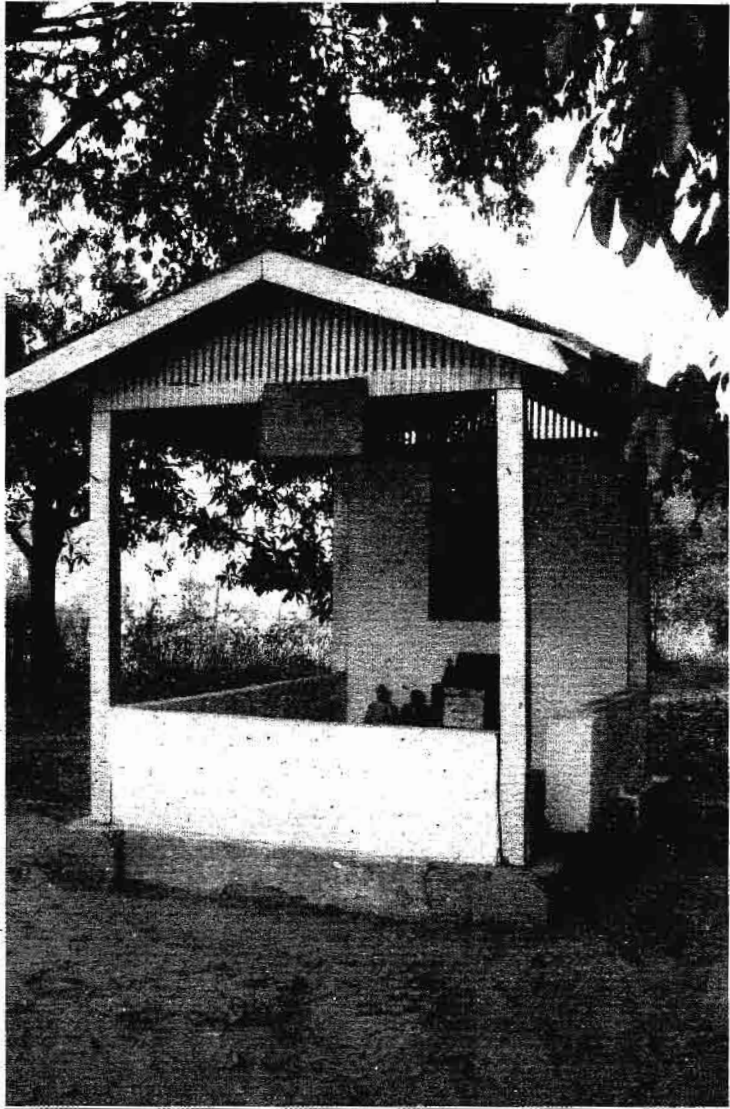
ဟု ဆိုကာ ချက်ချင်းပင် လိုက်ကြွ တော်မူသည်။ အပင်ခြေသို့ ရောက် သောအခါ...

‘ကဲ ဟော်ကဲ၊ ဟော်ခဲ၊ ဟော်ဂတိုက အရှောက် သစ်ပင်မှာနေကြ၊ ပါ၊ မနီ မပြာတိုက အနောက်ဘက်သစ်ပင်မှာနေ စသည်ဖြင့် ဝေနေယျတို့အား အမည်နှင့်တကွ ခေါ်ယူ နေရာပေး သည်။

အားလုံးစုံ စေ့သောအခါ မန်ကျည်း ပင်ကြီးမှာ ဆရာတော် ညွှန်ပြသည့် နေရာသို့ သူ့အလိုအလျောက်ပင် တအိအိ လဲကျသွားလေသည်။

ထိုမန်ကျည်းပင်အမြစ်များအား တူး ဆွသောအခါ ဓာတ်တော်များ၊ ဆင်းတု တော်များ ရွှေငွေကျောက်မျက်ရတနာ အချို့ကို တွေ့ရသည်။ အမြစ်ပုတ်များ ကုန်သောအခါ ကျောက်ဖျာတစ်ချပ်

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးကသာရ အထိမ်းအမှတ်တော်တော်

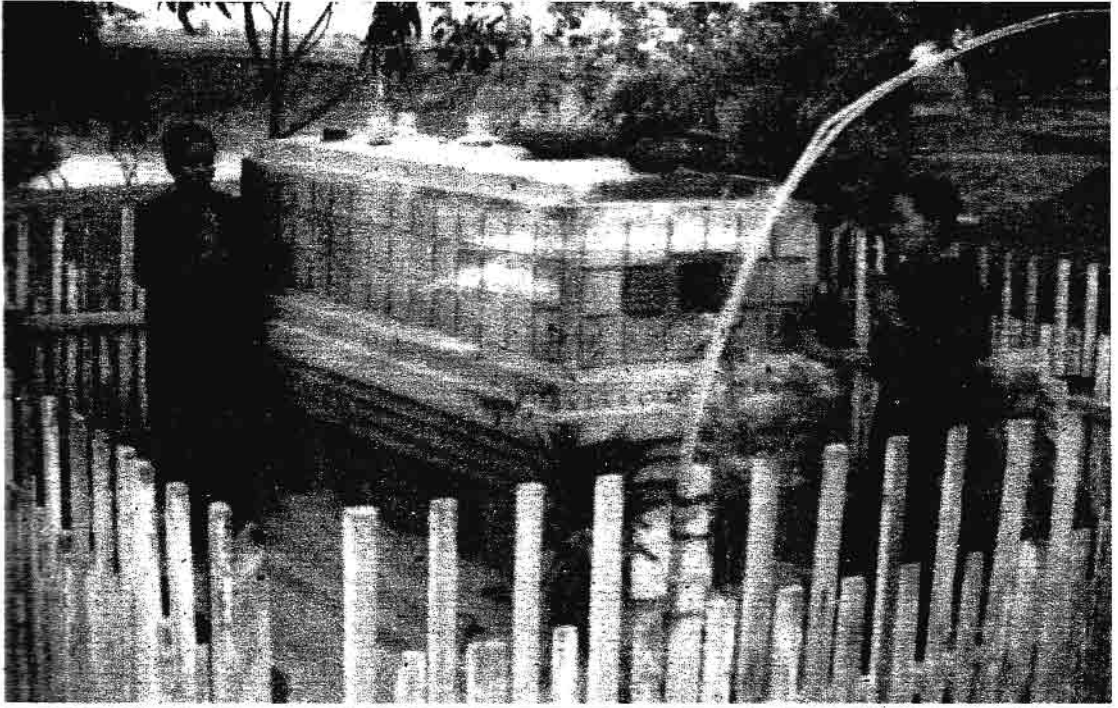
က ညီညာစွာ ကာဆီးထားလေသည်။ ထိုကျောက်ဖျာကို မ၊ယူ ဖယ်ရှား လိုက်သောအခါ ရွှေငွေရတနာများစွာ နှင့် ရုပ်ပွားစေတီငယ်များ၊ ဓာတ်တော် မွေတော်များကို မြင်ကြရသည်။ ယင်း ပစ္စည်းများကို ကြီးမားသော မြွေကြီး တစ်ကောင်က ပတ်ခွေလျက် ငြိမ်သက် နေသည်။

ဆရာတော်က မေတ္တာပို့သ၍ ဆုံးမ သြဝါဒ မြွက်ကြားပေးပြီးနောက်

ကျောက်ဖျာကို မူလအတိုင်း ပြန်ဖုံး ထားစေသည်။ မူလစေတီ အထက် ဌာပနာတိုက်ဖြစ်ကာ အောက်ပိုင်းကို ဆက်၍ မတူးရန် တားမြစ်လိုဟန်ရှိ ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

အာဇာနည်အုတ်

စေတီဌာပနာတိုက်အဖို့မှ အလျား ရှည်၊ အနံကျယ်သော ရှေးဟောင်း အုတ်တစ်ချပ်တွေ့ရှိရကာ ၁၃၃၀

◆ ပျံ့နှံ့ကြီးစောက် ရုပ်ကလေးကို တွေ့ရထားမည်

ဟူသော ဂဏန်းခြေ ရေးထွင်းထားသည်။ ဆရာတော်က နှစ်ခြိုက်စွာ ပြုံးတော်မူ၍ “ဒါ အဝိဋ္ဌာန်အုတ်ကွ၊ မပျောက်မပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းထားကြ” ဟု တပည့်ဒါယကာများအား မိန့်မှာတော်မူသည်။

၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် အသစ်တစ်ဖန် နှင်းမံမည်ကို ရည်ညွှန်းဟန်ရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။

တူးရွင်းမိသဖြင့် ထက်ပိုင်းကျိုးသွားရာ သွပ်နန်းကြိုးများ တည်းနှောင်၍ စေတီတော်နေောက်ဘက်၌ ပူဇော်စိုက်ပျိုးထားသော ဗောဓိညောင်ပင်တွင် လူအများ လေ့လာနိုင်ရန် ပြုသထားရှိသည် ဆိုလေသည်။

ကုန်းတော်တွင်

ရွှေဘုန်းတိုးစေတီ ကုန်းတော်သို့ အနောက်ဘက်မြေလမ်းမှ ဝင်ရောက်သည်။ ကျောက်တံခါးမြို့မှ လာသော

မြေလမ်းသည် ကုန်းတော်အနီးတွင် ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ ဘုရားကြီးကုန်းကျေးရွာသို့ လက်ယာဘက်အတိုင်း ချိုးကျေသွားကာ လက်ဝဲဘက်လမ်းအစတွင် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်နှင့် မနီးမဝေးတွင် စေတီကုန်းတော်အဝင် မုခ်ဦးကြီးရှိလေသည်။

* မုခ်ဦးအပြင် လက်ဝဲဘက်၌ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာငါးရာ ဒေသစာရီ ကြွချီဟန် မတ်ရပ်တော်များ သွန်းလုပ်ထားသည်။

ကုန်းတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသောအခါ ဉာဏ်တော်မြင့်မား ထည်ဝါလှသည့် ရွှေဘုန်းတိုးစေတီတော်ကို အလယ်ဗဟို ကုန်းမြင့်ထက်၌ ဖူးတွေ့ရသည်။

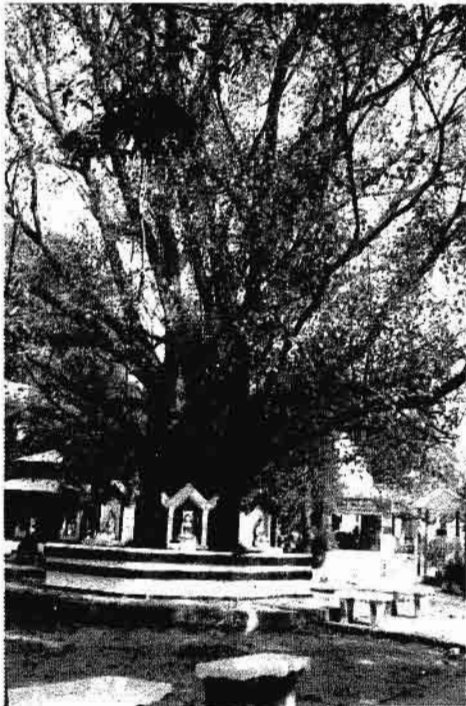
အနောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းပါ ရှိသည်။ ပစ္စယံအခြေတွင် မုခ်ငယ်ဖြင့် ကျောက်ဖြူသား တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ငယ်တစ်ဆူ ပူဇော်ထား

သည်။ ရင်ပြင်တော် အရှေ့ဘက်စွန်တွင် ဆရာတော်ဦးကေသရ ရုပ်တုတော်ကို တန်ဆောင်းနှင့်တကွ ဖူးမြင်ရသည်။ သပိတ်လွယ်၊ ယပ်ထမ်း၊ တောင်ဇေးကိုင်လျက် မတ်တတ်ရပ်နေပုံဖြစ်သည်။

ရင်ပြင်တော်အရှေ့ဘက် မြေပြင်တွင် သိမ်တစ်ဆောင်နှင့် ညောင်ပိန္နဲပင်ကြီးများကို တွေ့ရသည်။

သိမ်မှာ ဆရာတော်ဦးကေသရ ပျံလွန်တော်မူပြီး နှောင်းပိုင်းကာလတွင်မှ သမုတ်၍ တည်ဆောက်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ညောင်ပိန္နဲပင်ကြီးများကား ကုန်းတော် ရှင်းလင်းစဉ် မန်ကျည်းပင်ကြီး၌ မှီခိုနေထိုင်ကြသော ဝေနေယျများ အတွက် အစားထိုး စိုက်ပျိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြန်လည် နေရာချထားရေး သစ်ပင်များဟု ဆိုကြသည်။

▶ သျှာတီပုဗ္ဗိယတောင်

◀ မဟာတောဒီသျှာတီ

အထိမ်းအမှတ် ကမ္မည်းတိုင်

ညောင်ပိန္နဲပင်ကြီး နှစ်ပင်ကြားတွင် အုတ်တန်ဆောင်းငယ်တစ်ခု ရှိ၏။ အမိုးအနီးတွင် ဆိုင်းဘုတ်တင်ထားသော်လည်း ဆေးများ လုံးဝကွာ၍ သွပ်ပြားချပ်သာ မြင်ရသည်။

အတွင်း၌ အုတ်ခုံငယ်နှင့် ဆရာတော်ဦးကေသရ သက်တော်(၇၃)၊ ဝါတော်(၅၃)[၁-၁၀-၈၉] ဟူသော ကမ္မည်းပါရှိ၏။

ဤနေရာသည်ကား (၁-၁၀-၁၉၈၉)ရက်နေ့ ၁၃၅၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၂)ရက်နေ့ ညနေ (၃း၁၅)နာရီတွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည့် ဆရာတော်ဦးကေသရ၏ အထိမ်းအမှတ် ကမ္မည်းတိုင် တည်ရာဌာန ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်သည် ရန်ကုန်၊ ပြည်သူ့ဆေးရုံးကြီးတွင် ပျံလွန်တော်မူရာ ရှင်

၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကလောင်တော်ကို ကျောက်တံခါးမြို့ မဇ္ဈိမာရုံကျောင်းသို့ ပြန်လည် ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြိုတင် မိန့်မှာသည့်အတိုင်း ဤနေရာတွင် အုတ်ဂူပြုလုပ်ကာခေါင်းရင်း၌ (၆)လက်မပတ်လည် အပေါက်ဖောက်လျက် ရှင်ကလောင်တော်ကို ထားရှိသည်။

မဇ္ဈိမာရုံကျောင်းမှာ တစ်မိုင်ခန့်ဝေးကွာသော ဤနေရာသို့ ရှင်ကလောင်တော်အား လက်ဆင့်ကမ်း ပင့်ဆောင်ခဲ့ရာ ပရိသတ်များပြားလှသဖြင့် လူစေ့အောင် ပင့်ဆောင်နိုင်ခြင်းမရှိ၊ မထီမကိုင် မပူဇော်လိုက်သူ သာဝကများစွာ ကျန်ရစ်သည်ဆို၏။

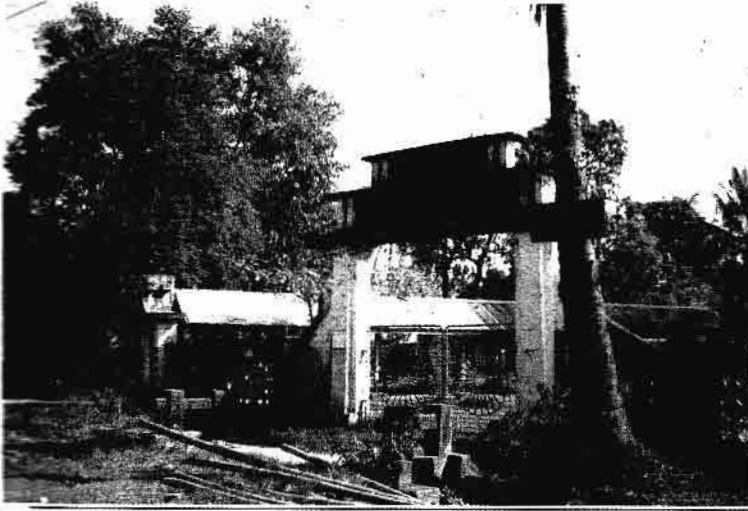
ရှင်ကလောင်တော်ကို (၆)လ ကြာအောင် ပူဇော်ထားရာ ပုပ်ပျက်၊ အနံ့ထွက်ခြင်းမရှိဘဲ ဆံပင်များ ရှည်ထွက်လာသည်။ (၆)လပြည့်သောအခါ မိမ့်မှာခဲ့သည့်အတိုင်း တေဇောဈာပနာသဘင် ကျင်းပပူဇော်ကာ အရိုးပြားများကို စစ်တောင်းမြစ်အတွင်း မျောခဲ့ကြသည်။

ရှင်ကလောင်တော် (၆)လကြာ ပူဇော်ထားရာ ဤနေရာကို အထိမ်းအမှတ် ကမ္မည်းရေးထိုးထားကြောင်း သိရသည်။ ထိုစဉ်က (၆)လကြာ အုတ်ဂူသွင်းကာ ခြံစည်းရိုးခတ်၍ ပူဇော်ထားရှိပုံကို ဒေါ်ရှုဟန်ထံတွင် တွေ့ရှိရသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

နောက်ဆုံးကာလ

ဆရာတော် ပျံတော်မူခါနီးအထိ ပြုစုခွင့်ရခဲ့သော ဒေါ်ရှုဟန်ထံမှ သိရှိရခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၂)ရက်နေ့တွင် သံဃာတော်များအား ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်ပြီးနောက် ဝါဝင်သောအခါ ဆရာတော်သည် ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ဝေဒနာကို သိသာစွာ ခံစားရ၏။

ဆေးဝါးကုသသော်လည်း သက်သာခြင်းမရှိဘဲ တော်သလင်းလပြည့်ကျော်သောအခါ နှလုံးရောဂါပါ ထပ်ဆင့်တိုး၍ ရင်တုန်မောပန်းလာသဖြင့် တပည့်ဒါယကာများက ရန်ကုန်မြို့သို့ ပင့်ဆောင်ကြသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး

လေ့ရှိသည်။ ဆေးရုံတက်ရသောအခါ တွင်လည်း ဆန်ကွဲထုပ်ကို မပေးမလျော့ ယူဆောင်လာစေလေသည်။

ထို့နောက် ဆရာမများက ဆေး သွင်းရန် ဆေးထိုးအပ် ဝယ်ခိုင်းသည်။ ဆရာတော်က မျက်လုံးဖွင့်၍ “သူက ရန်ကုန်ကို မကျွမ်းကျင်ဘူး။ သူ့ကို အဝယ်မခိုင်းပါနဲ့” ဟု တားမြစ်၏။ ကပ္ပိယဦးအောင်စိန်မှာလည်း အိပ်ပျော် နေသဖြင့် ဒေါ်ရှုဟန်ကပင် ဆရာတော် မသိအောင် သွားကာ အပ်ဝယ်ခဲ့သည်။

ဆေးသွင်းရန် ပြင်ဆင်သောအခါ အကြောရှာ၍ မရ၊ အပ် မဝင်တော့ပြီ။ ၁၃၅၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၂) ရက်နေ့ ညနေ (၃)နာရီထိုးသောအခါ ကုဋီသုံး(ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်)၍ (၃) နာရီ(၁၅)မိနစ်အချိန်တွင် ငြိမ်သက်စွာ ပျံလွန်တော်မူလေသည်။

ဆရာတော်နှင့်

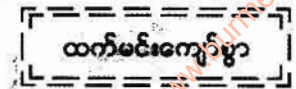
ကျေးဇူးတင်တိရစ္ဆာန်များ

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူခါနီးတွင် ငှက်ကလေးများ လာရောက်ခြင်းသည် ဆရာတော်အား နှုတ်ဆက်ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ဆရာတော် တောရဆောက်တည် သောအခါ ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်များသည် ဆရာတော်အနီးသို့ လာရောက်၍ နေထိုင်လေ့ရှိကြသည်။

ရွှေဘုန်းတီးစေတီ ပြန်လည် ပြုပြင် တည်ဆောက်၍ ဌာပနာသွင်းသော အခါ ချိုးငှက်များက ဆရာတော်၏ ပခုံးထက်၌ နှစ်ဦးတိုင်အောင် လာ ရောက်နားနေကြသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

ကျောင်းမှ စတင်ထွက်ခွာသောအခါ ဆရာတော်က “မန္တလေးရုံကျောင်းတော့ ရေနစ်ပြီကွယ်” ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ စလင်းကျောင်းတွင် တည်းခိုကာ ဆေးကုသမှုခံယူစဉ် ဝေဒနာတိုးလာသဖြင့် တော်သလင်း လဆုတ် (၁၄)ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန် ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ တက်ရောက် ကုသ၏။

ထိုစဉ် ကျောက်တံခါးမြို့တွင် ကျန် ရစ်သော ဒေါ်ရှုဟန်သည် နေအိမ် ဘုရားခန်းတွင် ပဋ္ဌာန်းပူဇော်နေခိုက် ပခုံးကို အသာအယာ ပုတ်လိုက်သည် ဟု ခံစားရသည်။

ဆရာတော်နှင့်အတူ ရွှေစက်တော် စသည့် အဓိကရ တောတောင်စေတီ များသို့ ဘုရားဖူးလိုက်ပါရစဉ်ကာလ များ၌ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်စေကာ အရေး အကြောင်းရှိပါက ဤသို့ပင် အသာ အယာ ပုတ်ခတ် သတိပေးလေ့ရှိသည် ကို သတိရမိသည်။

မိခင်အား ပြောပြ၍ ခွင့်တောင်းကာ ရန်ကုန်သို့ လိုက်သွားရာ ဆေးရုံမတင် မီ တစ်ရက်အလိုတွင် ရောက်ရှိပြုစုခွင့်

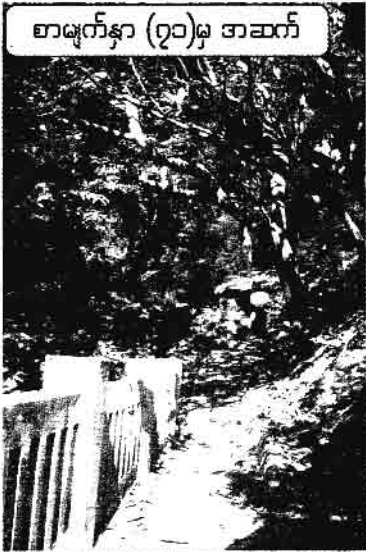
ရလေသည်။

ကျွေးကုသရာ အခါ ဆန်ပြုတ်များ ပြင် ဆင်ကာ နေ့ခင်း (၁၁)နာရီတွင် ဆွမ်း ကပ်ရသည်။ ဖွန်းဖြင့် ခွံပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျန်သည့်အချိန်များတွင် ညည်းညူခြင်းမရှိဘဲ ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုသာ ရှုမှတ်နေတော်မူသည်။

ဆေးရုံတွင် လေးရက်မြောက်သော သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၂)ရက်နေ့တွင် ဆရာဝန်များ စမ်းသပ်၍ အကြောမှ တစ်ဆင့် အားဆေးသွင်းရန် ဆုံးဖြတ် ကြသည်။ ဆရာမများက ဆန်ပြုတ် ဆွမ်းကပ်သောအခါ ကောင်းစွာ ဘုဉ်း ပေးသည်။

ယင်းနောက် အခြေအနေကို စောင့် ကြည့်နေစဉ် မွန်းလွဲ နှစ်နာရီထိုးသော အခါ ပြတင်းပေါက်တွင် စာကလေး များ လာနားကြသည်။ ဆရာတော်က ဒေါ်ရှုဟန်အား “စာကလေးတွေကို ဆန်ကွဲကျွေးလိုက်ပါ” ဟု မိန့်တော် မူသည်။

ဆရာတော် သွားလေရာတွင် ဆန် ကွဲများ ယူဆောင်သွားကာ ငှက်ကလေး များ ပုရွက်ဆိတ်များကို အစာကျွေး

အဘဘိုးဘိုးထောင်စေတီတော်သို့
အညွှားလမ်းကလေးကား ထောင်မြတ်
စစ်ကိုင်းထောင်မှ ကုသိုလ်ပြတော်

အဘဘိုးဘိုးထောင်၏
ရတနာဒီပံစေတီတော်သို့
“ထောလေးထပ်”မှ တက်ရာလှကား

ဘီလူး၊ ဂုဏ္ဍာန်၊ ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ နှစ်ဦးစီဖြင့် နတ်ဘီလူးကြီးရှစ်ဦးက စောင့်ကြပ်နေကြဟန် ပြုလုပ်ထားပါ၏။

ရွှေခါးစည်းတော်၏ အထက်ဝယ် ၀, အကွာရာပန်းဝန်းအတွင်း မဟာဗောဓိရွှေညောင်တော်များ သွတ်သွင်းပူဇော်ထားခြင်းကို ပူးမြင်နိုင်ကြလေ၏။

ရွှေဖောင်းရစ်များမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အထူးပြုပူဇော်သောအားဖြင့် ကိုးဆင့် စီမံထားပါသည်။

ကိုးနင်းကိုခြံရံ၍ ထုပ်ကာ၏အပေါ်တွင် ရောင်လျှံတော် ရွှေထီးကြီးဖြင့် အထွတ်တင် အောင်မြင်တော်မူပုံမှာ ရှားပါးလှသော ပူဇော်မှုပင်ဖြစ်လေတော့၏။

ရတနာဒီပံဘိုးဘိုးအောင် စေတီတော်ကြီး၏ တည်ရာအောင်မြေဌာနသည်ကား မြောက်ဘက် ရွှေဖားတောင်ထိပ်တွင် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီနှင့် ရှင်ပင်မြသိန်းဦးစေတီတော် အရှေ့ဘက်အရပ်တွင် ဝိဇ္ဇာမိဂ်စေတီတော်၊ တောင်ဘက်အရပ်တွင် အဘ

အောင်မင်ခေါင်ကြီး၏ ဓာတ်ပန္နက်ကျောက်စေတီတော်တို့၏ အလယ်ဗဟိုတွင် တည်ရှိပါသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက်သို့ ရှုမျှော်ကြည့်ပါက ကမ္ဘာကျော်ဆရာတော်ကြီးအား ရှင်ဉာဏိဿရထေရ်၏ သီတဂူ ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်ကြီးကို သာသနာအောင်လံများ တလှူလှူဖြင့် အားရကြည်နူးဖွယ် တွေ့မြင်နိုင်ကြလေ၏။

ရတနာဒီပံ ဘိုးဘိုးအောင်စေတီတော်၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားထုတ်လိုပါလျှင် “အဘဘိုးဘိုးအောင်” ၏ ၀, ကိုးလုံးဂါထာဖြင့် ဆန္ဒရှိသလောက် ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

၀, ကိုးလုံးဂါထာ
* ၀ရပုဒ္ဓေါ ၀ရဝဗ္ဗော၊
၀ရသံဃော ၀ရိဿရော။
* ၀ရစေတော ၀ရဒေတု၊
၀ရဟိပေ ၀ရံဝရံ။
အနက်
၀ရိဿရော - မြတ်တရားတို့ကို

အစိုးတရရှိတော်မူသော၊ ၀ရစေတော - မြတ်သောတရားတို့နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ ၀ရပုဒ္ဓေါ - မြတ်လှစွာသော ဘုရားရှင်သည် လည်းကောင်း၊ ၀ရဝဗ္ဗော - မြတ်သော တရားတော်သည် လည်းကောင်း၊ ၀ရသံဃော - မြတ်သောသံဃာတော်သည်လည်းကောင်း၊ ၀ရံ - မြတ်သော အကျိုးကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။ မေ - အကျွန်ုပ် အား၊ ၀ရံ - အလိုရှိအပ် မြတ်လှစွာသော၊ ၀ရံ - ဆုကို၊ ၀ရဟိ - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရီပဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ(မြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဗြန်ဗာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဂါထာတော် တစ်ခေါက်ရွတ်ပုတီးတစ်စေ့ချ ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်၍ အောင်မြင်နိုင်ကြလေ၏။

ကျန်းမာချမ်းသာ ဣန္ဒြိတာ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ...

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

စာကိုး
မှန်နန်းရာဇဝင်၊
ဦးဖိုးကျားရာဇဝင်၊
ဦးသန်းဆွေ (ထားဝယ်) စကြာမင်း ရှင်းတမ်း၊
ဆရာအောင်၏ ဝထံစံ စမဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်။

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဖိုဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားကိုပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ကျန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် လကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညိုပြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ,ယထက် ဝ, လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ,လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ ဟာလည်း ခုံတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက တက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ချောက်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ကို အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ မြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ,လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေစိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်မှန် နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆိုလာတော့လဲ ဟောဒီ **မြင့်မြန်မာ တောရွက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေး**ကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထဲမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ့ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂၄။

▲ တောင်မှန်မှ ရတနာလောကအဖွဲ့မှ မင်္ဂလာမြေတူးဖော်ရာတွင်

▲ အထောက်အကူပြုပေးသည့် မြေတူးဖော်ရေးအဖွဲ့မှ

စင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင် တောင်ခြေရှင်းပွ

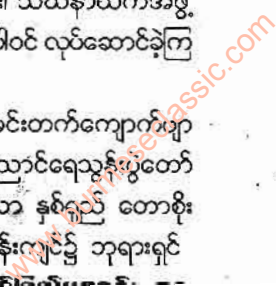
ဆိုးသုတ်စာအုပ်

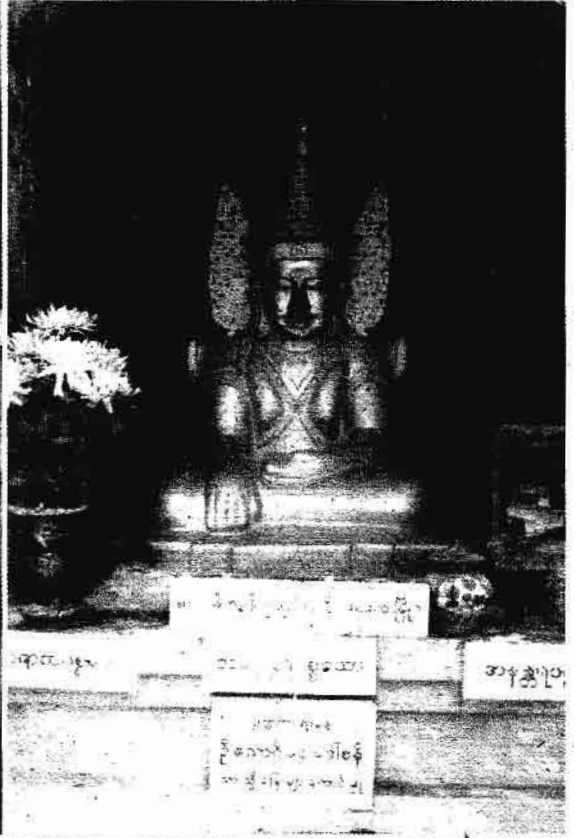
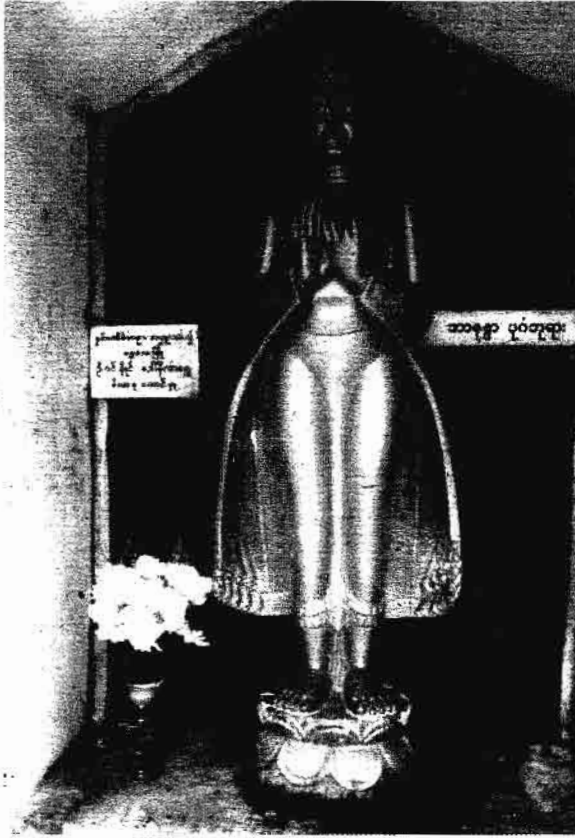
သတ္တဌာနကျမ်းတော်မြေ (၁)

စင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်စေတီ တောင်ဘက်ကားလမ်းအစ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် နှစ်ဦးမှ ဝင်လာပါက လမ်း၏ လက်ယာဘက် မင်းတက်ကျောက် ဖျား၏ အရှေ့ဘက်တွင် သတ္တဌာန ကျမ်းတော် တည်ရှိသည်။

ဖြစ်စဉ်တော်အကျဉ်း
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၃ ခုနှစ် (ခရစ်နှစ် ၁၉၉၂ ခုနှစ်) တွင် စင်းကျိုက် ဆံတော်ရှင်စေတီ ဘက်စုံ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ရေးအတွက် ပေါင်မြို့နယ် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် စေတီ

ဂေါပကအဖွဲ့များ၊ သံဃနာယကအဖွဲ့ များက စုပေါင်း ဝါဝင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြ သည်။
ထိုအခါ မင်းတက်ကျောက်ဖျား အနီးရှိ နှစ်စဉ် ညောင်ရေသွန်းဖွဲ့တော် ကျင်းပလေ့ရှိသော နှစ်ရှည် တောစိုး ညောင်ပင်ကြီးဝန်းကျင်၌ ဘုရားရှင်

အဘုရားရှင်၊ ပုထိုးပန်း၊ ပုထိုးပန်း၊ ပုထိုးပန်း

အဘုရားရှင်၊ ပုထိုးပန်း၊ ပုထိုးပန်း (အဘုရားရှင်) ပုထိုးပန်း

ပွင့်ထွန်း၍ (၇)ရက်စီ စံပယ်သီတင်း သုံးတော်မူခဲ့ရာ သတ္တဋ္ဌာနရုပ်ပွား တော်များ တည်ဆောက်ပူဇော်ကြရန် စဉ်းစားကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ ပေါင်မြို့နယ်အတွင်းရှိ သာသနာရေး စိတ်ပါဝင်စားကြသော ရဟန်းရှင်လူအပေါင်း စုပေါင်း၍ ထိုနှစ် (၁၃၅၃ ခုနှစ်)တွင်ပင် စတင် တည်ဆောက်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၊ သံဃနာယကအဖွဲ့များနှင့် စေတီဂေါပကအဖွဲ့တို့ ညှိနှိုင်း၍ ဗောဓိညောင်ပင် အနီးဝန်းကျင် မြေနေရာ သတ်မှတ်ကာ အများစုပေါင်း လှူဒါန်းမှုဖြင့် စတင်ခဲ့ရာ သုံးနှစ်တာအတွင်း လုပ်ငန်းပြီးစီး၍ ၁၃၅၆ ခုနှစ်တွင် သတ္တဋ္ဌာန ခုနစ်ဋ္ဌာန

စလုံးအတွက် ရေစက်သွန်းချ လှူဒါန်း နိုင်ခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်

သတ္တဋ္ဌာန စံပယ်တော်မူခြင်း

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန် လပြည့်နေ့တွင် အလောင်းတော်သည် အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို သိမြင်တော်မူနိုင်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို ရရှိ၍ သယံဇ္ဈုစစ်စစ် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ပွင့်ထွန်းတော်မူသည့် ဗောဓိပလ္လင်မှ အစပြုကာ နေရာဋ္ဌာန (၇)ခု (၇)ရက်စီ စံပယ်တော်မူသည်။ ထိုသို့ စံပယ်တော်မူသော ဋ္ဌာန

ခုနစ်ခုကိုယ်စား သဏ္ဍာန်တူ နေရာဋ္ဌာနနှင့် ရုပ်ပွားတော်များကို ဗုဒ္ဓသာသနာထွန်းကားရာ နေရာဒေသများ၌ အထိမ်းအမှတ်ပြု ပူဇော်လေ့ရှိကြရာ ဇင်းကျိုက်တောင်ခြေမှ သတ္တဋ္ဌာနလည်း တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်ပေသည်။ ၁။ ပလ္လင်သတ္တဋ္ဌာန ။ ကုန်းတော်အတွင်း အဓိကရ တောစိုးသစ်ပင်ကြီးဖြစ်သော ဗောဓိညောင်ပင် အရှေ့ဘက်ခြေရင်းတွင် ပထမ သတ္တဋ္ဌာနဖြစ်သော ပလ္လင် သတ္တဋ္ဌာန တည်ရှိ၏။ ဤညောင်ပင်ကြီးသည် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် တည်ရှိခဲ့ကာ နှစ်စဉ် ကဆုန်လပြည့်နေ့တိုင်းတွင် ဆံတော်ရှင်စေတီအဖွဲ့က ကြီးပွား၍

◆ စင်္ကာပူရှိသံတော်ရှင်တောင်တက် စောင်တန်ခေးမုနိဗ္ဗိ

◆ အရှေ့တောင်တောင်နှင့်မှ ရန်ကင်းမြစ်အလွန်မြင့်တော်ပြန်တို့တွဲ ရုပ်ပွားတော်

◆ သတ္တဌာနသာသနာတဠိကမ္ဘာ

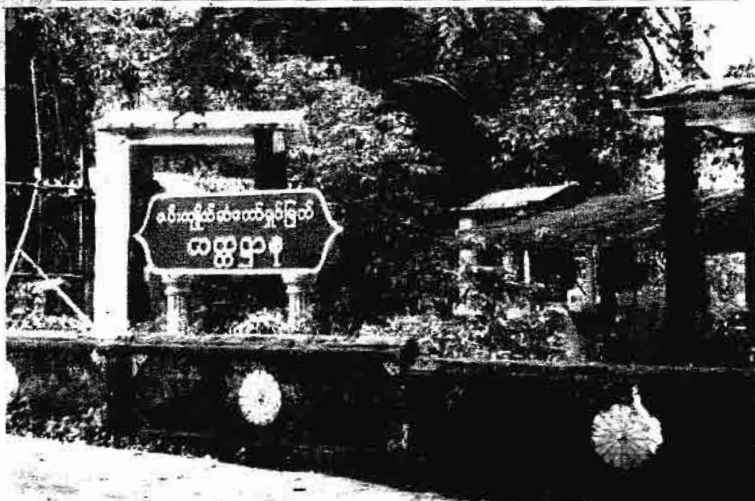
ညောင်ရေသွန်းပွဲတော် ကျင်းပပူဇော်
လေ့ ရှိခဲ့သည်။

သတ္တဌာနရှင်ပွားတော်များ ပွင့်
ထွန်းလာပြီးသည့်နောက် နှစ်နှစ်
(နှစ်ကြိမ်)မြောက်သည်တွင် သတ္တဌာန
ဌာန သာသနာပြုအဖွဲ့လည်း ဦးဆောင်
မှု အတည်တကျ ပေါ်ထွန်းပြီဖြစ်၍
ဤ(သတ္တဌာန)အဖွဲ့ကသာ ရှေ့ဆက်၍
ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်ကို မိမိတို့
အစီအစဉ်ဖြင့် ကျင်းပပူဇော်ရန် စေတီ
ဂေါပကအဖွဲ့က ခွင့်ပြုခဲ့လေသည်။

ဗောဓိညောင်ပင် ပတ်လည်တွင်
ပွင့်ထွန်းတော်မူပြီးသော ကကုသန္ဓ၊
ကောဏာဂမဏ၊ ကသပနှင့် ဂေါတမ
ဟူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်လေးဆူ၏
နှစ်ပွားလေးဆူကို ပူဇော်ထားသည်။

စမ္မဓဏ်တွင် ဘွဲ့တော်များ ကမ္ဘည်း
တင်ထားရာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို
အရှေ့ဘက် အခြေ၌ ဖူးတွေ့ရသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား အလောင်း
တော်သည် (၆)နှစ်တာ ကာလပတ်လုံး

ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်ကြံပြီးနောက် မဟာ
သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်
နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ဗောဓိညောင်
ပင်ရှိရာသို့ ကြွသွားတော်မူသည်။

အလောင်းတော်သည် မဟာဗောဓိ
ပင်ကို နောက်ခံပြု၍ အရှေ့အရပ်သို့
မျက်နှာပြုတော်မူလျက် တင်ပျဉ်ဖွဲ့ခွေ
ထိုင်တော်မူသည်။ ယင်းနောက်...

'ဝိဇိတင်္ဂါယံလံ' အသွေအသာအားလုံး
ခန်းခြောက်သွားပါစေ၊ အရှေ့၊ အကြော၊
အနိမ့်၊ ကျန်လိုလျှင် ကျန်ပါစေ၊ ဝိသည့်

ဘုရားမဖြစ်သရွေ့ တင်ပျဉ်ခွေကို မမြတ်
ယဖျက်ပြီ

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုတော်မူကာ တရား
ကို သုံးသပ်တော်မူပါသည်။

လာရောက်နှောင့်ယှက်သော မာရ်
နတ်နှင့် စစ်သည်တော်များ၏ ရန်ကို
နေမဝင်မီ အောင်နိုင်တော်မူသည်။

ညဉ့်ဦးယံအချိန်တွင် ပုဗ္ဗေနိဝါသ
ဉာဏ်ဟုခေါ်သည့် အတိတ်ကို သိလို
ကသိနိုင်သောဉာဏ်ကိုရောက်မူသည်။
သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ဒီဗ္ဗစက္ခု

သဗ္ဗညုဘုရားပြု လှမ်းမြင်ရသော ဖင်းကျွန်းတောင်ထွတ်

သဗ္ဗညုဘုရားသင်္ဃာတန်းထောင် ဦးနေ

ဉာဏ်ခေါ် အရာခပ်သိမ်းကို မြင်လိုက မြင်နိုင်သည့် ဉာဏ်ကို ရတော်မူသည်။

မိုးသောက်ယံတွင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသည့် ကိလေသာ အာသဝေါ တို့ကို အမြစ်ပါမကျန် သုတ်သင် ရှင်းလင်းပစ်နိုင်သည့် အာသဝေယ ဉာဏ်တော်ကို ရရှိပြီး တစ်ခဏ၌ အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို သိမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူ၍ သယမ္ဘူစစ်စစ် ဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလေသည်။
“အနေကတတ်သံသာရ” အစရှိ ဥဒါန်းကို စိတ်တော်ဖြင့် ကျူးရင့်တော် မူသည်။

ဘုရားဖြစ်ပြီးနောက် ထိုပလ္လင်ထက် တွင်ပင် ဆက်လက်၍ ကဆုန်လပြည့် ကျော် (၁)ရက်နေ့မှ (၇)ရက်နေ့အထိ (၇)ရက်တာပတ်လုံး သီတင်းသုံးတော် မူသည်။

ဤသတ္တဟ၏ ပထမနေ့ နေ့အခါ ၌ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၍ ညအခါ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ထောက်ပံ့သည့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား တော်ကြီးကို အနုလုံ၊ ပဋိလုံ အပြန် အလှန် အဖန်ဖန် သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်

မူပြီးလျှင် **“ယဒါဟဝေ”** ဟူသော ဥဒါန်းပဌမဂါထာကို ညဉ့်ဦးယံ၌ ကျူးရင့်တော်မူသည်။

မဇ္ဈိမယံ၌ **“ယဒါဟဝေ”** ဒုတိယ ဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမယံ၌ **“ဟဒါယဝေ”** တတိယဂါထာကိုလည်း ကောင်း ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူလေ သည်။

နောက်(၆)ရက်တွင်မူ ဖလသမာ ပတ် ဝင်စားကာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့် စံတော်မူသည်။ သတ္တမမြောက်နေ့ ညဉ့်ဦးယံ ပထမယံအစ၌ ဖလသမာ ပတ်မှ ထတော်မူပြီးနောက် ညဉ့်သုံးယံ ပတ်လုံး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်ကြီး ကို အနုလုံ၊ ပဋိလုံ အပြန်အလှန် အဖန် ဖန် သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူသည်။

ဤသို့ (၇)ရက်ပတ်လုံး စံတော်မူ သဖြင့် အပရာဇိတပလ္လင်တော်ကို **“ပလ္လင်သတ္တဟ”** ဟုခေါ်၏။

၂။ **အနိမိသ သတ္တဟ** ။ ထိုနောက် ပလ္လင်ပေါ်မှ သက်ဆင်းတော်မူပြီး ဗောဓိပင်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် ယွန်းယွန်း (၁၄)လံအကွာ နေရာ၌ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၈)ရက်နေ့မှ (၁၄)ရက်နေ့အထိ (၇)ရက်တာ

သီတင်းသုံးတော်မူသည်။

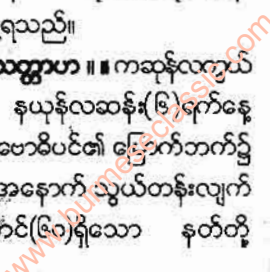
‘ငါသည် ပါရမီတော်များ ပြည့်စုံသဖြင့် ဤ ပလ္လင်ထက်၌ ဖာရိပေါးကို အောင်မြင်ကာ ဘုရားဖြစ်ခဲ့ပြီတကား’

ဟု ဆင်ခြင်တော်မူကာ ဖြောင့်ဖြောင့် မတ်မတ် ရပ်တော်မူ၍ အပရာဇိတ ပလ္လင်ကို မမှိတ်သော မျက်စိဖြင့် (၇)ရက်ပတ်လုံး ရှုတော်မူသည်။

ဤသတ္တဟကို **“အနိမိသ သတ္တဟ”** ဟုခေါ်သည်။ (နိမိသ= မျက်တောင်ခတ်သည်ဟု အဓိပ္ပါယ် ရလေရာ၊ **အနိမိသ**=မျက်တောင် မခတ်၊ မျက်စိမှိတ်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရပေ သည်။)

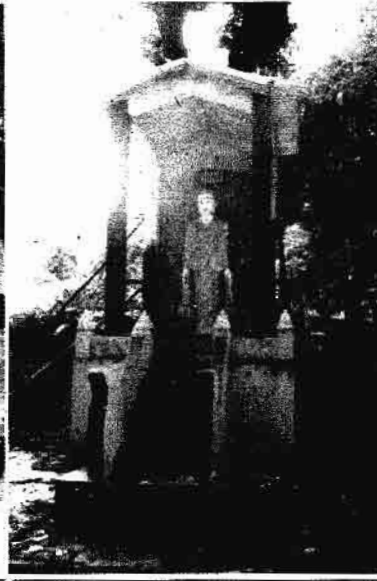
ဤသတ္တဟကို ဗောဓိပင်၏ အရှေ့ မြောက်ထောင့်အရပ် ဇင်းကျိုက်ထောင် တက်လမ်းနံဘေး အုတ်တံတိုင်းအနီး ၌ ဖူးတွေ့ရသည်။

၃။ **စက်မသတ္တဟ** ။ ကဆုန်လကွယ် နေ့မှ နယုန်လဆန်း(၆)ရက်နေ့ အထိ ဗောဓိပင်၏ မြောက်ဘက်၌ အရှေ့အနောက် သွယ်တန်းလျက် အတောင်(၆၀)ရှိသော နတ်တို့

◆ ဝထံသတ္တဟာ

◆ နုတ်ယသတ္တဟာ

◆ တာဝိယသတ္တဟာ

ဖန်ဆင်းသည့် ရတနာစကြာတော်၌ လူးလာတုံ့ခေါက် စကြာကြွကာ သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ အနိမိသသတ္တဟာ၌ စံမြန်းတော်မူ စဉ် နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ စိတ်တွင်း၌...

“ရှင်ဂေါတမသည် ပလ္လင်တော်၌ တပ်မက်ခြင်း ရှိနေသေးသည်။ ဘုရား အဖြစ်သို့ ဆုံးခန်းတိုင် ရောက်တော်မူ သေး”ဟု ယုံမှားသံသယ ဖြစ်ကြ သည်။ ယင်းကို သိတော်မူ၍ ထိုယုံမှား သံသယကို ပယ်ပျောက်စေရန် ရေအစုံ နှစ်အစုံ ယမကပြာဋိဟာကို ပြတော်မူ သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် စကြာကြွလျက် တွင်ပင် တရားဆင်ခြင်တော်မူ၍ လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖလသမာ ပတ်ဝင်စား၍လည်းကောင်း စံပယ် တော်မူသည်။ ဤသတ္တဟာသည် လည်း ဇင်းကျိုက်စေတီတောင်တက် လမ်းနံဘေး အုတ်တံတိုင်းအနီး၌ပင် ဖူးတွေ့ရသည်။

၃ ရတနာယရသတ္တဟာ ။ ။ ထို့ နောက် ဗောဓိပင်၏ အနောက်

မြောက်ထောင့်(၁၀)လံ အကွာ၌ နတ်တို့ဖန်ဆင်းသော ရတနာယရ ရွှေအိမ်သို့ ကြွတော်မူ၍ နယုန် လဆန်း(၇)ရက်နေ့မှ (၁၃)ရက်နေ့ အထိ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဆင်ခြင်တော်မူသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဤရတနာယရ ရွှေအိမ်တွင် အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းအနက် ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ဝိဘင်း၊ ဓာတုကထာ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်၊ ကထာဝတ္ထု၊ ယဇိုက် ကျမ်းတို့ကို ဆင်ခြင်တော်မူပြီးနောက် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကြီးကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ် ထွက်ပေါ်ကွန့်မြူးလာ ကာ အနန္တစကြဝဠာသို့ ပျံ့နှံ့ထွန်းလင်း လွှမ်းမိုးလာတော့သည်။

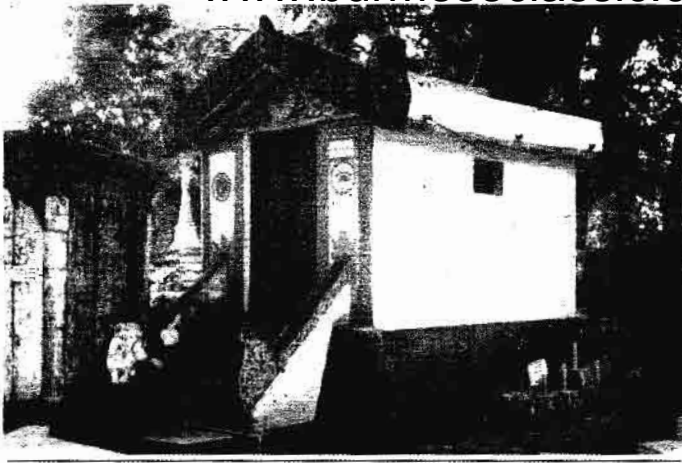
ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဉာဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော်သည် အတုမဲ့ ပြိုင်ဘက် ကင်းသည့် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက် ချေပြီဟု မရေတွက်နိုင်သော နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ကြည်ညိုသဒ္ဓါ လွန်ကဲစွာဖြင့် ခြေတော်ဦးခိုက် ပူဇော်

ကြလေသည်။

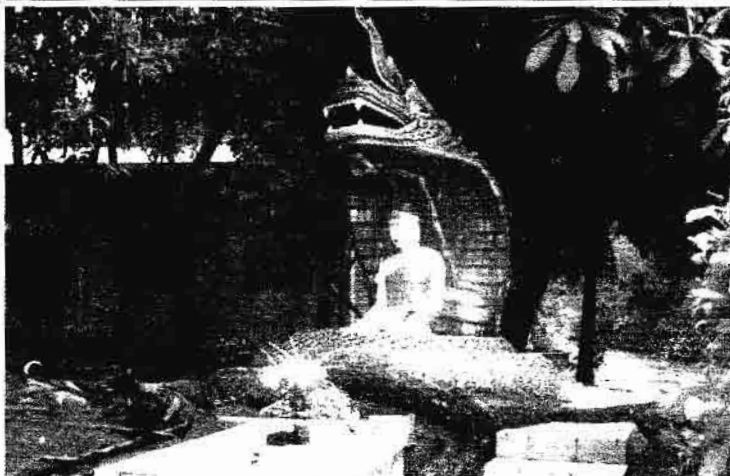
ဤကဲ့သို့ ရတနာယရရွှေအိမ်တွင် စံပယ်တော်မူဟန် ရတနာယရ သတ္တဟာကို ဆံတော်ရှင် တောင်တက် လမ်းအနီး၌ ပူးမြော်ရ၍ အလှူရှင်မှာ ဦးကျော်မိုးသိန်း၊ ဦးအောင်မင်း ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးက နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်သူများ ကိုယ်စား လှူဒါန်းကြောင်း သိရသည်။

ကျန် သတ္တဟာ စံပယ်တော်မူဟန် ရုပ်ပွားတော်များတွင်လည်း အလှူရှင် ကမ္မည်းများ အသီးသီး ရှိသော်လည်း ယခုကာလသည် ပြန်လည်မွမ်းမံပြုပြင် ခိုက် ဖြစ်သောကြောင့် ခေတ္တ ဖယ်ရှား ထားပါသည်။

ဤအလှူရှင်နှစ်ဦးမှာ မှတ်မှတ်ရရ သတိပြုမိသောကြောင့် ပြောပြခြင်း ဖြစ်သည်။ မူလ လက်ရာများမှာ နှစ်ကာလ ကြာသဖြင့် ယိုယွင်းနေရာ ယခု(၁၃၇၈ ခုနှစ်)တွင် အသစ်တစ်ဖန် ထိန်းသိမ်းမွမ်းမံရကြောင်း သတ္တဋ္ဌာန် သာသနာ့အကျိုးဆောင် “အားနု” က ပြောပြသည်။

တော့သတ္တမာ
ဗဟုသတ္တမာ
ထဋ္ဌသတ္တမာ

၅။ **အဖေါလသတ္တမာ** ။ ။ ထိုနောက် ဘုရားရှင်သည် ဗောဓိပင်၏ အရှေ့ဘက် (၃၂)လံကွာ နေရာ၌ နယုန်လဆန်း(၁၄)ရက်နေ့မှ နယုန်လပြည့်ကျော်(၅)ရက်နေ့ အထိ သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ထိုသို့ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်အခါ တဏှာ၊ အရတီ၊ ရာဂါ အမည်ရှိသော မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးတော်(၃)ပါး လာရောက်ကာ မြတ်စွာဘုရားကို မြူဆွယ်ဖြားယောင်းကြသည်။ ဘုရားရှင်သည် တရားကို ဆင်ခြင်၍သော် လည်းကောင်း၊ ဖလသမာပတ် ဝင်စား

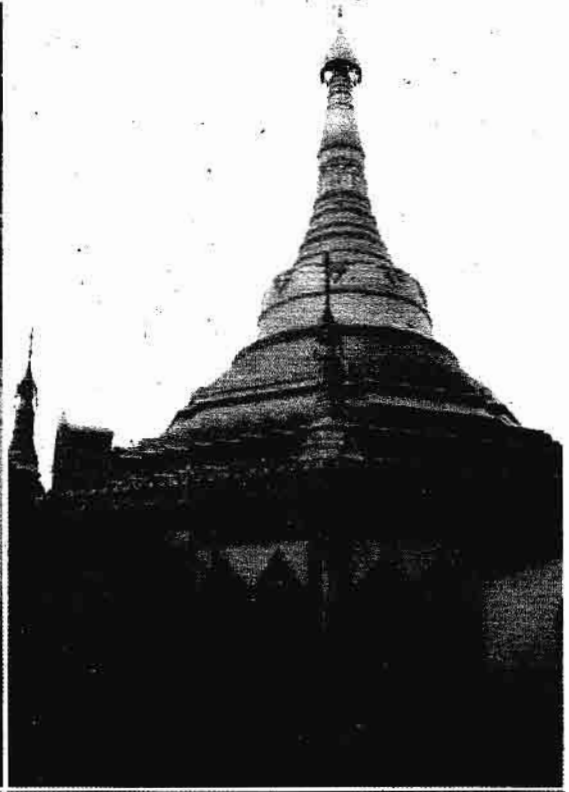
၆။ **မုစလီနသတ္တမာ** ။ ။ ထိုနောက် ဘုရားရှင်သည် ဗောဓိပင်၏ အရှေ့ မျက်နှာ (၅)လံအကွာရှိနေရာ ကျီးပင်ရင်းတွင် နယုန်လပြည့်ကျော် (၆)ရက်နေ့မှ (၁၂)ရက်နေ့အထိ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ

သည်။ ထိုနတ်ရက်ပတ်လုံး စကြဝဠာ တိုက်အလုံး နွဲ့အောင် အခါမဲ့ မိုးကြီး ရွာသွန်းသည်။ သို့ရှိစဉ် မုစလီနနဂါး မင်းသည် ဘုရားရှင်အား ရစ်ခွေပတ်၌ ဦးခေါင်းတော်အထက်၌ ပါးပျဉ်းမိုးလျက် ပူဇော်လေသည်။ ဤသတ္တမာကိုလည်း အရှေ့အရပ်၌ ဖူးမြော်ရ၏။
၇။ **ရာဇာရတနသတ္တမာ** ။ ။ ယင်းနောက် ဘုရားရှင်သည် ဗောဓိပင်၏တောင်ဘက် အလံ(၄၀)ကွာ နေရာ၌ နယုန်လပြည့်ကျော်(၁၃) ရက်နေ့မှ ဝါဆိုလဆန်း(၅)ရက်နေ့ အထိ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားကာ စံပယ်တော်မူ၏။ ယင်းကို “ရာဇာရတနသတ္တမာ” ဟု ခေါ်တွင်၏။ ဤသတ္တမာကို ဗောဓိပင်တောင်ဘက်၊ လောကချမ်းသာရွှေစေတီ၏ ရာဟုထောင့်၌ ဖူးတွေ့ရသည်။ ဘုရားရှင်သည် ဤသို့လျှင်

သတ္တမသတ္တဟ

လောကချမ်းသာရွှေစေတီ

သတ္တမတစ်ခုတွင် (၇)ရက်စီ စုစုပေါင်း (၅၉)ရက် စံပယ်တော်မူပြီးနောက် အနောက်တော်ရေအိုင်မှ သိကြားမင်း ယုဒဆောင်ဆက်ကပ်သော ရေဖြင့် မုတ်နာသစ်တော်မူပြီးနောက် ရာမညအထိ ဥက္ကလာပတိုင်း ပေါက္ခရတီ နှင့် ကုန်သည်ညီနောင် တပုဿနှင့် သည်ကတို့ ဆက်ကပ်သည့် မုန့်ဆွမ်းများ ခံယူတုဉ်းပေးတော်မူသည်။

ယင်းနောက်တွင် ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် ဘုရားရှင် ချီးမြှင့်တော်မူသည့် ဆံတော်များကို ပင့်ဆောင်ကာ ဥက္ကလာပတိုင်း၌ ရွှေတိဂုံစေတီ တည်လျက် ပူဇော်ထားကြလေသည်။

လောကချမ်းသာရွှေစေတီ

ရွှေတိဂုံ ပုံစံတူစေတီဖြစ်၍ သတ္တ

ဌာနများ၏ တောင်ဘက်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ဘုရားရှင်သည် သတ္တဌာနများ၌ သီတင်းသုံးတော်မူပြီးနောက် ဆွမ်းဦးလျှောက်ကြသော ရာမညအထိ မှ ကုန်သည်ညီနောင်တို့အား ဆံတော်စွန့်လျှော်တော်မူခဲ့သည်။

ကုန်သည်ညီနောင်က နေရပ်ပြန်၍ ဥက္ကလာပတိုင်း၌ ရွှေတိဂုံစေတီတည်၍ ဆံတော်များကို ဌာပနာပြုပူဇော်ကြသည်။ ဤဖြစ်စဉ်တော်အရ သတ္တဌာနများနှင့်အတူ ရွှေတိဂုံပုံစံတူစေတီတည်လုပ်ဖြစ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

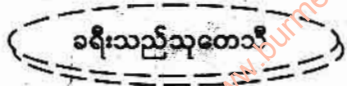
ထို့အပြင်လည်း ပါရမီကျင့်စဉ်စခန်းပေါက်မြောက် အောင်မြင်တော်မူပြီးသော အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘအောင်မင်းခေါင် စသော ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ခေတ်စနစ်တစ်ခု အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ခဲ့သော ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်မှ

နောက်(၁၂)နှစ်အကြာ ၁၃၆၂ ခုနှစ် (ခရစ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်)မှ အစပြု၍ ရွှေစေတီများ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်တွင် ပွင့်ထွန်းတော်မူလိမ့်မည်။

သို့သော် ဝိမုတ္တိခေတ်ကာလ ဖြစ်သောကြောင့် ပကတိ ရွှေစေတီအစား နိမ္မိတစေတီ ပညတ်သွား ရွှေစေတီသာ ပေါ်ထွန်းမည်ဟု မိန့်မှာတော်မူကြသည်။

ဆိုသကဲ့သို့ပင် ရွှေတိဂုံ စသော ရွှေပညတ်ပါ ပုံစံတူ စေတီများစွာ ပွင့်ထွန်းတော်မူခဲ့ရာ ဇင်းကျိုက်တောင်ခြေ သတ္တဌာနမှ ရွှေစေတီသည်လည်း တစ်ဆူ 'အပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဇေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ
ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ)ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ ဆီး(ကျဉ်၊အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မှုန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ ဇက်ကြော
တက်၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။
တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes, urine-stone, urine
(red, yellow, excess, minimization,
miximization), uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating, dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangonje Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း- ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ ကန္တရဝတီဇေးတိုက်၊ အမှတ်-၇၄၁၊ ခနသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း: ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

ထူးထူးခြားခြား ငါးရုံသောဘုရား (သို့မဟုတ်)

ကပ်ကျော် လာဘ်ဒေါ် ဘုရားစားပြု၍ရုပ်ပွားတော်

ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် မိမိတို့ ကိုးကွယ်ရာ၊ ဘုရားစေတီများ ရုပ်ပွားတော်များအား တည်ထား ထုလုပ် ကိုးကွယ်ကြရာ၌ အများအားဖြင့် ဆင်ခံဘုရား၊ နဂါးရုံဘုရား သော အများမြင်တွေ့နေကျ ပုံစံများဖြင့်သာ ထုလုပ်ကိုးကွယ်ကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ခဲ့ကြရပေသည်။

ဤသို့သော ဆင်ခံဘုရား၊ နဂါးရုံဘုရားတို့ကို နေရာအနှံ့တွင် တွေ့မြင်နေကြရသည်ဖြစ်၍ ထူးဆန်းသည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း ဘုရားရုပ်ပွားတော် အပေါ်မှ ငါးကြီးတစ်ကောင်က အုပ်ဖိုးထားသော ငါးရုံဘုရားဟု ခေါ်ဆိုရမည့် ရုပ်ပွားတော်မျိုးကိုတော့ တွေ့ဖူးမြင်ဖူးသူ နည်းကြိလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ယူဆမိ၏။

၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓနေ့တွင် ဖြစ်၏။ မြစ်သာမြို့၊ ဆွေမုဋ္ဌောဘုရား၏ နှစ်စဉ်ကျင်းပပြု ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓအခါတော်နေ့တွင် ကျောင်းထိုင် သံဃာတော်(၂၈)ပါးအား ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းဆန်စိမ်းနှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုတို့အား လှူဒါန်းသော အခမ်းအနားအား ပြုလုပ်ခဲ့၏။

ယခုနှစ် အခမ်းအနားတွင် ရှေးယခင်က ပြုလုပ်မြဲဖြစ်သော အခမ်းအနား အစီအစဉ်အပြင် ထိုစဉ်က မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဦးမင်းဆွေ၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ပင့်သံဃာ(၂၈)ပါးအား တစ်ပါးထွက် သံသပိတ်(တစ်)လုံး၊ ဆန်(တစ်)ပြည်နှင့် ဝတ္ထုငွေများအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့၏။

ဤသို့ဘာသာရေးကို အထူး အလေးဆက်ထားသော ထိုစဉ်က မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးမင်းဆွေ၏ လှူဒါန်းပွဲသို့ ဆောက်ရှိလာခိုက် ရွှေမုဋ္ဌောဘုရား ဆင်ကာရုံးခန်းသို့ ခေတ္တဝင်နားစဉ် ကျွန်ုပ်အား တွေ့မြင်သည်နှင့် ပြုံးရွှင်

မင်းရဲထွန်းမြင့် (မြစ်သာ)

◆ ရုပ်ပွားတော်အား ကျတည်တည်ဖူးဖူးတွေ့ရန်

စွာဖြင့် နှုတ်ဆက်စကား ဆိုတော့၏။ တာနဲ့ အတော်ပဲဗျ။ ခင်ဗျားကို မေးဖို့ 'ဟယ်လို... စာရေးဆရာကြီး ကုန်ကြမ်းတစ်ခု ပါလာသေးတယ်၊ နေကောင်းတယ်နော့၊ ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့ ရော့... ရော့ ယူလိုက်ဦး'

မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ပါးစပ်ကလည်း ပြောရင်း လက်ကလည်း သူ့ကိုင်ဆွဲလာသော အိတ်အတွင်းသို့ တစ်စုံတစ်ခုကို နှိုက်ထုတ်၍ ကျွန်ုပ်အား လှမ်းပေးနေ၏။

ယခုလည်း ကြုံတုန်းကြုံခိုက်တွင် ကျွန်ုပ်အတွက် ကုန်ကြမ်းတစ်ခု ပေးနေပြန်၏။ သူပေးသည်မှာ Post Card အရွယ် ဓာတ်ပုံ(တစ်)ပုံဖြစ်၏။ ဓာတ်ပုံမှာ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ၏ ပုံတော်ဖြစ်၏။ သို့သော် သာမန်ရုပ်ပွားတော်ပုံမျိုးမဟုတ်ဘဲ ထူးခြားသော ပုံဟန်ရှိသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ဖြစ်၏။

‘ဘယ်နှယ်လဲ စာရေးဆရာ’

‘ဓာတ်ပုံတော့ရပါပြီ။ အချက်အလက်လေးတွေတော့ လိုဦးမယ် ထင်တယ်နော့’

‘အဆင်သင့်ပါပဲဗျာ... ဒီဟာက အချက်အလက်တွေပါတဲ့ စာရွက်ပါဗျာ’

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် စာရွက်ကို လှမ်းပေးနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း လှမ်းယူလိုက်၏။ ဘာပဲပြောပြော ကျွန်ုပ်အတွက် စာတစ်ပုဒ်ဖြစ်ဖို့ကတော့ ရေကန်အသင့် ကြာအသင့်ဟု ဆိုရတော့မည်ဖြစ်၏။ သည်တော့ ကျွန်ုပ်ဘက်ကတာဝန်ကျေရန်သာရှိတော့၏။

မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီးအနေဖြင့် ဤရုပ်ပွားတော်အား ရုပ်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း နန်ဆန်မြို့နေ ပလောင်တိုင်းရင်းသားကြီး ဦးလှအောင်က တကူးတကနှင့် ပေးပို့လိုက်၍ ပူဇော်ခွင့်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။

“ကုသိုလ်ပြုသူကို ကုသိုလ်ကတာဝန်ယူသည်” ဟု ဆိုစကားအတိုင်း ပင် မြို့နယ်တစ်ခုလုံးအတွင်းရှိ (၇) ရက်သားသမီးများအားလုံး ကပ်ကြီးသုံးပါးဘေးမှ ကင်းဝေးစေရန် ကပ်ကျော်အိတ်အရင်များ ပြုလုပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်

၉၀ နက္ခတ္တပျော်ခြင်းဂူရင်း

ရုပ်ပွားတော်အား ထားတိုက်အနောက်ဘက်ခြမ်း မူထွေးရုံပုံ

ဝင်နေစဉ် မမျှော်လင့်သောနေရာမှ မမျှော်လင့်သော ဤရုပ်ပွားတော်ကို ရခဲ့ခြင်းသည် ဦးမင်းဆွေအတွက် ထူးခြားချက် ဖြစ်နေ၏။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်သည် ကြာလှန်(၉) ဖတ်၊ ကြာမောက်(၉)ဖတ်ဖြင့် ပုံဖော်ထားသော သစ်သားပလ္လင်ထက်တွင် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ သီတင်းသုံးနေတော်မူပုံ ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓ၏ ညာဘက်လက်တော်မှာ (၇) ရက်သားသမီးများအားလုံး ဘေးရန်ကင်းငြိမ်းစေရန် အသွင်ဖြစ်သော

‘အဘယမုဒြာ’ ပုံဟန် ဖြစ်၏။ ဘယ်ဘက်လက်တော်မှာမူ တရားရေအေးအမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးသင့်သူတို့အား မျှော်ကြည့်ဟန်ရှိသော မုဒြာတစ်မျိုးဟု ခန့်မှန်းမိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ၏ မုဒြာပုံဟန်အသွင်သဏ္ဍာန်များနှင့် ပတ်သက်၍ အသိပညာ ဗဟုသုတနှင့်ပါးနေသေးသူဖြစ်၏။ ယခု ကျွန်ုပ်အမြင်နှင့် ဖော်ပြမိသော ဗုဒ္ဓ၏ မုဒြာပုံသဏ္ဍာန်သည် လွဲမှားကောင်း လွဲမှားနိုင်၏။ ဤသည်ကို ပညာရှင်များအနေနှင့်

အများကိုအမှန်ဖြင့် တည့်မတ်ပေး၍
ကျွန်ုပ်အပေါ် ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးရန်
တိုလည်းအနူးအညွတ်တောင်းပန်လိုပါ၏။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တွင် ဓမ္မရုပ်ပွားတော်၏
အောက်ဖမ်းသက်၍ ဇိုး(တစ်)ထွေးသီနှင့်
အလယ်တွင် ဝဏ္ဏရုပ်ပွားတော် ထိစပ်ရာ နေရာ
၌ ဇိုး(တစ်)ထွေးသီရှိ၏။ နောက်ထက်
ဘက်ရှိ ယခုတော်၏ တစ်ဖက်တစ်လျက်
တွင်လည်း ဇိုး(တစ်)ထွေးသီ ယိုရှာ
ရုပေသီ ဇိုး(ငါး)ထွေးသီရှိကြောင်း
တွေ့ရ၏။

ယင်းအပြင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်၏
ဦးခေါင်းထက်၌ မိုးနေသော ဝါးကြိုး၏
ညာဘက်တွင် ကြာဖူးကြိုးတစ်ခု ပါရှိ
သည်ကိုလည်း ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့
မြင်ရ၏။

ရုပ်ပွားတော်၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်
မှာ ကြာပလွင်အပါအဝင် အောက်မှ
အထက်သို့ (၆)လက်မခန့် ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓ
ရုပ်ပွားတော်၏ မျက်နှာတော်မှာ ပြုံးနေ
ဟန်ရှိ၍ ဖူးမြင်ရသူတို့အတွက်
အင်မတန်မှ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ကောင်း
နေ၏။

ရုပ်ပွားတော်နှင့်အတူ စာတန်းသုံး
တန်းလည်း ပါရှိကြောင်း သိရ၏။
ဂါထာတော်မှာ အောက်ပါအတိုင်း
ဖြစ်၏။

ဥုံ-ဗုဒ္ဓ သိရယ်၊
ဥုံ-ဓမ္မ သိလွယ်၊
ဥုံ-သံဃာ သိဖယ်။

စာတန်း(၃)တန်းမှာ လောကီအစီ
အရင်များ ပြုလုပ်ရာ၌ အသုံးပြုလေ့ရှိ
သော ဂါထာဖြစ်နိုင်၏။ ရှေ့မှ ဥုံခံထား
ပြီး ချွတ်ဆိုရ၍ ဖြစ်၏။

ငါထာတော်၏ စာနက်စာမိပ္ပယ်နှင့်
အတူပွားတော်မှ ယူရုပ်ပွားတော် ဖော်ပြ
သောအားဖြင့် သိရှိရသည်ဖြစ်၍ ဤဂါထာ
အား မည်သည့်အရာမှ မည်သည့်
အရာမှ မည်သည့်အတွက် အသုံးပြုနိုင်မှတ်
ဖော်ပြ
သောနိဂါဏ်ကောင်းမည်ဟု မျှော်လင့်မိ
၏။

ဇိုး(တစ်)ထွေးသီ နောက်ထက်ဘက်မှ ငါးကြိုးတား အနီးကပ်မြင်ရုံနှင့်
ငါးကြိုးတားမှ ကြာပန်ရိုင်းတား မြင်တွေ့ရပုံ

မည်သို့ဆိုစေ ဤထူးခြားသော ဗုဒ္ဓ
ရုပ်ပွားတော်နှင့် ဂါထာတော်ကို ကျွန်ုပ်
တို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး၏
စာဖတ်သူများအတွက် ဖူးမြင်စေလို
သော ဆန္ဒအပြည့်အဝနှင့် ကျွန်ုပ်အနေ
နှင့် တာဝန်ကျေရာ တင်ပြလိုက်နိုင်ပြီ
ဟု ထင်ပါ၏။ ကံတူးသူတိုင်းလည်း
ဖူးတွေ့နိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းလိုက်
ပါ၏။

ထိုအတူ ဤစာမူဖြစ်မြောက်ရေး

အတွက် အဘက်ဘက်မှ ကူညီပံ့ပိုး
ပေးခဲ့သော ထိုစဉ်က မြစ်သာယာမြို့
နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဦးမင်းဆွေ
သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ထပ်တူ
ထပ်မျှ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာ
ချမ်းသာစေရန် ဆုတောင်း မေတ္တာပေး
ပို့ပါကြောင်း ဤစာဖြင့် မှတ်တမ်းတင်
အပ်ပါ၏။

၎င်းရဲထွန်းမြင့် (မြစ်သာယာ)
၆

ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်မြတ်ကြီးအား ဂန္ထရုရ၊ ဝိပဿနာဂုဏ်တို့ဖြင့် ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်လျက် ရှိကုန်သော သီလဝန္တ၊ ဂုဏဝန္တ၊ ပညာဝန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သော ပရမတ္ထသံဃာတော် အရှင်မြတ်များနှင့် သမ္မုတိသံဃာတော် အရှင်မြတ်အပေါင်းတို့အား ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေး စသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် အမြဲမပြတ် လှူဒါန်းနေကြကုန်သော သာသနာ့ဒါယကာ၊ သာသနာ့ဒါယိကာမများအနေဖြင့် မိမိတို့တရားသဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ရရှိထားသော လောကီစီးပွား ဥစ္စာရတနာများသည် မမျှော်လင့်သော မီးဘေးကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးကြရပေသည်။

ဒီးဗြာဟ္မိအင် (ကျောက်ပန်းတောင်း) နေလတက္ကသိုလ်

အပူဟူသမျှ ပြီးစေသော

မီးပလောင်သော အင်းကျော်

မီးဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် အသက်အိုးအိမ် စည်းစိမ်ချမ်းသာများ ရုတ်တရက် ဆုံးရှုံးရသဖြင့် ဝမ်းနည်းကြေကွဲ ဖွယ်ရာများနှင့် တွေ့ကြုံရသကဲ့သို့ နေ့စဉ် လှူဒါန်းနေကြသော အာစိတ္တကံ အလှူဒါနများ မလှူဒါန်းနိုင်တော့သဖြင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ညှိုးနွမ်းပင်ပန်းလှ၍ ဒါနပန်းကိုလည်း မဆင်မြန်းနိုင်တော့ပါ။

သာခင်များ စီရင်ထားတော်မူခဲ့ပေသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံကြီးများ၊ သာသနာရေးဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများနှင့် လူနေတိုက်တာ အဆောက်အအုံများ မီးဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်း၍ အဖိုးတန်အရင်းအနှီး ပစ္စည်းဥစ္စာများ ဆုံးရှုံးမှု မရှိကြစေရန် ရှေးလောကီပညာရှင်ကြီးများ၏ မီးဘေးအန္တရာယ် ကင်းဝေးစေသော အစီအရင်များကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ရှိပါလိမ့် တွေ့မိတိုင်းယုံ သံတံခါး ထပ်ရှားတဲ့ အင်းနာပာကျောင်းအိမ် မလောင်မီး အပြီးမှတ်ပါ။ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အထက်ပါ လင်္ကာအတိုင်း အလျား x အနံ ငါးကွက်အင်း၌ ဆိုင်ရာဂဏန်းများကို ရေးသွင်းရပါသည်။

ရှင်းလင်းဓမ္မင်္ဂ

“သေနိပထဝီ” ဆိုရာတွင် အရှေ့မြောက်အရပ် တနင်္ဂနွေထောင့်၌ ပထဝီဓာတ်(၁)တစ်ဂဏန်းကို စ၍ ချပြီး၊ ယင်း တနင်္ဂနွေထောင့်မှစ၍ လေးကြိမ်ဆက်တိုက် လက်ယာရစ် မြင်းသွားသော် ရာဟုထောင့်၌ (၁) ဂဏန်းဆုံး၏။ အစမှ အဆုံးထိ တစ်ဂဏန်း ငါးလုံး ရေးသွင်းပြီး ဖြစ်တော့၏။

မီးပလောင် အင်းကျော်

အင်းသွားရန်လင်္ကာ

'သေနိပထဝီ' အက္ခိဏာတတ်အာပေါ နရတိတေတေ၊ ပါရပေါပေါယော၊ တတ်လေးဖော်ယူသော်နံသုတ်၊ မဇ္ဈေသီတိခွင်း တတ်မင်းအသက် လေးချက်ကွယ်၊ ပြင်းလှန်ချိုးပုန် ဝေဏ်မှန်ဘီ၊ ပူပူညီညီ အင်းသက်ပျိုးကို၊ ဆယ်အတိ ဣတ္တံအမှူး၊ ကပ္ပဝိရာဂျူင်

“ဒက္ခိဏာဓာတ်အာပေါ” အရ အင်္ဂါထောင့်၌ ဘာပေါဓာတ်ဖြစ်သော

ရှေးအခါသမယ ကာလများ၌ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော သာသနိက အဆောက်အအုံကြီးများ ဆောက်လုပ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ လူနေတိုက်တာ အဆောက်အအုံကြီးများ၊ ဆောက်လုပ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ မီးဘေးအန္တရာယ် တားဆီး ကာကွယ်ရန် အတွက် မီးကွင်းအစီအရင်များ စီရင် အသုံးပြုခဲ့ကြလေသည်။

ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော နန်းတော်ကြီးများ ဆောက်လုပ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ မီးပလောင်စေသော အစီအရင်များဖြင့် လောကီပညာရှင်၊ ဆရာ

(၂)ဂဏန်းစဉ် ချပါ။ မြင်းသွားအတိုင်း လေးကြိမ် ဆက်တိုက်သွားလျှင် တနင်္ဂနွေထောင့် အရှေ့မြောက်အရပ်၌ ပြီးသုံး၏။

“နရတီတေဇော” အရ စနေ ထောင့်မှစ၍ တေဇောဓာတ်ဆိုင်ရာ (၃)သုံးဂဏန်းစဉ် ချပါ။ လက်ယာရစ် လေးကွက်ထိအောင် မြင်းသွားဆက် တိုက်သွားလျှင် အင်္ဂါထောင့်၌ ဆုံးပါ သည်။

“ပါရင်ပေဝါယော” အရ အနောက်မြောက်ထောင့်၌ ဝါယော ဓာတ် (၄)လေးဂဏန်းကို စဉ် ချပါ။ လက်ယာရစ် လေးကြိမ်ဆက်တိုက် မြင်းကွက်သွားလျှင် စနေထောင့်၌ ဆုံးပါသည်။

“မဇ္ဈေသီတိဋ္ဌင်၊ ဓာတ်မင်း အသက်လေးချက်ကွယံ မြင်းလှန်” ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မှာ ပါပ၊ သူရဇ္ဇ၊ အမြိတ္တ၊ ကောလီ ဟူသော အသီတိ ဓာတ်သက်(၈၀)ကို ဆိုလိုပါသည်။

ပါပဓာတ်သက်(၂၂)၊ သူရဇ္ဇဓာတ် သက်(၁၂)၊ အမြိတ္တဓာတ်သက်(၁၆)၊ ကောလီဓာတ်သက်(၃၀) ဟူ၍ အသီး သီးရှိရာ အားလုံးပေါင်းလျှင် (၈၀)ရ၍ အသီတိဓာတ်သက်(၈၀) ဟူ၍ ဖြစ်လာ ပါသည်။

“မဇ္ဈေသီတိဋ္ဌင်၊ ဓာတ်မင်း အသက် လေးချက်တို့ မြင်းလှန်” အဓိပ္ပါယ်အရ ငါးကွက်အင်း၏ အလယ်ဗဟိုကွက်၌ အသီတိဓာတ် သက်(၈၀)ကို ပထမဆုံး ရေးသွင်းရပါ သည်။

ရှစ်ဂဏန်းရေးသွင်းရာ၌ ရှစ်ဂဏန်း သည် ဗျည်းအက္ခရာ(ဂ)နှင့် မှားတတ် ပါသည်။ (၈)ဂဏန်းရေးလျှင် အဆန် မိမှ ရေးထုံးမှန်သည်ဟု ဆရာသမား များ အမှာစကားရှိပါသည်။

အလယ်တွင် အသီတိဓာတ်(၈၀) ရေးသွင်းပြီးလျှင် နောက်ဆုံး ကျန်နေ သော အင်းကွက် (၄)ကွက်ရှိရာ တနင်္ဂနွေထောင့်ကို ရှေးဦးစွာ (၈၀)ရေး ၍ အစဉ်အတိုင်း အင်္ဂါထောင့်၊ စနေ ထောင့်များ၌ ရေးသွင်းပြီး ရာဟုထောင့် တွင် (၈၀)ကို နောက်ဆုံး ရေးသွင်း ရပါသည်။

အင်းဂဏန်းများကို အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသွင်းရပါသည်။

***

>	/	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၀
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

သုညကို ရေးလျှင် လက်ဝဲရစ် ရေး သွင်းရပါသည်။

> ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “ကော မေဝသီဇန္ဓဟံ မြင်းမိုရ်တောင် ကဲ့သို့ တည်ပါစေ” ဟု အာရုံပြု ရေးပါ။

/ ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “ဒွေစန္ဒာ သူရိယာ နေလနစ်ပါး တည်ပါ စေ” ဟု အာရုံပြု ရေးပါ။

၃ ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “တြိပိဋ ကတ္တယံ ပိဋကတ်သုံးပုံ တည် ပါစေ” ဟု အာရုံပြု ရေးပါ။

၄ ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “စတု သစ္စဘေဒေန သစ္စာလေးပါး တည်ပါစေ” ဟု အာရုံပြု ရေးပါ။

၅ ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “ပဉ္စဗုဒ္ဓါ နဘာဝေန ဘုရားငါးဆူ တည် တော်မူပါ” ဟု အာရုံပြု ရေးပါ။

၆ ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “ဆကာ မာဝစရဒေဝတာ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် တည်ပါစေ” ဟု အာရုံပြု ရေးပါ။

၇ ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တည်တော်မူပါ” ဟု အာရုံပြု

ရေးပါ။
^ ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “အဋ္ဌ မဂ္ဂဂါနိ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်ပါ စေ” ဟု အာရုံပြု ရေးပါ။

၉ ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “နဝ လောကုတ္တရဓမ္မံ လောကုတ္တရာ ကိုးပါး တည်ပါစေ” ဟု အာရုံပြု ရေးပါ။

၀ ဂဏန်းရေးသွင်းလျှင် “သုည သုည သတ္တရသွားဟုံဟုံ” ဟု

ရေးသွင်းပါ။ လက်ဝဲရစ်ရေးပါ။ ဤကဲ့သို့ အရပ်လေးမျက်နှာ ဂဏန်းများ ရေးသွင်းပြီးလျှင် ပုံတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း အရှေ့အရပ်မှစ၍ “ဂစ္ဆအမုမိ ဩကာသေ တိဋ္ဌာဟိ” ဟူသော အက္ခရာစာသား(၁၁)လုံးကို အရှေ့၊ တောင်၊ အနောက်၊ မြောက် ဟူသော အစဉ်အတိုင်း လက်ယာရစ် ရေးသွင်းပါ။

အားလုံး ရေးသွင်းပြီးလျှင် ဘုရား ဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာ ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် (၁၀၈)ကြိမ်စီ ရွတ် ဖတ် ပူဇော်ပါ။ ငုံးမင်းပရိတ် (၁၀၈) ကြိမ် ရွတ်နိုင်လျှင် ပို၍ ကောင်းပါသည်။ ***

ဂစ္ဆအမုမိ ဩကာသေတိဋ္ဌာဟိ

>	၃	၄	၀၀	/
၀၀	/	>	၃	၄
၃	၄	၀၀	/	>
/	>	၃	၄	၀၀
၄	၀၀	/	>	၃

ဂုဏ်ဂုဏ်အရပ်ရပ်

“ချင်းမှန် ကေန်မှန်ဘိ မျှည့်ညီ အင်းသက်မျိုး ကိုးဆယ်အတ်” ဟူ သောအဓိပ္ပါယ်မှာ အထက်ပါ မီး မလောင် အင်းတော်တွင်ရှိသော အလျားလိုက်ဖြစ်စေ၊ ထောင်လိုက် ဖြစ်စေ တည်ရှိသော အင်းကွက်ငါး ကွက်အတွင်းရှိ ဂဏန်းများကို ပေါင်း လျှင် (၉၀)စီ အညီအမျှရကြောင်း ဆိုလိုပါသည်။

ထောင်လိုက်ဖြစ်စေ၊ ဘေးတိုက် ဖြစ်စေ၊ ထောင့်ဖြတ်ဖြစ်စေ ငါးကွက် ပေါင်းလျှင် အသီးသီး (၉၀)ကိုးဆယ်ပင် ရရှိပါသည်။

တစ်ဆင့်ထွက်၍ ရှင်းလင်းတင်ပြရ လျှင် ပီပထောင့်(၄)ထောင့်ရှိသော အင်းစောင့်ဂဏန်း ၁၊ ၂၊ ၃၊ ဂဏန်း (၄)လုံးပေါင်းလျှင် (၁၀)ရ၏။

“တစ်ဆယ်ဂဏန်း”ကို ဓာတ်ကြီး လေးပါးကောဟ်ယူရာ၌ အန္တောဗီး ဓာတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်၏။ မီးဓာတ် ပြိုပျက်၍ မီးမလောင်လျှင် အပူငြိမ်း၍ အအေးဓာတ်ရရှိနိုင်၏။

စနေဂြိုဟ်သက်သည် (၁၀)နှစ် ဖြစ် ၏။ ပီပဂြိုဟ် စနေ၏သဘောမှာ ပူလောင်စေသော သဘောဖြစ်စေ၏။ ထိုပူလောင်စေသော (၁၀) တစ်ဆယ် ဂဏန်းကို ဓာတ်ကြီးလေးပါး ညီညွတ် ပြီးသော အသိတ်ဓာတ်ပေါင်း (၈၀) ရှစ်ဆယ်နှင့် မိဿကပြု၍ (၉၀)ဖြစ်လာ သောကြောင့် အန္တောသဘော(၁၀) ပျောက်၍ ပူလောင်ခြင်းသဘော ပျောက်၍ အအေးဓာတ်သဘောကို ဆောင်လာ၏။ လောင်စာသိမ်း၍ အပူ ငြိမ်းစေသောသဘော ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

ကိုးနဝင်းလည်းကျေသဖြင့် အရပ် လေးမျက်နှာမှလာသော အပူမီးဟူ သမျှ အေးငြိမ်းစေသည်ဟု ရှေးဆရာ

ကြီးများ အဆိုအမိန့် ရှိပါသည်။ ယင်း အင်းကို နေအိမ်၏ အရပ်လေးမျက်နှာ တွင် ကပ်ထားပါက ဥစ္စာပစ္စည်းနှင့် နေအိမ်များ မီးမလောင်သကဲ့သို့ သောကဟူသမျှလည်း အေးငြိမ်းသွား ကြောင်း ထပ်ဆင့် သိရှိရပါသည်။

အမြဲနေထိုင်ရာ အိမ်ရာတိုက်တာ အဆောက်အအုံများ၌သော် လည်း ကောင်း၊ သာသနိက အဆောက်အအုံ များ၌သော် လည်းကောင်း၊ စက်ရုံ အလုပ်ရုံကြီးများသော် လည်းကောင်း၊ အင်းချ၍ ကပ်ထားလျှင် မီးမလောင် နိုင်ခြင်း၊ အပူငြိမ်း၍ အေးချမ်းငြိမ်းသက် စီးပွားတက်ခြင်း စသော အကျိုး ကျေးဇူးများ ရရှိခံစားရပါလိမ့်မည်။

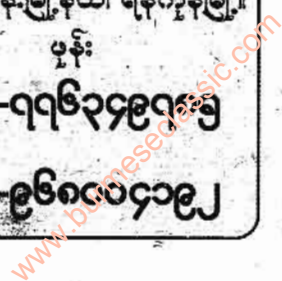
စာရေးသူအနေဖြင့် ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်မြတ်ကြီးအား ပစ္စည်း လေးပါးတို့ဖြင့် လှူဒါန်းထောက်ပံ့၍ နေကြကုန်သော သပူရိသန္ဓယ်ဝင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့ ကိုယ်စိတ် နှစ်ပါး ချမ်းသာစွာဖြင့် ရပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာများ ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်း မရှိကြဘဲ အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ လှူဒါန်းနိုင်ကြပါစေခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင် ဤမီးမလောင် အင်းကို ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် လူမှုရေး စိုးရိမ်သောက အပူများ ကင်းစင် အေး ငြိမ်းစေ၍ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာ တရားများပွားများ အားထုတ်နိုင်ကြ ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ ရေးသားတင်ပြ လိုက်ပါသည်။

တစ်စတစ်စ စွန့်ပုံကြ၍ ဘဝ နောက်နောင်၊ ဆက်တိုင်း ကောင်း ကြပါစေ။

ဦးကြည်မောင်(ကျောက်ပန်းတောင်)၊
နေလကမ္ဘာဆေးတိုက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ဖတ်ရှုလိုသူများသို့ ...
စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ် အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာအုပ်ရောက် ရွေးယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၆၀ပီ/ကျပ် (နှစ်ထောင့်ခြောက်ရာကျပ်နှုန်း) ကျသင့်ပါသည်။ လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉-စမြေညီ၊
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ပွန်း
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၄၁၉၂

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ့ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-struction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး ထိန်းတော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန့်လှည့်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ဆင်တိုက်တာ၊ ခေါင်းအံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ဇက်တာ မျက်လုံးမျက်ခုံးများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျာ၊ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”
“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့
တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ
အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့
ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”
“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”
“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင်
ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”
“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . ဒီမှာ မြင့်
မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို
သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို
လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက
တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စခြင်းခံခြင်း၊
ဖက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း
ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ
ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊
အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊
ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ
ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု
အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ
ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို
ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ
ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊
သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊
ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်
ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့
အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်
ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ
အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို
ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ
ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ
ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး
ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ
ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်”
(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ
နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ
အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ
ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗဒွယ်ပမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဖုန်း - ၀၉၆၉၁၀၃၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂၂။

တစ်ခါက စိတ်ဝင်စားခဲ့ရသော

အထူးအဆန်းများ

ကျွန်ုပ်ဟာ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားကို လစဉ် ခရီးသွားလေ့ ရှိပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိရာ ဒေသတို့မှာ အထူးအဆန်းတွေ သိရတိုင်း ဓာတ်ပုံ ခိုက်ကူး မှတ်တမ်းတင်ပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။

ယခု(၃၁)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အထူးထုတ်မှာ ကျွန်ုပ် စုဆောင်းမှတ်တမ်းတင်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းများအနက် စိတ်ဝင်စားစွယ် အကောင်းဆုံး အထူးအဆန်းအချို့ကို ထုတ်နုတ် စုစည်းတင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

၁။ အုန်းအမြဲတေ

အုန်းသီးလုံးထဲက အုန်းအမြဲတေကလေး ထွက်နေပုံဟာ ကလေးတစ်ယောက် လျှာထုတ်ပြနေသလိုပါပဲ။

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း အင်းလေးဇာနည်က ဝက်သကင်ကျောင်းမှာ တွေ့ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

၂။ ရေကူးတဲ့ဓာတ်လုံးကြီး

ဓာတ်လုံး အရွယ်အစားဟာ လက်သီးဆုပ်လောက် ပမာဏ ရှိပါတယ်။ အလွန်လေးလံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရေထဲချလိုက်ရင်တော့ ရေမှာပေါ်ပြီး လှုပ်ရှားနေပါတယ်။

အခုတော့ ဘုရားမှာ ဌာပနာလိုက်ပြီလို့ သိရပါတယ်။ ညောင်ရွှေမြို့နယ်၊ ဝက်သကင်ကျေးရွာမှာ တွေ့ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

၃။ ဖားကမုန်းဖိုမ

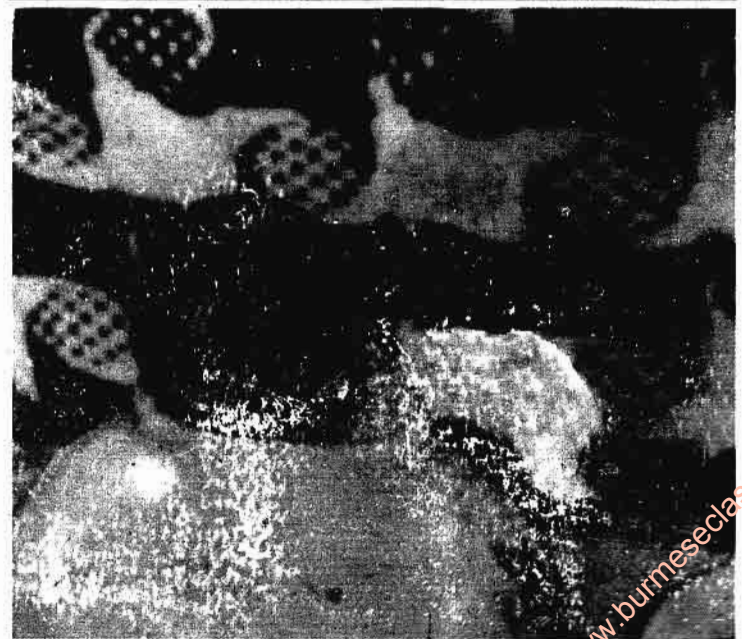
ဖားကမုန်းဖိုမ မိတ်လိုက်နေဟန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဝိယသိဒ္ဓိအဆောင်အဖြစ် စီရင်အသုံးပြုကြောင်း သိရတယ်။

မန္တလေးမြို့က အထူးအဆန်း

၁။ အုန်းအမြဲတေ

၂။ ရေကူးတဲ့ဓာတ်လုံးကြီး

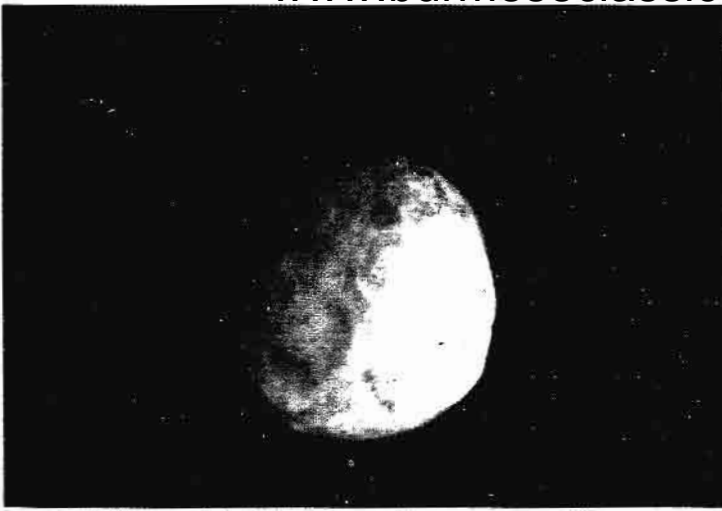

◆ သူ့ ဘာသာကို ဝိမ္မ

◆ ၄။ နှစ်သစ်ကြီးထဲမှ နှစ်သစ်ကလေး(အမြဲတော)

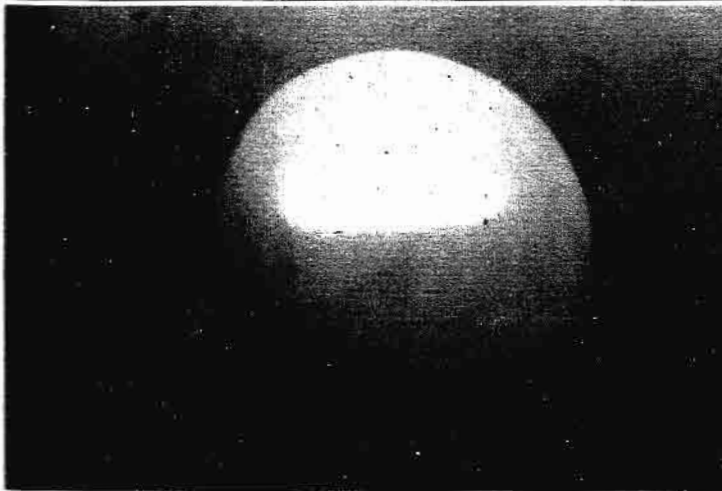

၉၈ နာဂဏ္ဍာရောင်မြစ်မူရင်း

၅။ လူ့အမြင်တော

၆။ နွားဦးထိမ်းထဲမှ အမြင်တော

စုဆောင်းသူတစ်ဦးထံမှာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။

၄။ ဒူးရင်းသီးအမြင်တော

ဒူးရင်းသီးကြီးတစ်လုံးကို ဝယ်စားပြီး ထက်ခြမ်းခဲ့လိုက်တော့ အတွင်းက အလယ်ပိုင်းမှာ ဒူးရင်းသီးငယ်လေး တစ်လုံး ရှိနေတာတွေ့လို့ ဓာတ်ပုံရိုက် ယူထားတာကို တွေ့ရှိရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ မန္တလေးမြို့မှာ တွေ့ခဲ့ရတာပါ။

၅။ လူ့အမြင်တော

တုန်းဘောင်ခေတ် မင်းမှုထမ်း

စစ်သူရဲကောင်းတစ်ဦး ကွယ်လွန်လို့ မီးသဂြိုဟ်တဲ့အခါ ရရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရတယ်။

အိမ်ရှေ့လမ်းဟာ အသက်ရှင်စဉ်က ဓားနဲ့ထုတ်ဖို့ မပြတ် လှံနဲ့ထိုးဖို့ မနား ကာယသိဒ္ဓါဦးကြောင်း ထာရှင်ကြားခဲ့တယ်။

အရွယ်အစားကတော့ အိမ်ပြောင်ဥ လောက်ရှိတယ်။ အမရပူရမြို့ပေါ်က မင်းမှုထမ်းမျိုးရိုး နေအိမ်တစ်အိမ်မှာ တွေ့ရှိခဲ့ရတယ်။

၆။ နွားဦးထိမ်းထဲက အမြင်တော

မန္တလေးမြို့က အမြင်တော စုဆောင်း

သူတစ်ဦးထံမှာ တွေ့ရှိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ခုံညှင်းအရွယ်လောက် ရှိပါတယ်။ ဘယ်လို အသုံးဝင်တယ်ဆိုတာတော့ မသိခဲ့ရဘူး။

၇။ တောဝက်စွယ်ခေါင်းပိတ်နဲ့

ခေါင်းပု

အမရပူရမြို့က တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးအိမ်မှာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဝက်စွယ်နားပင်းပိတ်ဆိုတာ ကာယသိဒ္ဓါဦးစီးကြောင်း ကြားဖူးပါတယ်။

သူ့ရဲ့ ဘိုးဘွားမိဘ လက်ထက် ကတည်းက သိမ်းဆည်းထားခဲ့တဲ့ အမွေပစ္စည်းလို သိရတယ်။

၈။ ကျားစွယ်ခေါင်းပိတ်နဲ့ခေါင်းပု

အမရပူရမြို့က တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး အိမ်မှာတွေ့ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မိဘဘိုးဘွား လက်ထက်က စုဆောင်းသိမ်းထားခဲ့တာလို့ သိရတယ်။

ရှားပါးတဲ့ ပစ္စည်းပါပဲ။ ကာယသိဒ္ဓါအတွက် အသုံးပြုခဲ့မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဒီဆရာကြီးရဲ့ အမျိုးအနွယ်က ရှေးခေတ်မင်းမှုထမ်းမျိုးရိုး ဖြစ်ကြောင်း သိရတယ်။

၉။ သူ့ယောဇာမုန်း

မန္တလေးမြို့က အထူးအဆန်း စုဆောင်းသူတစ်ဦးထံမှာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။

လူမျက်နှာနဲ့ တူအောင် ပုံဖော်ထားတဲ့ မျက်နှာနေရာကလွဲရင် တခြား ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်း နေရာများဟာ မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်နဲ့ တူနေတယ်။

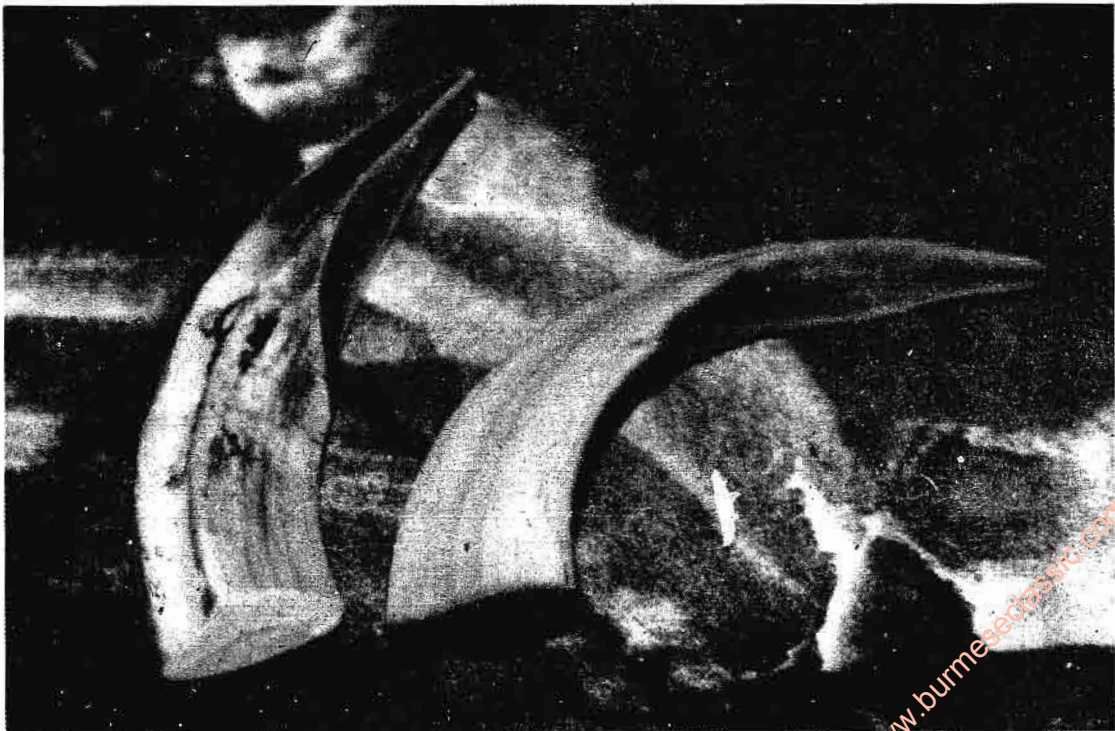
၁၀။ ကြက်ဂမုန်းဥ

ကြက်ပေါက်စလေး တစ်ကောင်နဲ့ အလွန်တူပါတယ်။ ဒီလူမျိုးကတော့

၇။ တောတက်စွယ်ထိုင်ခိတ်နှင့် ထိုင်ဗွ

၈။ တူ့စွယ်ထိုင်ဗွနှင့် ထိုင်ခိတ်

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြေဤမဂ္ဂဇင်း

၉။ သုဿာင်ကုန်ငွေ

၁၀။ သောတ္တဝါဒီဝေါင်းသဏ္ဍာန် သစ်ကျီးပေါင်း

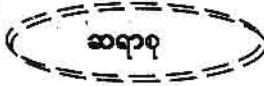
၁၁။ ကြောက်ကုန်ငွေ

ရွှေစက်တော်ဘုရားပွဲမှာ ဖြစ်စေ၊ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား ဈေးဆိုင်တန်းမှာ ဖြစ်စေ တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ်။ လာဘာ သိဒ္ဓါအတွက် စီရင်နိုင်ကြောင်း သိရပါတယ်။

၁၂။ ချေဦးခေါင်းသဏ္ဍာန် သစ်ကျီးပေါင်း

မန္တလေးက အထူးအဆန်း စုဆောင်းသူထံမှာ တွေ့ခဲ့တာလိုပဲ ထင်ပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဗန်းမောက် ဗြို့နယ်က ကျေးရွာတစ်ရွာမှာ တွေ့ခဲ့တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ သိပ်မမှတ်မိ တော့ပါဘူး။

တောထဲက ချေသတ္တဝါငယ်ရဲ့ ဦးခေါင်းနဲ့ အတော်တူပါတယ်။ သစ်ကျီးပေါင်းရဲ့ သဘာဝ ထူးခြားမှု တစ်ခုပါပဲ။

စာမျက်နှာ (၁၀၂) မှ အဆက်

စွန်စာကျွေးတဲ့ နေရာမှာ အစာကို ဆန်စေ့(၇)စေ့အား အသုံးပြုကျွေးပေးရပါမယ်။ ဆန်စေ့(၇)စေ့ ကတော့ဗျာ မိမိအိမ်အနီး အိမ်ခြောက်အိမ်မှ ဆန်စေ့ခြောက်စေ့နဲ့ မိမိအိမ်မှ (၁)စေ့ပေါင်း(၇)စေ့ပေါ့ဗျာ။

ပုလင်းကို အသုံးပြုရင် ပုလင်းထဲမှာ ဆန်စေ့(၇)စေ့ ထည့်ထားပြီး ယောက်မမှာ ချိတ်ထားရင်တော့ အဝတ်သန့်သန့်ဖြင့် လည်ပင်းမှာ ဆန်စေ့များကို ထပ်၍ ချည်ထားပေးပါ။

သေတ္တာထဲဆိုလျှင်တော့ ဆန်စေ့(၇)စေ့အား သေတ္တာထဲမှာ ထည့်ကျွေးပေးရမယ်လေဗျာ။ ဆန်စေ့ (၇)စေ့ ထက်တော့ မပိုစေရပါ။ ဒါဆိုရင် ဈေးရောင်းကောင်းရန်အတွက် ဆီးသားယောက်မအား စွန်ရှပ်ထုပြီး ဆောင်ရွက်စီရင်တဲ့ အစီအရင်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားပြီလေဗျာ။

ဇီးသားယောက်မ၊ စွန်မ၊ စွန်ယုံ၊ ပုလင်း စတဲ့ အစီအရင်အားလုံးဟာ နဝင်း(၅)ထပ် မိထားတယ်လေဗျာ

- ဆီး + သား
- ၃ + ၆ = ၉
  - ယောက် + မ
  - ၄ + ၅ = ၉
  - စွန် + မ
  - ၈ + ၁၉ = ၂၇ = ၂+၇ = ၉
  - စွန် + ဖျံ
  - ၈ + ၁၉ = ၂၇ = ၂+၇ = ၉
  - ပု + ထင်း
  - ၅ + ၄ = ၉

ရောင်းလဲရောင်း၊ မလဲမ၊ စွန်လဲစွန် ရောင်းမစွန်တတ်ကိုလဲ အသုံးပြုပြီး စီရင်ပေးထားတာပါဗျာ

က်...ဆရာလေးလဲ ကျွန်တော်ကို ရှင်းပြရလို့ အာခြောက်လောက်နေပြီ။ လာဗျာ... လမ်းထိပ်က နဝရတ် အအေးနဲ့ ကဖေးဆိုင်မှာ ဒီနေ့တော့ ကျွန်တော် ဒါနပြုပါရစေဗျာ

မရဏ မေဂုဝ၊ ဝီဝိတ် စေ အရင်း ငါ၏ အသက်ရှင်ခြင်းသည် ဝါပြု ငါ၏ သေခြင်းသည်သာ ဖြစ်၏။

(ဆန်းထွန်းနိုင်(မြတ်သား))

ဈေးရောင်းကောင်းပျံ့ပျံင်

စွန်ရုပ်ကိုဆင်

‘ဆရာ...ကျွန်မကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး’
‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ...ဟုတ်ကဲ့’
‘ဪ... ဦးအောင်ကျော် လာဗျာ၊
ကျွန်တော် ဘယ်လို အကူအညီပေးရ
ဦးမှာလဲ’

‘ကျွန်တော် အပြင်မှာ ရောက်နေ
တာ (၁၀)မိနစ်လောက် ရှိနေပြီ။ အိမ်က
ထွက်လာစဉ်ကတော့ ဆရာလေးထံ
အလည်သက်သက်ပါပဲ။

အခုတော့ ခုနက ဆရာကို နှုတ်
ဆက်ထွက်သွားတဲ့ အမျိုးသမီးအတွက်
ဈေးရောင်းကောင်းရန် စွန်ရုပ်ကိုဆင်
ဆိုတဲ့ အစီအရင်အကြောင်းကို အစ
အဆုံးစီရင်ပုံ သိချင်ပြီး မရှင်းတာလေး
တွေ မေးပါရစေ’

‘ရပါတယ် ဦးအောင်ကျော်၊ ခုနက
အမျိုးသမီး ဈေးရောင်းကောင်းအောင်
ဆီးသားယောက်မကို စွန်ရုပ်ထုပြီး
စီရင်ခိုင်းတာပါ’

‘ဆရာလေး ဆီး(ဖီး)သားယောက်မ
ကိုပဲ အသုံးပြုရမှာလား၊ အခြားသော
အသားယောက်မတွေကော အသုံးပြု
လို့ မရဘူးလား’

‘မရပါဘူး ဦးအောင်ကျော်၊ ဆီးသား
ယောက်မက ကိုးနဝင်းဓာတ် မိနေ
တယ်လေဗျာ။ ပြီးတော့လဲ လက်ရှိ
အသုံးပြုနေတဲ့ ဆီးသားယောက်မ
လဲ ဖြစ်ရမယ်။

ဆီး + သား
၃ + ၆ = ၉
ယောက် + မ
၄ + ၅ = ၉

စွန်ထီး၊ စွန်မ ပုံရှိရာ စွန်မပုံ ထုပြီး
စီရင်ရပါမယ်။ စွန်မက ကိုးနဝင်းဓာတ်
မိနေတယ်’

စွန် + မ
၈ + ၁၉ = ၂၇ = ၉

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘စွန်ထီး၊ စွန်မ ဘယ်လို ခွဲခြားသိနိုင်
ပါသလဲခင်ဗျာ’

‘စွန်ထီး၊ စွန်မ ခွဲခြားတဲ့နေရာမှာ သိဖို့
ကတော့ စွန်မရဲ့ အမြီးက လေးကိုင်
သဏ္ဍာန် အမြီးဖျား ခုံးမောက်နေရ
မယ်ဗျာ။

စွန်ထီးအမြီးကတော့ ပတ္တလားပုံ
အမြီးဖျား ခွက်နေတယ်လေဗျာ’

‘စွန်ရုပ်တုတဲ့ နေရာမှာ စွန်ပုံပုံ
ထုရမလား (သို့မဟုတ်) ရိုးရိုးစွန်ပုံပဲ
ထုရမလား ဆရာလေး’

‘စွန်ပုံပုံ ထုရပါတယ် ဦးအောင်
ကျော်။ စွန်ပုံကလဲ ကိုးနဝင်းဓာတ်
မိနေတယ်လေဗျာ’

စွန် + ပျံ
၈ + ၁၉ = ၂၇ = ၉

‘စွန်ရုပ်ထုပြီးရင် ဘယ်လို ဆောင်
ရွက်ရပါမလဲ ခင်ဗျာ’

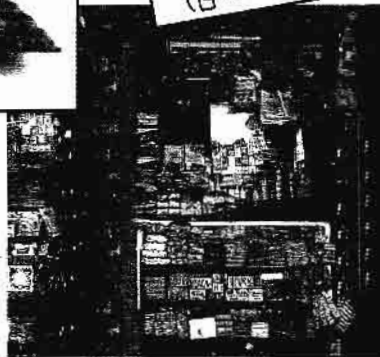
‘စွန်ရုပ်ထုပြီးရင်တော့ဗျာ စွန်မ စွန်ပျံ
အား သိဒ္ဓိတင်ပေးရပါမယ်။ သိဒ္ဓိတင်
ရာတွင်...

“ဤ...ရွှေစွန်ညို ဘာကို လိုလို့ ဝဲပါတယ်၊
ဖထွေလိုလို့ ဝဲပါတယ်”

(၃၇)အုပ် စုတ်ပေါ့ဗျာ။ ပြီးတော့
သမ္မုဒ္ဓေ့ဖြင့် (၇)အုပ်တင်ပြီး သိဒ္ဓိတင်
ပါ’

‘စွန်မပုံအား သိဒ္ဓိတင်ပြီးရင်တော့
အသုံးပြုလို့ရပြီပေါ့နော် ဆရာလေး’

ဆန်းထွန်းနိုင်
(မြစ်သား)

‘ရပါပြီ ဦးအောင်ကျော်၊ ပြီးတော့
စွန်မပုံပုံအား ပုလင်းထဲသို့ ထည့်ခြင်း
(သို့မဟုတ်) ငွေသေတ္တာထဲသို့ ထည့်
ခြင်း၊ ကြိုက်တဲ့နည်းကို အသုံးပြုပြီး
စီရင်ထားပေးပါ။

ပုလင်းထဲသို့ ထည့်ပြီး စီရင်လျှင်
တော့ ပုလင်းအား ငွေသေတ္တာအနီးမှာ
ထားပေးရမယ်လေဗျာ။ ပုလင်းကလဲ
နဝင်းဓာတ် မိနေတယ်ဗျာ။ ပုလင်း
အဖုံးကိုတော့ ဖွင့်ထားပါ’

ပု + လင်း
၅ + ၄ = ၉

‘ဒီလိုဆိုရင် ပြည့်စုံသော အစီရင်
ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားပြီး အသုံးပြုလို့
ရပြီပေါ့နော် ဆရာလေး’

‘အရေးကြီးတဲ့ အချက်တစ်ချက်
ကျန်နေသေးတယ်ဗျာ။ စွန်ပုံပုံအား
အသက်သွင်းထားပြီးသား ဆိုတော့
စွန်စာ ကျွေးပေးရမယ်လေဗျာ။ ဒါမှ
အသက်ရှိနေပြီ။ စွမ်းနေမယ်။
ထက်မြက်နေမယ်။ သက်ဝင်လှုပ်ရှား
နေမယ်လေဗျာ။

သင်၏ နူးနာ

ပျောက်လို့ပါသလား

တစ်နေ့ မကွေးမြို့ ဆွမ်းလောင်းရုံ တိုက်တန်းက "ပွင့်ထွန်း" စက်ဘီးပြင် ဆိုင်မှာ စက်ဘီးပြင်နေတုန်း ဆိုင်ရှင် ဆရာဖုန်း(ကိုဖုန်းမော်)နဲ့ စကားစမြည် ပြောကြရာမှ အဆစ်အမြစ်ရောင်တာ၊ ဒူးရောင်တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး လက်တွေ့ ပျောက်ဆေးနည်းတစ်လက်ကို သိရှိ မှတ်သားခဲ့ရပါတယ်။ ဒီဆေးနည်းကို နှစ်သက်ပါက အသုံးချနိုင်ကြစေဖို့ ဝေတာနာနဲ့ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါ တယ်။

ဆရာဖုန်း ပြောပြချက်မှာ... ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းက ကျွန်တော်အဖေမှာ ဒူးခေါင်းကြီး ရောင်ရမ်း ဖောင်းကားနေတယ်။ အဲဒီ ရောဂါနဲ့ ဘယ်မှမသွားနိုင်ရာဘူး။ တစ်နှစ်လောက် ခံစားနေရတာ။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်က အစွမ်းထက် တဲ့ ဆေးတစ်မျိုး ထိုးပေးမယ်ပြော တယ်။ ဆေးက နည်းနည်းပြင်းတယ်။ ဆေးကြီးတယ်။ ထိုးမလားတဲ့။

ဒါနဲ့ အဖေကလဲ လူတီကျဆိုတော့ ရောဂါပျောက်မှာလားလို့ မေးတယ်။ ဟိုက ပျောက်ဖို့တော့ အာမ.မခံဘူး။ ခံစားနေရတဲ့ဝေဒနာ သက်သာမယ် ဆိုတော့ အဖေက အဲသလိုဆို မထိုး ချင်ဘူးဆိုပြီး ငြင်းလိုက်တယ်။

အဲ...ပျောက်ချင်တော့လဲ သိကြား မတယ်ဆိုရမှာပေါ့ဗျာ။ ဒူးနာပျောက် ဆေးနည်းရသမျှ။

အင်း စိတ်ဝင်စားလာပြီ ဆက်ပြော နာ

'ရောဂါကို ရွှေကျွေးတဲ့နည်းဗျာ' ဗျာ... ဘယ်နယ်တုန်း ရွှေကျွေးရ တယ်လို့ ဒီလိုဗျာ ရွှေကျွေးတယ်ဆိုလို့ ခွံ တွေးဘာမျိုး ပြောတာမဟုတ်ဘူး။

ပထမဦးစွာ ဒူးခေါင်းကို ဖန်ရည် ဆေးရတယ်။ အရက်ပြန်ကို ဝှမ်းမှာ ဆွတ်ပြီး ဒူးခေါင်းပေါ် သုတ်ပေးရ တယ်။ အရေပြား သန့်စင်သွားအောင် ပေါ့ဗျာ။

ပြီးတော့မှ ရွှေဆိုင်းပြားကို ဒူးခေါင်း ကို ကပ်ပြီး ခွာလိုက်။ ရွှေမှုန့်လေးတွေ ကပ်နေလိမ့်မယ်။

အဲဒီ ရွှေမှုန့်တွေကို ဝှမ်းဖတ်ကလေး နဲ့ ရွှေလေး ပွတ်ပေး။ စိတ်ရှည်လက် ရှည် ပွတ်ဖန်များလာတဲ့အခါမှာ ရွှေမှုန့် တွေဟာ အသားထဲ မြုပ်ဝင်သွားလိမ့် မယ်။

အဲဒီလို တစ်နေ့(၂)ကြိမ်၊ တစ်လ လောက် လုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ထူးထူး ဆန်းဆန်းပဲဗျို့။ အဖေ့ရဲ့ ရောင်ကိုင်း နေတဲ့ ဒူးခေါင်းကြီးဟာ အရောင်လျော့

လျော့သွားပြီး နောက်ဆုံးမှာတော့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပျောက်ကင်းသွား တော့တယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ပဲ'

'အေးဗျာ... တော်တော် ထူးဆန်း တာပဲ။ ဆရာဖုန်း ဘယ်လိုသဘော ရလဲ'

'ဘာ...ကို...လဲ...ဗျာ' 'ဟိုဒင်းဗျာ... နွယ်မြက်သစ်ပင် တွေလို့ မဟုတ်ဘဲနဲ့'

'အာ... ဒါ ဒီလိုဖြစ်နိုင်တယ်ဗျာ။ ရွှေမှာလဲ သူ့ဂုဏ်နဲ့ သူ့ရိုပြီးသားပဲဗျာ။ ရသာခြောက်ပါးထဲက ဥပမာ... အဖန် ဓာတ်ဆိုတဲ့ ဩဇာဂုဏ်ရှိတယ်ဆိုပါ တော့။ အဲဒီဓာတ်သဘာဝတွေက အသွေးအသားထဲမှာရှိနေတဲ့ မှိုတွေ အရိအရွဲတွေကို စားပစ်တယ်။ ရောဂါ

ဖြစ်စေတတ်တဲ့ ဗိုင်းရပ်စ် တွေကို ဖျက်ဆီးပစ်တယ် လို့ အဖေက ပြောပြတာ မှတ်သားဖူးတယ်။

သူ့ကိုလဲ ဝိနော ဆရာကြီးတစ်ဦးက ဖြစ် နိုင်ချေကို ပြောပြလို့ သိ ရတာတဲ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဖေဖူးနာကတော့ သက် သာ ပျောက်ကင်းသွားခဲ့ တာ အမှန်ပါပဲ'

အမှတ်ပုံနှိပ်ရေးကော်မရှင်း

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
ရခိုင်စင် ၇/ ၂၀၀၈၊ တာဆထလ (တိုက်) - ၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီ၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ် တဆဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဖိအားကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှုန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်တွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ ရှိ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

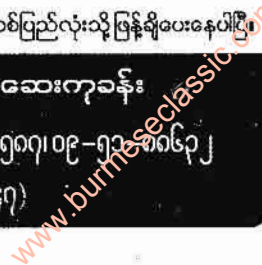
“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ ဝတ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေ သိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသနန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၁၈၆၃၂

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၅၆၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

◆ အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓကျောက်တော်

အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓကျောက်တော် အတော်ကို အထွတ်ထွေ ဖွဲ့စည်းပြင်ဆင် ပဋ္ဌာန်းထက်ပို့ပေးရန် အားပေးခြင်း သမိုင်းအရသာ ကမ်းကားရာမှ ကမ်းကားထိ

◆ ကမ်းကားရာမှ ကမ်းကားထိ

ကျောက်တော် ကျောက်တော် (၂၀၀၆-၂၀၀၇)

ရတနာသိုက်များနှင့်

သာဝဏ္ဏ (ကသာခြေ)

ဘိုးမင်းခေါင်၏

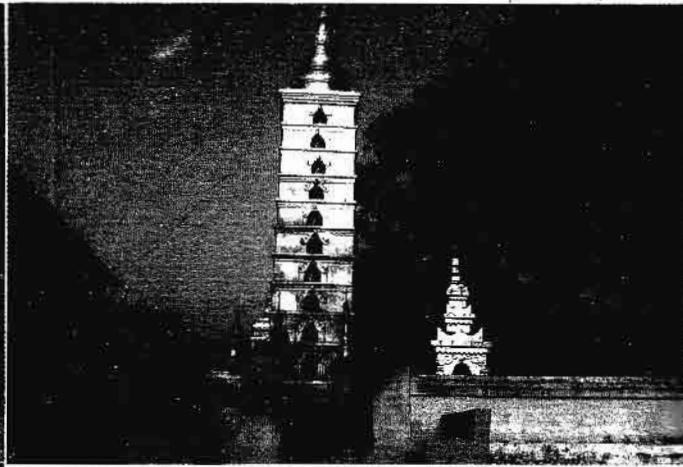
ဇာတ်ပညာကံစာစီအေရာ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရတနာသိုက် အမျိုးမျိုးကို ရှာဖွေကြသော သိုက် အရာများ ရှိခဲ့ကြသည်ဟု လူတိုင်း သိကြသည်။ ရတနာသိုက်တို့တွင် အမျိုးအစားများ ရှိပါသည်။

နောက်ဘဝတွင် လူဖြစ်လာပါက အသုံးပြုရန် ကျိန်စာနှင့်တကွ မြုပ်နှံထားသော ရွှေ၊ ငွေ၊ စိန်၊ ကျောက် စသဖြင့် အလွန်ကြွယ်ဝသော သူဌေး ဦးစားက အများသူငါကို ပေးကမ်းခြင်း သူဒါန်းခြင်းမပြုဘဲ နှစ်မြှာစိစစ်ပြီး မိမိရှာထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရတနာများကို မိမိ ဘဝ ကူးသွားပြီး

နောက် လူဖြစ်သောဘဝတွင် အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် ကျိန်ဆို မြုပ်နှံထားသော ပစ္စည်းများရှိသော နေရာကို “သိုက်” ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ထို့အပြင် တချို့ ချမ်းသာသော သူဌေးကြီးများက ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ မကုန်နိုင်ဘဲ ဘုရားတည်၊ ကျောင်း ဆောက်ကြသည်။ နိဗ္ဗာန်ကို မိမိ

အဘတ်ရှမ်းထိုင် အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က အဘတ်ရှမ်းထိုင်၏ ဖော်ပြချက်ဖြင့် ကသာမြို့မှ ဘုရားသီယကာ လှူဒါန်းပြီး အချို့ကြီးမောင်နှမ တည်ထောင် ကံအောင်အထိ ကသာမြို့၊ ဖယျာအောင် တောင်ပေါ်ကျောင်းမှာ တည်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး (ကန္တာမုဒိုင်)ဟုလည်း အမည်တွင်သည် (၂၀၀၇)
* ဖယျာအောင် တောင်ပေါ်ကျောင်းမှ အဘတ်ရှမ်းထိုင်၏ ဖော်ပြချက်များ အောင်မြင်စွာဖြင့် [ထောင့်သောထောင့်၊ တောင်ပေါ်မြေပုံအပေါ်]

လှူဒါန်းထားသော အကျိုးကြောင့် ရောက်ရပါလိမ့်။ မိမိတည်ထားသော ဘုရား၊ ကျောင်းများကိုလည်း ပျက် ယွင်းခဲ့သည်ရှိသော် သိက္ခာ၊ ဝမာမိ နှင့်ပြည့်စုံသော လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်း စသူတို့ တွေ့ရှိ၍ မိမိပြုလုပ်ထားသော ဘုရား၊ ကျောင်းများကို ပြုပြင်နိုင်ရန် အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပြု မြှုပ်နှံထားသည် များလည်း ရှိသည်။ ထို ရတနာများ ထားရှိရာ နေရာကို “သိုက်” ဟုပင် ခေါ်ကြပြန်သည်။

ထို့ပြင် နောင်ပွင့်မည့် ဘုရား လက်ထက်တွင် လှူဒါန်းနိုင်ရန် အတွက် ရည်မှန်းမြှုပ်နှံထားသော သိုက်များလည်း ရှိသည်။

သိုက်ဆရာ ဆိုသည်မှာ မိမိပစ္စည်း မဟုတ်ဘဲ သူများမြှုပ်နှံထားသော ပစ္စည်းများကို ရလိုသော လောဘဖြင့် လောကီပညာများကို လေ့လာ ဆည်းပူးပြီး ပိုင်ဆိုင်နိုင်လောက်သည့်

ပညာများ တတ်ပြီးပါက ရတနာသိုက် ရှိရာအရပ်သို့သွားကာ “သိုက်” တူး ကြတော့သည်။

ရတ ဘိုမှာ အများအားဖြင့် ရတနာကို ပိုင်ဆိုင်မြှုပ်နှံသူတို့က ကျိန်စာနှင့်တကွ အစောင့်များ ထားရှိ ခဲ့ကြသည်။

လိုချင်ရမက်ကြီးသော သိုက်ဆရာ တို့ကလည်း သူတို့ တတ်ကျွမ်းသော ပညာဖြင့် သိုက်အစောင့်များကို အနိုင် ယူကြပြီး ပိုင်နိုင်ပါက ရတနာများကို မိမိ တစ်သက် စားမကုန်အောင် ရရှိ သွားသူတို့ ရှိကောင်း ရှိကြပါလိမ့် မည်။

သို့ကြောင့်မို့လည်း သိုက်ဆရာတို့ အထူးတလည် ပညာများကို ဆည်းပူး ကာ ရတနာသိုက်ကို တူးကြခြင်းဖြစ် သည်။

သိုက်ဆရာများ အကြောင်းကို စာရေးသူ၏ မိဘ၊ ဘိုးဘွား၊ လူကြီးသူမ

များမှ ယုံတမ်းပုံပြင်သဖွယ် ပြောပြ သဖြင့် စာရေးသူ ငယ်စဉ်က နား ထောင်ခဲ့ဖူးပြီး အလွန် စိတ်ဝင်စားစရာ ဇာတ်လမ်း၊ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်သဖွယ် အမှတ်ရနေမိသည်။

* * *

ကသာမြို့နယ်၊ ကျောက်ထုံးကြီးရွာ ၏ အရှေ့ဘက် ဝေအင်းကြီး၏နံဘေး အင်းနုတ်ခမ်းတွင် “လှော်ကဆင်း” ဟု နာမည် ယခုတိုင်ခေါ်နေသော နေရာ ရှိခဲ့ပါသည်။ မာဂရီရွာ နှင့် နွယ်နီရွာ ကြား ဧရပ်ကြီးဟု ခေါ်ဆိုသော နေရာ အနီးတွင် “လှော်ကဆင်း” ရှိခဲ့ပါ သည်။ ယခု ရွာကလေးပင် ဖြစ်နေပြီ ဖြစ်သည်။

သစ်များကို ရေထဲသို့ ချရန် နေရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဟိုယခင်က “သစ်ချ သောဆိပ်”၊ ယခုလည်း ခြေပြစ်သော သစ်ဆိပ်လမ်းမကြီး ဖြစ်သဖြင့် လှေ၊ မော်တော်၊ “ဇက်” ဟု ခေါ်သော

တွဲတွဲနီးကြီးများ ဆိုက်ကပ်နိုင်ပြီး ကားကြီးများဆင် ဆင်းနိုင်တက်နိုင်သော နေရာဖြစ်သည်။

ကျောက်ထုံးကြီးရွာအနီး ဝေဖွယ်ရွာကလေးမှာ ဝေအင်းကြီး၏ အင်းအဝဖြစ်သည်။ “အင်းထိုင်” များ အစိုးရထံမှ “လေလံ” ဆွဲယူကာ ခေကျချိန် အင်းပိတ်ကြပြီး ဧရာဝတီမြစ်နှင့် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သည်။

ကျောက်ထုံးကြီးရွာသည် တောမကုန်းဖွယ်ဖြစ်နေပြီး ထိုမှ ဝေဖွယ်ရွာကလေးမှ စကာ “ဝေအင်း” ကြီးမှ ခေလမ်းဖြင့်လည်း “လှော်ကဆင်း” ကို သွားလို့ရသလို ကျောက်ထုံးကြီးရွာမှလည်း ကားဖြင့် သွားနိုင်သော “လှော်ကဆင်း” ဆိုသော နေရာလေးမှာ ဟိုယခင်က “သိုက်” တူးသမားတို့ ရတနာသိုက် ရှာဖွေခဲ့သော “သိုက်” နေရာပင်ဖြစ်သည်။

“လှော်ကဆင်း” သိုက်ကို သိုက်ရိုက်သော၊ တူးသော သိုက်ဆရာတို့မှာ သိုက်ရိုက်တာ မအောင်မြင်သဖြင့် “ခေါ်ပြင်” ကို “ရေပြင်” ထပ်ပြီး ကူးခဲ့သည်ဟု ရှေးလူကြီးများ ပြောစကားအရ ယခုတိုင် ပြောနေကြသေးသည်။

သိုက်ဆရာတို့ သိုက်ရိုက်ကြရာတွင် ဆွေလှမ်းကြီးနှင့် လှေလှော်သားများ ဆီလာကာ အထူးအထူး လှေအတွက် အဆင်အတော်ကို သတိထားကျ ဦးတည်ခြင်းပုံက “ရယ်” လိုက်သည် ဆတွက် စည်းကမ်းကျိုးပေါက်ကာ ဆွေလှမ်းလှေကြီး မောင်တီစာချက်ဆက် လှော်ဆင်း၊ သွားသော စွပ်ကြောင်းကြီး ယခုတိုင် တွေ့မြင်နိုင်သေးသည် ထားထဲသို့ လှော်ဆင်းသွားသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

“ဝေအင်းကြီး” ထဲမှ “ကျောက်ဆည်အင်း” ဟု ခေါ်တွင်သော နေရာတွင်လည်း ဥစ္စာစောင့်သိုက် ရှိသည်ဟု ဆိုကြသေးသည်။ ကျောက်ဆည်

အင်းကြီးသည် သပြေပင်ရွာနှင့် မာကရီရွာကြား တစ်ဖက်ကမ်းမှာ ရှိသည်။

အပိုရတ်သမားတို့ ဖိုထိုးစရာ “ရေဖယ်” သံလည်း ထွက်ရှိသော နေရာဖြစ်ပြီး ရေအောက်အတောင် (၃၀)နက်ခန့်တွင် ကျောက်လိုက်ခေါင်းအဖြစ် တည်ရှိပြီး ကျောက်နဂါးကြီးများသဖွယ် ဖြစ်ပေါ်နေသည်ဟု ရေငုပ်သမားများ ပြောပြထား၍ သိရှိရသည်။ ထိုထိုသော ဥစ္စာစောင့်သိုက်များ နေရာတကာတွင် ရှိကြသည်။

ရွှေ ငွေများ အလှုံ့ယယ် ပြည့်စုံသော သူဌေးများသည် နောင်ဘဝ လူပြန်ဖြစ်လာပါက အလွယ်တကူ သုံးနိုင်ရန် ကိုန်စာများနှင့်တကွ မြှုပ်နှံထားရာတွင် သေဆုံးပြီး ပစ္စည်းအစွဲဖြင့် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ပြိတ္တာ(သို့မဟုတ်) ဥစ္စာစောင့်အဖြစ် ဖြစ်နေတတ်ကြပြီး မိမိပိုင်ပစ္စည်းများကို စောင့်ရှောက်လျက် ရှိတတ်ကြသည်။

သူတို့ မပေးချင်၍ မြှုပ်နှံထားသော ပစ္စည်းများ ဖြစ်၍လည်း မိမိပစ္စည်းများကို “ပညာရပ်” တစ်ခုခုနှင့် အနိုင်ယူသူတို့ကို သေသည်အထိ အပြစ်ပေးတတ်ကြသည်။ သိုက်ဆရာများကလည်း ပညာအရှိန်ဖြင့် အနိုင်ရလိုက်ပါက တစ်သက်စာ စားမကုန်သော ပစ္စည်းများဖြစ်လျှင် သူဌေးဘဝ အလွယ်တကူ ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် စွန့်စားကြသည်။

စာရေးသူသည် ငယ်စဉ်ကပင် သိုက်ဆရာတို့ သိုက်ရိုက်သော ဇာတ်လမ်းအဖြစ် ကိုဖုန်းကြွယ်+မမြစ်မ်း (ဥစ္စာစောင့်)၏ ဇာတ်ကြောင်းများကို နားထောင်ခဲ့ဖူးသည်။

လူအဖြစ် ဝင်စားကာ သားတစ်ယောက် ရကာ၊ ရှင်ပြုမည်အလုပ် သိုက်ဆရာနှင့်တွေ့ကာ ငိုပွဲဆင်ခဲ့ရ

သော ဥစ္စာစောင့် မမြစ်မ်း သိုက်ဆရာမှန်း မသိဘဲ လှေပေါ်တင်ခဲ့သော မိမိလင်ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို ငိုချင်ချခဲ့သော မင်းသမီး၏ အသံကြောင့် မျက်ရည်ကျခဲ့ရသေးသည်။

“သိုက်ဆရာကို လှေပေါ်တင်ခဲ့တယ်၊ ဒုက္ခကင်းဝေးအောင် ဝေးဝေးရှောင်ပြေးရပါတော့မယ်” ဆိုသည့် အသံလေး နားထဲက မထွက်ဘဲ ရှိနေသေးသည်။

* * *

ယခုလည်း စာရေးသူ စာရေးဆရာကသာမြို့သား “ကလောင်” အမည် “သင်းမွှေး” (ကသာ)နှင့် စာရေးသူတို့ကသာမြို့မှာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့သော “ဘိုးမင်းခေါင်” ၏ ရာဇဝင်သမိုင်းနှင့် “ဘိုးမင်းခေါင်” တည်ခဲ့သော ဘုရားစေတီများကို ရှာဖွေစုံစမ်းခဲ့ပါသည်။

ကသာမြို့ ရပ်ကွက်(၅) ယခင်က ဇရစ်ချောင်၊ ယခု “ဇေယျာချောင်” တောင်ပေါ်မှာ တည်ထားခဲ့သော ဇေယျာချောင်တောင်ပေါ် ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာ ရှိနေသော “ဘိုးမင်းခေါင်” ၏ ပဌာန်းဆက်တပည့်များ တည်ခဲ့သော ဘုရားကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ငွေကြေး မပြည့်စုံသူ လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီး မောင်နှမ၏ ဦးဆောင် တည်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

“ဘိုးမင်းခေါင်” သည် ကသာမြို့တွင်လည်း ဂန္ဓာရီစခန်း ကျင့်ကြံခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ အုပ်စိုးစဉ် အချိန်ကာလက ဖြစ်သည်။

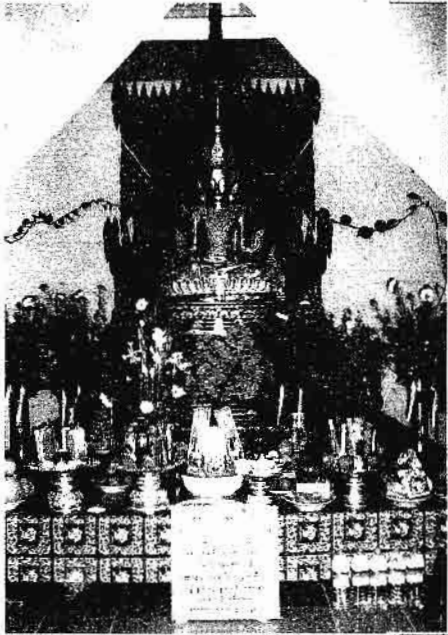
“ကပ်ကျော်စေတီ” ခေါ် “ကမ္ဘာမှန်တိုင်စေတီ” ဟု အမည်တွင်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ခန့်က သူငယ်

အောင်ချမ်းသာကျောင်းမှ

ဂုဏ်ပွားတော်ကြီးနှင့် ထူးခြားဖြစ်စဉ်

နှစ်ခြိုက်စွာ

အောင်ချမ်းသာကျောင်း ဘုရားဆောင် အနီးကပ် ဖူးမြင်ရမည့်

အောင်ပန်းမြို့၊ အောင်ချမ်းသာ စာသင်တိုက် ပဓာနနာယက ဆရာတော် ဦးပညာဝံသသည် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးမှ သီတဂူဆရာတော်ကဲ့သို့ပင် ရေရှားသော အောင်ပန်းမြို့၏ ရေအခက်အခဲကို ဦးဆောင်စီမံ ဖြေရှင်းပေးတော်မူသော ဆရာတော်ဖြစ်သည်။

၂၀၀၅ခုနှစ်က တစ်ညနေတွင် ဆရာတော်အား ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ရာ ကျောင်းဆောင် ဘုရားခန်းအတွင်း ထူးခြားသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို သတိပြုမိသည်။

ရှေးဟောင်း၊ ရှမ်းလက်ရာ တစ်ဆူထူထပ်တူဖြစ်၍ မင်္ဂလာသင်္ကန်း နားကင်း၊ ရင်ခွံများ တန်ဆာဆင်ထားသည်။ ဥက္ကံသ ကျော်လွန်၍ သွယ်လွန်ရှိသည်။ တွေ့မြင်ပျက် ပြီးတော်မူချိန် မျက်နှာ ၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော်တို့ ဖူးရာသည်။ ဆရာတော်အား မေးလျှောက်ကြည့်သောအခါ...

‘ပြောရရင် ဆန်းပြားတယ် ဆိုပါစို့။ လွယ်ဟက်ရွာဆိုတာ ကလေးပြည့်မယ် ဟင်္သာပိုစုထဲမှာ ရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးရောက်သွားတာက ၁၃၂၃ ခုနှစ်လောက်ကပါ။ အဲဒီရွာမှာ အိမ်စုစုပေါင်း ခုနှစ်အိမ်ပဲ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ရွာဦးကျောင်းက ခွံခဲ့သားညား ဟီးလို့ ဘိုင်တွေထဲမှာ အဝယ်ဆုံက (၆) လက်မဟာလည် ကျွန်တို့ကြိုတွေ့ပါ။ အဲဒီ

တုန်းက ခန့်ပန်းရတာ နှစ်ပေါင်းသုံးရာထက် မနည်းကြာပြီဖြစ်တဲ့ ရှေးကျောင်းကြီးပေါ့။ ကျောင်းဘုရားခန်းကလဲ အကျယ်ကြီးပဲ။ ပူဇော်ထားတဲ့ ဆင်းတုတွေက ဉာဏ်တော်အမျိုးမျိုး ပုံဟန်အသွယ်အသွယ်ပေါ့။ မှတ်မှတ်ရရ ရေတွက်ကြည့်တော့ စုစုပေါင်း (၁၆၂) ဆူ ရှိတယ်။ ဒီလောက်များတဲ့ ဆင်းတုကြီးဝယ်တွေ တစ်အိမ်ထဲမှာပဲ ပေးပို့တော့ အိမ်ခြေရာကျော် ရှိရမှာပေါ့။ ကျောင်းနေသံသယလဲ မရှိဘူး။ ဒါနဲ့ ရွာထဲ ဝင်စုံဝင်းကြည့်တယ်။ အသက်

(၈၅)နှစ်အရွယ် အဘိုးအိုတစ်ဦးက သူ လူမှန်းသိစကတည်းက ဒီကျောင်းမှာ ဘုန်းကြီး မရှိဘူး။ ကပ္ပိယပဲ ရှိတယ်။ ဝါဆိုလပြည့်လို အခါကြီးရက်ကြီးတွေမှာ တောင်ရွာဘုန်းကြီး ပင့်လိုက်၊ မြောက်ရွာဘုန်းကြီး ပင့်လိုက်နဲ့သီလယူဥပုသ်စောင့် ဩဇာတယ်လို့ ပြောပြတယ်။

ဒီလောက်များတဲ့ အိမ်ခြေတွေဟာ အလိုလိုနေရင်း တစ်အိမ်ပြီး တစ်အိမ် ပျောက်ဆုံး လျော့ပါးသွားတာ **ယခု (၁၃၂၃ ခုနှစ်ကာလ)အချိန်မှာ (၇)အိမ်သာ ကျန်တယ်လို့ သိရတယ်။** တစ်ရပ်တစ်ကျေး ပြောင်းရွှေ့သွားတာ မဟုတ်လို့ တွေးရက်ကြီးပါ။

ရုပ်ပွားတော်တွေက ရှေးဟောင်း ရှမ်းလက်ရာတွေမို့ ပင့်ဆောင်ချင်တယ် ပြောတော့...

“အရှင်ဘုရား ယုံယယ်အိုင် အစားပဲ ပင်ပွားပါဘုရား။ ကျောင်းကြီးက အိမ်အို တချို့နေရာတွေမှာ ပြုပျက်နေတာမို့ ဖျက်ချင်နေတာ။ ဘုရားတွေ ပင့်သွားပြီးမှ ဖျက်လိုရမှာမို့ တပည့်တော်တို့ ယုံယယ်အိုင်တပည့်တော်”

လို့ ပြန်ပြောတယ်။ ဒါနဲ့တို့လဲ ဘုရားတွေပင့်ပြီး နီးစပ်ရာ ကျောင်းတွေ၊ ဒါယကာအိမ်တွေမှာ ပူဇော်ဖို့ လှူတယ်။ ဒီကျောင်းမှာတော့ ဒီတစ်ဆူပဲ ပူဇော် ထားပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကျန်တဲ့ခုနှစ်အိမ်လဲ လယ်ခြားရွာနဲ့ ပေါင်းပြီး လွယ် ဟက်ရွာ ပျောက်ကွယ်သွားတော့တာပါပဲ”

ထိုစဉ် အရေးကြီးအညီသည်များ ရောက်ရှိလာသဖြင့် မပြန်မီ လာရောက် နှေးတွေ့ပါမည်ဟု လျှောက်ထားကာ ပြန်လာခဲ့သည်။ အောင်ပန်းတွင် ရှိစဉ် ကာလ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀၀)ခန့်က **မြေလတ်နယ်မြေပုံကို** လေ့လာခွင့်ရခဲ့လေ ရာ ဆရာတော် မိန့်ကြားသည့် ပင်မီအုပ်စုကျေးရွာများတွင် **အောင်သာ တောင် လွယ်ဟက်ဘုရား**ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀၀)ခန့်က ကျောင်းကန်ဘုရား စုံလင်စွာ ဖွံ့ဖြိုးပွင့် လင်ခဲ့သော အောင်သာတောင် လွယ်ဟက်ဘုရားသည် ၁၃၂၃ ခုနှစ် ဝန်းကျင်တွင် ဘုရားလည်း ကွယ်ပျောက်ကာ လူနေအိမ်ခြေ (၇)အိမ်သာ ရှိသော ရွာသိမ် ရွာငယ်အဖြစ် ညှိုးမှိန်ခဲ့ရလေသည်။

ယခုအချိန်တွင်မူ လွယ်ဟက်ကျောင်းကြီးလည်း ကွယ်ပျောက်ကာ ပြောင်းလဲတတ် သော အနိစ္စသဘောကို လှစ်ဟာလျက်ရှိသည်ကို ဝမ်းနည်းဖွယ် မြင်တွေ့ရသည်။

သို့သော် နွံမနစ်သော ပတ္တမြားကဲ့သို့ ရှေးရှမ်းသူတော်စင်များ အဆက်ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ဗုဒ္ဓကိုယ်စားတော် ရုပ်ပွားမှာ **အောင်ပန်းမြို့၊ အောင်ချမ်းသာ ဝန်ယုတ္တိစာသင်တိုက် ပံနနာယက ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်း ဘုရားခန်းတွင် သပ္ပယ်စွာ စံပယ်တော်မူလျက် ရှိပါသည်။** ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်အပေါင်း ဖူးတွေ့ ကြည်ညို၍ ကုသိုလ်ယူနိုင်ကြပါစေ။

ဤရုပ်ပွားတော် ပူဇော်ခွင့်ပြုပြီးသည့် နောက်ပိုင်း အောင်ပန်းမြို့ ရေအလျှောက် အပါအဝင် ခုနှစ်ရက်သားသမီးတို့ကို ဒုက္ခဆင်းရဲတွင်းမှ ကယ်တင်ရသော သာသနာပြု သတ္တဝါ ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းများ တစ်စတစ်စ တိုးတက်အောင် မြင် လာခဲ့သည်ကို အောင်ပန်းမြို့သူမြို့သား အားလုံးသိရှိ ပြောဆို သာသနာပေး ဆုံး ဖြစ်ရလေသည်။

စာမျက်နှာ (၁၀၇)မှ အဆက်

ချင်း မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နှင့် သိုက် တူးကြသည့်အကြောင်း ပြောခဲ့ကြ သည်ကို အမှတ်ရပါသည်။

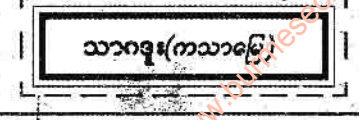
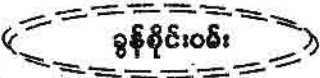
ဤတောင်ဝန်းကျင်မှာ ထွက်ရပ် ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကျင့်ရာနေရာလည်း ဖြစ်ပြန်တော့ အထူးသဖြင့် “ဘိုးမင်း ခေါင်” ကျင့်ကြ “ဖို” ထိုးသည့်နေရာ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုနေရာသည် ရတနာတွေ မြှုပ်နှံထားတာလား။ ဝိဇ္ဇာ တို့၏ အင်းသိုက်လား။ မှတ်တမ်း ပုဂ္ဂိုက်တွေလားဆိုတာ မဝေခွဲနိုင်ပါ။

သို့ဖြစ်၍ ဘာဆိုတာ မဝေခွဲနိုင် သော်လည်း စိတ်ဝင်စားစရာ သိုက် တစ်ခုအဖြစ် ဇေယျချောင်တောင်ပေါ် ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်မှာ ရှိနေသည်ဟု လူတိုင်း သိနေကြသည်။

ပဟေဠိများနှင့် ပြည့်နှက်နေသော “ဘိုးမင်းခေါင်”သည် ကျင့်စဉ်စခန်း ပြီးမြောက်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ယနေ့ တိုင်း သိရှိပြီး ကိုးကွယ်ပသ ဆုတောင်း နေကြပါသည်။

“ဘိုးမင်းခေါင်”၏ အဓိဋ္ဌာန်နှင့် တည်ခဲ့သော ဘုရားများနှင့် “ဘိုးမင်း ခေါင်”၏ ဓာတ်ကျရာ နေရာများမှာ ကသာမြို့နယ်၊ ကပ်ကာရွာ၊ ကပ်ကာ ဘုန်းကြီးကျောင်းအနီး “ကမ်းပျို” တောင်ပေါ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

မကြာသေးမီက ကျောင်းထိုင်ဆရာ တော်(ယခုလက်ရှိဆရာတော်က) ထို စေတီအား မွမ်းမံပြင်ဆင် အဆင်ပြင်ပြီး မကြာခင်က ဘုရား ‘ရောင်ခြည်တော်’ လွှတ်သည်ကို လူအများ ဖူးတွေ့ကြ ရပြန်သည်။ ဟိုးယခင်ကလည်း ရောင်ခြည်တော် လွှတ်ခဲ့သည်ဟု ဆို ကြသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်

လှူဒါန်းပုံစံ ရွေးချယ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်မိုးလင်း အိမ်ရာမှထ မျက်စိနှစ်လုံး ဓမ္မင်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော... စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းဆီလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အခဲရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့... ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ့်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသောနေ့ရက်များကို သေချာဂုဏ် သိရှိစေရန် အလို့ငှာစေတနာရှေ့ထားလက်ဆောင် ပါးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်နေ့ရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏

စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေဖွားသူဆိုပါစို့။

ဇူလိုင်လ(၃)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည်ဆိုပါစို့။ (၃)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၂) ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၅) ရ၏။ ယင်း(၂၅)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၅ = ၇ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဇူလိုင်လ(၃)ရက်နေ့တွင် (၇)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထားသော အကူအညီများရရှိခြင်း မိမိက အကူအညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းချက်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဖျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာများ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းမောတသဖွယ် အခြေအပျက်များ တိုးလိုတန်လန်းဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ရခြင်း ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး၊ ပညာရေး၊ ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရှောင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြှားမြောင်းကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလုံးလျကာ လောကအလယ် ဝုဏ်ဝင့်ကြယ်သည့် ဝလာကပညာ အကျိုးတည်း။

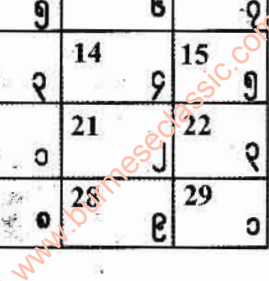
ကောင်းမှုအကြောင်းပြု တောင်းဆိုပြည့်ပါစေ။

သုခစစ်(ကျွန်ုပ်တို့)

✽ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ✽

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

သေမဂ္ဂရာဇ်မြတ်ဗုဒ္ဓ၏

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ကြောပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဘာသာစနစ်
(စက်မူ-၁)

'ဟေ့... ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ညော်... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့
 'ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရှိက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နှီး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'
 'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွှန်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 မေးဗျာ'
 'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'
 * * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးနိုပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဂေ့ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနိုးဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 ဆွ ရှန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ဆေးဝါးဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇော်ရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နှိပ်သလဲ ဆရာ'

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုတက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အိုးလှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါပဲ ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

စကြာမင်းအောင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၄၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံးပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဖက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။

ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးချိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးချိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ်းကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အားနဲ့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှု-၁)

ဇော်လှိုင်

ရုပ်ကလာပ်တော်မှ

စာတော်ကြွင်းအညွှန်

မိုးတုတ်စက်ဝိုင်းအရာတော် (၁)

မြဝတီမြို့၊ အမှတ်(၁)ရပ်ကွက်တွင် ရှိသော မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးအရိယံဝံသသည် မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး၏ နည်းနိဿယအတိုင်း ပဋိပတ္တိသာသနာဖြန့်ဝေခြင်း၊ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကိုလည်း ရဟန်းသာမဏေများသာမက လူဝတ်ကြောင်များအတွင်း သင့်လျော်စွာ ပျံ့နှံ့စေရန် အားထုတ်တော်မူခြင်းဖြင့် သာသနာအကျိုးကို ပြုစုဆောင်ရွက်တော်မူ၍ သက်တော် (၉၂)နှစ်တွင် ပျံ့လွန်တော်မူခဲ့သည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်အား တေဇောဗျာဒနသဘင် ကျင်းပပူဇော်ရာ ကြည်ညိုဖွယ် ဓာတ်တော်များ ကြွင်းကျန်ရစ်သည်ဟု သိရလေသည်။

မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း [ပုံ-၁]

မြဝတီမြို့သို့ ရောက်ရောက်ချင်းပင် မိတ်ဆွေဟောင်း ကိုခင်မောင်သန်းက မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်ပြသပေးသည်။

ကျောင်းတွင်း သာသနိကအဆောက်အအုံများအတွက် သာသနာ့အကျိုးဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်ရာ သူ သိရသမျှ နောက်ခံဖြစ်စဉ်ကို ပြောပြသည်။

၁၉၅၄ ခုနှစ် မတိုင်မီကာလက 'မြဝတီ' သည် ကော့ကရိတ်မြို့နယ်တွင် ပါဝင်သော ရွာကြီးတစ်ရွာမျှသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

◆ (ပုံ-၁) မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း ဆရာတော်ဦးအရိယံဝံသ

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် သက်န်းညီနောင် ဌ တပ်စွဲထားသည့် ကူမင်တန် တရုတ်ဖြူများကို မြန်မာ့ဘဝမတော်မှ မောင်းနှင်တိုက်ထုတ်၍ မြဝတီမြို့ကို ပြန်

လည်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ မကြာခဏ ဓားပြတိုက်လေ့ရှိသည့် ပြည်တော်ဝင်တောင်ကုန်း အခြေရှိ ရွာငယ်ကို မြဝတီရွာကြီး၌ စုပေါင်း

နေထိုင်စေကာ ကျေးရွာကို အကွက် ရိုက်လျက် စနစ်တကျ ပြုပြင်ခဲ့သည်။

ရပ်ကွက် (၄)ရပ်ကွက် ပါဝင်၍ ဘုန်းကြီးကျောင်း (၃)ကျောင်းသာ ရှိခဲ့သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြဝတီမြို့ နယ်ခွဲအဖြစ် စတင်၍ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၌ န.လ.ကဥက္ကဋ္ဌ ရုံးစိုက်ရာမြို့ ဖြစ်လာသည်။

မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း ကျောင်းကား ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် စတင် ထူထောင်ခဲ့၍ အမှတ်(၁)ရပ်ကွက်တွင် တည်ရှိ၏။ ထိုစဉ်က ဘုန်းကြီးကျောင်း(၅)ကျောင်း ရှိရာ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း အပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။

ယခုအခါ သာသနိက အဆောက်အအုံ များစွာဖြင့် စည်ကားနေသော ကျောက်လုံးကြီးကျောင်း၊ တောရကျောင်း စသည်တို့မှ ဦးဆောင် ဆရာတော်များသည် ဤမိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း၌ စတင် ကွန်းဆိုသီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ကြသည်ဟု သိရလေသည်။

ကျောင်းဝင်း၌

ကျောင်းဝင်းအလယ်ခန့်တွင် ရှိသော သိမ်တော်ကြီး[ပုံ-၂] မျက်နှာစာ၌ ကုက္ကိုပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိကာ ထိုအပင်မှ သစ်ကွင်း ခေါ် သစ်တံခါးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။[ပုံ-၃]

သစ်ကွင်း၊ သစ်တံခါးတို့သည် သောဓာနရယ်ဂုန်စွယ် ကွင်းကွာခြင်း အမှတ်ထောင်သည့် အာဇာနည်စွာ ဖြည့်တွင်း စစ်ထုတ်ခဲ့ရာသော မြဝတီမြို့၏ ဤအနိဝန်ကျင်သည် ထားသန်သည့် ထားသွယ်ရာနယ်မြေ ဖြစ်ခဲ့သည်ဆိုလေသည်။

သစ်ကွင်းတို့သည် ဘေးရန်ကွင်းသည်နည်းတူ လာဘ်လာဘ အခြေအရံများလည်း နည်းပါးစေသည် ဆိုကြ၏။

၁၁၄ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• (ပုံ-၁) မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း မူပိုင်

ထို့ကြောင့်ပင် အထက်ဖော်ပြပါ ဆရာတော်အချို့သည် ဤကျောင်းမှ ဖယ်ခွာ၍ စည်ကားသော သာသနာမြေ အသီးသီးကို ထူထောင်နိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်ဟု တွေးဆရလေသည်။

သိမ်အနီးရှိ မေဇာရုံကြီးအတွင်း၌ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ရပ်ပုံကားချပ်များ ရှိ သဖြင့် ဝင်ရောက် လေ့လာကြည့် ှည်။ ခေါင်းရင်းဘက်၌ ကျောင်းတိုက် စတင် ထူထောင်ခဲ့သူ ဆရာတော်အရှင် အရိယာပံသ၏ ရပ်ပုံကားချပ်ကြီး[ပုံ-၄]နှင့် ဆရာတော်၏ သြဝါဒအချို့ကို ကမ္မည်းတင်ထားသည်။

သက္ကယဒိဋ္ဌိ သံပေါက်

သကား ထင်ရှားရှိတရားပါ၊ ကာယအပေါင်း ခေါ်ကြောင်းမြန်မာ၊ ဒိဋ္ဌိဟူ၍ ယူမှားလေတာ၊ ငါမဟုတ် ငါလုပ်လေတော့တာ။

ထိရောက်ကြီးစွာ ဖြည့်တည်ထားကံပင်းအောက်မှာ၊ ကံပင်းကောင်းငြား လူသားပေါ်လာ၊ ကံပင်းဆိုး-မွေ့ပျိုထွက်လာ

[ပုံ-၅]

အင်္ဂါဒါနီအတိုင်းကြည့် သမ္မာဒိဋ္ဌိ

- ❖ နာမ်ရပ်သိအောင်လုပ်၊ သက္ကယဒိဋ္ဌိပြုတ်။
  - ❖ ကြောင်းကျိုးသိအောင်လုပ်၊ အလိုလိုနှင့် ဖန်ဆင်းဒိဋ္ဌိပြုတ်။
  - ❖ ဖြစ်ပျက် သိအောင်လုပ်၊ ခိုင်မြဲပြီးသော ဒိဋ္ဌိထပ်ဆင့်ပြုတ်။
  - ❖ သစ္စာသိအောင်လုပ် အပါယ်မျိုးစေ့ပြုတ်။[ပုံ-၆]
- စသည်ဖြင့် သိမှတ်ခဲ့ရသည်။

တပည့်အချို့

တောင်ဘက်နံရံတွင် ဆရာတော်၏ တပည့် သံဃာအချို့ကို မြင်တွေ့ရ၏။ ရှေးဦးစွာ လက်ရှိကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ဦးကုန္ဒာစရိယ ပုံတော်ကို ဖူးမြော်ရကာ ဤဆရာတော်သည် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်းတိုက် ထူထောင်၍ နှစ်၊နှစ်အကြာ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် (၃)ဝါရ ရဟန်းငယ်အဖြစ် ဆရာတော်ကြီးထံ ခိုလှုံ၍ ပညာသောက်ဖို့ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူချိန်တွင် ကော့ကရိတ်မြို့ နန်းဆွေမိတ်

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန် ယူဆဲဖြစ်ရာ တပည့်ဒါယကာများ ညှိနှိုင်းလျက် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း ထိုင်အဖြစ် ဆက်လက်တာဝန် ယူပါရန် တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောင်းနှစ်ကျောင်းကို ပူးတွဲတာဝန်ယူလျက် ယခုအခါ ကော့ကရိတ်၌ သီတင်းသုံးနေကြောင်း သိရ၏။

ထို့နောက် ဖူးတွေ့ရသည်ကား ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မဲဆောက်မြို့၊ ရေကန် ကျောင်းဆရာတော် ဖြစ်သည်။

ဘွဲ့မည်မှတ်တမ်း မရှိပါ။ ဆရာ တော်ကြီးအား ကြည်ညို၍ ဝိပဿနာ နည်းနိဿယ ခံယူအားထုတ်နေသည့် တပည့် သံဃာတစ်ပါးဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တွင် ယင်းဆရာတော်သည် ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ မြစ်ပွားနာ ခံစားရသဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံရှိ ဆေးရုံများ၌ ကုသမှု ခံယူရ၏။

သို့သော် ရောဂါအခြေအနေမှာ မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့သည့် နောက် ဆုံး အဆင့်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ် ကြောင်း ဆေးစစ်မှတ်တမ်းများအရ သိရသည်။

ထိုအကြောင်းကို ဆရာတော်ကြီး အား လျှောက်ထားသောအခါ နေရ သမှု ကျန်ကာလတွင် ဝိပဿနာ သတ် ပဋ္ဌာန်တရားကို အဖော်ပြုနေနိုင်ရန် နည်းပေးလမ်းပြသည်။

ကျန်နားနေချိန်များ၌ မြတ်စွာဘုရား ၏ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို မပြတ်ပူဇော် ပါဟုလည်း အကြံပေးတော်မူသည်။

ထိုသို့ အကြံပေးသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံခဲ့ရာ ရှိရင်း ဝေဒနာ ချောက်ကင်ချမ်းသာရာရ၍ ယနေ့တိုင် ခဲဆောက်မြို့၊ ရေကန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးလျက်ရှိကြောင်း သိရလေ

◀ (၃၂) မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း သီတင်းကျွတ်

သည်။ ထို့အပြင် ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ (၉)နှစ်အရွယ် ကျောင်းသားငယ် အဖြစ် လိုက်ပါလာခဲ့သော မောင်အောင်သည်လည်း ယခုအခါ ရွှေကုက္ကိုကျောင်းထိုင် ဆရာတော် အဖြစ် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် သာသနာပြု လျက်ရှိကြောင်းလည်း ပြောပြကြ သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏
ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း ကျောင်းတိုက် တည် ဆရာတော် ဦးအရိယဝံသ လောင်းလျာကို ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရေတာရှည်မြို့၊ နေ ဦးစံအေး၊ ဒေါ်အေး သွယ်တို့မှ ၁၂၈၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ ဆုတ်(၁၂)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ည(၁၀) နာရီတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ငယ်မည် မောင်အောင်ခင်ဟု တွင်သည်။

အသက်(၁၃)နှစ် အရွယ်တွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက် သတ္တမ တန်းကို အောင်မြင်ခဲ့သည်။ အသက် (၁၅)နှစ်အရွယ် နဝမတန်းသို့ အရောက်

တွင် ကျောင်းထွက်ကာ မိဘလက်ထုတ် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို တာဝန်ယူလုပ် ကိုင်သည်။

(၁၉)နှစ်တွင် သာမဏေဝတ်၍ ပရိယတ္တိစာပေကို (၃)ဝါရအောင် သင်ယူသည်။ (၂၂)နှစ်တွင် လူဝတ် လဲကာ ကျောင်းဆရာတစ်ဦး၊ လယ် သမားတစ်ဦးဖြင့် အသက်မွေးသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျောင်းမှ ရုက္ခသော ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ မှတ်တမ်းကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် မြတ်ပူဇော်ခဲ့ရာ ယု လျော့ကလားများနှင့် မိတ်ထွေဖြစ်ခြင်း၊ သမားတစ်ဦးဖြင့် သေည့် ဘကျိများစား ရသည်။

ထို့ကြောင့် ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းကို တဖြည်းဖြည်း စိတ်သန်လာကာ အသက် (၃၂)နှစ်အရွယ် ၁၃၁၃ ခုနှစ်၌ ပဋိပတ္တိလုပ်နိုင်ရန် ပရိယတ္တိစာဝါများ ဆက်လက်သင်ယူသည်။

ထိုနှစ် ဝါဆိုလဆုတ်(၇)ရက်နေ့တွင် ရေတာရှည်မြို့၊ ရွှေကျင်ကျောင်းဆရာ တော်ဦးကေတုကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ဒုတိယအကြိမ် ဝင်ရောက်ပြန်သည်။

ရဟန်း(၃)ဝါရသော် ပဲခူးမြို့၊

▲ (ပဲခူး)ကျောင်းတိုင်းမှ ကတ္တီသင်တန်း

ကြခတ်ဝိုင်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။ ထိုကျောင်း ပထမ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီးတန်းများ အောင်မြင်၍ ၁၃၀၈ ခုနှစ်၌ အစိုးရ ဓမ္မာစရိယစာချတန်း အောင်မြင်လျက် **“သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ”** ဘွဲ့လက်မှတ် ရရှိသည်။

ထိုစဉ်က ကြခတ်ဝိုင်း စာသင်တိုက် ၌ စာသင်သား ရဟန်းသာမဏေ (၅၀) ခန့်သာ ရှိသည်ဆို၏။ (နောက်ပိုင်း၌ စာသင်သား တစ်ထောင်ကျော် စာသင် တိုက်ကြီး ဖြစ်လာ၏။)

ယင်းနောက် ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြောင်းမြမြို့၊ ပဇ္ဇောတာရုံ ပါဠိ တက္ကသိုလ် စာချဆရာတော်အဖြစ် **သင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

သွားရောက်ရသည်။ ယင်းကျောင်း၌ ရှိစဉ် **“သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ”** ဘွဲ့ကို ထပ်မံရရှိသည်။

၁၃၂၂ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးသို့ စာသင်ကြွ၍ တိပိဋကတ် စာမေးပွဲ အတွက် ထပ်မံကြိုးစားခဲ့သည်။ ထိုစဉ် အတွင်း ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းကို တွဲဖက် လုပ်ကိုင်၍ ၁၃၂၃ ခုနှစ်တွင် ဖော်လမြိုင်မြို့ **နတ်ရေတွင်းကျောင်း ဆရာတော်အဖြစ်** စာချတာဝန် ယူရ သည်။

၁၃၂၆ ခုနှစ်၌ ကရင်ပြည်နယ်၊ ကော့ကရိတ်မြို့နယ်၊ နဘူးတောရ ကျောင်းဆရာတော် ဦးဉာဏိန္ဒ၏

တောင်းပန်မှုကြောင့် **နဘူးတောရ ကျောင်းတွင် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာ တော်အဖြစ်** ကြွရောက် သင်ပြပေးရ သည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်၏ နည်းနာ ကို ခံယူကျင့်ကြံရသူ ဦးမောင်နုက မြဝတီသို့ ကြွ၍ ပဋိပတ္တိ သာသနာ ပြုပါရန် လျှောက်ထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ ၁၃၂၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ တွင် မြဝတီသို့ကြွ၍ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း ကျောင်းတိုက်ကို ထူထောင်ကာ ဝိပဿနာနည်းများ ပြသပေးသည်။

ဆရာတော်သည် မိုးကုတ်ဆရာ တော်ကြီး ဦးဝိမလထံမှ ပဋိပတ္တိနည်း နိဿယများ ခံယူသင်ပြပေးသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ မြဝတီမြို့သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အရှေ့ဘက်အစွန် နယ်နိမိတ်တွင်ရှိသောကြောင့် လည်း ကောင်း **“မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း”** ဟု အမည်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဆိုလေ သည်။

၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြို့နယ်သံဃ နာယက ဥက္ကဋ္ဌ (ရွှေကျင်ဂိုဏ်း) အဖြစ် တာဝန်ယူရ၏။

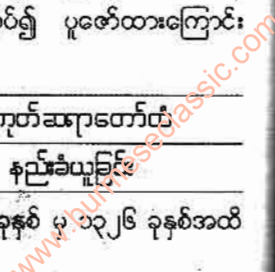
၁၃၆၅ ခုနှစ်တွင် ရွှေကျင် သာသနာ ပိုင် ဆရာတော်က **“ရတ္တညူမဟာ နာယက”** အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလွှာ ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။

၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်း(၃)ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။ **တေဇောဈာပန ကျင်းပပူဇော်ရာ ဓာတ်တော်များ ကြွင်းကျန်ရစ်သည်ကို** ဗိမာန် ဆောက်လုပ်၍ ပူဇော်ထားကြောင်း သိရ၏။

မိုးကုတ်ဆရာတော်ထံ

နည်းခံယူခြင်း

၁၃၂၃ ခုနှစ် မှ ၁၃၂၆ ခုနှစ်အထိ

သ - ကားထင်ရှား ရှိတရားပါ ကာလအပေါင်း၊ ခေါ်ကြောင်းပြန်မာ
 ဒိဋ္ဌိတုငြား လူမှားလေတာ ဝါမဟုတ် ဝါလုပ်လေရတာတ
 ထင်ရှားရှိကြ ငါးဝခန့် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက် ကံမင်းအောက်မှာ
 ကံမင်းကောင်းငြား လူသားပေါ်လာ ကံမင်းဆို၊ ဓမ္မဗျူ၊ ဝံထွက်လာ

• (၃-၅)
 • (၃-၆)

ဆရိအရိအတိုင်းကြည့် သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 နှစ်၊ ရှစ် သိအောင်လုပ် ဆက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်
 ကြောင်ကျိုးသိအောင်လုပ်၊ အလိုလိုနှင့် ဇန်ဆင်းဒိဋ္ဌိပြုတ်
 ဖြစ်ပျက်သိအောင်လုပ်၊ နိဗ္ဗိဒြိယ၊ ဝေသာ ဒိဋ္ဌိထပ်ဆင့်ပြုတ်၊

ဆော်လမြိုင်မြို့၊ နတ်ရေတွင်းကျောင်း
 ဦးစာချဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်
 ဦးစာချဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်
 ဦးစာချဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်
 ဦးစာချဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်

တစ်ရပ်ကို ကြုံဆုံရသည်။ ရထားပေါ်၌
 အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်
 အလှူခံယူ၍ မန္တလေးသို့ ပြန်ကြွလာ
 သော မိုးကုတ်ဆရာတော် ဦးဝိမလနှင့်
 ဖူးမြော်လျှောက်ထားခွင့် ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်
 သည်။
 မိုးကုတ်ဆရာတော်၏ ဝိပဿနာ
 အားထုတ်နည်းကို တိုတိုကျဉ်းကျဉ်း
 မှတ်သားနာယူ၍ နောက်လာမည့်
 နှစ်တွင် ဝါတွင်းကာလ၌ ဆရာတော်
 ကြီး၏ အရိပ်အာဝါသကို ခိုလှုံကာ
 အနီးကပ်လမ်းညွှန်မှု ခံယူကာ အား

ထုတ်ပါမည်ဟု လျှောက်ထားသည်။
 မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီးက ပြုံး၍
 သာ နေတော်မူသည်။ ထိုနှစ် သီတင်း
 ကျွတ်လဆုတ်(၄)ရက်(၁၃.၁၀.၁၉၆၂)
 တွင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်
 ချတော်မူသည်။
 မန္တလေးမှ ပြန်လာသောအခါ
 မိုးကုတ်ဆရာတော်၏ နည်းနာအတိုင်း
 ဝိပဿနာတရားကိုသာ တစိုက်စိုက်
 မတ်မတ်ရှုမှတ်၍ တပည့်များကိုလည်း
 နည်းပေးလမ်းပြတော်မူသည်။
 စာချတာဝန် ကန္တရထက်
 ဝိပဿနာရကို ပို၍ အလေးပေးလာ
 ကာ ၁၃၂၆ ခုနှစ်တွင် ဝိပဿနာကို
 လုံးလုံးလျားလျား ပြောင်းလဲရန် ဆုံး
 ဖြတ်သည်။
 ထိုအချိန်တွင် ကော့ကရိတ်မြို့နယ်။
 နဘူးတောရကျောင်းမှ အောင်သိဒ္ဓိ
 ဆရာတော်ဦးညင်ဇော် ပင့်ဖိတ်လျှောက်
 ထားသဖြင့်ဝမ်းမြောက်စွာ လိုက်ပါ ၍
 ဝိပဿနာရကို အားကြီးမာန်တက်
 ဆောင်ရွက်နည်းပြတော်မူခဲ့လေသည်။

ညောင်လွန်ဆရာတော်
 ဥပမာထားကာ

ဆရာတော်သည် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း
 ကျောင်း စတင် ထူထောင်ကာ
 ဝိပဿနာနည်းနိဿယများ သင်ကြား
 ပြပေးသော အချိန်မှစ၍ ပျံ့တော်မူသည့်
 ၁၃၃၃ ခုနှစ်အထိ (၅၅)နှစ်တာ ကာလ
 ပတ်လုံးမိုးကုတ်ဆရာတော်၏ နည်းနာ
 ဖြင့်သာ နည်းမြတော်မူခဲ့သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

အရာရာအောင်မြင်စေမည့် ပေတ္တာရောင် လုပ်ဆောင်နည်း ကျင့်စဉ်

တနင်္ဂနွေတစ်နေ့...။
ကျွန်တော်သည် ညနေစာစားပြီး ကတည်းက အိမ်ရှေ့ပက်လက်ထိုင်ခဲ့ပေါ်တွင် သကြားစက်စာကြည့်တိုက်မှ ငှားရမ်းလာသော မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ဖြင့် စာကြည့်လိုက်၊ ရေနှေးကြမ်းသောက်လိုက်ဖြင့် စည်းစိမ်ယစ်လိုက်တာ နာရီကြည့်လိုက်တော့ ညနေ(၆)နာရီစွန်းမျှ ရှိနေပေပြီ။

‘ဦးစိုး ဝင်လာခဲ့မယ်နော်’
ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော်နာမည် အများဆွတ်ခေါ်ပြီး ဝင်လာသူကတော့ သကြားစက်ရုံတောင်ဘက်တွင်နေထိုင်သူ ကိုမြမင်းဆိုသူပင် ဖြစ်ပါသည်။
‘ကိုမြမင်း ဘာအကြောင်းရှိလို့လဲ’
ကိုမြမင်း ထိုင်ထိုင်ခြင်းပင်ကျွန်တော် လာရင်းအကြောင်းမေးမိလိုက်ပါသည်။
မေးသာမေးရပေမယ့် သူ့လက်ထဲက အလင်းတိုင်(၅)တိုင်၊ ရေသန့်တစ်ဘူးတို့ကို မြင်ရုံမျှဖြင့် သူ့ သားငယ်လေး လွန်ခဲ့သော (၁)လခန့်ကအတိုင်း ညသန်းခေါင်ထဲထိုင်သည့်ကိစ္စ ပြန်ဖြစ်ပြန်ပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည်ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

‘အရင်တစ်ခါ လုပ်ပေးလိုက်တဲ့ ရေမန်းက ကုန်ပြီလား’
‘ဦးစိုး အရင်တစ်ခါ လုပ်ပေးလိုက်တဲ့ ရေမန်းကို ကျွန်တော် တစ်ခါတည်း အိမ်အနွဲ့ပက်ဖျန်းလိုက်တာ ကုန်သွားပြီဗျ’
ကိုမြမင်းကို အပစ်မတင်ချင်တော့ပါ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကပင် ရေမန်းဘူးကို မိမိအိမ်အနွဲ့ အနည်းငယ်မျှ ပက်ဖျန်းပေးပြီး လျော့သွားသည့် ရေမန်းအစား ရေထပ်ထည့်ပြီး ပွားများယူရမည်ဟု မမှာကြားမိလိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။
‘ဒီလိုရှိတယ် ကိုမြမင်းရဲ့ ခင်ဗျား သားငယ်လိုပဲ ကျွန်တော်ဆီ ရေမန်းကုန်သွားလို့ (၂)ခါ ပြန်လာတောင်းရင် လုပ်ပေးတော့ဘူးဗျ’

ကျွန်တော့် အပြောကြောင့် ကိုမြမင်းမှာ ပျာပျာသလဲဖြစ်သွားပြီး...
‘မလုပ်ပါနဲ့ ဦးစိုးရာ ကလေးငိုရင် ကျွန်တော် အသည်းဒိုက်အောင် ခံစားရလို့ပါဗျာ’
ကိုမြမင်း၏ သူ့သားငယ်အပေါ် ဖခင်တစ်ယောက် ထွားရှိအပ်သည့် မေတ္တာတရားကို ကြားသိ မျှဝေခံစားမိပြီးမှပင်...
‘လုပ်ပေးတော့ဆိုတာက ကိုမြမင်းတို့လို ဝမ်းသာလို့လျှင်လျှင်တွေ့အတွက် ကိုယ်တိုင် လုပ်လို့ရလို့ နှစ်ခါလုပ်ပေးတော့လို့ ပြောတာပါ’

မြို့ယ်လဲ
(အင်ငါးခွ သကြားစက်)

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ကိုမြမင်း၏ ညှိုးငယ်နေသောမျက်နှာသည် အတန်ငယ် ရွှင်လန်းလာပြီးမှပင်...
‘အဲဒီရေမန်းက ကျွန်တော့် သားလေးလို အနှောင့်အယှက် မယောဂကြောင့် ညည ထိုင်တဲ့ကိစ္စ ပျောက်ရုံပဲ စွမ်းတာလားဗျ’
ကိုမြမင်း၏ အမေးစကားကြောင့် ကျွန်တော်၏ စိတ်အစဉ်သည် လွန်ခဲ့သော အတိတ်ကာလဆီသို့ ရောက်ရှိသွားပါတော့သည်။
အကြောင်းမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၇)ခန့်က ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပေတ္တာရောင် ကျင့်စဉ်ဖြတ်ကို လက်ဆင့်ကမ်း အမွေပေးခဲ့သောကျွန်တော်၏အဘိုးဖြစ်သူ ဦးမြအေးကို မေးခဲ့သော မေ့ခွန်းဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်(၂၇)ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ မွေးရာဇာတိ အထက်အညာကျေးလက်တောရွာကြီး တစ်ရွာတွင် ကျွန်တော်၏ အဘိုးတော်စပ်သူ ဦးမြအေးဆိုသူ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးတစ်ဦး ရှိခဲ့ပါသည်။
အဘိုးဦးမြအေးမှာ မကျန်းမာသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို သူ၏ တိုင်းရင်းဆေးပညာဖြင့် ကုသပေးသည်။ ထို့ပြင် မမြင်အပ်သော စုန်း၊ နတ်၊ ကဝေ၊ သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ မြေဖုတ်ဘီလူးစသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ပူးဝင်နှောင့်ယှက်တတ်သော ပယောဂများပါ အထက်ပါရေမန်းဖြင့်ပင် ကုသပေးကြောင်း အဘိုးနောက် တကောက်ကောက် လိုက်ပါတတ်သူ ကျွန်တော်သာလျှင် အသိဆုံး ဖြစ်ပေသည်။
ထို့အပြင် အဘိုးဖြစ်သူမှာ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးကုသ ပညာရပ်တစ်ခု

* * *

ဘည်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုသော်လည်း အများအကျိုး ဆောင်ရွက်ရာတွင် လုပ်အားဒါနသာမက ငွေအားဒါနပါ အများဆုံး ထည့်ဝင် လျှော့ဒါနသော်လည်း အဘိုးဘဝတွင် နေသည့်အခါမျှ ငွေအခက်အခဲမရှိဘဲ အမြဲတမ်း ပြည့်စုံနေတတ်သည်မှာ အများအသိပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အဘိုးဘဝကို အားကျသူများမှ...

ဦးမြအေးတို့ကတော့ ဘာအဆောင်ကောင်တွေ ရှိလဲမသိဘူး။ သူတို့မှာ ငွေဆိုလဲငွေ ရှာဆိုလဲရှာ ပြီးပြည့်စုံတယ်ဟေ့ ဟု ပြောသံတွေကြောင့် ကျွန်တော်သည် ထိုစဉ်က လူငယ်ပီပီ တစ်နေ့ အဘိုးနှင့် နှစ်ယောက်တည်း ဆေးကုသသွားစဉ်...

အဘိုးကို မြေးတစ်ခု မေးရဦးမယ်

ဘာများလဲ မြေးရဲ့

အဘိုးမှာ အဆောင်ကောင်းတစ်ခု ခိုရမယ်လို့ ထင်တယ်ဗျ။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ အဘိုးဘဝမှာ ဘာမဆို ပြီးပြည့်စုံတယ်လို့ အများကလဲ ပြောနေကြတယ်

ဟု မြေးအဘိုးပီပီ မေးမိတာကို အဘိုးဖြစ်သူမှာ ကျေနပ်အားရစွာ ပြီးလိုက်ပြီးမှပင်...

အဆောင်ကောင်ရှိတာပေါ့ မြေးရဲ့။ ယောက်ျားတွေ ကုသပေးနေတဲ့ မြေးတို့ တစ်တွေ အလွယ်ခေါ်နေကြတဲ့ ရေမန်း အဆောင်ပေါ့။

တကယ်က ရေမန်းလိုသာ အလွယ်ခေါ်နေကြပေမယ့် မေတ္တာရောင်ဆိုရင် ပိုမုန့် ပိုပိုမယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ မေတ္တာရောင် လုပ်ဆောင်ရာမှာ လုပ်ဆောင်သူရဲ့ ကိုယ်ကျင့် သိက္ခာ စိတ်စေတနာ၊ မေတ္တာတွေပါလို့ပဲ ခြေရဲ့

မေတ္တာဆိုတာ အရာရာကို အောင်မြင်စေရုံသာမက အရာရာတိုင်းကိုလဲ ပြီးပြည့်စုံစေနိုင်တယ်လို့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး

ဟောတော်မူခဲ့တယ် မြေးရဲ့။ မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူလျှောက်လုံးမှာလဲ ရန်စွယ်နှစ်သမျှ တိုင်းကို မေတ္တာလက်နက်နဲ့ အောင်မြင်ခဲ့တာ အထင်အရှား မဟုတ်လား။

ဒါကြောင့် ဒီမေတ္တာရောင်နဲ့ပဲ အဘိုးဘဝမှာ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်ပိုလဲတွေရဲ့ မေတ္တာကို ရရှိစေပြီး ညစဉ် မေတ္တာပို့ မေတ္တာရောင်ကို ဆောင်ရွက် အဲဒီမေတ္တာရောင်နဲ့ပဲ အဘိုးပတ်ဝန်းကျင်ကို အရံအထားပြုခဲ့တာ အဘိုးဘဝမှာ အရာရာပြီးပြည့်စုံစေခဲ့တာ အများအသိပင် မဟုတ်လား။

ဒါကြောင့် မြေးတို့က ရေမန်းလို အလွယ်ခေါ်နေကြပေမယ့် တကယ်ကတော့ မေတ္တာရောင်ဆိုတာက ပိုမုန့်ပိုပိုမယ်

ဒါနဲ့...အဘိုး မေတ္တာရောင်ကို လူတိုင်းလုပ်နိုင်သလား

ငါးပါးသီလ လုံခြုံသူတွေ သတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ မေတ္တာစိတ်ထားရှိနိုင်သူ မှန်သမျှ လုပ်နိုင်တာပေါ့ မြေးရဲ့

ဟု ရှည်လျားစွာ ပြောပြပေးခဲ့သည့် အဘိုးစကားကို ယနေ့တိုင် ကြားယောင်မိနေတာကြောင့် ကျွန်တော်၏ စာမူပါခေါင်းစဉ်အား...

အရာရာ အောင်မြင်စေနိုင်မည့် ရေမန်းလုပ်ဆောင်နည်း ကျင့်စဉ်
ဟု အလွယ်ပေးရမည်ဖြစ်သော်လည်း...

အရာရာ အောင်မြင်စေနိုင်မည့် မေတ္တာရောင် လုပ်ဆောင်နည်း ကျင့်စဉ်
ဟု ပေးလိုက်မိပါတော့သည်။

၁။ ကျင့်စဉ်ဆောင်ရွက်သူ၏ ကိုယ်ကျင့်စဉ်များနှင့် စိတ်သဘောထား

- (က) ငါးပါးသီလ လုံခြုံရပါမည်။
- (ခ) မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါများအပေါ် မေတ္တာစိတ်ထားရှိနိုင်သူဖြစ်ရမည်။
- (ဂ) ကျင့်စဉ်အပေါ် ယုံကြည်မှုအပြည့် ရှိရပါမည်။

၂။ ကျင့်စဉ်ဆောင်ရွက်စဉ် ပါဝင်ရမည့် ပစ္စည်းများ

- (က) ရေသန့်တစ်ဘူး။
- (ခ) မြတ်စွာဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပူဇော်နိုင်ရန် အလင်း(၅)တိုင်။
- (ဂ) ဒါနပြုနိုင်မုန့် ကြိုက်နှစ်သက်ရာ မုန့်အနည်းငယ်နှင့်နွားနို့တစ်ခွက်။

၃။ ကျင့်စဉ်ဆောင်ရွက်ခြင်း

- (က) မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပွားတော် မြတ်အား ရေသပ္ပာယ်ပါ။
- (ခ) မြတ်ဘုရားထံတွင် ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ပါ။
- (ဂ) ရေသန့်ဘူးနှင့် အလင်း(၅)တိုင်အား သတ္တဝါအားလုံးအတွက် ရည်စူးလှူဒါန်းပေးပါ။
- (ဃ) ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်အား ရွတ်ဆိုပွားများပါ။
- (င) မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါများအား မေတ္တာပို့အမှု့ဝေပေးပါ။
- (စ) ပြင်ပအနှောင့်ယှက်ရှိပါက မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဒါနပြုရန် ရည်ရွယ်ထားသော မုန့်အား နွားနို့နှင့် ရောနှောပြီး မိမိအရိပ်လွတ်ရာ ခြံစည်းရိုးပြင်ပတွင် စွန့်ကြဲပေးပါ။
- (ဆ) အခြားအတွက် လုပ်ဆောင်ပါက ကြိုက်နှစ်သက်သလို ဒါနပြုနိုင်ပါသည်။
- (ဇ) မေတ္တာရောင် ရေသန့်ဘူးအား ဘုရားရှင်ထံပါးမှ စွန့်ယူပြီး အိမ်အဝ၊ ခြံစည်းရိုးအနံ့ အနည်းငယ် ဖျန်းပက်ပေးရပါမည်။

မေတ္တာရောင်ကျင့်စဉ်ဖြင့် အရာရာ အောင်မြင်ကြပါစေ...

ပိုရှယ်ပေ
(အင်ငါ့ခွ သကြားစက်)

ကြော်ငြာစာင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၁၁ YR ၁၀၆၀၂၄)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြောမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ 'အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ' ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအားနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတို့ရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေ ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်န အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆)၊ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊ သွဿာမုတ်တိုင်းအနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း ၇၂၂၈၄၁

ကိုကြီးကောင်း

သာဝကပရိသတ်လေးပါးအား ဂန္ထရုဂု ပိပယနာရု အလင်းထောင် ထွန်းပြောင်စေသော
မီးအိမ်ရှင် ဗဟာရုပိက္ခိန်းချုပ်ဆရာတော် အဘိဓမ္မောဋ္ဌဂုဂု

ဘုဒ္ဓ အာဒိစ္စပဟာထေရ်ကြီး (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

မွေးရာဇာတိအစ ဘီလူးကျွန်းက

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြည်နယ်တစ်ခု ဖြစ်သော မွန်ပြည်နယ်တွင် ကျိုက်ထို၊ ဘီးလင်း၊ သထုံ၊ပေါင်၊ မော်လမြိုင်၊ ကျိုက်မရော၊ ချောင်းဆုံ၊ မုဒုံ၊ သံဖြူဇရပ်၊ ရေး ဟူ၍ မြို့နယ်(၁၀)မြို့နယ်ရှိ ပါသည်။

မော်လမြိုင်မြို့သည် မွန်ပြည်နယ်၏ မြို့တော်ဖြစ်ပါသည်။ တရုတ်နိုင်ငံမှ မြစ်ဖျားခံ၍ မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ဘက်မှ စီးဆင်းလာသော သံလွင်မြစ်သည် တောင်ဘက်အရောက် မော်လမြိုင်မြို့၏ အနောက်ဘက်တွင် မြစ်ဝ ဖြစ်တည်လျက် ပင်လယ်ထဲသို့ စီးဝင်သွားသည်။

မော်လမြိုင်မြို့၏ အနောက်ဘက်၊ သံလွင်မြစ်ကြီး၏ အနောက်ဘက်တွင် လှပထူးဆန်းသော ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်း ရှိသည်။

ထိုကျွန်းကြီးကို ဘီလူးကျွန်းဟု ခေါ်သည်။ ထိုကျွန်းကြီးအား ရှေးအခါက "ခမိုင်း" ဟုခေါ်သော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ပေါက်ရောက်နေသဖြင့် မွန်ဘာသာဖြင့် တကော့ခမိုင်း(တကအ်ခါင်)ဟု ခေါ်၍ မြန်မာဘာသာဖြင့် "ဘီလူးကျွန်း" ဟု ခေါ်ပါသည်။

ယက္ခပိပယနာရု၊ ဘီလူးများ ထေရ်တော်များဟု ထိုကြပါသည်။ ဘီလူးဆိုသည်မှာ အသားဟာမိစ္ဆာဘီလူးများ ဗဟုတည်း။ သမ္မာဒေဝ ယက္ခပိပယနာရု F.16A, July, 2017.

ဘုဒ္ဓအာဒိစ္စပဟာထေရ် ဗဟာရုပိက္ခိန်းချုပ်

ဘီလူးများဖြစ်ကြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အလွန် ရှေးကျသော အချိန်ကာလက ဘီလူးကျွန်းနှင့် ကပ္ပလီကျွန်းတို့တွင် နီဂရိုးအနွယ်ဝင်၊ စမင်း(ဆေးမန်း) လူမျိုးများသည်

အဝတ်အစားမရှိ၊ နှုတ်ခမ်းထူ ဆံပင်ကောက်၊ အသားမည်း၊ ရေကူးသန်၊ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော ဘီလူးနှင့် တူသည့် လူမျိုးများနေခဲ့သဖြင့် ဘီလူးကျွန်းဟု ခေါ်ခဲ့ဟန်တူသည်ဟု ပညာ

ရှင်များ ခန့်မှန်းကြပါသည်။

သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်သို့ သာသနာပြုရန် ကြွရောက်လာသော အရှင်သောဏမထေရ်နှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ်နှစ်ပါး ရောက်ရှိချိန် ပင်လယ်မှ ဘီလူးရက္ခိသ်များသည် ပြည်ရှင်မင်း နန်းတော်၌ မိဖုရားခေါင်ကြီးက မင်းသားတစ်ပါး ဖွားမြင်တိုင်း နန်းတွင်း ဝင်၍ မင်းသားငယ်ကို စားလေ့ရှိသည်။

ထိုအခါ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်နှစ်ပါးက တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဗြဟ္မာဦးခေါင်းနှင့် အောက်ပိုင်း ခြင်္သေ့ကိုယ်နှစ်ခုပါသော မနုဿီဟပုံကို ဖန်ဆင်းခြောက်လှန့် သောကြောင့် ဘီလူးများ ထွက်ပြေး သွားကြသည်။

ယနေ့တိုင် မွန်တိုင်းရင်းသားတို့၏ ဘုရားတန်ဆောင်းများနှင့် အထောင် လက်၌တို့တွင် မနုဿီဟရင်းများ ထုလုပ် ဆောင်ထားကာ အန္တရာယ်ကင်း မွန် တိုင်းရင်းသားတို့ သင်္ကေတဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါ သုဝဏ္ဏဘူမိရာဇဝင်နှင့် လည်း ဆက်နွယ်ကောင်းတန်ရာသည် ဟုလည်း သုံးသပ်ကြပါသေးသည်။

ဘီလူးကျွန်းသူ သားများ ပြောပြချက်မှာ ဘီလူးကျွန်းသည် ပန်းစားယက္ခများ စေ ှရောက်သဖြင့် ကမ္ဘာစစ်ကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ချိန်များမှာလည်း အန္တရာယ် လွတ်ကင်း ရှောင်တိမ်း ပုန်းခိုရာနေရာ ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုစမှတ် ကြားဖူးခဲ့ရပါ သည်။

မွန်တိုင်းရင်းသားတို့သည် ခရစ်မပေါ်မီ ဘီစီ ၂၀၀၀ ခန့်က ရာမညတိုင်းသို့ ရောက်ရှိစဉ် ဘီလူးနှင့်တူသော စမင်း လူမျိုးများနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံ ဆက်ဆံ ခဲ့ရသည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း ပညာရှင် များ မွန်သမိုင်း သုတေသန ပညာရှင် များ ယူဆကြပါသည်။

မော်လမြိုင်မြို့ အနောက်ဘက် ပင်လယ်ရေ ပတ်လည်ပိုင်းနေသော ၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဘန္တုကာသိဗ္ဗဟာထေရ် မဟာဂေါရိန်ဆူင် ပန်းချီကား

ဘီလူးကျွန်းသည် မြို့ ရွာ လယ်ကွင်း များ တောင်တန်းများနှင့် ထူးခြားသော ရဟန်းတော်များ ပျော်မွေ့ထွန်းတောက် ရာ ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်း ဖြစ်ပါသည်။ တောင်တန်း တောင်စောင်းများတွင် ဘုရားစေတီကျောင်း ကန်ဇရပ်များ တည်ဆောက်ကြသော အစဉ်အလာ ရှိသည်။

နာမည်ဂုဏ်သတင်း အထူးကျော်ကြားလှသော **ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၊ တေစေတီဆရာတော်ကြီး ဦးတေဇာလင်္ကာရ မရမ်းဆရာတော်**

ကြီး ဘဒ္ဒန္တဝိမလာဇာရ စသည့် ဆရာတော်ကြီးများ သီတင်းသုံး သာသနာပြုခဲ့ကြရာ သာသနာ့ အောင်မြေလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

စက်မှုလက်မှု ထွန်းကားရာ ဦးလွယ် ဆေးတံ၊ မီးခြစ်၊ ကျောက်သင်ပုန်း၊ တုတ်ကောက်၊ ဝါးကြိမ်၊ သစ်လက်မှု အနုပညာပစ္စည်းများ နာမည်ကြီးသဖြင့် နိုင်ငံခြားဧည့်သည်များ လာရောက် လည်ပတ်ဝယ်ကြရာ လေ့လာစရာ ကျွန်းကြီးလည်းဖြစ်သည်။ ကျွန်းကြီး၏ ဂေယျာအကျယ်အဝန်း

မှာ မြောက်ဘက်လားသော် မော်လမြိုင် မြို့၏ မြောက်ဘက်စွန်းနှင့် တစ်ဖြောင့် တည့်တည့်ရှိပါသည်။ တောင်ဘက် လားသော် မုဒုံမြို့နှင့် အနောက်တည့် တည့်ရှိပါသည်။

တောင်နှင့်မြောက် အလျား(၁၉)မိုင် (၄)ဖာလုံ၊ အရှေ့နှင့်အနောက် အကျယ်ဆုံးနေရာသည် (၁၀)မိုင် (၂) ဖာလုံရှိသည်။ အကျဉ်းဆုံးနေရာသည် (၄)မိုင် (၂)ဖာလုံသာ ရှိသည်။ ဧရိယာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း(၂၅၉.၀၈၉) စတုရန်း မိုင်ခန့် ကျယ်ဝန်းပါသည်။

ရှေးအခါက ဘီလူးကျွန်း(၆၄)ရွာဟု ပြောစမှတ်ရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ကျေးရွာအုပ်စုအမည်ပေါင်း (၇၀)ကျော် ခိုသွားပြီဟု သိရပါသည်။

ယခင်က လှေသင်္ဘောများဖြင့် မော်လမြိုင်မြို့က သွားရသော်လည်း ယခုအခါ မော်လမြိုင် ဘီလူးကျွန်း မြစ်ကူးတံတားကြီး ဆောက်လုပ်ပြီးစီး တော့မည်ဖြစ်၍ ကားဖြင့် လျင်မြန် ချောမွေ့စွာ သွားရောက်နိုင်တော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်းနေလူမျိုးများမှာ မွန်၊ ဗမာ၊ ကရင်တိုင်းရင်းသားများဖြစ်ပြီး ပင်ရင်း မူလနေထိုင်သော မွန်တိုင်းရင်းသား များ အများစု ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကို အထူးဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြပါ သည်။

ဘီလူးကျွန်း၏ မြို့တော်မှာ ချောင်း ဆုံမြို့ဖြစ်ပါသည်။ ချောင်းဆုံမြို့နှင့် (၁၀)မိုင်ခန့်သွားလျှင် ကွမ်ရိုက်ရွာ ရှိပါ သည်။ ထိုရွာသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ မွန် တိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်သော ရွာ ဖြစ်သည်။

ကွမ်ရိုက်တောင်ထိပ်နှင့် တောင် ဆောင်းတို့တွင် စေတီပုထိုး၊ ဘုရား ကျောင်းကန် ဇရပ်များရှိပါသည်။

သီရိလင်္ကာတွင် ဖညာသွားသင်ဆင့် သင်ကြားထားရာမှ တွေ့ရှိရသော ဦးလှိုင်ဦးစားရိစ္ဆ

သမိုင်းဝင်ထင်ရှားသော ကျိုက် မော့လဲဘုရားသည် ရှေးဟောင်း ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည်။ နှစ်စဉ် သင်္ကြန် တက်ပြီး နှစ်သစ်ဦး တန်ခူးလတွင် ဘုရားပွဲစည်ကားစွာ ကျင်းပလေ့ရှိပါ သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ ဘုရားဖူး လှည်းယာဉ်တန်းများ စဉ်ဆက်တန်း ကြီးဖြင့် ရွာလုံးပြည့် အထူး စည်ကား လှသဖြင့် မော်လမြိုင်မြို့မှလည်း သွား ကြပါသည်။ ရပ်ဝေးရောက် ရွာခံများ လည်း လာရောက်ကြပါသည်။

လယ်ယာကင်းကျွန်း ဆန်စပါး ကောက်ပဲသီးနှံ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း အဓိကထား လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ရွာ၏အနောက်ဘက် လယ်ကွင်း များသည် ပင်လယ်ကင်းနားအထိ ပေါက်သည်။ တောင်ကျရေငဲ့ ဆည် ကာထားသော တစ်ဘက်ဆည်ကန် နှစ်ကန်ရှိပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူ များအား မွန်ပြည်နယ်ရှိ ထင်ရှားသော ဘီလူးကျွန်းကြီးအကြောင်းကို မိတ် ဆက်တင်ပြခြင်းမှာ ယခု ကျွန်မ ရေးသားတင်ပြသော မဟာရင် ဂိုဏ်းကြီး၏ ဂိုဏ်းချုပ်(သံဃရာဇာ) သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ အာဒိစ္စ မဟာထေရ်မြတ်ကြီး၏ ဇာတိ ချက်ကြော့ ဘီလူးကျွန်း၊ ချောင်းဆုံမြို့ နယ်၊ ကွမ်ရိုက်ရွာ တည်ရှိသော ကြောင့်

ဖြစ်ပါသည်။

သက်တော်ရှည် မွန်သာသနာ အာဇာနည်ဆရာတော် လောင်းလျာကို ကွပ်ရိုက်ရွာတွင် မိခင်ဖခင်များဖြစ်သော နိုင်စိန်ပင်+မိဖုန်းတို့က သက္ကရာဇ် ၁၂၇၉ ခုနှစ်၊ နှောင်း တန်ခူးလဆန်း(၆)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားသန့်စင်ခဲ့ပါသည်။

သားထွေးလေး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် လုံးဝန်းဖြူဖွေးသဖြင့် မောင်လုံးဟု ချစ်စနိုး ငယ်မည်တွင်ပါသည်။

ဆံပင်နှင့်မျက်ခုံးမွေးများ မည်းနက်ပြီး ပိတုန်းရောင်ကဲ့သို့ ဆံရစ်ပိုင်းလေးနှင့် မျက်လုံးများ ကြည်လင်တောက်ပ

စူးရှ သွက်လက်ပေါ့ပါးသည်ဟု မှတ်သားရပါသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝမှာပင်
မြောက်စားကြ

မိဘများသည် မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာ မွန်တိုင်းရင်းသားများဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ မောင်လုံးလေးအသက်(၈)နှစ်အရွယ်တွင် ပထမရွာလွတ် ဂူကျောင်းဆရာတော်ထံတွင် ဝတ်ကြီးထတ်ငယ်ပြုတတ်ရန်နှင့် စာပေသင်ကြားရန် အပ်နှံသည်။

ဒုတိယ ကွပ်ရိုက်တော်ကနားရွာ ပဗ္ဗတမင်္ဂလာရုံကျောင်း ဆရာတော်

ဦးနာဂသေနတို့ထံ အပ်နှံသည်။

ပါရမီရှင်လေးဖြစ်၍ အာသွက်လျာသွက် ဉာဏ်ထက်လှသဖြင့် စာပေဆိုင်ရာများကို နှုတ်တိုက် အလွတ်အာရုံ နှုတ်ပုံပြန်ဆိုနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အခြားကျောင်းသားများထက် ဆရာတော်ကြီးများ၏ အရေးပေး မြှောက်စား ချီးကျူးခြင်းကို အထူးခံရပါသည်။

ရှင်သာမဏေဘဝ
ထူးခြားလှ နာမည်ကျော်

ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ဘဝဖြင့် (၇)နှစ်တိုင်တိုင် ပိဋကတ်အခြေခံစာပေများ တတ်မြောက်ပြီး (၁၆)နှစ်အရွယ် လူပျိုပေါက်လေး အရွယ်ရောက်သောအခါ မိဘများက သာမဏေအဖြစ် သာသနာ့ဘောင်သို့ သာသနာ့အမွေခံယူစေသည်။

ပဗ္ဗတမင်္ဂလာရုံ ကျောင်းတိုက် နာယက ဆရာတော် ဦးသာရ မဟာထေရ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုစေ၍ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၅)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် ရှင်အာဒိစ္စဟု နာမည်တပ်သတ်မှတ်ခေါ်တွင်စေလေသည်။

ရှင်သာမဏေသည် နောင်အနာဂတ်တွင် ရောင်ဝိသိန်လင်း နေမင်းမာ ဤသာသနာ့ဥယ်ကူးလိမ့်မည်

ဟု အတိတ်နိမိတ်ယူခြင်းဟု ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် မိန့်တော်မူလေသည်။

ပိဋကတ်စာပေကို (၂)နှစ် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတွင် သင်ကြားပြီး ကပတိုးရွာ သုသာန်ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဝိနည်း ပိဋကတ်ဆိုင်ရာစာပေများ သင်ကြားသည်။

ယခင်က သုသာန်ကျောင်း ယခု

မဟာရင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝုဗ္ဗပါလ သည် ဝိနည်းအရာ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင် သောဆရာတော် ဖြစ်သည်။

ရှင်အာဒိစ္စသည် ဘီလူးကျွန်းချောင်း ဆုံမြို့နယ်၊ မဟာရင်ဂိုဏ်းလုံးဆိုင်ရာ ဝိနည်းစာပြန်ပွဲကြီးတွင် ဝင်ရောက် ပြန် ဆိုရာ အမှတ်အများဆုံး အာဂုံပြန်ဆို နိုင်၍ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ပထမဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ကတိုးပရိယတ္တိ စာမေးပွဲတွင် ဒုတိယအဆင့်ဖြင့် အောင် မြင်ပြန်သည်။

ထို့နောက် အစိုးရ ပထမပြန်စာမေးပွဲ ၌ ၁၂၉၈ ခုနှစ်တွင် ပထမငယ်တန်းကို အောင်မြင်သည်။ ၁၂၉၉ ခုနှစ်တွင် ပထမလတ်တန်းကို အောင်မြင်သည်။

ပဉ္စင်းပျိုဘဝ စာချတန်း

ဆုံးခန်းပြီးမြောက် အောင်မြင်ခြင်း

ပထမလတ်တန်း အောင်မြင်သည့် ၁၂၆၆ ခုနှစ်တွင် မိဘများက ဘီလူး ကျွန်းကွမ်ရိုက်ရွာသို့ ပြန်ခေါ်ကာ တော်ကနားရွာ ပဗ္ဗတမင်္ဂလာရုံကျောင်း ဆရာတော် ဦးညဏ်ဿရမထေရ်ထံ တွင် ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဗ္ဗတ မင်္ဂလာရုံ ကျောင်းသိမ်တော်တွင် ရဟန်းအဖြစ်...

ကွမ်ရိုက်ရွာနေ ဦးနှစ်+ဒေါ်လှရာတို့ ခံပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူကာ မြင့်မြတ် သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် (၂)ရက်နေ့ နံနက်(၉)နာရီတွင် ဖြစ်ပါ သည်။

ရှင်သာမဏေဘဝကပင် ဝိနည်း စာပြန်ပွဲကြီးများ၊ ပရိယတ္တိစာမေးပွဲများ တွင် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့အောင် ကြိုးစားခဲ့သည်။

ဘဝတူ ရှင်သာမဏေများအား လည်း ဝိနည်း၊ ပိဋကတ်ဆိုင်ရာများ သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ အဋ္ဌကထာ၊ စာဝါများ

ဆွမ်းပံ့ကြွရာ စဉ်ကမ်းတကျ ကတိုးမဟာရင်စာသင်တိုက်

သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။

မြတ်ဆရာဖြစ်ချင်သော အာသီသ က သာမဏေဘဝမှာပင် အစပျိုးခဲ့လေ ရာ ဆရာတစ်ယောက်၏ အရည်အချင်း ပြည့်ဝအောင် ပဉ္စင်းပျိုဘဝမှာ အစွမ်း ကုန် ကြိုးစားလေတော့သည်။

ရဟန်း၏ စည်းကမ်းဥပဒေ ကျင့် ဝတ် ပါတိမောက်ကို သုံးရက်နှင့် နှုတ် တက် အာဂုံဆောင်နိုင်အောင် ကျက် မှတ်သည်။

မုဒုံမြို့နယ်၊ ဖားအောက်တောရ ခေမိကသိပ္ပံကျောင်းတိုက်၌ ကျင်းပ သော မွန်အမျိုးသားဝိနယစာမေးပွဲ အကျော်တန်း ဝိနည်းငါးကျမ်းကို ဝင် ရောက် ဖြေဆိုရာ ဒုတိယအဆင့်ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ရန်ကုန်မြို့ မန္တလေးမြို့တို့တွင်

စာပေသင်ကြားခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် ကတိုး ရွာမှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်၍ ဘုရား

ကြီးကျောင်းတိုက် ပါဠိဘာသာ ပညာ ရေးနာယကအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍညမထေရ်ထံတွင် ပါဠိနှင့် အဋ္ဌကထာကျမ်းများ လေ့လာ သင်ကြားပါသည်။

၁၃၀၈ ခုနှစ်တွင် ပထမကြီးတန်းကို ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ အောင်မြင်ခဲ့ပါ သည်။ ၁၃၀၉ ခုနှစ်တွင် စာချတန်း ဂုဏ်ထူးဆောင် နှစ်ကျမ်းကို ဝင်ရောက် ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် မန္တလေးသို့ ကြွရောက် တော်မူ၍ ဒက္ခိဏာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဦးကြယ်၊ ဘဒ္ဒန္တနာရဒ၊ ဘဒ္ဒန္တဥက္ကံ သတို့ထံတွင် စာချတန်း ဆိုင်ရာကျမ်းစာများ လေ့လာ သင်ကြား ပါသည်။

ထို့နောက် သက်တော်(၃၁)နှစ် အရွယ်တွင် စာချတန်းကို ဝင်ရောက် ဖြေဆိုရာ ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် စာချ တန်းကို ဆုံးခန်းစိုက် ပြီးမြောက် အောင်မြင်သွားလေသည်။

မွန်ဘာသာဖြင့် စာချာတန်းကို

ပထမဦးဆုံးအောင်မြင်တော်မူခြင်း

အရှင်အာဒိစ္စသည် စာချာတန်းကို မွန်ဘာသာဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆုံးခန်းတိုင်အောင် ပထမဆုံး ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်တော်မူသည်။

ထိုထူးချွန်မှုအတွက် နိုင်ငံတော် အစိုးရ၏ သာသနဓဇ သိရိပဝရ ဓမ္မစရိယဘွဲ့ တံဆိပ်တော်ဖြင့် ဆက်ကပ် ချီးမြှောက် လှူဒါန်းတော်မူလေသည်။

နိုင်ငံခြားသို့

ပညာတော် သင်ယူတော်မူခြင်း

'အရွယ်ကောင်းတုန်း အချိန်မဖြုန်းနှင့်' ဟူသော စကားအတိုင်း ရဟန်းတော်ဦးအာဒိစ္စသည် ဓမ္မာစရိယအောင်မြင်ပြီး သွားသောအခါ သက္ကရာဇ် ၁၃၀၁ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယ၊ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) နိုင်ငံများသို့ သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဒေသန္တရဗဟုသုတ၊ ဘာသန္တရဗဟုသုတတို့ကို ရှာဖွေရန် ကြွသွားတော်မူလေသည်။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၊ ကိုလံဘိုမြို့၊ မကုဋ္ဌရာမကျောင်းတိုက်၊ ဘလန်ဂိုဒမြို့၊ ဘလန်ဂိုဒပရိဝေဏ ကျောင်းတိုက်တို့၌ သီတင်းသုံး၍ အာနန္ဒမေတ္တယျကောလိပ်နှင့် အပြင်ကျောင်း၌ ဝါဠိ၊ အင်္ဂလိပ်၊ သက္ကတ၊ ဟိန္ဒူဘာသန္တရစာပေများ လေ့လာသင်ယူခဲ့ပါသည်။

ဘုရားရှင်သာသနာတည်ထွန်းရာ

သီဟိုဠ်သာသနာများလေ့လာခြင်း

ဘာသန္တရစာပေများ လေ့လာ သင်ကြားနေရင်း၊ အားလပ်ချိန်များတွင် ဘုရားရှင် သာသနာဆိုင်ရာ ထူးခြားသော ဘုရား၊ စေတီ၊ သိမ် စသည်တို့ကို

လှည့်လည် ဖူးမြော်ခြင်းကို မပြတ် ပြုတော်မူခဲ့လေသည်။

နာမည်ကျော် ကလျာဏီစေတီ (ဓမ္မစေတီမင်းလက်ထက် ရာမညရဟန်းတော်များ ရဟန်းခံခဲ့သော ကလျာဏီမြစ်နားရှိ သိမ်)၊ ဖဟိန္ဒလေတောင် [သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)ကျွန်းသို့ သာသနာရောက်စ ဒေဝါနိပိယ တိဿမင်းနှင့် မဟိန္ဒမထေရ်တို့ တွေ့ဆုံသော တောင်]...

သိရိပါဒ သမန္တကုဋ္ဌတောင် (မြတ်စွာဘုရား၏ခြေတော်ရာ တည်သော တောင်ပေါ်)၊ ကန္တိစွယ်တော်တိုက်ခန်း၊ အာလောကလိုက်ဂူ (စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်ရာ ကျောက်လိုက်ဂူ)...

တိဿမဟာရာမ၊ ဗလံဂိုဒ၊ အနုရာမြို့ဟောင်းရှိ မဟာစေတီ၊ လောဟပါသာဒခေါ် ကြေးပြာသာဒိကျောင်း၊ မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၊ ထူပါရာမ၊ ဒက္ခိဏသာခါ မဟာစောဓိပင် စသည်တို့ကို ဖူးမြော်မပြတ် လေ့လာခဲ့ပါသည်။

ဝေဒဂူဆရာတော် ရှင်သာမဏေဘဝဖြင့် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)ကျွန်းသို့ ရောက်ရှိစဉ် အဆိုပါ နေရာထူး နေရာမြတ်များသို့ ဆရာတော်ဦးအာဒိစ္စ ကိုယ်တော်တိုင် လိုက်လံ ပြသဖူးမြော်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထားပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်ခါနီး

အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့

လှည့်လည်ဖူးမြော်လေ့လာခြင်း

သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)နိုင်ငံတွင် သုံးနှစ်သုံးမိုး ဘာသန္တရ ဗဟုသုတ ပညာရပ်များ ဆည်းပူးလေ့လာ သင်ကြားပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ကြွရောက်တော်မူ

သည်။
မရွှိမဒေသ ဝိဟာရပြည်နယ်ရှိ ဒဿနိယဌာနနှင့် သံဝေဇနိယဌာနများသို့ ကြွရောက်တော်မူသည်။

ဗုဒ္ဓဂါယာ (ဘုရားပွင့်ရာ မဟာစောဓိပင်)၊ **ဗာရာဏသီ** (ဆာရိနတ်-ဒိဂဒါဝန်တော)၊ **သာဝတ္ထိဇေတဝန်ကျောင်း**၊ **ရာဇဂြိုဟ်** (ဆဠုဝန်ကျောင်း)၊ **နာလန္ဒာ** (ယခင် မဟာယာနတက္ကသိုလ်)၊ **ကုသိနာရုံ** (ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ အင်ကြင်းတော) စသည့် ဒေသများသို့ ဖူးမြော်လေ့လာခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ မြို့တော်များဖြစ်သော ကလကတ္တာ၊ ဘုံဘေ၊ မဒရပ်၊ လစ်ခနောင်း (ဝိဟာရပြည်နယ်၏ မြို့တော်) စသည်တို့သို့လည်း လှည့်လည် သုတရှာဖွေကြည့်ရှုခဲ့ပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၃၀၄ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ ကတိန္ဒာသို့ ပြန်ကြွတော်မူလေသည်။

နေရင်းဒေသဖြစ်သော ကတိမဟာရင်စာသင်တိုက်ကြီးသို့ ပြန်ရောက်လာသော ဆရာတော်ဦးအာဒိစ္စအား ကတိမဟာရင်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးဝုမပါလသည် လွန်စွာ ချီးမြှောက်တော်မူသည်။

တက္ကသိုလ်မှ အတတ်ပညာ စုံလင် တတ်မြောက်လာသော သားတော်မင်း သားလေးကို အိမ်ရှေ့အရာ ချီးမြှောက်သော ခမည်းတော်ဘုရင်ကဲ့သို့ မိမိတပည့်ဦးအာဒိစ္စကို တိုက်အုပ် ရာထူးပေး၍ ပရိယတ္တိစာပေပို့ချစေ၏။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

ကျန်းမာရေး အတွက် အကြံပေးချက်များ

♦ **ဒီဃရာသီဥဒ္ဒါ**(မတ်လ ၂၁ ရက်မှဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

○ အာပေါဓာတ်စာများ

ကျွဲသား၊ ကြံ့သား၊ ရေမြေ့သား၊ ဝက်သုံးထပ်သား၊ ခရု၊ ကထာနံ၊ ကနကမာ၊ ချိုင်း၊ ဘဲငန်း၊ ဖား၊ ငါးလင်း၊ နှမ်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးထယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးရူး၊ ငါးဂဠုန်၊ ငါးရံ၊ ငါးထက်မ၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကူရုံ၊ ကဘီလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသပိုး၊ ငါးသလဲထိုး...

ဆီချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ ဗေဗုသီး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ဖရဲသီး၊ ကျောက်ဖရဲသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ နာနတ်သီး၊ ပုံလုံသီး၊ သင်္ဘောသီး၊ ငှက်ပျောသီး...

ကနဖော့၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ လယ်ပတူ၊ အောင်မဲညို၊ သပွတ်၊ ရေထိကရုံး၊ ကြက်သွန်နီ၊ မင်းကွတ်သီး၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညှိ၊ တော်သလင်းဖူး၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ နံနံ...

ဆိတ်ပူ၊ မုန်ညင်းဖြူ၊ ပိုးရည်ကြို၊ ကြံရည်၊ အုန်းရည်၊ ဖလံတောင်ဝေ့၊ (ရေ) သရက်ကင်း၊ မဲလီကြို။

○ ပထဝီဓာတ်စာများ

ကြက်၊ ချို၊ ခါ၊ ငှက်၊ ဆတ်၊ သပင်၊ အယ်၊ ဆိတ်၊ ဝက်ပေါင်းသား၊ အမဲ(ရွာ)သား၊ ခွတ်၊ ပုတတ်၊ လင်းမြွေ၊ စပါးကြီးမြွေ၊ ပုရစ်၊ ဝလု၊ ငါးရူး၊ ငါးကြောင်၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်စပ်၊ ဝဇွန်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးမြွေထိုး၊ ဆိတ်နို့၊ ကျွဲနို့၊ ထောပတ်...

မိန်းဥ၊ ကိုင်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန်စွန်းဥ၊ ဥသွစ်၊ တညင်း၊ မာလကာ၊ ဒူးရင်း၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ပိုးစာရွက်၊ မုန်လာဥ၊ ဆကာကညင်း၊ ရွှေဖရဲသီး၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်း၊ ကြော်၊ စားတော်ပဲ၊ သစ်ကြားသီး၊ အုန်းသီး၊ ဒန့်သလွန်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်။

♦ **ဗြိသ္မရာသီဥဒ္ဒါ**(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

○ ဝါယောဓာတ်စာများ

ငါးနူးမ၊ ငါးမြိုင်၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ ငှက်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ ကင်္သန်းရွက်၊ မာလာဖူး၊ ပုတက်စာ၊ သရက်ကင်းဖူး၊ ခွေးတောက်၊ သပွတ်ခါး၊ ကြောင်ဥ၊ သင်္ဘောသီးရင့်၊ တမာရွက်...

ရင်ပြား၊ ရှားစောင်ခါး၊ လက်ဖက်၊ ကန်ကလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲလီ၊ ဆီးဖြူ

သီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ကစောခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ စပါးလင်း၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ဟင်းနုနယ်၊ ထန်းလျက်၊ မုန်ညင်းခါး။

○ တေဇောဓာတ်စာများ

ငါးပြေမ၊ ငါးဖမ်းမ၊ ငါးတန်း၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ငါးကြင်း၊ ငါးသလောက်၊ မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်၊ ကြောင်၊ ကြက်၊ ရှဉ့်၊ ကြက်သား...

ဒူးရင်း၊ ဩဇာ၊ သင်္ဘောသီးမှည့်၊ ရဲယို၊ စောင်းလျား၊ မရန်း၊ သံပရာ၊ ရှောက်ချဉ်၊ ဆီးချဉ်၊ ကနရို၊ လက်လုပ်ချဉ်မျိုးရုံ၊ မုန်လာဥ၊ ရှိ၊ မျစ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်း(ဂျင်း)၊ ဖိတ်ချင်း၊ ငရုတ်ကောင်၊ ငရုတ်သီး၊ ကရဝေ၊ သစ်ကြဲပိုး၊ လေးညင်း၊ ပတ်ကော...

ကန်ချပ်နီ၊ ပင်စိမ်း၊ ဒန့်သလွန်၊ တောင်သလဲ၊ ကင်ပွန်း၊ ငှက်၊ ကြာဟင်း၊ ကုတ္တို၊ ထန်းရည်၊ ဝဥ၊ ပီလောပိနီဥ။

♦ **မေထုန်ရာသီဥဒ္ဒါ**(မေလ ၂၁ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

♦ **ကရကဋ်ရာသီဥဒ္ဒါ**(ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အဓိကစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

♦ **သီဟရာသီဥဒ္ဒါ**(ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)

တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြည့်သုံးစွဲ၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

♦ **ကန်ရာသီဥဒ္ဒါ**(ဩဂုတ် ၂၂ ရက်မှ ဝက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်စားသုံးပါ။

♦ **တုရာသီဥဒ္ဒါ**(ဝက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အဓိကစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာကို ချင့်ချိန်သုံးဆောင်ပါ။

♦ **ဗြိသ္မရာသီဥဒ္ဒါ**(အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

♦ **ဒေသရာသီဥဒ္ဒါ**(နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အဓိကစားသုံးစွဲ၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

♦ **မကာရရာသီဥဒ္ဒါ**(ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

♦ **ကုရာသီဥဒ္ဒါ**(ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အဓိကအားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်လျော့ပေါ့ပါ။

♦ **မိန်ရာသီ**(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို ဖြည့်ဆည်းသုံးဆောင်၍ တေဇောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ဖြည့်စွက်ပါစေ
ဆေးသူတွေသိ
နတ်ရွာရောင်ခြည်စုရင်းသုဂ္ဂ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရှကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးပိုမုတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၂ YR ၀၀၆၀၂၅)

ကြော်ငြာနှင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းပိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရှကြောအားတွေ့၊ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရှကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရှကြောတွေ့၊ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းပိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်ကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လှုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရှကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းပိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ့ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရှကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ဖိုဝဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရှကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရှကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျော့အဆန့်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ဖိုဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’
‘ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရှ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရှကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ဖိုဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗလမ်းမကြီး၊ သွန္နာပုတ်တိုင်းဒေသနီ၊
မြောက်ဥက္ကလာပျဉ်းမယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၁

ဦးဇော်ထွန်း

ဤ သတ္တလောက
ကြီးတွင် ကျွန်တော်တို့
ဆီနိုင်သေးသော
ဓမ္မိရဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်
တွေ ရှိနေခဲ့ပါသည်။
မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များအပြင်
စုန်းပညာ၊ ကဝေပညာ၊
ယဉာသည် အမျိုးမျိုး
တို့နှင့် တွေ့ကြုံ
မြင်တွေ့ခဲ့ရသော
စာရေးသူ၏
အဘိုးအကြောင်းကို
အောက်ပါ ဖြစ်ရပ်မှန်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းအနေ
ဖြင့် ရေးသားတင်ပြ
လိုက်ရပါသည်။

အချိန်ကား
၁၉၃၂ ခုနှစ်၊
ဇွန်လလဆန်း
အလယ်ပိုင်း ရေနံမြေ
ဘီအိမ် ကုမ္ပဏီ
အင်္ဂလိပ်အစိုးရက
အုပ်စိုးနေချိန်
ဆောက်ရန်ချက်စက်ရုံ
တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်
နေခဲ့ရသော မစ္စတာဂျွန်၏ ထူးခြား
ဖြစ်ရပ်ဆန်းအမှန်ကို စာရေးသူ၏
မိခင်အိုကြီးထံမှ ကြားသိခဲ့ရပါသည်။
မစ္စတာဂျွန် ဆိုသူမှာ တခြားသူ
ဟုတ် စာရေးသူ၏အဘိုး ဖြစ်သည်။
အင်္ဂလိပ်လက်အောက်တွင် အင်္ဂလိပ်
အမည်နှင့် အလုပ် လုပ်နေသော မြန်မာ
လူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာစစ်စစ် အင်ဂျင်နီယာ
အရာရှိဖြစ်သည်။

လမ်းမတော် ကိုဦး

အင်္ဂလိပ်လက်ထက် ကျွန်တော်အဘိုး၏
အောက်လမ်းပညာသင်္ချာများနှင့်

ထူးခြားဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၁)

အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့များကို အိန္ဒိယ ယူခဲ့ပြီး ၁၉၃၀ ဗြည့်နှစ်ဦးလိုင်တွင်
နိုင်ငံ၊ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတို့တွင် ပညာသင် ရေနံမြေ၌ အလုပ် လုပ်နေခဲ့သူဖြစ်

သည်။

မစ္စတာဂျွန်မှာ ယခုလက်ရှိ ဝန်းပိုင်ရာထူးကို ရနေခဲ့ပြီး မစ္စတာဂျွန်၏ ဝါသနာနှင့် ထူးခြားချက်ကတော့ အမဲ ပစ် တော်သည်။ သေနတ် လက် ဖြောင့်သည်။

ချောက်၊ ရေနံချောင်းနှင့် နီးစပ်သော ရေနံမြေပတ်ဝန်း ကျင် ပခုက္ကူ၊ ယော၊ စောနယ် တစ်ဝိုက်နှင့် ရိုးမတောင်ခြေ တစ်ဝိုက် အမဲမပစ်ဘူးသည့် နေရာမရှိ။

အလုပ်အားရက် အလုပ် ပိတ်ရက်ရှည်ရှိလျှင် တစ်တော ဝင်၊ တစ်တောင်ထွက် အမဲပစ်လေ့ ရှိသည်။

မစ္စတာဂျွန်၏ သူငယ်ချင်းလုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တွေထဲမှ အင်္ဂလိပ်အရာရှိ၊ မြန်မာအရာရှိ မင်းမှုထမ်းများ၊ တပည့် များ အမဲပစ်တိုင်း လိုက်ပါကြသည်။

အမဲပစ်ရာတွင် လိမ္မာပါးနပ်ပြီး ကျွမ်းကျင်သူပီပီ အမဲလိုက်ဝတ်စုံ၊ အမဲလိုက်ပစ္စည်း၊ ဆေးဝါးအသုံး အဆောင်တွေ စနစ်တကျ အမြဲ အပြည့်အစုံ ပါရှိသည်။

မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများကလည်း အမဲပစ် တောလိုက်ဖို့ မစ္စတာဂျွန်ကို အမြဲဖိတ်ခေါ်သည်။ အကူအညီ တောင်းခဲ့ကြသည်။

နိုင်ငံခြားမှ အင်္ဂလိပ်ဧည့်သည်တွေ ရောက်တိုင်း မစ္စတာဂျွန်အကူအညီ နှင့် အမဲလိုက်သည်။ အမဲလိုက်တိုင်း မစ္စတာဂျွန်ပါတိုင်း သားကောင်ရကြ သည်။

သားကောင်ရလျှင် ညစာ စားပွဲ တည်ခင်းကြသည်။ မစ္စတာဂျွန်က အင်ဂျင်နီယာအရာရှိပီပီ နေပုံထိုင်ပုံ **၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

စည်းစနစ် အလွန်ကြီးသည်။

ဘီအိုစီမှပေးထားသော အိမ်ဂေဟာ တွင် မိသားစုတွေ နေထိုင်ရသည်။ သမီးလေးယောက် ဖခင်ဖြစ်၍ သမီး လေးယောက်စလုံးကို ကျောင်းအိပ် ကျောင်းစား အင်္ဂလိပ်ကျောင်း ဘော်ဒါ ထားသည်။

နွေရာသီကျောင်းပိတ်ကြမှ ဘီအိုစီ အိမ်မှာ မိသားစုတွေ စုံစုံညီညီ ပျော်ပွဲ စားထွက်ခြင်း၊ အပန်းဖြေခရီးသွားခြင်း၊ ရေနံမြေတစ်ခွင် အပျော်ခရီးထွက်ခြင်း တွေကို ပိတ်ရက်တိုင်း မိသားစုတွေ သွားနေကျဖြစ်သည်။

မိမိအိမ်ခြံတွင် အိမ်လုံခြုံမှုအတွက် လေ့ကျင့်ပေးထားသော အင်းခွေးကြီး များ မွေးထားသဖြင့် မစ္စတာဂျွန်၏ အိမ်အနီးသို့ တော်တန်ရုံ မလာရကြ။

အင်္ဂလိပ်အရာရှိများနှင့် တန်းတူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ ယုံကြည်မှု ကို ရရှိထားသူပီပီ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင် မှုကြောင့် ဝန်းပိုင်ရာထူးကို ရရှိခဲ့သည်။ ဒီနေ့ အမဲပစ်ရန် မစ္စတာဂျွန် အပါဝင် ကားသုံးစီး ရိုးမတောင်ခြေသို့

ဦးတည်မောင်းနှင်လာကြသည်။ ကား ဆက်၍ မောင်းမရသော နေရာတွင် ကားများကို အစောင့်များနှင့် ထားခဲ့၍ တောထဲသို့ ခြေကျင်ခရီး နှင်ရမည်။

သက်လုံကောင်းမှု၊ သတ္တိရှိမှု၊ လက်နက်ပြည့်စုံမှုတို့ ရှိပြီးသားဖြစ် သည်။ မစ္စတာဂျွန်တို့အဖွဲ့ စိတ်အား ထက်သန်စွာ တောထဲသို့ တိုးဝင်ခဲ့ပြီး သုံးနာရီလောက်အကြာ စိမ့်စမ်း စီးဆင်းသံနှင့်အတူ ရေသောက်ဆင်း နေသော ချေငယ် အုပ်စုတစ်စုကို တွေ့ရပြီ။

သို့နှင့် အားလုံး ခြေသံလုံလုံနှင့် စမ်းရေချောင်းစုံရာသို့ လေအောက်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေရာယူပြီးသား ဖြစ်နေ သည်။

ဒိုင်းခနဲ သေနတ်သံနှင့်အတူ နောက်ဆက်တွဲ သေနတ်သံတွေ တောတစ်ခုလုံး လွှမ်းသွားသည်။ သေနတ် ထိမှန်သွားသော ချေငယ် တစ်ကောင် တုံးလုံးလဲကျသွားသည်။ တစ်ကောင်က ချက်ကောင်း မထိ သဖြင့် ထပြေးရန် ကြိုးစားနေသည်။

မစ္စတာဂျွန်က ပစ်ပြီးသား သေနတ် မောင်း အမြန် အသင့်တင်ပြီး ထပြေး ရန် ကြိုးစားနေသော ချေငယ်ကို ပစ်ချလိုက်သည်။ ထိုချေငယ် ဇီဝိန် ချုပ်ငြိမ်သွားသည်။

မစ္စတာဂျွန်၏ အမဲပစ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာပါးနပ်သည့် အတွေ့ အကြုံအရ မုဆိုးကြီးများ လုပ်ဆောင် ချက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ကိုယ့်ကို ပြန် လည်တိုက်ခိုက်နိုင်မည့် သားကောင် ဖြစ်ပါက သွေးရှူးသွေးတန်း ကျားနာခဲ့ သလို တရှူးထိုး တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။ ဒါကို လက်မနှေးသင့်၊ မိမိက ဦးအောင် အရင်နှိမ်နှင်းနိုင်မှ တော်ရုံကျမည်။ သူငယ်ချင်းများ လက်ခုပ်တီး

ထောပနာဖေး ချိုးပွမ်းကြသည်။ ယနေ့ ည ညစာစားပွဲတစ်ခု အောင်မြင်စွာ တည်ခင်းကြဦးမှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

သည်လိုနှင့် အချိန်အားလပ်ရက် မှန်သမျှ ရိုးမတောထဲမှာ မစွတာဂျွန် နှင့်အဖွဲ့ အမြဲ အမဲပစ်လေ့ ရှိနေကြ သည်။ သွားနေကျ၊ လာနေကျ တော များဖြစ်၍ လူစွဲခွဲပြီး (၂)ယောက်တွဲ (၃)ယောက်တွဲ အမဲရှာဖွေ ထွက်ခဲ့ကြ သည်။

မစွတာဂျွန်က အဖော်မလို၊ တစ်ဦး တည်း၊ တောကျွမ်းပြီးသာ။ မိမိတို့ ဆုံမည့် စမ်းချောင်းအနီးသို့ နာရီကိုက် ပြီး ချိန်းလိုက်ကြသည်။

အချိန်ကလည်း နေ့လယ်(၁၂)နာရီ လောက်ရှိမည်။ နေရောင်က သစ်တော အုပ်တွေကြောင့် မှောင်စိုချိုး အချိန်လို ဖြစ်နေသည်။

မစွတာဂျွန်အနီးသို့ လူရိပ်လိုလို သားကောင်လိုလို ရိပ်ခနဲ တိုးဝင်လာ သည်။ ဖြတ်သွားသည်။ လိုက်လာနေ သည်ဟု ခံစားမိသည်။

မစွတာဂျွန် ခြေသံလုံလုံနှင့် သား ကောင် ချောင်းသလို နားစွင့်ထား သည်။ “ဘာပါလိမ့်”ဟု စိတ်ထဲတွင် အတွေးဝင်လာသည်။ တောကောင် တော့ မဟုတ်ပါ။

လေသံလည်းငြိမ်၊ ရေသံလည်း ငြိမ်သည့်နေရာ။ သည်လိုနှင့် မိမိတို့ ဆုံနေကျ နေရာသို့ တစ်ဖွဲ့ပြီးတစ်ဖွဲ့ တဖွဲ့ဖွဲ့ ရောက်လာကြသည်။

သေနတ်သံ တစ်ချက်ကြောင့် သား ကောင်တစ်ကောင်တော့ ရလာကြ သည်။ မစွတာဂျွန်ကတော့ သေနတ် တစ်ချက်မှ မပစ်ခဲ့ရ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် အားရက်တိုင်း အင်္ဂလိပ်ညွှန်သည်များ ရောက်တိုင်း သည်တောထဲ ရောက်ရပြန်သည်။

တစ်ယောက်တည်း (၂)ယောက်တွဲ သွားတိုင်း မိမိနောက်မှ လူတစ်ဦး အမြဲလိုက်နေသလို ခံစားနေရသည်။ အရိပ်အမည်းတစ်ခုကလည်း ကပ်ပါ နေသည်။

သည် အကြောင်းတွေကိုတော့ မစွတာဂျွန်မှလွဲ၍ မည်သူမျှမသိ။ တောလိုက်မှဆိုးကြီးများ ခံစားရသလို တောခြောက်ခြင်းများလား၊ မဖြစ်နိုင် ပါ။

* * *

ဒီလ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက် မိသားစုတွေ အိမ်မှာ စုံစုံညီညီ။ ဦးလေး၊ အဒေါ်တွေ ရောက်နေတယ်။ မွေးနေ့ပွဲ၊ ညစာစားပွဲ၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေ လုပ်ကြ။ ရေနံမြေတစ်ခွင် ကား အပျော်စီး ထွက်ကြတယ်။

မစွတာဂျွန်ကိုယ်တိုင် ကားမောင်း ကာ တောင်ဆင်းတောင်တက် ပျော်စရာကောင်းတယ်။

စာရေးသူအမေရဲ့ ပြောပြချက် အရ ဒယ်ဒီက ကားမောင်းသိပ်တော် တယ်။ ချောက်၊ ရေနံချောင်း ရေနံမြေ တွေဘက်သွားရင် ယခု ဒေါင်းသေ ချောင်း သဲချောင်းကို ဖြတ်ရတယ်။

သဲထဲမှာ ကားကို ဝါယာအမျိုးမျိုး ပြောင်းပြီး ဖြတ်သန်းရတယ်။ လူသူ အရောက်အပေါက်နည်းတဲ့ နေရာတွေ

ဆိုတော့ အနီးတစ်ဝိုက် တစ်ခုခုဖြစ်ရင် တောင် အကူအညီတောင်းဖို့ မလွယ်။

ဒယ်ဒီက ဘယ်သွားသွား ကားနဲ့ သွားရင် သူ့ရဲ့ အမဲပစ်သေနတ်နဲ့ ခြောက်လုံးပြု၊ သေနတ်တစ်လက် အမြဲပါတယ်။ ဒီနေ့ မြို့ပြင်တစ်နေရာ အရောက် လက်ပံပင်ကြီးတစ်ပင်ပေါ် မှာ အသိုက်ကြီးတစ်ခုကို ဒယ်ဒီ တွေ့ လိုက်တော့ ကားကို ဖြည်းဖြည်းလိုဗ် ပြီး သစ်ပင်ကြီးနား ကပ်လိုက်တယ်။

အသိုက်ကြီးကို သေချာကြည့်လိုက် တော့ ငှက်ကြီးဝန်ပိုအသိုက် ဖြစ်နေ တယ်။ အသင့်ပါလာတဲ့ အမဲပစ် သေနတ်ကိုယူပြီး ဝဲယုံနေတဲ့ ငှက်ကြီး ကို ချိန်ပြီး ပစ်ချလိုက်တယ်။

ငှက်ကြီးလဲ တောင်စောင်းဘက် ထိုးကျသွားတယ်။ ဘိုင်ကုလားက ချက်ချင်း... တပည့်ကျော်ပီပီ ပြေး ကောက်လာတယ်။

ဒယ်ဒီက ဒါ Flying Shoot ခေါ် တယ်။ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ပစ်မှတ်ကို အလွယ်တကူ မှန်ဖို့ဆိုတာ မလွယ် ကြောင်း မိသားစုတွေကို ဝမ်းပန်း တသာ ပြောပြတယ်။

ဒယ်ဒီ တကယ်တော်တာပဲလို့ သမီး တွေက ပျော်နေတယ်။ အိမ်ရောက် တော့ ငှက်ကြီးဝန်ပိုသား ကြော်စား တာ တကယ်ကောင်းတယ်။ ပျော်စရာ ကောင်းတယ်လို့ စာရေးသူရဲ့ မိခင်ကြီး က ပြောပြတယ်။

သူတို့ညီအစ်မတွေ ကလေးပီပီ ဘာမှ မသိကြသေးပေ။ တကယ် တော့ မစွတာဂျွန်က ငှက်ကြီးဝန်ပိုရဲ့ အသိုက်အမြဲတစ်ခုကို ဖျက်ဆီးလိုက် ခဲ့တယ်။

နောက်နေ့ ဒယ်ဒီက အဲဒီ လက်ပံ ပင်ကြီးဘက်ကို သွားသွားကြည့်ခဲ့ တယ်။ သူ ပစ်ချလိုက်တဲ့ ငှက်ကြီးက

အထီးကြီး ဖြစ်ပါစေလို့ သူ ဆုတောင်း ခဲ့တယ်။

ဆုတောင်း မပြည့်ပါ။ ကျန်ခဲ့တဲ့ ငှက်ပေါက်ကလေးတွေနဲ့ ငှက်မကြီး မဟုတ်။ ငှက်အထီးကြီး အထီးကျန် ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်း ဟင်းချက်ပေးတဲ့ ဘွိုင်ကုလားထံက သိခဲ့ရတယ်။

သို့နှင့် အိမ်က ကလေးတွေ ကျောင်း ပြန်ဖွင့်ပြီ။ အိမ်၌ အလုပ်အားရက် မိသားစု စုံစုံညီညီ မရှိသဖြင့် အမဲပစ် ရန် သူငယ်ချင်းများနဲ့ တောထဲကို ရောက်လာခဲ့ကြပြီ။ လမ်း၌ ကားဘီး ပေါက်သဖြင့် သတ်မှတ်ချိန်ထက် (၃)နာရီလောက် နောက်ကျသွား တယ်။

ခါတိုင်းလို လူစုခွဲပြီးသွားရန်၊ အရေး ကြုံရင် သေနတ်သံ အချက်ပေးရန် ပြောလို့ မိမိနဲ့ ဘွိုင်ကုလားတပည့် (၂)ယောက်သား လူစုခွဲထွက်လာ တယ်။

တောလဲ နက်လာတယ်။ စိမ့်စမ်း စီးဆင်းသံတွေ ကြားလိုက် ပျောက် လိုက်နဲ့ စုရပ်နေရာသို့ နီးလာကြပြီ။

ခေတ္တနားရန် နှစ်ယောက်သား ရပ်ပြီး သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ သစ်မြစ်ဆုံကြီးကို ခေါင်းမှိုလိုက်တယ်။ တပည့်ကျော် ဘွိုင်ကုလားလဲ ပါလာ တဲ့ ကျောပိုးအိတ်ကလေး ခေါင်းအုံးပြီး အိပ်ပျော်သွားတယ်။

တောနက်လာကတည်းက ခါတိုင်း လို အရိပ်မည်းတစ်ခု ကပ်လိုက်နေ တာကိုတော့ မစွတာဂျွန် သိနှင့်ပြီး သား။ မေးခနဲ အိပ်ပျော်သလို ဖြစ်သွား ပြီး နားထဲမှာ “တောက်” ခနဲ တောက် ခေါက်သံနဲ့အတူ...

‘မင်းလောက် မိုက်တဲ့သူ ရှိသေးရဲ့လား မင်းအလုပ်တွေ ရပ်ချိန်တန်ပြီ’ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ‘ပါးစပ်ဟစမ်း

မျိုးချလိုက်’ ပြောပြီး ဖောက်ခနဲ အသံ တစ်ခုနဲ့အတူ ရင်ဘတ်ကို ပုတ်နှိုးလိုက် သလို ခံစားလိုက်ရတယ်။

သူ့အထက်အရာရှိ တစ်ယောက် က အမိန့်ပေးနေသလိုလို၊ ဆူပူကြိမ်း မောင်းနေတာ ခံရသလိုလိုနဲ့ အိပ်ရာ က လန့်နှိုးခဲ့တယ်။

ဘေးအနီးနားကိုကြည့်တော့ စိပ် ပုတီးလေးတစ်ကုံး(ရှလုံး မြက်ပုတီး လေး)ရင်ဘတ်ကို ပုတ်နှိုးသွားတာ စိပ်ပုတီးလေး ဖြစ်နေတာ သိရတယ်။

ပါးစပ်မှာ အဖွေးရနံ့တစ်ခု ရနေလို့ အနံ့ ခံနေတုန်း ဘွိုင်ကုလားက...

‘မစွတာဂျွန် this is blood’ လို့ အော်လိုက်တော့ လက်ကိုင်ပဝါ ထုတ်ပြီး ပါးစပ်ကို အမြန်သုတ်ပစ် လိုက်တယ်။

လက်ကိုင်ပဝါကို လုံးပြီး အိတ်ထဲ ကို ထည့်ထားလိုက်တယ်။ တကယ် တော့ ဝါးထားတဲ့ ကွမ်းတွေ ခွံ့ကျွေး သွားတာကိုတော့ မိမိပဲ သိလိုက်ရ တော့တယ်။

ဒီနေ့ မိမိလက်ချက်နဲ့ သားကောင် မရ သေနတ်တစ်ချက် မပစ်လိုက်ရ။ ညတစ်ည အိမ်ရောက်တော့ အိပ်ရာ ဝင် အိပ်မက်ထဲမှာ...

‘မင်းလုပ်ရင်တွေ ရပ်တန့်က ရပ်တော့။ ဝါ မင်းဆီကို ဒုက္ခသည်တွေ ထွက်လာပြန် တွေ လွှတ်ပေးမယ်။ မင်း (၇)ရက်သာဆီး

တွေကို ကယ်တင်ပေးတာ’ လို့ ပြောသလိုမျိုး။ အိပ်မက် မက် သလို ခံစားရပြန်တယ်။ မှန်ပါတယ်။ ယနေ့ အလုပ်မှ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ တယ်။ အိမ်ရှေ့တွင် လူတွေ စုရုံးစုရုံးနဲ့ ဘာတွေ ဖြစ်နေပါလိမ့်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
လမ်းမတော် ကိုမျိုး

စာရှုသူ... သုတေသီ...
ပညာရှင်တို့အင်ဗျာ...
ဤဆောင်းပါးမှာ ၂၀၀၉ ခုနှစ် လောက်က ရရှိသော ဆောင်းပါးဖြစ်ပါ သည်။
ထိုစဉ်က ဖော်ပြခွင့် မသာခဲ့ပါ။ ယခုမှ ဖော်ပြလိုက်ရသည်ကို စာရေးသူမှ သည်းခံခွင့်လွှတ်စေချင်ပါ သည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရေးသံမြည်ပဂ္ဂဇင်း

ကြောင်းကျဆင်ဖြင့် ပညာခွင်

ဖော်ပြ (မြင်းခြံ)

'ဆရာ...'

အိမ်ပေါ်သို့တက်လာပြီး ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက်လိုက်သောအသံကို ကြား သဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဟေ့... အ၊ လေးလုံးတို့ မိသားစုပါ လား'

ဟု ဝမ်းသာစကားဖြင့် ညှော်ဝတ်ကျေ စကားဖြင့် ကြိုဆိုလိုက်ရ၏။

'လာ...လာ ထိုင်ကြဦး သိမ့်သိမ့် ဧက ဝါမလာဘူးလား'

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်သည်။

'သမီးက သူ့အဘွားအိမ် သွားနေ တယ်ဆရာ'

ဟု အိအိက ဖြေလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်သည်...

မတွေ့ရတာကြာပြီဖြစ်သော အောင် အောင်နဲ့ အိအိမိသားစုကို ချစ်စနိုး ဖြင့် အ၊ လေးလုံးမိသားစုဟူ၍ ခေါ်ဆို ခြင်း ဖြစ်၏။

'ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့'

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်သည်။

'ဆရာ့ဆီကို သက်သက်လာခဲ့တာ'

ဟု အောင်အောင်က ဖြေလိုက် သည်။

'ဘာ အကြောင်းကိစ္စရှိလို့လဲ အောင်အောင်'

'ကျွန်တော့်ဇာတာကို စစ်ဆေးပေး ပါဦးဆရာ'

ကျွန်ုပ်သည် အောင်အောင်၏ စကားဆုံးလျှင် သူ့ဇနီးအိအိဆီသို့ အကြည့်က ရောက်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်၏ မျက်စိအကြည့်သည်...

'အိအိယောက်ျား ဘယ်လိုလဲ'

ဟု မေးချင်သော အဓိပ္ပါယ် ဖြစ် သည်။

'အောင်အောင် စိတ်ချမ်းသာအောင် ကြည့်ပေးပါဆရာ'

ဟု အိအိက တောင်းဆိုလိုက်သည်။

'ကဲ... အောင်အောင် ဘယ်လို ဖြစ်နေတယ်ထင်လို့ ဇာတာကို စစ်ချင် တာလဲ'

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်သည်။

'ဆရာ ပေးထားတဲ့ အင်းနဲ့ ဘုရား ကို မနက်နဲ့ညတိုင်း အလင်းတိုက်ကို ပူဇော်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် အလုပ်က ပါး တယ်။

အလုပ်ကပါးတော့ ငွေဝင်က မကောင်း၊ စိတ်ကမကြည်လို့ ဇာတာ ကို စစ်ဆေးပြီး ဆရာ့ဆီက ထိရောက် မယ့် အင်းဖြစ်ဖြစ်၊ ယတြာပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်ချင်တာ ဆရာ'

ဟု အောင်အောင် ပြောလိုက်သည်။

'ထိရောက်တယ် မထိရောက်ဘူး လို့ ဆိုတာက ဘာလဲ ပြောစမ်း အောင်အောင်'

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရ၏။

'လုပ်ငန်းကောင်းနေပြီး အဆင်ပြေ မယ်၊ ငွေဝင်လေးက ကောင်းနေခဲ့ရင် ဆရာပေးထားတဲ့ အင်းအစီအရင်က စွမ်းနေတယ်၊ ထိရောက်နေတယ်လို့

ကျွန်တော့်စိတ်က မှတ်ထင်ထားတာ ဆရာ၊ လုပ်ငန်းမကောင်းတော့ မထိ ရောက်တော့ဘူးလား ထင်နေတာ ဆရာ'

ဆရာကြီးသည် အောင်အောင်၏ ပြောပြသော စကားတို့ကို ခပ်မဆိတ် နားထောင်ပြီး စဉ်းစားမိသည်မှာ မိမိ ဖြစ်ချင် လိုချင်သော ဆန္ဒတစ်ခုကိုသာ သိသောသူများကို ပြောရမည့်ကိစ္စမှာ လွယ်မယောင်နဲ့ ခက်ခဲသလို ရှိနေ၏။

ဤဇနီးမောင်နှံသည် သာမန် လုပ်ငန်းဖြစ်သောကားမီးခွက်၊ ဘန်ကား ရှိအမျိုးမျိုး ပြုပြင်လုပ်ကိုင်ရာက ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ခန်း၊ တန်ဖိုးကြီးသော ဆိုင်ကယ်၊ အိအိလည်ပင်းမှာလည်း ရွှေဆွဲကြိုးက နေရာယူထားနိုင်ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ကျေနပ်သေးဟန် မတူ။

ကျွန်ုပ်သည် သူတို့ တိုးတက်သည် ကို ကြားသိထားပြီးဖြစ်သည်။ သူတို့ ကျေနပ်မည့် နည်းတစ်ခုခုကို ပေးရ လိမ့်ဦးမည်ဟု စဉ်းစားမိသည်။

'ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇာတာကို ဘယ်လို မြင်ရလို့ စဉ်းစားနေတုန်း ဆရာ' ဟု အောင်အောင်က ကျွန်ုပ်ကို

www.burmeseclassic.com

ကြည့်လျက် နောက်တစ်ကြိမ် မေးလာ ပြန်သည်။

‘အောင်အောင်’

ဟု ကျွန်ုပ်က ခေါ်လိုက်သည်။

‘ဗျာ’

ဟု ထူးလိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို ကြည့် နေ၏။

‘လောကီအင်း၊ ဂါထာ၊ မန္တရား၊ ယတြာအစီအရင်တိုင်း ကောင်းပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် အကြောင်းနဲ့အကျိုး ဆီလျော်မှုရှိမှသာ ကောင်းကျိုးက ဖြစ်လွယ်၊ ရလွယ်တယ်။

အကြောင်းနဲ့အကျိုး မဆီလျော် သေးရင်တော့ ဘယ်လိုလုပ်လုပ် ဖြစ် လွယ် ရလွယ်မှာ မဟုတ်ဘူး’

တို့ဆရာများက လူတစ်ယောက် အတွက် အကြောင်းအကျိုး ဆီလျော် မယ့် နည်းစနစ်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား ရွေးချယ်ပြီးမှ စီရင်ပေးတာပဲ။ ပေးတိုင်း ဖြစ်မယ်လို့တော့ မမှတ်နဲ့။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကံတရားကလဲ ရှိသေးတယ်။ ကောင်းကျိုးပေးချိန်ရောက်မှလဲ ဖြစ် တတ်တာပဲ’

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

‘အကြောင်းအကျိုး ဆီလျော်မှ ဆိုတာ ဘယ်လိုအဓိပ္ပါယ်ဆိုတာ ရှင်းပြ ပါဦး ဆရာ’

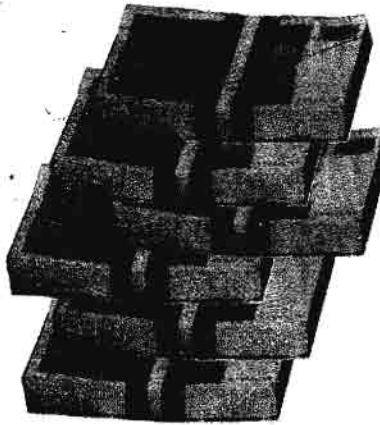
ဟု အောင်အောင်က မေးလိုက် သည်။

‘ကြခင်းကို ပိုင်ပေမယ့် ကြိုကိုစား လို့မရတဲ့ ပြိတ္တာအကြောင်းနဲ့ ဥပမာ ထားပြီး ပြောပြရင် အောင်အောင် နားလည်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်’

ဟု ကျွန်ုပ်က စကားဦးသန်းလိုက် သည်။

‘သမီးတို့ နားလည်အောင် ပြောပြ ပါဦးဆရာ’

ဟု အိအိက ပြောပြန်သည်။

‘ဆရာ ဖတ်ဖူးထားတဲ့ ဥပမာ **ဝတ္ထုမှာ** အမျိုးသားတစ်ယောက်သည် ကြံစဉ်းကို ပန်းထပ်၌ထမ်းပြီး ကြံ တစ်ချောင်းစုပ်လျက် သွားနေ၏။

အမျိုးသားတစ်ဦးကလဲ ကလေး ငယ်လေးနဲ့အတူ နောက်မှ လိုက်သွား နေတယ်။ မလိမ္မာသော ကလေးငယ် သည် ကြိုကိုတောင်း၏။ ကြံထမ်း ထားသူသည် မကြားချင်ယောင်ဆောင် လျက် ရှေ့မှ မြန်မြန်သွား၏။

ကလေးငယ်သည် နောက်မှ နေလျက် ငိုကြွေးပြီး ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြိုကိုတောင်းသောအခါ ကြံပိုင်ရှင် သည် မရှိသေသောစိတ်ထားဖြင့် ကလေးအား ကြံတစ်ချောင်းကို နောက် ပြန် ပစ်ချပေးလိုက်တယ်။

ကလေးငယ်ကို နောက်ပြန်ပစ်ချပေး ခဲ့သော ကြံပိုင်ရှင်သည် ဆရာတို့ ဂေါတမဘုရား၏ လက်ထက်တော်မှာ ကြံနောက်ပြန်ပစ်ပေးခဲ့သော ကုသိုလ် ကြောင့် **ရွစ်မင်းပယ်စာကြခင်း**ကို ရလေ၏။

ပြိတ္တာသည် ကြံကို စုပ်လိုသော ကြောင့် ကြံကိုယူမယ်လို့ အနီးသို့ ကပ်သည်နှင့် ကြံသည် ကွယ်ပျောက် သွားသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပြိတ္တာ သည် ကြံကိုမရဘဲ မောပန်းပြီး အကြိမ်ကြိမ် လဲကျနေရတယ်။

အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ပြိတ္တာကို သနားသဖြင့် သူ၏ အတိတ်အကြောင်း ကို ဆင်ခြင်ပြီး သိတော်မူသဖြင့် ကြံကို နောက်ပြန် နုတ်ပြီး စုပ်ဖို့မိန့်ကြား ထောက်မူလေ၏။

အရှင်မောဂ္ဂလာန် မိန့်ကြားသော စကားအတိုင်း ပြိတ္တာသည် နောက်ပြန် နုတ်လိုက်တဲ့အခါ ကြံပင်တို့ ပါလာပြီး ဝလင်စွာ သုံးဆောင်ရတယ်လို့ ဖတ်ဖူး တယ် အောင်အောင်’

ဒီပြိတ္တာဝတ္ထုမှာ အကြောင်းကို ဆီလျော်အောင် မပြုပြင် မလုပ်တတ် လို့ အကျိုးတရားဖြစ်တဲ့ ကြံကို မရဘူး။ အကြောင်းကို ဆီလျော်စွာ နောက်ပြန် လျှော့တဲ့အတိုင်း နောက်ပြန် နုတ်တော့ ကြံကိုရတယ်။

ဒီတိုင်းပဲ အောင်အောင် တို့ပုထုဇဉ် ဆရာတွေက အကြောင်းနဲ့အကျိုးကို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များလို မသိမမြင်ဘူး။ သာမန်အတွေးလောက် - အမြင် လောက် လေ့လာမှတ်ဖူး။ ဖတ်ဖူး ပညာရပ်နဲ့ စီရင်ပေးကြတာဆိုတော့ ဖြစ်တဲ့အခါဖြစ်၊ မဖြစ်တဲ့အခါ မဖြစ်ပေါ့’

ဟု ပြောပြလိုက်ပြီး စကားကို ရပ်ထားလိုက်သည်။

အိအိက-ခေါင်းကို ငုံ့ပြီး နားထောင် သော်လည်း အောင်အောင်စိတ်သည် ဟိုဟိုဒီဒီ ရောက်နေပုံရသည်။

‘ဟေ့... အောင်အောင်’

‘ဗျာ... ဆရာ’

‘ဆရာပြောပြတာ သဘောကော ပေါက်ရဲ့လား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ သဘောပေါက်သလို ရှိပါ တယ် ဆရာ’

ဟု ဖြေလိုက်သည်။

‘အေး... ပြိတ္တာက သူ့ပြုလုပ်ထားတဲ့ ကုသိုလ်အကြောင်းတရားကို သိလျှင်’

အောင် ယူတတ်လို့ ကြံကို မရဘူးမဟုတ်
လား။

အကြောင်းတရားကို တဥ့်အောင်ယူတတ်
တဲ့နည်းကိုယ်လို့ ကြံကိုနောက်ပြန်ယူလို့
အရှင်မဟုတ်ဘဲ ငါ့ကြံချက်နဲ့ ယူလိုက်
တော့ ကြံတွေကို လိုချင်သလောက် ရတယ်
မဟုတ်လား အောင်အောင်'

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ'

ဟု အောင်အောင်က ဖြေလိုက်
သည်။

'အင်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဂါထာမန္တန်ပဲဖြစ်
ဖြစ်၊ ဓါတ်ယတြာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်
နိုင် ဆင်ခြင်ရမယ်။ နှိုက်နှိုက်နဲ့နဲ့ စဉ်းစား
ရမယ်။ သုံးသပ်ရမယ်။ အကြောင်းနဲ့
အကျိုးကိုပါ ဝေဖန်ပိုင်းခြားထားရမယ်
အောင်အောင်။

ဆရာတို့က အောင်အောင်ကို
လုပ်ငန်းအဆင်ပြေအောင်၊ လာဘ်ရွှင်၊
မိတ်ဆွေတိုးအောင်၊ မီးထွန်းအင်းကို
စီရင်ပေးထားတယ်။ ကိုယ်ဖြစ်ချင်
သလို မဖြစ်လာတော့ ကောင်းတယ်၊
မကောင်းဘူး။ ထိရောက်တယ်၊ မထိ
ရောက်ဘူး။ စိတ်ကဖြစ်ရောလား
အောင်အောင်'

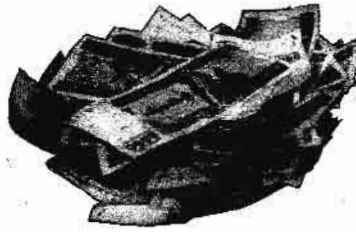
'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ'

'ဆရာပြောသလို စခန်းစနောင်ဖြစ်
နေတာ'

ဟု ဝန်ခံလိုက်သည်။

'လူတိုင်းက... စားဝတ်နေထိုင်ရေး၊
ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးအတွက် တတ်
သည့်ပညာနဲ့ ကျရာတာဝန်ကို ရှန်းကန်
နေရတဲ့ဘဝမှာ အဆင်ပြေတာရှိသလို
အဆင်မပြေတာတွေလဲ တွေ့ကြ
ရင်ဆိုင်ကြရမှာ။

တကယ်တော့ ခုခေတ်မှာ ချမ်းသာ
ဖို့ မလွယ်ဘူး။ ကြွေးမတင်ဘူး။ စား
ဝတ်နေထိုင်ရေး အသင့်အတင့်ပြေ
သည်ရင် မိမိဘဝကို ကျေနပ်ရမယ်

အောင်အောင်။

လောဘမကြီးနဲ့ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်
တွေ့ကိုရှောင်၊ အပျော်အပါးကိစ္စတွေ
ကိုလျှော့၊ သမ္မာအာဇီဝနဲ့ စီးပွားရှာ။
ကံကောင်းချင်ရင် ရတနာသုံးပါးကို
ဆည်းကပ်ပေး။

ဆရာမိဘတို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မမေ့
နဲ့။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မိမိစွမ်းအား
ရှိသလောက် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကို
ပြုလုပ်ပေး။ ဒါဟာ ကံကောင်းအောင်
လုပ်နေတာ၊ ကံကို မြှင့်နေတာ၊ ဇာတာ
စစ်ဆေးတာထက် ကောင်းသေး'

ဟု မေးဆတ်ပြီး ရှည်လျားသော
စကားတို့ကို ပြောပြလိုက်သည်။

အိအိသည် ကျွန်ုပ်ကို အေးအေး
ဆေးဆေးကြည့်ရင်းက စားပွဲခုံကို
လက်သည်းဖြင့် စိတ်ကူးပေါက်သလို
ခြစ်နေ၏။

'တစ်ခုခုတော့ စီရင်ပေးလိုက်ပါဦး
ဆရာ'

ဟု အောင်အောင်က တောင်းပြန်
သည်။

'ဆရာ စီရင်ထားလိုက်မယ် နောက်
ရက်များမှ လာခဲ့လေ'

'ခု ရောက်နေမှတော့ ရက်မရွှေ့
ပါနဲ့ဆရာ။ အင်းစီရင်တာက ဆရာ
အနေနဲ့ လွယ်လွယ်လေးပါ။ အခက်
အခဲမရှိဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါ
တယ်'

ဟုအတင်းအကျပ်အောင်အောင်က
ပြောပြန်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်စဉ်ဘဝကစပြီး

လူတစ်ယောက်၏ နားပူနားဆာဒဏ်
ကို ခံနိုင်စွမ်းမရှိသောသူဖြစ်သည်။
တစ်ဦးတစ်ယောက်က တောင်းဆိုဖန်
များလာပါက ငြင်းပယ်တတ်သူ မဟုတ်
သဖြင့် နေရာမှထလိုက်ပြီး အင်းစီရင်
နေကြ ဘုရားစင်ရှေ့ စားပွဲခုံဆီသို့
ထသွားမိလေ၏။

'အောင်အောင် ခု အသက်(၃၀)
နှစ်အဝင် တနင်္ဂနွေသား ဟုတ်တယ်
မဟုတ်လား'

ဟု ထိုင်လျက်က လှမ်းမေးလိုက်
ရ၏။

'ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ တနင်္ဂနွေသား
ပါ'

ဟု အောင်အောင် ဖြေလိုက်သည်။
မိမိသည် စက္ကူပေါ်၌...

'လုပ်ငန်းကောင်းပါစေ'

ကို နေ့နံ့သင့်အရ ၄+၂+၂+၅+၃
ပေါင်းလိုက်လျှင် (၁၆)ရသဖြင့် (၁၆)ကို
တည်ပြီး ဂြိုဟ်(၈)လုံးဖြင့် စားလိုက်လျှင်
အကြွင်း(၀)ရသဖြင့် (၅)ကွက်
ပတ်လည်အင်း၌ အလယ်၌ တနင်္ဂနွေ
ထောင့်မှစပြီး အကြွင်းလျှော့မှစပြီး
လဒ်(၂)ရ တိုးကာချရမည်။ ထို့
နောက် (၅)ကွက်အင်းအပြင်၌

ခရုပတ်နဲ့အောင်၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊
တော်ရင်၊ မိတ်ရန်ရမည်ကိုတစ်အင်း
ဟု ရေးမှတ်ထားပါသည်။ ထို့နောက်
အသက်(၃၀)နှစ်ရှိသော တနင်္ဂနွေ
သားကို တနင်္လာဂြိုဟ်သက်မှစပြီး
ဂြိုဟ်သက်များအရ အစဉ်တိုင်းတိုးကာ
ရေးခြစ်ကြည့်ရာ တနင်္ဂနွေထောင့်ကွက်
မှာ (၁၃၈)ရသည်။

ထိုနှစ်အင်းကို ကျောက်သင်ပုန်း
ဟိုဘက်နဲ့ ဒီဘက်မှာ ကညစ်နဲ့ အင်းကို
ရေးသွင်းပြီးသောအခါ အောက်ပါ
အတိုင်း ဖြစ်လာသည်။

* * *

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမဆုံ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်ရှင်ဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၂ YR ၀၀၆၀၇၇)

(ယာယီတိုင်ရှင်ဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်မြို့ချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ သောင်ညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါခြင်း ဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးကျိးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်းရှင်ဆေးတိုက်
 အမှတ်-၀/၆၆၆၊ သုဗ္ဗမာလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာမမြို့နယ်၊
 ၇၇-၂၂၂၅၄၁

ရိုးသားကြီးစားသော

ရုဟန်းခေါက်လေးစာပေပါးစုံ

ထူးခြားဆန်းပြား

ကျိပ်မေ့ ခြင်္သေ့ပျား

နှင့် တထူးအောင်မြင်ရေး နည်းလမ်းများ (၁)

ကောသလမြို့မြတ်စွာ

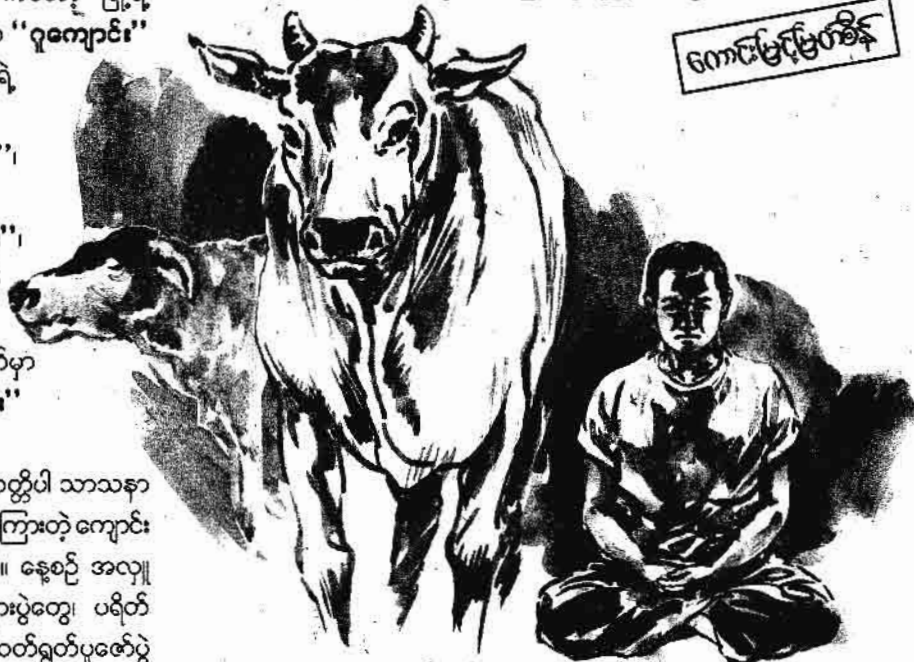
ကျွန်တော်ရဲ့ မွေးရပ်မြေ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့ဟာ ဘာသာ၊ သာသနာနဲ့ပတ်သက်ရင် အလွန် ထူးခြားပါတယ်။ မြို့ရဲ့ ပတ်ပတ်လည်မှာ ပရိယတ္တိကျောင်းတိုက်ကြီးတွေ၊ ပဋိပတ္တိတရားရိပ်သာတွေ အများအပြား ဝန်းရံနေပါတယ်။ မြို့လယ်မှာလဲ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးတွေ အထင်ကရ ရှိပါတယ်။

ပိုပြီး ထူးခြားတာကတော့ မြို့ရဲ့ အရပ်လေးမျက်နှာမှာ "ဂူကျောင်း" တွေရှိနေတာပါ။ မြို့ရဲ့ တောင်ဘက်မှာ "တောင်ဂူကျောင်း"၊ မြောက်ဘက်မှာ "မြောက်ဂူကျောင်း"၊ အရှေ့ဘက်မှာ "သဲအင်းဂူကျောင်း"နဲ့ မြို့ရဲ့ အနောက်ဘက်မှာ "မြတ်ရွှေဂူကျောင်း" နဲ့နေပါတယ်။

ပဋိပတ္တိရော ပရိယတ္တိပါ သာသနာ မြဲနေတဲ့ မြို့မှာ ကျော်ကြားတဲ့ ကျောင်းကြီးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် အလှူအတန်းပွဲတွေ၊ တရားပွဲတွေ၊ ပရိတ်ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပွဲတွေနဲ့ ဝတ်ရွတ်ပူဇော်ပွဲတွေ မြို့အနှံ့ ရှိနေပါတယ်။

မြို့လူထုဟာ အလှူရေစက် လက်နဲ့ပြတ်ကြပါ။ ရပ်ကွက်တွေထဲမှာလဲ အာစီဏ္ဍကံ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်တဲ့ ယောဂီတွေအတွက် ဓမ္မာရုံတွေလဲ ရှိပါတယ်။ နေ့ည အချိန်ပိုင်းတွေနဲ့ တရားအားထုတ်သူတွေလဲ များပါဘူး။

ကျွန်တော်ဟာ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၈)ရက်နေ့က သဲအင်းဂူကျောင်း ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

သဲအင်းရိပ်သာကျောင်းကို တည်ထောင်ခဲ့တာ ယခု ၂၀၁၆ ခုနှစ်မှာ (၂၅)နှစ် ရှိပါပြီ။

ယခုအခါ ကျောင်းတိုက်တွေ၊ မွှာရုံတွေ၊ သိမ်တွေ၊ ဓေတီတွေနဲ့ သစ်ပင်တောအုပ်တွေနဲ့ အလွန်တိုးတက်စည်ကားနေပါပြီ။

၁၉၉၁ ခုနှစ်က စတင် တည်ထောင်စဉ်အခါက ထန်းရွက်တဲက စ၊ ခဲရတာပါ။ တည်ထောင်သူ ဆရာတော်ဟာ အဲဒီအချိန်က အသက်(၄၀)ကျော်ရုံမျှ

ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ အလွန်ရိုးသားကြီးစားပါတယ်။ စိတ်အားထက်သန် ဖျတ်လတ် တက်ကြွပါတယ်။ အဟောအပြောကောင်းတယ်။ တရားပြကောင်းပါတယ်။

ဆရာတော်ဟာ သူကိုယ်တိုင် အလွန်ပြင်းထန်စွာ ကြိုးစားအားထုတ်ပါတယ်။ ယောဂီတွေ၊ တပည့်တွေအပေါ်မှာလဲ အလွန် ဖောတနာထားပါစေတယ်။ မေတ္တာလဲ ကြီးပါတယ်။

ဉာဏ်ပညာ အမြော်အမြင်လဲ ကြီးပါတယ်။

ဒါကြောင့်လဲ ဆရာတော်ရဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေဟာ တဟုန်ထိုး တိုးတက်အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်က ကျောက်ပန်းတောင်း ဗြိတိန် ဆရာတော် စတင် တရားဟော တရားပြစဉ်က ကျွန်တော်တို့ GTI ကျောင်းဆင်း သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်လဲ သွားရောက်တရားနာ တရားအားထုတ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ယခု ကျွန်တော် ကျောက်ပန်းတောင်း ပြန်ရောက်နေတုန်း ဆရာတော်ထံ ကျွန်တော် သွားရောက်ဖူးမြော်ပါတယ်။ ဆရာတော်က သဲအင်းဂူရိပ်သာ ကျောင်းတည်ထောင်တာ (၂၅)နှစ် ပြည့်ပြီဖြစ်လို့ ငွေရတုအထိမ်းအမှတ် စာအုပ် ထုတ်လိုပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စ အတွက်လဲ ဆရာတော်က ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချင်နေပါတယ်။

ညနေ (၆)နာရီလောက်မှာ ကျွန်တော်ဟာ တပည့်ဟောင်း ကိုတင်ဝင်းအောင်(ကိုအေး)နဲ့ အတူ ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်က စာအုပ်ကိစ္စ မိန့်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ တတ်စွမ်းသမျှ ကူညီပါမယ်လို့ လျှောက်ပါတယ်။

အဲဒီနောက် ကျွန်တော်ဟာ ဆရာတော်ဘဝအကြောင်း မေးလျှောက်ပါတယ်။ ဆရာတော်က အောက်ပါအတိုင်း ခရေစတုတ္ထကျ မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။

ကလေးဘဝနှင့် သဲအင်းဂူဆူ

ဘုန်းကြီးဘဝက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မိဘတွေနဲ့ သေကွဲ ကွဲခဲ့ရပါတယ်။ အဖေက ဘုန်းကြီး လသား

အရွယ်မှာ ဆုံးသွားတယ်။ အဖေက ဘုန်းကြီး(၇)နှစ်သား အရွယ်မှာ ဆုံးသွားတယ်။ အဲဒီတော့ အစ်ကိုကြီးနဲ့ပဲ နေရတယ်။ အစ်ကိုကြီးက ရန်ကုန် တာမွေမှာ နေတယ်။ ဘုန်းကြီး (၈)နှစ်သားအရွယ် ၁၉၅၈ ခုနှစ်က စလို့ ရန်ကုန်ရောက်ခဲ့တယ်။

အစ်ကိုကြီးက ကျောင်းထားပေးပါတယ်။ (၇)တန်း၊(၈)တန်းမှာ မူလ သဲအင်းဂူကျောင်း ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တရားပွဲတွေနဲ့ ကြုံခဲ့တယ်။ တရားပွဲတွေ သွားပြီး နာကြားခဲ့တယ်။

သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ကြီးဟာ မှော်ဘီက ကြွလာပြီး တာမွေတို့ ကျိုက္ကဆံတို့မှာ တရားတွေဟောရင် သွားပြီး တရားနာခဲ့တယ်။

အဲဒီတုန်းက သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးရဲ့တပည့် သီလရှင်ကြီးတစ်ပါးကလဲ လာလာပြီး တရားပြတယ်။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက ဘုန်းကြီးက အာနာပါန ရှုမှတ်ခဲ့တယ်။ သီလရှင်ကြီးကတော့ တရားရှုမှတ်ပုံတွေ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ ရှင်းပြတယ်။ ဒါပေမယ့် သဘောမပေါက်ခဲ့ဘူး။

ဘုန်းကြီးက ကလေးဆိုတော့ အာနာပါနပဲ ရှုမှတ်တယ်။ ရှုတယ်။ ထုတ်တယ်။ (၉)တန်း၊(၁၀)တန်းမှာ ဆရာအိမ်မှာ ဆရာမိသားစုနဲ့အတူ တရားထိုင်ကြတယ်။

သဲအင်းဂူက အခုန သီလရှင်ကြီးက တရားပြပေးတယ်။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးရဲ့ တရားခွေနာတယ်။ တရားထိုင်တယ်။ အာနာပါန ရှုမှတ်တယ်။ တစ်နေ့မှာ ဘုန်းကြီးဟာ တရားတွေ ရှုမှတ်ရင်း ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတစ်ခုလုံးဟာ ဘာဖြစ်သွားသလဲဆိုတော့ ထုံတာ၊ ကျဉ်တာတွေ အကုန်လုံး ပျောက်သွားတယ်။ “ဖျင်း” ဆိုပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကြီး

တစ်ခုလုံးဟာ ပေါက်ကွဲသလို ဖြစ်သွားတယ်။

“လင်းခနဲ” အလင်းတန်းကြီး ပေါ်လာပြီး ခန္ဓာကြီးဟာလဲ အမှုန်အမွှားတွေလို ဖြစ်သွားတယ်။ အားလုံးဟာ ဟင်းလင်းပြင်ကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ တရားထိုင်ချိန် (၂)နာရီ ကျော်နေပါပြီ။

“အဓိဋ္ဌာန်ချိန် ပြည့်သွားပြီ” လို့ သတိပေးတော့မှ ရှုမှတ်နေတာ ရပ်လိုက်တယ်။ နေဦး ကြားဖြတ်ပြောရဦးမယ်။ ဘုန်းကြီး လူငယ်ဘဝ (၉)တန်း၊ (၁၀)တန်းတုန်းက ဆံပင်ရှည်ကြီးထားတယ်။ လမ်းသရဲဟစ်ပီပုံစံပေါ့။ ဂျူဒို၊ ကရာတေးလဲ ကစားခဲ့တယ်။ ရန်ပွဲတွေလဲ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

အခုလို တရားတွေမှာ တရားတွေ အားထုတ်တဲ့အခါကျတော့ ခေါင်းတုံးတုံးလိုက်တယ်။ ခေါင်းတုံးနဲ့ တရားထိုင်တယ်။ လမ်းသရဲ မလုပ်တော့ဘူး။

ဝဋ်ကြွေးတုံ့တင် သံဝေဂဝင်ရပြီ

အဲဒီလိုနဲ့ ဆက်ပြီး (၂)ပတ်၊ (၃)ပတ် အားထုတ်လိုက်တော့ တစ်နေ့မှာပေါ့ဗျာ ဝေဒနာတွေ သိပ်မခံစားရဘဲ ပေါ့ပါးနေတယ်။ အာရုံထဲမှာ အလင်းတန်းကြီး ပေါ်လာတယ်။

လူကြီးတစ်ယောက်ဟာ နွား(၂)ကောင် ဆွဲလာတယ်။ နွားမကြီးနဲ့ နွားငယ်လေးပေါ့။ နွားမကြီးက နွားလေးကို လှည့်ကြည့်အော်တိုင်း နွားငယ်လေးကလဲ အော်လိုက်နဲ့ မြင်နေရတယ်။

အဲသလို မြင်နေရပြီး တရားထိုင် အာနာပါန ရှုမှတ်နေရင်းနဲ့ ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် နွားပုံစံဖြစ်သွားတယ်။ နွားလို အော်နေမိတယ်။ နွားမကြီးလိုအော်လိုက်၊ နွားငယ်လေးလို အော်လိုက်နဲ့ ဖြစ်နေတယ်။ ပြီးတော့ အာရုံထဲမှာ

ထိုကြီးက နွားမကြီးရဲ့ လည်ပင်းကို ဘေးနဲ့ခုတ်ဖြတ်လိုက်တယ်ဗျာ။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘုန်းကြီးရဲ့လည်ပင်း တို လက်ဝါးစောင်းနဲ့ ခုတ်တာ ခံလိုက် ပြီး လဲကျသွားတယ်။ တရားဖြုတ်လိုက် ခေတယ်။ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးက ငြင်းစားမိသွားတယ်။

'အင်း... ဝါဟာ သံသရာမှာ ဒီနွားသား အထိကို သောက္ခ ကွဲအောင် လုပ်ခဲ့လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒီတပုဂ္ဂိုလ် ယယ်ယံရွယ်ရွယ်နဲ့ မိတာနဲ့ သောက္ခ ခွဲခဲ့ရတာဖြစ်မယ်'

အဲဒီလိုတွေးမိတော့ သိပ်ကို ထိတ် လန့်သွားတယ်။ ပြီးတော့ နောက် တရားထိုင်တဲ့အခါတွေမှာလဲ မုဆိုးကြီး တစ်ယောက်က သမင်တွေဖမ်း၊ ကြိုး နဲ့ချည်တုပ် သတ်ဖြတ်တာတွေ မြင် နေရပြန်တယ်။

တရားထိုင်နေရင်း ဘုန်းကြီးကို ကြီးနဲ့တုပ်ထားသလို ခံစားနေရတယ်။ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီး တွေးမိပြန်တယ်။

'သံသရာမှာ ဝါဟာ သမင်တွေ တိရစ္ဆာန် တွေကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်သတ်ဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဒီဘာလဲ ခံရလိမ့်မယ်၊ သူများ အသတ်ခံ ရမယ်။ အသတ်ခံရရင် ထဲကျမယ်' လို့ တွေးပြီး ကြောက်လာတယ်။

မယားကျွန်းခံရင် ကောင်းမလား။
ဘုရားကျွန်းခံရင်ကောင်းမလား

အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ ရှုမှတ်တယ်။ ရှုမှတ်တော့လဲ အသားတွေ အရိုးတွေ အကြောတွေ အူအသည်းတွေက အစ မြင်နေရပြန်တယ်။ ပြီးတော့ ပုပ်ပွ ဖျက်စီးတာတွေ မြင်နေရပြန်တယ်။

ဘယ်လိုမှကို နေလို့ မရတော့ဘူး။ လူ့ဘဝကို မနေရဲတော့ဘူး။ သာသနာ့ ဘောင်ထဲ ဝင်ချင်လာတယ်။ အဲဒါနဲ့ တစ်နေ့တော့ အစ်ကိုကြီးကို ပြောပြ တယ်။ "သာသနာ့ဘောင်ဝင်လို့

ကြောင်း' ပြောပြတော့ အစ်ကိုက သဘောမတူဘူး။

'မင်းသာသနာ့ဘောင်ထဲရင် ရဟန်းထံရင် ထိနဲ့ သေခန်းပြတ်ပဲ' တဲ့။ ဘုန်းကြီးလဲ တွေဝေသွားတယ်။

အစ်ကိုက အားကိုးရာလေ။ အစ်ကို က စေတနာနဲ့ပြောတာ။ ဒါပေမယ့် နားထဲက "သာသနာ့ဘောင်ဝင်ရ မယ်၊ သာသနာ့ဘောင် ဝင်ရမယ်" လို့ ကြားနေရတယ်။ ရုတ်တရက် အစ်ကိုကြီးကို...

'အစ်ကို... မယားကျွန်းခံရင် ကောင်းမလား ဘုရားကျွန်းခံရင် ကောင်းမလား' လို့ ပြောမိသွားတယ်။

အစ်ကိုကြီးက ဘာမှ ပြန်မပြောဘူး။ ဒါနဲ့ ဘုန်းကြီးဟာ အစ်ကိုကို ကန်တော့ ပြီး အိမ်အပြင်ထွက်ခဲ့တယ်။

လမ်းပေါ်က ဓာတ်မီးတိုင်အောက် မှာ နွားဖြူတစ်ကောင် တွေ့လိုက်ရ တယ်။ ဒါပေမယ့် အချိန်က ည(၁၀) နာရီရှိနေပြီ။ အံ့သြပြီး သေချာကြည့် လိုက်တော့ ပျောက်သွားတယ်ဗျာ။ ကျုပ်ရဲ့ အာရုံထဲမှာ တွေ့ဖူးတဲ့နွားဗျာ။

နောက်နေ့မနက်မှာ ဆရာတို့ မိသားစုဟာ မှော်ဘီက သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးရင်း တရားအား ထုတ်ဖို့သွားကြတယ်။ ဘုန်းကြီးလဲ ဆရာတို့နဲ့ လိုက်သွားတော့တာပေါ့။ မှော်ဘီရောက်တယ်။ မှော်ဘီကနေ မြင်းလှည်းနဲ့ ဆက်သွားရတယ်။ ညနေ

(၃)နာရီလောက်မှာ မြင်းလှည်းနဲ့ သွားကြတယ်။

မှော်ဘီ စိုက်ပျိုးရေးကွင်းနား ရောက်တော့ မြင်းလှည်းပေါ်မှာ အတူ ပါလာတဲ့ သူက "ဟေ့ကောင် ငါ့ဆေးတံထဲ ဆေးထည့်ပေးစမ်း" တဲ့။ ကျုပ်လဲ ဘာမှ ပြန်မပြောနေတော့ဘဲ "ဟုတ်ကဲ့" ဆိုပြီး ထည့်ပေးတယ်။ မီးညှိခိုင်းပြန်တယ်။ ကျုပ်က ဆေးလိပ် မဲသောက်တတ်ကြောင်း ပြောတယ်။ သူက ဇွတ်ခိုင်းတယ်။

ပြီးတော့ ကျုပ်ဇက်ပိုးကို အုပ်ချ လိုက်တယ်။ သုံးခါအုပ်တော့ ဆရာက မြင်သွားပြီး အဲဒီလူကို ထိုးမယ်ကြိုက် မယ်လုပ်၊ မြင်းလှည်းပေါ်က မောင်းချခဲ့ တယ်။ ကျုပ်ကလဲ သည်းခံနေခဲ့ပါ တယ်။

ဟိုတုန်းက လမ်းသရဲစိတ်နဲ့ဆို ဘယ်ရမလဲ၊ သူချကိုယ်ချပဲ။ ကျုပ်က လဲ စိတ်ဆတ်တယ်။ မဟုတ်မခံဘူး။ ခုတော့ တရားအားထုတ်ဖို့ ရဟန်းဝတ် ဖို့ ထွက်လာတာဆိုတော့ အောင်အည်း သည်းခံနေရတယ်။

အဲဒီတော့မှ သဲအင်းဂူဆရာတော် ကြီးထံ ရောက်ခါနီးမှ ဇက်ပိုးကို (၃)ခါ အအုပ်ခံခဲ့ရတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဆရာတော်ကြီးဟာ မှော်ဘီမြို့နယ်၊ နှောကုန်းရွာ ဒေသမှာ သီတင်းသုံး တရားပြနေခဲ့တယ်လေ။

ဒာနုဏ္ဍက ရဟန်းဒကာမ

သဲအင်းဂူကျောင်း ရောက်တော့ ဆရာတို့နဲ့အတူ တရားအားထုတ် တယ်။ ရဟန်းဆံမယ် ဒကာတွေ အများ ကြီး ရှိခဲ့တယ်ဗျာ။ အဲဒီမှာ တရားတောင်း နေတဲ့ ဒေါ်မြင့်မြင့်တို့၊ ဆရာတို့ကလဲ ရဟန်းဆံမေးချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် က ဘယ်သူ့မှ လက်မခံခဲ့ပါဘူး။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်အာရုံထဲမှာ ရဟန်းဒကာမကြီးက ပေါ်ပြီးသားဗျ။ နောက်တော့ အဲဒီ ဒကာမကြီးရောက်လာတယ်။ အရာရှိတစ်ဦးပါပဲ။ ကျုပ်တို့နေတဲ့ မိုးကောင်းဇရပ်မှာ သီလရှင်လေးတွေနဲ့ ဒကာမကြီးနဲ့ တွေ့တော့...

ဒီကလေးက ရဟန်းဝတ်မှာ ရဟန်းဒကာမ သံဃာ့

လို့ပြောတော့ အဲဒီ ဒကာမကြီးက ရဟန်းခံပေးခဲ့တယ်။ **၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လမှာ ရဟန်းအဖြစ် သာသနာ့ဘောင် ရောက်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်အသက်(၂၁)နှစ် ရှိပြီ။**

ရဟန်းဘဝနဲ့ ဆက်ပြီး ရဟန်းတရားအားထုတ်တယ်။ အပြင်ဓမ္မာရုံမှာ တစ်ချိန်ကို (၂)နာရီ အားထုတ်ရတယ်။ အဲ...ဝါတွင်းအထူးအဓိဋ္ဌာန်နဲ့ တရားစခန်းပွဲမှာတော့ တစ်ခါထိုင် (၃)နာရီ မထိုင်နိုင်ရင် လက်မခံဘူး။

ကျုပ်က အဲဒီအထူးအဓိဋ္ဌာန်ပွဲကို အားထုတ်ချင်တော့ အပြင်ဓမ္မာရုံမှာ (၂)နာရီ အားထုတ်လေ့ကျင့်ပြီးတော့ (၃)နာရီ ရအောင် လေ့ကျင့်ခဲ့တယ်။

ဝါတွင်းရောက်တော့ ဝါတွင်း(၃)လ အထူးအဓိဋ္ဌာန်ပွဲ စတယ်။ ဆွမ်းစရိတ် (၄၅)ကျပ် လှူရတယ်။ ရဟန်းဒကာမကြီးက လှူပေးပါတယ်။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင်တရားပြတယ်။

အဲဒီလို အားထုတ်တော့ ကျုပ် သမာဓိတွေ ကောင်းလာတယ်ဗျ။ အလင်းရောင် မြင်ရတယ်။ တစ်နေ့ အာနာပါနု ရှုသွင်းရှုထုတ် အားထုတ်နေတုန်း အာရုံထဲမှာ ကျုပ်ရဲ့ ရဟန်းဒကာမကြီးဟာ အိပ်ရာထဲ လဲနေတာ တွေ့ရတယ်။ ခေါင်းအုံး(၂)လုံးဘေးမှာ နာရီတွေ့ရတယ်။

ဒကာမကြီးက အင်္ကျီအဖြူ လုံချည်

အညိုရောင် ဝတ်ထားတယ်ဗျာ။ အဲဒီရက်တွေမှာ ဒကာမကြီးက ရောက်မလာဘူး။ ကျုပ်ကလဲ မျှော်နေမိတာ။

နောက်နေ့ ဒကာမကြီး ရောက်လာတယ်။ ဒီလာခါနီးမှ ရုတ်တရက် နေမကောင်းလို့ မလာဖြစ်တာတဲ့။ ကျုပ်က မေးကြည့်တော့ ကျုပ် အာရုံထဲမှာ မြင်တဲ့အတိုင်း ဟုတ်၊ မဟုတ် သိချင်လို့ မေးကြည့်တာဟုတ်သတဲ့ဗျာ။

ဒကာမကြီးက ခေါင်းအုံး(၂)လုံးနဲ့ အိပ်တာ ဘေးမှာ နာရီထားထားတယ်တဲ့။ ဟုတ်သတဲ့ဗျ။ ဒီကျောင်းလာခါနီး ဆိုတော့ အဝတ်အစားကလဲ ပြင်ဆင် ဝတ်ထားတာ အင်္ကျီအဖြူ၊ ယောဂီအညိုရောင်လုံချည် ဝတ်ထားသတဲ့ဗျာ။ ဒါကတော့ သမာဓိ အားကောင်း လို့ဆိုတာ နောက်မှ သိလာရပါတယ်။

အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်

အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ ရှုမှတ်တော့လဲ ပုပ်ပွနေတဲ့ အသားတွေ၊ အကြောမျှင်တွေ၊ အရိုးတွေ အထင်းသား မြင်တွေ့ရတယ်။ ပြီးတော့ တစ်စီ ကြွေမှုသွားတယ်။ အမှုန်အမွှားတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။ အခြားအရာဝတ္ထုတွေလဲ အမှုန်အမွှားတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။

သစ်ပင်တွေဆိုလဲ အမှုန်အမွှားတွေ ဖြစ်...ပြီးတော့ ပျောက်သွားတယ်။ ဘယ်ကိုယ်ကြည့်ကြည့်၊ ဘာကိုယ်ကြည့်ကြည့် အမှုန်အမွှားတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီး

တော့ ဟင်းလင်းပြင်ကြီး ဖြစ်နေတော့တယ်။ လောကကြီးတစ်ခုလုံး ဟင်းလင်းပြင်ကြီး ဖြစ်နေတယ်ဗျာ။

တစ်နေ့တော့ ကျုပ်ဟာ သဲအင်းဂူကျောင်းဝန်းကြီးရဲ့ လယ်ကွင်းစပ်မှာ စကြိုလျှောက် တရားမှတ်နေတယ်။ အာနာပါနုလဲ ရှုမှတ်တာ များတယ်။ ကျောင်းဝန်းကြီးက ကေ(၆၀)ကျော် ကျယ်ပါတယ်။

အဲဒီလို စကြိုလျှောက်နေစဉ်မှာ ကျီးကန်းတွေ “တအာအာ” နဲ့ တစ်နေရာကို ပိုင်းအုံနေကြတာကို တွေ့ရတယ်။ ကျုပ်လဲ အာရုံစိုက်ကြည့်လိုက်တော့ ပြိတ္တာကြီးတစ်ကောင်ဗျာ။ အဲဒီ ပြိတ္တာကြီးကို ကျီးကန်းတွေ ပိုင်းအုံ ထိုးခိတ်နေကြတာဗျ။

ကျုပ်လဲ ပြိတ္တာကြီးကိုကြည့်ပြီး အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုလိုက်တယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးကိုလျှောက်တော့ဆရာတော်ကြီးက...

‘ဘယ်အာရုံဆွဲ ဆွဲ ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တဲ့သဘော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုရမယ်။ ကြောက်တာ၊ ဝမ်းတာ၊ စိန်ပိတာ၊ ပုဆွေတာ၊ မဖြစ်ရဘူး။ နှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်း၊ စွဲလမ်းခြင်းတွေ မဖြစ်ရဘူး’

တဲ့။ ဘုန်းကြီးဟာ မူလ အဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးကို နှစ်ဝါ ကောင်းကောင်း မိလိုက်ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချပြီးတော့လဲ (၂)ဝါ၊ (၂)နှစ် အဲဒီကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးတရားအားထုတ်ခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ကြီးကို ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် ပြုစုပေးရင်း ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန် ချသွားခဲ့တာပါ။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

အစွမ်းထက်မြတ်

စိန္တာမဏိမန္တန်တော်ကြီး

စာရေးသူ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လဆန်းတွင် နေပြည်တော် ဇေယျာသီရိမြို့နယ် ကြို့ပင်ဆိပ်ရွာ ဦးသိန်းဆိုင်တို့နေအိမ်သို့ ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ဦးသိန်းဆိုင်၏နေအိမ်တွင် နေထိုင်သော ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးမှူး (ဦးမောင်မောင်စိုး)၏ မိခင်ကြီး ဒေါ်ကြည်က ဖုန်းဆက်မှာကြားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကြို့ပင်ဆိပ်ရွာကို လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က တစ်ကြိမ် စာရေးသူ ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။

ယင်းအချိန်က နေပြည်တော်မရှိသေး၍ ပျဉ်းမနားရေဆင်းဈေးအနီး ဆည်ဘောင်ရိုးအတိုင်း (၂)မိုင်ခန့် လမ်းလျှောက်သွားရသည်။

ယခုတစ်ခေါက် ရောက်ရှိသွားရာ ရွာနှင့်အတူ လမ်း/အိမ်များအားလုံး တိုးတက်ပြောင်းလဲနေပြီဖြစ်သည်။

စာရေးသူ ဦးသိန်းဆိုင်တို့နေအိမ်တွင် (၂)ညတည်းခိုပြီး နေပြည်တော်တစ်ခွင် ဘုရားဖူးခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူကို ဦးသိန်းဆိုင်၏သားကိုသန်းထိုက်ဦးမှ နေပြည်တော်တစ်ခွင် ဘုရားစုံ လိုက်ပို့ပါသည်။

ဦးသိန်းဆိုင်၏ နေအိမ်ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် ၁၃၂၅ ခုနှစ်က ထုတ်ဝေသော ရှေးမူဇာတင်း သမ္မတဘုရားရှိခိုး စာအုပ်တစ်အုပ်တွေ့၍ ဒတ်ရှုရာ စိန္တာမဏိမန္တန်တော်တို့

ပိုလမ်း (မင်းကျ)

တွေ့ရှိ၍ စာရေးသူ ကူးယူလာခဲ့သည်။ စိန္တာမဏိမန္တန်တော်၏ စာသားများသည် (ပါဠိ)တော်ထဲက မဖြစ်နိုင်ပါ။ အခြားစာပေတစ်ခုခုက ဖြစ်နိုင်သည်။

စိန္တာမဏိမန္တန်

အမရွံ ဟရီ ဟရီ ဆရီ မှာ ပံဂဂုံ
ဩ ပိဂုက ဟရီ ဟရီ၊
ဘာဟိန္ဒူ ယဟိန္ဒူ ဗြုကျန္တိ နုကျန္တိ
ဗေဒိ နေ ပြဟာ သျှုနာဂျာ ကျာ ဩ။
ကျိန္တာမဏိကိ သမန္တံ ဟရီ ဟရီ
တြုဗန္တိ ဇ ဂူယ မံဂလံ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်
အမရွံ ဟရီ ဟရီ၊ မသေရာဗိမာန်
နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် ပို့ဆောင်တော်

မူပေသော။ ဆဋီမုခ ပံဂဂုံ။ အသရေလျောင်း ဘုရားသခင်၏ ခံတွင်းဟူသော ကြာတိုက်မှ သိုက်မြိုက်မြွက်ဖော်၊ ဖြစ်ပေါ်၍လာသော။ ဩပိဂုကံ။

သာသနာပရိယတ်သုံးပုံသော ပိဋကတ်တော်ကို။ ဟရီ ဟရီ၊ ဆောင်မနသီမှတ်ပြီး သူရဿတီ နတ်သမီးသည်လည်းကောင်း။

ဘာဟိန္ဒူ။ ကောင်းကင်မိုးခတ်တန်ခိုးမြတ်နှင့် အာကာသစိုး နတ်မင်းကြီးသည် လည်းကောင်း။ မဟိန္ဒူ။

မြေကိုစောင့်လတ် ဖြောင့်ခတ်ခြုံငိုဘုမ္မာနတ်မင်းကြီးသည်လည်းကောင်း။ ဗြုကျန္တိ။ ယုန်တံဆိပ်တန် ဘုံဗိမာန်ကို စိတ်သန်မြွက်ကြား စောင့်ရှောက်သော လနတ်သားသည် လည်းကောင်း။

နုကျန္တိ။ ကောင်းနိမိတ်တန်ဒေါင်းဗိမာန်ကို စိတ်သန်မြတ်ကြား စောင့်ရှောက်သော နေနတ်သားသည်လည်းကောင်း။ ဗေဒိဓရာ၊ သာမယုဇ ဣရ အာတပ် လေးရပ်သော

ဗေဒင်ကို ကြေမြင်အောင် ဆောင်ရွက်ကြကုန်သော။

တြုဟာ၊ ထွန်းတောက်ပြောင်ပြောင် အရောင်စိုစို (၈)လုံးသော ဂြိုဟ်မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ သျှုရရာကျာ၊

တာဝတိံသာ နတ်ရွာအရှင် ဝေဇယန် ပြာသာဒ်ခွင်၌ ပျော်ရွှင်စံစား နတ်များသေဋ္ဌ်နှင့် သိကြားမင်း၏ စီးတော်ဆင် ရှေ့ဝယ် နတ်မင်းကြီးသည် လည်းကောင်း။

ကျိန္တာမထီကို၊ မနောဓာတ်လုံ
အကြဲပြီးစီး ယခုရွတ်ဖတ်သော စိန္တာ
မထီမန္တန်ကြီးသည် လည်းကောင်း။
ဆမရွံ ဟရီ ဟရီ၊ ဤကမ္ဘာကို
ရှည်ကြာဖြောင့်မတ် အစောင့်နတ်မင်း
ကြီးသည်လည်းကောင်း။

မေ၊ သိဒ္ဓိစွမ်းအားမန္တရားကိုကြိုးစား
ပြုလုပ် အကျွန်ုပ်၏။ **ဂျယမံဂလံ၊**
ဘေးရန်ရှောင်ကွင်း တန်ဆောင်လင်း
သို့ ပြောင်ဝင်းထင်စွာ အောင်ခြင်း
မက်လာကို။

တြိဗုဒ္ဓ၊ ကူညီပိုင်းစု ကသိုဏ်းရှု
သို့ ပြုတော်မူကြစေကုန်သတည်း။
၂၀၁၂ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင်
မင်းလှမြို့၊ ဝေဠုဝန်ရပ်ကွက်မှာနေထိုင်
သည့် **ဦးကျော်ညွန့် (ရဲဝန်ထမ်း-
ငြိမ်း)**ဆိုသူ စာရေးသူအိမ်သို့ ရောက်ရှိ
လာခဲ့သည်။

စာရေးသူနှင့် ဦးကျော်ညွန့်တို့သည်
ရဲဝန်ထမ်းဘဝတွင် အပတ်စဉ် မတူညီ
ခဲ့ကြသော်လည်း အငြိမ်းစားဘဝမှာ
တူညီကြသလို သာရေး၊ နာရေးကိစ္စ
ဆောင်ရွက်ကြရာတွင် ခဏခဏလက်တွဲ
ကြရသော မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသည်။
အိမ်ရှေ့ ဆိုင်ကယ်ရပ်သံကြား၍
လှမ်းခေါ်လိုက်ရာ ဦးကျော်ညွန့်က...

‘ဒီနေ့ ဆရာဗိုလ်နဲ့တွေ့မှ တွေ့ပါ’
မလားလို့ထင်နေတာ’

စာရေးသူက...

‘ဒီနေ့တော့ ဘာခရီးစဉ်မှ မရှိဘူး။
မနက်ဖန်တော့ ပြည်ဘက်ကို သွားဖို့
ရှိတယ်’

ဦးကျော်ညွန့်က...

‘ကျွန်တော် တိုင်ပင်စရာတစ်ခုရှိနေ
လို့ လာခဲ့တာပါ’

‘ကျုပ် သုခမိန်တော့ မဟုတ်ဘူး
နော်။ ဉာဏ်မိသမျှ အကြံပေးပါမယ်။
ကိုကျော်ညွန့်ကိစ္စသာ ပြောပြပါ’

‘ကျွန်တော်မှာ တရားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်နေ
တယ်။ ပြောကိစ္စပေါ့။ အခြားတစ်ဖက်လူတွေ
က နေအင်အားတွေနဲ့ လိုက်လုပ်နေတယ်။
ကျွန်တော်ဟာက ငန်ထမ်း အငြိမ်းစားလခ
လေးနဲ့ စားနပ်ရုံပဲရှိတာ။ နေအင်အားမရှိဘူး။
ကျွန်တော်ကတော့ ဖန်ဖန်ကန်ကန်ပဲ ဖြစ်စေ
ချင်တာပါ။’

ဒီကိစ္စနဲ့ ကျွန်တော်တာလုပ်ရပ်ကောင်းပဲလဲ
ဆရာဗိုလ်ထံ အကြံဉာဏ် လာတောင်းတာ
ပါ။

စာရေးသူ အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်
ပြီး အမူသွား/အမူလာကို ခင်ဗျားသိ
ပြီးသားပဲဗျာ။ တရားကို နတ်စောင့်
ပါတယ်။

ကျုပ် ခင်ဗျားကို “မန္တန်” တစ်ပုဒ်
ပေးလိုက်မယ်။ ဒီမန္တန်ကို ယုံယုံ
ကြည်ကြည် ရွတ်ပါ။ ဒီမန္တန်မှာပါဝင်တဲ့
နတ်တွေကတော့ ပိဋကတ်သုံးပုံစောင့်
သူရဿတီနတ်သမီး၊ အာကာသ
စိုးနတ်မင်း၊ ဘုမ္မစိုးနတ်မင်း၊
လနတ်သား၊ နေနတ်သား၊ အရပ်(ရ)
မျက်နှာ ဂြိုဟ်မင်း၊ ကမ္ဘာစောင့်
နတ်မင်းကြီးတို့ကို တိုင်တည်တဲ့ မန္တန်
ဖြစ်ပါတယ်။

စိန္တာမထီမန္တန်ဟု ခေါ်ပါတယ်။
ဒီမန္တန်ကို ရွတ်ဖတ်ရမည့်အချိန်က

နေထွက်ချိန်၊ ညဘက်မှာ လထွက်
**ချိန်(သို့မဟုတ်) လကိုကြည့်ပြီး ရွတ်
ရမည်။**

မြောက်စွကြောင့်ဆိုတော့ မြေကြီးကို
လက်တစ်ဆုပ်ယူ၍ မန်းရမယ်ပေါ့ဗျာ။
မန္တန်ရွတ်တဲ့အချိန်မှာ ခံတွင်းကို သန့်
ရှင်းထားရမယ်။ ကွမ်း၊ ဆေးလိပ်
တစ်ခုခုစားသောက်ပြီး မန်းတာတို့
မလုပ်ရဘူး။

အမူကိစ္စမပြီးသမျှ ကာလအတွင်း
နေ့စဉ်လုပ်ပါဟုပြောပြီး အထက်ပါ
စိန္တာမထီမန္တန်ကို ရေးပေးလိုက်ပါ
သည်။

၂၀၁၂ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလကုန်ခါနီး
တစ်ရက်တွင် ဦးကျော်ညွန့် ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာနှင့် စာရေးသူအိမ်သို့ ရောက်
လာသည်။

‘ဆရာဗိုလ် ကျွန်တော် နိုင်ပြီဗျာ။
တစ်နေ့က အမိန့်ချလိုက်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို အနိုင်ပေးလိုက်တယ်။
ဆရာဗိုလ်ကို ကျွန်တော် ကျေးဇူး
အထူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

‘ကျုပ်လဲ ခင်ဗျားနဲ့အတူ ထပ်တူ
ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ။ ဒီ စိန္တာမထီမန္တန်
အစွမ်း ထက်မြတ်ခြင်းကို အများ
ပြည်သူ သိရှိကြစေဖို့ စာရေးပို့လိုက်ဦး
မယ်’

ဦးကျော်ညွန့်လို ကိစ္စတစ်ခုခု
အတွက် အခက်အခဲဖြစ်နေသူများ
အတွက် အသုံးပြုနိုင်ကြပါစေခြင်းငှာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့်
ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပေသည်။

“အားလုံး အကြံအစည်
အောင်မြင်ကြပါစေ”

ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ)

စာမျက်နှာ (၁၃၅) မှ အဆက်

၁၅	၂၄	၃၆	၄၈	၁၅
၄၈	၀	၂	၄	၂၄
၃၆	၁၄	၁၆	၆	၃၆
၂၄	၁၂	၁၀	၈	၄၈
၁၅	၄၈	၃၆	၂၄	၁၅

၁၃၈	၄၅	၅၃
၁၃၂	၃၁	၄၀
၁၁၁	၉၉	၈၀

အင်းကို တစ်ခဏချင်း စီရင်ပြီး နောက် အချိန်အနည်းငယ်ကြာ သက် ဆိုင်ရာဂါထာစသည်ကို ရွတ်ဆိုပြီး နေရာမှ ထ,လာကာ အောင်အောင်

သို့ ပေးလိုက်သည်။
 'ခါတိုင်းလိုပဲ ဘုရားရှေ့တော်မှာ အလင်းတိုင် ပူဇော်ရမှာလား ဆရာ' ဟု အောင်အောင်က မေးလိုက်သည်။
 'ခါတိုင်းလိုပဲ မနက်နံ့ညှာ ပူဇော်ရမယ်။ ဒီလိုပူဇော်ခြင်းကြောင့် လုပ်ငန်းကောင်းလာမယ်။ မိတ်ဟောင်မိတ်သစ် တီးလာမယ်' ဟု စကားကို အတိုချုံးပြောပြလိုက်သည်။
 အိအိသည် အောင်အောင်ကိုကြည့်ပြီး မျက်နှာမှာ ပြုံးယောင်သန်းနေ၏။ တံလျှပ်သည် ရေစစ်စစ်မဟုတ် အပူလှိုင်းသက်သက်မျှ ဖြစ်သည်ကား မှန်၏။
 သို့သော်လည်း ရေငတ်မွတ်ဆာ လောင်သူကို ရေဟူ၍ ထင်မှတ်မှားစေ၏။ တံလျှပ်ကိုရေထင်ပြီး အလိုက်မှားသလို ချမ်းသာသုခရမည်ထင်ကာ

လူများသည် ငွေ၏နောက်သို့ အမြဲလိုက်နေကြရသည်။
 ငွေ၏နောက်သို့ နေ့စဉ်လိုက်နေကြသော်လည်း ဆန္ဒပြည့်ဝသူကား မရှိကြ။ ရွှေအစစ်သည် ကြေးနီကြောင့် ပျက်စီးရသည်။
 မြင့်မားသော သစ်ပင်ကြီးတို့သည် ပြင်းထန်သောလေကြောင့် ပျက်စီးရသည်။
 လူတိုင်း ငွေကို ရလိုစိတ်ရှိသည်။ ငွေမလိုချင်သူမှာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သော်လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အရူးသော်လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။
 ငွေလောဘငွေနောက်သို့ မှားမှားယွင်းယွင်းလိုက်သဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မပျက်စီးရန် သတိပြုဆင်ခြင်လုပ်ကိုင်ကြရမည်ဖြစ်ရာ...

တော်မြင့် (မြင်းခြံ)

ပုဂံဘုရားများ

အကြိမ်ကြိမ် ဖူးရလေအောင်

ပုဂံမြို့ဟောင်းရှိ ဆိပ်ကမ်းစေတီဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဘုရားသို့ သွားရောက်ကာပတ်ဝန်းကျင်ရှုခင်းများကို ကြည့်ရှုရသည်မှာ ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းလှသည်။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်တို့ စုစည်းရာ ပုဂံမြေကား ရောက်တိုင်းပင် လေ့လာ၍ မကျန်နိုင် ဖြစ်ရသည်။

အတူပါလာသော ညီငယ်က...
 'ဒီတိုင်းပုဂံမြို့ဟောင်းမှာ ဖဲယောင် အမွှေးတိုင်း သစ်သီးဆွမ်းလျှော်ပြီး ဆုတောင်းရင် ပုဂံကို သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ရောက်နိုင်တယ်လို့ဆိုကြတယ်'
 ဘိုးမုန်တိုင်းသည် ဗုဒ္ဓဘုရားရင်ပြင် အရှေ့တောင်ဘက်တွင် နတ်ကွန်းတည်ရှိကာ ဖီးတော်မိကျောင်း ဆင်အပေါင်းအပါ နောက်လိုက်များ၏ စံနေသည်ကို တွေ့ရသည်။
 အနီးရှိ ဧည့်လမ်းညွှန်ခေါ်သမိုင်း ရှင်းပြသည့် ကလေးများကလည်း ဘိုးမုန်တိုင်း၏ သမိုင်းကြောင်းကို မပြောနိုင်။

ပူဇော်သူများအဖို့ အမှန်ပင် ဆန္ဒပြည့်ဝ အကျိုးရှိကြောင်း လူပုဂ္ဂိုလ် အမည်၊ နေရပ်များ စသည် အထောက်အထားပြု ပြောကြားကြလေသည်။
 ရှေးယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များအား ချစ်မြတ်နိုးသူများအတွက် ပုဂံမြေသို့ ရောက်ရှိပါလျက် ဘိုးမုန်တိုင်းစံရာ ဗုဒ္ဓဘုရားရင်ပြင်သို့ သွားရောက်၍ အကြိမ်ကြိမ် လာရောက်ရစေကြောင်း ဆုတောင်းနိုင်ရန် လမ်းညွှန်ရေးသားရပေသည်။

သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး

ကြောမင်း

တိုင်ကိုင်သေးပါမှတ်ပါမှတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း
အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး
ကိုဆောင်ထား ကိုရုံ

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်း တိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ညံ နေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မမထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ညံဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေး ကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင် တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက် ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လာ။ တစ်ယောက်ထဲ ကျီတိုပြီး သုံးစွဲ မနေနို့နဲ့ မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီ လောက်ညွှန်နေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုး ကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်း၊ ခေါင်း အံ့ခဲ၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ် ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလို့က်တာ (၂) နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြောရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပ တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရုံအတွက်လဲ အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ၊ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရုံကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုး ရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာ ခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေ...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့လော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (စ) ရန်ကင်း၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၀၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

ပေါ်တော်မူ

ဘုရားပုံပညာကို ပေါ်နေလေ

ထူးခြားသောသစ်ဝင်

သက်ရှိမောင်
(နမ့်စန်)

ပေါ်တော်မူ သစ်ပင်ဘုရား အကြောင်း မဟော်ပြမီ နမ့်စန်မြို့၏ ယထာဏီအနေအထား အရင်တင်ပြချင်ပါသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း နမ့်စန်မြို့သည် အကျယ်အဝန်းအားဖြင့် (၁၅၅၅.၁၂)စတုရန်းမိုင်ရှိပြီး ပင်လယ် ဆူများနားပြင် အထက်(၃၁၆၆)ပေမှာ တည်ရှိပါသည်။

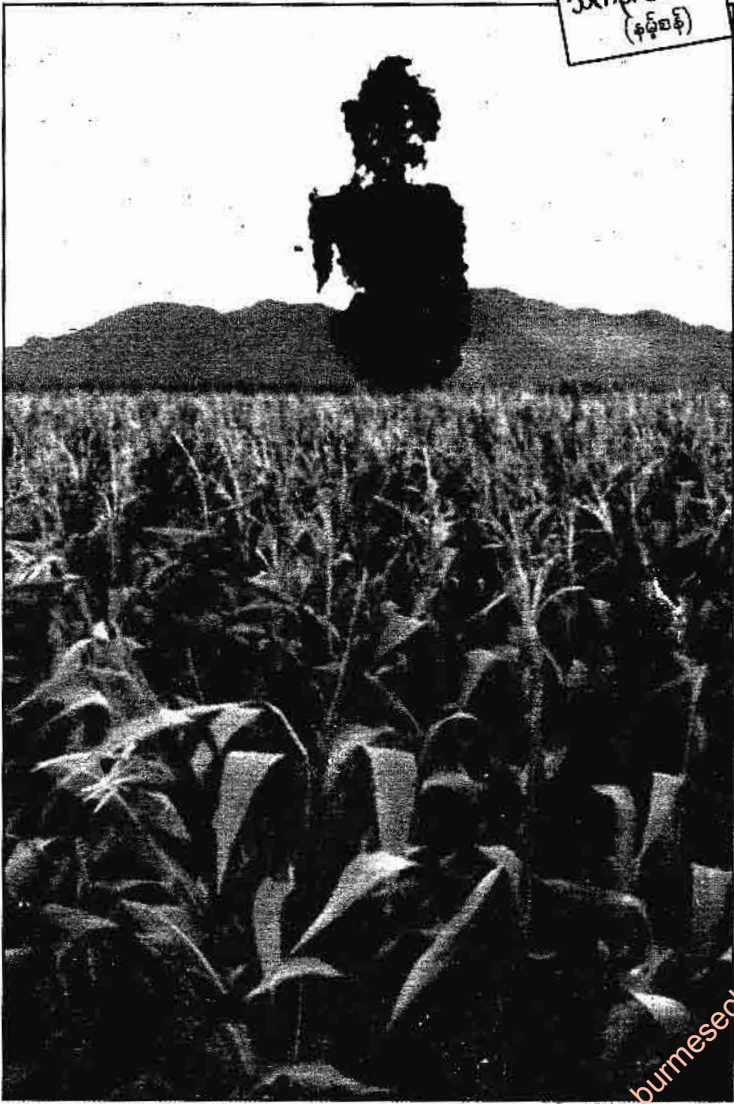
ထိစပ်လျက်ရှိသော မြို့နယ်များမှာ မြောက်ဘက်တွင် လဲချားမြို့နယ်၊ အရှေ့ဘက်တွင် ဒိုလမ်/ကွန်ဟိန်းမြို့နယ်၊ တောင်ဘက်တွင် မိုးခဲမြို့နယ် နှင့် မောက်မယ်မြို့၊ အနောက်ဘက်တွင် လွိုင်လင်မြို့နယ်တို့ တည်ရှိပါသည်။

သစ်ပင်ဘုရား ထူးခြားစွာ ပေါ်ထွက်နေသတင်းသည် ၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုထွက်(၆/၇) ရက်နေ့များမှ စတင်၍ ဖေဘုတ်ပေါ်တွင် တင်ပြနေကြောင်း ဆီမီဖြစ်သူ ငြိမ်းငြိမ်းက ပြောခဲ့ပေမယ့် သွားလာသူ သိပ်မရှိခဲ့။

(၂၀-၈-၂၀၁၆)နောက်ပိုင်း သွားဆောက်လေ့လာသူ ပိုမို များပြားလာခဲ့ကြောင့် စာရေးသူမှ ကိုယ်တိုင် သွားဆောက်လေ့လာပြီး ယခုဆောင်းပါးအား ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

နမ့်ဆွယ်ရွာသည် နမ့်စန်မှ (၁၁)မိုင်အကွာတွင် တည်ရှိပြီး ထိုရွာ၌ ယင်းလူမျိုးများ နေထိုင်ကြပါသည်။ ယင်းလူမျိုးတို့သည် သူတို့ ဘာသာစကားရှိသော်လည်း ရှမ်းဘာသာစကားဖြင့် အများဆုံး သုံးနှုန်းပြောဆိုကြပါသည်။

ယင်းလူမျိုးဆိုသည်မှာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး(၁၃၅)မျိုးထဲမှ ရှမ်းလူမျိုးအုပ်စုထဲတွင် ပါဝင်ပါသည်။ ယင်း

အထူး ထူးခြား

www.burmeseclassic.com

တူင်းမိ၊ လှိုင်ကျမ်း

မိ တင် ကင်း စား ခပ် သို့ တင် ပင် ခပ် ကင် ပိုင် တံ ပွတ် ကင်း
ကျွန်ုပ် ပျိုင်း ရှင် ကြိုင် ကြိုင် ဝံ ယူ ငေ။
ပိုင် ဝင်း ထိ - 16.8.2016

**ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်း၊ နမ့်ဆွယ်ရွာ၊ နမ့်ဆွယ်ကျေးရွာ
သစ်ပင်တစ်ပင်မှ ဘုရားစားတော်ပုံလိုပေါ်ရှိလာနေသည်
(၁၆.၈.၂၀၁၆)**

တိုင်းရင်းသူဝတ်စုံဖြင့် ဓာတ်ပုံ ဖော်ပြပါ ရှိပါသည်။

နမ့်ဆွယ်ရွာ အရှေ့ဘက် ရွာသူ ရွာသားများစိုက်ပျိုးသော ပြောင်းဖူးခင်း များတည်ရှိရာ ရွာထဲမှ ဒေါ်ပါယုံ (မှဆိုးမ)ပိုင် ပြောင်းခင်းအနီးတွင် တစ်ပင်ထီးထီး သစ်ပင်ကြီးမှာ ပုံတွင် မြင်တွေ့ရသည့်အတိုင်း ဘုရား သဏ္ဍာန်ပုံ ပေါ်နေပါသည်။

မိုးနဲဘက်သွား ကားလမ်းမပေါ်မှ ပိုမိုထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့ရ၍ ဖုန်းများဖြင့်

ရိုက်ကူး၍ ဖေ့ဘုတ်ပေါ်တင်ကြရာမှ သစ်ပင်ဘုရားတွင် ကြည်ညိုဖူးမြော် သူ များပြားလာပါသည်။

သို့နှင့် နမ့်ဆွယ်ရွာ ဂေါပကလူကြီး လုံးစာရေးကောဝိတို့ ဦးစီး၍ ရွာသူ ရွာသားများမှ ပုံတွင် ပါသည့်အတိုင်း ဝါခေါင်လဆုတ်(၃)ရက်နေ့တွင် အပင် ခြေအား ရာဇမတ်ကာခြင်း ဘုံသုံးဆင့် ပါကျောင်း ဇရပ်ငယ်တည်ဆောက် ခြင်း၊ နားနေယာယီတဲများ ဆောက် ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

▲ ပထမတင်ပုံရင်းသားများ ကြည့်လိုကြေစဉ်

ဇရပ်ငယ်ပေါ်တွင် သစ်သီးဆွမ်း များ၊ ပန်းများပေါက်ပေါက်များ တင်လှူ ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါ သည်။

ယာယီတဲများတွင် ဘုရားဖူးများ အား သက်သတ်လွတ်ထမ်း၊ ရေသန့် ဘုရား ကျွေးမွေးဝေငှ ဧည့်ဝတ်ပြုကြ ပါသည်။

အလှူခံပုံးများလည်း ထားရှိပါ သည်။ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်သော တိုင်းရင်းသားတို့၏ ကြည်ညိုမှုမှာ စံတင်လောက်ပါသည်။ “တစ်ဖူးရှိလို့ တစ်ပဲလှူ တို့ရှမ်းတောင်သူ တူနိုင်ရိုး လား” ဟု ဆိုစကားပင် အထင်အရှား ရှိလာခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုအခါ ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပေါ် ဒေသတွင် သာသနာရောင်ဝါ ထွန်း လင်းမည့် နိမိတ်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်သည် ရေတံခွန် စိမ့်စမ်း တောစခန်း တောင်စခန်းတို့ဖြင့် သာတောင့်သာယာ ရှိပေသည်။ တောင်စဉ်တောင်တန်းများကို တောင်နီးဆောင်ငွေ့ တဝေဝေဖြင့် တွေ့မြင်ကြရပေလိမ့်မည်။

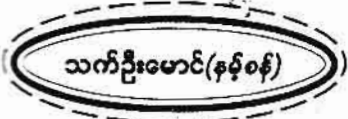
ဗုဒ္ဓအယူဝါဒီ တိုင်းရင်းသားတို့သည် မိမိတို့၏ နောင်တမလွန် ကောင်းကျိုး ချမ်းသာအတွက် ဗုဒ္ဓဘုရားကိုယ်စား ဧကတီတုရား တည်ထားပြီးလျှင် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြရန် ဝါသနာထုံကြသူ များဖြစ်သည်။

ယခု လူတို့ ပြုလုပ်ရန် ခက်ခဲသော သဘာဝတရား၏ ဖြစ်ပေါ် ပေါ်ထွန်းသော သစ်ပင်ဘုရား၏ ထူးခြား ပုံရိပ်ဓာတ်ပုံများ ကြည့်ရှုကြည့်လိုကြစေရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဤသစ်ပင်မှာ ရှမ်းအခေါ် “**မိုက်လောကာခမ်း**” မြန်မာလို “**ရွှေကေရာဇ်အပင်**” ဖြစ်ပါသည်။

ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဘုရားပုံသဏ္ဍာန်ပေါ်နေသော သစ်ပင်အား ဖူးမြော်လိုပါက ရှမ်းပြည်နယ်၊ တောင်ကြီးမြို့မှ (၇၃)မိုင်အကွာရှိ နမ့်စန်မြို့၊ နမ့်စန်မှ (၁၁)မိုင်အကွာရှိ နမ့်ဆွယ်ကျေးရွာသို့ လာရောက်လေ့လာ ဖူးမြော်ကြည့်လိုကြစေကြောင်းနှင့် တောင်ထိပ်ကြာပေါက်သကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓသာသနာဆောင်ပါနေသည့် လင်းတော့မည် ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသတည်း။

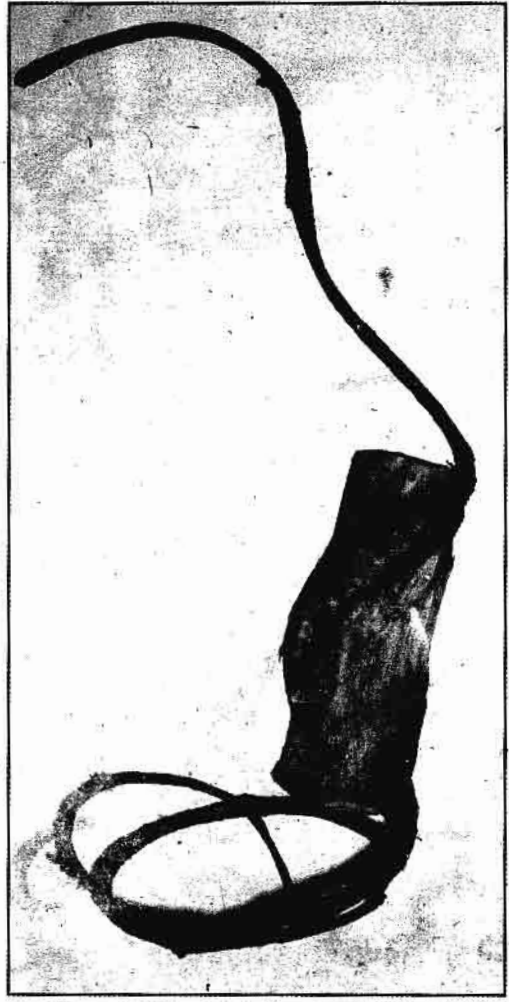
[ဓာတ်ပုံများအား ကူညီပေးခဲ့သော ဒေါ်ခင်သိန်းဝင်း(သ/မ)အား ကျေးဇူးမှတ်တမ်းတင်ရှိပါကြောင်း...]

ပပြိုင်ဘူးသေးသူများ ပြိုင်ဖူးဝေချေင်

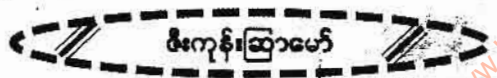
သစ်ဖောက်နွယ်ဝင်

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုး စေတီတော်မှ ကျောက်ထပ်ကြီးဘုရားသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ရာလမ်း တောင်စဉ်တောင်တန်း တောင်စွယ် တောင်စခန်း တစ်ခုရှိ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးမြစ် ဆေးဥများ ရောင်းချပေးသော ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ စာရေးသူ ဝယ်ယူ ရရှိလာခဲ့သော သစ်ဖောက်နွယ်ဝင် ဖြစ်သည်။

ဆိုင်ရှင်မှ ပြောကြားရာတွင် သဘာဝတရား၏ ထူးခြားမှု ဖြစ်စဉ်များသည် အကျိုးထူးများ ပေးတတ်ပြီး ဆောင်ထားပါက မီးကွင်းကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ထူးခြားသည်စွမ်းအားများ တွေ့ဖူးသူများထံမှ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

◆ သစ်ဖောက်နွယ်ဝင်

သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက်

အုန်းစာပိတုန်းလေး

၆၅၀ (L.L.B)

• ပေါက်ကွဲတွင်မှ ထပ်ယူပြီး အုန်းစာပိတုန်းလေးကို အုန်းစာမှ သွန်းယူ၍ အုန်းစာပိတုန်းလေး

ကျွန်တော် အသက်ဆယ်နှစ်လောက် အရွယ်မှာ ကျွန်တော့်အဘိုးဖြစ်သူက အသက် (၇၅)နှစ်လောက်ရှိပြီ။

အဘိုးက အသက်အရွယ်နဲ့ ယိုလျက်အောင် ကျန်းမာသန်စွမ်းတယ်။ အယ်ဒီယံခိုင်တယ်။ တောင်တက်တောင်ဆင်း ခြေကျင်ဆီးလွှားတဲ့အခါ ရွာက လူငယ်လူရွယ်တွေ လိုက်ဖက်အောင် ပြန်တယ်။

ညဘက် အိပ်ရာဝင်ခါနီးအချိန်ဆိုရင် ကျွန်တော်က အဘိုးကို ခြေဆုပ်လက်နယ် လုပ်ပေးလေ့ရှိတယ်။ အဲဒီလို ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုလုပ်ပေးပြီး အဘိုးကို ကန်တော့တဲ့အခါ အဘိုးလိုပဲ အသက်ရှည်ပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းအပင်အပန်းခံနိုင်သူ ဖြစ်ပါစေလို့ ကျွန်တော် ဆုတောင်းတတ်ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အဘိုးက ကျွန်တော့်ကို မှတ်စုစာရွက်ဟောင်းလေး တစ်ရွက် ပေးတယ်။ အဲဒီစာရွက်ကို ငါ့မြေး သိမ်းထားပြီး အသက်လေးဆယ်ကျော်ရင် အဲဒီစာရွက်ထဲက ဆေးနည်းအတိုင်း ဆေးဖော်စားလို့ မှာခဲ့တယ်။

ကျွန်တော် အသက်(၁၅)နှစ်လောက်မှာ ကိုရင်ဝတ်ခဲ့ပြီး မုဒုံမြို့၊ ဂျိုးဂျိုးကျ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ပရိယတ္တိစာပေ သွားသင်ရတယ်။ အဲဒီကျောင်းမှာ ပထမကြီး ဖြေပြီးတဲ့အထိ အချိန်(၆)နှစ်လောက် ကြာတယ်။

အခု ကရင်ပြည်နယ်က မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်လို့ ကျော်ကြားနေတဲ့ ဆရာတော်ဦးသုဇနနဲ့က ဂျိုးဂျိုးကျ ကျောင်းမှာ ပရိယတ္တိ စာပေ သင်ယူစဉ် ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းပေါ့။

ကျွန်တော် အသက်(၂၄)နှစ်လောက်က ရဟန်းဘဝနဲ့ သထုံမြို့က ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက် တစ်တိုက်မှာ စာချခဲ့စဉ် အဲဒီကျောင်းမှာ ဆွမ်းကွမ်း

ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်လျှင်ဒါနိုးတဲ့ အသက်(၆၀)ခန့် ဒကာမကြီးတစ်ဦးဟာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြတယ်။

မနက်ပိုင်း သူ ဆွမ်းထချက်ဖို့ မီးဖိုထဲလာတဲ့အခါ အဝင်ဝ တံခါးစောင်းကို နှစ်ခါ၊ သုံးခါ ယိမ်းထိုးဝင်တိုက်ပြီးမှ မီးဖိုကို ရောက်တယ်တဲ့။ အားအင်ချည့်နဲ့လို့ လမ်းဖြောင့်ဖြောင့် မလျှောက်နိုင်ဘဲ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်ဖြစ်ကာ စိတ်ညစ်နေရတယ်တဲ့။

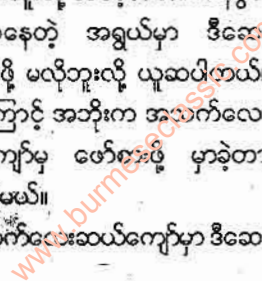
ကျွန်တော်လဲ အဲဒီ ဒကာမကြီးကို သနားပြီး ဟိုတုန်းက အဘိုးပေးထားခဲ့တဲ့ ဆေးစာရွက်ပါ ဆေးညွှန်းအတိုင်း ကြည့်ပြီး ဆေးတစ်ဖုံဖော်တယ်။

ဆေးဖော်ပြီး ညနေပိုင်းမှာပဲ အဲဒီ ဒကာမကြီးကို ဆေးတစ်ဖုံနဲ့ ကျွေးလိုက်တယ်။ နောက်နေ့ မနက်ကျတော့ ဒကာမကြီးကို ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် တွေ့မြင်

ရတယ်။ ဒီမနက် အိပ်ရာထပြီး မီးဖိုထဲဝင်တော့ တံခါးစောင်းကို မတိုက်မိတော့ဘူးတဲ့။ လမ်းဖြောင့်ဖြောင့် လျှောက်နိုင်ပြီတဲ့။ တစ်ခါစားရုံနဲ့ ချက်ချင်း သိသာအကျိုးထူးတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီဒကာမကြီးက ဆေးတစ်ဖုံ တည်းနဲ့ အဆင်ပြေသွားတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အသက်(၂၅)နှစ်ခန့်မှာ အဲဒီဆေးတစ်ဖုံ ဖော်စားခဲ့ဖူးတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက် ဘယ်လိုမှ သိပ်ပြီး မထူးခြားဘူးလို့ ထင်ခဲ့တယ်။ သန့်စွမ်းကျန်းမာနေတဲ့ အရွယ်မှာ ဒီဆေးဖော်စားဖို့ မလိုဘူးလို့ ယူဆပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဘိုးက အသက်လေးဆယ်ကျော်မှ ဖော်စားဖို့ မှာခဲ့တာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

အသက်လေးဆယ်ကျော်မှာ ဒီဆေး

(၃)ပုံ(၄)ပုံလောက်ကို ဆက်တိုက်
ဖော်စားခဲ့ပြီးရင်း အသက်ကြီးတဲ့အထိ
ဆေးစွမ်းမပြယ်တော့ဘူး'

မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့အပိုင်
လေးကျေးရွာမှာ ကျေးရွာလူကြီးဟောင်း
ဦးတင်ဝင်းက ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့ဆုံစဉ်
ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ အသက်(၆၄)နှစ်အရွယ်
ဖြစ်၍ ထိုဆေးကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့်
ဆေးဖော်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ
အကူအညီတောင်းခဲ့ပါသည်။

(၂၁-၂၂၀၀၇) အင်္ဂါနေ့ နံနက်

(၅)နာရီတွင် ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုသည်
ရန်ကုန်မြို့မှ မော်တော်ကားဖြင့် စတင်
ထွက်ခွာခဲ့ရာ လေးကျေးရွာသို့ နေ့လယ်
(၁၁)နာရီကျော်ခန့်တွင် ရောက်ရှိပါသည်။

သုဝဏ္ဏဝတီမြို့သစ်မှ လေးကျေးရွာ
အထိ ကတ္တရာ မော်တော်ကားလမ်း
ခင်မီပြီး ဖြစ်သော်လည်း လမ်းအစပိုင်း
တွင်ချောင်းကူးတံတား လေး၊ ငါးစင်း
ခန့် ပြုပြင် ဆောက်လုပ်နေဆဲဖြစ်ရာ
တံတားရောင် လမ်းကြမ်းများ ဖြတ်
သန်းရသဖြင့် အချိန်ကြန့်ကြာခဲ့သလို
လူရောက်ကားပါအထိနာပင်ပန်းခဲ့ရသည်။

လေးကျေးရွာထိပ်ရှိ သာသနာ့မာန်
အောင် ကျောင်းဝင်းအတွင်း မော်တော်
ကားရပ်နားပြီး ဆရာတော် အရှင်နန္ဒ
မာလာ(မောင်လေးကေ-ဘီးလင်း)
အား ရိုနှိုးဦးချက်တော့ကြပြီး လာရင်း
ထိစွ ပြောပြပါသည်။

ဆရာတော်မ ဒကာတစ်ဦးကို ဒိုင်း
စေကာ ဦးတင်ဝင်းကို သွားခေါ်ခိုင်း
သဖြင့် မကြာမီ ဆိုင်ကယ်စီးပြီး
ဦးတင်ဝင်း ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဦးတင်ဝင်းအိမ်သို့
လိုက်ပါသွားပြီး ကျွန်ုပ် မေတ္တာရပ်ခံ
ဖော်ခိုင်းခဲ့သော ဆေးနှင့် ပတ်သက်၍
ဦးတင်ဝင်း၏ ဆောင်ရွက်ပုံအဆင့်ဆင့်

ထိုကျိတ်ပဲ မြေထဲက ဖန်တီးထားသော
ဦးတင်ဝင်း အဖေအဘ

ကို မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံ ရိုက်လိုက်ပါ
သည်။

ထို့နောက် ဦးတင်ဝင်းကိုခေါ်၍
ရွာနှင့် (၆)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော
လယ်သာဟိန်းရွှေဂူကြီးကို မိသားစုများ
ရောက်ဖူးအောင် ခေါ်သွားသော်လည်း
လမ်းခရီး(၃)မိုင်ခန့်တွင် စမ်းချောင်း
ငယ် တစ်ခုမှာ ကျောက်တုံးကျောက်
ဆောင်များ ရှိနေ၍ ကျွန်ုပ်တို့၏
အောက်ခြေခိုမဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကားငယ်
မဖြတ်သန်းနိုင်သဖြင့် ပြန်လှည့်ခဲ့ရ
သည်။ ဤလမ်းကို ပြုပြင်ပေးနိုင်သူ
အမြန်ပေါ်ပေါက်ပါစေဟု ဆုတောင်း
မိ၏။

ဦးတင်ဝင်း ဖော်ပေးသော ဆေးကို
ယူဆောင်ပြီး ရှေ့ခရီးစဉ်အဖြစ် ကရင်
ပြည်နယ်၊ တားအိမ်မြို့နယ်၊ မဲကရင်
ကျေးရွာသို့ ခရီးဆက်ရန် နှုတ်ဆက်
ကြရာ ဦးတင်ဝင်း၏ ဇနီးမှ နေ့လယ်
စာ ထမင်းစားဖို့ ပြင်ထားပြီးဖြစ်၍
ထမင်းစားရန် ဖိတ်သည်ကို အားနာစွာ
ငြင်းခဲ့ရသည်။

ဦးတင်ဝင်းဇနီး လက်ဆောင်ပေး
လိုက်သော နှမ်းဆီစစ်စစ် (၁)ပိဿာ
ခန့်ကို လက်ခံ၍ မွန်းလွဲ(၁)နာရီခန့်မှာ
လေးကျေးရွာမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့

ကြသည်။
ညနေ(၅)နာရီခန့်မှာ မဲကရင်ရွာသို့
ရောက်ရှိ ညအိပ်ရပ်နားကြသည်။
နောက်တစ်နေ့ (၂၂-၂-၂၀၀၇)
နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် နံနက်စာ
ဘရိတ်ဖတ်စားသောက်ပြီး မဲကရင်
ရွာမှာ ပြန်ထွက်ခဲ့ရာ ရန်ကုန်မြို့သို့
မွန်းလွဲ(၄)နာရီခန့်တွင် ရောက်ရှိကြ
သည်။

အိမ်ရောက်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်တွင်
ပါလာသည့် ဆေး(၂)ပုံအနက်မှ
ကျွန်ုပ်အား ဆေး(၁)ပုံ မှာထားသော
စာတည်းချုပ်ထံ ချက်ချင်း ဖုန်းဆက်
ကာ ရန်ကုန်မြို့လယ်ရှိ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ကျွန်ုပ်
နေထိုင်ရာ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်းမှ
တက္ကစိကား အသွားအပြန် ငှား၍
သွားရောက်ပို့ပေးခဲ့ရာ ည(၆)နာရီ
ကျော်မှ နေအိမ်ပြန်ရောက်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် (၂)ရက်လုံးလုံး မနား
မနေ လှုပ်ရှားပင်ပန်းခဲ့သဖြင့် အသက်
(၆၄)နှစ်အရွယ် ကျွန်ုပ်မှာ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံး ကိုင်ရိုက်ထားသလို ခံစားခဲ့
ရပါသည်။

ယခု (၂)ရက်ခရီး သွားခဲ့သော
မိုင်ပေါင်းကို တွက်ကြည့်လျှင် မနည်း
ပါ။ မော်တော်ကားစီးရသည့်ခရီး ဖြစ်
သော်လည်း အချို့ လမ်းကြမ်းကြမ်းများ
မှာ ကိုယ်လက်နာကျင်မှု ကြုံရပါသည်။
ဦးတင်ဝင်း ဖော်ပေးလိုက်သည့်
ဆေးများထဲမှ တစ်ဖွန်းကို စားသုံးပြီး
ထိုည ကောင်းစွာ အိပ်ပျော်သွားသည်။
နံနက်ပိုင်းမှာ အလေ့အကျင့်အတိုင်း
(၅)နာရီ အိပ်ရာမှနိုးပြီး ကိုယ်လက်
သန့်စင် ဘုရားရှိခိုးတော့ ယခင်နေ့များ
က ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုတွေ လုံးဝမဖြစ်
ဘဲ လန်းဆန်းနေကြောင်း အံ့ဩဖွယ်
ကြုံတွေ့ခံစားရပါသည်။

အုန်းတစ်လုံးအားထောက် စပါးကိုသုံး ဖော်ပုလင်းသော ဦးတင်သံ

ထို့ကြောင့် ဤဆေးကို စာဖတ်သူများ ကိုယ်တိုင် ဖော်စားနိုင်စေရန် ဖော်ထုတ်တင်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးအမည်မှာ...

သက်ကြီးရွယ်အို အုန်းတစ်လုံးဆေး ပါဝင်သော ပစ္စည်းများနှင့် ဖော်စပ်ပုံ

- ၁။ အနည်ပြည့် အသားပြည့် အုန်းသီးစိမ်း တစ်လုံးကို အပြင်ခွံအား ဖျက်စိပေါက်ရှိရာ ဘက်မှ အပေါက်ဖောက်ကာ အုန်းအညှင်းများ အကုန်သွန်ပါ။
- ၂။ ပြန်မာအိမ်ကြက်ဥ (၈)လုံးကို ဖောက်၍ ကြော်ပန်းကန်လုံးကြီးအတွင်း ထည့်ကာ အုန်းနှင့်အကာ သံအောင် ရောမွှေပြီးမှ အုန်းသီးအတွင်း ထည့်ပါ။
- ၃။ ထိုနောက် အုန်းသီးအတွင်းသို့ ပျားရည် စစ်စစ်နှင့် နှမ်းဆီစစ်စစ်တို့ကို တစ်ဖွန်းစီ တစ်လှည့်စီ အုန်းသီး မပြည့်တပြည့် ဖြစ်သည်အထိ ထည့်ပါ။

သစ်သားအဆိုဖြင့် အုန်းသီးပေါက်ကို ဆီပိတ်ပြီးလျှင် စပါးတင်း တစ်ရာ ပါးဆယ်ကျော် လှောင်ထားသော စပါးကျီတွင် စပါး အနက် တစ်တောင် ကျော်လောက်မှာ ထိုအုန်းသီးကို ထည့်၍ စပါးဖြင့် ပြန်ဖုံးထားပါ။ စပါးကျီအတွင်း စပါးတင်းများလေ ပိုကောင်း

လေ ဖြစ်သည်။

အနည်းဆုံး(၇)ရက်မှ (၁၀)ရက်ခန့် ကြာအောင် ထားပြီးလျှင် စပါးကျီတွင်း ရှိ စပါးအောက် မြှုပ်ထားသည့် အုန်းသီးကို ပြန်ဖော်ရမည်။

အုန်းသီးတွင် ဆီပိတ်ထားသည့် အဆိုကို ဖြုတ်ကာ အဝကို ချဲ့၍ အုန်းသီးတွင်းရှိ ဆေးများကို ဟောလစ်ပုလင်း ဖန်ပုလင်းတွင်းသို့ လောင်းချလိုက်ရသည်။

ထိုအခါ အလွန်လှပသော ရွှေဝါရောင် ခပ်ပျစ်ပျစ်ဆေးရည်များကို ပုလင်းမပြည့်တပြည့် ရရှိသည်။ ထိုဆေးပုလင်းကို အဖုံးပိတ်ပြီး သန့်ရှင်းခြောက်သွေ့သည့်နေရာမှာထားရသည်။

အုန်းသီးကို ခွဲ၍ အတွင်းသားကို စားကြည့်လျှင် ချိုအိမ့်အိအရသာရှိကြောင်း သိရသည်။ ထိုအုန်းသားကို အစိတ်ကလေးများ ပြု၍ အခြားဖန်ပုလင်းလွတ်အတွင်း ထည့်ကာ ပျားရည်နှင့် စိမ်စားလျှင် ကောင်းမွန်ပါသည်။

အုန်းတစ်လုံးဆေးကို နေ့စဉ်နံနက် တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် ဟင်းခပ် ဇွန်း တစ်ဇွန်းစားရသည်။ ထိုဆေးစားပြီး လမ်းလျှောက် ရေချိုးပြီးမှ ထမင်းစားရသည်။ စတင်၍

ဆေးစားသောနေ့မှာ အကွာအဝေး (၂)မာလုံခန့် လမ်းလျှောက်သည် ဆိုလျှင် နောက်နေ့မှာ (၃)မာလုံ လျှောက်၊ ထိုနည်းအတိုင်း နေ့စဉ်တိုး၍ လမ်းလျှောက်လျှင် အကွာအဝေး ပိုများလာသော်လည်း မောပန်းနွမ်းနယ်မှု ပိုမခံစားရကြောင်း၊ ပို၍ ပို၍ မြန်မြန် လျှောက်နိုင်ကြောင်း သိရသည်။

ကိုယ်တိုင်စားသောက်ပြီး အတွေ့အကြုံရဆိုလျှင် မည်သည့်ကိစ္စတွင် မဆို ပို၍ အပင်ပန်းခံနိုင်ခြင်း၊ အမောလုံခြင်း၊ လျှင်မြန်သွက်လက် အားအင် ပိုရှိခြင်းကို ခံစားသိရှိရပါသည်။

အမျိုးသားများရော အမျိုးသမီးများပါ စားသုံးနိုင်သောဆေး ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးဟု ဆိုသော်လည်း အဝင်မဆိုပါ။ ချဉ်ပြူးဆိမ့်အိ အရသာရှိသာ သွားရည်စာနုနပ်တစ်မျိုးလိုသာဖြစ်ပါသည်။ အင်အားချည့်နဲ့သော အဘိုး၊ အဘွားများအတွက် သားသမီး မြေးမြစ်တို့က ဖော်စပ်ကျွေးမွေးသင့်ပါသည်။

ထီးချို၊ သွားချို၊ သွားတိုး၊ သေဥအကြီးသော ကျောက်တစ်မျိုးမျိုး ရှိနေသူများနှင့် သင့်မသင့်ကိုသာ တိုင်းဆင်ဆေးပညာရှင်များနှင့် ဝေးခြား အကြံထားကြမှ ကျွေးမွေးသင့်မသင့် ထုံးတမ်းစနစ် ဖြစ်ပါသည်။

ကာမဂုဏ်ဆန္ဒ အားနည်းသော (ပန်းမလန်းသော) အမျိုးသားကြီးများမှာ ထိုအုန်းတစ်လုံးအားဆေးကို သုံးလေးရက် စားပြီးသည်နှင့် သိသိသာသာ အစွမ်းပြပါသည်။

ခုနစ်ရက်၊ ဆယ်ရက် စားသုံးပြီးလျှင် ပို၍ပို၍ လန်းဆန်းတက်ကြွပါသည်။ စားဝင်အိပ်ပျော် ဝမ်းမှန်လေ့မှန် ဖြစ်လာပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

စာစိန်စာစာ စမ်းစား၊ စာတ်စား

မျိုးမြင့် ရွှေ (မျက်မှန်)

ဆေးဝါးမပါ စာတ်စားစားခြင်း၊
တစ်နှစ်အတွင်း မတည့်သော အစာတို့
ကို ရှောင်ခြင်း စသည့် တိုင်းရင်းဆေး
ဆရာတို့ ရှေးကပင် သတ်မှတ်သုံးစွဲခဲ့
ကြသည့် နည်းတစ်ခုကို စာရေးသူ၏
ကျားဇူးရှင် ဖခင်ဖြစ်သည့် ယခင်
ဆာဗီမွှာ တောင်သာတို့ ၊ ရင်းဆေး
ဗညာ အဖွဲ့ချုပ်၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး
ဖြစ်ခဲ့သည့် တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး
ဦးသီလက သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

တည့်သော အစားအစာများကို
စာတ်စားဟု သတ်မှတ်ပြီး မတည့်
သော အစားအစာများကို စမ်းစားဟု
သတ်မှတ်ပါသည်။

စမ်းစားကို သိလိုသော် တွက်နည်း
နိပါတ်သည်။ တွက်နည်းမှာ သိလိုသူ၏
အသက်ကိုတည့်၍ (၈)ဖြင့် စားရပါ
သည်။ ရရှိသော အကြွင်းကို ရှစ်ခွင်
အနေအထားအရ ပြုတ်ခွင်ကို ထောက်
ပြီး ကြွင်းသော အရေအတွက်အရ
သတ်မှတ်တွက်ယူရပါသည်။

ပြုတ်ရှစ်ခွင်ကို လှည့်၍ ထောက်ရာ
တွင် နာရီလက်တံ ပြောင်းပြန်လည်
သက်သို့ အရှေ့အရပ်မှ စတင်၍
တစ်ခုကြွင်းသော် တစ်ခွင်၊ နှစ်ခုကြွင်း
သော် နှစ်ခွင်၊ သုံးခုကြွင်းသော် သုံးခွင်
လှည့်၍ ရေတွက်ရပါသည်။

ရောက်ရှိသော ပြုတ်ခွင်တွင် အရပ်
အနာမ်သည် မတည့်သော စမ်းစားနာမ်
ဖြစ်ပါသည်။ မတည့်သော စမ်းစားနာမ်
သိလျှင် တည့်သော စာတ်စားနာမ်
တွက်ရန် ပို၍ လွယ်ကူပါသည်။

မတည့်သော စမ်းစားနာမ်မှ အစဉ်
လိုက် စတင်၍ ရေတွက်ရပါသည်။
(၆)ခုမြောက် ရေတွက်၍ ရသော
နာမ်သည် တည့်သော စာတ်စားနာမ်ကို
ခန့်ပါသည်။

ဥပမာ ။ ။ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသ

ပတေး စသည်ဖြင့် အစဉ်လိုက် (၆)ခု
မြောက် ရေတွက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
စမ်းစားဇာတ်နည်းမှာ...

ဥပမာ ။ ။ သိလိုသူ၏ အသက်
သည် (၅၉)နှစ် ဖြစ်လျှင် (၈)ခုဖြင့်
စားသော် အကြွင်း(၃) ရရှိပါသည်။

(၃)ခုကြွင်းကို ပြုတ်ရှစ်ခွင်ယေး
တွင် အရှေ့အရပ် တနင်္လာနာမ်မှ
စတင်၍ နာရီပြောင်းပြန် ရစ်၍ ထောက်
ပြီး ရေတွက်သော် (၁)တနင်္လာ၊
(၂)တနင်္ဂနွေ၊ (၃)သောကြာ ဟူ၍
(၃)ခုမြောက်သည် သောကြာအရပ်
နာမ်ဖြစ်၍ သောကြာစမ်း၊ မတည့်
သောအစားအစာနာမ် ဖြစ်ပါသည်။

* * *
စမ်းစားသမားသည် သောကြာစမ်း
ဖြစ်သဖြင့် စာတ်စားကို တွက်သော
အခါ သောကြာမှ စတင်၍ ရေတွက်
ရပါသည်။

သောကြာပြီးသော် စနေသည် (၂)ခု

ပုံ- ပြုတ်ရှစ်ခွင်ယေး
(အကြွင်း ကြွင်းသလောက် တနင်္လာ၊ ပြုတ်ခွင်မှ
စတင်ရေတွက်ရသည်။)

၁-နေ့	၂-လ	အင်္ဂါ
သောကြာ		ဗုဒ္ဓဟူး
ရာဟု	ကြာသပတေး	စနေ

မြောက်၊ တနင်္ဂနွေသည် (၃)ခုမြောက်၊ တနင်္လာသည်(၄)ခုမြောက်၊ အင်္ဂါသည် (၅)ခုမြောက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးသည် (၆)ခုမြောက် ဖြစ်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူးနာမ်သည် ဓာတ်စာနာမ် ဖြစ်ပါသည်။

မတည့်သော စမ်းစာကို စားမိပါက တည့်သော ဓာတ်စာများ စား၍ ဖြေပေးရပါသည်။ စမ်းစာ၊ ဓာတ်စာတွင် ရာဟုကို ရောက်သော် ရာဟုကို ဗုဒ္ဓဟူးနာမ်အဖြစ် ထပ်တူထပ်မျှ အသုံးပြုရပါသည်။

အစားအစာ နာမ်များအတွက် ကောက်ယူရာတွင်...

▲ တနင်္ဂနွေနာမ်ကို... (အ, ဥ, အုန်း)

မြေကြီးတွင်း၌ဥသော မြေပဲ, စိမ်းစားဥများ။ ကြက်ဥ, ငှက်ဥများကိုပါ သတ်မှတ်ရပါသည်။

▲ တနင်္လာနာမ်ကို... (က, ခ, ဂ, ဃ, င)

အက္ခရာပါသော အစားအစာများ ဖြစ်သည့် ကြံ, ကြက်သား, သကြား, မာလကာ စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

▲ အင်္ဂါနာမ်ကို... (စ, ထ, ဒ, ဇ, ဈ, ည)

အက္ခရာပါသော အစားအစာနာမ်များဖြစ်သည့် ကန်စွန်းရွက်, သိတ်, ဆန်, သီ, ဆား, ဆေး, ကောက်ညှင်း နှင့်ပုစွန် စသည့် အစားအစာများ ဖြစ်သည်။

▲ ဗုဒ္ဓဟူးနာမ်ကို... (ရ, ယ, လ, ဝ)

ပါသော အစားအစာနာမ်များ ဖြစ်ကြသည့် ဖရုံ, ဖရဲ, ရဲယို, ဝက်သား စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

▲ ကြာသပတေးနာမ်ကို... (ပ, ဖ, ဗ, ဘ, မ)

အက္ခရာပါသော အစားအစာနာမ်များ ဖြစ်ကြသည့် ပဲ, ပြောင်း, တူး စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

▲ သောကြာနာမ်ကို... (သ, ဟ)

အက္ခရာပါသော အစားအစာနာမ်

များ ဖြစ်ကြသည့် ကြက်သွန်နီ, သီဟိုဠ်, သီးသီး စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

▲ စနေနာမ်ကို... (တ, ထ, ဒ, ဝ, န)

အက္ခရာပါသော အစားအစာနာမ်များ ဖြစ်ကြသည့် နှမ်း, ထန်း, ဝနီ, ဒန့်သလွန် စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ တွက်စရာမလိုဘဲ ပုံသေဇယားကို ကြည့်ခြင်းဖြင့်လည်း အသက်သိသည်

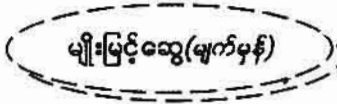
နှင့် စမ်းစာကို ချက်ချင်း သိရှိနိုင်ပါသည်။

* * *

မတည့်သော အစားအစာများကို စားမိပါက ဗိုက်နာခြင်း၊ လေအောင့်ခြင်း၊ ဝမ်းသွားခြင်းများကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

မတည့်သော အစားအစာကို စားမိခြင်းကြောင့် ချက်ချင်း ဘာမှ မဖြစ်သော်လည်း တစ်ပတ်အတွင်းသော်လည်းကောင်း၊ မတည့်သော အစားအစာကို အနည်းအများ စားမိခြင်းပေါ်မူတည်၍ ခံစားရပေမည်။

တည့်သော အစားအစာကို ဓာတ်စာစားခြင်းဖြင့်လည်း မတည့်သော အစားအစာကို ပြေပျောက်ကောင်းမွန်သွားနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

စမ်းစာအတွက် ပုံသေဇယား

စမ်းစာနာမ် →	၂-ဂဏ်	၃-နေ့	၆-ကြာ	၈-ဟု	၅-တေး	၇-နေ	၄-တူး	၃-ဂီ
အသက်နှစ် ↓	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃	၂၄
	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀	၃၁	၃၂
	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀
	၄၁	၄၂	၄၃	၄၄	၄၅	၄၆	၄၇	၄၈
	၄၉	၅၀	၅၁	၅၂	၅၃	၅၄	၅၅	၅၆
	၅၇	၅၈	၅၉	၆၀	၆၁	၆၂	၆၃	၆၄
	၆၅	၆၆	၆၇	၆၈	၆၉	၇၀	၇၁	၇၂
	၇၃	၇၄	၇၅	၇၆	၇၇	၇၈	၇၉	၈၀
	၈၁	၈၂	၈၃	၈၄	၈၅	၈၆	၈၇	၈၈
	၈၉	၉၀	၉၁	၉၂	၉၃	၉၄	၉၅	၉၆
	၉၇	၉၈	၉၉	၁၀၀	၁၀၁	၁၀၂	၁၀၃	၁၀၄
	၁၀၅	၁၀၆	၁၀၇	၁၀၈	၁၀၉	၁၁၀	၁၁၁	၁၁၂

မုန့်စိကမ်းခြေမှ

ရခိုင်စစ်ရေးသုံး စော့မင်းများ

မုန့်စိကျွန်း၊ ခြေတော်ရာအား သွားရောက် ပူဇော်စဉ် စစ်တွေပြန်ရန် သင်္ဘောအချိန်ဝေးသဖြင့် ကမ်းခြေ တစ်လျှောက် ခြေဆန့်၍ လှေလာ ကြည့်သည်။ ဒီရေရောက်သော ဖင်လယ်ကမ်းခြေ ဖြစ်သောကြောင့် သဲသောင်ပြင်နှင့် ခရုကလေးများ ဆွေ့ရပါ။ လတာပြင်နှင့် ငါးပျံများသာ နှိုက်လေသည်။

မိမိကဲ့သို့ပင် သင်္ဘောစောင့်နေဟန် တူသော ဦးကြီးတစ်ယောက်က ကျွန်းမြေ တန်းစပ် ကျောက်တုံးများအနီးရှိ အပင် တလေးများအား ညွှန်ပြကာ...

ကြက်ရောဂါကင်းစေတဲ့ ကြက်ဆေးပင်၊ ကြက်ဥတင်းလဲ ဖြန့်ခင်းထားရာ ပေါက် လာတဲ့ ကြက်ပေါက်စကလေးတွေ ရောဂါ မဖြစ်ဘူး သန်မာတယ်၊ အသေအပျောက် နည်းတယ်၊ ကြက်တွေမှာ ဒုက္ခပေးတတ်တဲ့ ခိုတွေ သေစေတယ်

ဟု ပြောပြသည်။ ရခိုင်အခေါ် “ဆေးမလာ (ဆေးမုံလာ) ဖြစ်၍ ထင်းတပါးပျဉ်းရွက်နှင့် ဆင်တူ သည်။ ပင်စည်တွင် မွေးနုများ ပါဝင် သည်။ တောမုန့်လာတစ်မျိုး ဖြစ် သည်။

ကြက်များသာမက လူတို့တွင် ခြစ်တတ်သော ရောဂါးဆိုးသွေးပါ၊ သွေးအန်နာ၊ သွေးဝမ်းသွားခြင်း၊ ဆည်တို့အတွက် ပဉ္စငါးပါး သတ္တု ချည်နှင့် သကြား အနည်းငယ်စွက် တာ တစ်ကြိမ်လျှင် ဟင်းစားစွန်း၊ တစ်စွန်း တစ်နေ့ လေးကြိမ်အထိ ဆောက်သုံးနိုင်သည်ဟု သိရသည်။

◆ ဆေးမလာပင်များ

◆ တောမုန့်ပင်

➡ အမွတ်တစ်ခုသည် ဓာမနီ(ပိစင်)ချို

မီးယပ်သွေးလွန်ခြင်း၊ မီးဝေးသွေး
သွန်ခြင်း၊ သွေးထွက်လွန်ခြင်းတို့အတွက်
ဆိုပါက သတ္တုရည် သီဆန် လိုအပ်သလို
သောက်သုံးရပါသည်။ ဗိုလ်မှတ်သော်လည်း
ဥပမာရှိဟု ဖြောမြ သည်း။

ထို့နောက် ပေါများစွာ တွေ့ရသည်
မှာ ပိစင်ပင်များ ဖြစ်သည်။ **ခရမ်းဖြူ**
ရောင်အပွင့်များ ဝေဆာစွာ ပွင့်နေကြ
သည်။ **အမော အမူးပြေစေသည်**
ဟူ၍ လူကြီးသူမများက ပွတ်ခြေ ဂျူ
ကြသည်။ (ရခိုင်)ဒေသသုံးဆေးအဖြစ်
ငှက်ဖျားရောဂါအတွက် ထိရောက်
စွာ သုံးနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဟွမ်းပါးသတ္တုရည်ကို မီးပွင့်ပွင့်ဖြင့်ချက်
ကာ ယင်းပျစ်လာသည်အထိ ကျိုရသည်။
စေးပျစ် လာလျှင် ငှက်ဖျားနှင့် တုန်ဖျား
ချမ်းဖျား အဖျားပျို့စုံအတွက် သောက်သုံး
နိုင်သော ဆေးအဆီ ဖြစ်လာသည်။

ဓာမနီအဆီ (ကော်ဖီ) တစ်ခွန်းမျှ
သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ကိုက်ခဲနာကျင်မှု
များ လျော့ပါး၍ အဖျားကျစေသည်။

၁၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

➡ ဝေလပိတ်သီး (ပိတောက်ကွမ်းပတ် (ဆီ) ပင်လယ်နန်း)

ပွင့်လင်းစေသည်ဟု ခြေတော်ရာ ဂေါပကလူကြီးများက ရှင်းပြကြသည်။

အခြားဆေးတစ်ပင်မှာ ကျီးလန့်စာ ဟု ခေါ်ကြသည်။ နွားမြီးကပ် (ကပ် စေးနဲ့)ပင် ဖြစ်သည်။ ပင်ငယ်မျိုးဖြစ်၍ အသီးတွင် ဆူးကောက်များ ပါဝင် သဖြင့် နွားမြီး၊ အဝတ်၊ ပုဆိုးတို့တွင် ကပ်ငြိလေ့ရှိကြသည်။ ထိုးဆွလေ့ရှိ သောကျီးများပင် မထိုးမဆွကြောက် လန့်သောကြောင့် ကျီးလန့်စာခေါ် ခြင်း ဖြစ်သည်။

အပွင့်သတ္တုရည်ကို ဝံပေပါက အပူကြောင့် မြစ်သော လည်ချောင်းနာခြင်း ခံတွင်း အပူ ဖယ်ကိခြင်း၊ ခံတွင်းရောဂါဟူသမျှ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်။

အမြစ်နှင့် အကိုင်း၊ ပင်စည်များကို သုံးပုံတစ်ပုံကျန် ပြုတ်၍ တစ်ကြိမ်လျှင် အကြမ်းပန်းကန် တစ်လုံးစာ၊ တစ်နေ့ သုံးလေးကြိမ် သောက်ပေးလျှင် လေပြန်နာ၊ အသက်ရှူလမ်း ဝေဒနာ များ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည် ဟု သိရသည်။

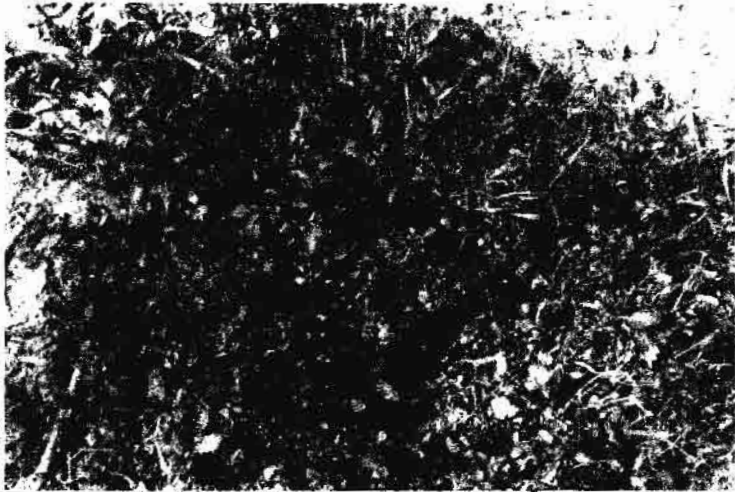
ဖက်နံ့ပင်

ရေခရာကို ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆူးပါသောအရွက်များနှင့် အမြူ ခောင်း၊ အပြာရောင်အပွင့်များ ရှိကြ သည်။ အဆစ်ရောင်၊ အကြောနာ၊ တိုက်ခဲမှု စသည် ဖြစ်ပွားလျှင် အရွက် တို့ ဆီသုတ်၊ ဖိကင်၍ အံ့ပေးနိုင်သည်။

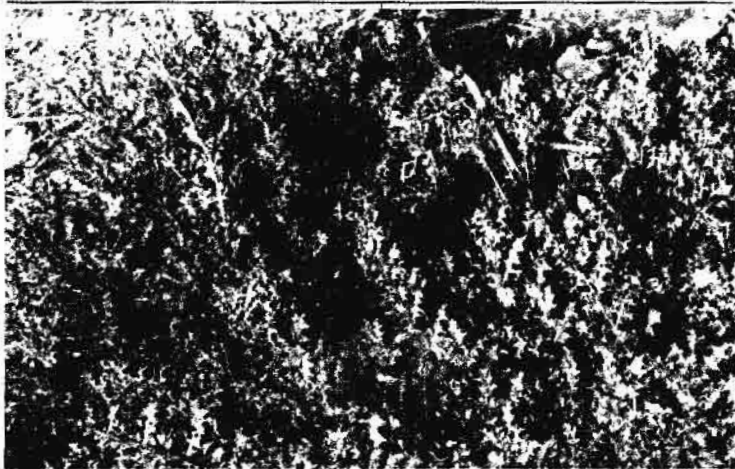
ရှက်ခွေးကိုကော၊ အန်ရာကို ဖက်နံ့ (ဆား)ဆူးဖြင့် ထိုးပေးကာ ရှက်ဆိပ်ခြေ စသည်ဟု ဆိုသည်။

စုဒ္ဓပေါက်

မိကျောင်းကွမ်းဖတ်ပင် ဖြစ်သည်။ အရင်း သိမ်သေးသော ရွက်ပိုင်းများရှိ၍ အဆစ်နေရာတွင် လက်ချောင်းများ စုလည်းထားသကဲ့သို့ အစေ့တောင့်များ

ဖက်နံ့(ဆား)ပင်
စုဒ္ဓပေါက်ပင်

စုပြု ထွက်ကြသည်။ အခွံမာ၍ အက်ကွဲ လျှင် နမ်းစေသဏ္ဍာန် အစေ့ငယ် ကလေးများ ပျံ့ကြ ထွက်လာသည်။ တောနစ်၊ ပင်လယ်နစ်၊ ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

အနာအိုအနာဟောင်များတွင် ယင်အစေ့ ကို ကြိတ်၍ အံ့ပေးပါက အနာကျက်၍ အသားနုထက်လွယ်သည်။ ဆိုအစေ့များကို ကွမ်းစားသကဲ့သို့ အမြူမြူပေပါက ကိုယ်ခံ အင်အားကောင်း၍ ရောဂါဘယ မကပ်ငြိ နိုင်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

လက်ခေါက်

အများသိကြသော ဆင်တုံးမနွယ်၊

ဆင်သမနွယ် ဖြစ်သည်။ ဓားနှင့်ထက် ပိုင်းခုတ်လျှင် မြွေနာမူတ်သကဲ့သို့ "ရှု" ဟူသောအသံ၊ အခိုးလေထွက် သည်ကို လက်ခေါက်မူတ်သံဖြင့် ပမာပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆေးအမြစ် ကျယ်ပြန့်စွာ သုံးစွဲကြသဖြင့် သီးခြား ဖော်ပြခြင်း မပြုတော့ပါ။

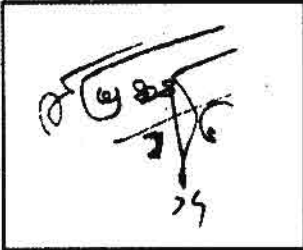
[ကူညီရှင်းပြပေးကြသော ဒေသခံ များ၊ မုန့်စဲခြေတော်ရာ ဂေါပကလူကြီး များအား ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြုပါသည်။]

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးပြုလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြုလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ အောင်ဆန်းမြို့နယ်မှ "မခင်မြစိန်" ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးဖြစ်ပါတယ်။

နာမည်စာလုံး (၃)လုံးကို လက်မှတ်တွဲထိုးထားတာပါ။ ဇွတ်ဖောက်သင်္ကေတ၊ အပြိုင်သင်္ကေတတွေနဲ့ အတူ အိတ်ဖောက်သင်္ကေတတွေပါဝင်နေလို့ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ညံ့ပါတယ်။

အယှဉ်အပြိုင်များခြင်း၊ ငွေထွက်များခြင်း၊ ခွဲစိတ်ကုသခံရခြင်း၊ မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာလုပ်ကိုင်နေထိုင်ရခြင်းတွေ ဖြစ်တတ်တဲ့ နိမိတ်ပါပဲ။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က မြန်မာလို ၁၃၄၆ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ၊

တနင်္လာနေ့ဖြစ်တဲ့အတွက် မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိအစဉ်တို့ ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်းတွေရှိရမယ်။

* * * [နံပါတ်-၁]

တနင်္လာဘက်ဖွားဖြစ်သူကို တနင်္လာ+ကြာသပတေး+အင်္ဂါ နံသင့်အက္ခရာများတွေနဲ့ နာမည်ပေးထားတယ်။ မှု့ ပါ အညွန့်အုပ်နာမည်ပေးနည်း မှန်ပါတယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လဲ မှန်တယ်။ ဝုဒ္ဓိလဲ မှန်တယ်။

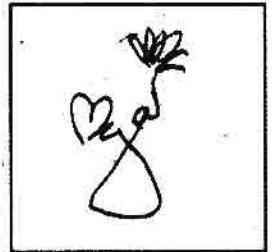
ဒါပေမယ့် ဘင်္ဂ+မရထ+ပုတီး=အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌဆိုတဲ့ နာမည်မျိုးဖြစ်နေတယ်။ လူကလဲမည်းကြတ်ကြတ်ပိန်ကျစ်ကျစ်ဆိုတော့ လူနဲ့နာမည်ကဆန်းဝင်နေတယ်။

ဆရာကြီးဒေါ်အောင်မြင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးအင်ပညာသူတေသိ

“ခ”အက္ခရာဟာ အသားဖြူသူကို နာမည်ပေးသင့်တဲ့အတွက် နာမည်အစ စာလုံးနဲ့ လူအသားအရောင်လွဲနေတယ်။ ဝတ္ထုများတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် စီးပွားရေးညံ့မယ်။

ငွေမမြဲဘဲ စီးပွားဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားလို့ ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်ရှိလာသူဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နာမည်လဲ မပြောင်းချင်ဘူးဆိုလို့ ထိုးပြုလက်မှတ်ကိုပဲ မြတ်တစ်လုံးတည်းရွေးထိုးဖို့ လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ရတယ်။ အရောင်းအဝယ်သမားဆိုတော့ အမြတ်တွေ များများရအောင် ရည်ရွယ်တာပါ။

* * *

	အစိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရထ	ဘင်္ဂ	ပုတီး

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

	၀
၀	၆
၅	၄
၃	၂

(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)

နံပါတ်-၁

၆ ၀ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅

(ဝုဒ္ဓိစဉ်)

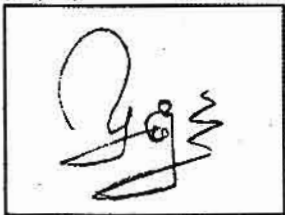
www.burmeseclassic.com

အင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးနှင့် လက်မှတ် ထိုးပေးပြီးကြေးစည်ပုံငွေအိတ်သင်္ကေတ ထည့်ဖို့ ပွင့်ဖတ်(၄)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့် သင်္ကေတထည့်ဖို့ လမ်းညွှန်လိုက်ရ တယ်။

ပွင့်ဖတ်(၄)ခုကတော့ မူလမဟာ ဘုတ်မှာ သိုက်ဌာနရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးနံကို ချည်ညွှန်းပါတယ်။

နောက်ပြီး တနင်္လာရဲ့အပြင်မိတ်လဲ ဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးကို အထွတ်တင်တဲ့ သဘောမို့ ငွေဝင်ကောင်းခြင်း၊ ခိုင်မြဲ ခြင်းတွေ ပိုပြီး ဖြစ်စေပါလိမ့်မယ်။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ဝိုင်ရှင်က အိမ်မဲမြို့မှာ မွေးဖွားခဲ့တဲ့ ဦးလှမြို့ဆိုင်ရာ ဖြစ်ပါတယ်။

နာမည်စာလုံးနှစ်လုံးတွဲကိုပဲ မြန်မာ အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားတာ ပဲ။ ကြီးမားတဲ့ခွက်မှောက်ပုံနဲ့ လက် မှတ်အောက်က အပြိုင်သင်္ကေတ ခေါင်းစပ်လိုက်ရင် အိမ်ထောင်ရေး အပြိုင်ကိစ္စကြောင့် ငွေကုန်များတတ် တာပေါ့။

လက်မှတ်နောက်မှာ တွန့်လိမ်နေတဲ့ လမ်း ကောက်ပိတ်ထားတဲ့အတွက် အိမ်ထောင်ရေး ပြဿနာတွေကြောင့် ကွဲကွာရတတ်တယ်။

သူ့ရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ် မြန်မာလို ၁၃၃၇ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖွားဖြစ်တဲ့အတွက် မူလ မဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိ အစဉ်ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။

* * * [နံပါတ်-၂]

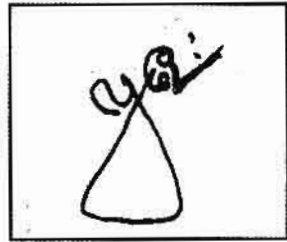
ဗုဒ္ဓဟူး အိမ်ပတ်ဖွားကို ဗုဒ္ဓဟူး။ ကြာသပတေးဆုံး နာမည်ပေးထား တာ၊ မွေးနံပါတ် အညွှန်းအုပ်နာမည် ပေးနည်း မှန်တယ်။ အိမ်ပတ်+ရာဇ= ဣဌ+ဣဌဖြစ်လို့ နာမည်ကောင်း ဖြစ်တယ်။

နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်၊ ဝုဒ္ဓိမှန်ဖြစ် တယ်။ လူကလဲ အသားလတ်၊ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ဖြစ်လို့၊ ပညတ်မှန်၊ ဆန်းဝင်တဲ့နာမည်မျိုး ဖြစ်တယ်။ လက်မှတ်ရွေးချယ်တဲ့စာလုံးလဲ မှန် တယ်။

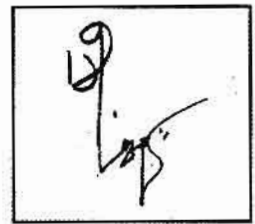
ဒါကြောင့် လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် သာမှန်ရင် ကောင်းမှန်ရင် အိမ်ထောင် ရေး အညံ့အပျက်တွေ ပပျောက်၊ ငွေထွက်နည်းပါးပြီး အလွန် ကံ ကောင်းလာနိုင်သူ ဖြစ်တယ်။ ထိုးမြဲ လက်မှတ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြုပြင်

ထိုးသင့်တယ်။

* * *

- * ကြိုက်ပုံငွေအိတ်သင်္ကေတ ထည့်တည့်လှလှ ဆွဲပါ။
  - * တစ်ဆောင်ငယ်ကို အမှန်ချစ်ပုံ(✓) ဆိုး ရမယ်။ ဒီပေမယ့် အညွှန်းမရှည်လွန်းရပါ။
  - * လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်းသားတူး။
- ၃။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ဝိုင်ရှင်က မင်္ဂလာမြို့နယ်မှ "မိုးမိုးထွေး" ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို မြန်မာအက္ခရာ စာလုံးနဲ့ ထိုးထားတာပါ။ လက်မှတ် စာလုံးမှာ မြင်သာတဲ့စာလုံးနှစ်လုံးရှိပြီး အပေါ်ကကြီး၊ အောက်ကသေးဖြစ်နေ တယ်။ အညွှန်းလဲရှည်တယ်။

	အိမ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

	၁
၅	၄
၃	၂
၁	၀

နံပါတ်-၂

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၀

	အပိတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

၆	၅
၄	၃
၂	၁

နိပါတ်-၃

ပုံသဏ္ဍာန်ညွှံပါတယ်။ မြင့်ရာက နိမ့်ရာကို ကျဆင်းမယ့် နိမိတ်ပါပဲ။

လူပုံကတော့ အသားဖြူဖြူ ခန္ဓာကိုယ် သေးသွယ်တယ်။ သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က မြန်မာလို ၁၃၄၅ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ ကြာသပတေးသမီး ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိစဉ်ကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။

*** [နိပါတ်-၃]

ကြာသပတေးအပိတ်ဖွား ဖြစ်သူကို ကြာသပတေး အစ စနေအဆုံး ရန်ဓာတ်နဲ့ နာမည်ပေးထားတာ မကောင်းပါဘူး။ သို့သော်လဲ အပိတ် + အထွန်း = ကုဋ္ဌ+ကုဋ္ဌဖြစ်ခြင်း၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှန်ခြင်း၊ ဝုဒ္ဓိမှန်ခြင်း တွေကြောင့် နာမည်မကောင်းဘူးလို့လဲ ပြောလို့မရဘူး။

အသားဖြူလတ်ဝါ မိန်းကလေးကို

အမည်းရောင်နှစ်သက်တဲ့ "မ" အက္ခရာ နှစ်လုံးဆင့်ပေးထားတာက တော့ ကျန်းမာရေး (သို့မဟုတ်) အိမ်ထောင်ရေးကို အထူးညွှတ်စေနိုင်တယ်။

ဒါ့အပြင် "မ" ဆိုတဲ့သောမအက္ခရာကို သံရှည်ပေးရမယ့်အစား သံပြတ်နဲ့ ပေးထားခြင်း၊ "ထ" ဆိုတဲ့ ပါပအက္ခရာကို သံပြတ်နဲ့ပေးရမယ့်အစား သံရှည်နဲ့ ပေးထားခြင်းဆိုတဲ့ ဒီဃရသဒါအမှား ရှိနေတယ်။

အိမ်ထောင်ရေးကို ဒုက္ခရောက်စေမှာပေါ့။ အခုလဲ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေဖြစ်နေပြီး ကွဲရတော့မလို ဖြစ်နေလို့ ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာတာပါ။

ဒီနာမည်မျိုးမှာတော့ မူလမဟာဘုတ်ဋ္ဌာန အထွန်းနေရာမှာရှိတဲ့ နာမည်နောက်ဆုံးစာလုံးကို လက်မှတ်ရွေးထိုးခြင်းသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါမယ်။

***

- ❖ အောက်ခြေပြား ငွေအိတ်ပုံ ပါရမယ်။
- ❖ အညွန့်နေရာမှာ မဟာဘုတ်သိုက်ဋ္ဌာနက အိမ်ထောင်ရေးဂြိုဟ် အင်္ဂါကိုယ်စားပြု၊ ပွင့်ဖတ်(၃)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်ထည့်ရမယ်။
- ❖ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသာရဘူး ဒါဆိုရင်... အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေ သာယာပျော်ရွှင်နိုင်မြဲပါလိမ့်မယ်။

ဒီလ ဒီမျှနှင့်သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
ထက္ကထာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

မည်သူမဆို ပါဝင် ရေးသား ခိုင်ပါသည် ...

စာမူပို့လိုက် ...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာမူတံ ၂၀၉(ခမြညီ)၂၉-လမ်း (အထက်)ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ပုန်း- ၀၉-၇၇၆၂၄၅၉၇၅
၀၉-၆၆၆၀၀၄၁၉၂

ပြဿရာသီ

ကဆုန်လသည် ကောင်းကင်ယံတွင် ဇိဿာခါနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ထွန်းလင်း ဦး ရာသီပန်းဖြစ်သော "စိကားပန်း" ထို့ကလည်း ဖူးပွင့်ဝေဆာလို့နေပေသည်။
တန်ခူး "ရေကုန်" ကဆုန် "လေခန်း" ရှေးစကားအဆိုအရ ပြဿရာသီ ကဆုန်လဟာ မိုးလေမသန်း ဆေးနန်း ကုန်ခြောက် ပူပြင်းလှတဲ့ ရာသီ ဖြစ်လေသည်မို့ ရာသီပွဲတော်အဖြစ် ကဆုန် လှောင်ရေသွန်းပွဲတော်ကို တူးပေါက်ပါသည်။

လေပူ၊ လေရှူး၊ လေပွေတို့ ဝေ့ယမ်း သိုက်ခတ်ပြီး မြစ်ချောင်းအင်းအိုင် ဆေးတွင်းရေကန်တို့တွင် ရေများ ခန်း ခြောက်ပြီး ပူပြင်းသည့်ဒဏ်ကို လူ အပါအဝင် သတ္တဝါအများ ခံစားကြရ ပေသည်။

"ကဆုန်အတွင်း မြေသင်းယုံ့ယုံ့ ခိုးနဲ့နဲ့" ဆိုရိုးစကားကို ကဆုန်လ နောင်းပိုင်းကျမှ မိုးနဲ့လေနဲ့လေးများ ဝက်ဖျန်းတော့မှသာ အနည်းငယ် အပူဒဏ်ကို သက်သာရာရကြလေ သည်။

ဤလရာသီတွင် ဝမ်းပျက် ဝမ်းလျှောခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ရောဂါ နှင့် ငန်းရေဂမိုးခေါ်သည့် အပူလျှပ်၊ အဖျားကြီးပြီး ရွှေးတရုတ်ထွက်သော ညှူးထွက်လွန်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး အေး စက်ကာ အသက် အန္တရာယ်ပေးသည့် အထိ ဖြစ်တတ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် အစပ်လွန်၊ အချဉ်လွန်၊ အငန်လွန်ကသော အစားအစာများနှင့် ညသိပ် ရက်ကျော်နှင့် အလျှူစာများ ကျွေးသည့် အစားအစာများကို သတိ ပြု ဆင်ခြင်သင့်လှသည့် ကာလရာသီ ဖြစ်ပေသည်။

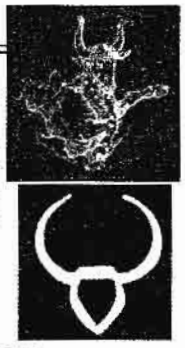
(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်စာတိစာ (2017-May လအတွက်)

ကဆုန်လ

ပြဿရာသီ (Taurus)

နက္ခတ်စာတိစာ

ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ

သရာ မင်းသားသား

မဆလား၊ ဟင်းများ၊ ကြေညက်ခဲသော ဆီကြော်ဟင်းများ တွင်းအောင်းသား၊ မြေအောင်းသားနှင့် မီးမြိုက် ကျပ်တင်ထားသော အသားများကို ရှောင်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အစားအစာများ

ပူလွန်း၊ စပ်လွန်း၊ ဖန်လွန်း၊ ချုပ်တတ်စေတတ်သော အစားအစာများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ လက်လုပ်ချဉ်၊ ချဉ်ဖတ်၊ အမဲသား၊ ငါးတို့ကို အချဉ်တည် စားသောက်ခြင်း ရှောင်ပါ။

ထမင်းသိုးလွယ်၊ ဟင်းသိုလွယ်တတ်ခြင်းကြောင့် လတ်ဆတ်သန့်ရှင်းသည့် အစားအစာများကို သတိပြု စားသုံးပါ။

ဒူးရင်းသီး၊ အုန်းခွံ၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ငရုတ်သီး၊ ပိတ်ချင်း၊ ချင်း၊ ပတဲကော၊ ဆိပ်ဖူး၊ လင်းနေ၊ ဥသျှစ်သီး၊ ဥသျှစ်ရွက်၊ မျှစ်ချဉ်၊ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊

ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု

ဆေးဖက်ဝင် စားသုံးသင့်သည့်

အစားအစာများ

အသီးအရွက်

သလဲသီး၊ သစ်တိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ ကျွဲကောသီး၊ ဩဇာသီး၊ မရန်းသီး၊ ကတွတ်သီး၊ သဖန်းသီး၊ ကြက်ပေါက်သီး၊ ဇင်ပြွန်းသီး၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ဆီးသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ ဝွေးသီး၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်းမုည့်။

သခွားသီး၊ သခွားမွှေးသီး၊ ဖရဲသီး၊ ကင်းပုံသီး၊ ရှားစောင်းခါး၊ ရှားစောင်းချဉ်၊ ကန်စွန်းရွက်၊ သနပ်ရွက်နု၊ မန်ကျည်းရွက်နု၊ ပေါက်ပန်းဖြူနီ၊

ရေသကျည်းရွက်၊ မြင်းခွာရွက်၊ ကန
ဖော့၊ ငါးရံပတူ၊ သရက်ရွက်နု၊ သရက်
သီးကင်း၊ အမှည့်၊ ကင်ပလင်းရွက်၊
ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ မခူသီးမှည့်၊ သပွတ်
သီး၊ သပြေသီးမှည့်၊ ပဲကြီး၊ ပဲလိပ်ပြာ၊
စားတော်ပဲ၊ မတ်ပဲ၊ ပဲဝါလေး၊ ပဲကတ္တီပဲ၊
စသည်တို့ကို စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အသားငါး

ပုစွန်ထုပ်၊ ပုစွန်ကျော့၊ လယ်ပုစွန်
လုံး၊ ငှက်သား၊ ငှက်ဥ၊ ဘဲသား၊ ရေဘဲ၊
စစ္စလီသား၊ လိပ်ဥ၊ လိပ်သား၊ ငါးရှဉ့်၊
ငါးရံ၊ ငါးပနော်၊ ငါးမြေထို၊ ငါးနုသန်၊
ငါးဖောင်ရိုး၊ ငါးခူ၊ ငါးသလဲထိုး၊
ငါးမှတ်။

ရွှေစာရေးငါး၊ ငါးစင်စပ်၊ ငါးဘဲဖြူ၊
ကြက်သား၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ နွားကလေး
သား၊ ကျီ(ချေ)သား၊ ဆတ်သား၊ ယုန်
သား၊ ဝက်သား၊ တောဝက်သား၊
ဆတ်သွေးခြောက်၊ ကျွဲသားခြောက်၊
ဘဲသွေး စသည်တို့ကို စားသုံးပေးနိုင်ပါ
သည်။

အချဉ်သီး

ကြက်ပေါင်သီး၊ သစ်တိုသီး၊ မရန်း
သီး၊ သရက်သီးစိမ်း၊ ဆီးသီးချဉ်၊
ပွေးသီးချဉ်၊ ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊
ဆင်ခရမ်းချဉ်သီး၊ ချဉ်ပေါင်ဖူး၊ သပြေ
သီး၊ ပအုံးရည်၊ ရေငန်းသီးချဉ် စသည်
တို့ကို အသုပ်ဟင်းပွဲတို့တွင် အချဉ်
အဖြစ် ထည့်သွင်းစားသုံးနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်

ပြိဿရာသီ ကဆုန်လရာသီတွင်
အပူကြီး အပူလျှပ်၍ ကိုယ်ပူကြီးပြီး
ခွေးထွက်လွန်၍ ငန်းရေဂမိုးရောဂါ
ရခဲလျှင် ဝမ်းတွင်းသို့ ဆေးနံပါတ်(၁၇)
သွေးဆေးနီကြီး (၃)ပဲသားကို ရေခွေး
ဖြင့် တစ်နေ့(၃)ကြိမ် တိုက်ပေးပြီး
၁၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ခန္ဓာကိုယ် ခွေးထွက်လွန်၍ အေးစက်
နေခြင်းကို နန္ဒင်းမှုန့် များများယူပြီး
နန္ဒင်းဖြင့် နယ်ဆတ်ပေးရပါသည်။

**[နန္ဒင်းဆတ်သည် ဆိုသည်မှာ
လက်တွင် နန္ဒင်းမှုန့်ထည့်ပြီး လူနာ
၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို နန္ဒင်းမှုန့်
ဖြင့် စိ၍ ပေးခြင်းကို နန္ဒင်းဆတ်ပေး
သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။]**

ဤနည်းစနစ်သည် စိတ်ချရပြီး
ငန်းရေဂမိုးရောဂါကို အမြန်ဆုံး သက်
သာစေပါသည်။

**ပြိဿရာသီ ကဆုန်လ မိသားစု
ထမင်းဇိုင်းအတွက်
ဆေးဖက်ဝင် ဓာတ်စာ
ဟင်းစပ်အတွဲများ
[(၇)ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းပွဲများ]**

**၁။ ငါးရံသား၊ သနပ်ရွက်၊ ဆီးသီး
အချဉ်ဟင်း**

- မြင်းခွာရွက်သုပ်၊
- ရှားစောင်းခါးချက်၊
- ဒန့်သလွန်ရွက်ဟင်းချို၊

**၂။ ဘဲသား၊ ဒန့်သလွန်သီးအနှစ်
ပီးအုံးဖွန်းခြစ်ချက်**

- သရက်ချဉ်သုပ်၊
- မဲလီဟင်းချို၊
- ငါးပိဆီကြော်၊

၃။ ပုစွန်ထုပ် ဂဏန်းမဆလာချက်

- ခံတက်ရွက်သုပ်၊
- ပေါက်ပန်းဖြူချဉ်ရည်ဟင်း၊
- ပုစွန်ခြောက်ဗာလချောင်ကြော်၊

၄။ ဝက်သား၊ သစ်တိုသီးချက်

- ငှက်ပျောဖူးကြော်၊
- ချဉ်ပေါင်မှန်ရောင်ဟင်းချို၊
- ရခိုင်ငါးပိထောင်း၊

၅။ ငါးသလဲထိုး အိုးကပ်ချက်

- ပုစွန်ဆန်လှော်ဟင်းရည်၊
- ပဲပြားကြာဆန်သုပ်၊
- ခရမ်းချဉ်သီး ပုစွန်ခြောက်ကျော်၊

၆။ ငါးရံခြောက် ပီးအုံးဆီဆပ်

- ဖရဲသီး ဆလပ်သုပ်၊
- ကင်ပွန်းချဉ်ရွက် ဟင်းချို၊
- အညာမြေပဲဆန်ချက်၊

**၇။ ဆတ်သားခြောက် ခရမ်းချဉ်သီး
ချက်**

- ကန်စွန်းရိုးချဉ်ရည်ဟင်း၊
- ပဲကြီးဆူးပုပ်နှစ်၊
- မရန်းသီး ငါးပိထောင်း၊

အချို့

သင်္ဘောသီးဖျော်ရည်၊ မုန့်လက်
ဆောင်း၊ ဆေးကုလားမ၊ ကျောက်ကျော့၊
နို့အေးဖျော်ရည်၊ သရက်သီးမှည့်၊
ကောက်ညှင်း၊ နို့စိမ်းဆမ်းအချိုပွဲ၊
စပျစ်သီး၊ သစ်တော်သီး၊ ဆီးယို၊
စတော်ဘယ်နီယို၊ ကတွတ်ယို၊ ရှောက်
ယိုတို့ကို အချို့ပွဲအဖြစ် စားသုံးနိုင်ပါ
သည်။

ယခုတင်ပြခဲ့သော (၇)ရက် (၁)
ပတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများသည် ပြိဿ
ရာသီ ကဆုန်လအတွက် ရာသီ
အလိုက် ဓာတ်အကြိုက် ဆေးဖက်ဝင်
ကျန်းမာရေးအကျိုးပြု **“နက္ခတ်
ဓာတ်စာ ဟင်းလျာများ”** ဖြစ်ပါ
သည်။

**စားသမျှ ဆေးဖက်ဝင်၍ ကျန်းမာကြ
ပါစေ။**

ဆရာ မင်းချစ်သာ

မြဝေ, ရှည်ဝေ, တည့်ဝေ

ထူးခြတ်သည့် ဂီတထွေ

အံ့ကြွယ်

မိုးလေးတအေးအေးနှင့်ဖို့ အိပ်ရာက မထသေးဘဲ စောင့်မြို့နှင့်ကွေးကာ မောင်အံ့ အပျင်းထူနေမိသည်။ အိပ်ရာက မထသေးသော်လည်း အိပ်၍မပျော်ဘဲ ရောက်တတ်ရာရာ တွေးကာ ဖိမ်ခံနေခြင်းသာဖြစ်သည်။ ကြည့်စမ်း... အချိန်အခါမဟုတ် ဆောင်းရာသီ၏ အလယ် ဇန်နဝါရီလကြီးမှာမှ ရွာနေသည့်ဦးကို ကျိန်ဆဲရမလိုပင်။

တစ်ဖက်က တွေးပြန်တော့လည်း ၂၀၁၃ ခုနှစ်၏ နှစ်သစ်ကို မိုးနှင့် ကြိုဆိုသည့် အေးချမ်းမည့်နိမိတ်ဟု အကောင်းမြင်ဝါဒဖြင့် တွေးရတော့မည်။

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၏ နှစ်သစ်ကူးအကြိုညမှာ မီးရှူးမီးပန်းများ ပစ်ဖောက်၊ မီးပုံးပျံများ လွှတ်ဖြင့် တစ်မြို့လုံး အနံ့အနံ့ ကျွက်ကျွက် တပျော်တပါး ကြိုခဲ့ကြသည်။

နှစ်သစ်ကူးကာလ၏ ဇန်နဝါရီလ (၁၂)ရက်နေ့မှ စကာ အခါမဟုတ် မိုးက (၅)ရက်တိုင်တိုင် အံ့လိုက် ရွာလိုက်ဖြင့် နေရောင်ကိုပင် မမြင်ခဲ့ရပါ။ ဟိုတွေးဒီတွေးနှင့် ကွေးနေရာမှ ခေါင်းအုံးအောက်က နာရီကို ယူကြည့်မိသည်။

အချိန်က မနည်းတော့။ (၉)နာရီခွဲကျော်နေပြီကို တွေ့ရသည်။ အို... မထူးပါဘူး အလုပ်မရှိသည့်အတူ ဆက်ပြီး ဖိမ်ယူလိုက်ဦးမည်ဟု တွေး

ကာမှ ဖုန်းက မြည်လာသည်။ မထချင်ထချင်ဖြင့် ဖုန်းကို ကိုင်လိုက်သည်။ ပခုက္ကူမြို့နေ ညီမဖြစ်သူထံမှ ဖုန်းဖြစ်သည်။

'ဟဲ့...စောစောစီးစီး ဘာကိစ္စထူးလို့ ဖုန်းဆက်တာလဲကွ'

ဖိမ်ပျက်သွားသဖြင့် ဒေါသသံဖြင့် ပြောမိသည်။

'ကိုအံ့ကလဲ မစောတော့ပါဘူး။

(၁၀)နာရီတောင် ထိုးတော့မယ်လေ။

ကိစ္စထူးရယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

ကနေ့မနက်စောစော (၆)နာရီလောက်

မှာ ပန်းပင်တွေ ရေလောင်းရင်း

ဦးမောင်သိန်း လက်တွေ့ခြေတွေ

ကပ်ပြီး လေဖြန်းသလို ဖြစ်သွားလို့

ဆေးခန်းသွားပြရတယ်လေ။ အခု

ဆေးခန်းကအပြန် အိမ်ရောက်လို့

ကိုအံ့ဆီ အကြောင်းကြားတာပါ'

'ဟေ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဟ။

အခုရော ဘယ်လိုနေသေးလဲ။ ရာသီ

ဥတုက မမှန်ဘဲ ပျက်သလို ဖြစ်နေ

တာမို့ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ကြကွ'

'အခုတော့ ကောင်းသွားပါပြီ။

ဆရာဝန်ကတော့ သွေးတိုးလဲရှိ။

အသက်အရွယ်လဲ ရလာတာမို့ နားနား

နေနေ နေဖို့ ပြောပါတယ်။ ခြေ့လက်

တွေက ကောင်းကောင်း လှုပ်ရှားနိုင်

ပါတယ်။ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး မရှိပါဘူး'

'အေး... တော်သေးတာပေါ့ကွာ။

အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်လို့ ဆိုထား

တာမို့ ဂရုတော့ စိုက်ကြနော်။ ကိုအံ့က

ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ပြောပါဦး'

'ဘာမှ လုပ်ပေးဖို့ မလိုပါဘူး။ သူ့

ကျန်းမာရေးကလဲ ကောင်းနေပါပြီ။

ကိုအံ့ သိရအောင်သာ အကြောင်း

ကြားတာပါ'

မောင်နှမနှစ်ယောက် အချီအချ

စကားပြောဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ဖုန်းဆက်

သူ ညီမ 'စုစု' မှာ ပခုက္ကူတွင် နေထိုင်

သူဖြစ်ပြီး မောင်အံ့နှင့် အထက်

အောက် မောင်နှမဖြစ်သည်။

သူ့ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ကိုမောင်သိန်းမှာ

လူရိုးလူအေး ဘာသာရေးသမား

တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ပင်စင်စားတစ်ဦးဖြစ်ကာ

တစ်နေ့ကုန် ပုတီးစိပ်၊ တရားထိုင်နှင့်

ပန်းပင်စိုက်ပျိုးရေးသာ လုပ်နေသူဖြစ်

သည်။

ကျန်းမာရေး ကောင်းနေသူက ယခု

လို လေဖြန်းချင်သလို ဖြစ်ရသည်ဆို၍

စိုးရိမ်သွားမိသည်။ ညီမဖြစ်သူက

လာရန်မလိုပါ ဆိုသော်လည်း မောင်အံ့

မနေနိုင်ပါ။ ကားဂိတ်ကို ပခုက္ကူကား

လက်မှတ် ရမရ စုံစမ်းရတော့သည်။

ကံအားလျော်စွာ ကနေ့ညနေ ထွက်မည့်ကားတွင် တစ်နေရာ ကျန်သေးသည်ဆို၍ ချန်ထားပေးပါရန် ကြိုတင် Booking လုပ်လိုက်ရသည်။

ညနေ(၄)နာရီထိုးတော့ “သန်မြန်သူ” ကားလိုင်းမှ ခရီးသည်(၁၂) ယောက်စီး မှန်လုံအမြန်ယာဉ်ကားလေး အိမ်တိုင်ရာရောက် လာကြိုသည်။ လူစုံတော့ ညနေ(၅)နာရီတွင် ကားက စထွက်သည်။

မိုးအေးအေးနှင့်မို့ ချမ်းစိမ်းစိမ်းစိမ်းကား သွားရေးလာရေး အဆင်ပြေသည့် ယနေ့ကာလကို ကျေးဇူးတင်မိသည်။ ဟိုအရင် နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော်ကာလ မောင်အံ့ အညာက ထွက်လာတော့ “လွိုင်ကော်” ကိုရောက်ဖို့ ရောဝတီမြစ်ကို သင်္ဘောဖြင့်ဖြတ်၊ မြင်းခြံအိမ်ကမ်းရောက်တော့ သဲသောင်ပြင်ကြီးကို တစ်နာရီလောက် မြင်းလှည်းစီးကားစီး၍ မိတ္ထီလာမှာ တစ်ညအိပ်ရသည်။

နောက်တစ်နေ့ မိတ္ထီလာမှ ကားစီးကာ တောင်ကြီးမှာ တစ်ညအိပ်ရပြန်သည်။ နောက်နေ့မှ ကားစီးရပြီး လွိုင်ကော်ကို ရောက်သဖြင့် (၂)ည အိပ် (၃)ရက်ခရီး နှင်ရသည်။

ယခုတော့ အမြန်ကားလေးများ စီးကာ (၁၂)နာရီအချိန်မျှဖြင့် ရောက်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်ကားလေးနှင့် ဆိုပါက နေ့ချင်းပြန်ပင် ပခုက္ကူ-လွိုင်ကော်ကို သွားလာနိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်နေခဲ့ပါပြီ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၅)နာရီ မထိုးမီမှာပင် ရောဝတီမြစ်ကူးတံတားကိုဖြတ်၍ ပခုက္ကူသို့ ရောက်ကာ အိမ်တိုင်ရာရောက် လိုက်ပေးပါသည်။ ဒီမှာတော့ မိုးတစ်စက်မျှ ကျထားသည်ကို မတွေ့ရပါ။

အိမ်ထဲကို ဝင်မိတော့ အကြောင်း

မကြား ရောက်လာသည့် မောင်အံ့ကို ညီမမိသားစု အံ့အားတသင့်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြသည်။ ညဉ့်ခန်းမှာ ထိုင်မိတော့ အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာသည့် ကိုမောင်သိန်းကို အကောင်းပကတိ နဂိုပုံမပျက် တွေ့ရ မြင်ရသည်။

ဘာမှ မေးစရာ ပြောစရာ မလိုတော့ပါ။ မောင်အံ့ စိတ်အေးသွားရသည်။ အာလာပသလ္လာပ စကားများ ပြောပြီး ခရီးပန်း အိပ်ရေးပျက်လာသည့် မောင်အံ့ တရေးတမော အိပ်ရသည်။

ညစာ စားပြီး ညပိုင်းရောက်တော့ ညဉ့်ခန်းမှာ လူစုံတွေ့ရသည်။ ညီ၊ ညီမများဖြစ်သည့် ကိုဟိန်းအောင်၊ မင်းမင်း၊ မသပြေတို့ အပါအဝင် တူ၊ တူမတို့က မောင်အံ့ လာကြောင်း သိကြ၍ လာကြရင်း လူနာမေးရင်းဖြင့် တစ်ချက်ချိတ် နှစ်ချက်ပြတ် ဆိုသလို ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုမောင်သိန်းဖြစ်ပုံကို မေးကြည့်တော့ တိမ်ထူထူမို့ အေးအေးဖြစ်သော်လည်း မိုးမကျသဖြင့် နံနက်စောစော ရေလောင်းပေါင်းသင် လုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ပြီးတော့ လုံချည်ရေစိုနှင့် တံမြက်လှည်း နေမိကြောင်း၊

ခဏကြာတော့ ခြေ၊ လက်များ ကုပ်ကျေးကာ လှုပ်မရတော့ကြောင်း၊ လဲမကျသွားမီ လူခေါ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

‘အဲဒါ အအေးခွဲပြီး သွေးတွေ့လေတွေ့ဆောင့်တက်တာပဲ။ အနံ့မသင့်ရင် လေသင်တန်းဖြတ်ပြီး အသက်ပါ ဆုံးသွားနိုင်တယ်နော်’

မောင်အံ့က လူတတ်ကြီးလုပ်ပြီး ပြောမိသည်။ ဒီတော့မှ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ဆိုသလို စောစောစီးစီး

ပန်းပင်ရေလောင်းသူ ကိုမောင်သိန်းကို ကရုဏာဒေါသဖြင့် အပြစ်ဆိုမိကြသည်။ ကိုမောင်သိန်းကတော့ သူ့ဝသီအတိုင်း အပြုံးမပျက်ခဲ့ပေ။

‘ကံကောင်းလို့ပေါ့ သိန်းသိန်းရယ်၊ အိမ်မှာ တစ်ယောက်မှ မရှိတုန်းဖြစ်ရင်တော့ ဒုက္ခပဲပေါ့’

တူမဖြစ်သူ “မရွဲရွဲ” က စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ပြောရှာသည်။ နောက် တူမတစ်ဦးဖြစ်သူ “မသဲသဲ” ကတော့ တစ်မျိုး ဆိုခဲ့သည်။

‘ဟုတ်တယ်နော်၊ ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် သမီး တွေမိတယ်လေး၊ သိန်းသိန်းက အားနေရင် ပါးစပ်က လှုပ်နေတာပဲ။ ဂါထာ၊ ဗုဒ္ဓဂန္ထတွေ ရွတ်ဆိုနေတာဖြစ်လို့ အခုလဲ သေကံမရောက် သက်မပျောက် ဆိုသလို ဖြစ်တာဟာ အဆောင်ကောင်းဆောင်ကောင်းဆွေကြောင့် ဖြစ်မှာလို့ သမီးတော့ ယုံကြည်တယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

ကိုမောင်သိန်းကို တူ၊ တူမများက “သိန်းသိန်း” ဟုသာ ခေါ်ကြသည်။ “မသဲသဲ” စာ စကားကို နားထောင်ပြီး နောက် ကိုမောင်သိန်းက အပြုံးနှင့် ရှင်းပြသည်။

‘သိပ်မှန်တာပေါ့ သမီးရယ်... သိန်းသိန်းရဲ့ အားကိုးရာ ဆေးဝါးနဲ့ အဆောင်တွေကတော့ ရတနာသုံးပါး ဆေးတော်ကြီးတွေပဲပေါ့။ သရဏဂုံ သုံးပါးနဲ့ အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ရှိခိုးပူဇော်ပြီးရင် “သက်တော်မြဲ၊ သက်တော်ရှည်၊ သက်တော်တည်” ဆိုတဲ့ ဂါထာတွေကို အချိန်အားရသရွေ့ ရွတ်ပွားပူဇော်လေ့ ရှိတယ်ကွယ်။’

တို့များ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ဟောမြောက်တော်မူတဲ့ ဂါထာတွေပဲလေ။ ဒါကြောင့် ရုတ်တရက် ခန္ဓာမပျက်စီးနိုင်ဘူးလို့ ယုံကြည်ထားတာပဲပေါ့။ ဟော... အခုလဲ

ကြည့်လေ၊ ဘာမှ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး မဖြစ်
ခဲ့တာ သမီးတို့ အမြင်အတွေ့ပဲ မဟုတ်
လား'

ကိုမောင်သိန်းက ရှင်းပြတော့
များပြားလှသည့် တူမှများထဲမှ တစ်ဦး
ဖြစ်သူ "မဆုဆု" က...

'အဲဒီမြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ "သက်တော်မြဲ၊
ရှည်၊ တည်" ဂါထာသုံးပုဒ်ကို သမီး
တို့ကိုလဲ သင်ပေးပါနော် သိန်းသိန်း'
ဟု ဆိုတော့...

'ဟဲ့... ဒီဂါထာတွေက သမီးတို့ ရပြီး
ဖြစ်မှာပါ။ တခြား မဟုတ်ပါဘူးကွယ့်။
သက်တော်မြဲဂါထာဆိုတာက "အဋ္ဌာန
မေတ်" အစချီတဲ့ ဂါထာ၊ သက်တော်
ရှည်ဂါထာဆိုတာက "နညတြိဗောဇ္ဈာ
တပသာ" အစရှိတဲ့ ဂါထာပဲလေ။
သက်တော်တည် ဂါထာကတော့
"ဃဋ္ဌေသိ ဃဋ္ဌေသိ" အစချီတဲ့
ဂါထာပဲပေါ့'

ဟု ကိုမောင်သိန်းက ရှင်းပြခဲ့သည်။
'ဟုတ်ပါပြီ သိန်းသိန်းရယ်၊ ဒီဂါထာ
တွေကို တချို့ရ၊ တချို့မရ ဖြစ်နေတော့
တစ်ပုဒ်ချင်း ရွတ်ဆိုသင်ပေးပါနော်'
ဟု "မရွဲရွဲ" ကလည်း အားကျမခံ
တောင်းဆိုပြန်သည်။

'ကိုင်း... ဒီလိုဆိုရင် သိန်းသိန်းက
ရွတ်ဆိုပူဇော်မယ်နော်၊ နားထောင်ကြ။
သက်တော်မြဲဂါထာက ဘုရားရှင်ကို
ဒေဝဒတ်က သေစေလိုတဲ့ အကြံနဲ့
ဝိဇ္ဇာကုဋ်တောင်ပေါ်ကနေ ကျောက်
မောင်းဆင်ပြီး ကျောက်တုံးကြီးတွေ
ကို လှိုမ့်ချအော့ ကျောက်ကျိုး
ကျောက်ပွဲတစ်စ စင်ပြီး ဘုရားရှင်ရဲ့
ခြေမတော်မှာ သွေးခြည့်ဥခဲ့ရတယ်။

ဒီအကြောင်းကို တပည့်သံဃာ
တော်တွေက ကြားတော့ စိုးရိမ်ပြီး
ပိုင်းစောင့်ရှောက်တဲ့အခါ ဘုရားရှင်က
မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့ရဲ့ အသက်ဖိစိန်

တော်ဟာ တစ်ပါးသူရဲ့ ပယောဂနဲ့
သေရိုးမရှိကြောင်း၊ သက်တော်မြဲမြဲပါ
ကြောင်း ဟောတော်မူခဲ့လို့ ဒီသက်
တော်မြဲဂါထာ ဖြစ်ပေါ်လာရတာပါပဲ။

သက်တော်မြဲဂါထာ

အဋ္ဌာနမေတ် ဘိက္ခုဝေ အနဝကာသော၊
ယံ ပရူပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေ
ရာပေယျ။
အနုပက္ကမေန ဘိက္ခုဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာ
ယန္တိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္တိမေ ဟောတု
သဗ္ဗဒါ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

- အဋ္ဌာန = အတိတ်အနုပက္ကမေန
- ဘိက္ခုဝေ = ဘိတ်ခဝေ
- ပရူပက္ကမေန = ပရူပက်ကမေန
- အနုပက္ကမေန = အနုပက်ကမေန
- ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ = ပရိနိဝိဗာယန်တိ
- သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
- သောတ္တိမေ = သွတ်ထိမေ
- သဗ္ဗဒါ = သပ်ဒါ

အနက်
ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ယံယေန
ဋ္ဌာနေန - အကြင် အကြောင်း
ကြောင့်၊ ပရူပက္ကမေန - သူတစ်ပါး
၏ လုံ့လဖြင့်၊ တထာဂတံ-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇီဝိတာ-အသက်

မှ၊ ဝေဝါရာပေယျ-ချရာ၏။ ဝေတ်-
ဤ သူတစ်ပါးလုံ့လဖြင့် မြတ်စွာဘုရား
အသက်တော်မှ ကျရခြင်းသည်။ (ဝါ)
ဤသူတစ်ပါး လုံ့လဖြင့် မြတ်စွာဘုရား
ပရိနိဗ္ဗာန်စံရခြင်းသည်။ အဋ္ဌာန-
ဖြစ်နိုင်သောအကြောင်းမဟုတ်၊ အနဝ
ကာသော- ဖြစ်ခွင့်မဟုတ်၊ ဘိက္ခုဝေ
- ရဟန်းတို့ တထာဂတာ-မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ အနုပက္ကမေန-
သူတစ်ပါး လုံ့လမပါဘဲနှင့်သာ၊
ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ-ပရိနိဗ္ဗာန် စံရကုန်၏။

ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန - ဤသို့
မြတ်စွာဘုရား မိန့်မြွက်ကြားစကား
ဆိုရာ မြတ်သစ္စကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်
အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခင်ထိမ်း၊ သောတ္တိ
-ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု-စင်စစ်
မသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

သက်တော်ရှည် ဂါထာကတော့
"သုဗြဟ္မာ" နတ်သားကို အကြောင်း
ပြုပြီး ဟောတော်မူခဲ့တာကွယ့်။ ဘုရား
ရှင်လက်ထက်က သုဗြဟ္မာနတ်သား
ဟာ နတ်သမီးငါးရာ ခြံရံပြီး နန္ဒဝန်
ဥယျာဉ်ကို ပျော်ပွဲစား ထွက်ခဲ့ကြတယ်
လို့ ဆိုပါစို့ကွယ်။

နတ်သမီးတွေဟာ ကံရင်း ဆိုရင်း
ပျော်ပါးရင်းကပဲ ငါးရာလုံး သေပွဲဝင်
ပြီး ငရဲဘုံကို ရောက်သွားကြတယ်။
အသံတွေ တိတ်ဆိတ်သွားတာကြောင့်
သုဗြဟ္မာနတ်သားက ရှာတဲ့အခါ
တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ဘူးတဲ့။

ဒီတော့မှ ဒေဝတာစက္ခုနဲ့ ရှုမျှော်
ဆင်ခြင်ကြည့်လိုက်တော့ ငရဲပြည်
ရောက်နေတာကို သိရတော့တယ်။
ဒီတော့မှ နတ်သားလဲ ထိတ်လန့်
ကြောက်ရွံ့ပြီး ဘုရားရှင်ထံ သွား
ရောက် လျှောက်ထားတော့တယ်။
ဘုရားရှင်က နတ်သားရဲ့ အသက်ရှည်
ရာရှည်ကြောင်း ဒီ "နညတြိ" အစ

ချီတဲ့ ဂါထာကို ဟောကြားခဲ့တာပဲ ကွယ်။ ကဲ... ဂါထာကို နာယူကြ။

သက်တော်ရှည်ဂါထာ

နာညတြ ဟေဇ္ဇတယော
နာညတြိန္ဒြိယ သံဝရာ
နာညတြ သပ္ပနိဿဂ္ဂါ
သောတ္တိ ပဿာမိ ပါဏိနံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- နာညတြ = နင်ညတ်တရ
- ဟေဇ္ဇ = ဗွတ်ဈ
- နာည = နင်ည
- တြိန္ဒြိယ = တရိန်ဒရိယ
- နိဿဂ္ဂါ = နိတ်သက်ဂါ
- သောတ္တိ = သွတ်ထိန်
- အနက်

ဟေဇ္ဇတပသာ - ဟေဇ္ဇင်တရား (၇)ပါးအကျင့်ကို အညတြ-ကြဉ်ထား၍၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္တိ-ချမ်းသာကြောင်းကို၊ နပဿာမိ - မြင်တော်မူ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရာ-ဣန္ဒြေခြောက်ပါး စောင့်စည်းခြင်းကို၊ အညတြ-ကြဉ်ထား၍၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္တိ-ချမ်းသာကြောင်းကို၊ နပဿာမိ-မြင်တော်မူ၊ သပ္ပနိဿဂ္ဂါ-အလုံးစုံသော တပ်မက်နှစ်သက်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အညတြ-ကြဉ်ထား၍၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္တိ-ချမ်းသာကြောင်းကို၊ နပဿာမိ-မြင်တော်မူ။

နောက်ဆုံးဂါထာဖြစ်တဲ့ သက်တော်တည်ဂါထာကတော့ ဘုရားရှင်လက်ထက်က မဟုတ်ဘဲ အလောင်းတော် ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးက စူဠပန်ရဟန္တာအလောင်းတော်ကို သင်ပေးလိုက်တဲ့ ဂါထာပဲပေါ့။ အလွန်ဉာဏ်ထိုင်းတဲ့ စူဠပန်အလောင်းကို

ဆရာကြီးက သင်ပေးခဲ့တဲ့ဂါထာကို နားထောင်ကြနော်။

သက်တော်တည်ဂါထာ

ယဇ္ဇေသိ ယဇ္ဇေသိ
ကိကာရဏာ ယဇ္ဇေသိ၊
အာပိစ္စိ စံ ကာရဏံ၊
ဇာနိမိ ဇာနိမိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ယဇ္ဇေသိ = ကတ်တေသိ
- ကိကာရဏာ = ကိန်ကာရနာ
- အဟိစ္စိ = အဟင်္ဂိ
- အနက်

(တို့-သင်သည်။) ယဇ္ဇေသိ-ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ၏။ ယဇ္ဇေသိ-ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ၏။ ကိကာရဏာ-အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့် ယဇ္ဇေသိ-ချုပ်ချယ်ပြစ်မှား ဘိလေသနည်း။ အဟိစ္စိ-ငါသည်လည်း။ တိကာရဏံ-ထိုအကြောင်းကို၊ ဇာနာမိ-သိ၏။ ဇာနာမိ-သိ၏။

အဲဒီဂါထာတန်ခိုးကြောင့် စူဠပန်အလောင်းတော်ဟာ သူ့ခိုးတွေကို ပြေးစေခဲ့ပြီး ဘုရင်ကြီးကို ဂါထာသင်ပေးခဲ့တာကြောင့် အသပြတစ်ထောင် ချီးမြှင့်ခံရတယ်။

ဂါထာတော်တန်ခိုးကြောင့် ဘုရင်ကြီးလဲ ဆတ္တာသည်ရဲ့ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုက လွတ်ခဲ့ရလို့ ဂါထာကို သင်ပေးတဲ့ စူဠပန်ရဟန္တာ အလောင်းကို စစ်သူကြီးရာထူး ပေးခဲ့တာလဲ အများသိပြီးဆို အကျယ်မချဲ့တော့ပါဘူးနော်။

ကဲ... ဒီဂါထာသုံးပုဒ်ကတော့ သက်ရှည်ကျန်းမာ ဘေးဘယာ ကင်းဝေးစေနိုင်တယ်လို့ သိန်းသိန်းကတော့ ယုံကြည်တယ်ကွယ်။

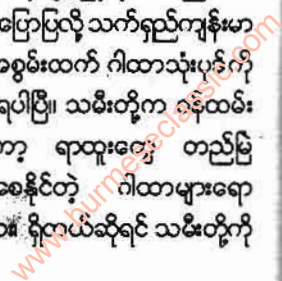
မှန်တာပေါ့၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ နှုတ်မြွက်ဂါထာတွေမှ အကျိုးကတော့ အန္တောပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊အာဟာရ ဆိုတဲ့ အကြောင်းတရားလေးပါးရယ်၊ ကံ၊ဉာဏ်၊ဝိရိယ ဆိုတာတွေရယ်ကိုတော့ မမေ့ဖို့ လိုတယ်။ ငါက ကံကောင်းနေတာပဲဆိုပြီး အရဲမကီးနဲ့ပေါ့။ “ကံကိုယုံပြီး ဆူးပုံမနင်းရာ” လို့ဆိုတယ်မဟုတ်လား။ ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်ပြီး လုပ်ကိုင်ဖို့တော့ လိုတယ်နော်။

ကိုမောင်သိန်း စကားဆုံးတော့ မောင်အံ့က သတိပေးဆုံးမစကား ဆိုခဲ့သည်။

‘ခုလို သက်ရှည်ကျန်းမာစေတဲ့ ဂါထာတွေကို ကြားနာရတာ တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်ပါဘူး။ လူကြီးတွေစုံတန်း မေးပါရစေနော်’

တူမတစ်ဦးဖြစ်သည့် “မမွန်မွန်” က တစ်စခန်း ထခဲ့သည်။ မောင်အံ့ကို ဦးတည်မေးလာတော့ “မေးစရာရှိရင် မေးပါဗျာ” ဟု ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

‘ခုနကပြောပြလို သက်ရှည်ကျန်းမာစေမယ့် အစွမ်းထက် ဂါထာသုံးပုဒ်ကို တော့ သိရပါပြီ။ သမီးတို့က ဂနိထမ်းတွေဆိုတော့ ရာထူးတွေ တည်မြဲတိုးတက်စေနိုင်တဲ့ ဂါထာများရော မရှိဘူးလား။ ရိုကယ်ဆိုရင် သမီးတို့ကို

နိဗ္ဗာန်သင်ကြားပေးပါလို့ တောင်းဆို
မိဘယ်ရှင်'

မောင်အံ့ အကြပ်ရိုက်လေပြီ။ ပုံမှန်
ရွတ်ပွားပူဇော်နေကျ ဂါထာတော်များ
နဲ့လွဲ၍ ထူးထူးခြားခြား ဂါထာများကို
ဆောင်အံ့ သိပ်မသိ။ သိပ်မရပါ။ အို...
အညံ့ခံ၍ မဖြစ်ပါ။

'ဒီဂါထာမျိုးတွေနဲ့ (တိသက်လို့
တော့ သမီးတို့ဦးဦးက ရှင်ပြပါလိမ့်
မယ်နော်။ သူက ဆောက်လုပ်ရေး
အင်ဂျင်နီယာတစ်ခု နယ်တကာလှည့်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူမို့ သူ့ဆီမှာ
အစွမ်းထက်ဂါထာများ ရှိလေရဲ့ကွယ်။
တဲ...ကိုဟိန်းအောင် သမီးတို့ကို သင်
ကြားပေးလိုက်ပါဦး'

တာဝန်ကို လွှဲပေးလိုက်ရင်း အစ
ထောင်ပေးလိုက်သည်။

'ကိုအံ့ကတော့ လုပ်ပြီ။ သူ မသိ
တာကို မသိဘူး မပြောဘူး။ ကျွန်တော်
ကို ချွန်တုန်းလုပ်လိုက်တာပေါ့လေ။
အေးပါ...သမီးတို့ကို ဦးဦးက သိသမျှ
ရှင်းပြရတော့မှာပေါ့နော်။

ဦးဦးရဲ့ ဝန်ထမ်းသက် (၃၀)ကျော်
ကာလမှာ ရာထူးအတိုးအမြင် အတိုက်
အခိုက်တွေက အလွန်များခဲ့တာပေါ့။
ဦးဦးတင် မကပါဘူး။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လာ
ရင်း မလွဲမသွေ တွေ့ကြုံရမှာတွေပဲ
လေ။

ဦးဦးကတော့ သမီးတို့ဦးဦးအံ့
ပြောခဲ့သလိုပဲ။ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယနဲ့
ရတနာသုံးပါးကို အားထားယုံကြည်သူ
မို့ ရာထူးတွေ တိုးတက်ခဲ့သလို အတိုက်
အခိုက်တွေကိုလဲ အမြဲ ကျော်လွှားနိုင်
ခဲ့ပါတယ်။

ဦးဦး အမြဲရွတ်ဆိုခဲ့တဲ့ ဂါထာတွေ
ကတော့ အခုနက သမီးတို့ ကြားခဲ့ရတဲ့
သက်ရှည်ကျန်းမာစေတဲ့ ဂါထာတွေ
လို့ပဲ "ရာထူးမြင့်၊ ရာထူးရှည်၊ ရာထူး

တည်" ဆိုတဲ့ ဂါထာသုံးပုဒ်ပဲကွယ်။
ဒါပေမယ့် ဒီဂါထာတွေဟာ ဘုရား
ဟောဂါထာတွေမဟုတ်ဘဲ နောက်
နောင်း သူတော်စင် ရသေ့ရဟန်းတွေ၊
ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ စီကုံးစီရင် ဖွဲ့ဆို
ခဲ့တဲ့ ရတနာသုံးပါးရှိခိုး ဂါထာတော်
တွေပဲ။ ပထမဆုံး "ရာထူးမြင့်ဂါထာ"
ကို ရွတ်ပြမယ်။

ရာထူးမြင့်ဂါထာ

ဗဟုံသဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတံ သာဝုဇ္ဈန္တံ
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတယောရံ သသေနမာရံ။
ဒိနာ ဒိမ္ပပိဋိနာ ဝိတဝါ မုနိန္ဒော
တံဇယော ဘဝတုမ ဇယမဂ်လင်္ဂံ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သဟဿ = သဟတ်သ
- မဘိနိဗ္ဗိတံ = မဘိနိဗ္ဗိတံ
- သာဝုဇ္ဈန္တံ = သာဝုဇ္ဈတံ
- ဓမ္ပပိဋိနာ = ဓမ်မပိဋိနာ
- မုနိန္ဒော = မုနိန်ဒေါ
- မဂ်လင်္ဂံ = မင်ဂလက်ဂံ

အနက်
ယောမုနိန္ဒော - အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဂိရိမေခလံ-ဂိရိမေခလာ
မည်သောဆင်ကို၊ ဥဒိတံ-တက်စီးထ
သော၊ အဘိနိဗ္ဗိတံသာဝုဇ္ဈန္တံ-အလွန်
ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့်တကွ
ဖြစ်သော၊ ဗဟုံသဟဿ-လက်ရုံး
ပေါင်းတစ်ထောင် ရှိထသော၊ ဇယောရံ
- ကြမ်းတမ်းစွာထသော၊ သသေန
မာရံ- စစ်သည်စစ်သား အများနှင့်
တကွသော မာရ်နတ်သားကို၊ ဒိနာ
ဒိဓမ္ပပိဋိနာ - ဒါနပါရမီ အစရှိသော
တရားတော်ဟူသည့် အစီအရင်ဖြင့်၊
ဝိတဝါ-အောင်တော်မူခဲ့လေပြီ။ တံ
တေဇယော - ထိုမာရ်နတ်သားကို
အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်

အား။ အစွဲ-မြတ်သော၊ ဇယမဂ်လံ-
အောင်ခြင်းမဂ်လာသည်။ ဟောထု-
မြစ်ပါစေသတည်း။

ဒီဂါထာက တို့များရဲ့ မြတ်စွာဘုရား
ရှင်ဟာ ဘုရားအဖြစ်ရောက်ဖို့ ကျင့်ကြံ
နေခဲ့တဲ့ အပရာဒိတပလ္လင်ကို လက်ရုံး
တစ်ထောင်ရှိတဲ့ မာရ်နတ်က ဝီရိ
မေခလာအမည်ရှိ ဆင်ကိုစီး၊
ခားလုံလက်နက်အစုံ၊ ရိုင်ဆိုင်ခဲးတဲ့
တိရစ္ဆာန်တွေရော၊ ကြမ်းတမ်းတဲ့ နတ်
စစ်သည်များနဲ့ လာရောက်တိုက်ခိုက်
ပြီး ပလ္လင်ကို လုရာမှာ ဘုရားရှင်က
အောင်တော်မူခဲ့ပုံကို ဖော်ကျူးထား
တာပဲလေ။

ဒီလိုဘုရားရှင်က မာရ်နတ်သားကို
အောင်တော်မူခဲ့ပုံကို အာရုံပြုပြီး
ရွတ်ပွားပူဇော်ဖို့ပါပဲ။ ဘုရားရှင်ရဲ့
ပလ္လင်ကို မာရ်နတ်က လုယူလို့မရ
သလို မိမိရဲ့ ရာထူးဌာနန္တရကိုလဲ
ဘယ်သူကမှ မနှောင့်ယှက်နိုင်ဘဲ မြဲမြံ
တည်တံ့စေမှာ မလွဲပါဘူးကွယ်'

'ထူးခြားမြင့်မြတ် ကောင်းမွန်တဲ့
ဂါထာတော်ပဲနော်။ သမီးတို့ မှတ်ထား
ပြီး အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါမယ်။
နောက်ထပ် ဂါထာတွေ ထင်ပေးပါဦး
နော်'

တက္ကသိုလ်နည်းပြဆရာမ မမွန်မွန်
က အားတက်သရော တောင်းဆိုခဲ့
သည်။

'နောက်တစ်ပုဒ်ကတော့ ရာထူး
ရှည်ဂါထာပေါ့နော်။ ရာထူးရှည်ဆို
လို့ ရာထူးတစ်ဆင့်တည်းမှာပဲ ဘယ်
လိုမှ တိုးတက်မှုမရှိဘဲ ဝန်ထမ်းသက်
တစ်လျှောက်လုံး ဒီရာထူးနဲ့ပဲ အဆုံး
သတ်စေတဲ့ သဘောမျိုးမဟုတ်ဘူး
နော်။

ဦးဦးတို့ ဝန်ထမ်းဆိုတာမျိုးက
ကိုယ့်ရဲ့ဝန်ထမ်းတာဝန်လေးကို သိပ်ခံမင်

မြတ်နိုးတတ်ကြတာလေ။

ဒါကြောင့် ကိုယ်ခံမိမြတ်နိုးတဲ့ ဝန်ထမ်းဘဝကို ရာထူးအဆင့်ဆင့် တိုးပြီး ရှည်လျားစွာ ထမ်းဆောင်ချင် ကြတယ်မဟုတ်လား။

အဖျက်အမှောင့် ကင်းကင်းနဲ့ ဝန်ထမ်းသက်တမ်းရှည်စေဖို့ ရွတ်ပွား ဆုတောင်းတဲ့ ဂါထာလို့ မှတ်ထားကြ ပါ။ ကဲ... လိုက်မှတ်သား နာယူကြ။

ရာထူးရှည်ဂါထာ

- * တိဋ္ဌေယျ နန္ဒဝဿဝိ၊
ဇယုဿဝေါ သမာပန္နော။
တဒေဝ စနံ သစ္စံ၊
ဝနေ တံ လောကနာယကံ။
တေန သစ္စနေ ပုညေန၊
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- တိဋ္ဌေယျ = တိတ်ထေယ
- နန္ဒဝဿဝိ = နန်တဝတ်သစ်ဝိ
- ဇယုဿဝေါ = ဇယုတ်သဝေါ
- သမာပန္နော = သမာပန်နော

အနက်

* ဇယုဿဝေါ - အောင်ပွဲနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
သမာပန္နော - အာယုပါလက သမာပတ်ကို ဝင်စားနေသည် ရှိ သော်။ အနန္တဝဿဝိ - အဆုံးမရှိ သော နှစ်တိုင်အောင်လည်း။
တိဋ္ဌေယျ - တည်တော်မူနိုင်ရာ၏။
တဒေဝ စနံ - ထိုစကားသည်ပင်။
သစ္စံ - အမှန်ဖြစ်ပါပေ၏။ လောက နာယကံ - လောက၏ ရှေ့ဆောင်ဖြစ် တော်မူသော။ တံ - ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို။ ဝနေ - ရှိခိုးပါ၏။

တေနသစ္စနေပုညေန - ထိုအမှန် စကား ကုသိုလ်တရားကြောင့်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်

ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု - ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

ဘုရားရှင်ကို ရှိရှိပြီး သစ္စာဆိုခဲ့တာ မို့ အောင်မြင်ခြင်းတွေ ရနိုင်သလို မိမိ ခံမိမြတ်နိုးတဲ့ ဝန်ထမ်းဘဝလေးလဲ ရှည်စေမှာ မလွဲဘူးပေါ့။ ကဲ... တတိယဂါထာကို ဆက်ကြရအောင် နော်။ ဒီတစ်ခါ “ရာထူးတည်ဂါထာ” ကို ရွတ်ဆိုပေးမယ်။

ရာထူးတည်ဂါထာ

- ဇိနံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ မဟာတေဇံ၊
သဗ္ဗဝိယံ လာဘံ လာဘံ၊
နမောဗုဒ္ဓံ ဇယမင်္ဂလံ၊
သိရိပုဏ္ဏံ တေသံ။
ဗုဒ္ဓေ ဝေဠု သံယုတ္တံ၊
အာအရေန နယမဟံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ = ဗုတ်သေစ်ထံ
- သဗ္ဗဝိယံ = သင်္ဗဝိယံ
- ဗုဒ္ဓံ = ဗုတ်မံ
- မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ
- သိရိပုဏ္ဏံ = သိရိပုန်နံ
- ဗုဒ္ဓေ = ဗုတ်ဝင်စ
- ဝေဠု = ဝေမင်စ
- သံယုတ္တံ = သံယင်စ

အနက်

ဇိနံ - မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ ထသော။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ - ချီးမွမ်းအပ်သော ဘုရားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော။ မဟာ တေဇံ - ကြီးမားသော တန်ခိုးတော် ရှိတော်မူသော။ သဗ္ဗဝိယံ - အလုံးစုံ သော လူတော်လူကောင်း နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့၏ ချစ်ခင်ကြည်ညိုခြင်းကို။ လာဘံ - ရတော်မူသော။ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်းမင်္ဂလာကို။ လာဘံ - ရတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရား ကို။ နမော - ရှိခိုးပါ၏။ တေသံ - ထို

မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ သိရိပုဏ္ဏံ - ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏ ဗုဒ္ဓ - မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဠု - တရားတော်မြတ်ကိုလည်း ကောင်း။ သံယုတ္တံ - သံဃာတော်မြတ် ကိုလည်းကောင်း။ အဟံ - အကျွန်ုပ် သည်။ အာအရေန - ရိုသေသမှု ပြုပါ သဖြင့်။ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

[ဤဂါထာတော်များ၏ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရဝိမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ၊ မြောက်ရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဗြန်ဟ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ဒီဂါထာကတော့ ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးပူဇော်တဲ့ ဂါထာပဲကွယ်။ ဒီဂါထာမှာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အောင် တော်မူပုံ၊ တန်ခိုးတော်ကြီးမြတ်ပုံ၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ရဲ့ ကိုးကွယ်မြတ်နိုး ဖွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူပုံ၊ လာဘ်လာဘ ရသူအားလုံးထက် သာလွန်ပုံတို့ကို အကျဉ်းချုပ်ပြီး ဖွဲ့နွဲ့ပူဇော်ထားခဲ့တယ် လေ။

ဘုရားရှင်နဲ့ ‘ရတနာသုံးပါးတို့ရဲ့ ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်တွေကြောင့် ရာထူးဂုဏ်သိန် စည်းစိမ်များဟာ မဖောက်မပြန် အမြဲတည်စေမှာမို့ နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြပါလို့ ဦးဦးက မှာချင်တယ်နော်’

ကိုဟိန်းအောင်က ဂါထာများကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ရှင်းပြခဲ့ရာ သမီးငယ် များက ရိုသေစွာ နာယူမှတ်သားနေ သည့်မြင်ကွင်းမှာ မောင်အံ့အဖို့ အတိုင်း မသိ ကြည့်နူးအေးချမ်းမှုကို ဖြစ်စေပါ တော့သည်။

လက်ဖဝါးပုံစံ

စိုးတက်ပြိုင်ပေးတတ်သော

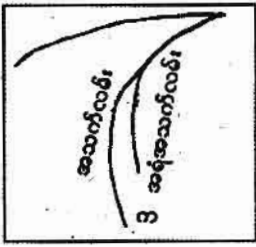
လက္ခဏာ

ဆရာကြီး ဦးကျော်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ယခုဖော်ပြပေးလိုက်သော ဝဲလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ ယခုအခါ အသက် ခြောက်ဆယ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

“က”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ အသက်လမ်းကြောင်းအတွင်း၌ အရံအသက်လမ်းကြောင်း ထင်ရှားပါရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။

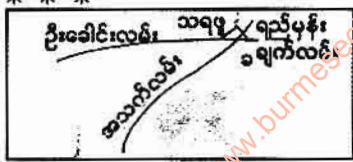
* * *

ထိုလမ်းကြောင်း ထင်ရှားပါရှိလျှင် ဘဝတွင် ကြုံတွေ့ရမည့် ကံကြမ္မာအညံ့အဖျက်တို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သဖြင့် အပျားအားဖြင့် ကျန်းမာအသက်ရှည်ခြင်း အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေး အိမ်ထောင်ရေး ခိုင်မြဲခြင်းတို့ ဖြစ်စေသည်။

“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဦးခေါင်းလမ်းအဖျားနှင့် အသက်လမ်းအဖျား ပူးသောနေရာ ကြောသပတေး ဂြိုဟ်ခွင် အောက်ခြေမှာ ကြိတ်ပုံ(သရဖူ)နှင့် ရည်မှန်းချက်လမ်း ထင်ရှားပါရှိခြင်းဖြစ်သည်။

* * *

သံပတ်ဘုရားကျယ်စေ့က နန်း

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို သတိထားမိနေတာ ကြားပြီ။ အမြဲလို သက်နိုးအဝါရောင် ကိုဝတ်တတ်၏။ စကားပြော ညင်သာ ၏။ အေးဆေး၏။ ဒေါသထွက်ပြီး ဆူပူစောင်းမြောင်းတာမျိုးလည်း မတွေ့ ချ။ စကားဝိုင်းဖွဲ့ ဟေးလား...ဝါးလား ငြင်းခုံတာမျိုးကို မတွေ့မိပေ။

နဘူလယ်ဒေသမှာ တစ်လနီးပါး အတူဆုံဖြစ်သော်လည်း စကားမပြော ဖြစ်ကြ။ ကိုယ့်အလုပ်နှင့် အတွေးနှင့်မို့ မိတ်မဖွဲ့မိကြပေ။

ဆွမ်းဝိုင်းမှာ တစ်လနီးပါးမျှ အတူတူ ဘုဉ်းပေးဖြစ်သော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည် သက်သတ်လွတ် ဆင်းရဲစွာ ဘုဉ်းပေးနေတာတွေ့ရတော့ ပင်လယ် စာတွေ အလုံပယ်ပေါများတဲ့နေရာမှာ သူမို့ ဒုက္ခခံလို့ဟု တွေးမိခဲ့သည်။

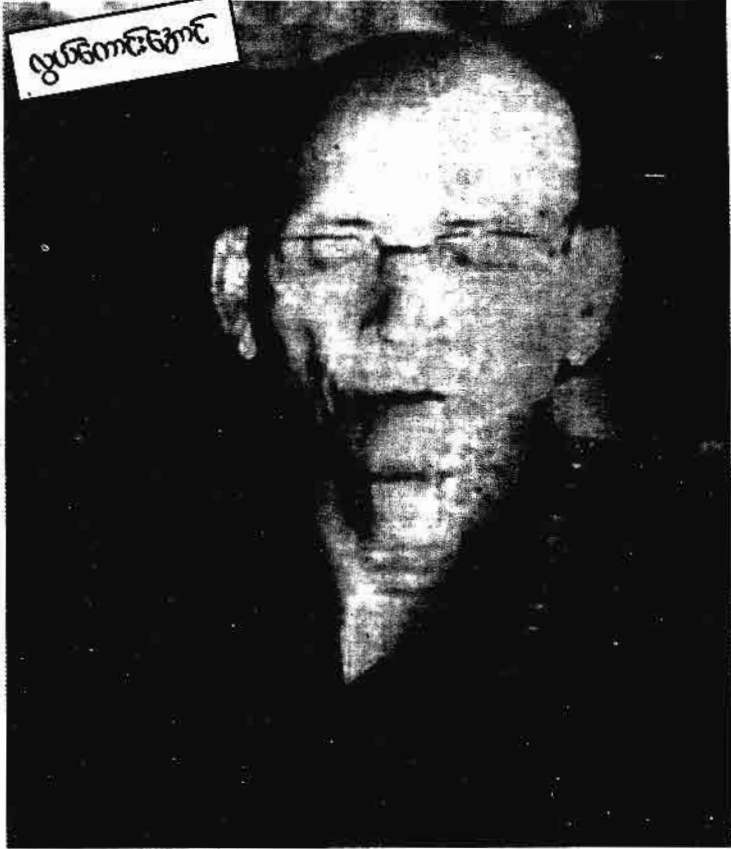
မနက်ဖြန် ကိုယ့်ရပ်ဒေသအသီးသီး ကို ပြန်ကြတော့မည်။ ဆိုင်ရာ ဒကာ၊ ဒကာမများက လာရောက်နှုတ်ဆက် ကြ၊ လှူကြ၊ လမ်းစရိတ်ထောက်ကြ နှင့် ကျောင်းဝင်းလေးထဲမှာ ရှုပ်ထွေး နေ၏။ တောင်ပေါ်ကိုသွားရန် စိတ်ကူး မြင့် လိုအပ်တာများ ထည့်နေစဉ်...

'အရှင်ဘုရားကို ပြောစရာရှိတယ်' ကျောင်းရှေ့ကြည့်မိတော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ် မြစ်နေ၏။

'ဘာကိစ္စလဲဘုရား' 'အေးဆေးပြောရမှာ ညက အာရုံထဲမှာ အရှင်ဘုရားနဲ့ စကားပြောရမယ်လို့ စိတ်ထဲ မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။

ခုတော့ ထပ်ညှိတော် ရှာထဲက အကာ အကာမတွေက ပင့်ထားတယ်။ သူတို့ကို ဆေးကုသနည်းပေး ဖိတ်ခေါ်ပေးရဦးမှာမို့

တွေ့ဆုံခြင်း

လွယ်ကောင်းကောင်း

• သရဖောင် ဦးစော(ကျွန်းပျော်)

ပြန်လာရင်တော့ အချိန်ရတယ်။ လမ်း လျှောက်ရင်း စကားပြောရအောင်ဘုရား၊ 'ကောင်းပါတယ် ဘုရား' စာရေးသူ ရေခွေးကြမ်းသောက်နေ ရင်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းကို တွေးနေ မိ၏။

သူ့ကို ဝိဇ္ဇာဟု ခေါ်ကြ၏။ အများစု က မသိကြပေ။

မိမိကတော့ ဓာတ်ခံသဘောအရ ရန်ဘက်မဟုတ်တာကို သိနေသလို ကုန်ကြမ်းပေးသူ ရောက်လာပြီဆိုတာ

ကို သဘောပေါက်လိုက်သောကြောင့် ကင်မရာ၊ အသံဖမ်းစက်၊ စာအုပ်၊ ဘောလုံးပင်များကိုပါ အသင့်ပြင်ဆင် စောင့်နေလိုက်တော့သည်။

ညနေခင်းလောက်မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ရောက်လာ၏။ ပြေနီလမ်းအတိုင်း လျှောက်ခဲ့ကြ၏။ စိတ်ထဲမှာ ဓာတ်ခံ အရ ရင်းနှီးမှုက ချက်ချင်းဆိုသလို ဖြစ်လာသောကြောင့်...

'အရှင်ဘုရားဓာတ်ကြောင်းကို ဖွင့်ဖွင့် လင်းလင်းပြောပါဘုရား'

'တပည့်တော် အရင်က အစားကြီးတယ် ဘုရား။ သား ဝါး ကြက် ဝက် အဖဲ ပေါ် သယံ ဝေခွဲပြီးတော့ စားစားပဲ။ ဒိပ်ပျား လုပ်ခဲ့တော့ ငွေကလဲရွှင်တယ်။

နောက် အပေါင်းအသင်းများတော့ အသောက်ပါ ပါလာတယ်။ အဲဒီကနေ ဘဝ လမ်းကြောင်း ပြောင်းလဲ နှာပါလာတော့ အလုပ်ကလဲ ပြတ်ခဲ့ရတယ်ပုဂံ။ အလုပ်က ပြတ်တော့ အသားဝါတွေ ပစားရင်တော့ဘူး။ စိတ်ကပြောင်းလဲသွားတယ်'

'ဪ... အရှင်ဘုရားက သက် သတ်လွတ်စားတာ ကြာပြီပေါ့'

'တင်ပါ့ နှစ်(၂၀)ကျော်ခဲ့ပြီ ဘုရား'

'တရားစကျင့်တော့ ဘယ်မှာ ကျင့် တာလဲ ဘုရား'

'ကျုံ့ပျော်မြို့နားက သံပတ်ဘုရား မှာ'

'လူဝတ်ကြောင်နဲ့ တစ်နှစ်ကျင့် တယ်'

'ဘာတွေထူးလဲဘုရား'

'ထူးတာတွေက အများကြီးပဲ'

'အဲဒီနောက် တပည့်တော်ဖိနပ်ကို ခွင့်ပန် ပြီးတော့ ရဟန်းထုတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီ သံပတ် ဘုရားမှာ (၈)လနဲ့ (၁၅)ရက်ကြာတယ်။ အဲဒီမှာ သီသီလာသာ ထူးခြားလာတယ်။ လူသိလဲပျားလာတယ်'

'အရှင်ဘုရားကို စမ်းတာတွေ မရှိဘူးလား ဘုရား'

'တစ်ည(၈)နာရီလောက်မှာ တရားထိုင်နေ တော့ ကျောင်းက ဝါးကျောင်း ထိုင်နေရင်း က ကြက်သီးတွေ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ထလာတယ်။ ကျောင်းကလဲ လှုပ်နေတယ်။ ကျောင်းပေါ်ကို ထက်လာသံတွေလဲ ကြားနေရတယ်။

တပည့်တော်လဲ နောက်လှည့်ကြည့်တော့ လူတွေဘုရား။ အယောက်အစိတ်(၂၅) လောက်ရှိပုံပဲ။ တပည့်တော်ကို ဝိုင်းထားပြီး နေပြီ။

တပည့်တော်လဲ ယူတော့ပါဘူးလေ။

ပြေးလဲ လွတ်မှာပဲဟုတ်တာ။ လဲအိပ်လိုက် ပြီးတော့ ပုတီးဆိပ်နေလိုက်တယ်။

ကြာလာတော့ ကြောက်စိတ်တွေလဲ ပြေ လာတယ်။ မျက်စိဖွင့်ကြည့်တော့ ဘာမှ မတွေ့ရတော့ဘူး'

'တခြား စမ်းတာတွေရော မရှိဘူး လား'

'တခြားနေရာတွေမှာ မိန်းမတွေက မေထုန်နှိပ်ဖို့ပြောတယ်။ လူထွက်ဖို့ ပြောတယ်'

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုကြည့်တော့ အသက် က (၇၀)ကျော်ပြီ။

'ဘယ်အရွယ်တွေကလဲဘုရား'

'၂၀ကျော်၊ ၃၀ကျော်၊ ၄၀ကျော်တွေ က အရှင်ဘုရား။ ဒါတွေက အဖျက် တွေပါဘုရား။ တပည့်တော်က အပြတ် ငေါက်ပစ်ရတယ်။ သူတို့ကို တပည့် တော် အသက်ကယ်ထားရတာမဟုတ် လား'

'ကဲပါ... စကားလမ်းကြောင်းတွေ ချော်ကုန်ဦးမယ်။ သံပတ်ဘုရားက အကြောင်းတွေ ဆက်စပ်ပါဦး'

'နောက်နေ့ ညနေစောင်းမှာ ဒကာမနှစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ တစ်ဦးက ရသေ့မ၊ တစ်ဦးက ဝတ် ကြောင်နဲ့။ သူတို့က ပုဂ္ဂိုလ်စောင့်တဲ့ သူတွေပေါ့။ သူရသေ့မတို့နဲ့ တရုတ် ဘိုးတော်တို့က စောင့်ရှောက်နေကြ တာပေါ့။ အကြားအမြင်ဓာတ်တွေ ရကြသူတွေပေါ့။

သူတို့က တပည့်တော်ဆီကို ရောက်ရောက်ချင်းပဲ "အရှင်ဘုရား ထူးထူးခြားခြားအောင်ပြီ" ပြောတော့ တာပါပဲ။ နောက် တပည့်တော် နယ်မှာ အကြားအမြင်ပေါက်နေတဲ့ ဘုန်းကြီး တစ်ပါးကို ဆေးကုပေးဖို့ရာ ပြောတော့ တာပါပဲ။ တပည့်တော်က ဆေးဝါးမှ နားမလည်တာ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီးတော့

ကုပေးနိုင်မှာလဲဘုရား'

'ဒါနဲ့ ဘာလုပ်သလဲဘုရား'

'တပည့်တော်လဲ အကြားအမြင်ရ နေတဲ့ ဒကာကြီးတစ်ယောက်ဆီကို သွားတယ်။ သူက အရင်က ဘာသာ ခြားကနေ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ပြောင်းလာ တာဖြစ်တယ်။ သူက ပုတီးတွေစိပ်၊ တရားတွေကျင့်နေတော့ သူ့ကိုဘိုးမင်း ခေါင်က စောင့်ရှောက်နေသူပေါ့။ သူ ကလဲ တွေ့တွေ့ချင်းပဲ...

'မောင်ပွင်း သတ္တဝါတွေကို ကယ်လို့ရပြီ' ဒါနဲ့ တပည့်တော်လဲ စိတ်အားတွေ တက်လာပြီးတော့ အဲဒီ ကျန်းမာရေး မကောင်းတဲ့ ဆရာတော်ကြီးဆီကို သွားခဲ့တယ်။

ရေတစ်ခွက်ကို ခပ်ပြီးတော့ လက် နဲ့အုပ်၊ တပည့်တော်ရဲ့ အကျင့်စရဏ တွေကို သစ္စာပြုပြီးတော့ သူ့ကို လက်နဲ့ သပ်၊ ရေမနီးလဲတိုက်ပေါ့ဘုရား'

'ပျောက်ရောလား ဘုရား'

'ပျောက်သွားတယ် ဘုရား'

'အဲဒီကနေ ငွေ(၃)ထောင်နဲ့ မြန်မာ တစ်ပြည်လုံး ခရီးထွက်တော့တာပဲ။ အထက်အောက် တောင်ပေါ်၊ ပင်လယ်နဲ့ ရောက်ဘုရားရောက်။ နောက်ကျော့ ကရိတ်မှာ ခရီးဆုံးသွားတယ်။ ငွေ(၃) ထောင် မကုန်တဲ့အပြင် (၅)ထောင် ကျန်နေသေးတယ်။

တပည့်တော်မှာ အလှူခံခွင့်မရှိဘူး ဘုရား။ သဒ္ဓါတရားနဲ့ပေးလာမှ ခံယူ ခွင့်ရှိတယ်။ ခရီးသွားနေရင်းနဲ့ မသိဘဲနဲ့ လာနှုတ်ဆက်ကြသူတွေလဲ တွေ့ရ သလို ဆေးကုပေးရတာတွေလဲ ရှိတယ်ဘုရား'

'စကားတပြောပြောနဲ့ လမ်းပျောက် လာရာ ရဟန္တာသိမ်ကုန်းပေါ်မှာ နားရင်းဆက်ပြောမြန်ကြ၏။ ပတ်ဝန်း ကျင်က စိတ်ဆိတ်နေ၏။

'အရှင်ဘုရားက ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တွေ့
သို့ရလား၊ စကားပြောလို့ရော ရပါ
သလားဘုရား'

'ဟာ... ရတာပေါ့'

'ဘယ်လိုပုံနဲ့ ရတာလဲဘုရား ပြော
ပြပါဦး'

'တပည့်တော် (၁၄)နှစ်လောက်ထဲ
က ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်တွေ ဖြစ်ခဲ့ဖူး
တယ်'

ထိုစဉ် ဘုရားဖူး ဒကာမများ တက်
လာကြ၏။

'အရှင်ဘုရားက ဒီရောက်နေတာ
တို့'

'အေး... သက်သာသွားပြီလား'

'ကောင်းသွားပြီဘုရား၊ လဲရှောင်ရွာ
က ကျော်လှရော ဘယ်လိုနေသေးလဲ'

'ကောင်းပါတယ် ဘုရား'

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကုန်သော လူနာများကို
ဆေးနှုတ်ခြင်းဖြစ်၏။

'အရှင်ဘုရား ပြန်တော့မှာလား'

'နေရဦးမှာပဲ ပြန်ကြတော့'

ဘုရားဖူးများ ဆင်းသွားသောအခါ
ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ...

'စောစောကစကားကို ပြန်ဆက်
ရင် (၁၄)နှစ်သားတုန်းက တပည့်
တော်အဒေါ်အပျိုကြီးတွေ၊ အဘွား
တွေနဲ့ နေတာဘုရား။ တစ်ည အိပ်မက်
ထဲမှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက
တပည့်တော်ကို...'

"သားလေး... ရော့... တတ်လုံး"
ဆိုပြီးတော့ ပေးတယ်။

တပည့်တော်က ငြင်းတယ်ဘုရား။
အယ်... သူကပါးစပ်ဟာဆိုပြီး ပါးစပ်ချင်း
ဆွဲပြီးတော့ ထည့်ပေးလိုက်တယ်။
တပည့်တော်က ဟာ... တတ်လုံးလဲ
ဟုတ်ဘူး ကျောက်ခဲကြီးဆိုပြီးတော့
ဆွေးမစ်လိုက်တယ်'

'ဘကယ်လားဘုရား... အိပ်မက်ထဲ

▲ ဆရာတော် ဦးထွန်း(ကျွန်းဖျော်)

မှာလား'

"အိပ်မက်ထဲမှာဆိုပေမယ့် နီးတော့
တပည့်တော် မီးတိုင်ထွန်းပြီးတော့
ပြန်ရှာပေမယ့် မတွေ့ရတော့ဘူး။
မနက် လင်းတော့ အဘွားတွေ၊
အဒေါ်တွေ က..."

"ဟဲ့... ကောင်လေး နှစ်လက်ဖွဲ့တွေ
အဆောင်တွေ ဆောင်ထားလား ညတုန်းက
နှင်အခန်းထဲမှာ အိပ်လဲ၊ အပြာ၊ အနီတွေ
စုံနေတာပဲ။ နှင်ဘာတွေ လုပ်တာလဲ"
လို့ မေးခံရတယ်ဘုရား'

'ခရီးထွက်နေရင်း အဓိဋ္ဌာန်တွေ
လုပ်နေရင်း အိပ်မက်ထဲမှာ လူ(၄)
ယောက်က ဝိုင်းချုပ်ပြီးတော့ ဆေးတွေ
ထိုးပေးကြတယ်။ ထိုးလာတော့ ခန္ဓာ
ကိုယ်မှာ အနီစက်တွေ ကျန်ရစ်တယ်။
နောက် တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွား
တယ်ဘုရား...။

'နောက် ဘိုးမင်းခေါင် ရောက်လာ
ပြန်တယ်။ ဟာ... မင်းက အကုန်
ပြည့်စုံနေပြီပဲ။ ငါ ဘာမှ လုပ်ပေးစရာ
မရှိတော့ဘူးဆိုပြီးတော့ ငယ်ထိပ်
ငါးပြားစေခန့် ထိုးပေးပြန်တယ်။
မယ်တော်တစ်ဦးကတော့ ရေမန်း

တိုက်တာ၊ တပည့်တော်က တစ်ဝက်ပဲ
သောက်တယ်'

'အရှင်ဘုရားဆေးကုပေးတာ ဘာနဲ့
ကုပေးတာလဲဘုရား'

'ရှင်ရှင်ပြောရရင် တပည့်တော်က
ဆေးယူယူမတတ်ပါ။ ဘာမှလဲ နားမလည်
ပါ။ အေး... ဒီပေမယ့် လူနာကို တွေ့လိုက်
ရင်တော့ ဘာလုပ်ပေးရမယ်ဆိုတာ ခေါင်းထဲ
ပေါ်လာတယ်။ ရေနံပေါ့တုရား၊ သစ္စာပြု
တယ်။ မေတ္တာပို့တာပေါ့'

'ကင်ဆာရော ကုပေးတယ်ဆို'

'လိုအပ်ချက်အရပါ။ လူနာတွေက
တော့ အကူအညီတောင်းရင်တော့
လုပ်ပေးမိတာပေါ့'

'ကင်ဆာကို ဘာနဲ့ကုသလဲ'

'ကင်ဆာက ရင်သား၊ ဓာတ်ဆာပေါ့။
ဆေးမြစ်တစ်ခုနဲ့ ကုတယ်'

'အဲဒီဆေးမြစ်ကို ပြောပြလို့ မရဘူး
လား'

'တပည့်တော်က အရွက်ပဲသိတယ်။
အနောက်မယ်တော်က ညွှန်းတဲ့ဆေး
ဖြစ်ပါတယ်'

'ရပါတယ်ဘုရား မပြောနိုင်ရင်လဲ'

'အရှင်ဘုရား အမြဲတယ်မှာ သီတင်း
သုံးပါသလဲ ဘုရား'

'ဝိဇ္ဇာမှာ လိပ်စာရှိလို့လား ဟဲ့...
ဟဲ့...ဟဲ့...'

'ရဟန်းဆိုတာ ဝါဆိုရပါတယ်
ဘုရား'

'ကျွန်ုပ်(ဒရာဝီတိုင်း) တောင်ပေါ်တပ်ဦး
ကျောင်းနဲ့ အောင်ပုဂံလာတပ်ဦးကျောင်းနဲ့
အကြားက သုသာန်မှာ သီတင်းသုံးပါတယ်
ဘုရား။ ငါ့ကျွတ်ရင်ဆော့ ခရီးထွက်ဖြစ်ပါ
တယ်ဘုရား'

'ကဲ... ခိုးချုပ်တော့မယ်'
ပြန်ခဲ့ကြတော့သည်။

လွယ်ကောင်းကောင်း

ကုမုဒြာကြာပင်

အပွင့်အစွမ်း

ဆုဇဉ်း

ကုမုဒြာကြာပင်သည် ရှားပါးသော အပင်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ကုမုဒြာ ကြာပင် သည် တောင်ထိပ်တောင်ကြားမှာ ပေါက်ရောက်ပါသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်တောင်နှင့် ချင်းပြည်နယ် တောင်တန်းကြီးတွေမှာ သာ ပေါက်ရောက်ပါသည်။

အပင်သည် အစိမ်းရောင်ဖြစ်ပြီး အရွက်သည်လည်း အစိမ်းရောင် အရွက်ပြားဖြစ်၍ ခွဆုံတွင် အရွက် တက်လေးများ ပါရှိ၍ လှံချွန်သဖွယ် အတက်များ ပါရှိသည်။ အရွက်ကြား ထဲမှ အပွင့်များ ပွင့်ပါသည်။

ကုမုဒြာကြာပင်နှင့် မယ်တော်ကြီး တို့ကို တူညီ ခိုက်ခွဲထားပါ။ မယ်တော် ကြီးတို့နှင့် ကုမုဒြာကြာ တစ်ခြားတစ် ဖွင့်ပါက ကြီးမားသော ဇီဝမျှတမှုများ ရရှိ တတ်ပါသည်။

ကုမုဒြာကြာသည် လရိပ် လရောင် နှင့်တူသောကြောင့် ကုမုဒြာကြာဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

ရေပြင်ပေါ်ပွင့်သော ကြာနှင့် ကုန်း ပေါ်မှာပွင့်သောကြာဟု နှစ်မျိုး ရှိပါ သည်။ တန်ခူးလနှင့် တန်ဆောင်မုန်းလ အပူအအေး မျှတသော နေအချိန်နှင့် ညပိုင်းအချိန်များတွင် အပွင့် ပွင့်ပါ သည်။

ကုမုဒြာကြာသည် လပြည့်ည (၉)နာရီကျော်မှ ပွင့်ပါသည်။ ကုမုဒြာ ကြာပွားများ ဝေဝေဆာဆာ ဖူးနေပုံကို တတ်ပုံဖြင့် ဖော်ပြပါသည်။

ကုမုဒြာကြာပင်သည် အပွင့် ပွင့်ခဲ ပါသည်။ အပွင့်၏ အရောင်သည် ဆင်စွယ်ရောင်ဖြစ်ပြီး ဝတ်မှုန်ကလေး များသည် အပါရောင်ဝတ်ဆံလေး များ ပါရှိပါသည်။

ကုမုဒြာကြာပင်ကို အချို့က မယ်တော်ရဲမြဲတဘက်ဟူ၍ ခေါ်ကြ ပါသည်။

ဘုရားကျောင်းကန် သွားလျှင်

◀ အရွက်မှ ရိုးတံနှင့် အပွင့်အရွက်အပွင့်

◀ အရွက်မှ ရိုးတံနှင့် အပွင့်အရွက်အပွင့်

တဘက်ခြုံသွားခြင်းသည် မိန်းကလေး ၏ အလှကျက်သရေ ရှိသကဲ့သို့ မယ်တော်၏ မြဲတဘက်သည်လည်း ကုမုဒြာကြာပင်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

တောင်ထိပ်ကြာပေါက် အနောက်နေထွက် ပျိုအပ်ပြိုင်ရုံ ဇီကိုယု ဇေးစွဟူ၏

ဟု ကုမုဒြာကြာကို စာဖွဲ့ကြသည်။
ကုမုဒြာကြာအပွင့်နှင့် အဖူးသည်
နေထွက်လျှင် အနောက်ကို မျက်နှာမူ
ပါသည်။

ကုမုဒြာ ကြာဖူးသည်လည်း
တာဝတိံသာက သိကြားမင်း၏ ဝရဲခိန်
လက်နက်နှင့် တူသည်ဟု ဖွဲ့ဆိုခဲ့ကြပါ
သည်။

ဒားသီးဝင်္ကံ

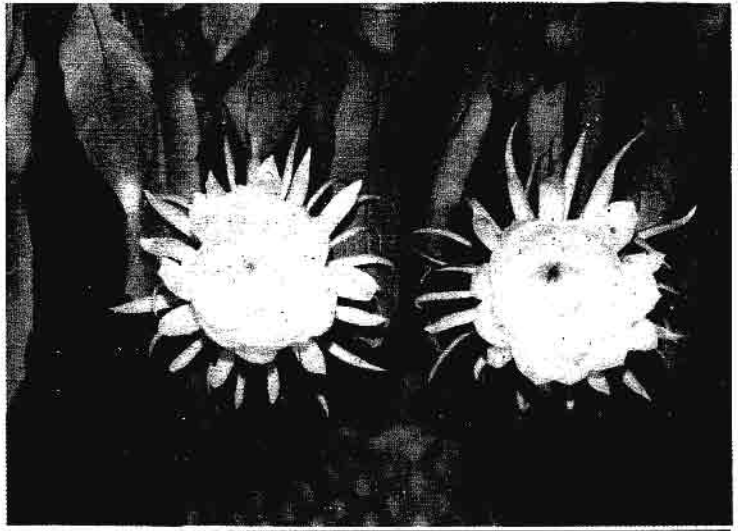
ကုမုဒြာကြာပင်သည် ဆေးဖက်ဝင်
အပင်ဖြစ်ပါသည်။ မီးလောင်ခံရသည့်
အခါ အရွက်၊အပွင့်၊ပင်စည် တို့ကို
ကြိတ်၍ အုံပေးပါက မီးလောင်ခံရ
သော ဒဏ်ရာအနာရောဂါများ ပျောက်
ကင်းစေပါသည်။

ကုမုဒြာကြာပွင့်ကို ဆေးအဖြစ်
ဖော်စားပါက အသက်ရှည်စေသည်။
အပွင့်မှုကို ပျားရည်ဖြင့်စားလျှင်
အိုသည်ကို မအိုအောင် တားထားနိုင်
သည်။

ဘုရားကျောင်းကန်များတွင် ထုလုပ်
ထားသော ဘီလူးပန်းဆွဲနှင့် တူသော
ကြောင့် အချို့က ဘီလူးပန်းဆွဲဟု
ခေါ်ကြသည်။ ရှေးစာပေတစ်ခု၌
“ဘီလူး ပန်းဆွဲ လက်ကိုင်ဆွဲ ရှည်မြဲ
အသက်သာ”ဟု ဖွဲ့ဆိုခဲ့သည်။

ကုမုဒြာကြာပန်းသည် လရိပ်
လရောင်နှင့် တူသောကြောင့် ကုမုဒြာ
ကြာဟု ခေါ်ဆိုကြသကဲ့သို့ မြေပြင်ပေါ်
ပွင့်သည့်ကြာနှစ်မျိုးအနက် အအေး
ဆိုသည့် သီတတေတေဓာတ်၊ အပူ
ဆိုသော ဥဏှတေဓာတ် နှစ်မျိုး
ဖြစ်သောကြောင့် ကုမုဒြာကြာသည်
လရောင်ဆမ်းမှ ပွင့်သောကြောင့်
အသက်ကို ရှည်စေသည်။

လူတို့၏ သဏ္ဍာန် ဖောက်ပြန်ခြင်း
ကို ဖြစ်စေတတ်သော အပူ၊အအေး

◀ အရွက်မှ ရိုတ်နှင့် အပွင့်ထွက်သကဲ့သို့

နှစ်မျိုးကို ညီညွတ်မျှတစေသဖြင့်
အသက်ရှည်ခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။

အဂ္ဂိရတ် လုပ်ရတ်သမားတို့လည်း
သွပ်သတ်ကြသည်။ သွပ်(၁၀)ကျပ်
သားကို ပန်းတစ်ပွင့်နှင့် ကြောင်လိမ်ခိုး
တို့ကို ငြိမ်းသက်စေပါသည်။

ကုမုဒြာကြာပွင့်ကို ဘုရားတော်အဖြစ်
က ဘုန်းကံဖြင့်သာပေးခြင်း၊ မီးပွားဥဏှာ
တိုးပွားခြင်း၊ ရာထူးတိုးတက်စေခြင်း၊
ကုမုဒြာကြာပင်ရှိသော ဘီလူးပင်
မကောင်းသို့မဟုတ် တားပယ်သောများ၏
အနာအယုတ်သေခြင်းမှ ကင်းဝေးစေ
သည်။

ကုမုဒြာကြာပင်ကို အိမ်တွင် မစိုက်
သင့်သောအပင်ဟု ယူဆကြသည်။
ရုက္ခလောကတွင် သူ့သဘောသူ
ဆောင်ကာ ဖြစ်တည်နေသော အပင်
သာဖြစ်၍ ကုမုဒြာကြာပင်သည်
ဆိုးကျိုးကို မပေးနိုင်ပါ။ ကောင်းကျိုး
ကိုသာ ပေးသောအပင် ဖြစ်ပါသည်။
ကုမုဒြာကြာပင်ကို သန့်ပြန့်သော
နေရာတွင် ထားပေးပါ။

ကုမုဒြာကြာပင်၏

ထူးခြားချက်များ

● ကုမုဒြာကြာပင်သည် အခြားအပင်

များကဲ့သို့ အရိုးတံမှ အရွက်အဖူး
ထွက်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ အရွက်မှ
အဖူးထွက်၍ အပွင့် ပွင့်ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ အရွက်မှ အရွက် ဆင့်ကဲ
ဆင့်ကဲ ထွက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

● ကင်းများ အကိုက်ခံရပါက အရွက်
ကိုခြေ၍ လိမ်းပေးပါက အဆိပ်များ
ပြေစေပြီး ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

● နေရောင်နှင့် ပွင့်သော နေကြာပန်း
နှင့် လရောင်နှင့် ပွင့်သော ကုမုဒြာ
ကြာပန်းဟူ၍ ကြာနှစ်မျိုးရှိသည့်
အနက် ကုမုဒြာကြာသည် ထူးခြားစွာ
လရောင်ဆမ်းမှ ပွင့်သောပန်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ကုမုဒြာကြာကို ရွှေရည်၊ ငွေရည်
လောင်းပေးရပါသည်။ ကုမုဒြာကြာ
ပင်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရန် ကူညီသော
ဦးသန်းလွင်(တောမ)အား နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ကျေးဇူး
တင်ရှိပါသည်။

နဝင်သတ် အင်း

အစီအစဉ်

မျိုးဗွတ်ဖတ်
(မဲဇာ)

၂၀၀၁ခုနှစ် ဝါဆိုလ၏ သီတင်းနေ့ တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် အင်းတော် ဂြိုဟ်၊ မဲဇာကျေးရွာ၏ အနောက်မြောက် (၄)မိုင်ခန့် အကွာတွင်ရှိသော သေလာသီရိ ရေတံခွန်တောရကျောင်းသို့ သီလယူရန်နှင့် ဘာဝနာ အေးဆေးစွာ ပွားများအားထုတ် နိုင်ရန် အရောက်သွားခဲ့၏။

ထို တောရကျောင်းကလေးမှာ မင်းဝံတောင်တန်း၏ ပြတ်ရွေ့တောင်တစ်ခုဖြစ်သည့် ကန်လန်ကာတောင်ဟု အမည်ရသော တောင်ခြေရှိ ရေတံခွန်အနီးတွင် တည်ဆောက်ထားပေ၏။

ပြာရီညိုမိုင်း မြင့်မားလှသော ယင်း တောင်တန်းပေါ်မှ ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်များအား ကွေ့ဝိုက် စီးဆင်းနေသော ရေတံခွန်မှ ရေစီးကျ သံသည့် တောရကျောင်းပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး လွှမ်းမိုးထားပေ၏။

တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် တောင်တန်း ပေါ်မှ ကျေးငှက်သာရကာတို့ ဖိုမတွန် သံနှင့် မျောက်ခွံကြီးအော်သံ အူသံမှ အပ မည်သည့် သက်ရှိသတ္တဝါ အသံမှ မကြားရ ပကတိအေးဆေး ငြိမ်သက် နေ၏။

မြင့်မားလှသော တောင်တန်းပေါ်မှ ဝါးလုံးထိုး ကျဆင်းနေသော ရေ၏

၅	၃၆			၆
၃	၃၇	၄၆	၇၄	၈
၆	၃၃		၇၇	၃
၃	၃၇	၇၀၀	၇၇	၃
၆	၃၆			၆

သော ရေသတ္တဝါငါးလေးများ အား အထင်းသား မြင် တွေ့နေရပေ၏။ စာရေးသူ တောရကျောင်းလေး ပေါ်သို့ လှမ်းတက်လိုက်၏။ အခန့်သင့်ပင် ပုတီးစိပ်နေ သော ဆရာတော်အား

အဟုန်ကြောင့် တောင်ခြေတွင် သုံး ဖာလုံဝန်းကျင်ခန့် ကျယ်ဝန်းသော စမ်းရေအိုင်ကြီးဖြစ်ပေါ်နေ၏။

ရေအိုင်၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက် တွင် ရေတိုက်စားမှုကြောင့် သဘာဝ အလျောက်ဖြစ်ပေါ်နေသော ကျောက် ဂူ၊ ကျောက်ဖျား ကျောက်ဆောင်တို့မှာ သူတော်စင်များထိုင်၍ ဘာဝနာပွားများ ချင်စရာဖြစ်နေ၏။

ကျောက်ခဲ ကျောက်ဆောင်တို့၏ အောက်ခြေတွင် စီးဆင်းနေသော စမ်းရေမှာလည်း အေးမြကြည်လင်လှ ၏။ မှန်အပြင်အလား ကြည်လှသော ရေအောက်တွင် သဘာဝအလျောက် ရှာဖွေစားသောက် ပျော်မြူးနေကြ

ကန်တော့ပြီး ပါလာသမျှ လူ့ဖွယ်ဝတ္ထု တို့အား ဆက်ကပ်လျှူဒါန်းပြီးကာ တစ် ဆက်တည်း သီလယူလိုက်တော့၏။

သီလယူပြီးသောအခါ ဆရာတော် နှင့် ရောက်တတ်ရာရာ စကားများ ဆွေးနွေး ပြောဆိုကြတော့သည်။

'ဆရာတော် ဒီတောဒီတောင်မှာ သီတင်းသုံးနေတာကြာပြီလားဘုရား' 'အင်း... မကြာလှသေးပါဘူး ဒကာ လေးရယ် မနှစ်ကဝါရယ်၊ ဒီနှစ် တစ်ဝါ ရယ်ပေါ့။ ဒါနဲ့ ဒကာလေးကကော'

'ဪ... တပည့်တော်က မဲဇာရွာ ကို မကြာသေးမီက ပြောင်းလာတဲ့ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ပါ ဘုရား။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် လမ်းညွှန် လိုက်လို့ ဒီနေရာ ရောက်လာတာပါ

ဘုရား'

'ဆရာတော်ကော ဇာတိဘယ်က
ဒါလဲ ဘုရား။ ဘယ်ကျောင်းမှာ ရဟန်း
ဖြစ်ခဲ့ပါသလဲ ဘုရား'

'ဦးပဉ္စင်းရဲ့ ဇာတိလား... ဒကာလေး
လာခဲ့တဲ့ မဲဇာကပဲပေါ့။ ရဟန်းလဲ
အဲဒီကျောင်းမှာဖြစ်တာပါပဲ။ ဘွဲ့တော်
ကတော့ ဦးပညာတီဿလို့ ခေါ်ပါ
တယ်။ ဒါပေမယ့် မဲဇာနယ် တစ်ဝိုက်
လုံး ငယ်နာမည်တစ်ပြီး ဦးကုလားလို့
ခေါ်ကြတာများပါတယ် ဒကာလေး'

'ဪ... ဦးပဉ္စင်းက မဲဇာကကိုး
စာရေးသူ၏ စိတ်တွင် မြို့ကို စွန့်ခွာ
ပြီး အစားအသောက် အနေအထိုင်
မိမိ၏စွာ ကျင့်ကြလိုသော ဆရာတော်
၏ စိတ်အား ချီးကျူးနေမိတော့၏။

ထိုနောက် ဆရာတော် ဆွမ်းကွမ်း
တိစ္ဆာအတွက် အဆင်ပြေရန် ဘယ်လို
ဆောက်ရွက်နေသလဲ ဟူသော စိတ်
ဖြင့် ဆရာတော်အား ဆက်လက် မေး
လျှောက်မိပြန်၏။

'ဒါနဲ့ ဘုရား... ဆရာတော်ဆွမ်းကွမ်း
တိစ္ဆာကို ဘယ်လိုဆောင်ရွက်ပါသလဲ
ဘုရား'

'ဦးပဉ္စင်း ဒကာလေးဖြတ်ပြီးလာခဲ့တဲ့
တောင်ယာတဲလေးတွေ အမှီသဟဲပြု
ပြီး ဆွမ်းခံရတာပေါ့ ဒကာလေးရယ်'

'ဒါဆို ဒီက နှစ်မိုင်လောက်ဝေးမှာ
ပေါ့ ဘုရား'

'အင်း... အသွားအပြန်နဲ့ဆို (၄)မိုင်
ပေါ့ ဒကာလေးရယ်'

'ဒါနဲ့ ဆရာတော် ဒီပြင် ဝေယျာဝစ္စ
အယောင်းတိုင်တို့ ဆေးဆေးဝါးဝါးတို့
ဘော ဘယ်မှာ အလှူခံပါသလဲဘုရား'

'အင်း... အဲဒီအတွက်ကတော့ မဲဇာ
တို့ တစ်ခေါက်တစ်ခေါက် ' ဖြန့်ပြီး
အစမလေးဆီ အလှူခံလိုက်။ တူမဆီ
အလှူခံလိုက် ကြံဖန်ရတာပေါ့ ဒကာ

၈	၉	၁၀
၃၃	၄၄	၅၅
၆၆		၇၇
၈၈	၉၉	၁၀၀

လေးရယ်။ ဒီနှစ်များဆို စောစော
ကာလပိုင်းက ဆေးဈေးတွေကလဲကြီး၊
ဆေးဖိုး၊ ဖယောင်းတိုင်ဖိုးရှာဖို့ အခက်
တွေနေတာ **မဲဇာအောက်ပိုင်း
သောင်မြင်းဆရာတော်ရဲ့ အစီရင်ခံ
နဲ့ပဲ အဆင်ပြေတော့တယ် ဒကာ
လေးရယ်'**

'ဘယ်လို အစီအရင်များပါလဲဘုရား
တပည့်တော်လဲ ဝါသနာပါသူ
တစ်ယောက်မို့ သိခွင့်ရှိရင် သိပါရစေ
ဘုရား'

'အင်း... ပါးစပ်နဲ့ ပြောရတာ မလွယ်
ပါဘူး။ ဦးပဉ္စင်းရဲ့ ဒီမှတ်စုထဲသာ ဖတ်
လိုက်ပေတော့ ဦးပဉ္စင်းလဲ ပုတီးစိပ်ရ
အောင် အချိန်ကျပြီမို့ ရေထဲခွန်ဘက်
သွားလိုက်ဦးမယ် အေးဆေးစွာ
လေ့လာဖတ်ရှုရဦး ဒကာရေ'

ဆရာတော်ပေးအပ်ခဲ့သော မှတ်စု
စာအုပ်ငယ်အား အနည်းငယ်မျှ လှူနိမိ
သောအခါ **နဝင်းသတ်အင်းအစီရင်**
ဟု ရေးသားထားသော ခေါင်းစီးဖြင့်
အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုလိုက်ရ
တော့၏။

ပထမဦးစွာ ဤအင်းအစီရင်အား
ဆောင်ရွက်လိုသူသည် သိမ်ဝင်သပိတ်
ကဲ့ သို့မဟုတ် ကျောက်သင်ပုန်းကဲ့၊
ကြေးပြား၊ ငွေပြား၊ ရွှေပြား(တစ်ပဲထု

ခန့်)ရရာကို ရှာပြီး အလျားသုံးကွက်၊
အနံ့သုံးကွက်ပါသော အင်းတစ်ခု ရေး
ဆွဲပါ။

အင်းဆန်သွင်းရာတွင် တနင်္ဂနွေ
ထောင့် (အရှေ့မြောက်ထောင့်)မှစပြီး
ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်အတိုင်း လက်ယာရစ်ရေ
သွင်းပါ။

ပထမဦးစွာ တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ
အင်းကွက်အတွက် အင်းဆန်သွင်းရန်
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ကိုတည် မိမိရောက်
သက်နှင့်နှောပါ။ ဥပမာ... **မိမိအသက်
က (၂၅)နှစ်ဆိုကြပါစို့။ တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်သက်က (၆)နှစ်၊ ရောက်သက်
က (၂၅)နှစ်ဆိုတော့ ပေါင်းလိုက်
တော့ (၃၁)ရတယ်။**

အဲဒီ ရလဒ်ဂဏန်းကို တနင်္ဂနွေ
ထောင့်က စသွင်း။ လက်ယာရစ်ခရု
ပတ်ဆိုတော့ ဒုတိယအကွက်မှာ
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်(၁၅)နှစ်နှင့် စောစော
က ပေါင်းရလဒ်(၃၁)နှင့် ပြန်ပေါင်း
(၄၆) ရရှိပြီ။ ထိုဂဏန်းသည် **ဒုတိယ
အကွက်အတွက် အင်းဆန်**ဖြစ်သည်။

တတိယအင်းကွက်အတွက် ယင်း
နည်းအတိုင်း အင်္ဂါဂြိုဟ်သက်နှင့်
(၈ + ၄၆) ၅၄ ရ၏။ ထိုဂဏန်းသည်
တတိယအင်းဆန်ဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်အတိုင်း ဆက်
၍ ဆက်၍ ပေါင်းပြီး သွင်းသွားရန်
ဖြစ်ပါသည်။

အင်းကွက်ဆုံးပါက အင်းသွား မှန်း
မှန်း သိရှိရန် နောက်ဆုံးအင်းကွက်တွင်
သွင်းသော ဂဏန်းအား စောစောက မိမိ
ကျောက်သက်ကို နုတ်လိုက်ပါ။ (၁၀၀)
နဝင်းကျန်လျှင် ယင်းအင်းသွား မှန်းပါ၏။

ပြီးလျှင် အင်း၏ ထောင့်လေး
ထောင့် အပြင်ဘက်မှ တနင်္ဂနွေထောင့်
မှစပြီး ၈-၈-၈-၈ စမလေးလုံးကို
ရေးလိုက်ပါ။

ထို စမလေးလုံးအား ရေးဆွဲစဉ်

“စ” ရေးလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်...
 ‘ဧကရာဇာ ကာယုသန် ဗုဒ္ဓေါ ဝေဇာ
 ဓာတု စ’

‘ဧကရာဇာ ခြင်္စာဘုရား၏ ဧကရာဇာ
 ဓာတ်(၆)ပါးနှင့်တကွ တန်ခိုးတော်တို့
 သည် ဤအင်းတော်၌ စောင့်ရှောက်
 တည်ထူထားတော်မူ၏’
 ဟု ရွတ်ဖတ်ပါ။

“စ” ဟု ရေးလိုက်သည် တစ်ပြိုင်
 နက်...

‘ဧကရာဇာ ဧကရာဇာနော ဗုဒ္ဓိ ဝိယော
 ဓာတု စ’

‘ဧကရာဇာ ခြင်္စာဘုရား၏ ဝိယော
 ဓာတ်(၆)ပါးနှင့်တကွ တန်ခိုးတော်တို့
 သည် ဤအင်းတော်၌ စောင့်ရှောက်
 တည်ထူထားတော်မူ၏’

“ဗ” ကိုလည်း အထက်ပါနည်း
 အတိုင်း စ၍ ရေးလိုက်သည်နှင့်...

‘ဧကရာဇာ ကဿပ ဗုဒ္ဓေါ အာပေါ ဓာတု
 ဗ’

‘ဧကရာဇာ ခြင်္စာဘုရား၏ ဧကရာဇာ
 ဓာတ်(၁၂)ပါးနှင့်တကွ တန်ခိုးတော်တို့
 သည် ဤအင်းတော်၌ စောင့်ရှောက်
 တည်ထူထားတော်မူ၏’

အထက်ပါနည်းအတိုင်း “ဝ” ဟု
 ရေးလိုက်သည်နှင့်...

‘ဧကရာဇာ ဧကရာဇာ ဗုဒ္ဓေါ ယထိ ဓာတု
 ဝ’

‘ဧကရာဇာ ခြင်္စာဘုရား၏ ယထိဓာတ်
 (၂၀)ပါးနှင့်တကွ တန်ခိုးတော်တို့သည်
 ဤအင်းတော်၌ စောင့်ရှောက် တည်ထူ
 ထားတော်မူ၏’

ဟု ရွတ်ဖတ်ပါ။

ထိုသို့ ဓာတ်ကြီးလေးပါးအား
 အစောင့်ထားပြီးသောအခါ အရပ်
 လေးမျက်နှာတွင် ရတနာသုံးပါးထား
 ရန်အတွက် အရှေ့အရပ်မှစပြီး ပုံတွင်
 ပြထားသည့်အတိုင်း “ဗုဒ္ဓိ ဓမ္မံ သံဃံ
 ပူဇော်မိ” ဟု ရေးသွင်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ယင်းအင်းတော်
 သနုချေ အသက်သွင်းရန် အင်းတော်

အားကိုင်ပြီး ဘုရားရှေ့တွင် ဂုဏ်တော်
 ကိုးပါး ကိုးခေါက်ရွတ်ဆိုရန် ဖြစ်ပါ၏။
**တတ်နိုင်လျှင် တန်ခိုးကြီးဘုရားများ
 သို့ ယူဆောင်သွားပြီး ဂုဏ်တော်
 ကိုးပါးနှင့်ပင် သိဒ္ဓိတင်ပေးပါ။**

ဤအင်း ကိုင်ဆောင်မည့်သူသည်
 နေ့စဉ် ဘုရားရှေ့တွင် ဂုဏ်တော်ကိုးပါး
 ကို အပတ်ရေ ရနံ့ခိုင်သလောက် စိပ်
 ပေးပါ။

သို့မှသာ အင်းလည်း စွမ်းပါမည်။
 ပုတီးမစိပ်ပါက အင်းလည်း စွမ်းမည်
 မဟုတ်။ ပြုလုပ်ရကျိုးလည်း မနပ်
 ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဤအင်း၏ အကျိုးအာနိသင်များမှာ
 အင်းကို ရေစိမ်၍ မျက်နှာသစ်ပါ။
 မျက်နှာမသစ်မီ ဂုဏ်တော်အား
 တစ်ခေါက် ရွတ်နိုင်က ပိုကောင်း၏။
 ထိုနေ့အဖို့ မျက်နှာပွင့်လန်းမည်။ စိတ်
 ကြည်လင်မည်ဖြစ်သည်။

အရောင်းအဝယ်၊ ရာထူးဌာနန္တရ
 တိုးတက်လိုသူများအတွက် ယင်း
 အင်းပေါ် ဝိးထွန်းပါလေ။

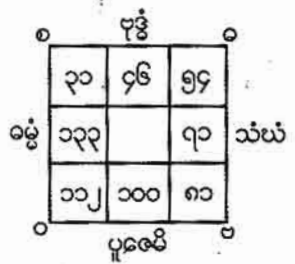
***

သည့် ဂန္ထီရပညာအား အခက်အခဲ
 အမျိုးမျိုးဖြင့် ရင်ဆိုင် တွေ့နေရသော
 ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် တင်ပြလိုသောစိတ်
 စာရေးသူ၏ ရင်တွင် တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်
 လာသောကြောင့် ဆရာတော်အား
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွင် ရေး
 သားခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရတော့၏။
 ‘အင်းလေ... တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်
 လှ မြန်မာ့ပညာစွမ်းကို တခမ်းတနား
 လူသားအချင်းချင်း ရိုင်းပင်းဖို့ဆိုတော့
 လဲ ခွင့်ပြုရမှာပေါ့’

‘ဆရာတော် ခုလို ခွင့်ပြုတာ
 ကျေးဇူးတင်လှပါတယ် ဘုရား’
 ဆရာတော်အတွက် ဂုဏ်တော်
 ခန်းနှင့် အင်းအစွမ်းကြောင့် နောက်လ
 အတွက် လိုအပ်နေသော စားဆေး
 အတွက်နှင့် ဖယောင်းအတွက်တော့
 ပြည့်စုံခဲ့ပေပြီ။

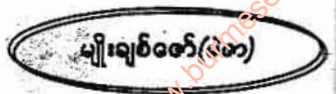
နေဝင်တော့မည် စာရေးသည်
 သီလယူပြီး အချိန်တန်ပြီဖြစ်သဖြင့်
 အိမ်ပြန်ရန် ပြင်ဆင်နေမိတော့
 သတည်း။

၁-ဓမ္မ ဗြဟ္မသင်္က	၂-လာ ဗြဟ္မသင်္က	၃-ဂါ ဗြဟ္မသင်္က
-၆	-၁၅	-၈
၆-ဣာ ဗြဟ္မသင်္က		၄-ဟူ ဗြဟ္မသင်္က
-၂၁		-၁၃
ရာဟု ဗြဟ္မသင်္က	၅-တေး ဗြဟ္မသင်္က	၇-စနေ ဗြဟ္မသင်္က
-၁၂	၁၉	-၁၀

(မူလဗြဟ္မသင်္ကနှင့် ဗြဟ္မသင်္ကပြ နမူနာပုံ)

(အသက် ၂၅နှစ်ရှိသူ၏ အင်းဆန်
 သွင်းပြီး နမူနာပုံ)

ဆရာတော်ထံမှ အထက်ပါ အစီရင်
 အား ဖတ်လိုက်ပြီး လျှို့ဝှက်နက်နဲငှာ

ကွယ်နွယ် (ပန်းသခင်) စဉ်ကူး

ဇာတ်ပုံ(၁)

ကျွန်ုပ်တို့သည် လွန်ခဲ့သော (၁၉၈၆) နှစ်မှ (၂၀၀၀) ပြည့်နှစ်အထိ ဒေသထွက် ကျောက်မျက်များကို ရောင်းဝယ် ထုတ်ကိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

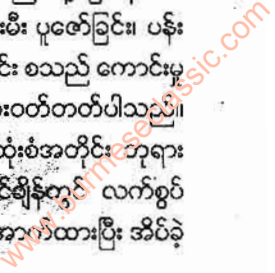
ဒေသထွက် ကျောက်မျက်ဆိုသည်မှာ စဉ်ကူးမြို့၏ အနောက်ဘက်နှင့် အနောက်မြောက်ဘက် ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းတစ်လျှောက် ကျောက်ဆောင်တောက်ကြား၊ မြောင်းကြီးမြောင်းကြား၊ အနောက်ဘက်ရှိ ရွှေကျင်ကြသော လူများ အသိုက်လှည့်၍ ရွှေရှာရာတွင် ရွှေအမှုန် အစောင်းလျှင် ရွှေအခဲအဖတ်နှင့် အထည်ပျက် ရွှေထည်ပစ္စည်းများ... လက်ဝတ်တန်ဆာများ၊ ပတ္တမြား၊ နိကာနှင့် အခြားတွင်းထွက်ပစ္စည်း အမျိုးမျိုးများ (မိုးကုတ်တွင်းထွက် ကျောက်များကဲ့သို့ အရည်အသွေးမီ) ထေသည် ပစ္စည်းများ ရရှိတတ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော(၁၉၈၈)ခုနှစ်က ရွှေကျင် ထုတ်သားတစ်ဦး ရွှေကျင်ရင်း ရရှိသော အခဲ ဖော်ပြပည့် ရှေးဟောင်းလက်စွပ်

ကျွန်ုပ်၏ ထူးဆန်းသော

ရှေးဟောင်းလက်စွပ်

အား ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် ထိုလက်စွပ်ကို ဝယ်ယူခဲ့စဉ်က လက်စွပ်၏အရောင်မှာ အမည်းရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှ မန်ကျည်းမှည့်၊ သံပရာသီး စသည်တို့နှင့် ပွတ်တိုက်ကြည့်သောအခါ ယခုအချိန်တွင် ရွှေရောင်ဖြစ်နေပါသည်။ လက်စွပ်၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် စာရေးသူ၏ အမြင်အရ (ဟိန္ဒူစာ) များ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အိပ်မက်ပေးသော ဤလက်စွပ် ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ဝတ်လက်စား ဝတ်ဆင်ခြင်းကို ဝါသနာပါသူ မဟုတ်ပါ။ ဤလက်စွပ်ကိုလည်း ဝတ်ဆင်

ထားခြင်းမရှိဘဲ လုံခြုံသန့်ရှင်းသည့် နေရာတွင် သိမ်းဆည်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲတွင် ဤလက်စွပ်သည် ထူးခြားသော လက်စွပ်ဖြစ်ရမည် ဟု အကြိမ်ကြိမ် စဉ်းစားမိပါသည်။ "နေဝင်ဦးလက် စီးပွားတက်" ဟူသော လူကြီးသူမများ၏ ဆိုဆုံးမမှုနှင့်အညီ ကျွန်ုပ်တို့သည် နေ့စဉ် နေဝင်စ အချိန်တွင် ဘုရားမီး ပူဇော်ခြင်း၊ ပန်းရေချမ်းကပ်လျှူခြင်း စသည် ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြု ဘုရားဝတ်တတ်ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားရှိခိုးပြီး အိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် လက်စွပ်အား ခေါင်းအုံးအောက်ထားပြီး အိပ်ခဲ့

• ဇာတ်(၂)

ရာ ထိုညတွင် ထူးခြားသော အိပ်မက် အား မြင်မက်ပါတော့သည်။

အိပ်မက်ထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး

အိပ်မက်ကား ငြိမ်သက်နေသော ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်တွင် ဖြူဖွေး သန့်စင်သော ငွေဖလားတစ်လုံး ရေပြင် ပေါ်တွင် ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေပါသည်။ ယင်းငွေဖလားပေါ်တွင် မည်းနက် သော နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ ပါးဗြိုင်းမွှေး ထူထဲ သန့်စွမ်းသော မျက်ခုံးမွှေးများနှင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟများ ကင်းစင် သည့် မျက်ဝန်းပိုင်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်သူတော် စင်၏မျက်နှာနှင့် ဦးခေါင်းပိုင်းသည် ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ်တွင် ငြိမ်သက်စွာ တည်ရှိနေပါသည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်သည် ထို ပုဂ္ဂိုလ်သူတော်စင်ကြီးအား ထူးဆန်း အံ့ဩစွာ ကြည့်နေပါသည်။

ထိုသူတော်စင်ကြီးမှလည်း ကျွန်ုပ် အား ကြည့်လင်တောက်ပသော

မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် မပိုတ်မသုန် ကြည့်နေ ပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ သည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကြည့်ရှုနေရုံ မှတစ်ပါး တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်း များ မပြုရဘဲ အိပ်မက်မှ နိုးထခဲ့ပါ သည်။

ဒုတိယအကြိမ် အိပ်မက်ပေးခြင်း

ပထမ အိပ်မက်မြင်မက်ပြီးနောက် (၃)နှစ်ခန့်အကြာ ညတစ်ညတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဂဏန်းတောင်းဆိုရန် အကြံဖြင့် ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားရှိခိုး ငါးပါးသီလခံ၍ လက်စွပ်အား ခေါင်း အုံးအောက်ထား အိပ်ပါသည်။

ထိုညတွင်လည်း ပထမအိပ်မက် ကဲ့သို့ ငြိမ်သက်နေသော ပင်လယ်ရေ ပြင်ကြီးပေါ်တွင် ငွေဖလားကြီးပေါ်၌ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းစင် သည့် မျက်ဝန်းပိုင်ရှင် သူတော်စင်၏ မျက်နှာအား မြင်မက်ပြန်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြန်အလှန် ကြည့်နေကြရုံမှလွဲ၍ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုကြခြင်းမရှိဘဲ အိပ်မက်မှ နိုးထခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ညနေ နေဝင်စအချိန် ဘုရားရှိခိုးပြီးတိုင်း သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ အား အားလုံးကို အမျှပေးဝေပြီး သီးခြားအဖြစ် “ကျွန်ုပ်၏ လက်စွပ် ကို စောင့်ကြပ်သော ဆရာသခင် ဆာဒူးကြီးအား လည်းကောင်း” ဟု ၍ သီးခြား ရည်မှန်း အမျှအတန်းပေး ဝေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အထင်အားပြောရလျှင် အိပ်မက်ထဲမှ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး သည် ဟိမဝန္တာတောင်မှ ဆာဒူးကြီး တစ်ပါးဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

(စာရေးသူ)

ကျွန်ုပ်၏ လက်စွပ်မျက်နှာပြင်ပေါ် တွင် ရေးသားထားသော စာများသည် ဟိန္ဒူစာလော (သို့မဟုတ်) အခြားစာ လော မသိတတ်၍ စာများ၏ အဓိပ္ပါယ်

ကို ဘာသာပြန်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ်
၏ စိတ်ထဲတွင် မချင့်မချေဖြစ်နေခဲ့ရပါ
သည်။

လွန်ခဲ့သော (၄)နှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ်
ခိုင်လုံလေးနိုင်အောင်နှင့် တစ်ကြိမ်ကြီး
လှမောင်သိန်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့မြို့
နယ်တွင် သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာ၊
သညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
ဆည်သည်ရွာ ဆရာတော်ကြီး
အာရဟံတို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီး
သက်စွပ်အား ပြသလျှောက်ထားမေး
ခြင်းခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှ လက်စွပ်အား
တိုင်တွယ်ကြည့်ရုံပြီး...

'ဒီလက်စွပ်က ယူငါးပါးနဲ့လုပ်ထားတာ
တစ်သေပြီးဖြစ်လို့ သိပ်ကောင်းတယ်။
အပြုအမူကောင်းပါ ပိုပြီး အစွမ်းထက်အောင်
ကျားနဲ့လို့ဟုတ်) လူနို့ကို လုံထဲထည့်
လက်စွပ်ထည့်ပြီး ပြည့်ဖြည့်ချင်း မီးပျိုးပျိုး
ဆေးနဲ့ ဖိပိုင်းပိုး ပိုကောင်းတယ် အစကဏ္ဍ

ပေးတဲ့သဘောပေါ်
ဟု မိန့်ကြားပါသည်။
ကျွန်ုပ်သိလိုသည်မှာ လက်စွပ်ပေါ်
တွင် ရေသားထားသော စာ၏အဓိပ္ပါယ်
နှင့် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအကြောင်း
သိလို၍ မေးမြန်းပါသော်လည်း ဆရာ
တော်ကြီးမှ လက်စွပ်ပေါ်မှ စာ၏
အဓိပ္ပါယ်အား လည်းကောင်း၊ သူတော်
စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအကြောင်းကို လည်း
ကောင်း တစ်စုံတစ်ရာ မိန့်ကြားခဲ့ခြင်း
မရှိခဲ့ပါ။

သို့ပါသော်လည်း...
ဆရာတော်ကြီးမှ ကျွန်ုပ်အား ရှင်း
လင်းမိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ...

'အာ... ရေခိုတာ အေးချမ်းခြင်းရဲ့နိမိတ်
ဖလာဆိုတာ လုံခြုံခြင်းနဲ့ နိမိတ်
ဦးဆောင်တာ ခေါင်းဆောင်ခေါင်းရွက်ပြု
ခြင်း ဦးဆောင်ခြင်း၊ စိန်ခွဲခြင်းနဲ့ နိမိတ်
ဖြစ်တယ်။
ဆိုလိုတာက ဒီလက်စွပ်သည် တိုင်းပြည်ရဲ့

ခေါင်းဆောင်တွေ ကျွန်ုပ်ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့
ထိုက်တန်တံ့ပစ္စည်းဖြစ်တယ်။
ထိုထိုကဲ့အသုံးပြုတာ ပိုမိုတိုးတက်ပြည့်ကိ
အေးအေးချမ်းချမ်း လုံလုံခြုံခြုံနဲ့ အုပ်ချုပ်
နိုင်မယ်'
ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အင်္ဂုရတ်သမားမဟုတ်
၍ ဓာတ်အကြောင်း လုံးဝသိရှိခြင်း
မရှိပါဟု ရိုးသားစွာ ဝန်ခံပါသည်။
ကျွန်ုပ်၏ လက်စွပ်ကဲ့သို့ ဓာတ်သေ
ပြီးသော ပစ္စည်း၊ ဓာတ်လုံး အစရှိသည်
တို့သည် မည်သို့အစွမ်းသတ္တိရှိပါ
သနည်း မည်သို့အသုံးပြုရပါမည်နည်း။

အင်္ဂုရတ်ပညာရှင်ကြီးများ၊ သိ
နားလည်သူများ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှ ဖြေကြားပေးစေလို
ကြောင်း မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုသိန်းလွင်ဟိန်း(ပန်းသေင်)
ဇနီးကူး

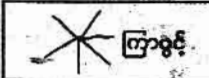
စာမျက်နှာ (၁၈၀)မှ အဆက်

ထက္ခဏာပဒေဟန္တိ အခြေများ

ထက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်နံမှာ "ကြယ်ပွင့်"မင်္ဂလာ
အခြေအရံ သင်္ကေတရှိပါသည်။

ထိုမင်္ဂလာအခြေအရံကြောင့် လက္ခဏာ
ရှင်၏ အခြေအနေ အဆင့်အတန်း
ရုတ်တရက် မယုံနိုင်လောက်အောင်
ထိုးတက်မြင့်မားခြင်း...

စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊
စစ်ရေး စသည့် အဖွဲ့အစည်းမျိုးတွင်
ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ယှဉ်တွဲလုပ်ကိုင်
ဆက်ဆံနေထိုင်ရခြင်း၊ ပညာရဲရင့်
ခွဲလယ်တင့်သူဖြစ်ခြင်း ဆိုသော
အကျိုးထူး ရရှိစေနိုင်သည်။

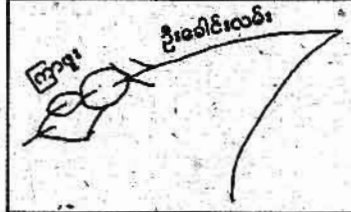

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဆုံး
လက်ဖဝါးစောင်းမှာ "ကြာပွား"
မင်္ဂလာအခြေအရံသင်္ကေတ ရှိပါ

သည်။

ထိုမင်္ဂလာအခြေအရံကြောင့် ဉာဏ်
ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်ခြင်း၊ သင်
လွယ်တတ်လွယ်ခြင်း၊ လက်တွေ့
လုပ်ကိုင်စွမ်းဆောင်ရည် မြင့်မားခြင်း...

ပညာရေးကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အလုပ်
အကိုင်ကြောင့် ဖြစ်စေ၊ မင်းအစိုးရတို့
ချီးမြှင့်သော ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ ရရှိ
ခြင်း၊ နာမည်ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှား
ကျော်ကြားခြင်း အကျိုးထူးများ ရရှိနိုင်
ပါသည်။

၃။ လက်မ၏ ပထမဆစ်နှင့် ဒုတိယ
ဆစ်ကြားအလယ်တွင် "ဆန်စေ့"
မင်္ဂလာအခြေအရံသင်္ကေတ ရှိပါ
သည်။

ထိုမင်္ဂလာအခြေအရံကြောင့် ဂုဏ်
သိက္ခာမြင့်မားခြင်း၊ သားသမီး မြေးမြစ်
အခြေအရံပေါများခြင်း၊ ငွေကြေးစီးပွား
ဥစ္စာ လွယ်ကူစွာ ရှာဖွေရရှိခြင်း၊ စား
ကောင်းသောက်ဖွယ်များ ပေါများ
အလုံလုံစွာ စားသောက်ရခြင်းဆို
သော အကျိုးထူးများ ရရှိနိုင်ပါသည်။

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ
ပါစေ။)
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

လက္ခဏာပေး

အဖြေညှိကြိမ်

သရုပ်ဖော်အောင်မြင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပေးအင်ပညာသုတေသီ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်
သော ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ
ရန်ကုန်မြို့မှ ဗမာအမျိုးသမီးတစ်ဦး
ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဖဝါးနှင့် လက်ချောင်းများကို
သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာ စစ်ဆေးပြီး
မှသာ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေ
ကြည့်ပါ။

၁။ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နံ့မှာ
ယည်သည် မင်္ဂလာအင်္ဂါအနံ့ သင်္ကေတရှိ၍
ထိုမင်္ဂလာအင်္ဂါအနံ့ကြောင့် ယည်သည် အကျိုး
ခံစားရနိုင်ပါသည်။

၂။ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းအဆုံး လက်ဖဝါးစောင်း
မှာ ယည်သည် မင်္ဂလာအင်္ဂါအနံ့ သင်္ကေတရှိ၍
ထိုမင်္ဂလာအင်္ဂါအနံ့ကြောင့် ယည်သည် အကျိုး
ရနိုင်ပါသည်။

၃။ လက်ဖဝါး ပထမဆစ်နှင့် ဒုတိယဆစ်ကြား
အလယ်တွင် ယည်သည် မင်္ဂလာအင်္ဂါအနံ့
သင်္ကေတရှိ၍ ထိုမင်္ဂလာအင်္ဂါအနံ့ကြောင့်
ယည်သည် အကျိုး ရှိနိုင်ပါသည်။

မိမိတို့၏အဖြေများကို အကြောင်းပြ
ချက်နှင့်တကွ သီးခြား စာရွက်လွှတ်တွင်
ရေးမှတ်ပြီးမှသာ လက္ခဏာပေးဟေဠိ
အဖြေနှင့် တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်း ကြည့်ကြ
စေချင်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို
စာမျက်နှာ(၁၇၉)တွင်
ကြည့်ရှုပါရန်။

နိဗ္ဗာန်ကို ကာကွယ်နည်း

ဒိုးတင်စား (တိုင်းရင်းဆေး)

အထက် အကြောင်းအရာသည် အမှတ်မထင် လူတော်တော်များများ ကြုံတွေ့နေရသော ဒုက္ခပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကိစ္စကို စာရေးသူ ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။

မိမိနေသော အိမ်ခြံမြေ ပြောင်းထိန်း ရင်းတို့၌ သာဓာဏိ၊ သာဓာဏ၊ ထွေရိုး၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ ညှပ်နှိပ်စနာရသော အိမ်ခြံကို ချွတ်ဟုတ်ကြပါ သည်။

ကျွန်တော်သည် ၁၉၉၆ ခုနှစ်ခန့်က ကျွန်တော်အိမ်၏ ခေါင်းရင်းအိမ်တွင် အမဖြစ်သူနေထိုင်ပြီး ခြေရင်းဘက် တွင် မောင်ဖြစ်သူ နေထိုင်ကြပါသည်။ သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွား ယုတ်လျော့ အောင်နေထိုင်ခြင်း မဟုတ်သည်ကို လေ့လာသိရှိရပါသည်။

သို့သော်လည်း ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်မိသားစုတွင် နေ့စဉ်လိုလို တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပြဿနာအဏာအာ တက်နေပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကြမ်းတမ်းယုတ် ဗာသော အလုပ်အပြောအဆိုတို့ကို ရှောင်ပြီး အနန္တပါးပါးကို နေ့စဉ်ရှိခိုး ကုသိုလ်များကို မေတ္တာပို့ ဆုတောင်း ခြင်းကို နေ့စဉ် လုပ်ဆောင်ပါသော် လည်း ပြဿနာက ဖြစ်ပဲဖြစ်နေပါ၍ အချိန်ယူ စဉ်းစားဆင်ခြင်ရာ နို့ညှပ်ဖြစ် နေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

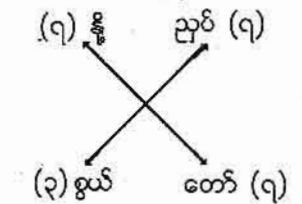
တန်ပြန်သော နည်းလမ်းများစွာ ရှိသော်လည်း တစ်ဖက်ကို ထိခိုက် နစ်နာသွားမှာ အလွန်စိုးရိမ်ပါသဖြင့် အချိန်ယူစဉ်းစား နှစ်ဦးနှစ်ဖက် မထိ ခိုက်သောနည်းပညာဖြင့် ကာကွယ်သမှု ပြုလိုက်သောအခါ သိသိသာသာ အခြေအနေတွေ့ မထင်လောက်အောင် တိုးတက်လာသည်ကို လက်တွေ့ခံစား ရပါသည်။

ဤနည်းပညာကို ထွက်ရပ် အထုပ် တစ်ရာ ဆရာတော်ကြီး၏နည်းပညာ ဟု သိရပါသည်။ အကယ်၍ လူကြီးမင်း

တို့ ဆွေမျိုးမိသားစု၊ မိတ်ဆွေများ ကြုံတွေ့နေကြသည် ဆိုပါလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ လက်တွေ့ကောင်းကျိုး ဖြစ်စေပါသည်။

မိမိအိမ်ခေါင်းရင်းဘက် အိမ်ချင်း သိပ်ကပ်ကျပ်တည်းနေပါက အိမ်ရှေ့ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် စွယ်တော်ပင် အပေါက် ခပ်သန်သန်တစ်ပင်စိုက်ပါ။ အိမ်ရှေ့ခြေရင်းဘက်တွင်လည်း ထို နည်းတူ စွယ်တော်ပင်စိုက်ပါ။ မိတ် ဖက် ကက်ကင်းရိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နေ့ချင်းညချင်း စီးပွားဖြစ် အန္တရာယ် ကင်းပါသည်။

***

တစ်လခန့်ကြာသောအခါ နို့ညှပ်နေ သောခေါင်းရင်း အိမ်ရှင်သည် အခြား တန်နေရာမှ အိမ်ခြံတစ်ခုအား သိန်းရာနှင့်ချီ၍ ဝယ်ယူနိုင်ခဲ့ကြောင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၈၁

လက်တွေ့ တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်
လည်း စီးပွားတိုးတက်အရောင်း
အဝယ်ကောင်း ပြဿနာကင်းသွားပါ
သည်။

မှတ်ချက်။ ။ စွယ်တော်ပင်ကြီး၏
အောက်မှ စွယ်တော်ပင်ငယ်နှစ်ပင်ကို
ရှုကွစိုးနတ်ထံတွင်တောင်းယူပါ။ စိတ်
ကောင်းထားပါ။ သေချာစွာ ယုံယုံ
ကြည်ကြည်ဖြင့်စိုက်ပါ။ စွယ်တော်ပင်
သည် လူတစ်ရပ်ခန့် ရှင်သန်ကြီးထွား
ပြီး အပွင့်ကလေးများ ပွင့်လာပါသည်။

ထို နို့ညှပ်မိသားစုပြောင်းသွားသော
အခါ တစ်ပတ်အတွင်း စွယ်တော်ပင်
သည် လူတစ်ရပ်ခန့် ရှင်သန်ကြီးထွား
ပြီး အပွင့်ကလေးများ ပွင့်လာပါသည်။

ထို နို့ညှပ်မိသားစုပြောင်းသွားသော
အခါ တစ်ပတ်အတွင်း စွယ်တော်ပင်
သည် အလိုလို သေသွားပါသည်။

ထိုအိမ်ရှင်တို့သည် စီးပွားရေး
ကောင်းပြီး (၁၀)ဘီးကားကြီးတစ်စီး
ဝယ်၊ အိမ်ခြံဝယ်ဖြင့် ကြီးပွားသွား
သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော့်ဆန္ဒသည် မိမိပြုလုပ်
သည်ကြောင့် တစ်ပါးသူကို လုံးဝ
မထိခိုက်စေလိုပါ စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း
ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ နို့ညှပ်ကို ကက်ကင်း
ဓာတ်ရိုက်ခြင်းဖြင့် စိတ်ကောင်းကောင်း
ထား၍ ကာကွယ်ပါ။ ယခုအထိ ဘာမှ
မဖြစ်တော့ပါ စွယ်တော်ပင်မှာရှိမည်
ထင်သည့် ရုက္ခစိုးနတ်ကိုလည်း
မေတ္တာပို့ပါ အမျှပေပါ။

**သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်း၊
ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါ၊
ချမ်းသာကျန်းမာကြပါစေ...။**

ဦးတင်အေး (တိုင်းရင်းဆေး)

ဂမုန်းတိမ်ဖြာနှင့်

သုခါဆေးအသုံး

အပင်၏ အသွင်သဏ္ဍာန်မှာ နနွင်း
ပင်နှင့်တူ၍ အစိမ်းရောင်ရွက်ဖားကြီး
များဖြင့် တစ်ပေခန့်မှ သုံးပေထိ
မြင့်မားစွာ ပေါက်ရောက်တတ်ပါသည်။
ပင်ခြေမြေကြီးအတွင်း၌ နနွင်း
တက်၊ ချင်းတက်များကဲ့သို့ ဥပျား
တပြုတမ ဥတတ်ပါသည်။
ဥကို ချိုးကြည့်ပါက အလယ်တွင်
နီတိမ်ပြာအရောင်တွေ့ရ၍ ဂမုန်းတိမ်ပြာ
ဟုခေါ်ခြင်းဖြစ်ဟန် တူပါသည်။

ကချင်ပြည်နယ်၊ ဗန်းမောက်ခရိုင်
အတွင်း တောတောင် လျှိုမြောင်
စိမ့်စမ်းများအနီးတွင် အုပ်စုလိုက်
ပေါက်ရောက်၍ အမြောက်အမြား
ရှာဖွေရရှိနိုင်ပါသည်။

ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးဝင်ပုံမှာ

အရိုးကျိုး၊ ခြေဆစ်လက်ဆစ်လွှဲ၊ ဒူးနာ၊ ခါးကိုက်၊ အသားကြေခြင်း ဝေဒနာများ
အတွက် ထုထောင်းကြိတ်ခြေ၍ ဒဏ်ရာပေါ်အုံ၍ပေးပါက ဝေဒနာ ပျောက်ကင်း
စေနိုင်ပါသည်။

အပူဝမ်းများ မရပ်မနား သွား၍ ဆေးအခက်တွေ့နေပါက ဆန်ဆေးရည်
နှင့် ဂမုန်းတိမ်ပြာဥအား ပျစ်ပျစ်ကလေးသွေးပါ။ ပြီးနောက် ဆိုဆေးရည်အား
တစ်နေ့ (၃)ကြိမ်လောက် သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ဝမ်းပိတ်သွားပါလိမ့်မည်။

မျက်စိနာ ဖြစ်ပွားပါကလည်း ဂမုန်းတိမ်ပြာအား ရေအေးဖြင့်သွေး၍မျက်စိ
တွင် ကွင်းပေးပါက မျက်စိအား အေးလာစေပြီး တဖြည်းဖြည်း တစ်ကြိမ်ထက်
တစ်ကြိမ် မျက်စိဖြူဖွေးလာ၍ ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွားသည်ကို ထူးခြားစွာ
တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အချို့ဒေသတွင် ဂမုန်းတိမ်ပြာအား အပင်နှင့်အရွက် အလယ်ကြောမှာနီညို
ရောင်ပါရှိ၍ ဂမုန်းကြက်သွေးဟု ခေါ်ဆိုတတ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အိမ်ခြံဝင်းများအတွင်း အလွယ်တကူ စိုက်ပျိုးနိုင်သည့် ဤဆေးပြီးတို ဆေး
ဖက်ဝင် အပင်ကလေးအား စိုက်ပျိုးကြ၍ လိုအပ်သူများအား အကူအညီပေး
ကြပါရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ဂန္တီရမောင်စိမ်း(ဗန်းမော်) လက္ခဏာဗေဒ

ပာနုပိန္နဲ

ဗိဗ္ဗာတု ။ ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် ရုတ်တရက် ငွေကြေး အခက်အခဲ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ ရယ်ယာရှင်များ မကျေမနပ် ဖြစ်ကြမည်။ ရွှေလုပ်ငန်း၊ ရွှေဆိုင်လုပ်ငန်းရှင်များ အကျိုးအမြတ် မများမည်။

ဝါထိထိတု ။ ။ အထက်လူကြီးများ၏ ကြည့်ရှုမှု၊ လုပ်ဖော် တိုင်ဖက်များ၏ အားပေးကူညီမှုကြောင့် လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာတွင် ခက်တက်မည်။ ရာထူးတိုးမြှင့်ခံရမည်။

အိန္ဒိယတု ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်ရမည်။ ဆွေမျိုးများ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ၏ အကူအညီ ရရှိမည်။ သာသမီးများ၏ ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းမည်။

ဆုတု ။ ။ ချစ်သူ၏ အထင်အမြင် လွဲမှားမှုကို ခံရတတ်သည်။ အနေအထိုင် အပြုအမူ အပြောအဆိုကို ဆင်ခြင်ပြင်ဆင်လိုက် တွင် အဆင်ပြေသွားလိမ့်မည်။

ဗျာတု ။ ။ ပညာရေး ကံတက်နေသောကာလဖြစ်၍ ပညာရေး တွင် ကြိုးစားသည်ထက် ပို၍အောင်မြင်မည်။ မသင်ကြားရသေး သော ပညာရပ်များပင် သင်ယူခွင့် ရလိမ့်မည်။

ကျန်းမာတု ။ ။ သွေးတိုးဝေဒနာ ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာတတ် သည်။ အစားအသောက် ဆင်ခြင်ပါ။

ထောင်ချီကုန်များ ။ ။ ၁, ၂, ၄, ၅, ၈, ၁၀, ၁၄, ၁၉, ၂၃, ၂၉, ၃၁။

ထောင်ချီကုန်များ ။ ။ ၃, ၆, ၉, ၁၅, ၂၀, ၂၄, ၂၈, ၃၀။

ထိန်းချိန်ကုန်များ ။ ။ ၁, ၅, ၁၀, ၂၃, ၂၅, ၂၆, ၂၇, ၂၉။

ထိန်းချိန်ကုန်များ ။ ။ ၁, ၄, ၅, ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် နှေးချယ်ပါ။

အထာဇယတြာ ။ ။ ချိုတဲ့သော စာသင်တိုက်တစ်တိုက်သို့ ဆန်၊ဆီ၊ သစ်သီးထွေး တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပါ။

ပာနုပိန္နဲ

ဗိဗ္ဗာတု ။ ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများနှင့် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ခွင့် ကြုံရလိမ့်မည်။ အရယ်ယာများ ပိုမိုဝင်ရောက်လာမည်။

ဝါထိထိတု ။ ။ ဌာနတွင်း/အလုပ်တွင်း ပြဿနာများတွင် ဆိုင်ပါနိုင်။ စလလာသားသစ် ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါစေ။ ပြဿနာများတွင် ဝင်ပါလျှင် အလုပ်ထိခိုက်ခံရတတ်သည်။

အိန္ဒိယတု ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေးကောင်း၍ ငွေရေး ကြေးရေး အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးများကလည်း ကျန်းမာရေး၊ ဗျာရေး၊ စီးပွားရေးများ ကောင်းမည်။

ဆုတု ။ ။ ချစ်သူ၏ အထင်လွဲမှုကို ခံရတတ်သည်။ မိမိက ပြုစင်ခဲ့သားသော်လည်း မနာလိုသူများ၏ စကားကြောင့် အထင် လွဲမှားမှုကို ခံရခြင်းဖြစ်သည်။

ဗျာတု ။ ။ စိတ်မလေပါနှင့်။ ပညာရေးတွင် စိတ်ဝင်စားပါ။ အထင်မြင်ပြည့်စုံပညာရပ်များ သင်ယူခွင့်ကြုံလိမ့်မည်။ နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်ခွင့်ကြုံမည်။

ကျန်းမာတု ။ ။ ခြေချော်လဲ၍ ခြေဆစ်နာတတ်သည်။ စိုးရိမ်ရန် နှစ်ခြင်း အထိကြေဆေးတစ်ခုခု လိမ်း၍ ခြေထောက်ကို အနားပေး ခြင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မည်။

ထောင်ချီကုန်များ ။ ။ ၂, ၃, ၅, ၇, ၁၂, ၁၆, ၂၃, ၂၇, ၂၉, ၃၁။

ထောင်ချီကုန်များ ။ ။ ၁, ၄, ၆, ၁၀, ၁၁, ၂၄, ၂၈, ၃၀။

ထိန်းချိန်ကုန်များ ။ ။ ၂, ၅, ၉, ၁၂, ၁၃, ၁၄, ၁၅, ၂၂, ၂၆, ၂၉, ၃၁။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁)ရက် မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ဖောဖာဖာဖား

ဆရာကျော်ခြည်

ထိန်းချိန်ကုန်များ ။ ။ ၂, ၅, ၇, ၁၀ ဂဏန်း များများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထာဇယတြာ ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးပါးအား သရက် သမီးပျဉ် သုံးလုံး လှူပါ။

အင်္ဂါ

ဗိဗ္ဗာတု ။ ။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသော လုပ်ငန်းများမှ ငွေပေါ်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ နိုင်ငံခြား သားများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ခွင့် ရလိမ့်မည်။ ငွေကြေး များများဝင်မည်။

ဝါထိထိတု ။ ။ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်း သတင်းထွက်မည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ၊ တာဝန်သစ်များ ပေးအပ်ခြင်း ခံရလိမ့်မည်။ အထက်လူကြီးများ၏ ချီးမြှင့် မှုကို ခံရလိမ့်မည်။

အိန္ဒိယတု ။ ။ မိသားတစ်စု ပြဿနာမရှိ သာယာ ချမ်းမြေ့မှု ရရှိနေသော်လည်း နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများ၏ အလိုက်မသိမှု တစ်ဖက်သတ် ဆက်ဆံမှုကြောင့် စိတ်ညစ်စရာများနှင့် ကြုံတွေ့ရမည်။

ကျန်းမာတု ။ ။ ဥစ္စာပေါ် ရုပ်ချော သဘောကောင်းသူနှင့် ဖူးစာဖက်ရလိမ့်မည်။ ချစ်သူရှိနေသူများ နောက်ထပ် ချစ်သူတစ်ယောက် ထပ်ရတတ်သည်။

ဗျာတု ။ ။ ပညာရေးတွင် အချစ်ရေး ဝင်နှောင့်၍ ပညာရေးပျက်ကုန်နိုင်သည်။ ချစ်လည်းချစ်ပါ။ ပညာရေး ကံတော့ မပစ်ပယ်ပါနှင့်။

ကျန်းမာတု ။ ။ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်နေရာမှ အအေးမိပြီး များတတ်သောကြောင့် နွေးနွေးထွေးထွေးနေပါ။

ထောင်ချီကုန်များ ။ ။ ၁, ၂, ၆, ၇, ၁၂, ၁၈, ၂၄, ၂၈, ၃၁။

ထောင်ချီကုန်များ ။ ။ ၃, ၅, ၈, ၁၀, ၁၉, ၂၅, ၂၉။

ထိန်းချိန်ကုန်များ ။ ။ ၄, ၆, ၉, ၁၁, ၁၃, ၁၆, ၁၇, ၂၀, ၂၃, ၂၆, ၂၈, ၃၀။

ထိန်းချိန်ကုန်များ ။ ။ ၂, ၄, ၆, ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထာဇယတြာ ။ ။ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ပြောက်တက် (၆-ကြာထောင့်)တွင် ဇရုပျံယံ၍ ဖောင်းတိုင်(၈)တိုင်ဖြင့် မီးပူဇော်ပေးပါ။ တော်စိမ်း(၈)ခက် ဘုရားတွင် ဆက်ကပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓမူ

ဗိဗ္ဗာတု ။ ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် အပြိုင်အဆိုင်များ ပေါ် လာမည်။ မိမိက အေးအေးသက်သာနေ၍ မရ။ ပြိုင်ဘက်ကို လဲပြိုင်အောင် နည်းဗျူဟာများ ရှာရမည်။

ဝါထိထိတု ။ ။ လုပ်ငန်းတွင် ဂုဏ်သိက္ခာ ပြန်လည်သက်သာ မည်။ ရိုးရိုးသားသားနှင့် ကြီးကြီးစားစားလုပ်လျှင် မအောင်မြင် စရာ မရှိပါ။

အိမ်တွင်းတေး ။ ။ မိသားတစ်စု ဘုရားခရီး(သို့မဟုတ်) အပျော်ခရီး ထွက်ရက်နီးရှိနေသည်။ သားသမီးထဲက အလှင် ဆိုင်ရာ အင်တာဗျူး ဖြေရလိမ့်မည်။ အောင်မြင်မှုရမည်။ အချစ်တေး ။ ။ မိမိ၏ အပြုအမူ အနေအထိုင် အပြောအဆို ကြောင့် ချစ်သူ၏ အထင်အမြင် လွဲမှားမှုကို ခံရလိမ့်မည်။ ရိုးရိုးသားသား ဖြေရှင်းပြပါ။

ပညာတေး ။ ။ နည်းနည်း ကြိုးစားလိုက်ရုံဖြင့် များများကြိုး အောင်မြင်မည်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဆိုင်ရာ သင်တန်း များ တက်ခွင့်ရလိမ့်မည်။

ကုန်းမာတေး ။ ။ အအေးမိ နှာစေး ချောင်းဆိုး အပယိက ဝေဒနာများကို ခံစားရလိမ့်မည်။ ခြေအအေးမခံပါနှင့်။

ထောင်နန်းများ ။ ။ ၁, ၃, ၅, ၈, ၁၁, ၁၃, ၁၅, ၁၈, ၂၁, ၂၃, ၂၅, ၂၈, ၃၁။

ကျင်နန်းများ ။ ။ ၂, ၄, ၆, ၉, ၁၄, ၁၆, ၁၉, ၂၂, ၂၄, ၂၆, ၂၉။

ထိထိုးနန်းများ ။ ။ ၃, ၇, ၁၀, ၁၃, ၁၅, ၁၇, ၂၀, ၂၃, ၂၅, ၂၇, ၃၀။

ထိထိုးနန်းကန်များ ။ ။ ၃, ၅, ၇, ၈ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ ။ ။ အဘိုးအရွယ်၊ အဘွားအရွယ် (၄) ဦးအား ဆေးဝါး အာဟာရ ငွေကြေးလှူဒါန်းပေးပါ။

(ကြာသပတေး)

ဗီးယားတေး ။ ။ လုပ်ငန်းတွင် ငွေရေးကြေးရေးပြဿနာ ရှက်တာရက် ပေါ်လာတတ်သော်လည်း ကူညီမည့်သူ ပေါ်လာ၍ ပြဿနာများ အေးငြိမ်းသွားမည်။ မထင်မှတ်သော လုပ်ငန်းမှ ငွေဝင်မည်။

ဝန်ထမ်းတေး ။ ။ အဆက်အသွယ် အထောက်အပံ့တို့ကြောင့် ရာထူးတက်ကိန်းရှိသည်။ သူများ မျက်စိနောက်အောင် မလုပ်ပါ နှင့်။ ကျေးဇူးရှင်များကို မမေ့ပါနှင့်။ ကျေးဇူးဆပ်ဖြစ်အောင် ဆပ်ပါ။

အိမ်တွင်းတေး ။ ။ ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားပြော အဆင်မပြေဖြစ်မည်။ အသုံးနှင့်အပြုနားကို သိပါ။ မိမိ ကလွန်လျှင် မိမိက လျော့ပေးလျှင် အားလုံး အဆင်ပြေသွားမည်။

အချစ်တေး ။ ။ မိမိ၏ ဖော်ရွေပျူငှာ ဆက်ဆံရေးကြောင့် ချစ်သူ၏ အထင်အမြင် လွဲမှားမှုကို ခံရတတ်သည်။ အနေအထိုင် ဆင်ခြင် လိုက်လျှင် အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။

ပညာတေး ။ ။ နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်ကြားလိုပါက စီစဉ်ဆောင် ရွက်ပါ။ ပညာရေးနှင့် နိုင်ငံခြားခရီး အခြေအနေကောင်းသည်။

ကုန်းမာတေး ။ ။ ဝမ်းဗိုက်နာကျင် အောင့်သောဝေဒနာကို ခံစား ရသော်လည်း ခေတ္တခဏမျှသာ လေချုပ်စာများ လုံးဝ မစားပါနှင့်။

ထောင်နန်းများ ။ ။ ၃, ၅, ၇, ၁၀, ၁၄, ၁၈, ၂၁, ၂၄, ၂၆, ၂၉, ၃၁။

ကျင်နန်းများ ။ ။ ၄, ၆, ၈, ၁၁, ၁၅, ၁၉, ၂၂, ၂၅, ၂၇, ၃၀။

ထိထိုးနန်းများ ။ ။ ၂, ၇, ၉, ၁၂, ၁၃, ၁၆, ၁၇, ၂၀, ၂၃, ၂၆, ၂၈, ၃၁။

ထိထိုးနန်းကန်များ ။ ။ ၂, ၃, ၅, ၉ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ ။ ။ ထိမိအိမ်ရှိ ဘုရားအား ပန်သီ၊ ၅) စိတ် ကပ်လှူပါ။ ပေမြို့ပန်၊ ၅) ဟွင့် ကပ်လှူပါ။

(သောကြာ)

ဗီးယားတေး ။ ။ လုပ်ငန်းများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ ထားသော ပစ္စည်းများ ရောင်းအားကောင်းမည်။ ငွေကြေး စုဆောင်းမိမည်။ အခဲစီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု ထူထောင် ဖြစ်မည်။

ဝန်ထမ်းတေး ။ ။ လုပ်ငန်းတွင် အဆင်ပြေမည်။ မိမိ၏

ကြိုးစားမှုကို သက်ဆိုင်ရာ လူကြီးများက အသိအမှတ် ပြုလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းသစ် တာဝန်သစ်များ ပေးအပ် လိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းတေး ။ ။ အလိုက်မသိသော ခွေးမျိုးများ လာရောက် တည်းခိုနေထိုင်မှုကြောင့် ငွေကုန်ကြေးကျများမည်။ စိတ် ညစ်ရမည်။

အချစ်တေး ။ ။ ချစ်သူ၏ အထင်အမြင်လွဲမှားမှုကို စိတ်ရှည် သည်းခံပြီး ရှင်းပြပါ။ မတင်းပါနှင့်။ ပြဿနာ ပိုကြီးသွားလိမ့် မည်။

ပညာတေး ။ ။ အချစ်ရေးတွင် စိတ်ရှုပ်စရာ စိတ်ညစ်စရာများ ပေါ်လာ၍ ပညာရေးကို ထိခိုက်တတ်သည်။

ကုန်းမာတေး ။ ။ လေထိုးလေအောင့်ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ လေပူစာများကို ရှောင်ပါ။

ထောင်နန်းများ ။ ။ ၁, ၄, ၆, ၉, ၁၂, ၁၅, ၁၈, ၂၁, ၂၃, ၂၆, ၂၉, ၃၁။

ကျင်နန်းများ ။ ။ ၂, ၅, ၇, ၁၀, ၁၃, ၁၆, ၁၉, ၂၂, ၂၄, ၂၇, ၃၀။

ထိထိုးနန်းများ ။ ။ ၃, ၆, ၈, ၁၁, ၁၄, ၁၇, ၂၀, ၂၃, ၂၅, ၂၈, ၃၁။

ထိထိုးနန်းကန်များ ။ ။ ၁, ၃, ၅, ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ ။ ။ သက်တော် ဝါတော်ကြီးသော ရဟန်းအိုကြီးများ ကို ဆေးဝါး၊ အစားအသောက်၊ ငွေကြေး တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပေးပါ။

(စနေ)

ဗီးယားတေး ။ ။ အပြိုင်အဆိုင် များသော်လည်း စိတ်မပျက်ပါနှင့်။ မိမိ၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကြောင့် ယှဉ်ပြိုင်ဘက်များကို ကျော်လွှား သွားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဝန်ထမ်းတေး ။ ။ ခဲရာခဲဆစ် အလုပ်များကို တာဝန်ပေးလေ မိမိအရည်အချင်းကို ပြခွင့်ရလေဟု မှတ်ပါ။

အိမ်တွင်းတေး ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်ကြောင့် ငွေအဝင်များမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ လုပ်ငန်းစီးပွား အောင်မြင်၍ မိသားစုအတွင်း အစစအရာရာ အဆင်ပြေ အေးချမ်းသာယာမည်။

အချစ်တေး ။ ။ အချစ်ရေး စနိုးပွင့်သောကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူ မရှိသေးသူများ ချစ်သူကောင်းရရှိမည်။ ချစ်သူရှိပြီးသူများ ချစ်သူ အသစ် ထပ်တွေ့တတ်၍ ဆင်ခြင်ပါ။

ပညာတေး ။ ။ အချစ်ရေးလျှင်ကြောတွင် မျှောမနေဘဲ ပညာရေးကို ဂရုစိုက်လိုက်ပါဦး။ အချစ်တွင် မရှုပါနှင့်။

ကုန်းမာတေး ။ ။ သွေးတိုးရောဂါအခံရှိလျှင် အစားအသောက် အအိပ်အနေ ဆင်ခြင်ပါ။ ရောဂါပြန်ထတတ်သည်။

ထောင်နန်းများ ။ ။ ၃, ၅, ၉, ၁၂, ၁၄, ၂၀, ၂၃, ၂၅, ၂၇, ၂၉, ၃၁။

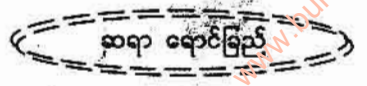
ကျင်နန်းများ ။ ။ ၄, ၆, ၁၀, ၁၃, ၁၈, ၂၁, ၂၄, ၂၆, ၂၈, ၃၀။

ထိထိုးနန်းများ ။ ။ ၂, ၅, ၇, ၈, ၁၁, ၁၄, ၁၅, ၁၆, ၁၉, ၂၂, ၂၅, ၂၉, ၃၁။

ထိထိုးနန်းကန်များ ။ ။ ၂, ၃, ၅, ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် သောက်ရေ လှူဒါန်း ပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဂုဏ်ပေးကျင့်ချာ ပုတီးစိပ်နည်းစာပိုဒ်နည်း

ရွှေထွန်းဦး (ရေးကြည်)

အရဟံဂုဏ်တော်

- ၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိံ အရဟံ
- ၂။ အရဟံ ဝတ သော ဘဂဝါ
- ၃။ အရဟန္တံ သရဏံ ဣဏ္ဍမိ
- ၄။ အရဟန္တံ သိရဏာ နယာမိ
- ၅။ အရဟံ မေ သုခံ ဒေတု။
- ၆။ အရဟံ ဇယံ ဒေတု။
- ၇။ အရဟံ မေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဒေတု။
- ၈။ အရဟံ မေ ဝရံ ဒေတု။
- ၉။ အရဟံ မေ သီသေ တိဋ္ဌတု။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဣတိံ = အိတိံ
- ဣန္ဒာမိ = ဂစ်ဆာမိ
- သေသိဒ္ဓိကမ္ပံ = မေသိတိမိကမ်ပံ
- တိဋ္ဌတု = တိတိထတု
- အနက်

- ၁။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ဣတိံ-ဤသို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ - အရဟတ်တော်မူပါပေ၏။
- ၂။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အရဟံ ဝတ - ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေစွတကား။
- ၃။ အရဟန္တံ-ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ ဣဏ္ဍမိ - ကိုးကွယ်ဆည်းတမ်းပါ၏။
- ၄။ အရဟန္တံ - ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားကို။

- သိရသာ - ဦးခေါင်းဖြင့်။ နယာမိ-ရှိခိုးပါ၏။
- ၅။ အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ သုခံ-ချမ်းသာကို။ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။
- ၆။ အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ ဇယံ - အောင်ခြင်းကို။ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။
- ၇။ အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ သိဒ္ဓိကမ္ပံ-ပြီးစီးသော အမှုရှိသည်ကို။ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။
- ၈။ အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ ဝရံ-မြတ်သောဆုကို။ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။
- ၉။ အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ-ဦးခေါင်းထက်၌ တိဋ္ဌတု - တည်တော်မူပါစေသတည်း။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော်

- ၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- ၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝတ သော ဘဂဝါ

- ၃။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဏ္ဍမိ
- ၄။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ သိရဏာ နယာမိ
- ၅။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ မေ သုခံ ဒေတု။
- ၆။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ မေ ဇယံ ဒေတု။
- ၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ မေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဒေတု။
- ၈။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ မေ ဝရံ ဒေတု။
- ၉။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ မေ သီသေ တိဋ္ဌတု။
- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ = သင်မာသင်ဗုတ်ခေါ
- သမ္ဗုဒ္ဓံ = သင်ဗုတ်ခံ
- သိဒ္ဓိ = သိတိမိ
- မေဓံ = ဝမ်ပံ
- အနက်

- ၁။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိံ - ဤသို့ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူပါပေသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူပါပေ၏။
- ၂။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝတ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူပါပေစွတကား။

၃။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။

၄။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သီရိသာ - ဦးခေါင်းဖြင့်၊ နမာမိ - ရိုနှိုးပါ၏။

၅။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သုခံ-ချမ်းသာကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၆။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယံ-အောင်ခြင်းကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၇။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သိဒ္ဓိကမ္ပံ-ပြီးစီးသော အမှုရှိသည်ကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၈။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဝရံ-မြတ်သောဆုကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၉။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ ဝိဋ္ဌတု - တည်တော်မူပါစေသတည်း။

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောဂုဏ်တော်

၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိံ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော

၂။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဟေ သူခံ ဒေတု

၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

၁၁၆ သုဂတောဂုဏ်တော်

၄။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ သိရဏာ နမာမိ

၅။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ယေ သုခံ ဒေတု

၆။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ယေ ဇယံ ဒေတု

၇။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ယေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဒေတု

၈။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ယေ ဝရံ ဒေတု

၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ယေ သီသေ ဝိဋ္ဌတု

၁၀။ ခက်ခဲသော ဝါဠိအသံထွက်

ဝိဇ္ဇာစရဏ = ဝိတ်ဇာစရဏ

သမ္ပန္နော = သမ်ပန်နော

သမ္ပန္နံ = သမ်ပန်နံ

အနက်

၁။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား

သည်၊ ဣတိံ - ဤသို့ အသိဉာဏ်

ဝိဇ္ဇာ အကျင့်စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်

မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာစရဏ

သမ္ပန္နံ မည်တော်မူပါပေ၏။

၂။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား

သည်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဝတ

- ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ မည်တော်မူပါ

ပေစွတကား။

၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ - ဝိဇ္ဇာစရဏ

သမ္ပန္နံ မည်တော်မူသော မြတ်စွာ

ဘုရားကို၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ -

ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။

၄။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ - ဝိဇ္ဇာစရဏ

သမ္ပန္နံ မည်တော်မူသော မြတ်စွာ

ဘုရားကို၊ သီရိသာ - ဦးခေါင်းဖြင့်၊

နမာမိ-ရိုနှိုးပါ၏။

၅။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာစရဏ

သမ္ပန္နံ မည်တော်မူသော မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊

သုခံ-ချမ်းသာကို၊ ဒေတု-ပေး

တော်မူပါစေသတည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာစရဏ

သမ္ပန္နံ မည်တော်မူသော မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။

ဇယံ-အောင်ခြင်းကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၇။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာစရဏ

သမ္ပန္နံ မည်တော်မူသော မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား

သိဒ္ဓိကမ္ပံ-ပြီးစီးသော အမှုရှိသည်

ကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေ

သတည်း။

၈။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာစရဏ

သမ္ပန္နံ မည်တော်မူသော မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား

ဝရံ-မြတ်သော ဆုကို၊ ဒေတု-

ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာစရဏ

သမ္ပန္နံ မည်တော်မူသော မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏

သီသေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ ဝိဋ္ဌတု

- တည်တော်မူပါစေသတည်း။

သုဂတောဂုဏ်တော်

၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိံ သုဂတော

၂။ သုဂတော ဟေ သော ဘဂဝါ

၃။ သုဂတံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

၄။ သုဂတံ သိရဏာ နမာမိ

၅။ သုဂတော ယေ သုခံ ဒေတု

၆။ သုဂတော ယေ ဇယံ ဒေတု

၇။ သုဂတော ယေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဒေတု

၈။ သုဂတော ယေ ဝရံ ဒေတု

၉။ သုဂတော ယေ သီသေ ဝိဋ္ဌတု

အနက်

၁။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား

သည်၊ ဣတိံ - ဤသို့ ကောင်း

သော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်

သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။

သုဂတော-သုဂတ မည်တော်မူပါ

ပေ၏။

၂။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား

သည်။ သုဂတော ဝတ - သုဂတ

မည်တော်မူပါပေစွတကား။

၃။ သုဂတိ - သုဂတ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။

၄။ သုဂတိ - သုဂတ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သီရဿာ - ဦးခေါင်းဖြင့်၊ နမာမိ - ရိုနှိုးပါ၏။

၅။ သုဂတော - သုဂတ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ သုခံ - ချမ်းသာကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၆။ သုဂတော - သုဂတ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ ဝယ် - အောင်ခြင်းကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၇။ သုဂတော - သုဂတ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ သိဒ္ဓိကမ္ပံ - ပြီးစီးသော အမှုရှိသည်ကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၈။ သုဂတော - သုဂတ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ ဝရံ - မြတ်သော ဆုကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၉။ သုဂတော - သုဂတ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ -

အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ - ဦးခေါင်းထက်၌ တိဋ္ဌတု - တည်တော်မူပါစေသတည်း။

လောကဝိဒ္ဓုလင်္ကာတော်

၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိံ လောကဝိဒ္ဓု၊

၂။ လောကဝိဒ္ဓု ဟာ သော ဘဂဝါ

၃။ လောကဝိဒ္ဓု သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

၄။ လောကဝိဒ္ဓု သီရဿာ နမာမိ

၅။ လောကဝိဒ္ဓု မေ သုခံ ဒေတု

၆။ လောကဝိဒ္ဓု မေ ဝယ် ဒေတု

၇။ လောကဝိဒ္ဓု မေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဒေတု

၈။ လောကဝိဒ္ဓု မေ ဝရံ ဒေတု

၉။ လောကဝိဒ္ဓု မေ သီသေ တိဋ္ဌတု၊

အနက်

၁။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိံ - ဤသို့ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓု ဝတ - လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူပါပေ၏။

၂။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကဝိဒ္ဓု ဝတ - လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူပါပေစွတကား။

၃။ လောကဝိဒ္ဓု - လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။

၄။ လောကဝိဒ္ဓု - လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သီရဿာ - ဦးခေါင်းဖြင့်၊ နမာမိ - ရိုနှိုးပါ၏။

၅။ လောကဝိဒ္ဓု - လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ သုခံ - ချမ်းသာကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၆။ လောကဝိဒ္ဓု - လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ ဝယ် - အောင်

ခြင်းကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၇။ လောကဝိဒ္ဓု - လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ သိဒ္ဓိကမ္ပံ - ပြီးစီးသော အမှုရှိသည်ကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၈။ လောကဝိဒ္ဓု - လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ ဝရံ - မြတ်သော ဆုကို၊ ဒေတု - ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၉။ လောကဝိဒ္ဓု - လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ - အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ - ဦးခေါင်းထက်၌ တိဋ္ဌတု - တည်တော်မူပါစေသတည်း။

အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ

၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိံ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ

၂။ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ ဟာ သော ဘဂဝါ

၃။ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

၄။ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ သီရဿာ နမာမိ

၅။ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ မေ သုခံ ဒေတု

၆။ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ မေ ဝယ် ဒေတု

၇။ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ မေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဒေတု

၈။ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ မေ ဝရံ ဒေတု

၉။ အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ မေ သီသေ တိဋ္ဌတု၊

အနက်

၁။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိံ - ဤသို့ မိမိထက် လွန်မြတ်သောသူ

တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သောသူတို့ကို ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း

အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ - အနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ မည်နတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မာရဏီ - ၁၈၇

တော်မူပါပေ၏။

၂။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူပါပေစွတကား။

၃။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ - အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။

၄။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ - အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သီရဿာ - ဦးခေါင်းဖြင့်၊ နမာမိ - ရိုနှိုးပါ၏။

၅။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ - အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သုခံ-ချမ်းသာကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၆။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ - သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယံ-အောင်ခြင်းကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၇။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ - အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သိဒ္ဓိကမ္ပံ-ပြီးစီးသော အမှုရှိသည်ကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၈။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ - အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဝရံ-မြတ်သောဆုကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၉။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ - အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်

တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ တိဋ္ဌတု - တည်တော်မူပါစေသတည်း။

သတ္တာဒေဝမနုဿာနံဂုဏ်တော်

၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ

၂။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဝတ သော ဘဂဝါ

၃။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ သရဏံ ဣတ္ထိ

၄။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ သိရဿ နမာမိ

၅။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မေ သုခံ ဒေတု၊

၆။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မေ ဇယံ ဒေတု၊

၇။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဒေတု၊

၈။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မေ ဝရံ ဒေတု၊

၉။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မေ သီသေ တိဋ္ဌတု၊

အာနက်

၁။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ-ဤသို့လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူပါပေ၏။

၂။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဝတ - သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူပါပေစွတကား။

၃။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။

၄။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သီရဿာ - ဦးခေါင်းဖြင့်၊ နမာမိ-ရိုနှိုးပါ၏။

၅။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သုခံ-ချမ်းသာကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၆။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယံ-အောင်ခြင်းကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သိဒ္ဓိကမ္ပံ-ပြီးစီးသော အမှုရှိသည်ကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၈။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဝရံ-မြတ်သောဆုကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၉။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ တိဋ္ဌတု-တည်တော်မူပါစေသတည်း။

ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော်

၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိ ဗုဒ္ဓေါ

၂။ ဗုဒ္ဓေါ ဝတ သော ဘဂဝါ၊

၃။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထိ

၄။ ဗုဒ္ဓံ သိရဿ နမာမိ

၅။ ဗုဒ္ဓေါ မေ သုခံ ဒေတု၊

၆။ ဗုဒ္ဓေါ မေ ဇယံ ဒေတု၊

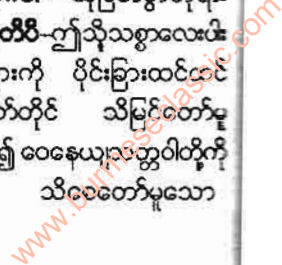
၇။ ဗုဒ္ဓေါ မေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဒေတု၊

၈။ ဗုဒ္ဓေါ မေ ဝရံ ဒေတု၊

၉။ ဗုဒ္ဓေါ မေ သီသေ တိဋ္ဌတု၊

အာနက်

၁။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ-ဤသို့သစ္စာလေးငါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ရှားကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူသော

အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူပါပေ၏။

၂။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား သည် ဗုဒ္ဓေါ ဝတ - ဗုဒ္ဓ မည်တော် မူပါပေစွတကား။

၃။ ဗုဒ္ဓ - ဗုဒ္ဓမည်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။

၄။ ဗုဒ္ဓ - ဗုဒ္ဓမည်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ သိရသာ - ဦးခေါင်းဖြင့်၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် အား၊ သုခံ-ချမ်းသာကို၊ ဒေတု-ပေးတော် မူပါစေသတည်း။

၆။ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် အား၊ ဖယံ-အောင်ခြင်းကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၇။ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် အား၊ သိဒ္ဓိကမ္ပံ-ပြီးစီးသော အမှုရှိ သည်ကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါ စေသတည်း။

၈။ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် အား၊ ဝရံ-မြတ်သောဆုကို၊ ဒေတု -ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၉။ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် နှင့် သိသေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ တိဋ္ဌ တု-တည်တော်မူပါစေသတည်း။

ဘဂဝါဂုဏ်တော်

၁။ သော ဘဂဝါ ဣတိ ဘဂဝါ

၂။ ဘဂဝါ ဝတ သော ဘဂဝါ

၃။ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

၄။ ဘဂဝန္တံ သိရသာ နမာမိ

၅။ ဘဂဝါ မေ သုခံ ဒေတု

၆။ ဘဂဝါ မေ ဖယံ ဒေတု

၇။ ဘဂဝါ မေ သိဒ္ဓိကမ္ပံ ဒေတု

၈။ ဘဂဝါ မေ ဝရံ ဒေတု

၉။ ဘဂဝါ မေ သိသေ တိဋ္ဌတု

အနက်

၁။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား သည် ဣတိ-ဤသို့ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ- ဘဂဝါ မည်တော်မူပါပေ၏။

၂။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ ဘဂဝါ ဝတ - ဘဂဝါ မည်တော်မူပါပေစွတကား။

၃။ ဘဂဝန္တံ-ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ - ကိုးကွယ်ဆည်း ကပ်ပါ၏။

၄။ ဘဂဝန္တံ-ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သိရသာ - ဦးခေါင်းဖြင့်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ဘဂဝါ - ဘဂဝါ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် အား၊ သုခံ-ချမ်းသာကို၊ ဒေတု- ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၆။ ဘဂဝါ - ဘဂဝါ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် အား၊ ဖယံ-အောင်ခြင်းကို၊ ဒေတု- ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၇။ ဘဂဝါ - ဘဂဝါ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် အား၊ သိဒ္ဓိကမ္ပံ-ပြီးစီးသော အမှုရှိ သည်ကို၊ ဒေတု-ပေးတော်မူပါစေ သတည်း။

၈။ ဘဂဝါ - ဘဂဝါ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် အား၊ ဝရံ-မြတ်သောဆုကို၊ ဒေတု -ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

၉။ ဘဂဝါ - ဘဂဝါ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ-အက္ခန္ဓိန် နှင့် သိသေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ တိဋ္ဌ တု-တည်တော်မူပါစေသတည်း။

[ဤဂုဏ်တော်များ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရာဇင်္ဂြုဏ်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ၊ ဗျောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီပသာဏက-ဒီပနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို တစ်နေ့လျှင် (၉)ပတ်ဖြစ်စေ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်ဖြစ်စေ ရွတ်ဆိုပွားများ ပုတီးစိပ်ပါက...

၁။ မိမိစိတ်အလိုဆန္ဒအတိုင်း ပြည့်စုံ နိုင်ခြင်း။

၂။ ရှေ့ဖြစ်မည့် အတိုက်ခိုက်မှုများကို ကြိုတင်၍ သိမြင်တတ်ခြင်း။

၃။ အလုပ်အကိုင် ရာထူးတိုးတက်ခြင်း။

၄။ ဘေးရန်အန္တရာယ်အပေါင်းမှ ကင်း လွတ်ခြင်း။

၅။ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်း။

၆။ လာဘ်လာဘ ပေါများခြင်း။

၇။ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်မည့် ပုဂ္ဂိုလ် များ အလိုလို ပေါ်ပေါက်လာတတ် ခြင်း စသည့် အကျိုးများကို ခံစားရ မည် ဖြစ်ပါသည်။

သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တ၊

ရွှေထွန်းဦး(ရေကြည်)

ကျွန်တော်၏ ဒူးနာရောဂါ

စာရေးသူ ကျွန်တော်တွင် ဒူးနာရောဂါ စွဲကပ်လာသည်မှာ တစ်နှစ်ခန့်ရှိပါပြီ။

လမ်းလျှောက်လျှင် ဒူးဆစ်မှ မျက်ခနဲ မျက်ခနဲ နာကျင်နေတတ်ပါသည်။ ခြေလှမ်း လှမ်းတိုင်း လှမ်းတိုင်း နာကျင်လှပါသည်။ မတ်တတ်ရပ်နေလျှင် မနာပါ။

ထိုင်သောအခါ ဒူးကို ကွေးလိုက်တိုင်း အတော်နာကျင်ပါသည်။ ဒူးကို ကွေးထားရာမှ ပြန်ဆန့်သောအခါတွင်လည်း နာကျင်လှပါသည်။

တင်ပျဉ်ခွေ၍ ကြာကြာ မထိုင်နိုင်ပါ။ ဒူးတုပ်၍လည်း ကြာကြာမနေနိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှိခိုးရာတွင်ဖြစ်စေ သံဃာတော်များကို ထိုင်၍ရှိခိုးဦးချရာတွင်ဖြစ်စေ တရားနာယူရာတွင်ဖြစ်စေ အလွန် အခက်အခဲ ရှိပါသည်။

ကုသနည်း တွေ့ပြီ

တစ်နေ့ (၁၅-၇-၂၀၀၁)နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် သယ်နိုးကျွန်းမြို့နယ် ဝေဇယန္တာလမ်းမကြီးဘေးတွင် နေထိုင်သော ပန်းချီဆရာကြီးဦးသက်ညွန့်ထံ အလည်အပတ် သွားပါသည်။

သူက ပန်းချီဆရာ၊ ကျွန်တော်က မတောက်တခေါက် စာရေးဆရာဆိုတော့ အနုပညာသမား အချင်းချင်း တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့ဆုံစကားပြောလေ့ရှိပါသည်။

သူ၏ထံမှ စာပေဗဟုသုတနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ဗဟုသုတများကို လေ့လာမှတ်သားလေ့ ရှိပါသည်။

ပန်းချီဆရာကြီး ဦးသက်ညွန့်သည် ထိုစဉ်က အသက်(၇၅)နှစ်ခန့်ရှိပြီး

ဒူးနာရောဂါ

ကိုယ်တွေ့ရောက်စေနည်း

ဒူးရောဂါပုံစံ

ကျန်းမာသွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားသွားလာနေတတ်ပါသည်။

သူသည် ပန်းချီဆွဲခြင်းလုပ်ငန်းကို အာရုံထား၍ ဆောင်ရွက်ဆဲဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ ပန်းချီဆွဲသော အခန်းထဲတွင် ပြောင်မြောက်သော သူ၏ ပန်းချီကားများကို ချိတ်ဆွဲထားပါသည်။

သူ၏အိမ်သို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားလျှင် သူသည် ပန်းချီဆွဲခန်းကလေးထဲတွင် ပန်းချီကားတစ်ခုကို စိတ်ဝင်တစား ရေးဆွဲနေပါသည်။

သူသည် ထိုအခန်းထဲမှ ထွက်လာပြီး ကျွန်တော်ကို နှုတ်ဆက်စကားပြောပါသည်။

‘ဟာ...ဆရာလေးရေ မတွေ့ရတာကြာပြီ။ နေကောင်းရဲ့လား၊ ကိစ္စများရှိသလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ နေကောင်းပါတယ်။ ကိစ္စတော့ အထူးမရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒူးတွေနာနေလို့ စိတ်ညစ်နေတယ်’

ဆရာကြီး ‘ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် နည်းပေးပါမယ်။ ကျွန်တော့်မှာလဲ တစ်ခါက ဒူးနာရောဂါ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံစားရဖူးပါသဗျာ။

ခေတ်ပေါ်လိမ်းဆေးတွေ၊ ဒဏ်ကြံဆေးတွေ တော်တော်များများကို ဝယ်ပြီး လိမ်းခဲ့ဖူးပါတယ်။ သက်သာရုံပါပဲ။ ရှင်းရှင်းမပျောက်ဘူး။

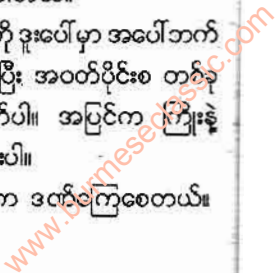
နောက်တော့ မိတ်ဆွေကြီး မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး တစ်ဦးဆီက ငွေကုန်ကြေးကျ သိပ်မများတဲ့ ဒူးနာပျောက်ဆေးနည်းကို ရပါတယ်’

‘အဲဒီဆေးနည်းကို ပြောပြပါလား ဆရာကြီး’

‘ဟုတ်ကဲ့ဗျာ၊ ဆေးနည်းဒါန ပေးချင်လှပါတယ်။

အဲဒီဆေးနည်းကတော့...

- ၁။ ကပ်ဆေးရယ်
  - ၂။ လိမ်းဆီရယ်
  - ၃။ ဒူးလှေကျင်ခန်းရယ်
- ဖြစ်တယ်။
- ၁။ ကပ်ဆေးကတော့ တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ လွယ်ကူပါတယ်။ ကွမ်းရွက်အနီ ဖြစ်ပါတယ်။
  - ကွမ်းအစိုကို ဒူးပေါ်မှာ အပေါ်ဘက်က ကပ်ထားပြီး အဝတ်ပိုင်းစ တစ်ခုကို အုပ်လိုက်ပါ။ အပြင်က ကြိုးနဲ့ ပတ်ချည်ထားပါ။
  - ကွမ်းရွက်က ဒဏ်ကြံစေတယ်။

အပူအငွေအခိုးတွေ စုပ်ယူတတ်တယ်။ ကွမ်းရွက် နွမ်းခြောက်သွားတော့ အဲဒါကို ခွာပြီး အသစ်တစ်ရွက် ထပ်ကပ်ပါ။ ရေချိုးတဲ့အခါ ဖြုတ်ထားပြီး ကျန်အချိန်တွေမှာ အဆက်မပြတ် ကပ်ထားပါ။

(၅)ရက်အတွင်း သိသိသာသာကြီး သက်သာပါလိမ့်မယ်။ မပျောက်မချင်း ဆက်သကပ်ထားပါ။ ပျောက်မှာ သေချာပါတယ်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကုသပြီး ကိုယ်တွေ့ ပျောက်ကင်းသွားပါတယ်။

၂။ သက်သာသွားတဲ့ အခါမှာ နမ်းသီစစ်စစ်ကို ညအိပ်ရာဝင်မှာ ခပ်ပါးပါး ကလေးလိမ်းပြီး အဝတ်စထူထူ ဒါမှမဟုတ် ဒူးစွပ်ကို စွပ်ထားပါ။ အငွေ့ရပြီး ဒူးနာသက်သာပါလိမ့်မယ်။

၃။ နောက်တစ်နည်းကတော့ ဒူးလေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ခြင်းပါပဲ။ အားကစားသမားတွေ ကစားခါနီးမှာ သွေးပူလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်သလို မတ်တတ်ရပ် ဒူးနစ်ဖက်ကို ပူးထားပါ။ ဒူးညွတ်ထားပြီး လက်နစ်ဖက်နဲ့ ဒူးကို ကိုင်ထားပါ။ ဒူးနစ်ဖက်ကို ဆန့်ကော့ပိုင်သလို ဘယ်ဘက်ကို အကြိမ်(၃၀)ခန့် ပိုင်လှည့်ပေး။ ညာဘက်ကိုလဲ အကြိမ်(၃၀)ခန့် ပိုင်လှည့်ပေးပါ။

တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ရေချိုးခါနီးမှာ မှန်မှန်လုပ်ပါ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့ပျောက်တဲ့ နည်းပါပဲ။ လုပ်ကြည့်ဖို့ တိုက်တွန်းပါတယ်။

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး ကျွန်တော် စမ်းသပ်ကြည့်ပါမယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

လက်တွေ့ပျောက်ကင်းပါသည်

ကျွန်တော်သည် သူနှင့် စကားစမြည်ပြောဆိုပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာပါသည်။ အိမ်ရောက်လျှင် ကျွန်တော်သည် ဈေးမှ ကွမ်းရွက်ကို ဝယ်ယူပြီး ဒူးနာသော နေရာတွင် သူ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ကပ်ပါသည်။ နေ့ညမလုပ်ကပ်၍ အဝတ်စဖြင့် အုပ်ထားပြီး ကြီးနှင့်စည်းထားပါသည်။

(၅)ရက်ခန့် ကပ်ကြည့်ရာ သိသိသာသာ သက်သာလာပါသည်။ နမ်းသီစစ်စစ်ကိုလည်း ရှာ၍ ဒူးနာ သက်သာသည့်အခါ လိမ်းပါ၏။ ဒူးလေ့ကျင့်ခန်းကိုလည်း မှန်မှန် ပြုလုပ်ပါသည်။ လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ ဒူးနာရောဂါ ခံစားရသူများ အသုံးပြုနိုင်ကြပါရန် စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသားတင်ပြပါသည်။

ကုန်ကျစရိတ်လည်း မများပါ။ လုပ်ကိုင်ရသည်မှာလည်း မပင်ပန်းပါ။ စမ်းသပ်ကြည့်ကြပါရန် တိုက်တွန်းပါသည်။ ဒူးနာရောဂါရှိသူများ ပျောက်ကင်းကြဖို့အတွက် အကြံပြု၍ နည်းပညာဒါန ထပ်ဆင့်ဝေငှပါသည်။

ဦးငွေအောင်မွန်

စာမျက်နှာ (၉၂)မှ အဆက်

ကြတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်ကာ ဆရာကောင်း ဆေးဝါးကောင်းများ အထူးရရှိစေပြီး စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးတက်စေကြောင်း ဂမုန်းစိုက်ပျိုးသူများ ပြောပြချက်အရ မှတ်တမ်းရသည့်။
သူဂတော ဝါးချက်ဝါထာ

သူဂတော သုဂတဋ္ဌာန်
သူဂတော သုန္ဒရီစ
ဒိုဏ္ဍနံ သုဂတောယာတီ
သူဂတော တေ နယော နယာ

အာနက်

သူဂတဋ္ဌာန် - ကောင်းမြတ်သော ဌာနသို့ သုဂတော - ကောင်းစွာ ကြွတော်မူတတ်သော သုန္ဒရီစ - ကောင်းမြတ်သော စကားကိုလည်း သုဂတော - ကောင်းစွာ မြှက်ကြားတော်မူတတ်သော သုဂတော - မြတ်စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန်သို့ ယာတီ-ကြွမြန်းတော်မူ၏။ သုဂတော - သုဂတဂုဏ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား တေ - အရှင်ဘုရားအား နယော - ညွတ်ကိုင်းလျက်၊ နယော - ရှိခိုးပါ၏။

[ဤဝါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မွှားစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် ဂမုန်းဝါသနာရှင် သုတေသီများအနေနှင့် ဂန္ထိရဆန်ပြီး စီးပွားလာဘ်ရှင် ဆေးဖက်ဝင်သော ဂမုန်းကျမြင်းပင်အား စိုက်ပျိုးကာ စီးပွားစွဲစွာ တိုးတက်ချမ်းသာ ကျန်းမာကြပါစေကြောင်း မေတ္တာလောင်းလျက် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပေသည်။

တော်ရဲနိုင်

ဂန္ထီရဆန်ပြီး စီးပွားလာဘ်ရှင်

ဂမုန်းကမြင်းပင်

ဂမုန်း

ဂမုန်းကမြင်းသည် ဂန္ထီရဆန်ပြီး စီးပွားလာဘ်ရှင် ဂမုန်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ အချို့က ကျန်းမာရေးရှုထောင့်မှ ကြည့်ပြီး ဆေးဖက်ဝင်သောကြောင့် ဆေးကမြင်းဟု ခေါ်ကြသည်။ အရွက်၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ကံ့ကော်ရွက်နှင့် တူသော်လည်း ကံ့ကော်ရွက်ကဲ့သို့ ရွက်ကြောမမာဘဲ အရွက်ပျော့မျိုး ဖြစ်သည်။ အမှတ်တမဲ့ ကြည့်လျှင် မြန်မာပင်စိမ်းဟု ထင်ရသော်လည်း ကွဲပြားခြားပါသည်။

ဂမုန်းကမြင်းသည် အကိုင်းလက်တက် များမှာ တစ်ရွက်ချင်း အဆင့်ဆင့် ထွက်သည်။ အရွက်ကြီး၏ အရင်းတွင် ယေဇယံသော အရွက်နှစ်ရွက်ရှိပြီး (၃)မိနစ်ခန့် တစ်ကြိမ် ပူးသွားလိုက် ခွာသွားလိုက် အသက်ဝင် လှုပ်ရှားနေသည်။ သေသေ ချာချာ ဂရုစိုက်ကြည့်မှ သိသာနိုင်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပူးသွားခြင်း၊ ခွာသွားခြင်း အကြောင်းရင်းကို ကောက်ချက်ချပြီး ဂမုန်းကမြင်းဆေးကမြင်းဟု အမည်နာမ ပေးထားပုံရသည်။

ညအခါ အိပ်သောအခါ ဒေါင်းဂမုန်း အဖို+အမ အိပ်သကဲ့သို့ အထက်သို့ ပူးကပ်အိပ်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ အကိုင်း အခက်အလက် ရိုးတံများ ထိအောင် လှန်ချပြီး အိပ်တတ်သည်။ နေပွင့်မှ ဂမုန်းကမြင်း၏ ပင်ကိုသဘာဝအတိုင်း သက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက် ရှိသည်။

ဂမုန်းကမြင်း၏ ပင်စည်မှ ဖြာထွက်သော အခက်အလက်တို့မှ အရွက်တိုင်း၏ အရင်းမှ ရွက်ငယ်လေးများမှာ (၃)မိနစ်ခန့် တစ်ကြိမ် မကြာခဏ ပူးသွားခြင်း၊ ကွာသွားခြင်းမှာ လေတိုက်ခတ်မှုကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ပင်ကိုစွမ်းအားတစ်မျိုးကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ဂမုန်းကမြင်းသည် ဂန္ထီရဆန်သော ဂမုန်းဟုပင် ပြောဆိုနိုင်ပါသည်။

ဂန္ထီရဆန်ပြီး စီးပွားလာဘ်ရှင် ထားပက်ဝင်သော ဂမုန်းကမြင်း

ဂမုန်းကမြင်း ပဉ္စငါးပါးကို (၃)ခွက်တစ်ခွက်တင်ကျိုကာ အကြမ်းပန်းကန်လုံး တစ်လုံးခန့် နေ့စဉ် သောက်သုံးပါက ကိုယ်လက် ညှောင်းညှာကိုက်ခဲသော ရောဂါ၊ ဒူးလာရောဂါ၊ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ(ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရောဂါ) များ သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး ကိုယ်ခံအားမြင့်မားစေကြောင်း သောက်သုံးဖူးသူများနှင့် သုတေသန ပြုလုပ်ကြသော မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်များ ပြောပြချက်အရ သိရှိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ဂမုန်းကမြင်းပင်သည် သဲမြေနှင့် မြေဆွေး ရောစပ်ထားသည့် မြေမျိုးကို နှံ့သက်ပြီး အေးမြသောနေရာတွင် ထားပါက လန်းဆန်းဝေဖြာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဂမုန်းကမြင်း စိုက်ပျိုးကာ သုဂတေဝါးချက် ကုမ္ဘာ့သယမန္တန်တော်ကို နေ့စဉ် သက်စေ့စွတ်ဆိုပြီး ဂမုန်းပင်အား ရေလောင်းပေးပါက ဂါထာမန္တန်၏ တန်ခိုးတေနှင့် ဂမုန်းစောင့်နတ်များ၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုကြောင့် လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝစေလျက်

ရဲဘိုးသူ (စောမိမြိုင်)
တောင်ငူ

ထူးဆန်းသော ရသေ့ကြီး၏ အသီးသီးမျိုး ဆေးပေးပြုစုခြင်း

ငယ်စဉ်ကပင် ဝါသနာတစ်ရပ် ပါလာခဲ့၏။ ဝါသနာကို လူအများစုက ဝိမုတိသမားဟု ဆိုကြလေသည်။ တလေးဘဝကပင် လက္ခဏာ၊ ဗေဒင် စာအုပ်များကို ဖတ်ဖြစ်ပါသည်။

အဘိုးဖြစ်သူက တိုင်းရင်းဆေးဝါး သမားတော်ကြီး ဦးခေမာဆိုသူဖြစ်၍ တိုင်းရင်းဆေးဝါးများနှင့် မစိမ်းလှပါ။ အသက်(၂၀)ဝန်းကျင် ရောက်လာ သည့်အခါအသိတစ်ခုအမှန်ဝင်ရောက် ခဲ့ဖူးတော့သည်။

ထိုအသိအရ တွေးခေါ်မိသည်က လောကီအတတ်ပညာများ အမှန် တကယ် ရှိသလားဆိုသော စူးစမ်း ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုအဖြစ်ကို အသက်(၄၀)ကျော်မှ လောကီအတတ်ပညာတို့ တကယ်ရှိ သည်ကို အမှန်လက်ခံခဲ့ပါသည်။

ဝိဇ္ဇာရေ အသိအတတ်တို့တွင် လူတို့ အတွက် အကျိုးကြီးမား တန်ဖိုးထား အပ်သည်က ဆေးအတတ်ပင် ဖြစ် ကြောင်းလည်း လက်ခံခဲ့ပါသည်။

ဝန်ထမ်းဘဝ တာဝန်ထမ်းဆောင် ရင်း နယ်မြေစည်းရုံးရေးတာဝန်ဖြင့် ဆင်းကင်းမြို့နယ် ယောစုရွာတွင် (၁၀)ရက်မျှ နေဖူးခဲ့ပါသည်။

ထိုရွာလေးသို့ စက်လှေ (လိုင်း ကောင်)ဆိုက်ရောက် ပြီး ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှူး အိမ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး အိမ်

တွင် ညှပ်ပရိသတ်များ ရောက်ရှိနေပြီး အိမ်ဦးဘုရားစင်အောက် အသက် ကြီးကြီး ရသေ့ကြီးတစ်ပါး ရောက်နေ ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ရသေ့ကြီး အား ဝတ်ချကန်တော့စဉ်...

‘ဒကာကြီး ခရီးပန်းလာသည်လား’ ‘တင်ပါဘုရား’

ဘရသေ့ကြီးဘွဲ့အမည်မှာ ဦးဥတ္တမ သာရဟု ဆိုပါသည်။ သက်တော်(၉၁) နှစ်ရှိပြီဟု သိရပါသည်။ မင်းကင်းမြို့ တစ်ဖက်ကမ်း မြောက်ချော၊ ယောစု၊ ကြွေစသည် ရွာအများစုက ရသေ့ကြီး အား သုသာန်များတွင် လှည့်လည် တရားကျင့်ကြသည်ကို အကြောင်းပြု ပြီး “သုသာန်ရသေ့ကြီး”ဟု ခေါ်ဆို ကြပါသည်။

ဒေသခံ ရွာသူရွာသားတို့ အလွန် ကြည်ညိုလေးစားကြပါသည်။ ရသေ့ ကြီး၏ ထူးခြားချက်မှာ သက်တော် (၉၁)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း တောက်ပ သောမျက်စိ၊ ကြည်လင်သော မျက်နှာ တော်နှင့် အသားအရည် ရှိပါသည်။

ယခုအတိုင် မျက်စိမမှန် နားမထိုင်။ ခါးမကိုင်းဘဲ အဖော်မဲ့စွာ သွားလာနိုင် ခြင်းကရှိကြောင်း သိရပြန်သည်။ ရသေ့ကြီး ဆိုဆုံးမသည်က...

‘ဘုရားတရားသံဃာကို တယ်တော့မှပေ နဲ့ ရတဲ့အချိန် သပတ ပိဿနာ အာဆုတ် ကြပါ’

ဟု ဆိုခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ရသေ့ကြီးနှင့် စကားပြောရင်း လျှောက်မိသည်က...

‘ဘရသေ့ကြီးဘုရား ဘာဆေးဝါး များ မှီဝဲပါလဲ ဘုရား’

ရသေ့ကြီး ။ ဒကာလေး ရသေ့ ကြီးလေးဆေးတော်မြတ် ကို နံနက်၊ည မှီဝဲပါတယ်။

ကျွန်တော် ။ ကြီးလေးဆိုတာ ဘာ အဓိပ္ပါယ်လဲ ဘုရား။

ရသေ့ကြီး ။ ကြီးလေးဆိုတာ အသီး (၃)ပါး ပေါင်းစပ်ပြီး ဖော် တဲ့ဆေးပါ ဒကာလေး။ အကျိုးတရား က အသက်ရှည် အနာကင်းပြီး ဖြစ်ဆဲ ရောဂါ ပျောက်ခြင်းပါပဲ။

ကျွန်တော် ။ ဘာသီးတွေလဲဘုရား။ သိခွင့်ရှိရင် မိန့်ပါလား ဘုရား။

ရသေ့ကြီး ။ ရှိပါတယ် အသီး(၃)မျိုး က ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါး သီးနဲ့ သစ်ဆီပဲသီးပါ ဒကာလေး။

ကျွန်တော် ။ ဖော်စပ်ပုံလေး မိန့်ပါဦး ဘုရား။

ဘရသေ့ကြီးက မဟာမြိုင်တော ကြီးကို ရောက်ရှိခဲ့ပုံ၊ ဝိဇ္ဇာအရှင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့နှင့် တွေ့ကြုံရပုံ၊ ရာသီဥတုဖော် ခံရပုံတို့အား မိန့်ကြားပြပြီးမှ တောထဲ တောင်ထဲ ဆေးကောင်တစ်ပါး အမြဲ

ဆောင်ထားကာ နှိပ်ခံရသည်များကို ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

ရသေ့ကြီးပြောပြသည့် ဆေးဖော်စပ်စပ် ပုံက နည်းစနစ်ကျ၍ သဘာဝကျလှပါသည်။ ဥပမာတစ်ခုဖြင့် အမေးပုစ္ဆာပြုသည်က...

'ဒကာလေး ကွမ်းရွက်ဟာ ဆေးဖက်ဝင်လား'

'ဝင်တယ်ဆိုရင် ကွမ်းရွက်စိမ်းနဲ့ ကွမ်းရွက်ခြောက် ဘယ်ဟာက ပိုအာနိသင်အစွမ်းသတ္တိဆေးအသုံးကြီးမလဲ' ဟု မေးခြင်းဖြစ်လေသည်။

ရသေ့ကြီးရှင်းပြသည်မှာ သတ္တုရည်စိမ်းကို ဆေးဖော်စပ်ရာတွင် စနစ်တကျ အသုံးချနိုင်စေရန်လမ်းညွှန်ပြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သစ်ပင်တိုင်း ဆေးဖက်ဝင်သည် မှန်သော်လည်း ဆေးပင်တစ်ပင်ရှိ အမြစ်၊ အခေါက်၊ ဥ၊ အစေး၊ ပင်စည်အနှစ်သာ၊ အရွက်အသီး၊ ရိုးတံစသည်တို့မှာရှိနေတဲ့ ပြဒါးသတ္တုရည်စိမ်းဟာ ရောဂါပျောက်ကင်းစေဖို့ အာနိသင်ကြီးနေတာကို ကောင်းစွာ သိမှသာ အစွမ်းထက်တဲ့ ဆေးမြတ်တစ်ဖုံ ဖော်နိုင်မှာဟု စိတ်ရှည်စွာဖြင့် ရှင်းပြပါသည်။

ရေသုတ်ခြင်း ။ ကြိဖလဆေး ဖော်မယ်ဆိုလဲ ဒီလိုပဲ ဖော်ရတာပဲ ဒကာလေး။

ကျွန်တော် ။ ဖော်ပုံ ဖော်နည်းနဲ့ အသီးတွေရဲ့ အကျိုးသွားကို မိန့်ပါဦးဘုရား။

ရေသုတ်ခြင်း ။ အသေအချာ မှတ်သွားပေါ့ ဒကာလေး။ အများအတွက် အကျိုးကြီးစေတာဆေးပညာပဲ။ ရသေ့လဲ ကုသိုလ်တစ်မျိုးတိုးသည်ပေါ့။

၁၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆီးဖြူသီး

ဆီးဖြူသီးမှာ ရသာ(၅)ပါး ရှိပါသည်။ အင်အရသာမရှိပါ။ ရှေးဟောင်းဆေးကျမ်းများတွင် အထွေထွေရောဂါများ ပျောက်ကင်းပြီး၊ အသက်ကိုရှည်စေတတ်သောကြောင့် ကျေးဇူးကြီးတတ်သည့် အသီးဟု ဆိုပါသည်။

သွေးလျှိုခြင်း၊ သွေးအန်ခြင်း၊ သွေးဝမ်းသွားခြင်း၊ သွေးမှသွေးယိုကျခြင်း၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးလွန်နှင့် ဖီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါတို့ ပျောက်ကင်းစေလေသည်။

ဖန်ခါးသီး

အရသာမှာ ဖန်၊ ချဉ်၊ ခါး၊ စပ်၊ ပူရသာ(၅)ပါး ပါပြန်သည်။ ဖန်ခါးသီးကို နွားနက်ကျင်ငယ်ရည်တွင် အိုးသန့်သန့်ဖြင့် စိမ်ရပါသည်။

(၃)လခန့်ကြာပါက အရည်ကို စစ်ယူပြီး ရေခွေးအကြမ်းတစ်ပန်းကန်နံနက်စောစော သောက်ပေးပါက ကိုယ်တွင်းအနာများ ပျောက်ကင်းပြီး အသားအရည်ချောမွေ့ကာ အသက်ရှည်ကြောင်း ဗုဒ္ဓညွန့်ပြခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထို့အပြင် အရေပြားရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ ကြို့ထိုး၊ အစာမကြေ၊ ချောင်းဆိုးသွေးပါ အတက်ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေကြောင်းဖြစ်ပါသည်။

သစ်ဆိမ့်သီး

သစ်ဆိမ့်သီးတွင် ဆိမ့်သော အရသာ ဦးဆောင်ပါဝင်နေသည့် ခါးသက်စပ်ရှား အရသာလည်း ပါဝင်ပါသည်။

အဆန်မှာ ဆီခါတ်များစွာပါသည့် အတွက် မြန်မာတို့ သစ်ဆိမ့်ဆန်ကို စားကြပါသည်။ ဆံပင်ကို သန့်စေခြင်း၊ ဖြူသောဆံပင်တို့ ပြန်လည်နက်စေ

သည်ဟု ဖြစ်ပါသည်။

ချောင်းဆိုး၊ နှလုံးရောဂါ၊ ပိုးနား၊ ဝမ်းမီး၊ ဝက်သက်၊ ဆီးရောဂါ၊ မျက်စိနား၊ သည်းခြေပျက်နား၊ ရောင်ရမ်းခြင်းတို့ ပျောက်ကင်းပါသည်။

ရသေ့ကြီးက "ဆေးကျမ်းများမှာ ပါတဲ့အတိုင်း အကျိုးကြီးတာပဲ ဒကာလေး" ဟု မိန့်ကာ **ဆီးဖြူသီး(၉)လုံး၊ ဖန်ခါးသီး(၉)လုံး၊ သစ်ဆိမ့်သီး(၉)လုံးအား** ကောက်ယူစုဆောင်းကာ ရေစင်အောင်ဆေးပြီး ဒယ်အိုး(သို့မဟုတ်)ဒန်အိုးကြီးထဲတွင် ရေထည့်ပြီး မီးနွေးနွေးဖြင့် ပြုတ်ရသည်ဟု မိန့်ပါသည်။

ပြုတ်ရာတွင် ဆား(၉)ခွန်းသာ ထည့်ရကြောင်း၊ အမြှုပ်များတက်လာတိုင်း ခပ်ယူထားရပြီး အမြှုပ်များအား **ကြိဖလ ရုက္ခမူဆားချက်ရကြောင်း** နှင့် ပြုတ်ရည် ဖန်ပုလင်း(ငှက်ပျောဖူး) (၃)လုံးစာကိုသာ ရယူထားရမည်ဟု မိန့်ပါသည်။

ထိုပြုတ်ရည်သည် သတ္တုပြဒါးအနည်အနှစ်များ ဖြစ်လေသည်အတွက် ရောဂါပျောက်ကင်းစေဖို့ အာနိသင်တွေ့အများဆုံးပါဝင်နေသည်ကို မှတ်သားရမည်ဟု မိန့်ပြန်ပါသည်။

ပြီးမှသာ ပြုတ်ပြီးသား ဆီးဖြူဖန်ခါးနှင့် သစ်ဆိမ့်များကို အစေ့အဆန် ဖယ်ကာ နေလှန်းရသည်ဟု မိန့်လေသည်။

ခြောက်သွားသည့် အသီး(၃)မျိုးအား အမှုန့်ပြုပြီးမှ ငှက်ပျောဖူးပုလင်း (၃)လုံးစာ အသီး(၃)မျိုးပြုတ်ရည်ဖြင့် ပေါင်းစပ်နယ်ဖက်ကာ ဆေးလုံးလေးလုံးလုံးရကြောင်း ထိုဆေးလုံးများကို လေသလစ်ခံအခြောက်လှန်း၍ ကြိဖလ (အသီးသုံးမျိုး) ဆေးဖော်စပ်သည်ဟု

မိန့်လေသည်။

အာနိသင်ကြီးစွာ အစွမ်းသတ္တိ နှင့်ဆောင်ရွက်ပြီး တန်ဆောင်မုန်းလှပြည့် ည (၉)နာရီတိတိ စဖော်နိုင်ရင်တော့ ဆေးသိဒ္ဓိ အလွန်ရပြီး တစ်ခါဖော်ထားရုံနဲ့ ကြာရည်စွာ သုံးရမည်။

အခုပြောတဲ့ အသီးအရေအတွက်ကို ရအောင်စုပြီး တန်ဆောင်မုန်းလှပြည့် ည (၉)နာရီတိတိ စဖော်နိုင်ရင်တော့ ဆေးသိဒ္ဓိ အလွန်ရပြီး တစ်ခါဖော်ထားရုံနဲ့ ကြာရည်စွာ သုံးရမည်။

ဟု ဗဟုသုတ မှတ်သားရပါတော့ သည်။

ဘရသေ့ကြီး ပြောသည့်ထဲတွင် ခန္ဓာမူဆားချက်ရန် ပါပြန်၍ ဘယ်လို ချက်ပြီးဘယ်လိုအသုံးဝင်ပုံကိုလျှောက်ဖိ ဖိသည်။

'ဒကာလေးက အသေစိတ်ကို မေးသည် ပဲ။ အမြင်တွေကို ဒယ်ဒိုထဲထည့်ပြီး စိတ် ရှည်စွာ ချက်ယူရတယ်ကွယ်။ အနှစ်သား

ဆားဖြစ်တာပဲ လိုရာသုံးနိုင်ပြန်တယ်။ ကိုယ်တိုင်ဆေးအဖြစ် သုံးနိုင်သလို သတ္တပါ တွေကိုလဲ ဆေးအဖြစ်ပေးပြီး ရောဂါဝေဒနာ တွေကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်။

ထူးထူးခြားခြား အသုံးဝင်သေးတာက အင်္ဂါရတ်သမားတွေအတွက်ပဲ ပြဒါးဖမ်းဦး ဖလား။ သွပ်ဖမ်းဦးဖလား။ အင်္ဂါရတ်တောဟာ ပြဒါးဖလရက္ခမူဆားပဲ ဒကာလေး၊ ကျွန်တော်က...

'ဒါကြောင့် ဘရသေ့ကြီးကို ရွာသား တွေက ဆေးဝါးဇွာကြီးလို့ ပြောနေတာ ပေါ့ ဘုရား'

ရသေ့ကြီးက...
'မဟုတ်ပါဘူး ဒကာလေးရယ်။ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာ အဆက် ဆက် ပါရမီဖြည့်ရင်း နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည် မြတ်ကိုသာ ဦးတည်နေတာပါဗျာ' လွန်ခဲ့သော(၈)နှစ်ကာလ ကလေး

မြို့တွင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်းတာဝန် မြင့် ယောစုရွာသို့ရောက်ရှိစဉ် ရသေ့ ကြီး ဦးဥက္ကဋ္ဌမယားနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ဘရသေ့ကြီးပေးလိုက် သည့် တြိဖလဆေး(၉)လုံးကို သောက် ခဲ့ပြီး တြိဖလရက္ခမူဆား လက်ဖက် စားဖွန်းလေး တစ်ဝက်မျှ ရရှိဖူးပါသည်။ ယခုဆိုလျှင် သက်တော်(၉၉)နှစ်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည့်ရသေ့ကြီးမဟာမြင်တောကြီး ထဲတွင် ရှိနေဦးမည်လား မသိနိုင်တော့ ပါ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင် ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံဖြင့် ဦးခိုက် လျက်...

ရဲမျိုးသူ (ဗောဓိမြိုင်)
တောင်ငူ

စာမျက်နှာ (၁၉၆)မှ အဆက်

အသက်(၃၄)နှစ် ရှိသူကို ဥပမာအဖြစ် တွက်ကြည့်ရာ အကြောင်း(၈)ဖြစ်သဖြင့် ထိုနှစ်အတွင်း ထိုသူမှာ ယာယီကိန်း ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် အလုပ်အပြောင်းအရွှေ့ နေရာအပြောင်းအရွှေ့ ရှိခြင်း၊ ခရီး မကြာခဏ ထွက်ခြင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံရတတ် ပါသည်။

မည်သည့်အရပ်တွင် ယာယီရှိသည်ကို သိလိုမှအောက် တွင်ပြသထားသောတွက်နည်းအတိုင်း ဆက်၍တွက်ကြည့်ပါ။ မည်သည့်အရပ်၌ ယာယီ ရှိသည်ကို သိလိုမှ ရောက်သက် တည်ပြီး (၄)နှင့်စားပါ။ အကြွင်းကို ယူရမည် ဖြစ်၏။

$$9 \div 29 = 1-လဒ်ခမဝိ$$

$$\underline{21}$$

၂ အကြွင်းကိုယူပါ

ဤအဟောတွင် (၂)ကြွင်း၊ တောင်အရပ်နှင့် မြောက် အရပ်ဟု ဆိုထားသဖြင့် ထိုနှစ်တွင် တောင်အရပ်နှင့်မြောက် အရပ်တို့တွင် ခရီးသွားလာမှုများမည်။ (သို့မဟုတ်) ပြောင်းရွှေ့ လှုပ်ကိုင် နေထိုင်ရတတ်၏။

အထက်ပါ တွက်နည်း ဟောနည်း တေးထပ်တွင် ပါဠိနှင့် ဗေဒင်ကိုးကြောင်း အခေါ်တို့ကို ရေးသားထားသဖြင့် အခေါ် အဝေါ်တို့ကို သိစေရန် စာရေးသူမှ ရှင်းပြပါမည်။

- သေ..... ၃
- ခွေး..... ၂
- ယာမ-တီ..... ၃
- ဖေ..... ၄
- ပဉ္စ..... ၅
- ဆ..... ၆
- အဋ္ဌ..... ၈
- နဝ..... ၉
- ဘုဉ္စ..... စားပါ

"ဖိစိန်ကို ဘာဂဏ္ဍပေဖြင့်ဖြတ်လေ" မှာ အသက်တည်ပြီး (၄)နှင့် စားရမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့် ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးလျှင် ရရှိကြပါစေ။

ကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ) ဝက်လက်

ခရီးယာယီ ရှိ၊ မရှိနှင့်

ယာယီရှိရာအရပ် တွက်နည်း-ဟောနည်း

‘ဆံထုံးတော်ကြီး တဟယီနှင့် ခါးစည်း
ဝတ်လဲ ချစ်စပြုကို တည်းအပ်နှင့်တွယ်၊
လူမြင်သမျှ မိတ်ပျက်အောင် လှပါတဲ့
အို...ကွယ် မရေသည်’

အထက်ပါ စကားစုလေးသည်
စွယ်စုံရသရာကြီး စလေးဦးပုည၏
ရေသည်ပြဇာတ်ထဲမှ ရေသည်
ယောက်ျားသုံးနှုန်းခဲ့သော စကားစာစု
လေးဖြစ်၏။

ဆရာဦးပုညသည် ပြဇာတ်သားများ
နှင့် အနုအရွယ်အလှ နဘောကာရန်၊
အချိတ်အဆက်မိမိ တေးထပ်ပေါင်း
များစွာကို အလင်္ကာမြောက်အောင်
ရေးဖွဲ့နိုင်စွမ်းရှိသော စာရေးဆရာကြီး
တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။

ထိုမျှပင်မက နက္ခတ်ဗေဒ အတတ်
ကိုလည်း တတ်ကျွမ်းသူပီပီ ဗေဒင်
တွက်နည်း ဟောနည်း များစွာကိုလည်း
တတ်ကျွမ်းသော ပညာနှစ်ရပ်ကို
ပေါင်းစပ်ပြီး တေးထပ်များအဖြစ် ဖတ်ရ
မှတ်ရ လွယ်ကူအောင် နောင်လာ
နောက်သားတို့အတွက် ရေးဖွဲ့မှတ်
တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ဗေဒင်တွက်နည်းဟောနည်း
တေးထပ်ပေါင်းများစွာထဲမှ **“ခရီး
ယာယီ ရှိ၊ မရှိနှင့် ယာယီရှိရာအရပ်”**
ကို ညွှန်ပြသော တေးထပ်တွက်နည်း
တစ်ပုဒ်ကို ကောက်နုတ်၍ ဗေဒင်
ဝါသနာရှင်များအတွက် လွယ်လင့်
တကူ တွက်ယူနိုင်စေရန် ကျွန်ုပ်သည်
ရှာဖွေတင်ပြထားပါသည်။

အောက်ပါ တွက်နည်း ဟောနည်း
တေးထပ်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာပါ။

၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရောက်သန်
(သခွတ်မြေ)
ဝက်လတ်

“ရောက်သန်ကိုတည်မြောက်ပွဲ ကိုးနဝ
ဘုရား၊ ဇွေးယာမဆအတ္တ ယာယီသာပုရ
၎င်းကကြွင်းသည်ကို နဂိုရိသာဟောတော
ဆရာ၊ ဘယ်ရပ်ဖြန့်စကြာ သိသာအောင်
ခဏ၊ ဇီဝိန်ကိုတာဂ ယေဖြင့်ဖြတ်လေ။
ဒေါင်းစကြာဖာလ် ရပ်ထောပိယဗေ အက္ခိ
ဥတ္တရေ ဟုတ်ပသေ့စပု တိထေသောရတံ၊
သုညထိန်ကုက္ကိ မြိန်ပုရွှေကိုယ် ဒေက်ပ
မြေလက်ဆို ရွှေတက္ကသိုလ် ဉာဏ်ကြီးကွယ်
လေ။”

အထက်တွင် ရေးပြခဲ့သော တွက်
နည်း ဟောနည်း၏ ဆိုလိုရင်းမှာ...

တွက်လိုသူ၏ ရောက်သန်ကိုတည်
ပြီး ၅ နှင့် မြောက်ပါ။ ထိုမြောက်ပြီးကို
(၉) နှင့်စားပါ။ လမ်းခရီး အကြွင်းကိုကြည့်
ပြီး အောက်ပါဟောနည်းနှင့် ဟောပါ။

အကြွင်းသည် ၂, ၃, ၆, ၈ ကြွင်းမှု
ထိုသူသည် ထိုနှစ်အတွင်း ယာယီကိန်း
ရှိသည်။ (ယာယီဆိုသည်မှာ နေရာ
အပြောင်းအရွှေ့ ခရီးမကြာမကြာ
ထွက်ရတတ်ခြင်းတို့ကို ဆိုပါသည်။)

အကြွင်းသည် ၁, ၄, ၅, ၀ ကြွင်းမှု
ထိုသူသည် ထိုနှစ်အတွင်း “နဂိုရ်”
ဖြစ်သည်။ (နဂိုရ်ဆိုသည်မှာ မိမိနေဆဲ
အရပ် မိမိအလုပ်တွင် ပြောင်းရွှေ့မှု
မရှိ ခရီးသွားလာမှု မရှိခြင်းကို ဆိုပါ
သည်။)

ထိုမှတစ်ဆင့် မိမိ ယာယီရှိသော
အရပ်ကို သိလိုမှု အောက်ပါတွက်နည်း
ဖြင့် ထပ်ပြီးတွက်ပါ။

တွက်နည်းမှာ...

တွက်လိုသူ၏ ရောက်သန်ကို တည်ပြီး
(၄) နှင့်စားပါ။

⊗ (၁) ခုကြွင်းမှု ၃-ဂီထောင့်အရပ်
နှင့် ရာဟုထောင့်အရပ်။

⊗ (၂) ခုကြွင်းမှု တောင်အရပ်နှင့်
မြောက်အရပ်။

⊗ (၃) ခုကြွင်းမှု ၁-နေ့ထောင့်အရပ်
နှင့် စနေထောင့်အရပ်။

⊗ (၀) သုည ကြွင်းမှု အရှေ့အရပ်နှင့်
အနောက်အရပ်ဟု ဆိုပါသည်။

တွက်နည်း ဟောနည်းကို ဖတ်ပြီးပီ
ဆိုတော့ ပို၍ ရှင်းလင်းသွားစေရန်
ဥပမာ နမူနာ တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ - အသက်(၃၄)နှစ် ရှိသူကို
တွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့။

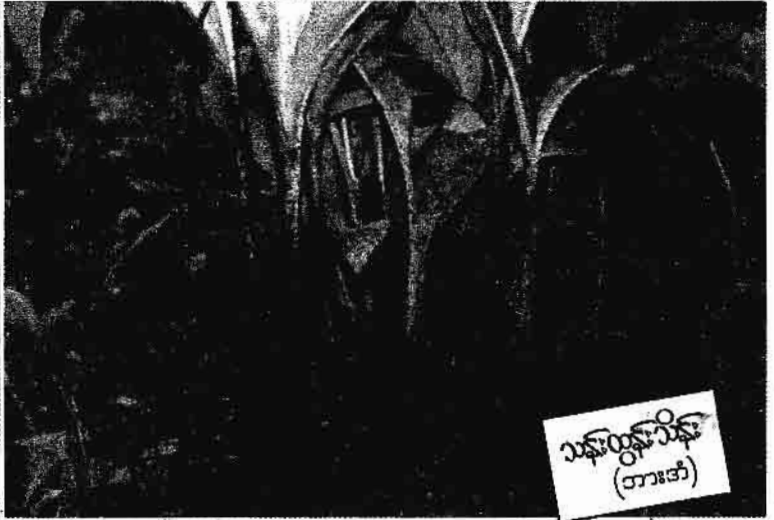
* * *
ရောက်သန် ၃၄
မြောက်ကိန်း x ၅
စားကိန်း ၉ ၂၀၀ = ၁၈-လဒ်မလိုပါ
၉
၈၀
၅

၈ အကြွင်းယူပါ

ဝယ် အရှေ့မြောက်	ကုက္ကို အရှေ့	အဂ္ဂီ အရှေ့တောင်
ဥတ္တရာ မြောက်		အဂ္ဂီ ထောင်
ပါယပ် အနောက်မြောက်	ထိန် အနောက်	ထောင့် အထောက်ထောက်

အရပ်(၈) မျက်နှာအခေါ်

စာဖျက်နှာ (၁၅၉) ထို

◆ နြာထောင့်တွင်စိုက်ထားသော ဘီလူးဂမုန်းပင်များ

† ဘီလူးဂမုန်းကို ပြုသေထမုသော ဖက်ဝင်းကြည်

မြဲလုံ၊ ဆေးဖက်ဝင်း (ဘီလူးဂမုန်း)ခေါ်

ပင်းသားလေးဂမုန်းပင်

ဂမုန်းပင်များကို တချို့သောသူများ အလှအပအနေဖြင့် စိုက်ပျိုးကြသည်။ တချို့သော လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရသေ့ရဟန်း တို့သည် စီးပွားရေးအရ မိမိပိုင်ဥယျာဉ် ခြံမြေ လုံခြုံရေးအတွက် စိုက်ပျိုးထား ကြပေသည်။

တချို့သော ဂမုန်းပင်များမှာ သစ်ပင် စိုက်ပျိုးရာတွင် ဝါသနာပါသူများအဖို့ စွဲမက်စရာ ဆန်းပြားလှပနေပေသည်။ တချို့သော ဂမုန်းပင်များမှာ ဘုရား ကျောင်းကန်ဥယျာဉ်ခြံမြေ လုံခြုံအောင် (အစောင့်သဘော) စိုက်ပျိုး၍ ရနိုင် သည့်အပြင် ဆေးဖက်တွင်လည်း အသုံးပြု၍ ရကြပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဂမုန်းပင်မှာ (ဘီလူးဂမုန်း)ဟု ခေါ်ပါသည်။ စာရေး သူ မွန်ပြည်နယ်ချောင်းနစ်ခွကျေးရွာ အပြန် မုဒုံမြို့တွင် ဝင်အောက်တည်းခို ခင်း မုဒုံဆေးရုံကြီးတွင် အလုပ်လုပ် သော ဆရာမလေးနေဝင်းကြည်

အိမ်ခြံထောင့်များတွင် စိုက်ပျိုးထား သည်ကိုတွေ့မြင်သဖြင့် “အဲဒီဂမုန်းက ဘာကောင်းသလဲ” လို့ မေးကြည့် တော့...

‘ဒီဂမုန်းက မြဲလုံပါတယ်။ ဆေး ဖက်လဲ ဝင်ပါတယ်’

ဟု ကျွန်တော့်အား ပြန်ပြောပါ သည်။

▲ ‘ငြော့ဦး ဆရာမကယ် ကြံတန်း ထုံးနန်း ဟုဉာဏ်ဇာ’

○ ‘ဒီအပင်ကလေးက ကျွန်မတို့အဖေ ဝင်းစိန်တောရကျောင်းသွားတုန်းက ယူလာတာပါ။ ကျွန်မတို့အိမ်က လူ နည်းပါတယ်။ အဖေကလဲ တစ်ချိန်လုံး တရားအလုပ်နဲ့ တရားစခန်းတွေထွက်၊ ကျွန်မကလဲ ဆေးရုံအလုပ်၊ တစ်ဖက်နဲ့ ဆိုတော့ အိမ်စောင့်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။

အဲဒီ ဘီလူးဂမုန်းပင်ကို ဒီအိမ်ရဲ့ လေး ထောင့်မှာ စိုက်ထားပြီးတဲ့နောက် ခြံဟာ လုံခြုံလာပါတယ်’

▲ ‘ဘီလူးဂမုန်းပင်က ဘယ်လို ထူးခြားသလဲ။ ဂမုန်းပင်ကို ဘာလုပ်ထေရသေးသလဲ’

○ ‘ဂမုန်းပင်စိုက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ မှာပဲ ကျွန်မတို့အဖေက ပေါက်ပေါက် ဆုပ်နဲ့ အမွှေးတိုင်း ပယောင်းတိုင် တွေ ထွန်းပေးပြီး ဒီခြံတွင်းက အိမ်တွေ၊ ပစ္စည်းတွေကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ပေးပါ။ တစ်နှစ်တစ်ခါ ဂမုန်းပင်ကိုစောင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒီလို ကျွေးမွေး လှူဒါန်းပါ့မယ်လို့ ပြောထား ရပါတယ်။

အဲဒီလို ဂမုန်းပင်ကို ပြုလုပ်ပြီးတဲ့ နောက်တော့ ထူးခြားမှု ရှိလာပါတယ်။

ကျွန်မအလုပ်သွားရင် ခြံထဲမှာ ဝက်တွေ မြေကြီးလာတူးပါတယ်။ ကျွန်မတို့မရှိရင် တိရစ္ဆာန်တောင်မှ မလာရဲပါဘူး။

▲ *အောက်တစ်စု ကျန်းပါသေးတယ်။ သေးမက်ဝင်တယ်ဆိုတာ တယ်လို ကျေးအိမ်ကို တယ်လိုကုဏ္ဍလ ဆိုတာ ဘီလူးကုန်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဖြောင့်ပေးပြီး*

○ *ဒီဘီလူးကုန်းက အမျိုးသမီးတွေ မှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ ရာသီသွေး ထိပ်-ဇာန်-၄၀ မီးယပ်မပေါ်တာတွေ မဖြစ်ရအောင် တစ်လကို တစ်ကြိမ် လောက် သူ့အပင်ကို ပြုတ်ပြီးတို့စား ရင် မီးယပ်ကအစ ပျောက်ကင်းပါ တယ်။ သူ့တော့ ရှိပါတယ်။ ဥကိုတော့ စားဖို့မလိုပါဘူး။

သူ့အပင်ရဲ့ အရသာကတော့ ဟလာဖူးပင် ထောက်တာပင်တွေနဲ့ အရသာနဲ့ တူပါတယ် သူ့ကို ဝါးရည်ပေးထဲထည့် ပြုတ်ဖို့ကလေး

စားလိုက်ရင် ထမင်းလဲပြို၊ ဆေးစားပြီးသား လဲ ဖြစ်သွားပါတယ်'

ဟု ဆရာမလေး နော်ဝင်းကြည်မှ ပြောပြပါသည်။

ဖော်ပြပါ (ဘီလူးကုန်းကို) ကရင် ပြည်နယ်၊ ဝဲယုံကျောင်း သက်တော် ၅၂ ဆရာတော် ဦးဩဘာသ၏ မှတ်တမ်းတွင်...

ဘီလူးကုန်းအပင်သည် ဗုဒ္ဓသရဏပန်းပင် နှင့် ဆင်တူ၏။ ပင်စည်မှာ နီရောင်ပြီး အရွက် အလယ်တည့်တည့်တွင် အနီရောင် အစင်းကြီးစာစုံ ရှိပေသည်။ ဥပုယဏ္ဍန်မှာ ကန်စွန်းပုံအနေအထားရှိပြီး အစွယ်သွယ် အတက်နှစ်ခုမှာ မြေကြီးထဲသို့ ကွေးကာ ဝင်နေတတ်သည်။

'အဲဒီ အစွယ်နှစ်ချောင်းထွက်လာ ရင် ကလေးတွေအနားမှာ သွားဆော့ ရင် ဖျားနာတတ်ပါတယ်။ ဒီကုန်းကဆိုး တော့ ဆရာတော်က ယတြာချေတဲ့

အနေနဲ့ "မင်းသားကလေးကုန်းလို့" နာမည်ပြောင်းခေါ်လိုက်ပါတယ်။

ဒီကုန်းပင်က ဥကိုတော့ဆရာတော် နန်းတွင်းလျှာပွတ်ဆေးထဲမှာ ထည့်သုံး ပါတယ်။ အစွမ်းလဲ ရှိပါတယ်'

ဟု အမိန့်ရှိလိုက်ပါသည်။

ကုန်းပင်များကို ဝါသနာပါ၍ စိုက်ပျိုးလိုသူများ၊ ဂမုန်းသူတေသနပြု ရန် ဝါသနာပါသော သုတေသီပညာရှင် များ အထက်ဖော်ပြပါ (ဘီလူးကုန်း) ခေါ် (မင်းသားလေး)ကုန်းနှင့် ပတ် သက်၍ လေ့လာ စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးနိုင် ရန် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကလေးတစ်ခု အား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အနန္တမေတ္တာများဖြင့်...

သန်းထွန်းသိန်း (ဘားအံ) |

စာမျက်နှာ (၂၀၀)မှ အဆက်

ဖြစ်သော တေဇောရင့် ပြဒါးဓာတ်လုံးကို လုံခြုံစွာ ထည့်၍ ဓာတ်ပျော်မီးဖြင့်ထိုးပါ။ ဓာတ်သည် ကောင်းစွာ အရည်ပျော် လာသောအခါ ဒန်ဆီ ကျွေးစဉ်ကအတိုင်း အရည်ကျိုလောင်း ထားသော နာချောင်းလေးများနှင့် တို့တို့ပေးပါ။

ဓာတ်သည် ပင်ကိုတေဇောအားကို မယုတ်လျော့စေဘဲ တို့ပေးသော "နာ"အား ဆွဲယူဝါးမျိုးစားသောက်ပြီး အဆီအနှစ်မျှသာ လက်ခံသိမ်းယူထားပါသည်။ အကာ (သို့မဟုတ်) မလိုအပ်သည်များကို ချော်အဖြစ် အန်ထုတ်ပစ် ပါလိမ့်မည်။

ဤနည်းဖြင့် ပြဒါးအလေးချိန်၏ (၂)ဆမှ (၅)ဆအထိ နာကို ကုန်သည်အထိ ကျွေးသွားရပါမည်။ ဓာတ်ကို နာနှင့် ချက်နေခြင်း မဟုတ်ပါ။ နာဆီသွင်းနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အမြင် တူသယောင် ရှိသော်လည်း လုပ်နည်း လုပ်ဟန်ကွဲလွဲ ကြောင်း ဂရုပြုသင့်ပါသည်။

နာပိတ်အရောင်မှာ အဝါရောင် ဖြစ်ပြီး နာပိတ်အရောင် မှာမူ နီရောင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပြဒါး၏ သန္ဓေသားကို နီရောင်အရောင် ဖြစ်လာစေရန် ကျွေးပြောင်ထည့်ပါသည်။ ဖြစ်ပါ

သည်။ နာဆီများ သွင်းပြီးပါက တေဇော ပြန်တက်ကာ မှတ် တိုက်ကြည့်ပါ။ မှတ်ရောင်သည် အဖြူရောင်ပင် ဖြစ်ပါ သည်။ မှတ်ရောင်သည် အဖြူရောင်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အပေါ်ယံတွင် နာဆီ၏ အရောင်ဖြစ်သော အဝါရောင် များ သမီးနေသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ သေချာစွာ ကြည့်တတ်မှ မြင်သိပါမည်။ နာဆီအဝင်များလျှင်တော့ ထင်ရှားသိသာပါမည်။

ဤအဆင့် အောင်မြင်ပြီးဆိုလျှင် သန္ဓေသားကို စောင့် ရှောက်မှု ကျော့မွန်သွားပြီး (သို့မဟုတ်) သန္ဓေသား အောင် မာသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်ကာလစေ့သည်အထိ ကြပ်မ ထိန်းသိမ်းသွားဖို့ပင် လိုပါတော့သည်။

ဆက်ရန်

ကောင်းကျိုး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဦးမနောမယ(ပြည်)

ဇာတ်လမ်း အဆက်

သန္ဓေကို စောင့်ရှောက်ခြင်း

ပြဒါးဓာတ်တွင် ကိတ်မျိုးစေ့ကျပြီး (သို့မဟုတ်) ဒန်သန္ဓေ တည်ပြီဆိုလျှင် တစ်ခါတစ်ရံ အလေးချိန် တိုးနေတတ်ပါသည်။ မိမိဓာတ်ကို မကြာခဏ ချိန်ခွင်တွင် တိတိကျကျ ချိန်ကြည့်နေရပါမည်။

အကယ်၍ ပြဒါးဓာတ်တွင် အလေးချိန် တိုးနေသည် ဆိုပါလျှင် အစာစားလှည့်အခါက ပါစက အားနည်းနေသဖြင့် ကြေညက်စွာ မဝါးမစားနိုင်၍ သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ကြေညက်စွာ ဝါမျိုးစားသောက်သည် မှန်သော်လည်း မလိုအပ်သည့် အညစ်အကြေးများကို အန်ထုတ်ရာတွင် မကုန်စင်သေး၍ သော်လည်းကောင်း ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ထိုသို့ ဓာတ်အလေးချိန် တိုးနေသည် ဆိုပါက ဓာတ်ကို လုံစောက်တွင် ထည့်၍ အဖုံးငှား ဖုံးကာ ဖိုတိုက်တွင်းတွင် ခါးတိုက်အနေဖြင့် မီးသွေးငါးအုပ်ခန့် ကုန်သည်အထိ မီးမှန်မှန် ထိုးပြီး အဖုံးကို လှုပ်ကာ နှပ်ထားရပါမည်။

ဓာတ်အပေါ်ကြော တင်း၍ ခဲခါနီးလျှင် အထက်ကနည်းအတိုင်း တစ်ဖန်ပြန်၍ ထိုးပေးလိုက်၊ အဖုံးလှုပ်၍ နှပ်ထားလိုက်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် လုပ်ပေးရပါမည်။

ဤသို့ လုပ်ဆောင်ပါက ဓာတ်တွင် တန်ဖိုးရှိနေသော အဆီမဖြစ်သေးသည့် နားများသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ချော်ဖြစ်၍ ထွက်သွားပါလိမ့်မည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဓာတ်သည်လည်း အတွင်းတေဇော အားတက်လာပါမည်။

ပြဒါးဓာတ် ရွှေပြင်နိုင်းပါသလော (၃)

၉၂၀ ရှေးဗဟု (မြည်)

အစွမ်းရှိသော ဆေးတို့ဖြင့် တွဲဖက်လုပ်ဆောင်တတ်လျှင် ရွှေငွေဆိုတာ ဖြစ်နိုင်သည်” ဆိုသော မုံရွေးဇေတဝန်ဆရာတော်ကြီး၏ သြဝါဒတော်အရ ယခု ပြဒါးလုံးနှင့် တွဲဖက်အသုံးပြုရန် ဆေးစုဆေးဖော်ရပါတော့မည်။

- ၁။ အိမ်လုံးဆား
- ၂။ ကျည်တောက်ကနွဲ
- ၃။ စိန်ပြိုင်သွား
- ၄။ ယမ်စိမ်း
- ၅။ ပြဒါး
- ၆။ ဇက်ကာ
- ၇။ ဆေးဒန်း
- ၈။ ဟင်ချိုင်း
- ၉။ လက်ချား

ပြီးလျှင် ဓာတ်ကိုချိန်ကြည့်ပါ။ မူလအလေးချိန်အတိုင်း ပြန်ရောက်ပြီဆိုလျှင် လုံခြောက်ထိုး၍ တေဇော တက်ပါတော့။ တေဇောလွန်၍ မများပါ။ တေဇောအား အလုံအလောက် ရှိထားဖို့သာ အရေးကြီးပါသည်။

တေဇောအား ပြည့်ဝနေမှ သန္ဓေသား (သို့မဟုတ်) ကိတ်မျိုးစေ့ကို အဟန့်အတားမရှိ ကြီးထွားလာအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးဦးစွာ ဓာတ်တွင် ကြွင်းကျန်သမျှသော အညစ်အကြေးဟိတ်များကို ကုန်ခန်းစေပြီး ဓာတ်လည်း သေချာစွာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရန်အတွက် လည်းကောင်း၊ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကိတ်မျိုးစေ့ (သို့မဟုတ်) သန္ဓေကိုပါ အောင်မာစေရန်အတွက် လည်းကောင်း တစ်ပြိုင်တည်း အကျိုးသက်ရောက်မှုများ ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးရပါမည်။

“မီးနေ့မီးရပ်တို့ကို တတ်သိ နားလည်ပြီး ဓာတ်နုဓာတ်ရင့် စသည်တို့ကို ချင့်ချိန်ကာ

အထက်ပါ ဆေး(၉)မျိုးကို အားလုံး အလေးချိန်တူ စု၍ ပြဒါးကို ချန်ထားပြီး အမှုန့်ညက်စွာ ထောင်းရပါမည်။ ဆေးများအားလုံးသည် နှာခွံဓာတ်များ ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုပါ။

ဆေးများအားလုံး သေချာစွာ ညက်ပြီဆိုလျှင် သံပရာရည်နှင့် ခပ်ပျစ်ပျစ်သမအောင် ဖွေပါ။ နောက် ပြဒါးကိုပါ ထည့်ပြီး သေချာနှံ့စပ်အောင် ဖွေပါ။ ပြဒါးများ ပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။

အားလုံးပြီးပါက ဆေးများကို နေရောင်စင်တွင် လှန်းထားပါ။ ထိုသို့ လှန်းထားစဉ်မှာလည်း အထက်အောက် သမသွားစေရန် မကြာခဏ ဖွေပေးနေရပါမည်။

မည်။ ပြဒါးအုပ်စုဝင် အာကာသဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ်များ ဖြစ်သဖြင့် နေပူကျကျ အပူရှိန် လွန်ကဲသော နေရာများတွင် မလှန်းသင့်ကြောင်း ဂရုပြုပါ။

ဆေးများ အတော်အတန် ခြောက် သွေးသွားပါက နောက်ထပ် သံပရာ ရည် ထပ်ထည့်မွှေပြီး ပြန်၍ လှန်းထား ပါ။ ဤနည်းဖြင့် သုံးကြိမ်ခန့် လုပ်ပြီး ပါက တစ်ခါတည်း ခြောက်သွေ့အောင် လှန်းထားပါတော့။

ဆေးများ လုံးဝ ခြောက်သွေး သွား ပြီဆိုလျှင် ပုလင်းတွင် ထည့်၍ လေလုံ စွာ သိမ်းထားပါ။ သုံးစွဲရန် အသင့်ဖြစ် ပါပြီ။ **“နဝင်းဆေး”** ဟု ခေါ်ပါသည်။

ပြဒါးလုံးကို ဆေးဖြင့် တွဲဖက် လုပ် ဆောင်တော့မည်ဆိုလျှင် လုံဇောက် တစ်လုံးတွင် ပြဒါးဓာတ်လုံးကို ထည့်၍ ခါးတိုက်အနေ ထားကာ အဖုံး ငှားဖုံး ပြီး မီးမှန်မှန်ဖြင့် ထိုးပါ။ ဓာတ်အရည် ကောင်းစွာ ပျော်သောအခါ ဓာတ်လုံး နှင့် အလေးချိန် တူမျှသော အထက်ပါ ဆေးကို ခွက်တစ်ခုတွင်ထည့်ပြီး ညှပ် နှင့် လက်တစ်ဖက်တွင် အသင့်ကိုင် ထားကာ ကျန်လက်တစ်ဖက်တွင် အခြားညှပ်တစ်ခုဖြင့် မီးထဲမှ လုံအဖုံး ကို ဖွင့်၍ ဆေးကို ဆတ်ခနဲ တစ်ကြိမ် တည်း အမြန်လောင်းထည့်ပြီး ချက် ချင်း အဖုံးကို ပြန်ပိတ်ပါ။

တစ်ဆက်တည်း မီးမှန်မှန် ဆက် ထိုးသွားရပါမည်။ ရပ်နားမထားရပါ။ လက် နှစ်ဖက်စလုံးကို တစ်ပြိုင်တည်း အသုံးပြုရပါမည်။ လျင်မြန် ကျွမ်းကျင် စို့တော့ အထူးလိုအပ်ပါသည်။ သို့ မဟုတ်က နာမ်ဓာတ်များဖြစ်သော ဆေးများသည် ဓာတ်တွင်းသို့ မဝင်နိုင် ဘဲ ထွက်သွားတတ်ပါသည်။

ဤနည်းကို အသုံးမပြုလိုဘူး ဆိုပါ လျှင် **ဓာတ်နှင့်ဆေးကို နီး၍ ဇော်**

ကောင်းစွာမဲကာ နှုတ်ခမ်းတိုက် အနေဖြင့် မီးမှန်မှန် ဆက်တိုက်ထိုး သွားရပါမည်။ အပေါ်စီးမှ မီးဖြင့် နိုင်အောင် ဖိထားရပါမည်။ သို့မှသာ ဓာတ်အတွင်းသို့ ဆေးဝင်မှာ ဖြစ်ပါ သည်။

ဓာတ်လုံးနှင့် အလေးချိန်တူ ဆေး တစ်ကြိမ် ကောင်းကောင်း ဝင်သွား လျှင် လုံလောက်ပါသည်။ ဆေး ကောင်းစွာ ဝင်သွားပြီဆိုလျှင် ဓာတ်လုံး သည် **မည်းပြောင်သော အဆင်းရီ ပြီး အလေးချိန်လည်း တိုးနေပါမည်။**

အကယ်၍ ဆေးမဝင်ဘူးဆိုလျှင် စနစ်တကျ ဂရုတစိုက်ဖြင့် သေချာစွာ ထပ်မံလုပ်ဆောင်ရပါမည်။ ဆေးသည် တန်ဖိုးကြီးမားသဖြင့် အချည်းနှီး ဖြစ် မသွားစေရန် အထူးသတိမူ၍ ဆောင် ရွက်သင့်ပါသည်။

ဆေးဝင်ပြီးသောဓာတ်ကို လက်ချား ချော်သစ် လုံရုံမျှအုပ်ကာ ဇော် ကောင်း စွာမဲပြီး ခါးတိုက်အနေဖြင့်ပင် မီးမှန်မှန် နား၍နား၍ ထိုးသွားရပါမည်။ ဓာတ်၏ ကလာပ်စည်း တစ်ခုချင်းကို နဝင်းဆေး များ စိမ့်ဝင်ပူးကပ်သွားစေရန် ဆောင် ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် ကိတ်မျိုးစေ့ (သို့မဟုတ်) သန္ဓေသားကို ကြီးထွားစေဖို့နှင့် အညစ်အကြေး အနှောင်အယှက် ကင်းရှင်းစွာဖြင့် အောင်အောင်မာမာ ဖြစ်နိုင်ဖို့အတွက်

အာဟာရများ ဖြည့်ပေးခြင်းသဘော ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ချော်နှင့် သုံးလုံခန့် ထိုးပြီးပါက ဓာတ်လုံးသည် အရောင် ပြန်၍ ဖြူလာ ပါမည်။ အရောင်ဖြူလာပြီဆိုလျှင် လုံ ခြောက်ထိုး၍ တေဇောတက်သွားပါ တော့။ လိုအပ်သည့် ဓာတ်အနေမှာ အလွန် ကျစ်လျစ်၍ သိပ်သည်းမှု ကောင်းနေရပါမည်။

ထို့ကြောင့် တေဇောတက်သော အခါတွင် လေဖိအားများများကို အသုံး ပြုပြီး မီးပြင်းထိုးသွားရပါမည်။ မီးအပူ ရှိန် များလွန်းသဖြင့် လုံခန့်ရည်စွမ်း မရှိလောက်ဟု ယူဆလျှင် ခဏတာမျှ အနားပေး၍ လုံမီးရောင် ညိုသွားလျှင် ဆက်ထိုးပေးသွားရပါမည်။

ဤသို့ ထိုးသွား၍ တေဇော အား ကောင်းလာပြီဆိုလျှင် ဓာတ်သည် ကျစ်လျစ်သွားသဖြင့် အရွယ်ပမာဏ သေးသွားသော်လည်း အလေးချိန်မှာ မူလအတိုင်းပင် ဖြစ်နေပါမည်။ **ဓာတ် လုံး၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာတော့ မလှပပ အခွက်အံချိုင့်များနှင့် ပိန်ပိန်ရှုံ့ရှုံ့ ဖြစ်နေပါမည်။**

ဓာတ်အနေသည် ထိုသို့ ဖြစ်လာပါ မှ တေဇောအား အမှန်တကယ် ပြည့်ဝ ပြီးဟု မှတ်ယူရပါမည်။ သန္ဓေသား (သို့မဟုတ်) ကိတ်မျိုးစေ့မှာလည်း အောင်မာသည်ထက် အောင်မာလာ ပါမည်။ သို့မှသာ ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ် သို့မဟုတ် သန္ဓေသား ကြီးရင့်အောင် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါမည်။

နာသန့်သန့် (သို့မဟုတ်) နာ(၁၀) ကျပ်သားလျှင် ပြဒါး(၂)ပဲသားနှုန်းခန့် နှင့်တွဲပြီး အချောင်းသေးသေးလေး များ လောင်းထားပါ။

ဒန်သန္ဓေသားကို ဆောင်ထားသော (သို့မဟုတ်) ကိတ်မျိုးစေ့ အောင်နေပြီ

ကိုးနင်းအိဋ္ဌာန်

ပြီးပြည့်လျှံ (၄၅)ရက် အိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နည်း

[၂]

စရကဒီးဇွာန်

[၁]

(၄၅)ရက် အိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နည်း ဆောင်ပြုမိ ဤကိုးနင်းပုတီးစိပ်နည်း နှင့် အကျိုးထူးပုံကို တင်ပြပါမည်။

ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ထောက်ကြံ့တွင် နာမည်ကြီး တရားစခန်းတစ်ခု၌ တရားစခန်းဝင်တရားအားထုတ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် တရားစခန်းတာဝန်ခံ ဆရာတော်နှင့် ရင်းနှီးသူဖြစ်သဖြင့် ခက်ရှည်လများတရားအားထုတ်လျက် နှိသည်။

ထိုတရားစခန်းသို့ တရားလာ အားထုတ်သူများ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် ဖြင့် လူစည်ကားလျက်ရှိသည်။ တရားလာရောက် အားထုတ်သူများအနက်မှ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သီလရှင်စာသင်တိုက်ကြီးတစ်ခုမှ ပိဋကတ်စာပေ တွင်းဂန်တတ် စာချသီလရှင်တစ်ပါး နှင့် ကျွန်ုပ် ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြလေသည်။

သီလရှင်မှာ အသက်(၅၀)ကျော်ခန့်

ရှိပြီဟု ခန့်မှန်းရသည်။ ယင်းသည် စာသင်စာချ စာပေပို့ချခြင်း အလုပ်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ မိမိဘဝအတွက် တရားလာရောက်အားထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ရက်တွင် တရားခေတ္တနားချိန်၌ ယင်းတို့ သီလရှင်အဖော်တစ်စုနှင့် ကျွန်ုပ်သည် စပ်စိပ်ရာ စကားပြောဆိုကြရာမှ ကျွန်ုပ်က ဝိဇ္ဇာအကြောင်းကို ပြောဆိုမိလေသည်။ ထိုအခါ စစ်ကိုင်း သီလရှင်က အဘထ၏ ကိုးနင်း(၄၅)ရက် အိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နည်းအကြောင်းကို ပြောပြသည်။

အဘထ၏ ကိုးနင်းအိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နည်းဖြင့် အိဋ္ဌာန်ဝင်သူ၏(အမည်နှင့်တကွ) အချို့ အိဋ္ဌာန်အောင်မြင်သဖြင့် ဓနသိဒ္ဓိ၊ ပီယသိဒ္ဓိ ရရှိကြသည်ဟု ပြောသည့်အပြင် ယနေ့ အသက်ထင်ရှားရှိပြီး နာမည်ကြီးလျက်ရှိသော ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမည်ကိုလည်း ပြောပြသည်။

ကျွန်ုပ် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ အိဋ္ဌာန် ပြီးမြောက်အောင်မြင်ပါက ဓနသိဒ္ဓိ၊ ပီယသိဒ္ဓိအပြင် နှလုံးရောဂါကိုလည်း ကုသနိုင်သည်ဟု နောက်ဆက်တွဲ ဆိုလာသဖြင့် ကျွန်ုပ် ပို၍ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ထိုစဉ် တရားထိုင်ရန် အထိမ်းအမှတ် မောင်းတီးခတ်သဖြင့် စကားစ ပြတ်သွားကြသည်။

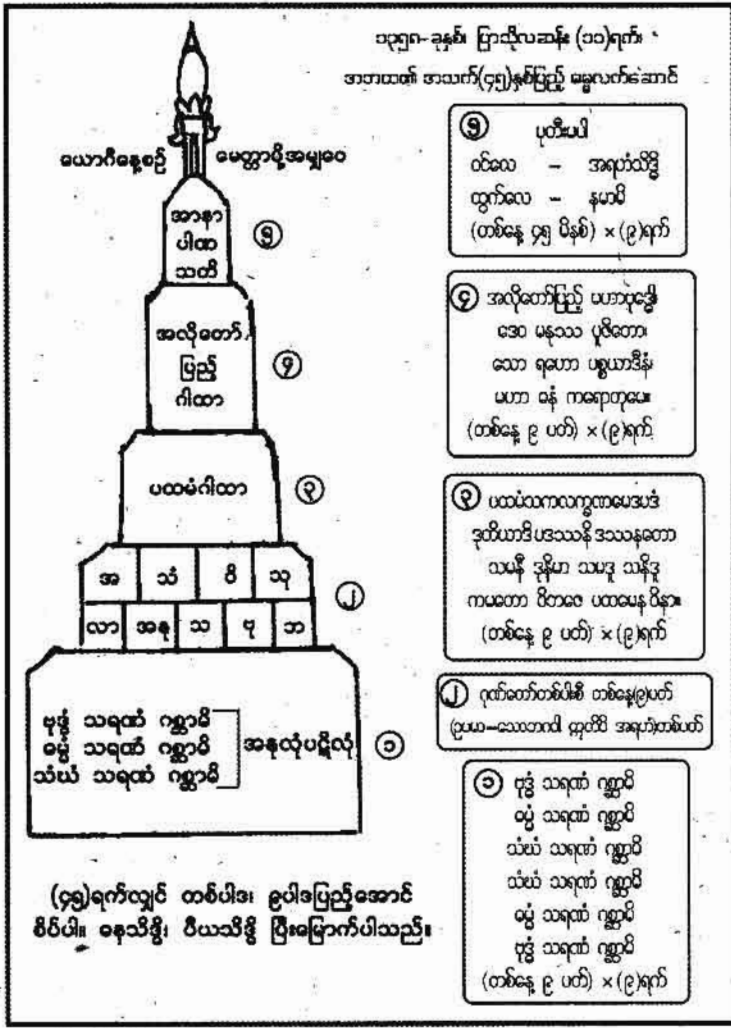
နောက်ရက် တရား ခေတ္တနားချိန်တွင် စစ်ကိုင်းသီလရှင်နှင့် တွေ့ဆုံသည်။ သီလရှင်က အဘထ၏ အသက်(၄၅)နှစ်ပြည့် ဓမ္မလက်ဆောင် ရိုက်နှိပ်ထားသော စာရွက်ကို ပေးသည်။ (ပူးတွဲပါပုံစံ)

* * *

ကျွန်ုပ်က အိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံဝင်နည်းကို မေးမြန်းရာ ယင်းသီလရှင်က အသေးစိတ်ပြောပြသည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း အသေအချာရေးမှတ်သည်။ (အဘထဆိုသူသည် လူဝတ်ကြောင် မဟုတ်ပါ။ ရဟန်းဖြစ်ပါသည်။ ရဟန်းဘွဲ့မည်ကို မမှတ်မိတော့၍ မဖော်ပြလိုက်ပါ။ အဘထဟုသာ လူသိများပါသည်။ ရဟန်းမဝတ်မီ လူအမည်မှာ ဦးသောင်းညွန့် ဖြစ်သည်။)

စစ်ကိုင်းသီလရှင် ဆက်လက်ပြောပြသည်မှာ အဘထသည် ယင်းအိဋ္ဌာန်နည်းအောင်မြင်၍ အဘထ ဓမ္မတရားကျောင်းတိုက် ဖွင့်လှစ်ထားကြောင်း၊ အဘထ၏ ဓမ္မတရားကျောင်းတိုက်မှာ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ဖော့ကန်၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်းမကြီးမှ ဝင်လျှင် စက်ရုံတစ်ရုံတွေ့မည် ဖြစ်ကြောင်း။ စက်ရုံနံဘေးရှိ အောင်ဇေယျလမ်းသို့ ဝင်သွားလျှင် အဘထ၏ ဓမ္မတရားကျောင်းတိုက် ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့မြင်မည်ဖြစ်ကြောင်း အသေးစိတ် လမ်းညွှန်ပြောပြသည်။

အဘယ၏ ကိုးနင်းအဓိဋ္ဌာန် ဖြိုးပြည့်လှုံ (၄၅)ရက်ပုတီးစိပ်နည်း

အဘထ သီတင်းသုံးရာကျောင်းသို့ လိုက်ပို့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျောင်းပေါ်ရောက် တော့ အလွန်ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဘုရားခန်းကို တွေ့ရသည်။ ဘုရားကို ဦးချသည်။ ဘုရားကို ဦးချနေစဉ် အတွင်းအခန်းထဲမှ ဆရာတော်တစ်ပါး ထွက်လာသည်။ ကျွန်ုပ်က ဆရာတော် အား ဦးချရင်း အဘထဆရာတော်နှင့် တွေ့လိုကြောင်းပြောရာယင်းက အဘထ ဖြစ်ကြောင်းပြော၍ အဘထမှန်းသိရ သည်။

ကျွန်ုပ်က စစ်ကိုင်းသီလရှင်ပြောပြ ၍ ဆရာတော်အကြောင်း သိရှိပါ ကြောင်း အစရှိ၍ အစုံအလင် လျှောက် ထားလေသည်။ အဘထဆရာတော် သည် စစ်ကိုင်းသီလရှင်နှင့် ရင်းနှီးသူ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်က အဘထ၏ ကိုးနင်းအဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်အောင်မြင် ရန် ဆန္ဒပြင်းပြလျက်ရှိကြောင်း၊ မည်သို့ မည်ပုံ ကျင့်ကြံအားထုတ် လုပ်ကိုင်ရ မည်ကို နည်းပေးညွှန်ကြားပါရန် လျှောက်ထားသည်။

အဘထ ၊ စစ်ကိုင်းသီလရှင်ပြော သည့်အတိုင်းဖြစ်ကြောင်း။ သို့သော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည်အခါ အနည်းဆုံး ရှစ်ပါးသီလ လုံခြုံဖို့လိုကြောင်း။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျှင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သည့် နေရာ၌ တစ်ယောက်တည်း နေလျှင် ကောင်းကြောင်း။ လူသူနှင့် ဝေးကွာသည့် တောကျောင်း (သို့မ ဟုတ်) တောရပ်ဒေသရှိ ခြံမြေများတွင် မိမိကိုယ်ပိုင်တဲ ဆောက်လုပ်ပြီးနေ နှင့် ပိုကောင်းကြောင်း။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တော့ မည်ဆိုလျှင် ဆွမ်းတော်တစ်လှူ၊ ရမည့် ပစ္စည်းအစုံအလင် စုဆောင်းပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်

စစ်ကိုင်းသီလရှင်သည် လနှင့်ချီ၍ နေထိုင် တရားအားထုတ်ပြီး ပြန်သွား လေသည်။

[၃]

ကျွန်ုပ်သည် အဘထ၏ ကိုးနင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန်အတွက် အဘထနှင့် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းလိုသေးသည်။ ထို့ကြောင့် စစ်ကိုင်းသီလရှင် ပြောပြ လမ်းညွှန်သည့်အတိုင်း သွားသည်။ လိုင်းကားစီးပြီးသွားရာ အင်းစိန် ဖော့ကန် သီရိမင်္ဂလာထိပ်တွင် ဆင်း

သည်။ ထိုမှ ဆိုက်ကားနှင့်သွားရင်း ဆိုက်ကားဆရာကို မေးမြန်းရာ ဆိုက်ကားဆရာက အဘထ၏ ကျောင်းတိုက်ကိုသိသဖြင့် အလွယ် တကူပင် ရောက်ရှိသွားလေသည်။

အဘထ၏ တရားကျောင်းအတွင်း ၌ ကျောင်းကြီး၊ ကျောင်းငယ်များ ရှိသည်။ စေတီကြီးနှင့် စေတီငယ်များ၊ ဘုရားရှင်ပွားတော်များရှိသည်။ ကျွန်ုပ် သည် လူတစ်ဦးအား အဘထနှင့် တွေ့လိုကြောင်းပြောရာ ထိုလူက

ကြောင်း အမိန့်ရှိသည်။

'ဆရာတော်ဘုရား... ဒီကိုးနင်း အမိန့်နင်းပြီး အောင်မြင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် ကောရီလား ဘုရား'

'ရှိတာပေါ့...။ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အစက ကျုပ်တပည့်ပဲ အခုတော့'

(ယနေ့ ရန်ကုန်မြို့တွင် နာမည်ကြီး နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အမည်ကို ပြောသည်။)

ကျွန်ုပ်သည် အဘထဆရာတော် နှင့် စကားပြောနေစဉ် ဧည့်သည်များ ရောက်လာကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အဘထဆရာတော်ကို ဦးချူတ်ဆက် ပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။

[၄]

ကျွန်ုပ်သည် အမိန့်နင်းရာ၌ သုံး မည့် ပစ္စည်းပစ္စယများကို စုဆောင်း ပြီး ကိုးနင်း (၄၅)ရက်အမိန့်ကို ကျွန်ုပ် နှစ်ရှည်လများ နေထိုင်လျက်ရှိ သော တရားစခန်းတွင်ပင် အမိန့်နင်း အလုပ်လုပ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပထမပါဒကို (၂၀- ၁၁-၂၀၀၁)စပြီး (၃-၁-၂၀၀၂)တွင် ငြိမ်သည်။ ဒုတိယပါဒကို (၈-၁-၂၀၀၂) တွင်စပြီး (၂၂-၂-၂၀၀၂)တွင် ပြီး သည်။ တတိယပါဒကို(၂၇-၂-၂၀၀၂) တွင်စပြီး(၁၂-၄-၂၀၀၂)တွင်ပြီးသည်။ စတုတ္ထပါဒကို (၁၇-၄-၂၀၀၂)တွင် စပြီး (၃၁-၄-၂၀၀၂)တွင် ပြီးသည်။ ဗဟုမပါဒကို (၁-၆-၂၀၀၂)တွင် စပြီး (၁၅-၇-၂၀၀၂)တွင် ပြီးသည်။ ဆဋ္ဌမ ဝါဒကို (၁၇-၇-၂၀၀၂)တွင် စပြီး (၃၀-၈-၂၀၀၂)တွင် ပြီးသည်။ သတ္တမ ဝါဒကို (၄-၉-၂၀၀၂)တွင်စ၍ ခက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ပျက်သည်။ အမိန့်နင်းပျက်၍ နှမြောတသဖြစ်လျက် နှိပ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် သဒ္ဒါထက်သန်စွာ သံယံကြည်ကြည်ဖြင့် ကြိုးစား၍ လုပ်ပါ

၏။ သို့သော် (၆)ပါဒအပြီး၌ မရှုစိတ် သူတို့၏ နှောင့်ယှက်မှုကြောင့် ကျွန်ုပ် ရက်ရှည် အမိန့်နင်းပျက်ခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ်တရားစခန်းမှ ထွက်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့အထိဖြစ်သည်။

အဘထဆရာတော်က (၉)ပါဒပြည့် လျှင် အမိန့်နင်းအောင်ပြီး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝမည်ဟု အမိန့်ရှိသည်။ ပထမ အကြိမ် (၉)ပါဒပြည့်၍ အလိုဆန္ဒ မပြီးမြောက်လျှင် ဒုတိယအကြိမ် (၉)ပါဒ အမိန့်နင်းထပ်ဝင် မချ လိုအင် ဆန္ဒ ပြည့်ဝမည်ဟု မိန့်သည်။

အကယ်၍ အမိန့်နင်းပျက်တဲ့ လုပ်နိုင်ပါက အမိန့်နင်းအောင်မြင်ပြီး လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝမည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ အမိန့်နင်း ပျက်ခဲ့သည့်အတွက် ယူကျုံးမဖြစ်ရ လေသည်။ စိတ်မလျော့သေးပါ။ အဘထပြောသည့်အတိုင်း အနှောင့် အယှက်ကင်းရှင်းမည်။ တောတောင် ဒေသ (သို့မဟုတ်) ခြံမြေတို့တွင် တဲ အိမ်ထိုးပြီး တစ်ဦးတည်းနေ၍ အမိန့်နင်း ဝင်ဦးမည်ဟု ကျွန်ုပ်ကြံစည်လျက် ရှိ သည်။ အမိန့်နင်း ပြီးမြောက်အောင်မြင် ပါက အလိုဆန္ဒပြည့်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်လျက်ရှိသည်။

ယင်းအဘထ၏ ကိုးနင်းအမိန့်နင်း ဝင်နည်းကို အမိန့်နင်းလိုသူများ အမိန့်နင်းဝင်နိုင်ရန်အတွက် အမိန့်နင်း ဝင်နည်း အပြည့်အစုံကို ဖော်ပြလိုက်ပါ

သည်။

အဘထ၏ ကိုးနင်းအမိန့်နင်း
ပြီးပြည့်လျှင် (၄၅)ရက်
အမိန့်နင်းဝင် ပုတီးစိပ်နည်း
မြင်တာက အတိတ်
နိမိတ်က လက်ဆောင်
ကြာတာက တဘောင်
အမိန့်နင်းဝင်မီ
ဆောင်ရွက်ရမည့် အချက်များ

- ၁။ အမိန့်နင်းဝင်လျှင် မိမိမွေးနေ့မှစ၍ အမိန့်နင်းစတင်ဝင်ပါ။
- ၂။ သီးသန့် မြေအိုးအသစ်တစ်လုံးနှင့် ဆန်နို့ဆီဘူး တစ်လုံးချက်ပါ။
- ၃။ ချက်ပြီးထမင်းကို အပွဲအနာအဆာ မပါသော ပန်းကန်ပြားတွင် ထည့်၍ ထမင်းအပေါ်၌ ပေါက်ပေါက်များ များဖြူးပြီး ပျားရည်ဆမ်းပါ။
- ၄။ ပေါက်ပေါက် ပျားရည်ဆမ်းထမင်း ကို ဘုရားကပ်လျှူပါ။
- ၅။ သိဒ္ဓိရှင် သူတော်စင်သူတော်မြတ် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် နတ်ကောင်းနတ်မြတ် များအား တိုင်တည်အသိပေးပါ။
- ၆။ ထို့နောက် အောက်ဖော်ပြပါဂါထာ ကို ရွတ်ဆိုပါ။

အဇ္ဈိတဿ အမိန့်နင်း ကရောမိ
 အမိန့်နင်း ဟရာမိ
 အမိန့်နင်း အာရာအေမိ
 ဒုတိယပိ အဇ္ဈိတဿ အမိန့်နင်း ကရောမိ
 အမိန့်နင်း ဟရာမိ
 အမိန့်နင်း အာရာအေမိ
 တတိယပိ အဇ္ဈိတဿ အမိန့်နင်း ကရောမိ
 အမိန့်နင်း ဟရာမိ
 အမိန့်နင်း အာရာအေမိ

အနက်
အဇ္ဈိတဿ-ယနေ့၌ **အမိန့်နင်း**-
အမိန့်နင်းကို **ကရောမိ**-ပြုပါ၏။

အမိဋ္ဌာန်-အမိဋ္ဌာန်ကို၊ ဟရာမိ-ဆောင်ပါ၏။ အမိဋ္ဌာန်-အမိဋ္ဌာန်ကို၊ အာရာဒေဝီ-နှစ်သက်စေပါ၏။

ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ အစွဒိဝသေ-ယနေဉ္စ၊ အမိဋ္ဌာန်-အမိဋ္ဌာန်ကို၊ ကရောမိ-ပြုပါ၏။ အမိဋ္ဌာန်-အမိဋ္ဌာန်ကို၊ ဟရာမိ-ဆောင်ပါ၏။ အမိဋ္ဌာန်-အမိဋ္ဌာန်ကို၊ အာရာဒေဝီ-နှစ်သက်စေပါ၏။

တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ အစွဒိဝသေ-ယနေဉ္စ၊ အမိဋ္ဌာန်-အမိဋ္ဌာန်ကို၊ ကရောမိ-ပြုပါ၏။ အမိဋ္ဌာန်-အမိဋ္ဌာန်ကို၊ ဟရာမိ-ဆောင်ပါ၏။ အမိဋ္ဌာန်-အမိဋ္ဌာန်ကို၊ အာရာဒေဝီ-နှစ်သက်စေပါ၏။

လေ့ကျက်ထားရန်

လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ယနေ့မှ အစပြု၍ (၄၅)ရက်တိုင်တိုင် အမိဋ္ဌာန်တင် ဆောက်တည်ပါမည်ဘုရားဟု လျှောက်ထားပါသည်။ ဘုရားတပည့်တော်သည် အမိဋ္ဌာန်ကို ခံယူပါ၏ အရှင်မြတ်ဘုရား။

ထို့နောက် အောက်ဖော်ပြပါ သရဏဂုံနှင့် ဂါထာများကို နံပါတ်စဉ်အတိုင်း ရွတ်ဆို၍ အမိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။

အမှတ်စဉ်(၁)

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

၂၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစာ

သံသံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
သံသံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ (ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ်၊ (၉)ရက် စိပ်ပါ။]

အမှတ်စဉ်(၂)

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ အရဟံ၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ သဗ္ဗာသဗ္ဗန္တိ၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ သုဂတော၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ လောကဝိဒု၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ အနုတ္တရောပုရိသဒပ္ပသာရဏိ၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ သတ္တာဒေဝပနုဿာနံ၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ ဗုဒ္ဓေါ၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ ဘဂဝါ၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

သော ဘဂဝါ ဣတိဝိ ဘဂဝါ၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ် စိပ်ပါ။]

အမှတ်စဉ်(၃)

ပထမံသကလက္ခဏမေဒေဒံ
ဒုတိယာဒိပဒဿနိဒဿနတော

သယနိ ဒုနိမာ သမဒု သနိဒု
ကမတော ဝိတဓေ ယထဓမ္မဝိနာ၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)
[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ်၊ (၉)ရက် စိပ်ပါ။]

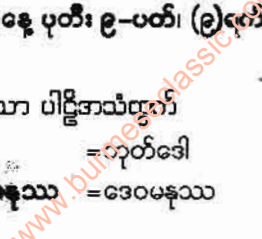
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
လက္ခဏ = လက်ခန
ပဒဿ = ပဒတ်သ
ဒဿနတော = ဒတ်သနတော
အနက်

ပထမံ-ရှေးဦးစွာသော၊ **ကေပဒံ**-တစ်ခုသော အနက်အဖို့သည်၊ **သကလက္ခဏံ**-မိမိ၏သဘောအနက်သည်၊ **ဟောတိ**-ဖြစ်၏၊ **ဒုတိယာဒိပဒဿ**-ဒုတိယစသောအနက်အဖို့ကို၊ **သမနိ**-သမဒုယမဂ္ဂနိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ **ဒုနိမာ**-ဒုက္ခသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ **သမဒု**-သမဒေယသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ **သနိဒု**-သနိဒေယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ **နိဒဿနတော**-ထောက်ထား၍ မြင်အပ်သောကြောင့်၊ **ပထမေန**-ပထမအနက်နှင့်၊ **ဝိနာ**-ကင်း၍၊ **ကမတော**-အစဉ်အတိုင်း၊ **ဝိတဓေ**-ဝောန်ရာ၏။

အမှတ်စဉ်(၄)

အလိုတော်ပြည့် ယာတုဒ္ဓေါ
ဒေဝ ယနုဿ ပုဗိတော
သော ရဟော ပစ္စယာဒိနံ၊
မဟာ ဓနံ ကရောတုဇေ၊
(ပုတီးတစ်လုံးချ)

[တစ်နေ့ ပုတီး ၉-ပတ်၊ (၉)ရက် စိပ်ပါ။]
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ပုဒ္ဓေါ = ဘုတ်ဒေါ
ဒေဝမနုဿ = ဒေဝမနုဿ

ပစ္စယာဒီနံ = ပစ်စယာဒီနံ

အနက်

ဒေဝမနုဿပူဇိတော-နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ပေထသော၊ အလိုတော်
ပြည့်မဟာဗုဒ္ဓေါ-အလိုတော်ပြည့်ဘုရားကြီးသည်၊ အတ္ထိ-ထင်ရှားမသွေ ရှိပါ
ပေ၏။ သော-ထိုအလိုတော် ပြည့်တုရားကြီးသည်၊ ပစ္စယာဒီနံ-လှူဖွယ်တန်းဖွယ်
ပူဇော်ဖွယ်ရာပစ္စည်း စသည်တို့ကို၊ အရဟော-ခံယူတော်မူထိုက်၏။ မေ-
အကျွန်ုပ်အား ဥစ္စာစီးပွား များပြားခြင်းကို၊ ကရောတု-ပြုတော်မူပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဒီပဂ္ဂစင်းတို့၏
ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊
ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

- အမှတ်စဉ်(၅)
- ပုတီးပေါ် အာနာပါဏ သတ်
- ဝင်လေ - အရဟံသိဒ္ဓိ
- ထွက်လေ - နယမိ။

(ပုတီးထစ်လုံးချ)

[တစ်နေ့ (၄၅)မိနစ် ဝင်လေ၊ ထွက်လေမှတ်ပါ။ (၉)ရက်မှတ်ပါ။]

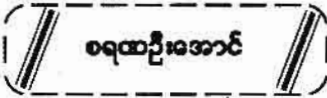
နေ့စဉ် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး (၉)ရက်ပြည့်ပြီးတိုင်း မိမိပြုခဲ့သမျှသော ကောင်းမှုကုသိုလ်
အစုစုကို သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသားတို့အား အမျှပေးဝေပါ။ မေတ္တာပို့ပါ။ ယင်းသို့
ပြီးဆုံးလျှင် တစ်ရက်အဖို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၏။

တစ်ရက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး (၉)ပတ်၊ (၉)ရက်စိပ်ပြီးတိုင်း နောက် (၉)ရက်စလျှင်
စသည်နေ့ည ပထမနေ့ ဘုရားဆွမ်းကပ်သည့်ပုံစံအတိုင်း ဆွမ်းကပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။

အမှတ်စဉ်(၁)မှ အမှတ်စဉ်(၅)ထိပြီးလျှင် (၄၅)ရက် ရပါမည်။ ယင်း(၄၅)ရက်
ကို တစ်ပါးဒဟုခေါ်ပါသည်။ တစ်ပတ်ခန့် နားနားနေနေခန့်ခင်းပြီး အဓိဋ္ဌာန်
စဝင်လျှင် မိမိမွေးနေ့မှစ၍ အဓိဋ္ဌာန် စဝင်ပါ။ (၄၅)ရက် တစ်ပါးဒ၊ (၉)ပါး
ပြည့်အောင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။ (၉)ပါး ပြည့်လျှင် နေသိဒ္ဓိ၊ ပီယသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်
သည်ဟု အဘထဆရာတော်က အမိန့်ရှိပါသည်။

အကယ်၍ နေသိဒ္ဓိ၊ ပီယသိဒ္ဓိမရ ရှိပါက ဘာကြောင်မရသည်ကို မိမိကိုယ်ကို
မိမိ စိစစ်ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပါ။ ချွတ်ယွင်းချက်ကို ပြုပြင်ပြီး ဒုတိယအကြိမ်အဓိဋ္ဌာန်
ဆက်ဝင်ပါ။ တစ်ကြိမ်ကြိမ်တွင် မချ နေသိဒ္ဓိ၊ ပီယ သိဒ္ဓိ ရရှိစေမည်ဟု အဘထ
ဆရာတော်က စိတ်အားထက်သန်စွာ အမိန့်ရှိပါသည်။ ရှေးက အောင်မြင်ပြီး
ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြခြင်းလည်း အမိန့်ရှိပါသည်။

သိဒ္ဓိမြောက်၍ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ပြုလုပ်ရန်အတွက်

ခံတွင်းအနံ့ ဆိုးဆွဲ

ကျွန်မတို့ မိန်းကလေးများသည်
အသုပ်စုံ၊ လက်ဖက်သုပ် စသည်တို့ကို
မက်မောစွာ စားကြပါသည်။ ထို
အသုပ်စုံများထဲတွင် ကြက်သွန်နီ၊
ကြက်သွန်ဖြူကိုထည့်စားလေ့ရှိပါသည်။
စားပြီးပြန်တော့ ပါးစပ်တွင်
ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၏ ရနံ့ဆိုး
ကြောင့် စကားကို လူကြားထဲ မပြော
ပုံဘဲ နှုတ်ပိတ်နေရတတ်ပါသည်။

ဤအနံ့ဆိုးကို စာရေးသူ၏မိခင်
ဒေါ်အေးမှ ပြောပြ၍ ပြုလုပ်ကြည့်ရာ
လုံးဝ ပါးစပ်မှ အနံ့မထွက်တော့
ကြောင်း လက်တွေ့ ခံစားရပါသည်။
စာရေးသူလိုပင် အမျိုးသမီးတိုင်း ဤ
ဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်ရန် လက်တွေ့ပြုလုပ်
ကြည့်လျှင် ရနံ့ဆိုး ပျောက်ကင်းကြောင်း
တွေ့ရပါမည်။

ပြုလုပ်နည်းမှာ လွယ်ကူလှပါသည်။
ဆန်ပုံးထဲမှ ဆန်စေ့ နှစ်ဆယ်ခန့်ကို
ဝါး၍ ထွေးပစ်လျှင် အံ့ဩဖွယ်ရာ
ပါးစပ်မှ ကြက်သွန်နီ ပျောက်ကင်း
သွားပါမည်။

သံပရာရည် (သို့မဟုတ်) နွားနို့
အစိမ်းကို သောက်ခြင်းဖြင့်လည်း
ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အလွယ်တကူ ရရာပစ္စည်းဖြင့်
ဆိုးရွားသော ကြက်သွန်ဖြူ နီ အနံ့
ပျောက်ကင်းနိုင်သည်မို့ ပါးစပ်နံ့မှာ
ကြောက်သူများအတွက် ရေးသား
ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

နည်းပြောပြသော မိခင်ကြီးကို
ကန်တော့လျက်...

ခင်စာနည်ကျော်(တောလင်း)

နက္ခတ်ဇာတ်မြည်များ (၁) နှစ်မြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်

ယုတ်မုန်

အဆောင် လွတ်စေခေါ

ဆေးနည်း

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်
သည် ဇင်ယော်
လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ရှေ့
မှ ဖြတ်အသွား
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
အတွင်းမှ အသိ
မိတ်ဆွေ ဦးတင်ဝင်းက
လှမ်းမြင်၍...

'ဆရာကြည်

လက်ဖက်ရည် သောက်ရအောင်'

ဆိုပြီး ကျွန်ုပ်ကို ဖိတ်မန္တက ပြုလာချေသည်။ သို့နှင့် ကျွန်ုပ်သည် ဦးတင်ဝင်းနှင့်
အတူ လက်ဖက်ရည် သောက်ဖြစ်ခဲ့၏။

'ဦးတင်ဝင်းမှာ မျက်မှန် မပါပါလား။ မျက်မှန်မပါဘဲ လမ်းလျှောက်လို့ရနေပြီလား'

ကျွန်ုပ်က ယင်းသို့ မေးလိုက်သောအခါ မိတ်ဆွေကြီး ဦးတင်ဝင်းက...

'ကျွန်တော် မျက်မှန်မပါဘဲ လမ်းလျှောက်လို့ရပြီ ဆရာကြည်။ မျက်စိတွေ အခု ယူနီတော့တူးဗျ'

'တယ်ဟုတ်ပါလား ဘာဆေးတွေများ နှိပ်လို့ပါလဲ'

'ဆေးဆိုမှ ဆရာကြည်ကို ပြောချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ကျွန်တော် နှိပ်တဲ့
ဆေးက...

ခေါင်းရေကြည် အခေါက် (၁၀)ကျပ်သားလောက်ကို ထန်းလျက်(၃)လုံး၊ ဓရ(၉)ခွက်နဲ့ ရော

ကျပြီး အအေးခံတယ်။ ပြီးမှ အရည်ကို စစ်ယူပြီး ပုလင်းတစ်လုံးနဲ့ ထည့်ထားတယ်။

နံနက်တိုင်း ခရီး ၂ မိုင်လောက် လမ်းလျှောက်ထွက်ပြီး အပြန်မှာ အဲဒီဆေးရည်ကို လက်ဖက်
ရည်ယန်းကန် တစ်လုံးစာမျှ သောက်ပေးတယ်။

ဆေးရည်ကုန်ရင် နောက်တစ်ကြိမ် စီမံပြီး မပြတ် နှိပ်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ မျက်စိ
တွေ မျက်မှန်မတပ်ဘဲ လမ်းလျှောက်လို့ရလာတာပေါ့ ဆရာကြည်'

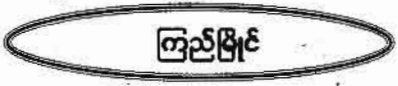
'ခင်ဗျား ဆေးနည်းတော့ ကြိုက်သွားပြီဗျာ'

'ဆရာကြည်က ဆောင်းပါးရေးမလို့ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်က ဆောင်းပါး
ခေါင်းစဉ်ပါ တစ်ပါတည်း ပေးလိုက်မယ်'

'ဆိုစမ်းပါဦးဗျ... ခေါင်းစဉ်လေးက'

'မျက်မှန်အဆောင် လွတ်စေသောဆေးနည်း'

'ကောင်းလိုက်ပြေ ဦးတင်ဝင်းရေ'

တာဝန်

အိမ်ရှင်များ သိပ္ပတ်စွယ်

ကျွန်မတို့လို အိမ်ရှင်မများ အမဲ
သားနှပ်တဲ့အခါ မနူးနပ်လွယ်ရင်
“ဘောဇာတိုင်း” တချို့အရပ်ဒေသမှာ
“အဝေရာ” လို့ခေါ်တဲ့ အပင်ရဲ့
လက်သန်းလောက် တုတ်တုတ်ကိုင်း
တစ်လက်မလောက် ဖြတ်ထည့်လိုက်
ရင် အချိန်တိုအတွင်း နူးနပ်လာပါလိမ့်
မယ်။

အိမ်ရှင်များ ကုလားပဲဆန်ဟင်း
ချက်လို့ နူးနပ်လွယ်ချင်ရင် ငရုတ်သီး
ခြောက် (၃, ၄) တောင့်လောက် ထည့်
လိုက်ရင် အဆင်ပြေသွားပြီပေါ့ရှင်။

အမျိုးသမီးများ ဓမ္မတာလွန်ရင်
ဘူးရွက် လက်တစ်ဆုပ်လောက် ပြုတ်
ပြီး အရည်သောက်ရင် တစ်ခွက်
အတွင်း သိသာနည်းသွားမှာပါ။

www.burmeseclassic.com

ဥ-ဩ-သံ-ကြက် ဖိနပ်အောက်

လောကီလောကုတ် ပညာရပ်များ
တို့ ဆရာအဆရာ ပညာရှင်အသီးသီး
ထံမှ တစ်ဆင့် အဖက်ဖက်က ကြိုးစား
၍ ဖြန့်ဝေနေသော နက္ခတ်ရာဇ်ခြည်
ခွေစင်းအား အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်မိပါ
သည်။

စာရေးသူသည် နက္ခတ်ရာဇ်ခြည်
ခွေစင်း ပရိသတ်တစ်ဦးပါ။ ဆရာရှင်
အသီးသီးတို့၏ ပညာရပ်များကို ဖတ်
ရင်း မှတ်ရင်း သိမ်းဆည်းရင်းဖြင့် မိမိ
တွင် ရရှိထားသော ပညာရပ်ကလေး
များကို တင်ပြလိုသည်မှာ ကြာခဲ့ပါပြီ။
အခွင့်မသာ၍ မရေးဖြစ်ခဲ့ခြင်းပါ။

အများပြည်သူ အပေါင်းအတွက်
ထက်သန်သော စေတနာဖြင့် ပညာ
အနုပညာလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မသိသူ
ကျော်သွား သိသူဖော်စား ဆိုသလို
သိပြန်သော်လည်း ယုံကြည်သူများ
ဖော်စား၍ မယုံကြည်သူများ ကျော်
သွားမြဲပါ။

“ဥ-ဩ-သံ-တက် ဖိနပ်အောက်”
ဟူ၍ ခေါင်းစီးတပ်ထားပါသည်။
ဖိနပ်အောက်လောက တိုးတက်လိုသူ
များ မိမိ၏အိမ် မိသားစု ကျက်သရေ
မော်လာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံစေရန်
အစီအရင် ပညာရပ်ကလေး ဖြစ်ပါ
သည်။

“ဥ”ဆိုသည်မှာ...
ဥသွယ်ဖြစ် ငါးကျပ်သား။
“ဩ”ဆိုသည်မှာ...
ဩဇာဖြစ် ငါးကျပ်သား။

“သံ”ဆိုသည်မှာ...
သံပရာဖြစ် ငါးကျပ်သား။
“ကြက်”ဆိုသည်မှာ...
ကြက်ဟင်းခါးဖြစ် ငါးကျပ်သားတို့
ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးအားလုံး အခြောက်လှန်း
အမှုန့်ပြုထားပါ။

သွပ်ငါးကျပ်သားကို ထုံးရည်
ကြည်တွင် လောင်း၍ သန့်စင်ပါ။
မလုပ်တတ်ပါက အဂ္ဂိရတ်ဆရာ
တစ်ဦးဦးကို အကူအညီတောင်း၍
သန့်စင်နိုင်ပါသည်။

ဆုံလောက်သော လေ့ကြီးထဲတွင်
ဆေးမှုန့်တစ်ဝက်ကို နာနာသိပ်၍
သွပ်ငါးကျပ်သား အသန့်အစင်ကို
ထည့်၊ အပေါ်မှ ကျန်ဆေးမှုန့်များကို
သိပ်ထည့်ပြီး၊ လုံပိတ်ဇော်သုံးထပ်မံ၊
အခြောက်လှန်း။

ခြောက်လျှင် မိမိအိမ်တွင် နေ့စဉ်
ချက်ပြုတ်စားသောက်နေသော ထမင်း
ချက်ဖို၏ အလယ်တည့်တည့်တွင်
တူး၍မြှုပ် လုံထိပ်နှင့် မြေထုနှစ်လက်မ
ခန့် ရှိပါစေ။

လုံအား ထိခိုက်၍ အပျက်အစီး
မရှိခဲ့လျှင် သုံးနှစ်ခန့်ထိ အခြေမပျက်
ထားနိုင်ပါသည်။ နေ့စဉ် ယင်းသွပ်
ဓာတ်အား အပူငွေ့ ရနေသမျှ မိမိအိမ်
ဂေဟာတွင် ကျက်သရေမင်္ဂလာ
အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ လုပ်ကိုင်သမျှ
အဆင်ပြေခြင်း၊ လူချစ်လူခင်ပေါများ
စေခြင်း စသော သွပ်၏ အပွင့်ဓာတ်

များကို ရရှိနေမည် ဖြစ်ပါသည်။
ဤဓာတ်ကြောင့် မိမိတို့၏ အစား
အသောက်များ၊ အိုးခွက်များကို
လုံးဝ မထိခိုက်ပါ။

သုံးနှစ်ပြည့်လျှင် ယင်းဓာတ်ကို
ယူ၍ ဆေးအသစ်၊ လုံအသစ်နှင့်
ထပ်မံ ထည့်မြှုပ်ထားလည်း ရပါ
သည်။ သို့မဟုတ် ဆေးခင်လိုပါလည်း
ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။

ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် ပြုလုပ်ပါက
လည်း ယင်းဓာတ်ကို ရေစိမ့်၍
ပက်ဖျန်းပေးပါက ကုန်များ ထူးခြားစွာ
ရောင်းထွက်စေပါသည်။ သွပ်သေ၏
တန်ခိုးသိဒ္ဓိကား အလွန်များပြား၍
မိမိတို့ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုနိုင်ပါ
သည်။

ယုံကြည်သူများ ဖော်စားနိုင်ကြပါစေ။

စာရေးသူသည် ၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၁)ရက်နေ့က ဝေပေါင်တောရ ကျောင်းတွင် သင်္ကြန်ကာလအတွင်း ဥပုသ်ရက်ရှည်စောင့်ရန် နှစ်စမ်းရွာသို့ ညနေတွင် ရောက်ရှိပါသည်။

ဝေပေါင်တောရ ကျောင်းသည် ဟဲနားရွာနယ်မြေအတွင်းဖြစ်သော်လည်း ချောင်းကိုဖြတ်၍ တောင်ကိုကျော်ကာ သွားရမည်ဖြစ်ပြီး နှစ်စမ်းရွာတွင် အသိ မိတ်ဆွေများကိုလည်း ဆိုင်ကယ်နှင့် ပို့ခိုင်းရသဖြင့် ဟဲနားရွာတွင် ညမအိပ် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝေပေါင်တောရကျောင်း ဆရာတော် သည် မိုးတားကြီးသားဖြစ်၏။ ကြီးမှ ရဟန်းဝတ်ပြီး ဖားအောက်ဆရာတော်ကြီး ထံ နည်းခံနေခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် မိမိရပ်ထံ ပြန်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အစတွင် တစ်ပါးတည်း တော ကျောင်း ဆောက်တည်နေလာရင်းမှ ဖားအောက်မှရဟန်းများ တဖြည်းဖြည်း ကြွလာပြီး တစ်ပါးတစ်ကျောင်းစီ သီတင်းသုံးနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်က မိမိပိုင်ကြံခင်းကို ကျောင်းဝင်း အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပါသည်။

စာရေးသူသည် နှစ်စမ်းရွာ ဦးဆေး အောင်+ဒေါ်စန်းရီအိမ်တွင် အိပ်ပါ သည်။ နောက်တစ်နေ့ (သင်္ကြန် အကြိုနေ့) နံနက်တွင် ဝေပေါင် ကျောင်းသို့သွားရန် ဦးဆေးအောင်၏ သား ပြန်လာမည့်ဆိုင်ကယ်ကို စောင့် နေပါသည်။

ထိုစဉ် ရွာရှိ ဆန်ကြိုတ်စက်ကလေး များရှိရာသို့လာ၍ ဖွဲ့ဝယ်သူတစ်ယောက် ရောက်လာပါသည်။ ဖွဲ့များ စုထားသည် မှာ တစ်တင်းကျော်ကျော်သာ ရသေး သော်လည်း ရသလောက်ဝယ်သွား မည် ဖြစ်ပါသည်။

ခိုင်းခွား

ဝေးဝေးမသွားအောင် လုပ်ထားပါ

မကြာခင် ဦးဆေးအောင်၏သား ဆိုင်ကယ်နှင့် ပြန်ရောက်လာပြီး...

‘အဖေ့နွားက ရှာလို့မတွေ့ဘူး၊ ဘယ်အထိ သွားကြတယ် မပြောတတ်ဘူး၊ မနေ့ကတွေ တုံ့လူတွေကပြောတာတော့ နမိတ်သင်း (နွားမိတ်လိုက်ခြင်း)နဲ့ ပါသွားမယ်လို့ ပြောတာ’

ဟု ပြောပါသည်။ ဖွဲ့ဝယ်လာသူ က...

‘နွားကို သင်းကွပ်မထားဘူး လား’

ဟုမေးရာ ဦးဆေးအောင်က...

‘ကွပ်ထားတာ မကြာသေးလို့ အများမြူးတော့ မြူးချင်စိတ်ပေါက်လာ သလားမှ မသိတာ’

ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။

‘ဒါဆို လွယ်ပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် တို့လုပ်သလို လုပ်ထားစမ်းပါ။ ခင်ဗျား နွား ဘယ်မှ ဝေးဝေးမသွားစေရပါဘူး’

ဟု ဖွဲ့ဝယ်သူက ပြောပါသည်။

စာရေးသူသည်လည်း သူတို့ စကား ပြောနေကြသည်ကို ကြားနေရသည် ဖြစ်၍ လုပ်နည်းတစ်ခုခုတော့ ရမည် မှန်း သိလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူက

လည်း...

‘ခင်ဗျား ဘယ်ကလဲ’ ဟု မဆီမဆိုင် ဝင်၍ စပ်စုလိုက်ပါ သည်။

‘ကျွန်တော်က မိုးတားရွာကပါ။ ဆရာကြီးကသာမသိတာ ကျွန်တော် က ဆရာကြီးကို သိပါတယ်’

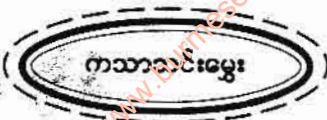
ဟု ဖြေရင်း ဦးဆေးအောင်ဘက် လှည့်၍...

‘ရိုင်းဖယ်ကျည်ဆန်အခွံနဲ့ နွားနားရွက် ရိုက် ဖောက်ထားလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်အိမ်က နွား တွေ (အထီးဟူသမျှ)ကို အဲဒီလိုလုပ်ထား တာ ဘယ်မှ ဝေးဝေးမသွားတော့ဘူး သူ့တာသာ မိတ်လိုက်ချိန်ကျမိတ်လိုက်လဲ နွားမနောက် လိုက်မသွားတော့ဘူး ကျွန်တော်နွားတွေကို တစ်ကောင်မှ ကွပ် မထားဘူး၊ နားရွက်ကို ရိုက်ဖောက်ထားလိုက် တာ’

ဟု ဖွဲ့ဝယ်သူက ပြောပါသည်။

ထိုသူ၏စကားကို ကြားရသဖြင့် မှတ်သားစရာတစ်ခု တိုးလာသည့် အတိုင်း နုကွတ္တရောင်ခြည်မှတစ်ဆင့် ဖြန့်ဝေလိုက်ပါသည်။

အားလုံး စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါစေ...

သိုင်းဝညာရွှင်

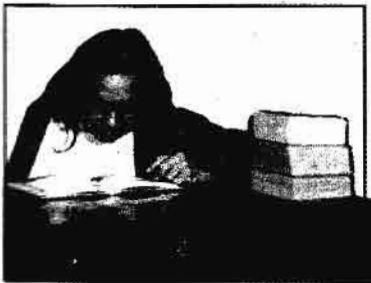
ဆရာကြီးမင်းယက္ခ

(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း) ၏

ဘဝအတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) ၉

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်လမှ အဆက်

ထိုတစ်ပွဲပြီးသော် နောက် အကျဉ်း
သားကြီးတစ်ယောက် ထွက်လာပြန်၏။
ထိုသူမှာ ဓားနှစ်လက် ကျွမ်းကျင်ပုံရ
သည်။ ဓားနှစ်လက်ကို ကောက်ယူပြီး
ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးပြည်သိမ်း၏ တုတ်ရှည်သိုင်း
ညွှာကို မြင်တွေ့သွားပြီးဖြစ်၍
သိပ်တော့ အထင်မသေးရ။

သို့သော် သိုင်းဆရာထက်
ဇိုက်လို့ လူသတ်ပြီး ထောင်ထဲရောက်
ထားသည့်သူပဲ။ ဒီသိုင်းဆရာ ပေါက်စ
လောက်တော့ နည်းနည်း အကြောင်းပြ
ဆိုက်ဦးမှ ဟူသော မျက်နှာထားဖြင့်
ထင်လာသည်။

သူ့အဖော် လက်မှာ ကျိုးသလား၊
မကျိုးသလား မသိ။ ဒီအတွက်လည်း
သူ သိပ်မကျေနပ်။

ထို(အကျဉ်းသား)သူမှာ ဘယ်ခြေကို
ခင်းထား၍(ဘယ်ခြေကို ညှာခြေ၏

ရှေ့တွင်ထား၍ ထောင်လိုက် အသင့်
ပြင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။) ဘယ်ဓား
ကို ဘယ်ခြေရှေ့တွင် ကာထားကာ
ညှာဓားကို သူ့မျက်နှာအား ခပ်စောင်း
စောင်းကာထား၍ (ညှာဓားဦးကို
မျက်နှာရှေ့တွင် ခပ်စောင်းစောင်း
ထောင်ကာထားခြင်း ဖြစ်သည်။)
အသင့်ပြင်ထားသည်ကို တွေ့ရသော
ကြောင့် သူလည်း ငါလို ရှမ်းကြီးဓား
သမားပါပဲလား ဟူ၍ သိလိုက်ရသည်။

ဦးပြည်သိမ်းမှာလည်း ရှမ်းကြီးသိုင်း
တတ်ထားသူဖြစ်၍ ဘယ်ပုံတယ်နည်း
တိုက်ခိုက်တတ်သည် ဆိုခြင်းကိုတော့
ခိုင်မိသည်။ သို့သော် ထိုသူ ပရိယာယ်
မည်မျှကောင်းသည်ကိုတော့ မခန့်မှန်း
နိုင်သေး။

ထို့ကြောင့် “တို့ဓား” များဖြင့် မြူ
ကြည့်သည်။ ထိုသူမှာ ဓားသွက်သူ
ဖြစ်သည်။ ဓားချက်(ဓားနည်း)များမှာ
စုံသည်။ ထိုသူကို အထင်သေး၍မရ
ပေါ့ပေါ့ထား ကစားလျှင် အရှုံးပေါ်နိုင်
သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးပြည်သိမ်းသည်
ထိုသူကို မောလာအောင် ချူကစား
သည်။

မိမိဓားချက် တစ်ချက်၊
နှစ်ချက်လောက်သွားပြီး နောက်သို့
အသာတိမ်းပေးလိုက်လျှင် ထိုသူလက်
မှ ဓားချက်များမှာ ဇယ်စက်သလို
ထွက်လာသည်။ ဦးပြည်သိမ်းမှာ
ရှမ်းကြီးမူရော၊ အင်းလေးမူရော ရော
ထွေးကစားရပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုသူမှာ ဦးပြည်သိမ်း သွင်းလိုက်
သော ဓားချက်တို့ကို ခံနိုင်ရည်ရှိသည်။
ဦးပြည်သိမ်း ဉာဏ်သုံးရတော့သည်။
ဘယ်ခြေခင်းရာမှ ရုတ်တရက် ညှာခြေ
ပြောင်းခင်းလိုက်သည်။ (ညှာခြေကို
ဘယ်ခြေရှေ့တွင်ထား၍ အသင့်ပြင်
ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။) ဓားကိုမူ
မပြောင်း။ ဘယ်ဓားရှေ့ခင်း၍ ညှာဓား
ကို နောက်တွင် ထားလိုက်သည်။

ဘယ်ခြေညှာလက်၊ ညှာခြေဘယ်
လက် ရှမ်းတရုတ်ထားဟန် ပြထား
လိုက်သည်။ ထိုသူသည် ဘယ်ဓားကို
ပိုင်းခုတ်၍ ညှာဖြတ်ဓားဖြင့် “ချိုင်း
ထုတ် လက်ပူးဓား” ဝင်လာသည်။

ထိုအကွက်ကို ဝင်စေချင်၍ ဒေအက်
ပိုင်း(ခြေထောက်ပိုင်း)ကို ဖွင့်ပေးထား
ပြီး ခြေကို လိမ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသူ၏ ပထမဦးဆုံးချက်ကို နောက် သို့ ယိရုံကလေး ယိ၍ ရှောင်ပြီး သူ ညာခြေတံစားကို ဦးပြည်သိမ်းက ဘယ် စားဖြင့် အပေါ်မှ ဆင်နာမောင်း စား ချက်ဖြင့် သိမ်းဖယ်လိုက်၍ ခင်းထား သော ညာခြေကို ရုတ်တရက် နောက် သို့ ဆုတ်လိုက်သည်။

အသင့်ရွယ်ထားသော ညာစားဖြင့် သူ့နားသယ်ကို ပိုင်းဆုတ်ချလိုက်သည်။ ထိုနောက် ဘယ်စား၊ ထိုနောက် ညာ စား ဆက်တိုက် ဝင်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုသူမှာ ခေါင်းရောကျောရော ထိ၍ ရှေ့သို့ ပုံကျလာသည်။

ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ နည်းများ သည် လက်တွေ့ကျသည်။ သိပ္ပံနည်း ကျသည်။ The Straight Line Drawn Between Two Points Is The Shortest Way. **“အစက်အမှတ်နှစ်ခုကို ဆက် သွယ်သော မျဉ်းဖြောင့်သည် အတို ဆုံး(ခရီး)ဖြစ်သည်”** ဟူသော မူကို အခြေခံသည်။

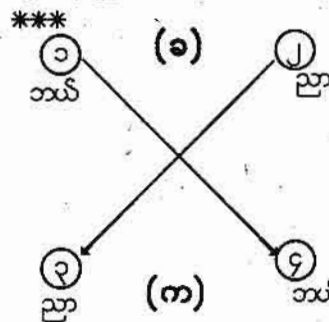
ခြေတက်ခြင်း ခြေဆုတ်ခြင်းတို့တွင် ကွေ့ပိုက်ပတ်မနေဘဲ မျဉ်းဖြောင့်ကိုသုံး သည်။

ဤနေရာတွင် ခြေစောက်ထောက် မြန်မာဘာသာသိုင်းပညာမှ ခြေထောက် တက်ပုံဆုတ်ပုံနှင့် တူသည်။ သို့သော် ခြေစောက်ထောက်က ခြေကို “တည့်” “မ” ၍ “တည့်” ချသည်။ မျဉ်းဖြောင့်သဘောပါသည်။ ဦးပြည် သိမ်းက ခြေထောက်ကို “မ” မနေဘဲ ခြေရှုပ်တိုက်၍ ဆုတ်သည်။

ပမာအားဖြင့် ၁-တွင် ဘယ်ခြေ၊ ၂-တွင် ညာခြေရပ်လျက် ၁-ဘက်သို့ မျက်နှာမူပြီး ရပ်နေရာမှ၊ ရှေ့မှ တုတ်/ စားဖြင့် ရန်ပြုချက်၊ ခုတ်ချက်ကို ခြေ ဆုတ်နည်းဖြင့် ရှောင်မည်ဆိုပါက နည်း(၁) ဘယ်ပန်းကို နောက်ဆွဲလျက် ၂၁၀ နာရီပုံရောင်ခြေပုံမူရင်း:

၁-မှ ဘယ်ခြေကို ၄-သို့ ထောင့်ဖြတ် မျဉ်းဖြောင့်အားဖြင့် ခြေမကြွဘဲ ဆွဲ၍ ဆုတ်ရမည်။

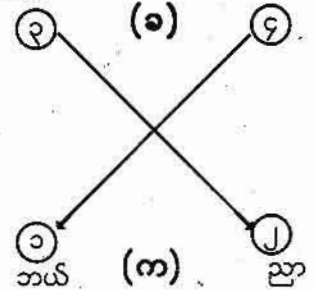
နည်း(၂) ညာပန်းကို နောက်သို့ ဆွဲလျက် ၂-မှ ညာခြေကို ၃-သို့ ထောင့်ဖြတ် မျဉ်းဖြောင့်အားဖြင့် ခြေ မကြွဘဲ ဆွဲ၍ ဆုတ်ရမည်။

တက်ခြေဖြင့် ရှောင်မည်ဆိုလျှင် ၁-တွင် ဘယ်ခြေ၊ ၂-တွင် ညာခြေ ရပ်လျက် ၁-ဘက်သို့ မျက်နှာမူပြီး ရပ်နေရာမှ၊ ရှေ့မှ တုတ်/စားဖြင့် ရန် ပြုချက်ကို ခြေတက်နည်းဖြင့် ရှောင် မည်ဆိုပါက နည်း(၁) ညာပန်းကို ဘယ်ရှေ့သို့ ထိုးလျက် ၂-မှ ညာခြေ ကို ၃-သို့ ထောင့်ဖြတ်မျဉ်းဖြောင့်အား ဖြင့် ခြေမကြွဘဲ ခြေရှုပ်တိုက်၍ တက်ရ သည်။

နည်း(၂) ဘယ်ပန်းကို ညာရှေ့သို့ ထိုးချက် ၁-မှ ဘယ်ခြေကို ၄-သို့ ထောင့်ဖြတ်မျဉ်းဖြောင့်အားဖြင့် ခြေ မကြွဘဲ ရှေ့ရှုပ်တိုက်၍ တက်ရသည်။ ခြေရှုပ်တိုက်၍ မျဉ်းဖြောင့်အားဖြင့်

တက်ခြင်းဆုတ်ခြင်းသည် ခြေကြံ၍ ခြေ-မ၍တက်ခြင်း ဆုတ်ခြင်းထက်ပို၍ မြန်သည်။

***

ဤနေရာတွင် တစ်ဆက်တည်း မြန်မာ့သိုင်းပညာရှိ ခြေသုံးမျိုး(ဝါ) ခြေတက်ခြင်း၊ ဆုတ်ခြင်း နည်း(၃)နည်း ကို ဖော်ပြချင်ပါသည်။

- ခြေတက်နည်း/ဆုတ်နည်း/ ခြေရွှေ နည်း (၃)နည်းမှာ... (၁) ခြေထောင်ကာ၊ (၂) ခြေရွှေပိုက် (၃) ခြေထောက်ထောင်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ခြေထောင်ကာဆိုသည်မှာ တောင် ပိုင်း ရှမ်းသိုင်း၊ မြောက်ပိုင်း ရှမ်းသိုင်း တို့ကစားသည့်အခါတွင် လည်းကောင်း၊ ရှမ်းကြီးသိုင်း ကစားသည့်အခါတွင် လည်းကောင်း ခြေကို မ-၍၊ ထောင်၍ ခြေကွက်ကျကျကား၍ ချရသော ခြေ သိုင်းနည်းစနစ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ခြေရွှေပိုက်ဆိုသည်မှာ ရှမ်းတရုတ် သိုင်းကစားသည့်အခါတွင် ဖြစ်စေ၊ သိုင်းပြောင်းပြန် ကစားသည့်အခါတွင် ဖြစ်စေ ခြေထောက်ကို မ၍ ခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်းကို (ခြေရွှေ)ဖြင့် ကာထား သော နည်းစနစ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ (လက် ပိုက်ထားသကဲ့သို့ ခြေထောက်ကို အတွင်းသို့ ကွေးပိုက်ထားသည်။)

ခြေစောက်ထောက်ဆိုသည်မှာ ခြေ ကို ခပ်စောက်စောက် ထောင်မ၍ ခြေကို ခပ်စောက်စောက်အောက်သို့

(ခြေကွက်ရှိရာသို့)တည့်ချသော ခြေ သိုင်းနည်းစနစ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ယင်း ခြေသိုင်းနည်းစနစ်ကို အသုံးပြုသည်။

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးများက အသုံးပြုကာ ခြေနည်းစနစ်ကို အဓိက ထား၍ “ခြေစောက်ထောင် မြန်မာ ဘာသာသိုင်းပညာ” ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ ကြပါသည်။ အင်းလေးသိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးဦးရစ်ကယ်၏ အင်းလေး သိုင်းပညာအနွယ်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ ခြေသိုင်း နည်းစနစ်မှာ ခြေခွင်ပိုက် မှ သည့်အခါ မှ၍ မြှောက်သည့်အခါ မြှောက်သည်။ အများဖြင့် ခြေတက်ခြင်း၊ ဆုတ်ခြင်း တွင် မျှင်းဖြောင့်သဘောတရားဖြင့် ခြေ ကို ရှပ်တိုက်၍ တက်သည်ဆုတ်သည် (ကော့ချစ်)

စားနှစ်လက် သိုင်းသမားကြီးမှာ မရှုမလှ အနွှံပေးလိုက်ရပြန်ပါသည်။ ဦးပြည်သိမ်းတပည့်များမှာ ရင်တမမ နှင့် ဖြစ်နေသည်။

“ပညာတူလျှင် ပရိယာယ်စား သည်” ဟူသော ဆရာကြီး၏ ဆုံးမ ကောင်းကို ကြားယောင်နေကြပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ပညာချင်းတူ၍ ပရိယာယ်ဖြင့် စားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ပွဲကား မပြီးသေးပါ။ အကျဉ်းသား ကြီးတစ်ယောက်က စားတစ်လက်ကိုင် ၍ ထွက်လာပြန်ပေသည်။ ထိုသူသည် ဆီသီးကြီးညှစ်သည်။ ဝင်လာကတည်း က မျက်နှာကြီးသုန်မှုန်နေသည်။

စစချင်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဝင်ခုတ် သည်။ နိတ်တိုက်ကန်း ဝင်ခုတ်သည်။ ထိုသူသည် ဦးပြည်သိမ်း၏ ဟာကွက် ချွတ်ကွက် နည်းပရိယာယ်တို့ကို မကြည့်တော့။ အတင်းဝင်ခုတ်လိုက်၊ ခပ်လိုက်နှင့် သဲကြီးမဲကြီးခုတ်နေသည်။

လမှာလည်း ဦးပြည်သိမ်းထက်

ကြီးသည်။ အရပ်မှာလည်း မြင့်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးပြည်သိမ်းမှာ သူ့စားချက် ကို စားဖြင့် မခံရ။ အလွတ်ရှောင်ရ သည်။ အကွက်နင်း ကစားရသည်။

ဦးပြည်သိမ်းက ညာခြေခင်းရာမှ ဘယ်ခြေပြောင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဦးပြည်သိမ်းသည် ညာခြေခင်းပြီး (ညာ ခြေရှေ့ ဘယ်ခြေ နောက်ထားခြင်း) ထောင်လိုက် ကစားတတ်သလို သူ၏ ငယ်ဆရာ ဆရာဩ၏ မှုအတိုင်း လေးကွက် အတက်အဆုတ်နှင့်လည်း ကစားတတ်သည်။

ထိထိရောက်ရောက် အတင်းဝင် အတင်းထွက်တော့မည်ဆိုလျှင် လေး ကွက်ခြေပြောင်းဖြင့် ကစားတတ်သည်။

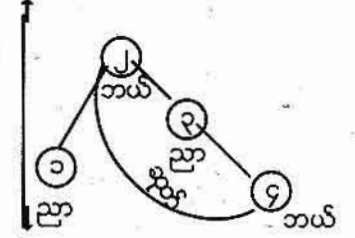
ဦးပြည်သိမ်း လေးကွက်ခြေပြောင်း လိုက်သည်နှင့် စားမှာ နောက်သို့ အနည်းငယ် ရောက်သွားသည်။ လူမှာ လည်း ထောင်လိုက်(တည့်တည့်) မဟုတ်တော့ဘဲ ခပ်စောင်းစောင်း ဖြစ် နေသည်။ ကျောပေးသလို ဖြစ်သွား သည်။

ထိုလူမှာ ဦးပြည်သိမ်း၏ ဇက်ကို တအား ဝင်ပိုင်းတော့သည်။ ဦးပြည် သိမ်းက ပထမပိုင်းမှာ ဆုတ်ကွက်များ ကိုသာ သုံးခဲ့သည်။

ယခုအခါ ဆုတ်ကွက်သုံးလိုက်လျှင် ခြေထပ်ပြီး လဲတော့မည်။ သို့သော် ဦးပြည်သိမ်းမှာ ပရိယာယ်မျှသာ ထိုသူ ခုတ်ရဲအောင် အကွက်ဖျက်ပေးလိုက် ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသူခုတ်လာသည်နှင့် နောက်သို့ မဆုတ်ဘဲ ညာဘေးသို့ လေးကွက်ခုတ် ကာ ပက်စားဖြင့် သူ့စားကိုဝင်လက်ကို ကာလိုက်ပြီး တစ်ရိုက်တည်း စားကို မရပ်ဘဲ သူ့နားသယ်သို့ ခုတ်ချလိုက် သည်။ ထိုသူမှာ ပုံလျက်သား လဲကျ သွားတော့သည်။

***

ရိုင်းလင်းချက်။ ။ ဘယ်ခြေကို ၂-တွင် ချ၍၊ ညာခြေကို ၁-တွင် ချပြီး ရန်သူနှင့် (စား၁-လက်သမား နှင့်) ခပ်စောင်းစောင်း နေလိုက်သည်။

ရန်သူကို ကျောပေးပြီး ဇက်စဉ်း သလို ဖြစ်သွားသည်။ စားကလည်း ညာပေါင်ဘေးတွင်ထား၍ နောက် သို့ ရောက်နေသည်။

ရန်သူ့စားချက်ကို ခုခံကာကွယ် ရန် အလှမ်းဝေးနေသည်ဟု ရန်သူက တွက်ဆမည်။ ထိုသို့ဖြစ်အောင် ရန်သူခုတ်ချင်အောင် ကျွေးထား ခြင်း ဖြစ်သည်။ “ပရိယာယ်” ကွက် ဖြစ်သည်။

ရန်သူက ဇက်ကို ပိုင်းစလွယ်စား ဖြင့် ဝင်ခုတ်လိုက်သည်နှင့် ၁-မှ ညာခြေကို ၃-သို့တက်၍၊ ၂-မှ ဘယ်ခြေကို ၄-သို့ ကန်ပြိုင်နည်း ဆုတ်ကာ ပက်စားဖြင့် သူ့လက်ကို ပက်ကာ ကာလိုက်သည်။

စားကို မရပ်ဘဲ တစ်ရိုက်တည်း သူ့နားသယ်(ဦးခေါင်း၏ ဘယ်ဘက် ခြမ်း)ကို စလွယ်စား (ပိုင်းစလွယ်စား) ဖြင့် ခုတ်ချလိုက်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းသည် စာရေး သူ၏အိမ် (တိုက်ပွဲဝင်သိုင်းသင်တန်း) တွင် နေထိုင်စဉ် စာရေးသူက “အပယ် ခံသိုင်းသမား” အမည်ရှိ ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးသား နေစဉ် အင်းစိန်ထောင်ထဲက သိုင်းပြိုင် ပွဲအကြောင်းကို စိစစ်ပတ်စား ပြောပြ

သည့်အပြင် သူ အသုံးပြုခဲ့သည့် ဓား
ပညာ၊ တုတ်ပညာတို့၏ ခုခံကွက်၊
တိုက်ကွက်တို့ကို စာရေးသူ(မင်းယက္ခ)
နှင့် စာရေးသူ၏ညီ မောင်လူခင်(ဆရာ
အာဠာဝက)တို့အား တစ်ကွက်ချင်း၊
တစ်ချက်ခြင်း လက်ထက် သင်ကြား
ပေးခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာကြီး၏ အင်းစိန်
ထောင်တွင်းက သိုင်းပြိုင်ပွဲအကြောင်း
ကို သေသေချာချာ တိတိကျကျ ရေး
သား ဖော်ပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် စာရေးသူ၏မူ (စေတနာအရ)
စာရေးသူပြောဆို၊ ရေးသား ထုတ်ဖော်
တင်ပြသော သိုင်းပညာရပ်များကို
ဆွေးနွေးသူ၊ ဖတ်ရှုသူတို့ သေသေချာ
ချာသိရှိ နားလည် တတ်မြောက်စေရန်
လက်တွေ့ကစားပြခြင်း၊ စာဖြင့် ပုံစံဖြင့်
တိတိကျကျ ဖော်ပြခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပါ
သည်။

အချို့အချို့သော သိုင်းဆရာများ
ကဲ့သို့...

'ကျွန်တော်ဆရာကြီးက စားထိပ်ကောင်း
တာ၊ တုတ်ထိပ်ကောင်းတာ၊ တုတ်ကစားရင်
လဲ ပွတ်နေတာ။ ရေဆောင်ဟက်လို့ မရ
ဘူး၊ စားကစားရင်လဲ စားထိပ်စိန်၊ ကစား
နေတဲ့ စားဆောင် ပျောက်တယ်'

ဟု ခပ်ကြွားကြွားလေး ဂုဏ်တင်
ပြောကြပါသည်။

မိမိဆရာကို ဂုဏ်တင်ပြောဆိုခြင်း
သည် ကောင်းပါသည်။ မင်္ဂလာတစ်ပါး
ပါ။ သို့သော် ထိုပြောသော သိုင်းဆရာ
ကို...

'ဆရာရယ်... ဆရာရဲ့ဆရာကြီးကစားခဲ့တဲ့
တုတ်ကွက်ကို ကစားပြပါ။ စားကွက်ကို
ကစားပြပါ'

ဟု တောင်းဆိုသောအခါ...

'ကျွန်တော် အဲဒီပညာတွေကို မရလိုက်ဘူး
ဗျာ၊ ဆရာကြီး ကစားတာကို မြင်ပုံ မြင်ပုံခွဲ

တယ်'
ဟု ပြောလိုပြော။ တချို့ကျတော့...
'ကျွန်တော် အဲဒီကစားကွက်တွေကို ဆရာ
ထံမှာ သေချာ သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့ပါ
တယ်။ အခု လေ့ကျင့်တာကလဲ ကြာနေပြီ
ဆိုတော့ မျှော်ပြီဗျာ၊ ဘယ်ကစားလို့ ဘယ်
က က၊ ရှမ်းလဲ သိတော့ပါဘူး'

ဟု အဖျားရှူးသွားသော သိုင်းဆရာ
များကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပေါင်း များ
နေပါပြီ။

တစ်ချိန်က မြို့နယ်ပေါင်းစုံ သိုင်း
ပြိုင်ပွဲခွဲမှူး ဆရာအဆင့်(၅)ဘာသာ
ပြိုင်ပွဲအတွက် ကျွန်တော်၏ တပည့်
နှစ်ဦးဖြစ်ကြသော ဆရာမဒေါ်သင်း
သင်းလွင်(ခ) ဆရာမဒေါ်ခင်သန္တာ
ယခု(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း ပင်မဆရာမကြီး)
နှင့် ဆရာဦးကျော်မြင့်(ယခု တိုက်ပွဲဝင်၊
ပင်မဆရာမကြီး)တို့ နှစ်ဦးအား တုတ်
ရှည်သိုင်းပြိုင်ပွဲဝင် ကစားကွက်ကို
သင်ကြား လေ့ကျင့်ပေးနေပါသည်။

ထိုစဉ် ခင်မင်ရင်းနှီးသော သိုင်းဆရာ
တစ်ဦး သိုင်းလေ့ကျင့်ရာ (ကုတ္တိုင်း
ဖူစန်စားသောက်ဆိုင်ဘေးရှိ ဘုံ
ကျောင်း အားကစားရုံ)သို့ ရောက်ရှိ
လာပြီး တုတ်သိုင်းလေ့ကျင့်နေသော
ခွဲမှူးဆရာမ ဒေါ်သင်းသင်းလွင်(ခ)
ဆရာမဒေါ်ခင်သန္တာအား ကြည့်ရင်း...

'ကျွန်တော်ဆရာရဲ့ ကျားအုပ်ကျားလှန်
တုတ်ကစားကွက်က သိပ်လှတာ ဘယ်
ဆရာရဲ့ကစားကွက်နဲ့မှ မတူဘူး၊ ဒီကြောင့်
သူ့ကို သိုင်းလောကမှာ ကျားအုပ်ကျားလှန်
ဆိုကြတယ်။

ဆရာရဲ့ကျားအုပ်ကျားလှန် ကစားကွက်ကို
သာ ထည့်ကစားလိုက်ရင် ဆရာရဲ့ တုတ်
ကစားကွက်ကို ဘယ်သူမှ ယှဉ်နိုင်မှာ မဟုတ်
ဘူး'

ဟု အားပေးစကားပြော၍ ကျေးဇူး
တင်ရသေးသည်။ ဆရာစကားအရ

တော်တော်လေး အားရှိသွားသည်။
ထို့ကြောင့်...

'ဆရာရယ်... ဆရာပြောတဲ့ ဆရာရဲ့ဆရာ
ကြီး ကျားအုပ်ကျားလှန် ကျားအုပ်ကျားလှန်
တုတ်ကွက်ကို ကျွန်တော်တပည့်ရဲ့ ကစား
ကွက်ထဲမှာ ဖြည့်ပေးပါ ဆရာရယ်'
ဟု အားကိုးတကြီး ပြောသောအခါ
ထိုဆရာက...

'မကစားတာ နှစ်ပေါင်းအတော်
ကြာတော့ အဲဒီတုတ်ကွက်ကို မေ့သွား
ပြီ ဆရာရယ်... ကျွန်တော်မေ့သွားလို့
ဗျာ၊ နို့မို့ရင် ဆရာတပည့်ရဲ့ တုတ်
ကစားကွက်က သိပ်လှ သိပ်ကောင်း
သွားမှာ'

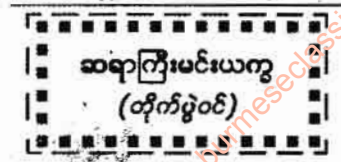
ဟု မစားရာ၊ ခမ်းပြောသော ဆရာ
များလည်း ရှိပါသေးသည်။

စာရေးသူက ထိုသို့သော "လေသိုင်း
ဆရာများ" မဖြစ်ရလေအောင် စာရေး
သူ ရရှိခဲ့သော တတ်မြောက်ခဲ့သော
ဆရာကြီးများ၏ ပညာရပ်များကို
အပြောဖြင့်သာ မဟုတ်ဘဲ လက်တွေ့
ကစားပြခြင်း၊ စာဖြင့် အသေးစိတ်
ရေးသားဖော်ပြခြင်း ပြုပါသည်။

စာရေးသူမှာ ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း
သင်ကြားပေးသော သိုင်းပညာရပ်များ
ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုးဖြင့် ယနေ့ထက်
တိုင်အောင် ထိမ်းသိမ်းထားဆဲဖြစ်ပါ
သည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း
၏ သိုင်းကွက်များကို စာရေးသူက
မိမိရရ တိတိကျကျ သရုပ်ဖော်နိုင်ခြင်း
ပင်ဖြစ်ပါသည်။ (စာရေးသူသည်
"လေသိုင်းဆရာ" မဟုတ်ပါ။)

ရွှေပုဆက်ဖတ်ပါရန်

ဇက်ခိုင်, ဇက်စောင်း

မနှိပ်တောင်း

ကျော်စု (LL.B)

နေပူထဲတွင် ခရီးသွားခဲ့ရသဖြင့် ချွေးများ ရွဲရွဲစိနေသည်။ မွန်းလွဲပိုင်း၌ အိမ်ပြန်ရောက်ချိန် မိုးအုံ့လျက်ရှိ၏။ နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်လောက်အောင် ပူအိုက်လှသည်။ ရေချိုးမှ ဖြစ်တော့မည်။

တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် ရေလောင်းချိုးလိုက်၏။ ရေချိုး၍ မဝနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ရေချိုးပြီးသည်နှင့် ပြန်၍ ပူအိုက်နေမြဲ။ ထို့ကြောင့် အိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် ယပ်တောင် တဖျပ်ဖျပ် မရပ်အောင် ခတ်နေရပြန်သည်။

လွန်ခဲ့သော ရက်များအတွင်း လမ်းကြမ်းကြမ်းတွင် ကားတစ်လှည့်၊ ဆိုင်ကယ်တစ်လှည့် တစ်နေကုန် စီးခဲ့ရသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ကိုင်ရိုက်ထားသလို ဖြစ်နေသည်။ အကြောများ တင်းတောင့်နေသလို ခံစားရ၏။

ညဦးပိုင်း ပူအိုက်သဖြင့် အပေါ်ပိုင်း အင်္ကျီချွတ်ကာ ကြမ်းပြင်၌ အဝတ်မခင်းဘဲ သင်ဖြူဖျာသာခင်း၍ အိပ်ချလိုက်၏။ ပင်ပန်းထားမှုများကြောင့် မကြာမီပင် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်သွားလေသည်။

နံနက်ပိုင်း အိပ်ရာမှ နိုးချိန်တွင် မိုးသည်းသည်း ရွာနေသည်။ ရာသီဥတု အေးမြနေသည်။ အိပ်ရာမှ ကုန်းထလိုက်၏။

'အား...ကျွတ်...ကျွတ်'

ကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းနေသည်။ နောက်ကြော့လက်ပြင်မှာ အောင့်နေသည်။ လည်ပင်းလှည့်၍ ချောင်းလှည့် နာကျင်လှသည်။

ဇနီးသည် လာထူပေးမှ အိပ်ရာမှ ထနိုင်ခဲ့၏။

ဦးခေါင်းကို အောက်သို့ ဝှံ့ကြည့်၏။ အပေါ်သို့မော့၍ လှန်ကြည့်၏။ အနည်းငယ်မျှသာရသည်။ နာကျင်မှုဝေဒနာကြောင့် များများမလုပ်နိုင်။ ဦးခေါင်းကို ဝဲဘက်သို့ လှည့်စောင်းကြည့်၏။ သိပ်မရ။ ဇာတ်ခိုင်ခြင်းဝေဒနာအား ကိုယ်တိုင်ကြုံရလေပြီ။

'ဈေးထဲမှာ အနိုင်သည် ဖိုးလှစမ်း ရှိတယ်။ ခေါ်နိုင်ခိုင်းလိုက်ပါလား'

ဇနီးသည် အကြံပေးချက်ကို လက်ခံခွင့်ပြုလိုက်၏။ ဤဝေဒနာကို ကြာရှည်မခံစားနိုင်။

'အား...အား...နာတယ်။ ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါဗျာ'

အနိုင်သည်က တံတောင်တွေနှင့် ထောင်း၏။ လက်မနှင့်ထိုး၏။ သန်မာသော လက်ချောင်းများနှင့် ဖျစ်ညှစ်၏။ ဦးခေါင်းကို ဆွဲလှည့်၏။ တစ်ကြိမ်မှ အနိုင်မခံဘူးသူဖြစ်၍ နာကျင်မှု ပို၍ ခံစားနေရသည်။

အချိန်တစ်နာရီခန့် ကြာအောင် နှိပ်နယ်ပေးပြီး ပြန်သွားလေသည်။ နံနက်ပိုင်း နှိပ်ထားသော အရိုက်ကြောင့် တစ်နေကုန် နာကျင်နေသည်။ ညနေပိုင်း၌မူ ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်း တစ်ခုလုံး လှုပ်ရှား၍ မရတော့။ ဦးခေါင်းမှာ နည်းနည်းမှပင် မလှုပ်နိုင်။ ပိုဆိုးသွားပြီ။

'ကျောက်မီးသွေးရုံ ဆရာမိ ပို့ပေးပါ'

မော်လမြိုင်၌ အကြောကု နာမည်

ကြီးသူ ဆရာဦးထွန်းဝင်းထံ ပို့ခိုင်းရ၏။

'အပြင်က အအေးပတ်ဖွဲ့ပြီး အတွင်းက အပူ အပြင်ယထွက်နိုင်လို ဖြစ်ရတယ်။ ဇက်စောင်း, ဇက်ခိုင်တာကို အရမ်းသွား ဖန်သင့်ဘူး။ နာတဲ့နေရာကို သွားနှိပ်ရင် ပိုနာမှာပေါ့။

ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကြက်သားတွေ၊ အကြောတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတာ။ ညအိပ်ရင်း ဟိုလှည့်ဒီစောင်းကြောင့်လဲ အဆင်မသင့်ရင် အကြောနဲ့ ကြက်သားညှပ်ပြီး လက်ပြင်ပုံတာတို့ အကြောခေါက်တာတို့ ဇက်စောင်းတာတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

ဆေးဝါးလဲ မလိုဘူး။ နှိပ်ဖို့လဲ မလိုဘူး။ အနှိပ်ပတ်တိုင်း အန္တရာယ် ပိုကြီးသေးတယ်။ တချို့ဆိုရင် ဘာမှ မဖြစ်လောက်တာကို သွားနှိပ်ပေးတော့မှ အကြောပြတ်၊ အကြောသေတွေ ဖြစ်သွားကြရတယ်။ အကြောအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိမှ သယံဇာတအင်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းက ချွတ်ယွင်းချက်ကို ပြုတ်တတ်မှ လက်နှိပ် ပြုပြင်မှုဟာ အကျိုးများနိုင်မယ်'

ဆရာမှ ထိုသို့ ရှင်းပြပြီး ကျွန်ုပ်၏ နဖူးအလယ်တွင် လက်ညှိုးလက်မ တို့နှင့် (၁၅)စက္ကန့်မျှ ထောက်ထားပြီး ဦးခေါင်းကို ထက်အောက် ဝဲယာ လှည့်ခိုင်းသည်။

ထိုနောက် နာခေါင်းရင်း တစ်ဖက် တစ်ချက်ကို ထောက်သည်။ မေးစေ

ကို ထောက်သည်။ ပန်းအရေ၊ ဘက်ကိုတစ်ဖက်တစ်ချက်ထောက်သည်။

ဦးခေါင်း အနောက်ဘက်မှ လက်ပြင်ကြောတစ်လျှောက်ရေနှေး ဝတ်ကပ်ခိုင်းသည်။ မိနစ်ပိုင်း အတွင်း အနာအကျင်မရှိဘဲ သက်သာသွားတော့၏။

* ဖျားကိုပုတ်ထား... လက်ပြင်ကြောပိုင်း၊ ဇက်ခိုင်းခြင်း ထိခရာထွေ ခံစားရရင် မရှိပါ။ ဦးခေါင်းဖျားကြောကို ယိုကြီးပြီး လက်ပြင်နှစ်ဖက်ကို ရေနှေးဝတ်ကပ်ပေး။ တစ်ကြိမ်မှာ (၁၅)မိနစ်လုပ်ပါ။

တစ်နေရာလေး၊ ငါကြိမ်လုပ်ပေး။ သုံးရက်သလောက်ဆိုရင် ဖျားကိုပြီး၊ ညာဘက်လက်ပြင်ကြော နာကျင်ရင် ဘယ်ဘက်ကစပြီး ရေနှေးဝတ်ကပ်၊ ဘယ်ဘက်လက်ပြင်ကြော နာကျင်ရင် ညာဘက်ကစပြီးကပ်၊ ထန်ကျွတ်ဘက် ယို*

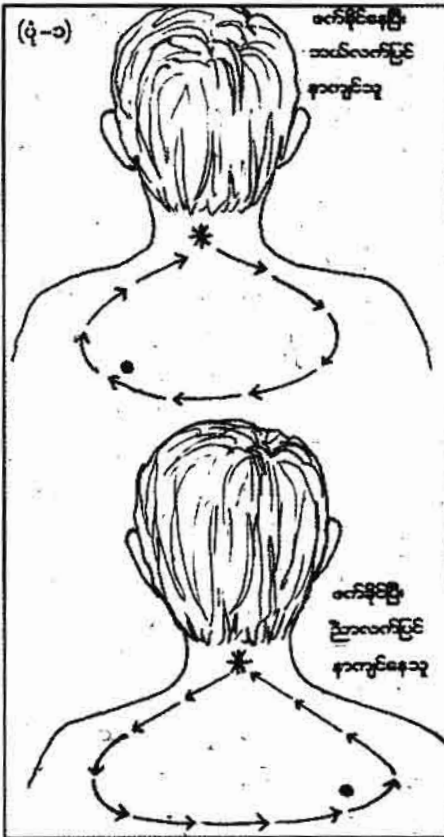
ဦးခေါင်းပိုင်း အအေးပတ်ခြင်းဖြင့် မိုးရာသီတွင် ယခုလို ဝေဒနာမျိုး မကြာခဏ ပြစ်တတ်ပါသည်။ စိုးရိမ်မှု လွန်ကဲလျှင် ပို၍ ခံရတတ်၏။ စိုးရိမ်ရန် မလိုပါ။

ကျုံ့နေသော အကြောများနှင့် ကြွက်သားများကို အပူပေးပြီး ပြန်လည် နိုးကြားစေခြင်းဖြင့် အလွယ်နှင့်ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ဇက်စောင်း၊ ဇက်ခိုင်းခြင်း အတွက် ရေနှေးဝတ်ကပ်ပုံမှာ ရေဖလားတွင် ရေနှေးထည့်ပြီး လက်ကိုင်ပဝါနစ်ပါ။ ရေညစ်ပြီးမှ အပူငွေ့ ကျန်နေသော ပဝါကို စုလုံးကိုင်၍ ဇက်မှ လက်ပြင်၊ လက်ပြင်မှ နောက်ကြော၊ နောက်ကြောမှ လက်ပြင်၊ လက်ပြင်မှဇက် တစ်ပတ်လည် အသားပြင်တွင်ခပ်ဖိစိကပ်ပေးရပါမည်။

* * * (၃-၁)

ဇက်ခိုင်းဝေဒနာမဟုတ်ဘဲ လက်ပြင်

ပုပ်ခြင်းဝေဒနာ ရိုးရိုးသာဆိုလျှင် ညာလက်ပြင်ကြောပုပ်၍ နာကျင်မှု ခံစားရလျှင် ဝဲလက်ကို ဖျော့ထားပြီး ညာလက်ချောင်းများဖြင့် ဝဲလက်ကောက်ဝတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ပါ။ ထို့နောက် လက်တစ်ကိုင်စာ လက်ဖျံဘက်ရွေ့၍ ဆုပ်နယ်ဖျစ်ညှစ်ပါ။

ဤနည်းအတိုင်း လက်မောင်းရင်းရောက်သည်အထိ ဖျစ်ညှစ်ပြီးမှ နောက်တစ်ကြိမ် လက်ကောက်ဝတ်မှ ပြန်စပါ။ တစ်ကြိမ်လျှင် (၁၀)မိနစ်ခန့်၊ တစ်နေ့လေး၊ ငါကြိမ် သုံးရက်ခန့်လုပ်လျှင် လုံးဝ ပျောက်ကင်းသည်။

ဝဲဘက်လက်ပြင်ကြော ပုပ်၍ နာကျင်နေလျှင် ညာလက်ကို ဖျော့ထားပြီး ဝဲဘက်လက်ချောင်းများဖြင့် ညာလက်ကောက်ဝတ်မှ ညာလက်မောင်းရင်းထိ အဆင့်ဆင့် ဖျစ်ညှစ်ပေးရသည်။

ထိုသို့ လုပ်ပြီးတိုင်း နောက်ကြော လက်ပြင်တို့ကို ဇက်ခိုင်းသူ ရေနှေးဝတ်ကပ်ပေးအတိုင်း ဆန့်ကျင်ဘက်လှည့်၍ ရေနှေးဝတ် ကပ်ပေးရမည်။ ကြွက်သားနှင့် အကြောကို နှိုးဆွပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အထူးသတိပြုရန်မှာ...

ထိုရက်များအတွင်း အအေးစာများရှောင်၊ အပူစာများစား၊ ရေအေးမသုံးရ၊ ရေနှေးနှင့် မျက်နှာသစ်၊ လက်ဆေး၊ ရေနှေးနှင့်သာ ရေချိုးပါ။ လုံးဝ ခေါင်းမလျှော်ရ။ ဦးခေါင်းကို ၁ ရေဖလားထိစေနှင့် ရေနှေးသာ သောက်ပါ။

ဤဆောင်းပါးသည် ဇာတ်လမ်းဆင်၍ ရေးသားထားခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့က တွေ့ရှိ ပြန်လည် တင်ပြထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အရေးကြီးက လက်တွေ့ ပြုစုပေးနိုင်ကြစေရန် ဖော်ထုတ်တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

* * * (၃-၂)

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

ဇာတ်အိတ်အိတ် အပေါ်ရောက်၏

သောဇာတ်
(သဏ်)

စာရေးသူမှာ ဦးမြမောင်အား ဘော်
ငရဲမီးခံနှင့် ကြေးငရဲမီးခံတတ်နှစ်
ပါးကို ပေါင်းပြီးထိုးရန် မှာကြားလိုက်
၏။ ထိုပေါင်းပြီးတတ်နှစ်ပါးကို မီးခံ
နာ တတ်ပြဒါးတွဲတတ်သားကို ကျွေး
ပြီး ချက်ရန်လည်း မှာလိုက်၏။

သူက ထွက်ရပ်တတ်လုံး စီရင်ချင်
သည်ဆို၍ ဤကဲ့သို့ ခိုင်းလိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။

အဂ္ဂိရတ်ပညာ၌ ရုပ်နာမ်တတ်ရိုက်
သဘောကိုသိရ၏။ လောကုတ္တရာ
ပညာ၌ ဤကားရုပ်၊ ဤကားနာမ်ဟု
ခွဲခြား၍သိခြင်းကို နာမရူပပရိစ္ဆေဉာဏ်
ဟုခေါ်၏။ ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြစ်၏။

လောကီပညာ၌ ဝိဇ္ဇာမယဉာဏ်
ဦးစီးရ၏။ ဓာတ်တို့၌ရှိသည့် ဂုဏ်သတ္တိ
နှင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုကို သိရ၏။

ဘော်ဓာတ်သည် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
နှင့်တူ၏။ ကြေးသည်ကာမအညစ်ကြေး
ထူပြောသည့် ပြည့်တန်ဆာနှင့်တူ၏။

လူတို့၌ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိဖြစ်
မှ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြစ်နိုင်၏။
ဓာတ်တို့၌လည်း အညစ်အကြေးသုဒ္ဓိ
စင်ကြယ်မှလောကီသိဒ္ဓိ လောကုတ္တရာ
သိဒ္ဓိကို ပြီးစေနိုင်၏။ မနေ့နိုင်လျှင်
သဘောပိုင်၏။ သဘောပိုင်လျှင်
ဓာတ်နိုင်၏။ ကြောင်းကျိုးနိယာမ
သဘောတရားဖြစ်၏။

ဘော်နှင့်ကြေးတို့ကို တွဲလိုက်လျှင်
ကြေး၏အညစ်အကြေးကြောင့် ဘော်

လည်း မူလရုပ်ပျက်၍
အညစ်အကြေး ပေကျဲ့သွား၏။

နာသည် ရေနှင့်တူ၏။ ရွံ့ညွှန်ပေကျဲ့
လျှင် ရေဖြင့်ဆေးကြောက စင်ကြယ်
၏။ ဓာတ်တို့၏ အညစ်အကြေးကို
နာဖြင့် ဆေးကြောက စင်ကြယ်၏။

ဤသဘောကိုရည်၍ ဦးမြသောင်း
အား ဓာတ်လုံးကို နာပြဒါးတွဲပြီး
အသားနှင့် လှည့်ခိုင်းခြင်းဖြစ်၏။

သူကတော့ အဘယ်ကြောင့် ဤ
ကဲ့သို့ ခိုင်းသည်ကို သိမည်မဟုတ်ပေ။
ယင်းဓာတ်ကို နာပြဒါးကျွေးပြီး နာနာ
ချက်လိုက်လျှင် ဓာတ်တို့၌ရှိသည့်
ပြဒါးဓာတ်သား စင်ကြယ်ပြီး ကျန်ရစ်
ခဲ့၏။

ထိုပြဒါးဓာတ်သည်သာ အစွမ်း
ထက်၏။ ဓာတ်တို့၏သဘောသည်
တစ်ပါးတည်း၊ တစ်မယ်တည်း၊ အစွမ်း
မထက်တတ်ပေ။ ဓာတ်တို့ကို လေးပါး
စုံအောင်စီရင်ရ၏။

အင်းတို့၌ အနည်းဆုံး လေးကွက်
အင်းရှိရ၏။ ထိုလေးကွက်အင်း၌ စမ
လေးလုံးသွင်း၍ အဝင်၊ အထွက်နက္ခတ်
မိအောင် စီရင်တတ်လျှင် သိဒ္ဓိပြီးစီး၏။

ထိုနည်းတူပင် ဓာတ်တို့၌ အနည်း
ဆုံး ဓာတ်လေးပါးကို စီရင်ရ၏။ ဓာတ်
လေးပါးပေါင်းမိသွားလျှင် စမလေးပါး
ဖြစ်သွား၏။ မင်းတို့၌ အာဏာစက်

ရို၏။ တန်ခိုးရှိ၏။ မင်းလေးပါးဓာတ်
တို့သည် အစွမ်းထက်ကြ၏။ တန်ခိုးသိဒ္ဓိ
ကြီးမားကြ၏။

ဦးမြသောင်းမှာ ဘော်နှင့်ကြေးဓာတ်
နှစ်ပါးကို ဓာတ်လုံးထိုးပြီး ထွက်ရပ်
သိဒ္ဓိစီရင်ချင်၏။ ဤဓာတ်နှစ်ပါးတည်း
ဖြင့် ထွက်ရပ်မသွားနိုင်ပေ။

ထွက်ရပ်သိဒ္ဓိဓာတ်လုံး ဖြစ်အောင်
စာရေးသူမှ အဂ္ဂိရတ်ပညာ၏ နက်နဲမှု
သဘောကို ဖော်ဆောင်ပေးခြင်းဖြစ်၏။
ဤဆောင်းပါးကို ရေးနေစဉ်မှာပင်
ဦးမြသောင်းမှာ စာရေးသူထံသို့ ရောက်
ရှိလာ၏။

‘ဆရာဦးသောင်းမြင်ရှိလား’
‘ရှိပါတယ်၊ ဟာ ဦးမြသောင်း လာ’
‘ကျွန်တော်လဲကျန်းမာရေးမကောင်း
သေးတာနဲ့ ဆရာထိုးခိုင်းတဲ့ ကြေးနီကို
မထိုးရသေးဘူး’
‘ရပါတယ်ဗျာ၊ နေကောင်းတော့မှ
ထိုးပါ’

‘ဘော်နဲ့ကြေးကို ကျွန်တော် ပေါင်းထိုးပြီး
ပြီဆရာ၊ ဆရာပြောသလို အားလုံးဖြစ်တယ်။
ကျန်တဲ့ ဘော်နဲ့ကြေးရောပြီး ဓာတ်သားကို
ကျွန်တော် ဆန့်ကျင်ပြုထိုက်တယ် သိထားတာပဲ

ဆရာ
'အဲဒီဓာတ်လုံး မပါဘူးလား'
'ပါပါတယ် ဆရာ'
'ပြစ်မီးပါဦးဗျာ၊ ဓာတ်ကိုကြည့်ရ
အောင်'

ဦးမြသောင်းမှာ သူ့ဓာတ်လုံးကို
ပြခိုင်းမှ ပြတော့သည်။ ဦးမြသောင်း
မှာ မှတ်ဉာဏ်အားနည်းပုံ ရသည်။
စာရေးသူက ပြောသည့်စကားကို
လေးလေးစားစား နားထောင်ပြီး
မှတ်သားမှုကြိုက်သည်။ သူက ထပ်ခါ
တလဲလဲ မေးတတ်သည်။

'ဆရာ ဒီဓာတ်လုံးထွက်ရပ်သွား
သလား'

'ဓာတ်ကိုသိရင်တော့ ထွက်ရပ်သွား
ပါတယ်။ ခင်ဗျားဓာတ်က မစင်ကြယ်
သေးဘူး။ ဓာတ်တစ်ခုဟာစင်ကြယ်မှ
လောကီသိဒ္ဓိရော၊ ထွက်ရပ်သိဒ္ဓိရော
ပေါက်ရောက်တယ်။

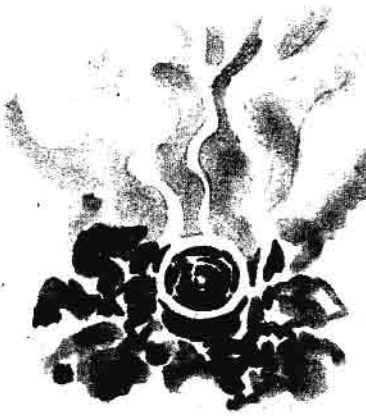
ကျွန်တော်က ကိုယ်တွေ့တွေ
ရှိတယ်။ ခင်ဗျားကို ပြောပြနေရင်
ရှည်မယ်။ အဲဒီအကြောင်း နောက်မှ
ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးလိုက်ဦးမယ်။
ဒီဓာတ်ကို အထက်ရောက်အောင်
တက်ဖို့ ခင်ဗျား ပထမစင်ကြယ်အောင်
ထိုးရမယ်။ သေသေချာချာမှတ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ ဆရာ။ ကျွန်တော်
စာရေးပြီးမှတ်မယ်'

'မူလ ဒီဓာတ်ဟာ ဘော်နဲ့ကြေးနီ
နှစ်ပါးပဲ ရှိတယ်။ မင်းလေးပါးဖြစ်အောင်
လုပ်ခိုင်းတာ၊ မင်းလေးပါးဓာတ်မှ
တန်ခိုးရှိတယ်။

အခု ဒီဓာတ်မှာ ဘော်ပြဒါးပဲကျန်
တယ်။ ဘော်ဂဠုန်ကို ရေနတ်နဂါးနဲ့
အကာသနဂါးနှစ်ကောင်ကျွေးလိုက်လို့
ဘော်ဂဠုန်အားရှိသွားပြီး ဒီဘော်ဂဠုန်
ဟာ ရုပ်ပဲရှိတယ်။ နာမ်မရှိဘူး။

ဓာတ်တို့ရဲ့သဘော၊ ရုပ်ချည်းသက်

သက်ဆိုလဲ ရူပ(၁၆)ဘုံရှိ ဗြဟ္မာဘုံသား
နဲ့တူတယ်။ နာမ်ချည်းသက်သက်ဆိုလဲ
အရူပ(၄)ဘုံရှိ ဗြဟ္မာဘုံသားနဲ့တူတယ်။
ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါးပြည့်စုံမှ ကာမသုဂတိ
(၇)ဘုံသားနဲ့တူတယ်။ ဒါကြောင့်
ခင်ဗျား ဒီဘော်ဂဠုန်ကို နာမ်သက်
သွင်းရမယ်မှတ်နော်'

- 'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ'
- စိန်ပြင်းသွား (၁)ပု
- ပန်းသေးဟင်ရိုင်း (၁)ပု
- ကျောက်ဆေးနန်း (၁)ပု
- ကျည်ထောက်ကန် (၁)ပု
- ဆား (၅)ကျပ်သား
- ယမ်း (၅)ကျပ်သား
- လက်ချား (၅)ကျပ်သား
- ဖက်သာ (၅)ကျပ်သား

အဲဒီဆေးရှစ်ပါးတို့ကို အမှုန့်ပြုပြီး
သံပရာရည်နဲ့ နေမှာ (၇)ရက်ချက်၊
သံပရာရည်ခန်းလျှင် ထပ်ထည့်။
နေမှာချက်စဉ် ဝါးခြမ်းတုတ်ချောင်းနဲ့
ခဏခဏမွှေပေး။

(၇)ရက်ပြည့်လို့ ဆေးခြောက်သွား
တာနဲ့ ဆေးအလုံးကို သံဇွန်းနဲ့ခြစ်ယူ
ပြီး လုံမှာထည့်။ လုံငှားဖုံး ဖုံးပြီး လေဖို
နဲ့ချက်။

ချော်ရည် ကြည့်လာတဲ့အခါ အဲဒီ
ဘော်ဂဠုန်ဓာတ်လုံးကိုထည့်ပြီး လေဖို

(၇)ရက်ဆိုက်၊ ဓာတ်လုံးအသက်ဝင်ပြီ
မပြီးသေးဘူး နောက်ဆုံးအဆင့်တက်
ရဦးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ပြောပါ ဘာဆက်
လုပ်ရဦးမလဲ'

'နဂါးတစ်ကောင်၊ ဖားဆယ်
ကောင်ဆိုတဲ့မူအရ ဒီအသက်သွင်းပြီး
ဘော်ဂဠုန်ကို ရွှေ (၁၀)မူးသား ကျွေး
ရမယ်။ ရွှေ(၁၀)မူးသားကို ခြင်္သေ့နို့ရည်
ပင်နဲ့ အထက်အောက်နိုးပြီး နက်လာ
တဲ့အထိ ထိုးရမယ်။

ရွှေနက်ပြီးသေမှ (၁)မူးသား ဆယ်
ကြိမ်ကျွေးရင် သိဒ္ဓိဝင်ဓာတ်လုံးဖြစ်ပြီး
ဉာဏ်ရှိသလို သုံးလို့ရပြီ။ အုန်းစိမ်း
တစ်လုံးကို ထိပ်ထဲလုပ်ပြီး အပေါက်
ဖောက်၊ ဖိုမှာတင်ပြီး အပူပေး။ အဲဒီ
အုန်းစိမ်းရည်မှာ ဓာတ်လုံးကို ခံရည်
လောင်။

အဲဒီအုန်းစိမ်းရည်ကိုသောက်၊ အုန်း
အလုံးတစ်ရာကျော်ရင် ထွက်ရပ်သိဒ္ဓိ
ပြီးတယ်။

သိဒ္ဓိရအောင်လုပ်တဲ့နည်းတွေ များ
ပါတယ်။ ခင်ဗျား ဉာဏ်ရှိရင်ရှိသလို
လုပ်လို့ရပါတယ်။ ကဲ ဘယ်နှယ့် လဲ'

'ဆရာပြောတဲ့နည်းဟာ သဘာဝ
ကျပါတယ်။ လုပ်ဖို့တော့ မလွယ်ဘူး'

'ဘယ်လွယ်လိမ့်မလဲဗျာ။ လွယ်ရင်
ခက်ကုန်မှာပေါ့။ မြန်ချင်ရင် ဝီရိယအား
ကောင်းရမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာ။ ကျွန်တော် ကြိုးစား
ပါ့မယ်။ ကျေးဇူးပါပဲဆရာ'

ငုပ်မိသဲတိုင် တက်နိုင်ဖျားရောက်
ဆိုသည့်စကားအတိုင်း အဖျားတိုင်
အောင် ပေါက်ရောက်ကြပါစေ
သတည်း။

သဗ္ဗေပုရေန္တသက်ဌာ
သောင်းမြင့် (သထုံ)

၂၀၁၇

ထူးဆန်းသော ဆေးဆရာနှင့်

အဖြေပရှိသော ပညာ

ရှောင်ဆန်လင်း
(၁၅-၆၅)

အထင်အရှား ရှိနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
ဤလမ်းမကြီးကို ဗန်းမော်မှ ထွက်
၍ (၁၀)မိုင်ခန့်မျှသာ ကတ္တရာလမ်း
ရှိသည်။ ထိုမှ ကျော်လွန်လျှင် မြေသား
လမ်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ [ယခုလက်ရှိ

အချိန်တွင် မိုင်(၄၀)ခန့်မျှ ကတ္တရာလမ်းလမ်း
ပြီးနေပြီဟု သိရသည်။]
နယ်မြေငြိမ်းချမ်းမှု မရှိခြင်းနှင့်
ဆင်းရဲမွဲတေခြင်းတို့ကြောင့် မြို့ကြီး
နှစ်မြို့ကို ဆက်သွယ်ထားသော လမ်းမ
ကြီးသည် ရာစုနှစ်ဝက် ကျော်လာသည်
အထိ ထူးခြားတိုးတက် ကောင်းမွန်လာ
ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။
ကချင်ပြည်နယ်ကလည်း မိုးများ
သောဒေသဖြစ်သည်။ မိုးရာသီတွင်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၇

ကချင်ပြည်နယ် ဗန်းမော်မြို့နှင့်
နယ်မြေငြိမ်းချမ်းမှု မရှိခြင်းနှင့်
ဆင်းရဲမွဲတေခြင်းတို့ကြောင့် မြို့ကြီး
နှစ်မြို့ကို ဆက်သွယ်ထားသော လမ်းမ
ကြီးသည် ရာစုနှစ်ဝက် ကျော်လာသည်
အထိ ထူးခြားတိုးတက် ကောင်းမွန်လာ
ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။
ကချင်ပြည်နယ်ကလည်း မိုးများ
သောဒေသဖြစ်သည်။ မိုးရာသီတွင်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၇

မြေသားလမ်းသည် ရွံ့ဗွက်ထသော လမ်းဖြစ်သွားပြီး မော်တော်ကားလမ်း သွားလာရန် ခက်ခဲသွားသည်။

ထို့ပြင် တောင်ကျချောင်းများ ရေစီးကြမ်းနှင့် မခိုင်ခံ့သော တံတားများကလည်း လမ်းကို အတားအဆီး ဖြစ်စေလေသည်။

ဤလမ်းမကြီးပေါ်တွင် ဗန်းမော်မှ (၄၅)မိုင်ခန့် အကွာအဝေးတွင် စီခန်းကြီးရွာ တည်ရှိသည်။ ပွင့်လင်းရာသီတွင် ဗန်းမော်မှ ကားများ ရောက်ရှိလာတတ်သော်လည်း မိုးရာသီတွင် ကားများ သွားလာရ ခက်ခဲ၏။

စီခန်းကြီးရွာအနီးမှ စီးဆင်းသွားသော လမ်းပေါ်တွင် မိုင်ဝက်မျှ အကွာအဝေး ရောက်ရှိလျှင် စင်းခန်းချောင်းမှာ ပေါင်းဆုံလေသည်။ စင်းခန်းချောင်းကား ဧရာဝတီမြစ်သို့ စီးဆင်း ဝင်ရောက်သည်။

စီခန်းကြီးရွာသားများသည် လမ်းပေါ်ချောင်းရေကို သုံးစွဲကြသည်။ စီခန်းကြီးရွာမှာ နေထိုင်သော ဒေါ်အေးရှင်သည် လမ်းပေါ်ချောင်းအတွင်း ရေချိုးအဝတ်လျှော်လုပ်ရင်း မြေဖဝါးကို သံစူးလာခဲ့သည်မှာ နှစ်ရက်တာ ကြာခဲ့ပြီ။

အနာက မသက်သာ၍ ရက်ကြာလာလျှင် မေးခိုင်ရောဂါပိုး ဝင်ပြီး ဒုက္ခရောက် (အသက်အန္တရာယ်ရှိ) နိုင်ကြောင်း ဒေါ်အေးရှင် သိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းဝေးအောင် ဆေးတစ်ချောင်းလောက် ထိုးချင်သည်။

သို့သော် ရွာမှာ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အားကိုးအားထား ပြုနေရသော ဆရာအေးချိုသည် ယခုအခါ ရွာမှာမရှိ၊ ဗန်းမော်ကို ဆင်းသွားသဖြင့် အခက်ကြုံတွေ့နေသည်။

စင်စစ် ဆရာအေးချိုကို မျှော်ရတာ

အားမရှိလှပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗန်းမော်တွင် ဆရာအေးချို၏ ဗိသားစု နေထိုင်သည်။ ဆရာသည် သူ့အိမ်ကို ပြန်ရောက်တုန်းမှာ ရက်အတန်ကြာအောင် နေလေ့ရှိသည်မှာ သဘာဝဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဆေးများဝယ်ယူပြီး ပြန်လာတတ်သည်။

ပြန်လာလျှင်လည်း ခရီးဖြောင့်အောင် ပြန်လာနိုင်လေ့မရှိ။ ကားလမ်းတစ်လျှောက်ရှိ ကျေးရွာများ ဖြစ်ကြသော မန်သာ၊ သံတံတား၊ စီကော် အစရှိသော ရွာများတွင် အခြေချပြီး လူနာများကို ဆေးကုသည်။ ပြီးစီးမှ တစ်ရွာပြီးတစ်ရွာ ကူးပြီး နောက်ဆုံးတွင် စီခန်းကြီးရွာကို ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။

'အမေရှင်... အမေရှင်... ရှိသလား' အိမ်အောက်မှ အော်ခေါ်သံကြောင့် ဒေါ်အေးရှင် အတွေးပြတ်သွားသည်။

'ဟဲ့... ဘယ်သူလဲ မသိဘူး။ အိမ်ပေါ်ကိုသာ တက်လာခဲ့တော့ကွယ်' ရွာလူကြီး ဦးပျော်ဘွယ်၏ သမီးဖြစ်သော ခင်ကြိုင်အမည်ရှိ မိန်းကလေး ဖြစ်နေသည်။ ခင်ကြိုင်တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်၊ နောက်မှာ မျက်နှာစိမ်းဖြစ်သော အသက်(၅၀)ခန့် လူတစ်ယောက်လည်း ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နှင့် တက်လာသည်။

'အမေရှင် ခြေထောက်ကို သံစူးထားလို့ ဘယ်မှ မသွားနိုင်ဘူး သတင်းကြားလို့ ဆေးဆရာတွေ့တာနဲ့ ကျွန်မ ခေါ်လာခဲ့တယ်။ သူ ကုပေးနိုင်တယ်လို့ ပြောတယ်။ ဆရာအေးချိုကို အမေရှင် မျှော်နေလို့ ထူးခြားလာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဗန်းမော်ကို ဆရာထွက်သွားတာ (၁၀)ရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ တစ်လကျော်မှ ဆရာ ပြန်လာလေ့ရှိတယ်။ ရက်ကြာဦးမှာ သေချာ

တယ်' 'အေးပါ ခင်ကြိုင်ရယ်... သမီးပြောတာ မှန်ပါတယ်။ တို့ရွာမှာ အားကိုးစရာက ဆရာအေးချိုပဲ ရှိတာကိုး။ ခုလို ရွာမှာမရှိရင် အသင့်ရှိတဲ့ဆရာ ကုပေးလို့ ရပါတယ်။ ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါ ပျောက်ကင်းရင် ပြီးတာပါပဲ'

ဆေးဆရာ ဆိုသူကလည်း... 'စိတ်ချပါ အစ်မ... ဒါလောက်ဖြစ်တာ လေးကို ကျွန်တော် ဆေးကုလိုက်ရင် ပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ကျွန်တော် ဆေးကုသလို မပျောက်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်လက်ကို ဝါးနဲ့ ခုတ်ဖြတ် ဖယ်လိုက်မယ်' ဟု ဝင်ပြောသည်။

'အိုး... လက်ကိုတော့ မဖြတ်လိုက်ပါနဲ့ကွယ်' ဒေါ်အေးရှင်က ပြောရင်းရယ်သည်။ ဆေးဆရာကို ထားခဲ့ပြီး ခင်ကြိုင် ပြန်သွားသည်။

ဆေးဆရာကို တွေ့မြင်ရုံကား အထင်ကြီးစရာ မရှိပေ။ အရပ်ပုပု အသားညိုညိုနှင့် ဦးခေါင်းတွင် နီကြောင်ကြောင်ဆံပင် ခပ်ရည်ရည် ဖြစ်သည်။

အရောင်အဆင်း မွဲနေသော ပုဆိုးကို ခပ်တိုတို ဝတ်ထားသည်။ အင်္ကျီစပိတ် အနီရောင်နှင်းနှင်းနှင့် ဖြစ်သည်။ ခက်သည်က ဆေးဆရာမှာ လက်ချည်းဗလာနှင့် ဘာမှ မပါလာ၍ မည်သို့မည်ပုံ ဆေးကုသမည်နည်း စဉ်းစားရခက်၏။

'ကျွန်တော့်ဆီမှာ ဘာဆေးဝါးမှ မပါလဲ အစ်မ ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွားစေဖို့ပဲ။ ဘာမှ စံသယ မရှိနဲ့' ဒေါ်အေးရှင် စိတ်ထဲမှ ဆင်နေတာကို ဆရာက သိနေ၍ အားနာစရာဖြစ် သွားသည်။

'အစ်မတို့အိမ်မှာ ရှောက်သီး နို့လား'

'ရှောက်သီးခြမ်းတော့ မီးဖိုချောင်မှာ နို့နေသေးတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ အဲဒီရှောက်သီးခြမ်း ယူ လာခဲ့ပါ။ လှီးဖို့ ဓားကိုပါ ယူခဲ့ပါ'

ရှောက်သီးခြမ်းကို ဆရာသည် ဓား နှင့် အစိတ်စိတ်ပိုင်းသည်။ အားလုံးကို ပိုင်းရလေသည်။ ရှောက်သီးပိုင်းများ ကို တစ်ချင်းယူပြီး ဒေါ်အေးရှင်၏ ခြေထောက် အနာနေရာအား ဆရာ ကိုယ်တိုင် ပွတ်တိုက်ပေးသည်။

ထိုသို့ ပွတ်နေစဉ် ဆရာ၏ နှုတ်မှ အသံထွက်ဘဲ တစ်စုံတစ်ရာကို ရွတ် ဖတ်နေလေသည်။ ရှောက်သီးပိုင်း အားလုံး ကုန်သွားချိန်တွင် ဆရာ၏ ဆေးကုခြင်းလည်း ပြီးစီး၏။

'ကဲ...အစ်မ စိတ်ချနေလို့က်ပါ။ ခြေထောက်အနာက လုံးဝ ပြန်ကောင်း သွားပြီ'

ဒေါ်အေးရှင်၏ ခြေထောက်အနာ သည် ဆေးကုပြီးချိန်တွင် ပူနွေးနွေး အတွေ့ကို ခံစားရသည်။ ခြေချင်းဝတ် ကို လှုပ်ခါကြည့်ရာ သိသာစွာ အဆင် ပြေ၏။ ဆရာဆေးနှင့်တည့်ဟု ထင်ရ သည်။ စောင့်ကြည့်ရဦးမည်။

'ကဲ... အိမ်တိုင်ရာရောက် ဆေးကု လာပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်။ ဆေးကုခ ဘယ်လောက် ကန်တော့မှလဲ၊ ပြောပါ။ အားမနာ ပါနဲ့'

'ငွေကြေးပေးရာ မလိုပါဘူးဗျာ။ ဒုက္ခကြုံ နေရာတို့ကို ကူညီတာ ကျွန်တော့် အလုပ် ပါ'

'ဒီလိုဆိုရင် ခဏလောက် ဆရာ ထိုင်နေဦးနော်'

ထိုသို့ပြောပြီး ဒေါ်အေးရှင် အိမ်ခန်း ထဲ ဝင်သွားသည်။ ထို့နောက် သူ့အဘိုး

ကြီးဝတ်သည့် လုံချည်နှစ်ထည်၊ တိုက်ပုံအင်္ကျီတစ်ထည် လည်ကတုံး ရှစ်အင်္ကျီတစ်ထည်တို့ကို ယူဆောင် လာသည်။

'အသစ် မဟုတ်တော့ပေမယ့် အကြာကြီးဝတ်လို့ ရပါသေးတယ်။ ဒီအဝတ်အစားလေးတော့ လက်ခံပါ ဆရာ'

'သည်းခံပါ အစ်မ၊ ကျွန်တော် မယူပါရစေနဲ့ခင်ဗျာ'

'ဘယ်လိုလဲ ဆရာ... ငွေလဲမယူ၊ ဗစ္စည်းလဲ လက်မခံ ဘယ်လို လုပ်ရ မလဲ'

'ကျွန်တော်အတွက် ဘာမှ မလိုအပ်ပါဘူး။ လူတွေကို ကျွန်တော် ကူညီတာပါ'

'လူတွေ ဘယ်လောက်များများ ကူညီပြီးပြီလဲ၊ နောက်ထပ် ဘယ် လောက် ကူညီနေဦးမှာလဲ' ဆေးဆရာက ဘာမှ မပြောတော့ ဘဲ ပြုံးနေသည်။

'ဆရာ ထမင်းမစားရသေးဘူး ထင်တယ်'

'ဟုတ်ကဲ့' ဟု ဖြေရင်း အိမ်နံရံရှိ နာရီကို လှမ်းကြည့်သည်။ အချိန်က မွန်းတည့် (၁၂)နာရီထိုးရန် (၁၅)မိနစ် လိုသေး

၏။ ဆေးဆရာသည် ဥပုသ်စောင့်ထား နှ့် မွန်းတည့်ပြီလား သိချင်၍ နာရီ ကြည့်တာဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက် လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးဆရာကို နေ့ခင်းစာ ထမင်းကျွေးမွေးရန် အမြန် စီစဉ်ရလေသည်။

အချိန်ကို လုနေရ၍ အထွေအထူး စီစဉ်ရန် အခွင့်မသာတော့ပေ။ အိမ် မှာအသင့်ချက်ထားပြီးသော ထမင်း ဟင်းကိုသာ ချကျွေးခြင်း ဖြစ်၏။

ဆေးဆရာသည် ဆတ်သားခြောက် ဟင်းပန်းကန်ကို မနိုက်ဘဲ တွန်းလွှတ် သည်။ ဘူးရွက်ဟင်းချိုနှင့် ငရုတ်သီး ထောင်းကို ထမင်းနှင့် အားရပါးရ စားသုံးလေသည်။

ဆရာ ထမင်းစားပြီးချိန်တွင် အိမ်ရှိ ထမင်းဟင်း ကုန်သွားပြီ။ အိမ်သား များစားရန် ဒေါ်အေးရှင် ထမင်းပြန် ချက်ရဦးမည်။

'ဆရာ ဘယ်အရပ်ကို ပြန်မှာလဲ' 'စီကော်ရွာကို ပြန်မယ် အစ်မ' ယခုထက် ပိုမို စပ်စုမေးမြန်းလျှင် လူမှုရေးမှာ ရိုင်းရာကျသွားပေလိမ့် မည်။ စီခန်းကြီးနှင့် စီကော်ရွာသည် (၂)မိုင်သာ ကွာဝေးသည်။ စီကော် သည် အိမ်ခြေ(၅၀)မျှသာရှိသော ရွာ ဖြစ်၏။ (ယခုအခါ ထို(၂)ရွာကြား အိမ်ခြေများစွာ တိုးပွားလာနေပြီ) ဤဆရာသည် စီကော်ရွာသား ဧည့်သည်သာ ဖြစ်ရမည်။

'နောင်မှာ စီခန်းကြီးရွာကိုရောက်ရင် ထမင်းဝင်စားပါ။ ဆရာ့အတွက် အမြဲ တံခါးဖွင့်ထားပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ'

ဟု ပြောသွားသော ဆေးဆရာ သည် နောက်ထပ် ရောက်ရှိမလာ တော့ပေ။ ဒေါ်အေးရှင်၏ ခြေထောက်

ကို သံစူးသော ဒဏ်ရာသည်လည်း
လုံးဝပျောက်ကင်းသွားခဲ့သည်။

ဧည့်သည်ဆေးဆရာ၏ မရုဏ်းစီနီ

ထို့နောက် တစ်လခန့်
အကြာတွင် ဖြစ်သည်။

နံနက်ခင်းစောစောမှာ
စီကော် ရွာသားများ လှုပ်လှုပ်
ရွရွနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြ
လေသည်။ ပြဿနာကား တခြား
မဟုတ် ရွာရှိဇရပ်တွင် ရောက်ရှိရာညးခို
နေသော ဆေးဆရာသည် ဘာတွေ
အစားမှားသည်မသိ ဝမ်းလျှောပြီး
သေဆုံးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဆေးဆရာ၏ နာရေးက ရွာကို
လာရောက် ပတ်သက်၍ အားလုံး
မနေသာကြတော့ဘဲ ဝိုင်းဝန်းကြရ
သည်။

'ညဉ့်ဦးဝိုင်းအချိန်မျိုးမှာ ငါ့အိမ်က
နေ ကြည့်လိုက်ရင် ဇရပ်မှာ မီးထွန်း
ထားတာ အမြဲတမ်း မြင်တွေ့ရလေ့ရှိ
တယ်။ အဲဒါ ဇရပ်ကို လာကြည့်လိုက်
ရင် ဆေးဆရာ ဘုရားရှိခိုး ဒါမှမဟုတ်
တရားထိုင်နေတာ တွေ့ရတတ်တယ်။

မနေညကတော့ မီးရောင်ကို မတွေ့ရ
ဘူး။ ဒီဆရာ သူ့အရပ် ပြန်သွားပြီ
လားလို့ မနက်လင်းတာနဲ့ ငါ လာကြည့်
လိုက်တော့ ဆရာ အသက်မရှိတော့
ဘူး။ ငါ့စိတ်အထင်တော့ ညဉ့်ဦးဝိုင်း
ကတည်းက သေဆုံးတာဖြစ်မယ်'

တိရစ္ဆာန်ရပ်ကို ဆေးဆရာ ရောက်လာတာ
နှစ်လလောက် ရှိလွန်းပြီ။ ဆေးဆရာ
သာဆိုတယ်။ သူ့မှာ ဆေးဆိုလို့ လျက်ဆား
ထောင် ယီတူး၊ ရေမွန်နဲ့ ကုလိုက် ပရိတ်ဆန္ဒ
ကုလိုက်လုပ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ထူးခြားချက်က သူ ဆေးကု
ပေးလိုက်လို့ရင် အားလုံး ပျောက်ကင်း
တာမျိုးပဲ။ ဆေးကုခဲလဲ မထောင်းဘူးဆို

တော့ လူတွေက အထင်မကြီးကြဘူး။
စားကြီးစားကျန်ပဲ ကျွေးလိုက်ရင် ဆရာ
ကျန်းကျန်းထွေးထွေးတယ်'

စီကော်ရွာမှ ဦးဘခင်နှင့် ဦးမောင်
အေးတို့နှစ်ယောက် အချင်းချင်း ပြော
ဆိုနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

'ဆေးဆရာကလဲ သူများကိုသာ
ရောဂါပျောက်ကင်းအောင် ဆေးကု
ပေးတတ်တယ်။ ကိုယ်ခံစားရတဲ့
ရောဂါကျတော့ ပျောက်ကင်းအောင်
ဆေးမကုတတ်ဘဲကိုး'

'အဲဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့ကွာ...
"မမှားတဲ့ရှေ့နေ၊ မသေသော ဆေး
သမားမရှိဘူး" လို့ စာဆိုရှိထားတယ်
လေ'

'မင်းပြောတာ ဟုတ်တယ်။ ဇာတိ
ဆိုတဲ့ မွေးဖွားခြင်းနဲ့ လူတိုင်း စတင်
လာခဲ့တာချည်းပဲ။ နောက်ဆုံးမှာတော့
မရဏဆိုတဲ့ သေဆုံးခြင်းမှာ နိဂုံးချုပ်
ကြရတာ တို့ကိုးကွယ်တဲ့ မြတ်ဘုရား
တောင် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာ အားလုံး
အသိပဲကွာ။

ဆေးဆရာလဲ ဘာထူးသလဲ၊
နေ့စဉ်ကုန်မို့ သူ့လမ်း သူ့သွားရ
တာ နေမှာပါ။ တို့ရွာအတွက် အားကိုး
ရတဲ့ဆရာ မရှိတော့တာ နစ်နာသွား
တာပေါ့'

စီကော်ရွာသားများသည် ဆေး
ဆရာကိစ္စကို လုပ်ကိုင်နေကြရင်းမှ

တစ်ယောက်တစ်မျိုး
သူတို့စိတ်ထဲ ရှိတာကို
ပြောနေကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

'ကုသိုလ်ဆိုတာ ဘုရားလွှား
ကျောင်းသွားလုပ်နိုင်မှ
ရာတ်တာ မဟုတ်ဘူး
ယူတတ်ရင် အချိန်မရွေး
နေရာမရွေး ရနိုင်တယ်ကွယ်။

စိတ်ကူးယဉ်နဲ့... စောင်စုတ်ကို တောင်ပေ
မယ် ဇီရိုယံမှာ သိမ်းထားတဲ့ နှစ်ထပ်ပွန်း
စောင်အသစ်ကိုသာ ထုတ်ပေးလိုက်ပါ။
တကယ်တော့ သေဆုံးသွားတဲ့ ဆေးဆရာ
ဆိုတာ တိရစ္ဆာသားတွေ မဟုန်းမာရင်
ဘာအကျိုးအမြတ်မှ မပျော်ကိုးဘဲ ဆေး
ကုသပေးခဲ့တာ၊ သူ့ကျေးဇူးနဲ့ ကင်းရှင်းတဲ့
အိမ်ဆိုလို့ ရွာထဲမှာ မရှိလဲလောက်ပဲ သမီး
ရဲ့

သေဆုံးသူ ဆေးဆရာ၏ ရုပ်
အလောင်းတွင် သုံးစွဲရန် စောင်စုတ်
တစ်ပိုင်းလောက် ပေးပါဟု ရွာသား
တစ်ယောက်က လာတောင်းသည်။
စောင်အတွက် မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်အောင်
ခန်းက သမီး မသေခင်ကြည့်အား
ပြောကြားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် မိမိရွာမှာ လာရောက်
သေဆုံးသူ ဧည့်သည် ဆေးဆရာ
အတွက် စီကော်ရွာသားများ ဝိုင်းဝန်း
ဆောင်ရွက်ကြသည်။ အုန်းသီးနှင့်
ငှက်ပျောသီး ကန်တော့ပွဲအတွက်
လိုအပ်တာ ငွေကြေးကို လှူဒါန်းလိုသူ
များပြားသည်။

ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ကို ပင့်ပြီး
သရဏဂုံတင်သည်။ ထို့နောက် ရွာ
သင်္ချိုင်းတွင် နေချင်း မြေမြှုပ်လိုက်လေ
သည်။

ထို့နောက် ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်
ခြင်းကိုလည်း အစဉ်အလာထုံးစံ

အတိုင်း ရေပိမှာပင် ဆောင်ရွက်ပေး
သည်။ ရွာငယ်လေး တစ်ရွာသာ ဖြစ်
သော်လည်း ကုသိုလ်ရေးအတွက်
တက်ညီလက်ညီ ဆောင်ရွက်ကြပုံမှာ
အံ့ကျူးလောက်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်လကျော် အချိန်
ကာလသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဆေးဆရာ
နှင့် ပတ်သက်၍ "သေသောသူ ကြာ
လျှင်မေ့" ဟူသည့် စကားအတိုင်း
ရွာသားများ မေ့ပျောက်စ ပြုလာခဲ့
လေပြီ။

တစ်နေ့ နံနက်ခင်းတွင် စီကော်၊
စီခန်းကြီးရွာများဘက်သို့ ရွှေကျင်ရန်
ထွက်ခွာလာသော ခရီးသွားလူနှစ်ဦး
သည် စီကော်ရွာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့
သည်။ ထိုလူများသည် ဒေါ်အောင်ခန်း
၏နေအိမ်ကို ဟိုမေးဒီမေး စုံစမ်းရင်း
ချောက်လာခဲ့သည်။ ဒေါ်အောင်ခန်းကို
တွေ့လျှင် ခရီးသွားတစ်ဦးက...

'ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်က စင်းခန်းရွာ
က လာတဲ့ ခရီးသွားတွေ့သည်တွေပါပဲဗျာ။
စီကော်ရွာကို လမ်းကြဲနေတာကြောင့်
ပစ္စည်းထပ်တစ်ခု လျက်ပါးလိုက်တယ်။ ဒါဒါ
ဆေး ထိပေးတာပါပဲဗျာ'

ဟု ပြောသည်။

'ဟဲ့... နေကြပါဦး။ ဒေါ်ဒေါ်မှာ
စင်ခန်းဘက်မှာ ဆွေမျိုးလဲ မရှိဘူး။
ခင်မင်တဲ့ မိတ်ဆွေလဲ မရှိဘူး။ စင်းခန်း
ရွာက ရောဝတီမြစ်ကမ်းနားက ရွာဆို
တာ လူပြောသူပြောနဲ့ ကြားတယ်။
ကိုယ်တိုင်လဲ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူး
ဘူးဗျာ။ ဘယ်သူကများ ပါး(ပေး)လိုက်
သလဲကွယ်။ ရှင်းပြခဲ့ပါဦး' (ယခုအခါ
စင်ခန်းမြစ်ကမ်းတစ်ဖျား ရှိနေလေပြီ။)

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ရှင်းပြပါမယ်။
ထိုစဉ်ပေါင်း(ပေး)လိုက်တဲ့သူက တစ်ရွာ
ထည်းသားချင်းပေမယ့် ကျွန်တော်တို့
နှစ်ယောက်လုံးနဲ့ လူချင်း မသိကြဘူး။

ဒါကြောင့် မယူသွားနိုင်ဘူးလို့ ပြင်းပါ
သေးတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ညီမက သူနဲ့
ကျောင်းနေဖက်ဖြစ်လို့ သိတယ်တဲ့။
အဲဒီလူက ဆေးဆရာ ရွာစဉ်ထွက်
ဆေးကုသွားနေတတ်တယ်။ သား
မယားလဲ မရှိဘူးလို့ဆိုတယ်။ ကိုယ့်
ရွာမှာ အမြဲမနေတော့ သူ့ဇာတိ ရွာပေ
မယ့် နေစရာ အိမ်မရှိဘူးတဲ့။ အထုပ်
ကလဲ သိပ်လေးလံတာ မဟုတ်ဘူး။
လမ်းကြိုနေတာမို့ ယူသွားပေးလိုက်
ပါလို့ ညီမလေးစကားကြောင့် ယူပေး
ခဲ့ရတာပါခင်ဗျာ'

ဒေါ်အောင်ခန်းက မကျေနပ်သေး
ဘဲ ပစ္စည်းပါးလိုက်သူ၏ အသက်
အရွယ် ပုံသဏ္ဍာန် အနေအထားကို
စေ့ငုအောင် ထပ်မံမေးမြန်းကြည့်
သည်။

လူကြိုညွှန်သည်၏ စကားအရ
ထိုသူသည် ယခင် တစ်လကျော်
လောက်တုန်းခဏက မိမိရွာမှ ရေပိတွင်
သေဆုံး၍ ရွာသားများက သင်္ဂြိုဟ်ပေး
လိုက်ရသော ဆေးဆရာ၏ ပုံစံနှင့်
တထေရာတည်း တူညီနေလေသည်။
လူကြိုညွှန်သည် နှစ်ဦး၏ ရှေ့မှောက်
မှာပင် ပစ္စည်းထုပ်ကို ကြိုးများ
ဖြေကြည့်လိုက်ကြသည်။

အထုပ်ထဲမှ ပစ္စည်းကား သေဆုံးသူ
ဆေးဆရာအတွက် အသုံးပြုရန်
လျှူဒါန်းလိုက်သည်ဆိုသော စောင်ကို
အသစ်စက်စက် ပုံစံအတိုင်း ခေါက်ရိုး
မပျက် သန့်ပြန်စွာ ပြန်တွေ့လိုက်ကြ
သည်။

စင်စစ်တွင် မစင်များ ပေကျံ

ညစ်ပတ်နေသော ဆေးဆရာ၏ ရုပ်
အလောင်းကို ကိုင်တွယ်ရ လွယ်အောင်
ဤစောင်အသစ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီး
သင်္ချိုင်း၌ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်လိုက်
ကြောင်း စီကော်တစ်ရွာလုံးအသိ ဖြစ်
လေသည်။

စောင်ကို ကိုင်ကြည့်ရင်း ဒေါ်အောင်
ခန်းတို့သားအမိနှစ်ယောက် ကြက်သီး
တဖြန်းဖြန်းထပြီး ခေါင်းနားပန်းကြီး
သွားကြရလေသည်။ မယုံကြည်နိုင်
လောက်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်
ကြောင့် ဒေါ်အောင်ခန်းက နှုတ်မှ...

'ဘုရား...ဘုရား... ထိုရွာသားတွေ
အားလုံး အထင်အမြင် မှာခဲ့ကြပြီ။ ဇော်မှာ
လာနေထိုင်ရင်း သေဆုံးခဲ့တဲ့ ဆေးဆရာက
သာယံလှ ယုတ်ဘူး ထူးခြားပျိုလှ ဖြစ်
နေတယ်။ သူ ဘယ်လိုလူလဲဆိုတာ သိ
အောင်လို့ စောင်ကို အရောက်ပြန်ဖို့ပေး
လိုက်တာပဲ။ ယထိလို့ မှားမိတဲ့ ရွာသားတွေ
ကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးပါ ဆရာရယ်၊
ရှိခိုးတောင်းပန်အပ်ပါတယ်'

ဟု ဆိုရင်း သားအမိနှစ်ယောက်
လုံး စောင်ကို လက်အုပ်ချိမ်း ရှိခိုးနေ
ကြ၏။

စောင်ထုပ်ကို ပြန်ဖို့လိုက်သော
သေဆုံးသူ ဆေးဆရာ၏ သတင်းကား
တောခီးလောင်သလို တစ်မဟုတ်ချင်း
ပျံ့နှံ့သွားပြီး အဟောင်းက အသစ်ဖြစ်
ကာ ရွာသူရွာသားများ ပြန်ပြောင်း
ပြောနေကြပြန်သည်။

'တိရွာသားတွေကကို နံ့အလွန်းပါတယ်။
တိရွာကို ပဏန်းဆက်ရှိထားလို့ အလို
အလျောက် ဆေးဆရာ ရောက်လာတာ၊
ဘာအကျိုးအမြတ်မှ မပျက်ကိုးဘဲ လူတွေ
ကို ဆေးကျပြီး ကယ်ဆယ်ခဲ့တာ။
ဆေးဆရာဖြစ်ပြီး ဘာဆေးမှ မသိလို့
ရွာသားတွေက အာဇာနည်ကြီးဘူး ဆေးကျ
ပြီးရင် အိမ်ကစားကြည့်တာ ကျွန်တော့်လွှတ်

တယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ငါတို့လင်ပဲယားလဲ ပါခဲ့မိတယ်ကွာ။

တကယ်ဆိုရင် ဒီဆေးဆရာ ကုလိုက်တိုင်း ဆေးလိုက်လို့ ရောဂါပျောက်ကင်းတာ ချည်းပဲ။ မပျောက်တာ ရှိလို့လား။ ပြီးတော့ ညစာ မစားဘူး။ အဝိဋ္ဌာန်သဟာဆိုတာ (၉)ပါးလီလ ထိန်းရတာကွ။ ညစာ ဘယ်စားမှာလဲ။ ညတိုင်း ဇရပ်မှာ တရားထိုင်နေတာလဲ တစ်ရွာလုံး သိကြတာပဲလေ။

သွားပြီ... လူပိုက်နောင်တ နောက်မှာဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့ကွာ။ ခုတော့... အားလုံး လွန်သွားပြီ။ ဘာမှ လုပ်လို့ မရနိုင်တော့ဘူး။

ထိုအချိန်မှ စတင်၍ စီကော်ရွာတွင် တစ်စုံတစ်ယောက် မကျန်းမာလျှင် ဒေါ်အောင်ခန်း၏ နေအိမ်မှ စောင်ထုပ်ကို သွားရောက် ငှားရမ်းကြရသည်။

ထို့နောက် ဘုရားဆင်ကျတောင် ဖောင်ထုပ်ကို ရွာထွက်ပြီးနောက် အမည်မသိ ဆေးဆရာကို လာရောက်ဆေးကုသပေးပါဟု တိုင်တင်တောင်းဆိုလျှင် မကျန်းမာသူသည် ဆေးဇီဝ မရှိဘဲ မစားသုံးရုံနှင့် အလိုအလျောက် နေကောင်းကျန်းမာသွားလျှင်ကြောင့် သိရာလေသည်။

စာကြွင်း ။ ။ စာရေးသူ၏ နေအိမ်

တွင် အတူနေထိုင်သူ ယောက္ခမကြီး ဒေါ်ဖွားသောင်သည် ယခုအခါ အသက်(၉၂)နှစ် ပြည့်တော့မည်ဖြစ်သည်။ သူမသည် စီခန်းကြီးဇာတိလည်း ဖြစ်သည်။

ယောက္ခမကြီးပြောပြသော ဖြစ်ရပ်ကို ခံစားရေးဖွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆောင်းပါးတွင် ပါဝင်သော လူနာမည်များသည် ထိုရွာများ၌ အမှန်ပင် ရှိနေကြပါသည်။ ထိုနာမည်ရှင်အချို့သည် သက်ရှိထင်ရှား မရှိကြတော့ပါ။

အောင်ဆန်းလင်း(ဘီ-အေ)

အရေပြားရောဂါတွေကို

ကောရင်မြစ်ခေါက်စားသေး

မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့သော ဓမ္မနာဒေချောင်၊ အထက်တောင်ကုန်း၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသော မယ်နတ်ပေး(ပူဇော်ခဲ့သည့်) စေတီတော်အား ဖူးမြော်ကြည်ညိုသောအခါ **သီလရှင်ဆရာကြီး ဒေါ်နီပလက** ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါကူညီပေးခဲ့သည်။ မယ်နတ်ပေး စေတီကုန်းတော်အနီး သစ်ပင်ကြီးမှ ပြား၍ရှည်သော အသီးတောင့်ကို တွေ့ရသဖြင့် စုံစမ်းကြည့်သည်။

‘ဆရာကြီး ဒါက ဘာအသီးလဲ’

‘ကောရင်ပီးလေ၊ သီခဲတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံပဲ တွေ့ရတတ်တယ်။ အသီးတင် ဆန်ရုံမကဘူး အမြစ်ကလဲ ဆေးစွမ်းထက်တယ်’

‘အမူးအမော ပြေစေတာလား’

‘အမူးအမော အတွက်လောက်ကတော့ အရွက်ကို တို့မြှုပ် ကြော်စားရုံနဲ့ ရတယ်။ အမြစ်က အရေပြားရောဂါ သမင်ဖြူလျက်တာကအစ ပျောက်စေတယ်။ ကလောသီးတို့ ချီးသီးတို့က အရေပြားရောဂါ ကောင်းတယ် ဆိုပေမယ့်အကင်း သတ်ရသေးတယ်။ သူကတော့ အကင်းအဆိပ်မရှိဘူး။’

‘ပြောပြပါဦး ဆရာကြီး အားလုံးအတွက်လဲ အကျိုးရှိအောင် ဝေဖူးပေးနိုင်တာပေါ့’

‘ကောရင်အမြစ်ခေါက်(အစို) (၂၀)ကျပ်ထားနဲ့ ထန်းလျက် တစ်ပိဿာကို ရှေ့ညှပ်နည်းထည့် လက်ကော်ရအောင် ကျိုရတယ်။ အခေါက်ကို ကြေးအောင် ထုထောင်းပြီးမှ ကျိုရမှာနော်။ အဲဒီဆေးကို ဟင်းစားဝွန်းနဲ့ နံနက်တစ်ဝွန်း၊ ညတစ်ဝွန်း စားပေးရုံပဲ။ တော်ရုံရောဂါလောက်က ဆေးထစ်မှ မကုန်မိ။ အလွှာလွှာ ကွာကျတယ်။’

‘တစ်ကိုယ်လုံးပျိုထားတဲ့ သမင်ဖြူဆိုရင် တဖြည်းဖြည်း ပါးလာမယ်။ ဇွဲရှိရုံနဲ့ ဆက်စားပါ။ အဖုံးအတော်များများ စားပေးပါ။ မုချ ဟာတီအသားအတိုင်း ပြန်ဖြစ်စေပါတယ်။ အဘူးတို့ မိဘတိုးတွာစဉ်ဆက် ပွဲတွေဆေးနည်းပါ’

အရေပြားဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေကြရသူများ ဝေဒနာကင်းကွာနိုင်ကြပါစေ။

ခင်ထွန်း

သွပ်ဖမ်းစိတ္တက

အပိုင်း (၃)

ဒီသွပ်ဖမ်း (ရွှေစဝင်း)

နံနက်စောစော (၆)နာရီလောက်က နေ စပြီး သွပ်၊ ပြဒါးနှင့် သွပ်ဓာတ်သား (၁၀)ကျပ်သားစီ ဓာတ်(၂)လုံ ဖမ်းလိုက်တာ ညနေ(၆)နာရီထိုးမှသာ အားလုံးပြီးစီးပြီး ပတ်စာခွာ ဖျာသိမ်းစခန်းရပ်ကြလေသည်။

စာရေးသူတို့လည်း အလွန်အင်မတန်မှ လိုချင်ဆန္ဒ ပြင်းပြနေသည့် သွပ်ဓာတ်နှင့် သွပ်ပြဒါးဓာတ် ရွှေဝါရောင် ဓာတ်သားများ ဖမ်းမိပြီး သား ဓာတ်သား(၂)မျိုးပေါင်း (၂၀) ကျပ်သားခန့်ကို တစ်နေ့တည်းနှင့် နေ့ချင်းပြီး တစ်လုံ တစ်မီးနှင့် လက်တွေ့မျက်မြင် ဖမ်းလို့ရခဲ့တာဆိုတော့ ဝမ်းသာပီတိ ဝှမ်းဆီအိ ဖြစ်နေကြတာပေါ့လေ။

ဒီလိုနှင့် ပြန်ခါနီး ဆရာကို နှုတ်ဆက်လိုက်တော့...

‘အေးဗျာ...ခပ်ဗျာတို့ လိုအပ်ဆန္ဒ ပြည့်ဝ သွားကြပြီဆိုတော့ ကျုပ် တာဝန်ကျပြီပေါ့နော်၊ နောက်ထပ် တစ်ခါတော့ ကျုပ်ကို ထပ်ပြီး ဓာတ်ဖမ်းခိုင်းကြနဲ့၊ ဒီတစ်ခါ

ဖမ်းပေးမှာဆိုတာ သိထားကြပါ’
‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ...တစ်ခါတည်းနဲ့ သခုလို ထိထိရောက်ရောက် ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် ဓာတ်ဖမ်းပေးတာကိုပဲ အလွန်ဝမ်းသာ ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ် ဆရာ’

‘ဒီဓာတ်သားတွေရဲ့ ဓာတ်တက်လမ်း အာစရိယဝါဒများ ရှိခဲ့မယ်ဆိုရင် တော့ ချီးမြှင့်ပေးပါဦး ဆရာ’

‘အေးဗျာ... အရှင်းဆုံး ဝန်ခံရရင် တော့ ကျုပ်လဲ ဓာတ်တက်လမ်းစဉ် ရယ်လို့ အတိအကျ သေချာ မသိခဲ့၊ မရခဲ့ဘူးဗျာ...’

ဒီသွပ်ဖမ်းတဲ့နည်း ကျုပ်ကို ချီးမြှင့်ပေးခဲ့တဲ့ ဆရာတော်က အဓိကအနေနဲ့ ဘုရားတည် သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေ လုပ်တဲ့အခါမှာ၊ ဘုရားထီးတော်တွေကို တင်တဲ့အခါ၊ ကြေးသတ္တုနဲ့ ဘုရားထီး ပြုလုပ်ပူဇော်ကြတဲ့အခါ ကြေးညိုတက်ပြီး ထီးတော်တွေ ခဏခဏ အရောင် မှိန်မှိန်သွားတယ်။

အဲဒါကို မြင်ရပြီး စိတ်မချမ်းသာတာ

ကြောင့် ဒီသွပ်ဖမ်းတဲ့နည်းကို ပေးပြီး ဘုရားထီးတော်တွေကို သွပ်ဓာတ်ဖမ်းပြီး ရွှေဝါရောင် ရွှေထီးတော်တွေ တင်လျှင်အောင်လို့ဆိုပြီး ကျုပ်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့တာ။

ဒါကြောင့် ဖိုခွင်ကျယ်ပြီး လုံကြီးကြီးနဲ့ ဝင်ဆံ့သလောက် သွပ်ဓာတ်ကို အလေးချိန် များများနဲ့ မီးဂရုစိုက်စရာ မလိုဘဲ စိတ်ကြိုက်မီးထိုးပြီး ဖမ်းလို့ ရတဲ့နည်းကို ပေးခဲ့တာဖြစ်လို့ ကျန်တဲ့ ဓာတ်တက်တဲ့လမ်းစဉ်တွေ ဘာတွေကိုတော့ ကျုပ်လဲ မသိခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ။

ကျန်တာကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ဉာဏ်ရှိသလိုသာ စမ်းသပ်ပြီး ကြံစည်ကြပေတော့ဗျာ’

‘ဒါဆိုရင်လဲ ဆရာရယ်... သွပ်ဓာတ်ကို ချုပ်သတ်နိုင်ပြီး အစွမ်းထက်လှတဲ့ ဆရာရဲ့ ဓာတ်သတ်တဲ့ ခေမာမည်းမည်း လေးအကြောင်း သိခွင့်ရရင် သိချင်ပါတယ် ဆရာ’

‘အို...ဒါကိုတော့ ဘယ်လိုမှ ပြောလို့မရဘူးဗျာ။ ကျုပ်ကို ဆရာတော်က မင်းသေတဲ့အထိ ဒီဆေးနည်းကို နှုတ်လှုံစောင့်ထိန်းရမယ်လို့ သစ္စာပြုပြီး ကတိခံထားလို့ သည်းခံကြပါဗျာ’

စာရေးသူတို့လည်း ဟင်းကောင်း တစ်ခွက်သာရ(ဟင်းစားရပြီး ကွန်ချက်ကိုမပြု)ခဲ့လေတော့ မချင့်မရဲနှင့် ပြန်လာခဲ့ရပါတော့သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့လည်း ထို မချင့်မရဲစိတ်၏ နှိုးဆော်မှုကြောင့် မိမိ

ကိုယ်တိုင် သွပ်ဓာတ်ကို ဖမ်းခဲ့ကြသည့် နည်းအမျိုးမျိုးတွေမှာ သွပ်ဓာတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ကြသည့် ချုပ်ဆေး၊ သတ်ဆေး အများစုကို တွေးတော ဆင်ခြင်ကြည့်လိုက်တော့...

ကြေး၊ ဒုတ္တာ ပါဝင်သည့် ချုပ်ဆေး၊ သတ်ဆေးများကို ကြေးချိတ်အနေနှင့် အရင်ချိတ်ဖွဲ့ပြီးမှ သွပ်ဓာတ်ကို ချုပ် သတ်ပြီး ဖမ်းကြရာတွင် ဖမ်းမည့် သွပ်ဓာတ်(၁)ကျပ်သားဆိုလျှင် ကြေး ချိတ်က အနည်းဆုံး (၂)ကျပ်သား၊ (၃)ကျပ်သားနှုန်းနှင့် သွပ်ကို အုပ်ဖမ်း ရလေသည်။

ဒါတောင် မီးကို သာသာလေး လှုပ်ခတ်ပြီး ချော့၍ ဖမ်းရပေသည်။ ယခု ဆရာ ဖမ်းပြသည့် နည်းမှာ ချုပ်ဆေး၊ သတ်ဆေး အနေနှင့် သွပ် (သို့မဟုတ်) သွပ်ပြဒါး (၁၀)ကျပ်သား တို့မှ ချုပ်ဆေး၊ သတ်ဆေးက အလွန် ဆုံးရှုံးလှ (၁)မူးသားထက် မပိုပါ။

ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် မန်ကျည်းစေ့ (၁)စေ့စာလောက်ပဲ ရှိနေတာဆိုတော့ သွပ်ကို အလွန်နိုင်သည့် ချုပ်ဆေး၊ သတ်ဆေးဖြစ်ပြီး “ဆေးကောင်း သန်းခေါင်း” ဆိုစကားလို အလွန် အစွမ်းထက်လှပေသည်။

စာရေးသူ စိတ်အထင်ကတော့ ဤဆေးသည် ရုက္ခမှ အပင်ထွက် ဆေးတော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။ အလွန် အစွမ်းအာနိသင် ထက်လှသည့် ဓာတ်ဆေးများနှင့် ချိတ်ဖွဲ့ထားသည့် ချုပ်ဆေး၊ သတ်ဆေး ဖြစ်နိုင်ပေ သည်။

နည်းနည်းလေးနှင့် ထိရောက် အစွမ်းပြတာကို ကိုယ်တွေ့မြင်ခဲ့ရတာ ဖြစ်၍ စာရှုသူ ဝါသနာရှင် သုတေသီ များကို...

သုတကြားမြင် သိစေချင်သည့် ၂၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စေတနာနှင့် တင်ပြခဲ့ရပေမယ့် သေချာ သည့်နည်းစနစ်ကို မပေးနိုင်တာကို တော့ သည်းခံကြပါ။

ဒါပေသိ ကိုယ့်လက်ထဲမှာ အမဲသား၊ ဝါး ဟင်းလျှာကောင်းကို ရထားခဲ့တာမို့ ယင်း ဖမ်းမိထားသည့် သွပ်ဓာတ်နှင့် သွပ်ပြဒါးဓာတ်၊ ရွှေဝါရောင်ဓာတ်သား များကို (၁)ကျပ်သားစီ ဖြတ်တောက်ပြီး မိမိကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ နည်း အမျိုးမျိုးနှင့် စမ်းသပ်အဖြေရှာခဲ့ရာတွင် အချိန် (၁၀)နစ်လောက်ကြာအောင် လေ့လာအဖြေရှာခဲ့တော့မှ သူ၏ သဘောသဘာဝကို သိရှိလာခဲ့ပါ သည်။

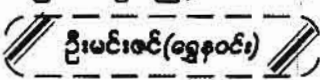
“လွယ်မယောင်နဲ့ ခက်သည်” ဆို သည့် အင်္ဂါရတ်ဓာတ်သဘာဝ သဘော တရားများကိုလည်း လက်တွေ့ တွေ့ မြင်ရလေသည်။

စာရေးသူကဲ့သို့ပင် ထိုဆရာဆီမှ သွပ်ဖမ်းပေး၍ ရရှိခဲ့ကြသော ဝါသနာ တူ မိတ်ဆွေ (၄, ၅)ဦးခန့် ရှိကြရာတွင် ယင်းသွပ်ရွှေဝါရောင် ဓာတ်သားကို ဓာတ်တက်လမ်း ကြံစည်ကြသော် လည်း နောက်ဆုံးမှာတော့ ဘာလုပ်ရ မှန်း မသိကြဘဲ လက်မြှောက်သွားကြ တာကို တွေ့ရပါသည်။

စာရေးသူကတော့ ဇွဲကောင်း ကောင်းနှင့် စမ်းသပ်လေ့လာ အဖြေရှာ ခဲ့သည်ကြောင့် ထူးခြားဆန်းကြယ်မှု များကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုဖမ်းမိထားသည့် ရွှေဝါရောင် သွပ်နှင့် သွပ်ပြဒါးဓာတ်၏ ထူးခြား ဆန်းကြယ်မှုအကြောင်းကို မခြင်း မချန်ဘဲ...

[ရှေ့လတွင် ဆက်လက်၍ တင်ပြပေးပါဦးမည်။]

မျက်စိနာ ပျောက်ကင်းသည့်

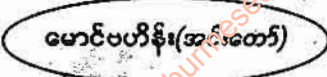
ရေမန်းယန္တရား

စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြမည့် မျက်စိနာ ပျောက်ကင်းသည့် ရေမန်း ယန္တရ်မှာ အမှန်တကယ် ပျောက်ကင်း သည့်ယန္တရ် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် မျက်စိနာလာသည့်အခါက ကိုယ်တိုင်ရွတ်ဆိုပြီး ရေမန်းကို ခတ်ကြရာ ပျောက်ကင်းသက်သာခဲ့ ပါသည်။

အလားတူ မျက်စိနာသူများကို ခတ်စေခဲ့ရာတွင်လည်း ပျောက်ကင်း သက်သာသဖြင့် ဤယန္တရ်ကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသား တင်ပြ လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သောက်ရေအိုးမှ ဇွန်းကြီးတစ်ဇွန်း စာခန့် ရေယူလိုက်ပါ။ အဆိုပါ ရေကို အောက်ဖော်ပြပါ ‘ယန္တရ်ဖြင့်’ (၁)အုပ် ရွတ်ပါ။ ရွတ်ပြီးလျှင် မျက်စဉ်အဖြစ် ခတ်နိုင်ပါသည်။ ဤယန္တရ်မှာ အဘိုးဖြစ် သူ၏ ဒိုင်ယာရီထဲမှ ရခဲ့ပါသည်။

‘ဥ ဘီလူးသိန်းသောင်း ယကောင်းပယ်ခွာ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ မြတ်စွာတရား ထင်ရှား ရပ်တော်မူပါ။ ဥ ဗောဓိပဏ္ဍလေ သူယုတ် ယနောက်သို့... (ဗုဒ္ဓ)’

www.burmeseclassic.com

[၁]

“ဝိဇ္ဇာရှင်းတမ်း”ဟု ခေါင်းစီး ထပ်လိုက်ရခြင်းမှာ သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာအကြောင်းကို ရှင်းလင်းတင်ပြမည် ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာရှင်းတမ်းဟု ခေါင်းစီး ထပ်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာရှင်ပုံများတွင် ပါရှိသော သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာအများစုကို တွန့်နပ် မသိပါ။ ယင်းရှင်ပုံတော်ထဲမှ အဘခေါင်ကိုတော့မူ သိပါသည်။ စာဖတ်သူများလည်း သိရှိမည် ဖြစ်ပါ သည်။

ထို့ပြင် ပထမတန်း(ရှေ့တန်း)၌ အဘခေါင်နား ကပ်လျက် ထိုင်နေ သော ခေါင်းပေါင်းအဖြူ မှတ်ဆိတ် မွေးအဖြူ နံပါတ်(၇)မှာ အဘိုးငယ် ဖြစ်သည်။ အဘိုးငယ်၏ နောက်တည့် တည့် ရပ်နေသည့် တတိယတန်း နံပါတ်(၆)မှာ ရာကျော် ဆရာတော် (ခေါ်) ဦးသတ္တမဒေဝကိတ္တိ ဖြစ် သည်။

ယင်း အဘိုးငယ်နှင့် ရာကျော် ဆရာတော် ဦးသတ္တမဒေဝကိတ္တိတို့ အား စာဖတ်သူများ မြင်တွေ့ဖူးကြရ သည်ဖြစ်၍ မှတ်မိကြပေလိမ့်မည်။

အဘိုးငယ်က ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ဝဲခူးစမ်းကြီး တောရစခန်းမှ ထွက် ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်းခဲ့သည်။ ရာကျော် ဆရာတော်(ခေါ်) ဦးသတ္တမဒေဝကိတ္တိ သည် ၁၉၅၄ ခုနှစ်က ထွက်ရပ်စခန်း သို့ ကြွမြန်းသွားလေသည်။ ယင်းတို့ ဗိုလ်နှစ်ဦးသည် နှစ်ပေါင်း(၅၅)နှစ်မျှ သာ ရှိသေးသဖြင့် ယခု အသက်(၇၀) ကျော် ရှိသည့်လူများ သိရှိမှတ်မိကြ လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် ရာကျော် ဆရာတော် (ခေါ်) ဦးသတ္တမဒေဝကိတ္တိ

ဝိဇ္ဇာရှင်းတမ်း (၁)

စရုဏ ဦးစိန်

ရာဇဂုဏ်ပြည်မဂ္ဂဇင်း ဦးသတ္တမဒေဝကိတ္တိ(ခေါ်) ဦးသတ္တမဒေဝကိတ္တိတော်

လမ်းမကြီးနံဘေးရှိ ကြို့ကုန်း ကြခတ်မီးရုံကြား၌ သစ်သား ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေ သောရာကျော် ဆရာတော် (ခေါ်) ဦးသတ္တမဒေဝကိတ္တိကို မကြာခဏ သွားရောက်ဖူးမြော် သည်။

ဆန်ပွဲရုံပိုင်ရှင် ဒေါ်အေး ကျင် သွားတိုင်း ကျွန်ုပ်ကို ခေါ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ရာကျော်ဆရာတော် (ခေါ်) ဦးသတ္တမဒေဝကိတ္တိကို ကျွန်ုပ် အကြိမ်ကြိမ် ဖူးမြော်ရသည်။ ကျွန်ုပ် အကြိမ်ကြိမ် ဖူးမြော်ရစဉ်က ရာကျော် ဆရာတော်၏ ရုပ်ပုံကို ယခု

အကြောင်းကို ရှင်းလင်းတင်ပြပါမည်။

[၂]

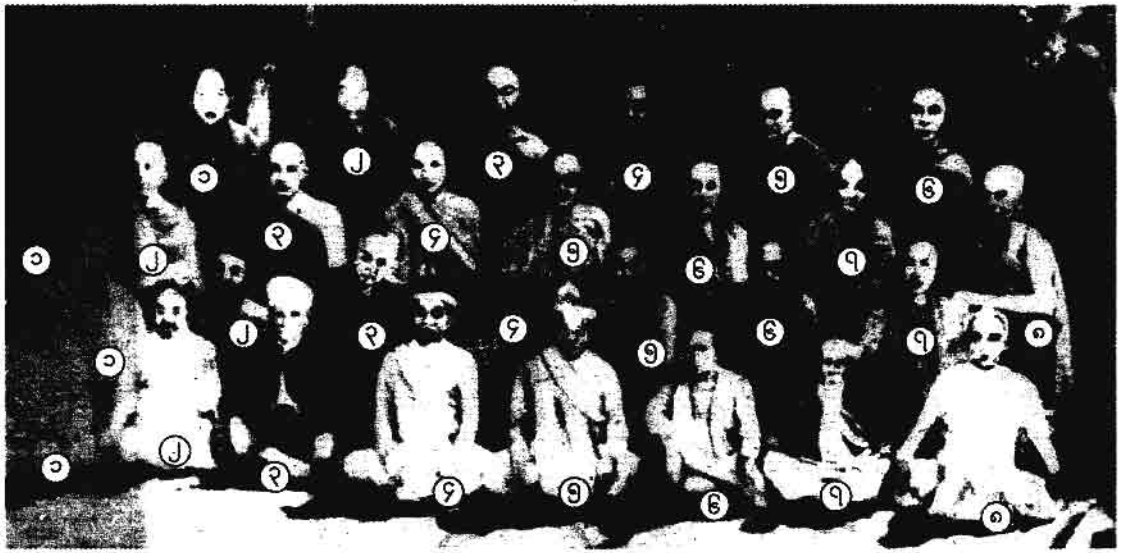
ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်က တောရပ်ဒေသမှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။ ရန်ကုန်မြို့ (၅၁)လမ်း၊ (၅၂)လမ်းကြား ကျူးကျော်ရပ်ကွက် တွင်နေသော အဒေါ်၏အိမ်တွင် နေ သည်။ ပဲပြတံသည်အဒေါ်၏ စပ်ဟပ် ပေးမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပုဇွန်တောင် ဈေးကြီးအတွင်းရှိ ဦးကျင်တိတ်၊ ဒေါ်အေးကျင်တို့၏ “ဆန်းသစ်စ” ဆန်ပွဲရုံတွင် အလုပ် လုပ်သည်။

ဆန်ပွဲရုံပိုင်ရှင် ဒေါ်အေးကျင်သည် နတ်တွေ့ သိဒ္ဓိရှင်ဘိုးတော်တွေ့ကို အလွန်ယုံကြည်သူဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ရန်ကုန်မှ အင်းစိန်သွား

နံပါတ်(၆) ရာကျော်ဆရာတော် (ခေါ်)ဦးသတ္တမဒေဝကိတ္တိ ရုပ်ပုံ အရွယ်အတိုင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် သေသေချာချာ မှတ်မိနေသည်။

ကျွန်ုပ် ကောင်းကောင်း မှတ်မိနေ သည့် အကြောင်းအရာတစ်ခုမှာ အထမ်းသမား မုန့်ဟင်းခါးသည်များ သည် မိုးလင်းသည်နှင့် ရာကျော် ဆရာတော်ကျောင်းကို ရောက်နှင့်နေ ကြသည်။

လာရောက်ကြသည့် မုန့်ဟင်းခါး သည်များအား ရာကျော်ဆရာတော်ကို လာရောက် ဖူးမြော်သူတိုင်းအား မုန့်ဟင်းခါး ထည့်ကျွေးစေသည်။ ယင်းတို့ မုန့်ဟင်းခါး ကုန်သွားလျှင် ရာကျော်ဆရာတော်ထံ သွား၍ ကျသင့်

သူတော်စင်ပိဋ္ဌာ အရာထမ်းပုံတော်များ(၁၉၂၃)

ငွေကို တောင်းကြသည်။

ရာကျော် ဆရာတော်ကလည်း ပြောသည့် ကျသင့်ငွေကို ထုတ်ပေးသည်။ ရာကျော်ဆရာတော်အား လာရောက်ဖူးကြသူ အချို့က မုန့်ဟင်းခါးဖိုး ကျသင့်ငွေကို ထုတ်ပေးသည်။

ရာကျော်ဆရာတော်ဟု အမည်တွင်သွားခြင်းမှာ ဆရာတော်၏ အသက်တစ်ရာကျော်ဖြစ်၍ ရာကျော်ဆရာတော်ဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရာကျော်ဆရာတော် (ခေါ်) ဦးသတ္တမ အောက်တို့ကို အချို့က ဦးသတ္တမအောက်တို့ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ရသေးကြသည်။

အင်းစိန်-ကြို့ကုန်း ရာကျော်ဘုရားလေး ကျောင်းမှ ရာကျော်ဆရာတော်၏ တပည့်(ဘွဲ့မည် မမှတ်မီ)က ကျွန်ုပ်အား အမိန့်ရှိခဲ့ဖူးသည်မှာ...

ရာကျော်ဆရာတော်ကို အချို့က ဦးသတ္တမအောက်တို့ဟု ပြောဆိုနေသေးကြကြောင်း ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည် အမှန်မှာ (၇)ကြိမ် ပြောက် ထွက်ရပ်စခန်းသို့ ကြွပြန်ခဲ့၍ ဦးသတ္တမအောက်တို့သည်သာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ပိဋ္ဌာကပါသည်။

သူတော်စင် ပိဋ္ဌာများသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ကြည်ညိုသည့်

ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြ၍ ဗုဒ္ဓသာသနာ ညှိုးမိန့်လာလျှင် အတွင်းစခန်းမှ နေ၍ ယုံကြည်စိတ်ချနေသော တပည့်သားမြေးများအား ခိုင်းစေ၍လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်တိုင်ထွက်ပြီး လူ့လောကအတွင်းသို့ ထင်ထင်ရှားရှား လာရောက်၍ သာသနာပြုလေ့ ရှိသည်ဟု ရာကျော်ဆရာတော်၏ တပည့်က အမိန့်ရှိသည်။

ရာကျော်ဆရာတော်(ခေါ်)

ဦးသတ္တမအောက်တို့၏

ကိုယ်ရေးဖြစ်စဉ်အကျဉ်း

ရာကျော်ဆရာတော် လောင်းလျာသည် ရှမ်းပြည်နယ်(တောင်ပိုင်း)၊ ပွေးလှမြို့၊ ပွင့်လမ်းရွာ ဇာတိဖြစ်ပြီး လူအမည် မောင်ညိုဖြစ်သည်။ ရဟန်းဘွဲ့တော်မှာ ဦးသတ္တမအောက်တို့ဖြစ်သည်။

(သူတော်စင် ပိဋ္ဌာများသည် အတွင်းစခန်းမှထွက် လူ့လောကသို့ သာသနာအတွက် စင်ရောက်လာလျှင် လူ့သားတို့ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ လူ့လောကသို့ အမှတ်တမဲ့ လူတွေ မှတ်မိအောင်

ထောင်ပန်း ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ မိဘဆွေမျိုး ရှိလျှင်မူ ပွေးစားမိဘ ဆွေမျိုးများ သာဖြစ်သည်။ မှတ်ချက်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်)

ဦးသတ္တမအောက်တို့သည် ရှမ်းပြည်နယ်(တောင်ပိုင်း)၊ ပွေးလှမြို့၊ ပွင့်လမ်းကျောင်းတိုက်၌ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဘဝဖြင့် သီတင်းသုံးနေစဉ် သာသနာ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ရင်း နောင်ဆောင်၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်သည်။

ထို့ပြင် ထွက်ရပ်ပေါက်လမ်းစဉ်ကို လိုက်စားရာတွင် ဖိုထိုးခြင်းဖြင့် ဓာတ်လုံး အောင်မြင်တော်မူခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ ဓာတ်လုံးအောင်မြင်မှု သတင်းသည် မြို့နယ်အနှံ့ သိရှိသွားကြသဖြင့် ရဟန်းရှင်လူများ ဆရာတော်ထံ လာရောက်ဝင်ထွက် သွားလာ၍ လူစည်ကားလျက်ရှိသည်။

ထိုအချိန်အခါက အင်္ဂလိပ် လက်ထက်ဖြစ်၍ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်လူမျိုးခြားတို့၏ အထင်မှား ခံရပြီး ဦးသတ္တမအောက်တို့ အားရှမ်းပြည်နယ်(တောင်ပိုင်း)၊ ပွေးလှမြို့မှ နယ်နင်ခြင်း ခံရသည်။ ဆရာတော်သည် ပွေးလှမြို့မှ

မြောက်ပိုင်းဘက်ရှိ မြောက်ပန်းတောင်
တောင်ကုန်းပေါ်သို့ သွား၍ တစ်ဖက်
ရပ်ဝါးကျောင်းနှင့် သီတင်းသုံးပြီး
ရေချမ်းစင်ရွာ၊ သံရက်ကုန်းရွာ၊ တမဲ
ရွာ၊ ပွင့်လမ်းရွာများသို့ ကြွရောက်
ဆွမ်းခံပြီး ပတ္တပိုက်တောင် ဆောက်
တည် ဘုဉ်းပေးသည်။

ယင်းသို့ သီတင်းသုံးနေစဉ် ရန်များ
ခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးသည် ရန်များ
အောင်မြင်စေရန် ရည်စူး၍ မြောက်
ပန်းတောင် တောင်ကုန်းတော်ပေါ်တွင်
သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး **“ရန်မျိုးအောင်
စေတီတော်”** ကို တည်လေသည်။

ရန်မျိုးအောင်စေတီတော်ကို တည်
နေစဉ် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့က နယ်နှင့်
ခြင်း ပြုပြန်သဖြင့် ဆရာတော်က...

‘ငါ ဒီရန်မျိုးအောင်စေတီတော်ကို တည်၍
ပပြီးနောက် ဤဒေသ ဤနေရာမှ ယှဉ်သည်
နည်းနှင့်ပျံ့ ယထွက်ရွာနိုင်ကြောင်း’

မိန့်ကြားပြီး စေတီတော်တည်၍
ထီးတော် တင်လှူပြီးသည်အထိ
သီတင်းသုံးသည်။ ထီးတော်တင်လှူ
ပြီး၍ ကိစ္စအဝဝကို စိမ့်ဆောင်ရွက်
ပြီးစီးသောအခါ ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွ
ရောက်လာပြီး **အင်းစိန်မြို့နယ်၊
ပင်းမပွတောင်ကုန်း (ကြို့ကုန်း)** တွင်
သီတင်းသုံးသည်။

ဆရာတော်သည် ကြို့ကုန်းတွင်
သီတင်းသုံးကာ သာသနာပြုလုပ်ငန်း
များကို လုပ်ရင်း သီတင်းသုံးလာရာ
ဆရာတော်၏အသက် တစ်ရာကျော်
လာသဖြင့် တပည့် ဒကာ၊ ဒကာမများ
က အဘရာကျော်၊ အဘရာကျော်ဟု
ခေါ်ကြသဖြင့် **“အဘရာကျော်”** ဟု
အမည်တွင်သွားလေသည်။

ထို့နောက် အဘရာကျော်သည်
တပည့်များအား...
‘ငါ့ကို ဖက်လာခဲ့ စိတ္တသုတေသီကျောင်းကို

ပို့ကြ အဲဒီကိုရောက်မှ ဝါးကိစ္စ၊ ဝါးကိစ္စတွေ
အားလုံး ပြီးပြောက်ပယ်’

ဟု အမိန့်ရှိလာသဖြင့် တပည့်များ
က အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ကြို့ကုန်းရပ်ကွက်
ရှိ ရာကျော်ဘုရားလေးကျောင်းမှ
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ် ယခု ရေကြည်အိုင်
ကားမှတ်တိုင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ
စိတ္တသုတေသီကျောင်းတိုက်သို့
ပို့ဆောင်ပေးကြသည်။

ထိုကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေ
စဉ်မှာ **၁၃၁၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်
ကျော်(၉)ရက်နေ့**တွင် ထွက်ရပ်စခန်း
သို့ကြွမုန်း(အသေထွက်)သွားလေသည်။

**(သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာများသည် အချိန်
အခါကို ကြည့်၍ လူ့လောကသို့ ဝင်ချင်
သလိုဝင်သည်။ ထွက်တော့သည်၊ ထွက်
ချင်သလို ထွက်ကြသည်။ အရှင်ထွက်၊
အသေထွက် ဟူ၍ တွေးတောသံသယ
မပွားသင့်ကြပေ။)**

အဘရာကျော်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို
ယင်း စိတ္တသုတေသီကျောင်းဝင်း
အတွင်း အနောက်ဘက် ခပ်ကျကျရှိ
တန်ဆောင်းကြီး၌ (အခေါင်း) ဂူတွင်း
ထားလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ယံတိုင်
သွားရောက်၍ အဘရာကျော်ဂူကို
ဖူးမြော်ဖူးပါသည်။

အဘရာကျော်တပည့် ဒကာ၊ ဒကာမ
များက အဘရာကျော် ထွက်ရပ်စခန်း
သို့ ကြွမုန်းသည့် **တပို့တွဲလပြည့်
ကျော်(၉)ရက်နေ့** ရောက်တိုင်း နှစ်စဉ်
အဘရာကျော် (ခေါ်) ဦးသတ္တမဒေဝ
ကိတ္တိအား ဆွမ်းကပ်လှူလျက်ရှိ
ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ဤကား **သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာရှင်တမ်း**
(၁) ဖြစ်ပါသည်။
တွေးခေါ်ဆင်ခြင်နိုင်ကြပါစေကုန်။

ဝရထ ဦးအောင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

တတိုက်ရှိသော
မည်သည့်ဒေသတွင်
နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို
လပေးဖတ်ရှုလိုပါက
စာဖတ်သူများလက်ဝယ်
အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
စာအုပ်ရောက်
ရွေးယူစနစ်ဖြင့်
တစ်လလျှင် ၂၆၀၀/ကျပ်
(နှစ်ထောင့်ခြောက်ရာကျပ်နှုန်း)
ကျသင့်ပါသည်။
လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ
အောက်ပါလိပ်စာသို့
အကြောင်းကြား
မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉-မြေညီ၊
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
မှန်း
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၇
၀၉-၉၆၀၀၀၄၂၂

စိကင်း ခိုးမြမောင်
(မန္တလေး)

နေပြည်တော်မှ

တောင်ညိုရွာကြီး

ကျွန်တော်တို့ တစ်မတော်သားတွေ သည် ထားရာနေ စေရာသွား ဘဝ နှင့် ဘူးကွဲနှင့်မင်းကုန်းရွာတို့တွင် ဆန်းဆန်းပြားပြားများ တွေ့ခဲ့ရသည့် အတိုင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် ပြောင်းရပြန်ပြီ တောင် ညိုဆီသို့ပါ။ ဘူးကွဲနှင့် မင်းကုန်းရွာ တို့တွင် တစ်ဆူစီရှိသော ဘုရားများ တွင် တစ်ဆူတည်း တောင်းခဲ့တာက ဖြင့် ဤဒေသကြီးနှင့် မြန်မာနိုင်ငံကြီး အမြန်ဆုံးငြိမ်းချမ်းရေး ရပါစေကြောင်း ဆု ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဤဆု အကြောင်း ရေးရသလဲ ဆိုပါမူ ကျွန်တော်တို့တစ်ရင်း ပျဉ်းမနား၊ လယ်ဝေး၊ တပ်ကုန်း၊ တောင်တွင်းကြီး တောင်ငူ နယ်မြေအချို့ထိ ဆယ်နှစ် ၂၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆယ်မိုး လိုက်လံတိုက်ခိုက်ကြသဖြင့် တောင်ငူနယ်မှအပ ငြိမ်းချမ်းရေး နယ်မြေကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါ သည်။

ထိုအကြောင်းများကို နောက်ဆက် တွဲ ရေးသားတင်ပြဦးမည်ဖြစ်၍ စကားဦး သန်းထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဖန်တေထောင်းထောင်း ထနေသော လှည်းတန်းကြီးရှေ့ ကျောထိုးအိတ်ကိုယ်စီနှင့် ခြေတစ်လှမ်း ကုဋေတစ်သန်း ခရီးကို နှင်နေကြရ ခြင်းပါ။

အောက်က မိုင်းနင်းမိပြီး သေပွဲ ဝင်မလား၊ ချုံခိုတိုက်ခိုက်ခံရလို့ သေပွဲ ဝင်ရမလားဆိုသော အန္တရာယ်သည်

စက္ကန့်တိုင်း ရှိနေသည့်အတွက် ခြေ တစ်လှမ်း လှမ်းတိုင်း ကုဋေတစ်သန်း တန်ပါသည်။^၇

“အသွားမတော် တစ်လှမ်း” ဆို သည့်အတိုင်း တစ်လှမ်းတည်းနှင့် ဘဝ ပျက်သွားနိုင်ပါသည်။ ကျွဲရှင်ရွာ၊ မအူ လေးပင်ရွာ၊ မရမ်းခုံရွာများ ကျော် လွန်ပြီး ရောက်ရပြန်ပြီ တောင်ညိုရွာ ကြီးဆီသို့ပါ။

ပျဉ်းမနားမှ (၂၄)မိုင်ဝေးသော ရွာတန်းရှည်ပါ။ လယ်လုပ် တောင်သူ များ နေကြသော၊ လယ်များ ဝိုင်းရံနေ သော ရွာကြီးဖြစ်ပေမယ့် ရွာထဲတွင် ရွံ့ဗွက်မရှိ သန့်ရှင်းသော ရွာကြီးပါ။ စုနေသန်ကြဲလျက် ပညာရေးကို

ဦးစားပေးသောကြောင့် လူငယ် အများစုကို ပျဉ်းမနားတွင် ကျောင်း ထားကြသဖြင့် လူငယ်တို့ အတန်း ပညာကိုယ်စီနှင့်ပါ။

တောသူတောင်သားတွေ ဖြစ်ကြ ပေမယ့် အနေမြင့်ပြီး မြို့ဆန်နေပုံ များနှင့် ရွာတည်ဆောက်ပုံ သစ်ရပ် သန့်ရှင်းပုံတို့က ပဟေဠိဆန်လှပေ သည်။

ပျဉ်းမနားမြို့နှင့် (၂၄)မိုင် အစွန် အဖျားတွင် ကျေးတောရွာ မဆန်ပါဘဲ ဘာကြောင့် မြို့ဆန်နေကြသည်ကို ကျွန်တော်တို့ အတော် စိတ်ဝင်စားခဲ့ ကြပါသည်။

ကားမပေါက်၊ ကုန်းကြောင်း တစ်နေ့ ခရီးပြင်းနှင့်မှ ရောက်သည့် ရွာကြီး။ တောသူတောင်သား လယ် သမားတွေ ဖြစ်ကြပေမယ့် မဟာဆန် နေကြတာကို ကျွန်တော်တို့ အတော် သိချင်စိတ် ပြင်းပြခဲ့ကြပါသည်။

ရှေးကျောင်းကြီး

တောင်ညိုရွာနှင့် ငွေပင်ရိုးရွာ နီးနီး လေးနှစ်ရွာကြားတွင် ရှေးဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းတွင် အခြေချ၍ နယ်မြေ လုံခြုံရေးကို တာဝန်ယူကြရတာဖြစ် သည်။

ကျောင်းအရှေ့တောင်ထောင့်တွင် စေတီတစ်ဆူရှိရာ အောက်ခြေတွင် လိုဏ်တစ်ခု ရှိနေသည်မှာ ဆန်းပါ သည်။

ကျောင်း၏ အနောက်မြောက် ထောင့် စည်းရိုးအပြင်တွင် သုသာန်နှင့် **ရှေးဟောင်း ပန်းကန်ငှားစေတီ** ချီပါသည်။

ကျောင်းတွင်း ကျောင်းပြင်ရှိ ထိုစေတီတို့၏ ဘွဲ့တော်များ မသိပါ။ ရှေးဟောင်းစေတီများ ဆိုသည်ကိုသာ

သိထားရပါသည်။
“သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား” ဆိုသည့်အတိုင်း **ငွေပင်ရိုးရွာမှ အသက်(၆၀)ခန့်ရှိ အဘဦးသိန်း မောင်**ကို မေးကြည့်မှ ထင်မှတ် မထားသည့် အံ့ဩဖွယ်တို့ကို သိရပါ သည်။

‘ကျုပ်တို့နယ်မြေမှာ ရှေးလူကြီး သူမတို့ ထားခဲ့ကြတဲ့ အံ့သုံးပါးရှိတယ်။

တောင်ညိုရွာ ဖြစ်လာပုံ ကျောင်းထဲ မှာ အမှားတစ်ခုခု ပြုလုပ်မိရင် လိုဏ် ဘုရားနီး မြောက်ဘက် သီပေါက်လာပုံ အမှားတစ်ခု သုသာန်အနီးက ယန်တန် ငှားရိုးစတုဂံများ ဖြစ်တယ်။

ရှေးဘုရင်များ ခေတ်တုန်းက ဒီ နယ်မြေကို မင်းများ မင်းညီမင်းသား တို့၊ မင်းမှူးမင်းထမ်းများ မကြာခဏ ရောက်လာကြတယ် ဆိုပါတယ်။

ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လမ်းကြောင်း ဖြစ်သလို၊ အချို့ ရှုံးနိမ့်ပြေးလာသူတို့ အာဏာလှုံ၊ အရေးနိမ့်လာသူတို့ ရှိကြ သလို၊ အချို့က အုပ်စိုးမင်းပြုရန် ရောက်လာသူတို့ ဖြစ်ကြတယ် ဆိုပါ တယ်။

ဘယ်အဆက်အနွယ်မှန်း မသိတဲ့ မင်းသားနဲ့ အုပ်စုတစ်စု ရောက်လာပြီး မင်းပြုတယ် ဆိုပါတယ်။

ရွာစောင့်နတ် မလိုလားသူကို ဖိဖုရား အမြောက်မှားလို့အမျက် ဒေါသ ပြင်းစွာထွက်သူ ရွာစောင့်နတ် က ရွာကို တောင်မျိုးစေလို့ က်တယ် ဆိုပါတယ်။

ရွာဟောင်း တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြု၍ ပွဲလမ်းသဘင် များ နှစ်စဉ်ကျင်းပပေးခဲ့ရာ တောင် ပေါ်တွင် မဆုံအောင် လာကြသော်လဲ အမြင်တွင် ခပ်ကျဲကျဲပင် မြင်ရလေ့ ရှိတယ် ဆိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် တောင်မျိုးမှ တောင်ညို ရွာဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီဒေသ ကို ဝင်ထွက်သွားလာကြသော မင်းမျိုး မင်းနွယ်တို့မှာ တိမ်ကောပျောက်ကွယ် သွားခြင်း မရှိတဲ့ ဒေသခံများနဲ့ ရောနှော သွားကြသဖြင့် ယနေ့ ဒေသခံတို့ဟာ ထို အဆက်အနွယ်များ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်’

ဪ...ဒါကြောင့်ကိုး

ဆရာဦးမြင့်သိန်း (ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်)၏ “နေပြည်တော်အနီး အတိတ်သမိုင်းကို ရှာဖွေရင်း”ဆိုသည့် အတွဲ(၄)၊ အမှတ်(၂၄)၊ (၂၂.၈.၂၀၁၅) မြန်မာသံတော်ဆင့်တွင် အင်္ဂလိပ်တို့ ရေးသား မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် **ရမည်းသင်း ဂေဇက်တီးယားတွင်...**

တောင်ညိုမြို့၌ ပုဂ္ဂိုလ် သုခုန်ရာဇ်၏ ပျံ့နှံ့ယုံကြည်မှု ဖင်းထင်စည်သူ(ခေါ်) ဟောင်းဟောင်း အေဒီ ၁၃၆၆ ခုနှစ်တွင် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်ဆိုသည်။

သုခုန်ရာဇ် မင်းဆွမ်းမျိုးများ တောင်ညို တွင် ကျန်ခဲ့သည်ဆိုသည့် သက်သေတစ်ခု ဖြစ်သည် ဆိုပါသည်။

ထို့ပြင် ကိုလိုနီခေတ် ဂေဇက်တီးယားတွင် မှတ်တမ်းပြုထားသည်မှာ တောင်ညိုမြို့နယ် ချိုင့်ဝှမ်းရှိ မရမ်းကုန်းရွာ(ယနေ့ မရမ်းခုံ) မျက်ရွာ သာပင်ချောင်ရွာ သံဃာကုန်းရွာ တို့တွင် ပျူတို့၏ အဆက်အနွယ်များ တွေ့နေရသည်ဟု ဖြစ်သည်။

တောင်ညိုနယ် ကိုင်းကလေးရွာတွင် ရှိသူ တို့က သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပျူလူမျိုးဟု ခေါ်ဆဲ ဖြစ်ကြောင်း တစ်ချို့က မှတ်တမ်းပြုထား ထည်ကို တွေ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပေါက်ပြည်တွင် ဘုရင်အနော်ရထာ သည် သထုံပြည် မနုဗ္ဗာမင်းထံမှ မြတ်စွာဘုရား၏ ပိဋကတ်တော်များ၊ ဓာတ်တော်များကို ယူဆောင်၍ ရှေး

မြန်မာတို့၏ ရန်ကုန်-မန္တလေး လမ်းမကြီးအတိုင်း သယ်ဆောင်လာရာ ယခု လယ်ဝေး(ရှေးက ဝါးနွယ်ကုန်း) သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် ကလေးတောင်မြို့ (ယခု တောင်ညိုမြို့)သို့ ရောက်ရှိလာကြောင်း ပါရှိသဖြင့် ဒေသခံတို့၏ ပါးစပ်ရာဇဝင်တို့သည်လည်း မှန်မည် ထင်ပါသည်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆရာဦးမြင့် သိန်းကပင် ဒဏ္ဍာရီထဲတွင် သမိုင်းများ ပါနေသကဲ့သို့... သမိုင်းထဲတွင်လည်း ဒဏ္ဍာရီတို့ ရောနှောနေပေသည်။

ဒဏ္ဍာရီ ဆိုသည်မှာ စိတ်ကူးယဉ် မှုများ၊ ချဲ့ကားမှုများ ပါရှိနေခြင်းကြောင့် ယုံကြည်ဖွယ်မရှိဟု ထင်ရသော်လည်း ယင်းဒဏ္ဍာရီထဲမှ သမိုင်းအစကို ဖြစ်နိုင် စစ်ထုတ်နိုင်လျှင် ပျောက်ကွယ်နေသော သမိုင်းအချက်အလက်များကိုလည်း ပြန်လည် ရရှိနိုင်မည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဒါကြောင့် တောင်မြို့ မြို့ကလေး တောင်မြို့ တောင်ညိုတို့သည် သမိုင်းနှင့် ဒဏ္ဍာရီတို့ ရောနှောလိမ့်ယုက်နေမည် မလွဲပါ။

ထိုနယ်သူနယ်သားတို့ ဘာကြောင့် ဝေးသီခေါင်အရပ်တွင် မဟာဆန်နေကြပါလဲဆိုသည့် အဖြေကတော့ "ဪ...ဒါကြောင့်ကိုး" ဟူ၍ ဖြစ်ပါတော့သည်။

အင်းယောင်း

တောင်ညိုနယ်တွင် ထူးဆန်းတာလေးတစ်ခုကို တစ်ဆက်တည်း တင်ပြလိုပါသေးတယ်။ ဘူးကွရွာနဲ့ သပြေကုန်း နှစ်ရွာကြားမှ အရှေ့တည့်တည့်တစ်မိုင်ခန့်တွင် **အင်းယောင်းအင်းကြီး** ရှိနေပါတယ်။

နဂိုက ရွာကြီးပါ။ ရွာစောင့်နတ်နဲ့ အခြားနတ်တစ်ပါးတို့ ရွာကိုအပေါင်ထားပြီး ကြွေအန်ကစားကြရာ ရွာစောင့်နတ်ရုံးလို့ ရွာကို ပေးလိုက်ရတယ် ဆိုပါတယ်။

ကြွေနိုင်နတ်က ဒီရွာကို အင်းလုပ်ပစ်မယ်ဆိုသဖြင့် ရွာစောင့်နတ်က အသက်ကြီး ဇနီးမောင်နံ့ကို အိပ်မက်ပေး သိစေပါတယ်။

ထိုဇနီးမောင်နံ့တို့က အိပ်မက်အတိုင်း ရွာရိုးတစ်လျှောက် အော်ဟစ်အသိပေးသွားပေမယ့် မယုံကြည်ကြသူအားလုံး ရေအောက်ပါသွားပြီး ငါးတွေ ဖြစ်သွားကြတယ် ဆိုပါတယ်။

ပါသွားကြတဲ့ လက်ဝတ်ရတနာများကို ပြန်မျိုကြသဖြင့် ငါးဗိုက်ထဲ လက်ဝတ်ရတနာများ ရှိနေတယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။

အချို့အဆိုအရ လူတွေကို ငါးစားသဖြင့် ငါးဗိုက်ထဲ လက်ဝတ်ရတနာများ တွေ့ရတယ်လို့ အဆိုရှိကြပါတယ်။

ဒီစကားကို စိတ်ဝင်စားပြီး လေ့လာရေးတိုက်ကင်းနောက် လိုက်ကြပါတယ်။ အင်းဆိုတာ တာပေါင်မရှိဘူး။ အခုတွေ့တာက မြေပြင်က ရှစ်ပေခန့် မြင့်တဲ့ တာပေါင် ပတ်ချာလည်နဲ့ဆိုတော့ အင်းဖြစ်ဖွယ်ရာ မရှိဘူး။

ထူးခြားတာက ကျွန်းကိုးကျွန်း ရှိတယ်ဆိုတာ မြေကျွန်းတွေ မှတ်ပါ

တယ်။ မြေကျွန်းတွေ မဟုတ်ဘဲ ရေအောက်မှာ မြုပ်နေတဲ့ **ကျွန်းပင်** ငုတ်တို့တွေ ဖြစ်နေပါတယ်။

အင်းတစ်ဝိုက်တွင် တံငါတဲ ရှစ်တဲခန့် ရှိနေလို့ သူတို့ အကူအညီများစွာ ရပါတယ်။ ကျွန်းငုတ်တို့များ ရှိရာသို့ လှေဖြင့် ပို့ပေးပါတယ်။

အင်းရေ အတော်နက်ပုံ ရပေမယ့် ရေအောက်ကို မမြင်နိုင်အောင် မန္တလေးကျုံးတွင်းရှိ ရေမှော်ပင်ချိုးတွေ အပြည့်ကာဆီးနေပါတယ်။ နေရာဝေးကြပေမယ့် မှော်ပင်ချင်း တူနေပါတယ်။

ကျွန်းငုတ်ပေါ် ရောက်တော့ ကူညီသူ ဆင်းပြပါတယ်။ သုံးပေခန့် အနက်တွင်ရှိ ကျွန်းငုတ်အပိုင်းအတိုင်း လှည့်ပတ်သွားပြပါတယ်။

ကျွန်းငုတ် လူတစ်ယောက်စာ စားခဲ့ဖူးဆန် ကျွမ်းသာ ကျွန်းငုတ်ကြီးပါ။ ကျွန်းငုတ် ရှစ်ခုကို လက်ညှိုးညှိမိပေးပါတယ်။

ဘယ်ခေတ်အခါက ဘာလက်နက်များနဲ့ ညီညာစွာ ဖြတ်ခဲ့တယ်မသိကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

တစ်ခါ ဒီဒေသကို ကျွန်တော်တို့ **၁၉၅၅ ခုနှစ်က ရောက်ကြတာဆိုတော့ ယနေ့ နှစ်ပေါင်း(၆၀)ကျော် နေပါပြီ။** အရာရာ အားလုံးပြောင်းလဲနေမယ် ထင်ပါတယ်။

ထိုစဉ်က နေရောင်ပြအင်းကြီးထဲ ရေခါးလောက်က မြူးမိ ငါးများကို ပိုင်ရှင် ဘဲကုန်းရွာသားများထံ တောင်းယူဖူးပါတယ်။

ယနေ့ လူနေရပ်ကွက် ဖြစ်နေတာကိုသာ အံ့ဩနေရပါတယ်။ ဘုရားတစ်ဆူတလုပ်နေကြောင်း သတင်းကြားသဖြင့် သာဓုခေါ်မိပါတယ်။

တောင်ညို ရှေးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝင်းအတွင်းတွင် ကျည်လုံ

ဘန်ကာများဖြင့် ညဘက်ရောက်ရင်
ဆတ်အမြဲ ရှိရပါတယ်။

မိုးချုပ်ရင် ကျောင်းအောက်ရုံးကလဲ
မီးစက်နိုး မီးတစ်ပွင့်ထွန်းလျက် လျှပ်
စစ်သုံး ရေဒီယိုကြီး ဖွင့်ပေးပါတယ်။
ည (၈)နာရီ (၁၅)မိနစ် သတင်းပြီး
သီချင်းကြီး၊ ကာလပေါ်၊ ဇာတ်လမ်း
ဖာတို့ကို လွှင့်ပေးတယ်။

လာရောက် နားထောင်ကြသူ
ရဲဘော်တွေထဲ လိုဏ်ဘုရားဘန်ကာ
နေ ရဲဘော်မောင်ညွန့်ကို အမှောင်ထဲ
က အမည်မသိ အကောင် ကိုက်လိုက်
တယ်။ ခြေလှည့်ပြီး ခါချလိုက်ရာ အမှိုက်
တောထဲ ကျသွားသံကြားတယ် ဆိုပါ
တယ်။

ရေဒီယိုနားထောင်ရင်း ဝေဒနာ
ပြင်းစွာ ခံစားရမှ အားလုံးသိရတယ်။
လက်နှိပ်မီးများနဲ့ ဝိုင်းဝန်းရှာဖွေကြ
ပေမယ့် သဲလွန်စ မရပါဘူး။

ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်
ပြင်းထန်သလဲဆိုရင် ဆံပင်တွေ
ကွေးကောက်လာတယ်။ စကားမေး
မရတော့ဘူး။ ချက်ချင်း မသိမိရွာက
မြန်မာဆရာ သွားခေါ်ရတယ်။

တောင်ညိုချောင်းကလဲ ကမ်းပြည့်
ကမ်းလျှံ ရေတွေလာနေပေမယ့် ခက်ခဲ
စွာ ခေါ်ခဲ့ရတယ်။

ဆရာရောက်တာနဲ့ ဆိုင်ရာပိုင်ရာ
များကို တောင်းပန်တယ်။ ဆေးလိမ်း
ဆေးတိုက်ပြီးတဲ့အခါ ကြေးစုတ်နဲ့
ဆေးပေါက်ပေးသေးတယ်။

ဆေးမှူးကလဲ ကျည်ဆိပ်ပြေဆေး
ထိုးပေးတယ်။ ရဲဘော်ကြီး ပခုက္ကူ
ကိုညွန့်က တွင်စုပ်ပေးတယ်။ ရဲဘော်
မျိုးမြင့်ကလဲ ဂါထာမန္တန်တွေ မပြတ်
ရွတ်ဆိုတောင်းပန်ပေးကြတယ်။

တတ်တဲ့ပညာ မနေသာကြဘဲ
ဝိုင်းဝန်းကုသပေးကြသဖြင့် ဆရာများ

သော်လဲ သားမသေဘဲ ဝေဒနာရှင်
ရဲဘော်မောင်ညွန့် ရွှင်လန်းစွာ အသက်
ချမ်းသာရာရပါတော့တယ်။

အမှားလုပ်မိရင် လိုဏ်ဘုရားအနီး
မြွေနက်ကြီး ပြတယ်ဆိုသော ဘန်
ကာနေ ရဲဘော်မောင်ညွန့် ဘာ
အမှားလုပ်မိတယ် မသိ၊ ဘာကောင်
ကိုက်မှန်းမသိရတဲ့ အမှတ်ရစရာ
လေးပါ။

ပန်းကန်ငှားသော ဘုရား

ပိုပြီးဆန်းသော ဘုရားကတော့
သုသာန်အနီးမှ ရှေးဟောင်းဘုရား
တစ်ဆူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဟိုတုန်းက
ပန်းကန်ခွက်ယောက် ငှားလို့ရတဲ့
ဘုရားပါ။

အနီးအနားရွာတွေမှာ သာရေး
နာရေး ရှိကြတဲ့အခါ အလိုရှိသော
ပန်းကန်ခွက်ယောက်များကို စာရင်း
ရေး ခြင်းတောင်းထဲထည့် ဘုရားရှေ့
ဦးချကန်တော့ကာ စာရင်းပါ ပစ္စည်း
များကို ခေတ္တ ငှားပါမည့်အကြောင်း
အမိဋ္ဌာန် ပြုထားခဲ့ရတယ်။

မနက် သွားယူတဲ့အခါ စာရင်းပါ
အတိုင်း ခြင်းထဲမှာ ရောက်ပြီးသားပါ။
အသုံးပြုပြီး ပြန်အပ်နှံတဲ့ အခါများ
မှာလဲ စာရင်းပါအတိုင်း အစေ့အင
အပ်ရတယ်။ ပျောက်တာ၊ ကွဲတာများ
ကိုလဲ အစားထည့်ပေးရတယ်။

လောဘသားတို့က တစ်ခုချန်၊
နှစ်ခုချန် ပြန်အပ်ကြပေမယ့် အစောင့်
က သည်းခံ ငှားပေးနေသေးတယ်။
ရမှန်းသိတော့ ပိုဆိုးလာကြတယ်။

ဘုရားအစောင့် စိတ်ဆိုးပြီး အကုန်
ရိုက်ခွဲလို့ နောက်ပိုင်း ငှားမရတော့ပါ
ဘူး။ မိုးတွင်းတစ်ရက် ဘုရားဖူးရင်း
ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ ဘုရား
လယ်ကို ထွန်နေသူနဲ့ တွေ့တယ်။

ဘုရားနဲ့ ဝါးတစ်ပြန်သာ ကွာချန်
ပြီး ထွန်နေသဖြင့် “ဘုရားခြေရင်း
ဘာကြောင့် မထွန်သလဲ” မေးရာ
ထိုဇာတ်လမ်းကို သူကလဲ ပြောပြပါ
တယ်။

ဘုရားခြေရင်းတွင် ပန်းကန်ကွဲများ
နွားနဲ့လူပါ စူးလို့ မထွန်ဘဲ ချန်ထား
တယ် ဆိုပါတယ်။

ဘုရားပတ်လည် ပန်းကန်ကွဲများ
အများအပြား တွေ့ခဲ့ရလို့ ဒဏ္ဍာရီ
မဟုတ်ကြောင်း လက်တွေ့မျက်မြင်
ဖြစ်လို့ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

တစ်ဆက်တည်း တွင်စုပ်သော
နည်းလေး တင်ပြပါရစေ။ မြွေကိုက်
ဒဏ်ရာကို ရှေးဦးသူနာပြုနည်းဖြင့် ပြုစု
ပါ။ ဒဏ်ရာအနီးတစ်ဝိုက် အရက်ပျံ
နဲ့ သန့်ရှင်းပါ။ ဒဏ်ရာအနီး ပိုးသတ်
ထားပြီး ဓားငယ်ဖြင့် သွေးထွက်ရုံ
ကြက်ခြေခတ်ခွဲပါ။

လက်တစ်ဆစ်ခန့် ဖယောင်းတိုင်တို့
သုံးတိုင်ပူး၍ မီးထွန်းပြီး ဓားခွဲဒဏ်ရာ
ပေါ်တင်၍ အဝကျယ် ပရုတ်ဆီပုလင်း
လွတ် မှောက်အုပ်လိုက်ပါ။ မကြာခင်
မီးငြိမ်းပြီး သွေးများ စုပ်နေပါမယ်။

ပုလင်းအရေအတွက်ကို ချင့်ချိန်
စုပ်ပါ။ ရတဲ့သွေးများကို ပိန်းရွက်ပေါ်
တင်၍ ဆားဖြူးလိုက်ရင် အနက်
ရောင်အဆိပ်များ ပေါ်လာပါမယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့ ဖော်ပြပါ
ပုလင်းအလွတ်အစား ဝါးဆစ်ပိတ်များ
ကို ရေနွေးပြုတ်ပါ။ ပူလာရင် ဒဏ်ရာ
ပေါ် မှောက်ထားရပါမယ်။

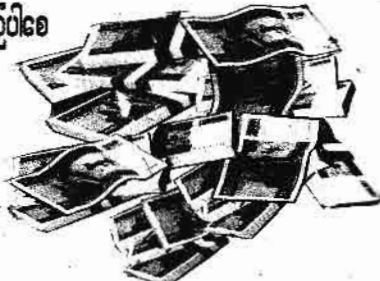
ခေတ္တအကြာတွင် သွေးများ စုပ်နေ
မည်ဖြစ်၍ ဖယောင်းတိုင် မရှိတဲ့နေရာ
တို့တွင် အသုံးပြုနိုင်ပါကြောင်း တင်ပြ
လိုက်ရပါတယ်။

အိကင်း ဦးမြမောင် (ရွှေလေး)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်

ပျော်ပျော်

ရွှင်လန်းကြပါစေ

ဇူလိုင်လတွင် ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲများ ပြေလည်လျော့ပါး၍ လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြစေရန် မိမိ မွေးလာရာသီအလိုက် အောက်ပါအတိုင်း ယတြာပြုနိုင်ကြသည်။

❶ မိသားစုသီးဖွား(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)တို့ သည် သပြေ(၃)ခက်၊ ဆီး(၆)ညွန့် (၃)ညွန့်၊ ဥသျှစ်ညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ (၅)ခွက်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ် လှူပါ။

❷ ပြိသားစုသီးဖွား(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)တို့ သည် ဩဇာညွန့်(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ် ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း(၆)ညွန့် နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင် အနီးတွင် တနင်္ဂနွေနေ့၌ ကပ်လှူပါ။

❸ မေထုန်ရာသီဖွား(မေလ ၂၁ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့ သည် ရဲယိုညွန့်(၈)ညွန့်၊ ကြဲညွန့် (၈)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၈)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း (၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

❹ ကရကဋ်ရာသီဖွား (ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ခရေညွန့်(၂)ညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ပေါက်ပေါက် (၂)ပန်းကန်နှင့် တံခွန်(၈)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

❺ သီဟိုဠ်ရာသီဖွား (ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ကြဲညွန့်(၁)ညွန့်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၁)ညွန့်၊ အုန်းလက် (၁)ရွက်နှင့် သောက်တော်ရေ(၂) ခွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ် တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

❶ ကန်ရာသီဖွား (ဩဂုတ်လ ၂၂ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် အုန်းလက် (၄)ရွက်၊ ကံ့ကော်ညွန့်(၄)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၄)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၁)တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီ တစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ် လှူပါ။

❷ တူရာသီဖွား (စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက် အတွင်းမွေးသူ)တို့သည် ကျောက် ဖရုံယို(၆)ပန်းကန်၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၆) ပန်းကန်၊ ငှက်ပျောသီး(၆)လုံးနှင့် ဆွမ်းထမင်း (၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆု တောင်းပါ။

❸ ပြိတ္တာရာသီဖွား (အောက်တိုဘာ လ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဥသျှစ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဩဇာညွန့်(၃) ညွန့်၊ ကေရာဇံညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် တံခွန်(၆)ခုတို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင် မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❹ နေရာသီဖွား (နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် နှင်းဆီ(၉)ပွင့်၊ သပြေ(၉)ခက်၊ ရွက်လှ(၉)ခက်နှင့် သောက်တော်ရေ (၃)ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

❺ မကာရရာသီဖွား (ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပေါက်ပေါက်

(၇)ပန်းကန်၊ နှမ်းယို(၇)ယုက်၊ သီဟိုဠ်ဆန် (၇)ပန်းကန်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

❶ ကိုရာသီဖွား (ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် စွယ်တော် ညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)ရွက်၊ ပိတောက်ညွန့်(၁၀)ညွန့်နှင့် ဆွမ်း ထမင်း(၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာ နေ့၌ စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ် တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

❷ မိန်ရာသီဖွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် နာနတ်ယို(၅) ပန်းကန်၊ အုန်းယို(၅)ပန်းကန်၊ သင်္ဘောသီးပုည(၅)စိတ်နှင့် တံခွန် (၁၀)ခုတို့ကို သောကြာနေ့တွင် အများပူဇော်သော စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်း၍ ငွေကြေး သောကများ ပြည့်ဝကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကဏ္ဍစာအုပ်များကို အသစ်အသစ် ဖြန့်ချိပေးပါမည်။

ခုံးအားရက် ညနေခင်း၌ မင်းဘူးမြို့၊
နယ်ချုပ်လမ်းရှိ စာရေးသူ၏ ဟောခန်း
သို့ ဧည့်သည်(၃)ဦး ရောက်လာ၏။
မြင်းစလုံးမှာ အသက် (၄၀)ကျော်
အမျိုးသမီးများဖြစ်၏။ တစ်ဦးမှာ
အသားညိုညိုပြည့်ပြည့်ဖြစ်ပြီး တစ်ဦးမှာ
မျက်မှန်တပ်ဆင်ထား၏။ နောက်
တစ်ဦးမှာ အသားဖြူဖြူသွယ်သွယ်
ဖြစ်ပြီး အနည်းငယ် နှမ်းလျဟန်ရှိ၏။

ESIA July, 2017.

စာရေးသူ

လူလား မြွေလား **ကောဇာ**

နဂါးစာပေ

အသားညိုညို အမျိုးသမီးက စာရေး
သူ၏ စားပွဲပေါ်သို့ လိုင်စင်ဓာတ်ပုံ
တစ်ပုံနှင့် မွေးသက္ကရာဇ်ပါသော
စာရွက်ပိုင်းကလေးတစ်ပိုင်းကို တင်

၍ ဗေဒင်မေးမြန်း၏။ လိုင်စင်ဓာတ်ပုံ
မှာ အသားညိုညို ဖြစ်ဟန်ရှိပြီး မျက်နှာ
ပိုင်းပိုင်း၊ မျက်ခုံးမွှေးထူထူ မိန်းကလေး
ငယ်တစ်ဦး ဖြစ်၏။

နက္ခတ္တဇရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူအနေဖြင့် ဗေဒင်လက္ခဏာ
ဟောကြားရခြင်းမှာ သာမန်
အားဖြင့် မထူးဆန်းသော်လည်း
ယခု ဗေဒင်လက္ခဏာလာရောက်
မေးမြန်းပုံမှာကား အနည်းငယ်
ထူးခြား၏။ အသားညိုညို
အမျိုးသမီးကတတ်ပုံနှင့်
မွေးသက္ကရာဇ်ပေးပြီးနောက်...

'ကျွန်ုပ်နာယက ဒေါလှသောင်းပါဆရာ၊
ဒီတတ်ပုံက သမီးလေးရဲ့ တတ်ပုံပါ။ သမီး
နာယက "နွယ်နီဦး"ပါ။ ကျွန်မ မေးချစ်
တာက သမီးကလေးဟာ ဘယ်ဘဝက
လာတာလဲ ဆိုတာပါ။'

အိပ်လှသောင်းရဲ့ မေးခွန်းက
ဝေးရီးဝေးဆင့်ကတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။
ဒီထွက်က ဝယ်ခွဲတဲ့ ကြားကားမြင်တဲ့
ရတယ်ဆိုတဲ့သူတွေ ဟောပြောတတ်ပါ
တယ်။'

'ဒါဆိုရင် ဆရာတို့ ဗေဒင်ပညာအရ
မဟောနိုင်ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား'

'ဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်
ဘဝကလာတယ်။ ဘယ်သူတွေက
စောင့်ရှောက်နေတတ်တယ်။ ဘယ်လို
ရိုးရာတွေ ပွဲတင်ရမယ် စသဖြင့်
တွက်ချက်တဲ့နည်းတွေ ဗေဒင်ပညာ
မှာ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဈာန်၊
အဘိညာဉ်ရတဲ့ သူတော်စင်တွေ
သာအတိအကျ ပြောနိုင်ကြပါလိမ့်
မယ်။ ကျွန်တော်က "နဂါးပြည်
ကလာတယ်" လို့ တွက်ချက် အဖြေ
ရလို့ ဟောပြောရင် ခင်ဗျားက ယုံမှာ
လား'

'ယုံပါတယ် ဆရာ၊ အမှန်ပါပဲ'

ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ ကျွန်တော်က
စကားအဖြစ် ပြောလိုက်တာပါ။
မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ ဘယ်သူတွေ
ဘယ်ဘဝကလာတယ်။ အရင်ဘဝပြီး
နောက်ဘဝ ရှိ သလား၊ မရှိဘူးလား။
ရှိတာလဲမဟုတ်၊ မရှိတာလဲ မဟုတ်

လားစသဖြင့်၊ စကြဝဠာကြီးရဲ့ အစ၊
အဆုံး ကမ္ဘာလောကရဲ့ အစ၊ အဆုံး
စသဖြင့် ဖြေရှင်းလို့ မပြီးနိုင်တဲ့ မင်္ဂလိန်
မစပ်တဲ့ မေးခွန်းတွေကို ဖြေတော်မမူ
ဘူးဗျ။

ရှေးက သာသနာပ ရသေ့တို့တွေ
ဟာ ကမ္ဘာ(၄၀)ကို အောက်မေ့ ဆင်ခြင်
နိုင်တယ်။ ပကတိသာဝကတွေဟာ
ကမ္ဘာ ၁၀၀၊ ၁၀၀၀ စသည်ဖြင့်
ဆင်ခြင်နိုင်တယ်။ မဟာသာဝကတွေ
ဟာ ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ အဂ္ဂသာဝက
နှစ်ပါးဟာ ကမ္ဘာပေါင်း တစ်သင်္ချေနှဲ့
တစ်သိန်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓိတွေဟာ နှစ်
သင်္ချေနှဲ့တစ်သိန်း ဆင်ခြင်နိုင်ကြပြီး
ဘုရားရှင်တွေကတော့ အပိုင်းအခြား
မရှိ ဆင်ခြင်အောက်မေ့နိုင်တယ်။
သာမန်လူတွေကတော့ ဘယ်လိုလုပ်
ပြီး အတိအကျ ပြောနိုင်မလဲဗျာ'

'ဒါပေမယ့် လူသာမန်တွေ၊ ပညာရှိ
တွေက တွက်ချက်မှန်းဆလို့ မရနိုင်ဘူး
လား'

'နှစ်သက်ဖွယ် အပြုအမူများမှာ ဘဝတယ်
စွာ ပြုတတ်သူ သဒ္ဓါအားကြီးသူ အာဇာနည်
ကြိုက်သူ ကြားပါတတ်သူတွေဟာ ရာဂ
စိုက်သူပြောပြီး နတ်ပြည်က ဆင်သက်

လာတယ်။ ဒေါသကြီးသူ၊ စိတ်ပြန်သူ၊
ရန်လိုတဲ့သူ၊ အော်ဟစ်တတ်သူ၊ ကသုတ်
ကရက်ရှိသူတွေဟာ ဒေါသစိုက် ထူပြောပြီး
ထဲပြည် နဂါးပြည်ကလာတယ်။

အအိပ်အနေများသူ၊ ပျင်နိရု၊ သေရည်
အလွန်ကြိုက်သူ ကြောက်တတ်သူ
ယပ်ပရိပိုသူ ညည်းညူတတ်သူ
တွေဟာ မောဟစိုက် ထူပြောပြီး
တိရစ္ဆာန်ဘဝကလာတယ်။ ဒါကတော့
ဝိသုဒ္ဓိမရှိမှာလာတဲ့ အချက်တွေပဲ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်မကပဲ ဖြစ်ပျက်သမျှ
ပြောပြပါမယ်။ ဆရာတို့ကတော့ လေ့
လာမှုရှိတဲ့အတွက် စဉ်းစားပေးပါ။
ကျွန်မတို့က မင်းဘူးမြို့ပေါ်၊ နဂါးပွက်
တောင်နားမှာပဲနေပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့
နှစ်နှစ်ဆယ်လောက်က အိပ်မက်တစ်ခု
မက်ပါတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်မ
ဟာ ဘုရားစေတီတွေကြားထဲ ရောက်
နေပါတယ်။ ဘယ်နေရာဆိုတာတော့
မပြောတတ်ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ပတ်ဝန်း
ကျင် အထက်၊ အောက်မှာ အရောင်
တလက်လက် ထွက်နေတဲ့မြေတွေ
အများကြီးတွေ့ရပါတယ်။ အရွယ်
အစားတွေက ထွာဆိုင်လောက် ရှိကြပါ
တယ်။

အဲဒီမြေတွေရဲ့ အလယ်မှာ အသား
မည်းမည်း၊ ရုပ်ဆိုးဆိုး လူကြီး
တစ်ယောက်နဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်
တွေ့ပါတယ်။ လူကြီးကမျက်လုံးပြူးပြူး
မှာ မျက်ဆန်သေးသေးရှိလို့ မြေ
တစ်ကောင်ရဲ့ မျက်နှာမျိုးပါပဲ။ သူ့ဘေး
က လူငယ်ကတော့ အသားညို
မျက်နှာပိုင်း၊ နှုတ်ခမ်းမွေးစေခိုပြီး
သာမန်ရုပ်ရည်မျိုးပါပဲ။ အဲဒီလူကြီးဟာ
လူငယ်ကို ပခုံးကိုင်ပြီး ကျွမ်းသတ်
လှည့်ပါတယ်။ ပြီးတော့

'ခင်ဗျာတို့ အိပ်ကို ကျွန်ုပ် လိုက် ထွက်
လိုက်မယ်။ အချိန်တန်ရင် ပြန်

လိမ္မော်၊ ဒါယောဟ်ကျပ်တို့ နဂါးတို့က
ဟန်ကြီးလို ပိန်ကလေးတစ်ယောက် အနေ
နဲ့ပဲ ထားလိုက်မယ်။ ခပ်ဗား စောင့်ရှောက်
ပါ။”

လို့ ပြောပါတယ်။ အိပ်မက်ကနီး
တော့ ကျွန်မနားထဲမှာ မြေတွန်သံတွေ
ကြားပါတယ်။ ကျွန်မတို့ အညာသား
တွေဟာ မြေတွန်သံကို နားယဉ်နေကြ
ပါပြီ။ နောက်အိပ်ထဲမှာ မကြာခဏ
မြေတွေ တွေ့လာပါတယ်။ သမီးကို
မွေးတဲ့နေ့ကလဲ ဒီလိုပဲ မြေတွန်သံ
ပူတ်သံတွေ ကြားရပါတယ်။ ပြီးတော့
သမီးဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့
ဟန်ပန် လုံးဝ မရှိပါဘူး။ အရွယ်ရောက်
လာတဲ့အခါ နှုတ်ခမ်းမွေးသို့သို့ ရှိပါ
တယ်။ စိတ်မြန် စိတ်ထက်ပါတယ်’
ဒီလောက် တိုက်ဆိုင်တာနဲ့ မြေဘဝ
က လာတယ်လို့ မပြောနိုင်ပါဘူး။
တကယ်တော့ သာမန်အားဖြင့် လူတွေ
ဟာ...

- ၁။ ဖိ အသက်ရှင်နေရမယ့် အချိန်အပိုင်း အခြား။
- ၂။ သေခါနီး ခံစားရမယ့် ဝေဒနာ။
- ၃။ သေရမယ့် နှစ် လ၊ ရက် အချိန်ကာလ။
- ၄။ သေပြီး မြုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ရာ အရပ်။
- ၅။ လားရှောက်ရမယ့်ဘဝ၊ ဝိပိလားရာ ဘဝ စသည် အဲဒီ ဝါးပျိုးကို တပ်အပ် သေချာ ယထိန်ပိတူး’

‘ဆရာပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါတွေ
က မှန်းဆတာ ဖြစ်မှာပါ။ ပြီးတော့
ဟောဒီသမီးရဲ့ ဆရာမက ဆက်ပြောပါ
ဦးမယ်’

ထို့နောက် အတူလိုက်ပါလာသော
မျက်မှန်တပ်ထားသည့် အသက်လေး
ဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးက...

‘ကျွန်မက သမီးဇွယ်နီရဲ့ ဆရာမ
အိမ်စားအနင်းပါ။ သမီးက ကျောင်းစ
ဆရာတည်းကတစ်ဦးတည်းဆရာတော်ဦး
မိန်းကလေးတွေနဲ့ ဧရာအာလေ့ မရှိပါ

ဘူး။ ကောင်းပြန်ရင် ယောက်ျားထန်ပါ
တယ်။ ငိုကြွေဆိုတာက သူ့စာသင်တဲ့
အခန်းထဲမှာ မြေတွေ မကြာခဏ တွေ့
ရတာပါ။ အတန်သင်တဲ့ မကြာခဏ
လန်တတ်ပါတယ်။ မြေကို သတ်မယ်ကြ
ရင် အတင်းပင်ဦး တာမြင်ပါတယ်။
ထိမ်းကပ်ပဲရဲရဲကိုဦး လွတ်ရာ သွားဆို
တတ်ပါတယ်။

သူ အထက်တန်းကျောင်းမှာပဲ
မျက်မှန်ကြားပေးက အထောင်တန်းလက်
လက်ထဲထဲမှာ ပိတ်ကြီးကြီးမြေကြီး တစ်
ကျောင်း ထင်ထင်လာတတ်ပါတယ်။
ကျွန်မနဲ့က တစ်ဖက်ကွက်တည်းခြံစံ
တာ၊ ဆရာမတစ်ယောက်အပြင်
မိဘလိုပဲ အပြီ ကူညီနေရပါတယ်။
ဇနီးအတူ ထက်မိထောင်မှာ ထား
လိုက်ပါတယ်။

တစ်ရက်မှာတော့ ဘိမ်းကလေးထဲလို
ကျောင်းသူကလေး တစ်ယောက်က
သွားဖို့တဲ့အခါ အထောင်လက်လက်
ထဲထဲမှာ မြေကြီးတစ်ကျောင်းကို ထိမ်း

အုံးပြီး အိပ်နေတာမြင်လို လန်ပျပ်
ထက်ပေးပြီး မြေထွက်ပြောလာပါတယ်။
ဇနီးအတူ သူတစ်ယောက်တည်း
ရှိတတ်တဲ့ အချိန်မှာ ဘိမ်းမြေထဲ
မကြာခဏ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အဲဒီ
ထက် ထူးခြားတဲ့ အခြေအနေကိုတော့
ဟောဒီက ထိန်းဆိတ်တာက ပြောပြပါလိမ့်
မယ်’

ဒီလိုပါ ဆရာရယ်။ ကျွန်မမှာ သား
ကလေးနှစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ သား
အကြီးက မောင်သန်းဌေး၊ အငယ်က
မောင်ဆန်းဌေးပါ။ နွယ်နီနဲ့ တစ်ရပ်
ကွက်တည်းနေတဲ့ကျောင်းနေဖက်တွေ
ပါ။ အတိုချုပ်ပြောရရင် ကျွန်မသားကြီး
မောင်သန်းဌေးက နွယ်နီကို မေတ္တာရှိပါ
တယ်။ နွယ်နီကတော့ စိတ်မဝင်စားပါ
ဘူး။ နွယ်နီကို လူငယ်သဘာဝ
ချဉ်းကပ်ပါတယ်။ တစ်ညမှာတော့
ကျွန်မအနေနဲ့ အိပ်မက် မက်ပါတယ်။

အိပ်မက်ထဲမှာ ရုပ်ဆိုးဆိုးလူကြီး တစ်ယောက်က “နင့် သားကို နွယ်နီ နဲ့ မပတ်သက်စေနဲ့” လို့ သတိပေးပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ သားကိုပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သားက အယုံအကြည် မရှိတော့ ကျွန်မစကား ပူးမထောင်ပါဘူး။ တစ်နေ့မနက်မှာတော့ သားကြီးက အိပ်ရာကမထလို့ သွားနှိုးလိုက်တော့ တစ်ကိုယ်လုံး ပြာနမ်းနေပါပြီ။ ဒါနဲ့ ဆေးရုံကို ပို့တော့ ပိုးထိ(မြွေကိုက်) တဲ့ လက္ခဏာလို့ ပြောပါတယ်။ ကံကောင်းလို့ မသေဘဲ ဆေးရုံ ငါးရက်တက်ပြီး ပြန်ဆင်းခဲ့ရပါတယ်။

ဒီအကြောင်းကြောင့် သားကြီးလဲ နွယ်နီကို ဆက်ပြီး မချဉ်းကပ်ရဲတော့ပါဘူး။ ဒါကို သားငယ်မောင်ဆန်းဌေးက သိသွားတော့ နွယ်နီကို “မြွေမ၊ မြွေမ” လို့လိုက်ပြီး နောက်ပြောင်ပါတယ်။ မကြာခင်မှာ သားငယ်လဲ သူ့အစ်ကိုလို ပိုးထိပြန်တာကြောင့် ဆေးရုံတက်ရပြန်တယ်။ နောက်တော့ ကြောက်လန့်ပြီး ဘယ်သူမှ မချဉ်းကပ်ရဲတော့ပါဘူး။

‘အင်း ခင်ဗျားတို့အဖြစ်က နည်းနည်းတော့ ထူးဆန်းလာပြီလို့ ပြောရမယ်’

ထိုအခါ နွယ်နီ၏မိခင် ဒေါ်လှသောင်းက...

‘ပြီးတော့ သမီးကို မွေးပြီးမှ အိပ်မှာ စီးပွား တက်လာတာတော့ အမှန်ပါ။ ကြာရှည် ရွှေထင်ပါတယ်။ သမီးလက်ထဲမှာလဲ ရွှေအင်္ကျီတွေ မကြာခဏ တွေ့ပါတယ်။ သမီးကတော့ ဖေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မက ယုံဆုံးပါဘူး။ ပြီးတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပုတီးစေ့ ပုလဲစေ့ ဆွဲကလပ်တွေ ပြုပါတယ်။ ကျွန်မက မယူတော့ ဘယ်မှာ ပြန်ထားတယ်မသိဘူး။ မတွေ့ရတော့ဘူး။ အဲဒါ ကျွန်မတို့ ဘာလုပ်

သင့်ဘယ်ဆိုတာ ညွှန်ပြစေချင်ပါတယ်’

‘အေးဗျာ ခင်ဗျားတို့အဖြစ်က ပေဒင်ဟောပြီး အတိတ်ဘဝကို တွက်ချက်ကြည့်ရမှာလား။ ဒါမှမဟုတ် မြွေတွေ မလာအောင် လုပ်ရမှာလား။ ဒါမှမဟုတ် သမီးနွယ်နီကို ဘာဖြစ်နေတာလဲဆိုတာ စစ်ဆေးရမှာလား မသဲကွဲဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ ကာယကံရှင် မိန်းကလေးကို ခေါ်လာခဲ့ပါ။ သူနဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးပြီးရင် အဖြေတစ်ခုရပါလိမ့်မယ်’

ညော်သည်သုံးဦး နှုတ်ဆက် ပြန်သွားပြီး သုံးရက်ခန့် ကြာသောအခါ စာရေးသူ၏ ဟောခန်းသို့ နွယ်နီဦး ရောက်ရှိလာ၏။ သူ၏အသွင်အပြင်မှာ ဖျတ်လတ် ထက်မြက်ဟန်ရှိပြီး စူးရှသော မျက်ဝန်းအစုံ ရှိ၏။ စာရေးသူလည်း မိခင်၊ ဆရာမနှင့် မောင်သန်းဌေး၏ မိခင်တို့ထံမှ သိရှိရသော အချက်အလက်များအနက် ပြောသင့်သည်များကို ပြော၍ မေးမြန်းရ၏။ ထိုအခါ နွယ်နီဦးက...

‘ဆရာကိုတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပါမယ်။ ဒီစကားက အပေတို့ အပါအဝင် တစ်ယောက်ယောက်ကို ပြောပြရင် အယုံအကြည်ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တော့ သမီးပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ မြွေတွေနဲ့ သမီးစကားပြောနိုင်ပါတယ်။ သူတို့နဲ့ စကားပြော

တဲ့အခါ လူတွေနဲ့ စကားပြောသလို အသံထွက်ဖို့ ပလိုပါဘူး။ ကျွန်မပြောချင်တာကို သူတို့သိပြီး သူတို့ ပြောချင်တာကို ကျွန်မ သိပါတယ်။ သူတို့နဲ့နေရတာ ယျှော်ပြီး ဆွေမျိုးရင်းချာ ဆွေရွာလို့ပါ။

ထူးခြားတာက ကျွန်မ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သူတို့ရှိနေပြီး အရောင်တလက်လက် ထွက်နေတဲ့မြွေကြီးက ကျွန်မကို ညီလေးလို့ ပဲခေါ်ပါတယ်။ သူက နဂါးလိုလဲ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မ လှူချင်တန်းချင်စိတ် အပြီ ဖြစ်ပေတတ်ပါတယ်။ ဖြစ်ပေတဲ့အခါ ပစ္စည်းတစ်မျိုးမျိုး အိပ်ရာဘေးမှာ ရောက်လာတတ်ပါတယ်။ လှူဒါန်းပြီးရင် ကျွန်မ အပူပေးဆောင် သာအခေါ်သံ ကောင်းကောင်း ကြားတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ဘုရားရှိခိုးတဲ့အခါမှာ ယှဉ်းယှဉ်းအနိပ်အယောင်တွေ ပြင်ရပြီး အော်ဟစ်ထွက်ပြေးသံ ကြားရတတ်ပါတယ်။ ခုလဲ ရွှေစက်တော်ဘုရားဖွင့်ပွဲမှာ လှူဒါန်းချင်လို့ တောင့်တတဲ့အခါ ဟောစီရွှေခွက်ကလေးတစ်ခု ရောက်လာပါတယ်။ နွယ်နီဦးက ပြောပြောဆိုဆို

သူ့အိတ်ထဲမှ ပစ္စည်းတစ်ခုကို စားခဲ့ပေါ်တင်ပြလိုက်၏။ ခွက်မှာ သံပုရာသီး ခပ်ကြီးကြီးခန့်ရှိပြီး အောက်ဘက်မှ ကလပ်ကလေးတစ်ခုခေါ် တင်ထား၏။ ကလပ်မှာ ကြာစွင့်သဏ္ဍာန်ရှိပြီး ပစ္စည်းနှုန်း ချို့စထုံး

ငွေစပ်စပ်များဖြစ်ဟန်တူ၏။ အနုစိတ်ပန်းများ ဖော်ထားပြီး နဂါးနှစ်ကောင် ရစ်ပတ်နေဟန် ပုံဖော်ထား၏။ မျက်လုံးများနေရာတွင် အနီရောင်ပတ္တမြား နှစ်လုံးစီ မြှုပ်ထား၏။ ကာလတန်ဖိုးကိုမူ စာရေးသူ မခန့်မှန်းနိုင်ပါ။ နွယ်နီဦးက...

'အိပ်ပွားကလေးကို ဆရာကိုပဲ အပိန်ထားခဲ့ရပါကယ်။ ရွှေစက်တော်ဖွင့်ပွဲက တပို့တွဲလဆန်းငါးရက်မှာ ဖွင့်မှာဆိုတာ သမီးက ဆိုသွားစရာ ရှိနေတယ်။ တကယ်လို့ သမီးလာမယူနိုင်ရင် တစ်ယောက်ယောက် လာယူပါလိမ့်မယ်။ သမီးနဲ့ ဆရာနှစ်ယောက်ပဲ ဒီကိစ္စကိုသိတာ လာတောင်းရင် ပေးထားပေးလိုက်ပါ'

'အေးကွယ်၊ သမီးအဖြစ်က ထူးဆန်းနေတော့ ဆရာလဲ မှန်းဆ မပြောလိုပါဘူး။ သမီးပစ္စည်းကိုတော့ စိတ်ချလက်ချထားခဲ့ပါ။ သမီးမလာလို့ ရွှေစက်တော်ဖွင့်ပွဲကို ဆရာသွားနိုင်ခဲ့ရင် သက်ဆိုင်ရာမှာ သေသေချာချာ လျှူဒါန်းခဲ့ပါမယ်'

နွယ်နီဦးလည်း ထွက်ခွာသွားပြီး နောက် စာရေးသူနှင့် ထပ်မံတွေ့ဆုံခြင်း မရှိတော့ပါ။ ပြာသိုလဆန်းရက်သာ ရှိသဖြင့် တစ်လခန့် ကြာဦးမည် ဖြစ်သော ရွှေစက်တော် ဖွင့်ပွဲရက်အတွင်း မေ့လျော့နေခဲ့မိပါသည်။ ဖွင့်ပွဲရက်ရောက်ရှိသောအခါတွင်လည်း လုပ်ငန်းတာဝန်တစ်ခုကြောင့် သွားရောက်နိုင်ခြင်း မရှိပါ။ လာရောက် တောင်းယူသူလည်း မရှိသဖြင့် ဗေဒင်ဟောခန်းအတွင်း ယွန်းဘူးကလေးအတွင်း၌သာ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ဖွင့်ပွဲညတွင် ည (၁၀)နာရီခန့်အထိ စာဖတ်ပြီး အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါသည်။ ညဉ့်သန်းခေါင်ခန့်တွင် ဆူညံသံတစ်ခု

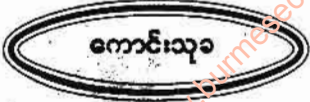
ကြောင့် အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့ပါသည်။ ရှေးဦးတွင် ကြောင်များ လှုပ်ရှားနေသံဟု ထင်ရသော်လည်း စိတ်မချ၍ ဟောခန်းကို ဖွင့်ပြီး မီးခလုတ်ကိုပါ ဖွင့်လိုက်ပါသည်။ အခန်းထဲမှ ပစ္စည်းအချို့မှာ ဖရိုဖရဲ ပြုတ်ကျနေပြီး ယွန်းဘူးကလေးမှာလည်း ပွင့်နေ၏။ ယွန်းဘူးထဲမှ ငွေခွက်နှင့် ကလပ်လည်း မတွေ့ရတော့။ ပြတင်းပေါက်မှာ သေချာပိတ်ထားခဲ့သော်လည်း ဖွင့်နေ၏။

ပြတင်းပေါက် ပေါင်ပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် စာရေးသူမှာ အိပ်ချင်မူးတူးစိတ်ပင် ပျောက်သွား၏။ မြင်လိုက်ရသောအရာမှာ စိမ်း၊ နီ၊ ပြာ အရောင် တလက်လက် တောက်နေသော လုံးပတ်အချင်းကိုးလက်မခန့်ရှိ မြေတစ်ကောင်ဟု ယူဆရသော သတ္တဝါ၏ အပြီးအရူးပိုင်းပင်ဖြစ်၏။ မျက်စိအောက်မှ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း အပြင်ဘက်ရောက်ရှိသွားပြီး ပျောက်ကွယ်သွား၏။

ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် နဂါးပွက်တောင်အနီး နေထိုင်သောဝန်ထမ်းသုံးလေးဦး

ကို အကူအညီတောင်း၍ ထိုရက်ကွက်အတွင်း နေထိုင်သည်ဟုဆိုသော ဒေါ်လှသောင်းနှင့် သမီးနွယ်နီဦး ဆရာမ ဒေါ်စာစာနှင့် ဒေါ်စိုးသီတာနှင့်သာ မောင်သန်းဌေး မောင်ဆန်းဌေးဆိုသူတို့အကြောင်း မေးမြန်း စုံစမ်းရာ တစ်ပတ်ခန့်ကြာသည်အထိ ထိုအမည်မျိုး၊ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မျိုး၊ မိသားစုမျိုး လုံးဝမတွေ့ရပါ။ သက်ဆိုင်ရာ ဒေသခံ အနေကြာသူများကို မေးမြန်း စုံစမ်းရာတွင်လည်း လုံးဝမသိရှိကြကြောင်း ဖြေကြားကြပါသည်။

စာရေးသူလည်း ထိုနေ့မှစ၍ ဖော်ပြပါ သက်ဆိုင်သူများကို လုံးဝ တွေ့ရရှိခြင်း မရှိတော့ပါ။ အတွေးအခေါ်ထဲ၌သာ အဖြေမပေါ်သော ပုစ္ဆာအဖြစ် ကျန်နေရစ်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ရွှေစက်တော်ဘုရား ဖွင့်ပွဲနေ့ဖြစ်သော နှစ်စဉ် တပို့တွဲလဆန်း ငါးရက်နှင့် နီးကပ်လာသောအခါတိုင်း ထိုအတွေ့အကြုံကို ပြန်လည် အောက်မေ့နေမိပါသည်။

စာရေးသူတို့
၂၀၀၁ခုနှစ်ကာလက
ကျိုက်ထိုမြို့နယ်ရှိ
ကျိုက်ထီးရိုးလေး
ဘုရားသို့ သွားရောက်
ဖူးမြော်ကြသည်။

အဆိုပါ ကျိုက်ထီးရိုး
လေးဘုရားသည်
ကျိုက်ထိုမြို့နယ်
အတွင်းရှိဝါးဖြူတောင်
နှင့်နီးသဖြင့် ဝါးဖြူ
တောင် ကျိုက်ထီးရိုး
လေးဟုလည်း ခေါ်
ကြပြီး ကရင်ဘာသာ
စကားဖြင့် **ဒိုလယ်
ဒို(ကျောက်လုံးလေး
ဘုရား)**ဟုခေါ်လေ၏။

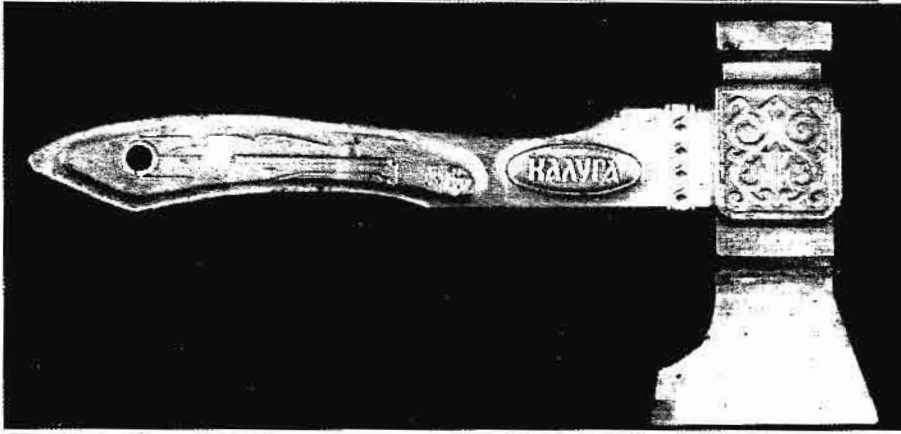
စာရေးသူတို့ ကျိုက်ထီးရိုးလေး
ဘုရားအား ဖူးမြော်ကန်တော့ကြပြီး
နောက် အပြန်တွင် **ခမောက်ခွေရွာ**
တွင် ခရီးတစ်ထောက် နားကြသည်။

ထိုသို့ နားနေစဉ်အတွင်း မီးသွေး
ဖို၏ပိုင်ရှင် ဦးထွန်းကျော်ဆိုသူနှင့်
တွေ့ဆုံရင်းနီးသွားသည်။

စာရေးသူက နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးရေးသားနေသူ
ဖြစ်ကြောင်း သိရှိသွားသဖြင့် အိမ်ခန်း
ထဲရှိ သေတ္တာထဲမှ ပစ္စည်းတစ်ခုကို
ထုတ်ယူခဲ့လေသည်။

ဦးထွန်းကျော်ယူခဲ့သော ပစ္စည်းမှာ
**အရှည်(၁၀)လက်မခန့်၊ အသွား(၃)
လက်မခန့်ရှိသော ရဲတင်းကလေး**
ဖြစ်သည်။ စာရေးသူမှ လက်ဖြင့်ချိန်ဆ
ကြည့်ရာ **အလေးချိန် အစိတ်သား
ခန့် ရှိပြီး** ငွေရောင်သတ္တုနှင့် သွန်း
လောင်းထားသည်။

ရဲဒင်းကလေး၏ လက်ကိုင်ရှေ့နား
တွင် ရှုရှားဘာသာဟုယူဆရသော

ထူးဆန်းသောရဲတင်းကလေး

ထူးဆန်းသော ရဲတင်းကလေး

ပဟေဠိသိသူများမှ ဖြေကြားပေးကြပါရန်

(Kalayga) ဟု စာတန်းထိုးထားပြီး
အသွားအပေါ်ဘက်တွင် မြန်မာ့လက်ရာ
မဟုတ်သော ကနုတ်ပန်းများ ပါရှိပါ
သည်။

လက်ကိုင်တွင် သရုပ်ဖော်ထား
သော ဓာတ်ပုံပါ အမှတ်အသားများကို
မခန့်မှန်းနိုင်သော်လည်း အခြားတစ်ဖက်
တွင်မူ **ရွက်လှေ၊ ရဲတိုက်နှင့် နေမင်း
အလင်းရောင်ဖြာနေပုံ**တို့ကို သရုပ်
ဖော်ထားသည်။ **စာတန်းနေရာတွင်
1371** ဟု ရေးထိုးထားသည်။
လက်ကိုင်နောက်တွင် အပေါက်တစ်ခု
ပါရှိသည်။

ဦးထွန်းကျော်အား အဆိုပါရဲတင်း
လေးအား မည်သို့မည်ပုံ ရရှိခဲ့ကြောင်း
မေးရာ **လွန်ခဲ့သော(၁၀)နှစ်ကျော်
လောက်က** မီးတောင်း(၁)ကျေးရွာ
အနီး ရွှေကျင်စဉ် ကိုယ်တိုင်ရရှိခဲ့သည်
ဟု ဆိုပါသည်။ အဆိုပါပစ္စည်း၊ ရရှိခဲ့
စဉ်က အခြားသူများလည်း သိရှိသွား

ကြပြီး တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့်
ကြားသူက လာရောက်ဝယ်ကြသော်
လည်း မရောင်းချခဲ့ဟု ဆိုပါသည်။

စာရေးသူက လက်ရာ အလွန်
သပ်ရပ်လှပသော ရဲတင်းလေးပေါ်တွင်
ရေးထိုးထားသော **1371ဟုသောကဏန်း
များမှာ ခုနှစ်သက္ကရာဇ်ဖြစ်မည်ဟု**
ယူဆပြီး စာတန်းအမှတ်အသားအရ
လည်း တိုင်းတစ်ပါးသားတို့၏ပစ္စည်း
ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းမိသည်။

**အဆိုပါပစ္စည်းအား သိရှိသူများ
ရှိပါက မည်သည့်တိုင်းတစ်ပါးမှ
ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဖော်ထုတ်ပေး
စေလိုပါသည်။**

ခမောက်ခွေရွာမှာ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်
အစပ်တွင်ရှိပြီး စစ်တောင်းတံတားလိပ်
မှ (၁၅)မိုင်ခန့်အကွာတွင်ရှိ၍ ခွေရာသီ
မှသာ ကားလမ်းရှိပါသည်။

မောင်သူသိ

ခါ (အမေဇူရ)

ချစ်လက်အောင် ကက်ဆက်လေးမှ

အလိုအလျောက် သီချင်းသံကြားရပြီး ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားခွန်တာ နိမိတ်ပြခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း

မိုမို အထက်တန်းပြဆရာမ တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီဖြစ်ပါသည်။ မိုမိုတစ်ယောက် မူလတန်းပြ ဆရာမ လေးဘဝက ထူးဆန်းဖွယ် အဖြစ် အပျက်လေးတစ်ခုကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရ သည်မှာလည်း နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ သတိရမိတိုင်း မကြာသေးခင်အချိန်ကလိပ်စာ ထင်နေ မိပါသည်။

မန္တလေးနန်းရှေ့တွင်နေသော မိုမို

သည် မူလတန်းဆရာမလေးအဖြစ် တာဝန် ထမ်းဆောင်နေပါသည်။ ထွန်းထွန်းသည် ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ပြင်ဦးလွင် စစ်တက္ကသိုလ် ဗိုလ်လောင်း သင်တန်းသို့ တက်နေပါသည်။

နှစ်ဖက်မိဘများ ထွန်းထွန်းနှင့်မိုမို ကိုလဘောတူကြပြီး မိသားစုဆွေမျိုး များလည်း အသိအမှတ်ပြုကြပါသည်။ နှစ်ဖက်မိဘများ အိမ်အဝင်အထွက် လည်း ရှိကြပါသည်။

ပြင်ဦးလွင် စစ်တက္ကသိုလ် ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း တက်နေစဉ်ကလည်း စာအဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့ကြပါ။

ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင်ပြင်ဦးလွင် သို့မိုမိုရောက်ခဲ့သလိုစစ်တက္ကသိုလ်မှ မိဘများဆီသို့ ထွန်းထွန်းပြန်လာချိန် များတွင် မိုမိုဆီသို့ အလည်ရောက်လာ တတ်ပါသည်။

စစ်တက္ကသိုလ် ဗိုလ်လောင်း သင်တန်းဆင်းပြီးနောက် တာဝန် ကျရာ ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်သို့ ရောက်ရှိ သွားပါသည်။ စစ်တပ်မှ ခွင့်ရလျှင် မိဘများဆီသို့ အလည်ပြန်လာရင်း မိုမိုတံရောက်ပါသည်။

လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကို မိုမိုပေး သလို ထွန်းထွန်းအမှတ်တရပေးသည့် ကက်ဆက်လေးကို မိုမိုအကြိုက်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

သီချင်းများ ဖွင့်နားထောင်ရင်း ထွန်းထွန်းကို သတိရမိသည့်မိတ်ကို ပြောပျောက်စေပါသည်။ သီချင်းများ

နားထောင် ပုဒ်ရေမပြီးခင် ပိတ်ကာ သီချင်းခွေကို မထုတ်ဘဲ ကက်ဆက်ထဲ ထားတတ်ပါသည်။

စာကြည့်စားပွဲပေါ်တွင် ကက်ဆက် လေးကို တင်ထားပါသည်။ ကက်ဆက် လေးဘေးတွင် ကျောင်းစာအုပ်များ၊ ဝတ္ထုများ၊ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များကို တင်ထားပါသည်။

မိမိ၏ဖခင်ကြီးသည် ပင်စင်ယူပြီး သီးခြားအိမ်တွင်နေပါသည်။ မိမိနှင့် အစ်မကြီးက အတူနေကြပါသည်။

တစ်နေ့ညနေ ကျောင်းဆင်းလာပြီး မိမိတစ်ယောက်တည်း အိမ်ခန်းထဲ တွင် မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ခုတ်င် ပေါ်လှဲရင်း ဖတ်နေပါသည်။

အစ်မကြီးကလဲ ရုံးကနေ ပြန် မရောက်သေးပါ။ အိမ်တံခါးမကြီးကို မိမိတစ်ယောက်တည်း ရှိနေသဖြင့် အတွင်းမှ ဂလန့်ချုပ်တံထားပါသည်။

ညနေစောင်း (၅)နာရီကျော် လောက် တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ် သက်နေချိန်တွင် အိမ်ရှေ့ခန်းမှ ရုတ်တရက် သီချင်းသံကို ကြားလိုက်ပါ သည်။ အစ်မကြီး ရုံးမှပြန်လာပြီး ကက်ဆက်ဖွင့်လိုက်သည်ဟု မိမိထင် နေပါသည်။

သေချာပြန်စဉ်စားလိုက်တော့ တံခါး မကြီးကို အိမ်ထဲကပိတ်ထားသည်ကို သတိရလိုက်ပါသည်။

လူစိမ်းဝင်လာလျှင်လည်း အိမ်တွင်း မှ ပစ္စည်းများကို တိတ်ဆိတ်စွာ ယူသွား မည်ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ရာမှ ရုတ်တရက် ထပြီး အိမ်ရှေ့ခန်း စာကြည့်စားပွဲဆီ သို့ အခန်းထဲမှထွက်ပြီး ကြည့်လိုက်မိ ပါသည်။

ထိုအခါ စားခွဲပွဲတင်ထားသည့် ကက်ဆက်ပေးသည့် ထူးဆန်းစွာ သီချင်းသံ ထည့်စွာထွက်နေပြီး ထား သည့်နေရာမှ ရွေ့ကာ လှုပ်ရှားသိမ်းဆွဲ

နန်းထူပါသည်။

မိမိ အံ့သြစွာ စူးစိုက်ကြည့်နေမိပြီး ခဏအကြာတွင် ကက်ဆက်လေး လှုပ်ရှားနေမှု ငြိမ်သွားပါသည်။ ထို့နောက် ကက်ဆက်ခလုတ်လေး သည် အလိုအလျောက် ဒေါက်ခနဲ ကျသွားကာ သီချင်းသံပျောက်ကာ တိတ်သွားပါသည်။

မိမိတစ်ယောက် ထူးဆန်းစွာမြင်နေ၊ ကြားနေရသော်လည်း ကြောက်ရွံ့မှု မဖြစ်ဘဲ ရင်တွေ့ခနဲနေမိပါသည်။

ရှေ့တန်းထွက်နေသော ထွန်းထွန်း အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေမိပါသည်။ အိမ်ရှေ့ ဘုရားခန်းသို့သွားကာ ဘုရားကန်တော့ပြီး ထွန်းထွန်းအတွက် ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။

ထွန်းထွန်း လက်ဆောင်ပေးသော ကက်ဆက်လေး၏ ထူးထူးဆန်းဆန်း အဖြစ်အပျက်လေးကိုလည်း မျက်စိထဲ က မထွက်တော့ပါ။

ထွန်းထွန်း ရှေ့တန်းရောက်ပြီး စာမလာသည်မှာ အတော်ကြာနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် စာကိုမျှော်နေမိပါ သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပျက်ပြီး နှစ်ရက်ခန့် နေသော် ထွန်းထွန်းမိခင် မျက်နှာ မကောင်းစွာဖြင့် ရောက်လာပါသည်။

ရှေ့တန်းတစ်နေရာတွင် သားငယ် ထွန်းထွန်းသည် တိုင်းပြည်တာဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း ကျဆုံးသွားကြောင်း မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ပြောပါသည်။ ထိုသတင်းဆိုးကို ကြားရမည်ဟု မိမိ မျှော်လင့်ထားပါသည်။

ဗိုလ်ထွန်းထွန်း ကျဆုံးသွားပြီး မိမိ ထံရောက်လာကာ အမှတ်တရ ချစ်လက်ဆောင် ပေးထားသော ကက်ဆက်လေးမှ ရုတ်တရက် သီချင်း သံပေး လှုပ်ရှားယိမ်းထိုးခနဲနေခြင်း၊ နိမိတ်ပြခြင်း၏ အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်

လိုက်မိပါသည်။

အဖွဲ့အလမ်းစီတန်းဖြင့် အထူးတော်ထူးရာ မှ မိမိ၏ကို ကျောက်ထောင် လာနိုင်သည့် ဗိုလ်ထွန်းထွန်း၏ ဝိညာဉ်ကိုလည်း သား မနေမိပါသည်။

မိမိသည် ကက်ဆက်လေးမှ သီချင်း သံကြား လှုပ်ရှားယိမ်းထိုးခနဲနေသည့် အဖြစ်အပျက်လေးကို ပြောပြီး ငိုမိပါ သည်။

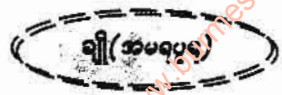
မိမိသည် ဗိုလ်ထွန်းထွန်း မိဘများ နှင့်အတူ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ စစ်တပ်သို့ လိုက်သွားကြပါသည်။ စစ်တပ်မှ တာဝန်ရှိသူများက ဗိုလ်ထွန်းထွန်းကို ရှေးတန်းတစ်နေရာ တွင် ကောင်းမွန်စွာ သဂြိုဟ်ပေး ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ကြပါသည်။

ခရီးဝေးသောကြောင့် နောက်တန်း သို့ မသယ်နိုင်ကြောင်း ပြောပြကာ ဗိုလ်ထွန်းထွန်း၏ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများကို မိဘများထံ ပြန်လည်ပေး အပ်ခဲ့ပါသည်။

အချိန်ကြာသည်အထိ မိမိ၏ ဝိညာဉ်ဘဝဖြင့် ရောက်လာခဲ့သည့် ချစ်သူထွန်းထွန်းကို မေ့မရခဲ့ပါ။ ဗိုလ်ထွန်းထွန်း တိုင်းပြည်တာဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း ရှေ့တန်းတွင် ကျဆုံးခဲ့ သည့်နေ့မှစ၍ ချစ်လက်ဆောင် ကက်ဆက်လေးကို အမှတ်တရ မိမိ သိမ်းဆည်းထားသည်မှာ နှစ်ပေါင်း များစွာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

မိမိကြိုက်သော သီချင်းများကို လည်း မည်သည့်အခါမျှ နားမထောင် ခဲ့သည်မှာ မိမိတစ်ယောက်သာ အသိ ဆုံး ဖြစ်ပါတော့သည်။

(မိမိပြောသောစာတိုလမ်းကို ရေးပါသည်။)

အာဘီ ပုဂံအောင်
(ဆည်တော်ကြီး)

စင်မြင့်ရွာ

လေးကျွန်းမြစ်ခိုဝှက်ရာ အနီးမှ ရောဂါမျိုးစုံ ပျောက်စေသော

သိဒ္ဓိဝင်

ကျောက်မြင်း ရှိရာသို့

လေးကျွန်းမြစ်ခိုဝှက်ရာ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက်
ခန်းတောင်းမြို့နယ် အတွင်းရှိ စင်မြင့်
ရွာကလေးကား ကျေးဇူးရှင် အဘ
အောင်မင်းခေါင်ကြီး၏ ဇာတိချက်ကြွ
မွေးရပ်မြေအဖြစ် မသိသူ မရှိ
သလောက် ထင်ရှားနေခဲ့ပေပြီ။

အဘ၏ ဓာတ်နန်းရှိရာသို့ နေ့စဉ်
နှင့်အမျှ လာရောက်ဦးတိုက်နေကြ
သော ကားကြီး၊ကားငယ် အသွယ်
သွယ်တို့ဖြင့် စည်ကားနေသော စင်မြင့်
ရွာကလေးကို တစ်ခါတစ်ခေါက်
ချောက်ဖူးခဲ့လျှင် နောက်ထပ် အကြိမ်
ကြိမ်အခါခါ မလာဘဲ မနေနိုင်တော့
လောက်အောင်ပင် ဆွဲဆောင်မှု
ကောင်းလှသော ရွာကလေးတစ်ရွာ
ဖြစ်ပါသည်။

စင်မြင့်သူ စင်မြင့်သားတို့၏ ရိုးသား

ပွင့်လင်းသော အညာကျေးလက်
လေ့၊ ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ကူညီရိုင်းပင်း
တတ်သော တောသူတောင်သားတို့၏
ဖြူစင်သောနှလုံးသား အရင်းခံတို့
ကြောင့်လည်း ရောက်လာသူ လူ
အပေါင်းတို့ နှလုံးစိတ်ဝမ်း ချမ်းမြေ့ကြ
ရသည်မှာ တကယ်တော့ အဆန်း
မဟုတ်ပါ။

အဘဓာတ်နန်းကို ရောက်ရှိပြီး
အဘ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဝိဇ္ဇာမျိုးစေ့
ချရာ ဘူမိနက်သန်မြေပေါ်၌ ရှေးမင်း
တို့ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော

ပြည်လုံးချမ်းသာ' အောင်သိဒ္ဓိ
ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်ကို
တစ်ဝကြီး ဖူးမြော်ပါသည်။

ပြီးနောက် အဘအောင်မင်းခေါင်
၏ ဓာတ်နန်းမှာ အဘကို ဦးခိုက်
လိုရာဆုတောင်းကြပြီးပြီ ဆိုလျှင်
တော့ တစ်ဆက်တည်းမှာ သွားရောက်
ဖူးမြော်လေ့လာနိုင်သော နေရာလေး
တစ်ခုကို လမ်းညွှန်ရမည်ဆိုပါက...
စင်မြင့်ရွာ၏ အနောက်မြောက်
ဘက် မော်တော်ကားဖြင့် နာရီဝက်ခန့်
မောင်းသွားလျှင် ရောက်နိုင်သော

တောင်ပေါ်၌ အဘအောင်မင်းခေါင်
ငယ်စဉ်က ဓာတ်တရား ရှုမှတ်ရာ
ဘူမိနက်သန်မြေ ရှိပါသည်။

ထိုမြေပေါ်တွင် အဘအောင်မင်း
ခေါင်၏ - လမ်းညွှန်စေခိုင်းချက်အရ
နန်ကသူဦးသူတော်(ခေါ်)ဘိုးတော်
ဦးလှိုင်၏ ကြီးကြပ်မှုဖြင့် လေးကျွန်း
သူတော်လေးနှင့် ရပ်သူရွာသာတို့
စုပေါင်းတည်ထားကြသော လေးကျွန်း
မြင့်မိုရ် ဝိဇ္ဇာမိုရ်စေတီတော်နှင့်
ကုမ္ဘာ့ကုမ္ဘာ့သယ ဆုတောင်းပြည့်
စေတီနှစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ကြရမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

အင်္ဂတေ သမံတလင်းခင်း၊ နှုတ်သီး
တပ်ထားပြီး အပေါ်မှ သွပ်မိုးထား
သော ရေတွင်းကလေးတစ်ခုကို
တွေ့ရပါသည်။

ဘိုးသိကြားပေးတဲ့ ရေချိုတွင်း

အဘအောင်မင်းခေါင်ကြီး ငယ်စဉ်
ကျွဲကျောင်း၊ နွားကျောင်းလုပ်ရင်း
လေးကျွန်းမြင့်မိုရ် ဝိဇ္ဇာမိုရ်တောင်ပေါ်
တွင် တရားကျင့်ခဲ့စဉ်က တောင်ပေါ်
တွင် ရေအလွန်ရှားသဖြင့် သစ္စာ
အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ နောင် ဤမြေပေါ်တွင်
သာသနာပွင့်လန်းမည် မှန်ပါက ရေချို
များပေးပါရန် တောင်းခံခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဘိုးတော်သိကြားမင်းက
ပေးခဲ့ကြောင်း လေးကျွန်းသူတော်လေး
၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၁၁)
ရက်နေ့ညက ကျောက်မြင်းရှိရာ အရပ်
တွင် တစ်ညအိပ်စဉ်က အဘအောင်
မင်းခေါင်၏ အိပ်မက်ပေးချက်အရ
နဂိုရ် တွင်းငယ်ကလေးဘဝမှ လက်ရှိ
တွေ့မြင်ရသော ရေတွင်းကြီးအဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲတူးဖော်ခဲ့ကြောင်း...

ရရှိလာသော ရေကို တောင်ပေါ်သို့
စက်ဖြင့် တင်ရာတွင် ထိုစဉ် မန္တလေး
စည်ပင်မှ ဗိုလ်မှူးဝေဠုနှင့် အဖွဲ့က
ကူညီခဲ့ကြောင်း ယခုအခါ တောင်ပေါ်
တွင် ရေများ လှိုင်လှိုင် ပေါနေပြီဖြစ်
ကြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။

ကျောက်ဖျာပေါ်မှာ ပေါက်နေတဲ့

ဗောဓိပင်

ထိုရေချိုတွင်းမှ အနောက်ဘက်သို့
(၅)မိနစ်ခန့် ဆက်လက်လျှောက်ခဲ့
က ဗောဓိပင်ခြေရင်းတွင် ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့
ကို တရားဦးမေ့စကြာ ဟောတော်
နေသော မြတ်ရှင်ပုဒ္ဓ၏ ရုပ်ပွားတော်
ကို တွေ့ရှိကြရပါမည်။

လိုက်သောအခါ စိမ်းညိုညို ထန်း
တောကလေးများ၊ တောင်ကုန်း
တစ်လှည့်၊ လျှိုမြောင်တစ်လှည့်
နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ရှိနေသော ရေမြေ
သဘာဝက အလွန်တရာလှပသော
ပန်းချီကား တစ်ချပ်ကို ကြည့်နေရ
သည့်နှယ် ရှုမောမဆုံး ရှိလှပေသည်။

မနီးမဝေးဆီမှ မြင်နေရသော
သပြေကိုင်းရွာ၊ မြင်သာရွာနှင့်
စင်မြင့်ရွာတို့ကလည်း သွပ်မိုးအိမ်
ကလေး ဖြူဖြူဖြူဖြူနှင့် ဝှံ့ဖြိုးတိုးတက်
မှု၏ သရုပ်ကို ဆောင်နေကြပါသည်။
အဘ အောင်မင်းခေါင်ကြီးကား
ကရကဋ်ရာသီတွင် စန်းလက်နှစ်ပါး
ပူးယှဉ်၍ မွေးလာသူပီပီ တောတောင်
ရေမြေ စိမ့်စမ်းတွေ ပေါများသော
ဒေသများ၌ မွေ့လျော်ခဲ့သည်မှာ
မဆန်းလှပါ။

အားကောင်းသော ဥစ်အိမ် မိဿ
ရာသီ၌ မွေးနံ တနင်္ဂနွေနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးတို့
ယှဉ်ပူးနေခြင်းကလည်း အဘကို
လိုရာပြီးမြောက် ဆောင်တိုင်းရောက်
စေခဲ့တာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးတော
ရင်း တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့သည်။
ထိုစဉ် တောင်ခြေနှင့် မနီးမဝေးတွင်

လေးကျွန်းမြင့်မိုရ် ဝိဇ္ဇာမိုရ်စေတီတော်ကို
၁၃၆၀ ပြည့်နှစ် ဝါခေါင်လပြည့်နေ့က
ထီးတော်တင်ခဲ့ပါတယ်တုရား။

ကုမ္ဘာ့ကုမ္ဘာ့သယ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ
ကိုတော့ ၁၃၆၂ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်
နေ့က ပန္နက်တော်တင်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး
တန်ဆောင်မုန်းလထံမှာ ထည့်ထားခဲ့တာ
နတ်တော်လပြည့်နေ့က ထီးတော်တင်ခဲ့ပါ
တယ်တုရား။

လောက လူသားတို့ရဲ့ စိတ်ဟာ ရွှေတို့
တွေ့ဖို့ အလွန်အပ်မတန်မှ တပ်မက်ပေးမှု
ရှိတဲ့အတွက် တယုတ်တော် လေးကျွန်းမြင့်မိုရ်
ဝိဇ္ဇာမိုရ်စေတီတော် ထည့်တဲ့အခါမှာ ရွှေထီး
ကို တင်ခဲ့ပြီး ကုမ္ဘာ့ကုမ္ဘာ့သယ ဆုတောင်း
ပြည့်စေတီတော်မှာတော့ ငွေထီးအဖြစ်
စတီးထီးကို တင်ခဲ့ပါတယ်။

ရွှေဂိုဏ် ငွေဂိုဏ်၊ ငွေဂိုဏ်လဲ ရွှေဂိုဏ်မှ ဆိုတဲ့
အတိတ်နိမိတ်ကို ဆောင်ပြီး ရွှေစေတီ၊
ငွေစေတီအဖြစ် နှစ်ဆူတည်ထားခဲ့ပါတယ်
တုရား။

လေးကျွန်းသူတော်လေး၏ ရှင်းပြ
လျှောက်ထားချက် ဖြစ်ပါသည်။

စေတီတော်နှစ်ဆူကို ဖူးမြော်ပြီး
သည်နှင့် တောင်ပေါ်မှနေ၍ ပတ်ဝန်း
ကျင် အရပ်လေးမျက်နှာကို မျှော်ကြည့်

ဤကျောက်များကား အဘ
ထံသို့က တရားရှုစဉ်မှာ ကျောက်
ဖျားဟု သိရပါသည်။

ဟေမိညောင်ပင် အမြစ်များအောက်
ခြေတွင် ကြီးမားသော ကျောက်ဖျားကြီး
များကို တွေ့ရသောအခါ များစွာ အံ့သြ
မိပါသည်။

ပါရမီဆက်ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိသူများ
ကြည့်ရှုပါက ကျောက်ဖျားများ
ပေါ်တွင် အဘ

အောင်မင်းခေါင်၏ ပုံတော်နှင့်
ဟေမိညောင်ရွက်ပုံတော်များ ဖူးတွေ့
ကြရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

တရား ရှုမှတ်လိုသူများအတွက်
အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သော နေရာကလေး
တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

သိဒ္ဓါဝင်ကျောက်မြင်း၏ ပုံရိပ်များ

ဟေမိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်မှ မြောက်
ဘက်သို့ (၂)မိနစ်ခန့် လျှောက်ခဲ့ပါ
လျှင် သိဒ္ဓါဝင်ကျောက်မြင်းရှိရာသို့
ရောက်ပါမည်။

သိဒ္ဓါဝင်ကျောက်မြင်း၏ နောက်ခံ
သခိုင်းကြောင်းကလည်း စိတ်ဝင်စား
စရာ ကောင်းလှပါသည်။

တစ်ခါက စစ်ကိုင်းမြို့မှ ဘိုးညို
ဆိုသူမှာ အဘအောင်မင်းခေါင်၏
တပည့်သာဝကတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု
ဆိုပါသည်။

ထိုဘိုးညိုတွင် ကိုယ်ရေးပြားရောဂါ
စွဲကပ်နေခဲ့ရာ တရားရှုမှတ်ပြီးတိုင်း
အဘထံ ကိုယ်ရေးပြားရောဂါ ပျောက်
ကင်းလိုပါကြောင်း အဘ၏ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိ၊
မဟိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် ပျောက်ကင်းအောင်
ပြုလုပ်ပေးပါမည့်အကြောင်း အမြဲတမ်း
တိုင်တည်ဆုတောင်းခဲ့ရာ တစ်ညတွင်
အဘအောင်မင်းခေါင်က အိပ်မက်ပေး
သည်မှာ...

'အဘ ငယ်စဉ်က အင်းကစားခဲ့သော
ကျောက်ဖျားကြီးတစ်ခုပေါ် ကျောက်မြင်းကို
နေထွင်းခဲ့ကြောင်း ယင်းကျောက်မြင်းကို
တွေ့အောင် ရှုပြီး ဘိုးတော်သိကြားပေး
သော ရေရှိတွင်းမှ ရေဖြင့် ကျောက်မြင်းကို
ရေတော်ဆက်ရန် ယင်းကျောက်မြင်း၏
ကိုယ်ပေါ်တွင် တင်ကျွန်ရစ်သော နေရာကို
အထက်စတင်ခဲ့ဖြင့် သုတ်ယူ၍ ဘိုးညို၏
ကိုယ်ပေါ်တွင် ပြန်လည်သုတ်ယူမည် ဆိုပါ
က ရောဂါဝေးဒနာပျားကင်းလွတ်ရုံပင်သာရာ
ရမည်ဖြစ်ကြောင်း'

အိပ်မက်ပေးသဖြင့် ဘိုးညိုက
ယင်းကျောက်မြင်းကို မည်သည့်
အရပ်တွင် သွားရောက် ရှာဖွေရပါမည်
နည်းဟု မေးမြန်းရာ...

'စင်ပြိုင်ရာ အနောက်မြောက်ဘက် ရေပုံး
ကျ အလယ်တွင် တွေ့ရမည် တွေ့အောင်
ရှု'

ဟု ပြန်လည်မိန့်ကြားသဖြင့် ဘိုးညို
တစ်ယောက် စင်မြင့်ရွာသို့ ရောက်ရှိ
ခဲ့ပြီး ရေသုံးရေအကြောင်း မေးမြန်း
ကျောက်မြင်းအကြောင်း စုံစမ်းရာ
ရေသုံးရေ ဆိုသည်ကိုသာ ပြောနိုင်ကြ
ပြီး ကျောက်မြင်းကိုတော့ မည်သူမျှ
မပြောတတ်ကြပါ။ မြင်လည်း မမြင်ဘူး
ကြပါ။

ရေသုံးရေ ဆိုသည်က "ကျောက်
ဖျားရေ"၊ "အလယ်ရေ"၊ "စိုးလှရေ"

ဟု ရှိကြောင်း ပြောပြသဖြင့် ရေသုံးရေ
အလယ်တွင် တောနင်းရှာဖွေကြရာ
လှည်းလမ်းနှင့် မနီးမဝေး ချုံနွယ်ပိတ်
ပေါင်းများအောက်တွင် ကျောက်မြင်း
ကို တွေ့ကြရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဘိုးညိုလည်း အဘ စေခိုင်းသည့်
အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ရောဂါဝေးဒနာများ
ပိန်းကြာရွက်တွင် ရေမတင် လျှောကျ
ဘိသကဲ့သို့ ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာ
စွာ ရှိခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

ယခုအခါ မူလကျောက်မြင်းပုံတော်
ရေးဆွဲထားသော ကျောက်ဖျားကြီး
အထက်တွင် အဘအောင်မင်းခေါင်
မြင်းစီးကျောက်ရုပ်နှင့် မြင်းငယ်
ကလေးတစ်ကောင်နောက်မှ ပြေး
လိုက်နေပုံ ရုပ်တုတော်များ ထုလုပ်
ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ကျောက်မြင်းနှင့် ပတ်သက်သော
ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုကိုလည်း ကျောက်
မြင်းနှင့် မနီးမဝေးတွင် နေထိုင်သော
လူနေတတ်တစ်ခုမှ ဦးပုဒေါ်သိန်းကြည်
တို့၏သား မောင်ဝင်းခိုင်က အောက်ပါ
အတိုင်း ပြောပြပါသည်။

'ကျွန်တော် (၁၀)နှစ်သားအရွယ်လောက်
တုန်းက အဖေက ခိုင်းတာနဲ့ ကျောက်မြင်း
ကို ထုံးသွားဆက်ပါတယ်။ ဟိုကျောက်တော့
ကျောက်မြင်းပေါ်က နေခြံထားတဲ့ ကောက်
ကြောင်းတွေပေါ်မှာ ထုံးနဲ့လိုက်ပြီး ရေဆွဲခဲ့
ပါတယ်။

ကျောက်မြင်းကို ပိုပြီး ထင်ရှားလာအောင်
ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ပါ။ ညကျောက်တော့
တစ်ကိုယ်လုံး ပူလာပီပြီ မနေနိုင် မထိုင်
နိုင်အောင် ဖြစ်နေလို့ အဖေကယ်ပါ။ အတ
ကယ်ပါနဲ့ အော်နေရပါတယ်။ ဘာမှလဲ
မလုပ်တတ်ကြတာနဲ့ ဘေးကပဲ ထိုင်ကြည့်
နေကြရပါတယ်။

ဒါနဲ့ ညအိပ်တော့ အိပ်မက်ပုံမှာ တစ်ဖြူ

စင်ကြယ်နဲ့ တိုးတော်တော်က “မင်း ဒီလို မလုပ်တော့ကွ၊ မနက်ကုရှင် ဖိုးလှရေ ရေချိုတွင်း က ရေကုဆီပြီး ကျောက်မြင်းကို ရေတော်သွားဆက်လိုက် မင်းဆေးဒနာတွေ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်” လို့အိမ်ပက် ပေးတဲ့အတွက် မနက်ကုတော့ တိုးတော်အထိရှိတဲ့အတိုင်း လုပ်လိုက်မှ ချမ်းသာရာ ရခဲ့ပါတယ်’

မောင်ဝင်းခိုင်၏ ပြောပြချက် ဖြစ်ပါသည်။

စင်မြင့်ရွာမှ ရှေးမိနောက်မိ အဘ ဦးငြိမ်းမောင်က ပြောပြရာတွင်လည်း ယခင်က ကျောက်မြင်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေထိုင်သော လူနေထုံးများမှ ကာယ ဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက် ထူပြောသူတို့ မျက်စိများ ကန်းခဲ့ကြသည်မှာ မရေမတွက် နိုင်အောင် များပြားခဲ့ကြောင်း...

ထိုသူများ ရွာထဲတွင် သက်ရှိထင်ရှား နှိမ့်သားကြောင်း၊ နောင်သောအခါအနေ အတိုင် အပြောအဆို ဆင်ခြင်လာသဖြင့် မျက်စိကန်းသူများ သိပ်မတွေ့ရတော့ ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

တကယ်တော့ ကျောက်မြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် တဘောင်သီချင်းကလည်း ဟိုးအရင်ကတည်းက ရှိခဲ့ပါသည်။

“ဟောင်လုံးအောက်ကစား
ကျောက်ဖျာထက်ကရွာ
ကျောက်ဖျာထက်ကမြင်း
ကျောက်မြင်းပေါ်ကငါ
အောင်ဆီရင်လည်း အောင်လိုက်
ဆီဆီရင်လည်း ချုပ်လိုက်
အိမ်ခေါင်ကို လိုအောင်ချုပ်
ထင်ပေါ်လျှင် စင်တော်ကမင်း
ရအောင်ယူခဲ့လေး”

အမှန်တကယ်လည်း အဘ၏ မွေးရပ်မြေ စင်မြင့်ရွာကလေးသည် ကြီးမား လှသော ကျောက်ဖျာထက်တွင် တစ်ရွာလုံး တည်ရှိနေပါသည်။

ရွာထဲမှ မည်သည့်အိမ်ကိုပဲသွားသွား အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းမှ ကွန်ကရစ်ခင်းထား သလို ညီညာ ပြန့်ပြူးနေသော ကျောက်ဖျာများဖြင့် တစ်ဝိုင်းလုံး ပြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

လမ်းမများပေါ်တွင် လျှောက်သွားလျှင်လည်း အောက်မှာ ပုံကြည့်လျှင် ကျောက်ဖျာ ကျောက်သားများကိုပဲ တွေ့နေရပါသည်။

ယခုလည်း ကျောက်မြင်းကို ထပ်တွေ့ကြရပြီဆိုတော့ အဘ၏ တဘောင် သီချင်းနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ကိုက်ညီခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်မြင်းပေါ်မှ ဘအောင်မင်းခေါင်ကြီးကတော့ ကျောက်မြင်းကိုစီး၊ မြိုင် ကြီးကိုပတ်၊ တောရပ်ကိုနှင်၊ မြို့ခွင်ကို အရောက်ကြည့် တပည့်သာဝက ဝေနေယျ အသီးသီး သားသမီးအသွယ် သွယ်တို့အား ကယ်မရန် အသင့်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အဘအောင်မင်းခေါင်ကြီး ငယ်စဉ်က အင်းကစားခဲ့ရာ ကျောက်ဖျာ ထက်ပေါ်မှ သိဒ္ဓိဝင် ကျောက်မြင်းဆီသို့ မရောက်ရောက်အောင် လာရောက်ကြ ၍ အနာမျိုး(၉၆)ပါး ကင်းဝေးစေသော ဖိုးလှရေ ရေချိုတွင်းမှ ရေကိုခပ်ယူ ကာ ကျောက်မြင်းကို ရေတော်ဆက်၍ မိမိတို့ဌာနေသို့ သိဒ္ဓိဝင် ရေချို တော်များ ဆောင်ယူနိုင်ကြပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသား တင်ဆက် လိုက်ရပေတော့သတည်း။

ဓာတ်ပုံတင်အောင် (ဆည်တော်ကြီး)

စာမျက်နှာ (၂၄၆)မှ အဆက်

နှင့် ဝိုင်းပြီး ကြည့်နေကြရာတွင်...
‘မနိပု... ငါတို့အိမ်ရှေ့မှာထိုထားဆဲ
ပစ္စည်းက ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဆွမ်းတွေ
ဖို့ လုပ်တာလား’

‘ဘယ်ကလာ ဟုတ်ရမလဲ... ပြန်
လာတာ ဒီနေ့ဆို(၇)ရက်ပြည့်နေပြီတော်
သေပြီဟုတ်ပြီ ဆွမ်းသွတ်ဖို့ လုပ်နေကြတာ
အခုတော့ တော်... မသော် ငိုအားထပ်
ရယ်အားသန် ဖြစ်နေပြီ’

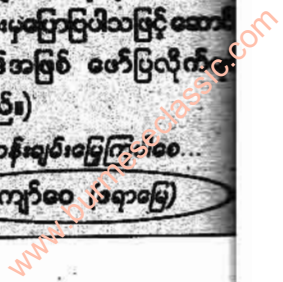
ကျွန်ုပ်တို့မျက်နှာတို့တွင် ဖြစ်ထံရောက်
ကျန်ပြန်တူပါတယ်တော်၊ အဲဒီတော့ လမ်း
နဲ့ ပထမတော့ပိတောက်က အန္တရာယ်က
ပရိတ်ရွတ်ပြီး တုန်းကြိုဆွမ်းကွေးတဲ့ ထို
ဒါနအလှူလေးတစ်ခု ပြုလုပ်ကြတာဆို
ငါလဲ ရေထဲက သင်္ကန်းတစ်ခုခုလာတယ်
နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြမယ်
ဒီတံငါတော်ကို ငါ ဒီနေ့ကစပြီး ဇွန်လွတ်တိုက်
တော့မယ်’

တို့လင်ယားနှစ်ယောက် သမားအင်
ကျကျကောင်းရောင်းကောင်းဝယ်လုပ်ကို
စာထောက်ကြတာပေါ့ကွာ၊

အကုသိုလ်အလုပ် တစ်ကျပ်ရတာထက်
တခြားအလုပ် တစ်ပတ်ရတာက ပွန်ပြယ်
ပေးတယ်၊ အဲဒီကကတော့ အုရာ၊ စာရာ
သံဃာနဲ့ ဖိတဆရာသမားတွေကို မပေးဖို့
အရေးကြီးဆုံး အဓိက အချက်ပါပဲ၊
ဘုရားအိုနှိုးတိုင်း မကျွတ်မလွတ်
နာနာလောကသားတွေကို အမျှပေး
ဖို့လဲ မမေ့နဲ့နော်...။

(လွန်ခဲ့သော အနစ်(၅၀)ကျော်
အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို မိတ်ဆွေ
ကိုကြည့်ဖို့မပြောပြပါသဖြင့် ဆေး
ပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ဖော်ပြလိုက်
တော့သည်။)

ရှင်လန်းချမ်းမြေကြီးစေ...
ကျော်ဝေ (ဒရာမြေ)

ရောဝတီတိုင်း ငဝန်မြစ်ကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မြစ်ရပ်မှန်များကို စာရေး ဆရာတော်တော်များများ ရေးသားကြ သည့် ဆောင်းပါးများကို စာရေးသူ ဖတ်ရှုရပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်တွင် ထူးထူး ဆန်းဆန်းဖြစ်ရပ်မှန်များ ဖတ်ရှု ရသည့်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည် ကို အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

စာရေးသူ ယခု ရေးသား မည့် ဆောင်းပါးမှာ မိတ်ဆွေ တစ်ဦး၏ တိုက်တွန်းချက်အရ သူ၏ သိရှိထားသော မြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းကိုရေးသား အပ်ပါသည်။

မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံ ရေးသည့် ဇာတ်လမ်းများ မဟုတ်သည်ကိုတော့ စာရေးသူ ရဲဝံ့စွာဖြင့် ဝန်ခံပါသည်။ ဆက်လက်ပြီး စာရှုသူ နက္ခတ္တရောင်ခြည် ပရိသတ်များ ရှုစား ကြပါကုန်လော့။

လေးမျက်နှာမြို့နယ်၊
ညောင်ပင် တန်းကျေးရွာနေ တံငါလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းပြုကြသော ဦးဘိုးထော်+ ဒေါ်နီပုတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ကလေး သားသမီးများ မရှိကြသဖြင့် လှေ တစ်စီးဖြင့် ဒေါ်နီပုက လှေလှော်၊ ဦးဘိုးထော်က ကွန်ပစ်ရသည့်ငါးလေး များကို ကုန်းပေါ်တွင် စောင့်ဆိုင်းနေ ကြသော ဖောက်သည်များအား ရောင်းချပြီး နေ့တိုင်းနေ့စဉ် အသက် မွေးဝမ်းမှု ပြုကြရလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဒေါ်နီပု နေမကောင်း သဖြင့် ဦးဘိုးထော်တစ်ယောက်တည်း လှေကို လှော်ခတ်ပြီး ဝဲဒေါင့်ရွာနှင့်

ကျော်လီ (စာရေးခြင်း)

ငဝန်မြစ်အတွင်းမှ

ထူးဆန်းသည့် အဆောင်အယောင် ဖြစ်ရပ်မှန်

ညောင်ပင်တန်းကျေးရွာကြားဗဟိုလယ် တွင် ကွန်ပစ်လိုက်ရာ ကွန်ကိုဆွဲမပြီး ကြည့်ရာတွင် ကွန်သည် တစ်ခုခုနှင့် ငြိပြီး ရေပေါ်သို့ ဆွဲတင်၍မရပေ။ အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားပြီးမတင်သော်

လဲမရ။ ဦးဘိုးထော် ကွန်ကိုတော့ အဆုံးမခံနိုင်၊ ဒီကွန်လေးတစ်လက်နှင့် အသက်မွေးဝမ်းမှု ပြုနေရသည့်ဗဟုတ် ပါလား။

နောက်ဆုံး ဦးဘိုးထော် အကြံရ၍

ရေထဲသို့ဆင်းပြီး ငြိနေသောကွန်အား ဖြုတ်မည်။ ဖြုတ်ပြီး တခြားတစ်နေရာ သို့ သွားပြီး ထပ်မံပစ်ရဦးမည်။

တံငါသည်ဆိုပေမယ့် ဘုရား၊ တရားတော့ မမေ့၊ ရေထဲသို့ ငုတ်မည် အပြုတွင် ဖြစ်စေင်နတ်အားတိုင်တည် ပြီး သရဏဂုံသုံးပါးကို နှုတ်မှရွတ်ဆိုပြီး ပုဆိုးကို ခါးတောင်းမြောင်းအောင် ကြိုက်ပြီး လှေပေါ်မှ ရေထဲသို့ ကျွမ်းထိုး ၍ ဆင်းသွားလေတော့သည်။

ဆင်းသွားတုန်းကတော့ ရေထဲ တန်းတန်းမတ်မတ်၊ ရောက်သွားတော့ ရတနာပစ္စည်းတွေသို့လှောင်ထားသည့် အခန်းကြီး ကြီးကျယ်ခမ်းနားပါတီခြင်း။

ရှေးဟောင်း တင်ပျဉ်ခွေကိုယ်တော် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ရွှေတွေမှ တဝင်းဝင်းတလက်လက် ရတနာတွေ ကလဲ တစ်ဖက်ခန်းထဲမှာ တဖျတ်ဖျတ်၊ စိန်ကျောက်၊ ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ ဥဿဇရား စုံမှစုံပါ။

ဒါတွေကို တွေ့ပေမယ့် ဦးဘိုးထော် မမက်မော့ ဘုရားရှေ့တွင် ဒူးထောက် ပြီး ဘုရားကို ဦးခိုက်ကန်တော့လျက် သူ၏ကိုယ်မှာ ရေထဲကို ဆင်းတုန်းက ကဲ့သို့ အင်္ကျီမပါ ဗလာနတ္ထိမဟုတ်၊ ပုဆိုးကလည်း ခါးတောင်းကျိုက်နှင့် မဟုတ်၊ မင်းဝတ်မင်းစားပုံစံမျိုး ဖဲကတ္တီ ပါ ရွှေဝါရောင် ရှေးမင်းသားများ ဝတ်ဆင်သည့်အင်္ကျီနှင့် တောင်ရှည်၊ ပိုးပုဆိုး၊ သူ့ကိုယ်သူ ဝတ်ကောင်းစားလှ များ ဘယ်အချိန်က သူ၏ကိုယ်ပေါ် ရောက်မှန်းမသိ။

ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း လက်သည် အခန်းကြီးထဲမှ ကြေးစည်ကိုထုပြီး ထွက်လာသော ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ဖိုးသူတော်တစ်ဦး။

ဖိုးသူတော်သည် သူ၏အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားပြီး ငှက်ပျောသီးတစ်လုံး

ကိုဖြုတ်ယူလာပြီး ဦးဘိုးထော်အား... 'အကာကြီး အာဟာရကို မှီဝဲ သုံးဆောင် ပါ။ စိတ်ချမ်းသာပြီး လန်းဆန်းသွားပါလိမ့် မယ်။ ရွှံ့အားတွေလဲ တိုးတက်ပြီ ယာပါလိမ့် မယ်'

ဖိုးသူတော်ပေးသည့် ငှက်ပျောသီး စားမိသဖြင့် ဖိုးသူတော်ပြောသည့် အတိုင်း အာဟာရများ ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်း ကြည်လင်သွားလေသည်။

ဖိုးသူတော်မှာ ရွှေတဝင်းဝင်းနှင့် စေတီဉာဏ်တော် (၉)တောင်ပြည့် ဘုရားဆီသို့ ဦးဘိုးထော်အား ခေါ်သွား လေသည်။

ဦးဘိုးထော်သည် ဘုရားအားဝတ် ဖြည့်ပြီး လိုရာဆုတောင်းရာတွင် လှေပေါ်မှ ရေထဲသို့ ခုန်ချသည့်အဖြစ် မှန်ကို သတိရသဖြင့် မိမိ၏လှေပေါ် တွင်ရှိသော ကွန်အား မြင်မိသဖြင့် ဘုရား၏ စေတီစိန်ဖူးထိပ်တွင် ချိတ်၍ ငြိနေသော မိမိ၏ကွန်ကို တွေ့ဝေစွာ ကြည့်ပြီး ဖိုးသူတော်အားလှည့်၍ အကူ အညီတောင်းပြီး ကွန်ကိုဖြုတ်ယူမည် ဟု ကြံစည်လိုက်သည်။ သို့နှင့် တစ်ဖက်သို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ

ဖိုးသူတော်ကို မတွေ့ရပေ။ တစ်ဖက် မှအသံ ကြီးကျယ်သောအသံကြီး ဖိုးသူတော်၏ အသံပင်ဖြစ်ပေမည်။

'လူ့တကာ အသင်လူသား ရေအောက်တွင် သိုက်တုရားကို သင်ဖူးထိုက်၍ ဖူးရပေပြီ။ စိန်ဖူးတွင် ငြိနေသော ကွန်အားဖြုတ်ယူပြီး သင်၏ရုပ်ဌာနေသို့ ပြန်နိုင်ပေပြီ'

ဖိုးသူတော်၏ ကျယ်လောင်သော အသံအား ဦးဘိုးထော် သတိရ ကြား သိရခြင်း၊ စိန်ဖူးထိပ်တွင် ငြိနေသော ကွန်အား ဆွဲလိုက်ရာတွင် နားထဲတွင် ရေသံများ ဗလောင်ဆူပွက်သည့်အသံ နှင့်အတူ ဦးဘိုးထော်သည် လှေပေါ် သို့ ရောက်သွားလေတော့သည်။

လှေပေါ်သို့ရောက်လျှင် ရေတစ်စက် မှ မစိုဘဲ ယခင်မူလကအတိုင်း အင်္ကျီ မပါ၊ ပုဆိုးခါးတောင်းကျိုက်နှင့် ကွန် ကို ပိုက်လျက် ကမ်းစပ်သို့ ရောက်နေ သည်ကို တွေ့ရသည်။

သို့နှင့် အံ့ဩစွာဖြင့် မျက်စိတစ်စုံတစ် လျှပ်တစ်ပြက်၊ တဒင်တော့ ကြုံရသော ခံစားချက်တစ်ခုဖြင့် ဇနီးသည်ဒေါ်နီပု အားပြောပြမည်ဟုအားခဲ ပြေး၍သွားပြီး ရွာထဲသို့ ဝင်သွားပါသည်။

ထိုအခါ ဖိစိ၏အိမ်ရှေ့တွင် မဏ္ဍိုင် ထိုးထားသည်ကိုမြင်သဖြင့်...

'လူတွေကလဲ တရုန်းရုန်း ဘာတွေ လုပ်နေကြပါလိမ့်'

'ဘုရား...ဘုရား... ဇနီးသည် ဒေါ်နီပုမှ တစ်ဆူ ဖြစ်နေမည်ဟာ မဆိုကောင်းမဆို ကောင်းလွှဲပဲစေ ဆိုပါစေ မနီပု နေကား ပါစေ'

ဒေါ်နီပုသည် အိမ်ရှေ့တွင် ကွန်ထမ်းပြီး ဝင်ရောက်လာသော ခင်ပွား သည် ဦးဘိုးထော်အား တွေ့သဖြင့် အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် ပြေး၍ကြိုဆိုအ တော့သည်။

ရွာသားများကလည်း အံ့ဩမှုမှ

အဖေပြောသော

ကျောက်မဆင်

(ကျောက်ဆင်)

ကျော်စွာ (မုဆိုး)

ယခုရေးသားသော ကျောက်မဆင် (ကျောက်ဆင်)၏ အကြောင်းသည် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ အမှတ် (၃၆၅)၊ စာမျက်နှာ(၂၃၃) နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားခဲ့သော နှစ်(၅၀)ကျော်က အလောင်းတော်ကဿပ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၏ အဆက်ဟု ပြောလျှင်လည်း ရပါသည်။ စာရေးသူ၏ဖခင် အလောင်းတော်ကဿပ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြောပြစဉ်

က ဆက်လက်၍ ပြောပြသော ကျောက်မဆင်(ကျောက်ဆင်)ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျောက်မဆင်ရွာတွင် ဆင်းရဲ၍ ထင်းခွေ စားရသော မောင်ကောင်း မြတ်နှင့် မသစ္စာဆိုသော သူဆင်းရဲ လင်မယားရှိပါသည်။ သူတို့လင်မယားသည် ယင်း(ကျောက်မဆင်)ကျောက်ဆင်အနီးသွား၍ ထင်းခွေ၍ ရောင်းချကာစားဝတ်နေရေးကို ဖြေရှင်းရပါသည်။

ညတစ်ညမှာတော့ မောင်ကောင်း မြတ် အိပ်မက် မြင်မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ကျောက်ဆင်ကြီးက အော်၍ “ငါ့ကို ကယ်ကြပါ။ ကယ်ကြ ပါ”ဟု အသံကုန် အော်ဟစ် အကူအညီ တောင်းနေကြောင်း အိပ်မက်ပါသည်။ သူလည်း အိပ်မက်က လန့်နိုးပြီး သူ့မိန်းမကို နိုး၍ ပြောပြပြီး လင်မယား နှစ်ယောက် နံနက် လင်းလျှင်လင်းချင်း ကျောက်မဆင် (ကျောက်ဆင်)ကြီးကို သွားကြည့်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ သွားကြည့်သည့်အခါမှ ကျောက်ဆင်ကြီး၏ ကိုယ်လုံးတစ်ခုလုံးကို ချည်ဖြူကြိုးတွေ တစ်ကိုယ်လုံး ပတ်နေတာကို တွေ့ရ၍ ချည်ကြိုးတွေ

ကို အားလုံးဖြတ်၍ ဖြတ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြတ်ပေးပြီး ထင်းခွေကာ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။
ညရောက်တော့ အိမ်မက်ထပ်မက်ပါသည်။

ကို ပါလာသည့် တောင်းထံသို့ ပြည့်အောင်ထည့်ပါသည်။ အဲဒီဆင်ကြီးကလည်း ကျောက်သံပတ္တမြား ထည့်သလောက် မြင့်သွားလိုက်တာ

ကျောက်ဆင်ကြီးက...

‘မင်းတို့လင်မယား ကယ်လို့ ဝါးသက် ချမ်းသာရတာပါ။ ဒီတော့ မင်းတို့ကို ကျေးဇူးဆပ်ခင်လို မနက်လင်ရင် ဆင်ဦးစီးတွေ ကိုင်တဲ့ချွန်းနဲ့ တောင်းတစ်လုံး ယူခဲ့ပါ။ မင်းတို့ဝါးပေါ်တက်ပြီး ဟဲ့ဆင်...ထ ဆိုပြီး ချွန်းနဲ့ ဝါးဦးခေါင်းကို ပေါက်ပြီး အထခိုင်းပါ။ ငါ ထပေးမယ်။ ဝါးရဲ့ ဝမ်းဗိုက်အောက်မှာ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ တွေ့လိမ့်မယ်။ အဲဒီ ပတ္တမြားတွေကို မင်းမိန်းမကို တောင်းထဲ အထည့်ခိုင်းပါ။ မင်းတို့ ယူရင်သလောက် ယူပြီးရင် မင်းက ချွန်းနဲ့ပေါက်ပြီး ငါ့ကို အထခိုင်းပါ။ ငါဝပ်ပေးရင် မင်း ဆင်းပြီး မင်းတို့ သွားလို့ ရပါပြီ’

ဟု အိပ်မက်ပေးပါသည်။
မောင်ကောင်းမြတ်လည်း အိပ်ရာက နိုးတော့ သူ့ဇနီးကိုခေါ်ပြီး ကျောက်ဆင်ကြီးဆီကို ကျောက်ဆင်ကြီးမှာ သည့်အတိုင်း ဆင်ဦးစီးတွေကိုင်သည့် ချွန်းရှာပြီး သူ့ဇနီးကို တောင်းတစ်လုံး အယူခိုင်းပြီး ကျောက်ဆင်ကြီးဆီ သွားပြီး ဆင်ကြီးမှာသည့်အတိုင်း ကျောက်ဆင်ကြီး၏ ဦးခေါင်းပေါ်တက်ပြီး ချွန်းနှင့်ပေါက်ပြီး အထခိုင်းလိုက်လျှင် ကျောက်ဆင်ကြီးက ထပေးသည်။

ဆင်၏ ဝမ်းဗိုက်အောက်မှာ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ တွေ့တော့ သူ့ဇနီးက မှင်တက်ခါပြီး ကြည့်နေတာ တော်တော်ကြာသွားတော့မှ သူ့ယောက်ျား သတိပေးလိုက်မှ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ယူပြီး တောင်း

ထဲကို ထည့်ရသည်။
ဒီလိုနှင့် တောင်းတစ်ဝက်လောက် ရောက်တော့ သူ့မိန်းမက “ဒီလောက်ဆို တောက်ပါပြီ။ တော်သာ ဆင်ပေါ်က ဆင်းခဲ့ပါ”ဟု ပြောတော့ မောင်ကောင်းမြတ်က ဦးခေါင်းကို ချွန်းနှင့်ပေါက်ပြီး အထခိုင်းတော့ ဆင်ကြီးက ဝပ်ပေးသည်။ မောင်ကောင်းမြတ်လည်း ဆင်းပြီး အိမ်ပြန်လာသည်။

မောင်ကောင်းမြတ်တို့ အိမ်နားမှာ လည်း ထင်းခွေစားသည့် လင်မယားရှိသည်။ မောင်မဲနှင့်မမြ လင်မယားက မသစ္စာတို့ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားတွေ ရလာတာမြင်တော့ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းကြသည်။

မသစ္စာတို့ကလည်း မကွယ်မဂှက် အမှန်အတိုင်း ပြောပြလိုက်သည် ဆိုလျှင်ပဲ မောင်မဲနှင့် မမြတို့လည်း နောက်တစ်နေ့ နံနက် စောစောထပြီး ကျောက်မဆင်(ကျောက်ဆင်)ကြီး ရှိသည့်ဆီကို သွားပြီး မောင်ကောင်းမြတ်နှင့် မသစ္စာတို့ ပြောသလို မောင်မဲက ဆင်ပေါ်တက်ပြီး ချွန်းနှင့် ဆင်ဦးခေါင်းကို ပေါက်ပြီး အထခိုင်းသည်။

မောင်မဲ ခိုင်းသလို ဆင်ကြီးကလည်း ထပေးသည်။ ဒီလို ထပေးသည့် ဆိုလျှင်ပဲ မမြက ဆင်ကြီးဝမ်းဗိုက်အောက်မှ ကျောက်သံပတ္တမြားရွှေငွေ

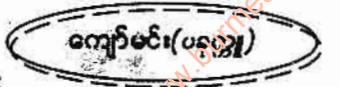
သွားတော့ မောင်မဲမှာ ဆင်ပေါ်က မဆင်းနိုင်ဖြစ်နေ၍ သူ့မိန်းမကို ကျောက်သံပတ္တမြားတွေကို ဆင်ကြီးဝမ်းဗိုက်အောက်ကို ပြန်ပြီး ထည့်ခိုင်းသည်။

မောင်မဲ အမျိုးသမီး မမြက ဆင်ကြီး ဗိုက်အောက်ကို ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ လက်တစ်ဆုပ်ယူပြီး ထည့်လိုက်တော့ ဆင်ကြီး အရပ်တစ်တောင်လောက် နိမ့်ပေးသတဲ့။

အဲသလို တစ်ဆုပ် ဆင်ကြီးဝမ်းဗိုက်အောက် ထည့်သွင်းလိုက်တိုင်း တစ်တောင် တစ်တောင် နိမ့်နိမ့်သွားလိုက်တာ မမြ ယူထားသည့် တောင်းထဲက ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ ကုန်တာတောင်မှ ဆင်၏အရပ်က တော်တော်မြင့်နေတော့ မောင်မဲမှာ ဆင်ကြီးပေါ်က ခုန်ဆင်းလိုက်တာ ခြေတစ်ချောင်းကျိုးသွားသည်။

မောင်မဲ ခြေပြင်ပေါ်သို့ ရောက်တော့ ဆင်ကြီး အရင်တုန်းကလို ဝပ်နေတာ သိရသည်။ သူတို့လည်း ကြောက်လန့်ပြီး အိမ်ကို ပြန်ပြေးခဲ့သတဲ့။ မတရားယူတိုင်း မရကြောင်းကို စာရေးသူ အဖေက ပြောပြထားတာကို စာရေးသူက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

လိုရာဆန္ဒအားလုံး ပြည့်ဝကြပါစေ

ထူးထူးဆန်းဆန်း

သပိတ်ကျွမ်း

ဖောင်ရွက်ဖြူ
(ကြို့ပင်ကောက်)

ဆောင်ရွက်ရာတွင် အချိန်ကိုက် အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် နာမည်ရ ဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦးဖြစ်သည်။

နေ့စဉ် မနက်(၆)နာရီ ရုံးနောက် လယ်ကွင်းအရောက် ဆင်း၍ အလုပ် လုပ်သော စာရေးသူနှင့် ရုံးခန်းသော့ကို တစ်ယောက်တစ်ချောင်း ယူထားကာ အရင်ရောက်သူက ရုံးဖွင့်ကာ အလုပ် လုပ်နေကြ ဖြစ်သည်။

မြို့ထွက် စပါးစံပြကွက်ကြီးအား ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ၏ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုဖြင့် အောင်မြင်စွာ ပြသ နိုင်ခဲ့သည်။ တစ်နေ့ခင်း ရုံးစနိုးကလေး တွင် နှစ်ဦးသားစကားပြောရင်း ဦးစံ မောင်က စကားမစပ် ကိစ္စတစ်ခု စာရေးသူအား မေးလာသဖြင့် အံ့ဩခဲ့ရ သည်။

'ကွင်းမျိုးကြီးကို ကျုပ် မေးကြည့်ချင် တာလေး ရှိတယ်ဗျ။ ခင်ဗျားက သာယာဝတီနယ်ဘက်က လာတဲ့လူ ဆိုတော့ ကြားဖူးနားဝရှိကောင်း ရှိနိုင် မယ် ထင်လို့ပါ'

'ဥက္ကဋ္ဌ ဘာမေးချင်လို့လဲ၊ မေး လေ...ဘာအကြောင်းများရှိလို့လဲ' စာရေးသူက အကဲခတ် ကြည့်နေ စဉ် ဦးစံမောင်က ရုံးခန်းသို့ ရှိ စာအုပ်

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း(၃၀)ခန့်က အဖြစ်ဆန်းကလေးတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကြုံ တွေ့ခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်ကြောင်း ကလေးတစ်ခုဖြစ်၍ စွဲမြဲစွာ မှတ်မိနေခဲ့ သည်။

အကြောင်းက ငွေစားရိုး ငွေစားအိမ် ဖြင့် လှပသော ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းကို အကြောင်းပြု၍ သပိတ်သွတ် ဆွမ်းလှူ ရေစက်ချ အမျှဝေခဲ့ရသော အဖြစ် အပျက်ကလေး ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က စာရေးသူကိုယ်တိုင် ရွှေတောင်မြို့ မြောက်ဘက် နွားမယ် ကျေးရွာအုပ်စုတွင် စိုက်ပျိုးရေး ကွင်းမျိုးတာဝန်ဖြင့် နေ့စဉ် ကွင်းဆင်း ၍ မြို့ထွက် စပါးစံပြကွက်ကို ကြီးကြပ် စောင့်ရှောက်နေရချိန် ဖြစ်သည်။

ရပ်/ကျေး ဥက္ကဋ္ဌမှာ ပုတ်တန်းရွာမှ ဦးစံမောင်ဖြစ်သည်။ အုပ်စု၏ အုပ်ချုပ် ရေး စီမံခန့်ခွဲရေးလုပ်ငန်းများကို အချိန် ပြည့် တာဝန်ထမ်းဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကာ ခလရ(၁၄)တပ်ရင်းအနီး ပုရပိဒ်တန်းရွာထိပ်တွင် ရုံးခန်းဖွင့်၍ အုပ်စု ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ကိစ္စရပ်များ

စာတမ်းများထည့်သည့် ဗီဒီယိုသို့ သွား၍ ဖွင့်နေရင်း...

'ပြည်...ဆင်ပျားက ကြိုပစ်ကောက်သားဆိုတော့ ဖုတ်စားလက်နက်တွေနဲ့ ဖတ်သက်ပြီး ကျွန်တို့ထက် ဗဟုသုတ ပိုရှိလောက်တယ်ထင်လို့ဗျ'

ဟု ပြောကာ ဗီဒီယိုမှ ပစ္စည်းတစ်ခုကို အဝတ်စဖြင့် ပတ်လျက်သား ယူလာကာ စားပွဲပေါ် ချထားလိုက်သည်။

'ဓားတို့ လှံတို့ ဆိုတဲ့ လက်နက်တွေမှာတစ်ခါ သွေးစွန်းဖူးရင် အဲဒီလက်နက်ဟာ နောင်လဲ ခဏခဏ ပြဿနာရှိတတ်တယ်ပကောင်ဆိုရဦးတော့ စီးနေတတ်တယ်ဆိုတာ ရှိတယ်ပဟုတ်လား'

'ဖြူနိုင်ပါကယ် သူကလူ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ တချို့ ရဲစခန်းတွေ၊ စစ်တပ်တွေက လက်နက်တိုက်တွေထဲမှာ အမိန့်ပြန်ပြီး ထောင်ချထားရတဲ့ လက်နက်တွေ ရှိတယ်လေ။

မောင်းတင်မထားဘဲ မောင်းပြုတ်ကျည်ထွက်တဲ့ သေနတ်တို့၊ ကျည်ကပ်ထဲ၊ ပြောင်းထဲမှာ ကျည်မရှိတဲ့ သူ့အလိုလို မောင်းပြုတ်ကျည်ထွက်ပြီး ပြဿနာ ခဏခဏတက်တဲ့ သေနတ်တို့ တကယ်ရှိတာပဲ'

'ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ်လဲ တပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့တွေနဲ့ အမြဲလိုလို ထိတွေ့ရင်းနှီးခဲ့လို့ ကြားဖူးနေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုဟာက လက်နက်တော့ လက်နက်ပဲ ဒါပေမယ့် သေနတ်မဟုတ်ဘူးဗျ ဟောဒီမှာ'

ဦးစံမောင်က အဝတ်စ ပတ်ထားသောပစ္စည်းအား ဖြေချလိုက်သောအခါ စားပွဲပေါ်သို့ အလွန်လှပသော စားမြောင်တစ်လှက် ထွက်လာသည်။ **ဓားရိုးနှင့်ဓားအိမ်တွင် ငွေသားကနုတ်ပန်းများဖြင့် သေသပ်လှပသော အရိုးအသွား အရှည်(၉")ခန့်**

၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှိ ချစ်စဖွယ် ဓားတစ်လက် ဖြစ်နေသည်။

စာရေးသူက ယင်းဓားကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်လက် မေးမြန်းသဖြင့် ဦးစံမောင်က မိမိထံသို့ ဓားမြှောင်ကလေး ရောက်ရှိလာပုံနှင့် တွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို အထက်ပါအတိုင်း စီကာပတ်ကုံး ပြောပြပါတော့သည်။

နွားမယံအုပ်စု ရလက ရုံးကလေးသည် ခလရ(၁၄)တပ်ရင်းပိုင်မြေနှင့် ကပ်လျက် လယ်ကွက်ငယ် သုံးလေးကွက်သာ လှမ်းသည်။ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးစံမောင်က တပ်ရင်းမှူးအစ ရဲဘော်များအဆုံး အားလုံးနီးပါးနှင့် ရင်းနှီးသူဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ တပ်ရင်းမှူးရုံးခန်းမှ ကိစ္စတစ်ခု ဆွေးနွေး၍အပြန် လူ့ဖျိုလှိုင်းရှေ့အဖြစ်တွင် အလွန်ရင်းနှီး ခင်မင်သော ရဲဘော်ဗလနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆုံမိကြသည်။

ရဲဘော်ဗလတစ်ယောက် ဒုတိယကြိမ် ရာထူးဖြင့် တပ်ပြောင်းရွှေ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် ခင်မင်ရင်းစွဲဖြစ်သည့် တစ်ကြောင်း၊ ရာထူးတိုးသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ပြုသင့်သည်ဟု စိတ်ကူး၍ တစ်ကြောင်းဖြင့် ပြည်မြို့သို့ သွားရောက်ကာ စပို့ရှပ်အင်္ကျီကောင်းကောင်း တစ်ထည် ယယ်ကာ နှုတ်ဆက် လက်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

ရဲဘော်ဗလ တပ်မပြောင်းခင် တစ်နေ့ ညနေတွင် ဦးစံမောင်ထံ ရောက်လာ၍ အမှတ်တရပစ္စည်းအဖြစ် ငွေရိုးတပ် လက်ကိုင်ငွေဓားအိမ်ဖြင့် အသွား (၆)လက်မကျော်ရှည်သော ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းပေးခဲ့သည်။

အလွန်သေသပ်လှပ၍ မြင်သူတိုင်း သဘောကုစရာ ဤဓားမြှောင်အား ဦးစံမောင် အမြတ်တနိုးဖြင့် ရုံးခန်းကလေးရှိ ဗီဒီယိုထောင့်တစ်နေရာတွင် အဝတ်စတစ်ခုဖြင့် ပတ်ကာ သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည်။

မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြင့် နှစ်တို့ကူးခဲ့သည်မှာ (၅)နှစ်ကျော်ကာလသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ခဲ့သည်။ ဓားမြှောင်ကလေးက မူလထားသည့် ဗီဒီယိုတွင်းမှာပင် ရှိနေခဲ့သည်။ တစ်ခုသော အရေးကြီးပုဂ္ဂိုလ်(VIP) ခရီးစဉ်တွင် ဓားမြှောင်ကလေး အပြင်ရောက်ရန် အကြောင်းက ဖန်လာသည်။

ရလကဥက္ကဋ္ဌနှင့် စာရေးသူတို့ အုပ်စု ဆိုင်ရာစာရင်းအင်းများကို အသည်းအသန် ပြုစုကြရသည်။ ညဉ့်နက်ချိန်မှ စာရင်းပြုစု၍ ပြီးကြသည်။

စာရေးဖြစ်က ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ရွှေတောင်သို့ ပြန်သည်။ ဦးစံမောင်က ရုံးခန်းကလေးနှင့် (၂)မိုင်ခန့်ကွာသော ပုတ်တန်းရွာသို့ စက်ဘီးဖြင့် ပြန်ရမည်။ ညက မှောင်မိုက်၍ တိတ်ဆိတ်လွန်းသည်။

လမ်းပေါ်တွင် နှုာသွားလူလာ မရှိချိန်ဖြစ်၍ ဖြတ်သွားရမည့် လေးကျွန်းဆီမီးရွာဘက်မှ ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူနေသော ခွေးအူသံကိုသာ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် ကြားရပြီး ပြန်လည် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ရုံးခန်းထဲတွင် စာအုပ်စာတမ်းများ သိမ်းဆည်းနေသော ဦးစံမောင် အိမ်အပြန်လမ်းအတွက် ကျောစီမိုသလို ဖြစ်မိရာမှ တစ်ခါက သိမ်းထားမိသော ငွေဓားမြှောင်ကလေးကို သတိရကာ ဗီဒီယိုမှ ထုတ်ယူ၍ စာရွက်စာတမ်း ထည့်သော လက်ဆွဲခတ်၏ အပြင် အိတ်ထဲသို့ ထိုးညှပ်ရင်း အားတက်

သွားသည်။

ညဉ့်မှောင်မှောင် ကြယ်ရောင် အားပြုရင်း စက်ဘီးကို ခပ်သုတ်သုတ် နင်းကာ အိမ်ပြန်ရောက်ခဲ့သည်။ တစ်နေကုန် ပင်ပန်းခဲ့၍ အိမ်သားများ ကိုပင် စကားများများ မပြောတော့ဘဲ အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။

'ထောကိ...ဟင်း...ဟင်း'

ပီသကျယ်လောင်သော တောက်ခေါက်သံကြီးနှင့် ညည်းညူသံ ဗလုံး ဗထွေး ကြိမ်းမောင်းသံလိုလို ကြားလိုက်ရပြီးနောက် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

အချိန်ကား ညဉ့်နှစ်ချက်တီးကျော်ပြီ။ ဦးစံမောင်ဇနီးမောင်နှံနှင့်အတူ နောက်ဘေးခန်းမှ သားနှင့် ချွေးမ၊ အိမ်ရှေ့ခန်း ဧည့်ခန်းထဲတွင် အိပ်သော သားငယ်တို့ပါ ယင်း တောက်ခေါက် ညည်းညူသံ၊ ကြိမ်းဝါးသံကို ကြားလိုက်ရသော်လည်း အိပ်တစ်ဝက် နှိပ်တစ်ဝက် များဖြစ်သဖြင့် မည်သည့်နေရာက မည်သို့ ကြားကြရသည်ကိုတော့ တိတိကျကျ မသိရပါ။

သို့ဖြင့် ထွန်းညှိထားသော မီးတိုင်များ ငြိမ်းကာ ပြန်အိပ်ကြသည်။ ဦးစံမောင်တစ်ယောက်သာ တောင်တွေးမြောက်တွေးဖြင့် နောက်ဆုံးမှ ပြန်အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

သိမ်ခနဲ သိမ်ခနဲ တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ခြေနှင်းလာသံလို ထင်ရပြီးနောက် အိမ်ခေါင်းရင်းခန်း၊ ခေါင်တိုင်နားတွင် ရပ်တန့်သွားသည်ဟု ထင်လိုက်ရပြီး စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ပထမအကြိမ်ကဲ့သို့ ကျယ်လောင် ပြတ်သားသော တောက်ခေါက်သံနှင့် ညည်းညူသံ၊ ဗလုံးဗထွေး ကြိမ်းမောင်းသံလိုလို အသံက နောက်တစ်ကြိမ်ပေါ် ထွက်လာတော့သည်။

ဤတစ်ကြိမ်၌ကား သားကြီးရော သားငယ်ပါ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် ဓားကိုယ်စီကိုင်ကာ ခေါင်းရင်းခန်းသို့ ပြေးလာကြသည်။ ထိုအခါမှ ဦးစံမောင်ဇနီးမောင်နှံတို့ပါ နိုးလာကြပြီး မီးများထွန်းကာ ခေါင်းရင်း ခေါင်တိုင်အနီး ရုပြုရောက်ရှိနေကြသည်။

အခုမှ သတိရမိသည်။ ဦးစံမောင်ခေါင်းထဲသို့ အတွေးတစ်ခု လက်ခနဲ ဝင်လာကာ သားနှစ်ယောက်အား ဘာမှမဟုတ် စိတ်ထင်လိုပဲ ဖြစ်သည် ပြန်ကြ၊ အိပ်ကြတော့ဟု ဆိုကာ အသီးသီး ပြန်အိပ်စေပါသည်။

ထို့နောက် သူ၏ စာရွက်စာတမ်း ထည့်သည့် လက်ဆွဲအိတ်ကို အိမ်ရှေ့ခြေရင်းဘက် အစွန်ဆုံးတိုင်သို့ သွားချိတ်ထားလိုက်ကာ အိပ်ရာထဲ ပြန်ဝင်၍ အတွေးနယ်ကျွံနေမိသည်။

အိမ်သားအားလုံး အိပ်မောကျ၍ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်ကြသော်လည်း ဦးစံမောင် အိပ်မပျော်သေးဘဲ အတော်ကြာမှ မှေးခနဲ တစ်ချက် အိပ်ပျော်သွား၍ အိမ်ရှေ့ခန်းမှ ပြဿနာကစ၍ လာပြန်ပါတော့သည်။

သားအငယ်က လက်နှိပ်ဓာတ်မီးထိုး၍ ဓားဆွဲကာ အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ အပြေးထွက်ရင်း အစ်ကိုဖြစ်သူအား

နှိုး၍ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများဖြင့် အိမ်အောက်ဆင်းကြက်ခြံ၊ ဘဲခြံ၊ နွားတင်းကုပ်များကို လှည့်ပတ် စစ်ဆေးရင်း ခြံစည်းရိုးများကိုပါ ဓာတ်မီးထိုး၍ ဟိုဟိုဒီဒီ လူးလာတုံခေါက် ကျေနပ်လောက်အောင် ကြည့်ပြီးမှ အိမ်ပေါ် ပြန်တက်လာကြသည်။

အရှေ့မိုးကောင်းကင်တွင် ရောင်နီပျို၍ လင်းအားကြီးချိန်ရောက်ပြီ။ ဘိုးသိန်းတန်ရွာဘက်မှ လင်းကြက်တွန်သံများ ဆက်တိုက် ကြားရသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် မြစ်ကမ်းပါးဆီမှ တံငါလှေများ လှော်ခတ်သွားသံ၊ ပိုက်ချ ငါးဖမ်းသမားများ စကားပြောသံ သဲ့သဲ့ပင် ကြားရ၍ ပုတ်တန်းရွာကလေးလည်း ကြက်တွန်သံ၊ ဆိတ်မြည်သံ၊ ဝက်မြည်သံ ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်များ အသံပေါင်းစုံနှင့်အတူ အိမ်တံခါးများဖွင့်သံ၊ အိုးခွက်ပန်းကန်သံများဖြင့် နိုးထလာခဲ့သည်။ ဦးစံမောင်ကား တစ်စုံတစ်ခုကို အလေးအနက် စဉ်းစားခန်းဝင်လျက်။

* * *
လွန်ခဲ့သည်(၃)လခန့်က သူခိုးငကျော် ပြောသွားခဲ့သော စကားများကို သတိရနေမိသည်။ ခိုးမှု ကြီးကြီးမားမား မဟုတ်သော်လည်း နောင် သူခိုးကြီး ဖြစ်လာနိုင်သဖြင့် ရွာနီးချုပ်စပ်မှ သူခိုးငကျော်ကို ရဲပုတ္တရောင်အဖွဲ့က ဖမ်းမိပြီးနောက် ထောင်ချခဲ့သည်။ ငကျော်ကို စစ်မေးစဉ်က...

'ကျွန်တော် ဒီရလက ရုံးကလေးထဲ ဝင်ဖို့ ကြံတော့ ကြံစဉ်နဲ့ပူပါဏယ်၊ ဒီပေယျံ ဝင်လို့ ဖရဲခွဲပဲဟူး ဆရာ'
'ဟေ...ပြောစမ်းပါဦး ဘာကြီးလို့' အမှုလိုက် ရဲအရာရှိက မေးရာ သူခိုးငကျော်က ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်

ပြောပြတော့သည်။

ရုံးခန်းကလေးက ထရုံတံခါးများ သာရှိ၍ အကာအားလုံးလည်း ဝါးထရုံ များသာ ဖြစ်သည်။ အထဲတွင် စာရွက် စာတမ်းများထည့်သည့် ဗီဒီယို(၂)လုံးနှင့် ဓာတ်ဘူး၊ လင်ပန်း၊ ပန်းကန်ခွက် ယောက်များ ထည့်သည့် ကြောင်အိမ် တစ်လုံးရှိသည်။

ထို့ပြင် စိုက်ပျိုးရေးကွင်းမှူး ထား လေ့ရှိသော ပိုးသတ်ဆေးပုလင်းများ၊ ဆေးဖျန်းပုံးများလည်း ရှိတတ်သဖြင့် တစ်ခုခု ရလိုရငြား ဝင်ခိုးရန် ကြံစည် ခြင်း ဖြစ်သည်။

လမိုက်သော ညတစ်ညတွင် ငကျော်တစ်ယောက်တည်း ရုံးခန်းထဲ ဝင်ခိုးရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ရုံးခန်း နောက်ဘက် မှောင်ရိပ်ကျကျတွင် ရှိ သော ပြတင်းတံခါးပေါက်တွင် သံ တူးရွင်းဖြင့် ကုတ်ခွာမည့်အလုပ် နားထဲ တွင် စိတ်လိုက်မာန်ပါ တောက်ခေါက် လိုက်သော အသံကြီး ထွက်လာသည်။ ထို့နောက် တစ်ပြိုင်နက်အတွင်းမှ တစ်ယောက်ယောက် နိုးလာ၍ ဓား အိမ်မှ ဓားဆွဲထုတ်သံလိုလို ခြေသံ ခပ်အုပ်အုပ်လိုလို ကြားသဖြင့် ရုံး နောက် ဘေးဘက် လယ်ကွင်းဘက်သို့ ခြေကုန်သုတ်ပြေးခဲ့ရကြောင်း ဖြစ် သည်။

လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် လက်မလျှော့ တတ်သော ငကျော်က နောက်တစ်ကြိမ် တွင် သူတစ်ယောက်တည်း မဟုတ် တော့ဘဲ သူ့တပည့် စံရဲ ဆိုသော ငနဲ တစ်ကောင်ကို ခေါ်လာခဲ့သည်။ မှောင် မည်းထဲမှ လမ်းသွားလမ်းလာ လူသူ အရိပ်အခြည်ကြည့်၍ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက် သွက်လက် ခြေလှံစွာ နင်းရင်း ရုံးခြံစည်းရိုးအတွင်း ရောက် ခဲ့ကြသည်။

၂၅၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြံညီမဂ္ဂဇင်း

ရုံးခန်းနောက်ဘက် ရောက်လျှင် ငကျော်က တပည့်ဖြစ်သူအား ရှေ့ ဘက် တံခါးဝအနီးသို့ သွားကပ်၍ အရိပ်အခြည် အသံမလဲ နားစွင့်ရန် တီးတိုးပြောလိုက်ပြီး လုပ်ငန်းစတင် မည်အလုပ် သံတူးရွင်းနှင့် ရွယ်လိုက် ချိန်မှာပင် ကျယ်လောင်သော တောက် ခေါက်သံနှင့်အတူ အတွင်းဘက်မှ လူ နှစ်ယောက် သုံးယောက် တီးတိုး ပြော သံ၊ ကုလားထိုင်များ တွန်းဖယ်သံ၊ ရုတ်တရက် ဓားဆွဲထုတ်သံနှင့် လက်နက်တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ထိခိုက်မိသံ နှင့် ရုံးခန်းတံခါးဆီသို့ ထွက်လာသံများ ကို ငကျော်နှင့်စံရဲ နှစ်ယောက်လုံး သေသေချာချာ ကြားလိုက်ရသည်။

ရှေ့ပေါက်တွင် စောင့်နေသော စံရဲ ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် နောက် ဘက်တွင် သံတူးရွင်းတစ်ချောင်း ကိုင် ရင်း စိတ်စနိုးစနောင့်ဖြင့် ကျောက် ရုပ်တစ်ရုပ်လို တွေ့တွေ့ကြီး ရပ်နေ သော ငကျော်၏ လက်ကို အတင်း ဆောင့်ဆွဲ၍ “ပြေး” ဟု စကားတစ်ခွန်း တည်းပြောကာ ရှေ့မှ သုတ်ခြေတင် တော့သည်။

ထိုအခါမှ ကြောင်တက်တက် ဖြစ် နေသော ငကျော်က အခြေအနေမဟန် ကြောင်းသိ၍ စံရဲနောက်သို့ ဖမ်းနှင့် တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင် ပြေး လိုက်ခဲ့ရာ ဆည်မြောင်း ပေါင်ပေါ် ရောက်မှ တစ်ကြိုးသတ်၍ အမောဖြေ ခဲ့ရသည်။

ရုံးနောက် လယ်ကွက်မှ နောက် ဘက်သို့ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ်

ရုံးခန်းနောက်ဘက် ခြံစည်းရိုးတွင် လူသုံး လေးယောက် တုံ့ခေါက်သွား လာသလို အရိပ်အယောင်များ တွေ့ သဖြင့် အသက်လု၍ သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးခဲ့ရကြောင်းနှင့် နောက် ဘယ် တော့မှ မဝင်ဝံ့တော့ကြောင်းအပြင်...

ရုံးခန်းတွင်းတွင် လူမရှိက အနားက ညောင်ပင်အိုကြီးမှ သရဲဝင်နေတာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သူ့နိုးငကျော်က အသေ ချာပြောခဲ့ဖူးသည်။

ထိုအခါ ဦးစံမောင်ကလည်း ညောင်ပင်ကြီးမှ သရဲဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။ သို့သော် ယခု စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ဦးစံမောင် အကြံတစ်ခုရခဲ့ သည်။ ထိုအကြံအတိုင်းလည်း ဆက်၍ အကောက်အထည် ဖော်ခဲ့သည်။ တစ်ရွာတည်းနေ တူတစ်ဝမ်းကွဲအား ထိုဓားကလေးကို ကြိုက်လှချည့်ဆို၍ ပေးလိုက်သည်။ ပေးကတည်းက စကားခံနှင့် ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒီစားမြောင်ကို ဖမ်း ရိုဂိုဃေသေ မပျောက် မရှုအောင်ကိုယ်ပါ အကယ်၍ အကြောင်း တစ်ခုခု ဘာအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ဖြစ် ပမ်း မကိုင်ချင်တဲ့အချိန်မှာ ဝိုက်ထဲ ပြန် ထည့်ပေးဖို့ မပေးနဲ့”

ဟု သေချာစွာ မှာ၍ ပေးလိုက် သည်။ သေချာစွာ ကတိပေးမှ ဓား ကလေးကို ပေးခဲ့သည်။

မြင်လိုက်လျှင် လိုချင်စဖွယ် ဖြစ် အောင် ဓားရိုးနှင့် ဓားအိမ်ပေါ်မှ ငွေ ပန်းကန်များက ဖမ်းစားထားသဖြင့် တူတော်မောင် ဝမ်းသာအူမြူး၍ အိမ် ပြန်သွားသည်။ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်တွင် ပြဿနာ မရှိသေး။ တစ်ပတ်ပြည့်သောညတွင် ဓားက သတ္တိပြတော့သည်။

အိမ်ရှေ့ခန်း စားကြည့်စားပွဲ၏ အံဆွဲ

အတွင်း တရိုတသေ ထည့်သိမ်းထား
သော ဓားမြှောင်ကလေးကို ရှေးနှုတ်
နှင်နှင် တွင်တွင် တောက်ခေါက်ကာ
ညည်းညူသံ၊ ကြိမ်းမောင်းသံများကို
ကြားရလေတော့သည်။

အမှတ်မထင် တောက်ခေါက်သံနှင့်
ကြားဝါသံများ ကြားရသဖြင့် သိပ်
အလေးမထားမိကြသေးဘဲ ထိုနေ့ည
က ပြီးဆုံးခဲ့သည်။ သို့သော် နောက်နေ့
ညသန်းခေါင်ချိန်တွင် ငွေဓားကလေး
က သောင်းကျန်းတော့သည်။

တောက်ခေါက်သံ တစ်ကြိမ်ကြား
သဖြင့် အိမ်သားများနီးကာ ဟိုဟိုဒီဒီ
ကြည့်ကာ တစ်ကျော့ပြန် အိပ်ရန်
ဟန်ပြင်ကြသည်။ ဓားယူထားသော
တူတော်မောင်က အမှတ်မထင် စားပွဲ
ပေါ်သို့ မျက်လုံးစောက်သွားကာ အံ့ဆွဲ
တွင် ထည့်ထားသောဓား မည်သို့
စားပွဲပေါ် ရောက်နေသည်ကို ဝေဝေဝေ
ကြည့်၍ စားပွဲအံ့ဆွဲအတွင်းသို့
ဂရုတစိုက် သေချာစွာ ထည့်၍ အံ့ဆွဲကို
သော့ခတ်လိုက်သည်။

သော့ကို ခေါင်းအုံးအောက်ထားကာ
စိတ်ချလက်ချ အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။
မကြာမီ တစ်အိမ်သားလုံး အိပ်မောကျ
ခဲ့သည်။ ညဉ့်ငှက်တစ်ကောင်တလေ
ပျံသန်းရင်း အော်မြည်သွားသံမှအပ
တစ်ရွာလုံး တိတ်ဆိတ် အိပ်မောကျနေ
ကြသည်။

'ဒေါက်... ဂလောက်ဂလောက်...
တောက်...ဟင်...ဟင်'

တစ်စုံတစ်ခု ကျလိုက်သော အသံ
နှင့်အတူ ကျယ်လောင်သော တောက်
ခေါက်သံကြီး ညည်းညူသံများ ကြား
သဖြင့် အိမ်သားအားလုံး နိုးလာကြ
သည်။

အရင်ဆုံး စားပွဲအနီးသို့ လက်နှိပ်
ဘတ်မီးထိုး၍ ရောက်သွားသူမှာ ဦးစံ

မောင်၏တူ ဖြစ်သည်။ မြင်ရသော
မြင်ကွင်းကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့သော
ခေါင်းအုံးအောက်မှ စားပွဲအံ့ဆွဲသော
ကို စမ်းကြည့်မိသည်။ သော့က ထား
သည့်နေရာမှာပင် ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။
စားပွဲပေါ်သို့ ဓားအိမ်ပွင့်လျက်သား
ရောက်ရှိနေသော ဓားမြှောင်အား
ကောက်ယူ၍ ဓားအိမ်တွင်းပြန်
သွင်းကာ စိတ်ထဲ စနိုးစနောင့်ဖြင့်
ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ရင်း စဉ်းစားခန်း
ဝင်မိတော့သည်။

သူ၏ ဖခင်ဖြစ်သူက ဓားမြှောင်အား
စိုက်ကြည့်ရင်း...

'မင်း ဒီဓားမြှောင် ဘယ်က ယူလာ
တာလဲကွ'

ဟု မေး၍ နောက်နေ့တွင် ပြန်ပေး
လိုက်ဟု ပြောကာ အသီးသီး အိပ်ရာ
ဝင်သွားကြသည်။

ဦးစံမောင်၏ တူဖြစ်သူကား မိုးလင်း
သည်အထိ မအိပ်နိုင်ခဲ့။ နောက်နေ့
မနက်စောစော ငွေဓားမြှောင်ကို လာ၍
ပေးတော့သည်။ "အဖေက ပြန်ပေး
ခိုင်းလို့ပါ" ဟူသော စကားသာ ပြော
သွားခဲ့သည်။

မတင်မကျ အဖြေဖြင့်သာ ကျေနပ်
လိုက်ရသော ဦးစံမောင်က သူ၏
စမ်းသပ်မှုများကို နောက်ထပ်
လေးယောက်အား ရှေးနည်းအတိုင်း
ဓားမြှောင်ကလေးပေး၍ စောင့်စားခဲ့ရာ
အလားတူ ဖြစ်ရပ်များကြောင့် သူ့ထံသို့
သာ ဓားမြှောင်က ပြန်၍ ရောက်လာ
ခဲ့သည့်အတွက် ကျေနပ်လောက်သော

အဖြေရရှိလိုက်ပါသည်။

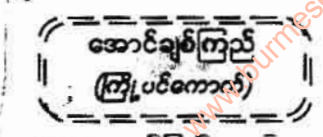
သို့ဖြင့် အကြောင်းစံထိ အသား
သို့ဖြင့် အကြောင်းစုံကို အလွန်
ရင်းနှီးကြည်ညိုသော ဆရာတော်
လည်းဖြစ်၊ လောကီဝိဖွာပညာရပ်များ
အပေါ်၌လည်း အထူးနဲ့စပ်သော ရွာဦး
ကျောင်းဆရာတော်ကြီးအား သွား
ရောက်လျှောက်ထားခဲ့သည်။

'ဆရာတော် ရှင်... အိမ်ထဲရှိရန်ကို ရည်စူးပြီး
ကောင်းမှု ကုသိုလ်တစ်ခုလုပ်ပေးလိုက်ပါ။
အဲဒီကုသိုလ်အတွက် သူ့ကို နာမည်နာမည်
ခေါ်၍ အမှုပေးပေးလိုက်ပါ'

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ပြန်
ရောက်လျှင် ဦးစံမောင်က ဆရာတော်
မိန့်မှာသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့တော့သည်။ နောက်တစ်နေ့
မနက်တွင် ထိုကျောင်းသို့ပင် ဆွမ်းချိုင့်
ပို့၊ အရက်ဆွမ်း လှူဒါန်း၊ နဝကမ္မ
ဝတ္ထုငွေများပါ လှူရန် ဓားပိုင်ရှင်ကို
စိတ်က ရည်စူးလျက် ကောင်းမှု
အတွက် ရေစက်ချကာ နာမည်နှင့်
တကွ ခေါ်၍ အမှုပေးစေခဲ့သည်။

ထိုနေ့ညတွင် ဦးစံမောင်အား ငွေ
ဓားမြှောင်ပိုင်ရှင်၊ တင့်မြောက်သွား
သော ရဲဘော်မလက အိပ်မက်လာ
ပေး၍ သူ ကျွတ်ပြီလွတ်ပြီဖြစ်ကြောင်း
နှင့် အလွန်ကျေးဇူးတင်ကြောင်း
ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ငွေဓားမြှောင်
ဇာလေး လက်ပြောင်းကာ ပိုင်ရှင်သစ်
များထံ ရောက်ခဲ့သော်လည်း တောက်
ခေါက်သံများ မကြားရတော့ချေ။ စိတ်
မှန်းဖြင့် သပိတ်ဆွမ်းလှူသော ဦးစံ
မောင် ပီတိဖြစ်၍ ယနေ့ထိ ဂုဏ်ယူနေ
လျက်...။

မောင်ကံ (တံတားရွာ)

နတ်ငါးရေအိုင်

ကျွန်တော် ကယားပြည်နယ်၊ ဘောလခဲမြို့တွင် အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန ခရိုင်အုပ်ချုပ် ရေးမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ဘောလခဲမြို့၏ အရှေ့ဘက်ရှိ ရွာသစ်မြို့နယ်ခွဲသို့ လုပ်ငန်းတာဝန် အရ အကြိမ်ကြိမ် သွားရပါသည်။

ရွာသစ်မြို့ပေါ် ရပ်ကွက်များသာ မက ကျေးရွာများထိ ကွင်းဆင်း ဆောင်ရွက်ရသည့်ဖြစ်ရာ ရွာသစ်မြို့ အရှေ့ဘက်ရှိ ကျေးရွာများသို့ သွားလို လျှင် မြို့လယ် လမ်းမအတိုင်း မြို့တွင်း မှ သွားရသလို မြို့တောင်ဘက် ဖြတ်

နတ်ရွာ၏ နှစ်ပေါင်းများစွာ

ရုက္ခစိုးနတ် သတိပေးသည့် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်း လမ်းမှ သွားလျှင်လည်း ရပါသည်။ ဖြတ်လမ်းမှသွားလျှင် ညောင်ပင် ကြီးတစ်ပင်၏အောက်မှ ဖြတ်၍ သွားရ ပါသည်။ ညောင်ပင်ကြီးသည် နှစ်ပေါင်း ကြာပြီဖြစ်၍ အကိုင်းအခက်များ အုပ် ဆိုင်းဝေဆာကာ ညောင်ပင်ခြေရင်း တွင် နတ်ကွန်းတစ်ခု တွေ့ရှိပါသည်။ ညောင်ပင်ကြီးနားတွင် လူနေအိမ် မတွေ့ပါ။ တောတန်းလေးသာ ရှိပါ သည်။ ညောင်ပင်ကြီး အောက်ခြေတွင်

ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်း တောင်တန်းဒေသတို့၌ တွေ့ရလေ့ ရှိသော “ရေထွက်” တစ်ခု ရှိပါသည်။ ရေထွက်သည် ရေထွက်အား ကောင်း မွန်ပြီး နှစ်ရှည်လာပြီဖြစ်၍ ညောင်ပင် အောက်ခြေတွင် ရေအိုင်ဖြစ်နေပြီး ရေသည် ကြည်လင်အေးမြကာ ခြေပြင် ထိ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နေရပါ သည်။ ရေအိုင်ကို လူများ ဖြတ်ကူးနေ အတွက် သစ်သားတုံးတစ်တုံးကို ကန့်လန့်ဖြတ်ပြီး လူကူးတံတား ထိုး ထားပါသည်။

ရေထွက်ရှိသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ ရေအိုင်ထဲတွင် တောင်ပေါ်ဒေသတို့၌ တွေ့ရလေ့ရှိသော ငါးများ အများအပြား ကူးခတ်နေသည်ကို ကြည့်လင်သော ရေပြင်တွင် မြင်နေရပါသည်။

ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားတို့သည် ညောင်ပင်ကြီးတွင် “**ရုက္ခစိုက်**” ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ပြီး နတ်ကွန်းရှေ့ရှိ ရေအိုင်မှ ငါးများကို ဖမ်းဆီးစားသောက်ခြင်း မပြုကြပါ။ ဖမ်းဆီးရန် စိတ်ပင်မကူးကြပါ။

ဒေသခံတို့က ထိုငါးများကို “**နတ်ငါး**” ဟု သတ်မှတ်ပြီး စောင့်ရှောက်ထားသဖြင့် ငါးများမှာ ပွားချင်တိုင်း ပွားနေပါသည်။

မြို့နယ်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက လိုက်လံပြသ၍ ကျွန်တော် ကြည့်ရှုခဲ့ရာ ငါးများမှာ လက်လေးလုံးခန့် ငါးပြေမအကောင်ကြီးများ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပြီး အဝါရောင်ငါးမှာ လှပကာ အညိုရောင်ငါးများလည်း အလွန် များပြားပါသည်။

အသင့်ပါလာသော ကင်မရာဖြင့် နတ်ငါးများကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ယူခဲ့သော်လည်း တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့များကြောင့် နတ်ငါးဓာတ်ပုံများကို ရှာမတွေ့တော့ပါ။

နတ်ငါးများကို ခိုးဖမ်းရန်ကြံစည်

မြို့နယ်ခွဲတွင် ဌာနဆိုင်ရာအချို့ စတင်ရုံးဖွင့်ရာ ထိုအချိန်က သွားလာရေး လွန်စွာ ခက်ခဲသောကြောင့် ဝန်ထမ်းများသာ ရောက်ရှိလာပြီး သူတို့၏ မိသားစုများကို ခေါ်ယူလာသူ ခန့်သေးပါ။

.....ရုံး (ရုံးအမည် သိသော်လည်း ဆာလော်သဖြင့် ရုံးအမည်မဖော်ပြပါ) တွင် ရုံးအကြီးအကဲ(၁)ဦး အငယ်တန်း

ဝန်ထမ်း(၁)ဦးနှင့် ရုံးကူ(၁)ဦးသာ ရှိပါသည်။

ရုံးအကြီးအကဲသည် မြေလတ်ဒေသသားဖြစ်ပြီး လူလတ်ပိုင်းအရွယ် ဖြစ်ကာ ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်း၍ လောကီရေးရာများကိုလည်း ယုံကြည်လေ့လာထားသူ ဖြစ်ပါသည်။

အငယ်တန်း ဝန်ထမ်းမှာမူ ယင်းတို့ဌာနမှ ဝေးလံသော ပြည်နယ်ဒေသသို့ အသစ်ဖွင့်သော ရုံးအတွက် လူငယ်များကိုသာ ရွေးချယ်တာဝန်ပေး၍ ရောက်လာရပါသည်။

သို့သော် ပြည်နယ် အတွေ့အကြုံလည်း မရှိ၊ ခေတ်လူငယ်ဖြစ်သောကြောင့် လောကီရေးရာများကိုလည်း ယုံကြည်မှုမရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါ အငယ်တန်းဝန်ထမ်းသည် မြို့ကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီးနောက် ညောင်ပင်ကြီးအောက်ရှိ နတ်ငါးများကို တွေ့သောအခါ လူငယ်တွေ့တွေးကာ မည်သူမျှ မသိအောင် နတ်ငါးများကို ဖမ်းယူ၍ ချက်ပြုတ်စားသောက်ရန် ဆန္ဒရှိနေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ သူ၏ဆန္ဒကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်အတွက် လုံးပတ်(၁)လက်မခန့်ရှိသော သစ်သားချောင်းထိပ်တွင် သံဆူးချွန်တစ်ခုကို သွပ်နန်းကြိုးဖြင့် အခိုင်အမာချည်ကာ နတ်ငါးများကို ဆူးချွန်ဖြင့် ထိုးဖမ်းမည်။

ထို့နောက် ဖမ်းမိသော ငါးများထည့်ရန်အတွက် အိတ်(၁)လုံးကို ယူကာ ဆောင်းရာသီ ရုံးပိတ်ရက် နေ့လယ်ခင်း အချိန်တွင် ညောင်ပင်ကြီးအောက်သို့ ရောက်သွားပါသည်။

ညောင်ပင်ကြီး ဖြတ်လမ်းသည် လူသွားလူလာ အလွန်နည်းပြီး အနားတွင် လူနေအိမ်လည်း မရှိ၍ သူ့ကို မည်သူမျှ မတွေ့ပါ။

ထိုဝန်ထမ်းသည် ရေထွက် ရေအိုင်သို့ရောက်လျှင် ညောင်ပင်အောက်ရှိ ရေအိုင်ကို လူကူးရန် ထိုးထားသော သစ်သားတုံးပေါ်တွင်ရပ်ကာ အောက်၌ မြင်နေရသော ငါးများ၏ ခါးလယ်ကိုချိန်၍ တုတ်တံ ဆူးချွန်ဖြင့် ထိုးပါသည်။

သို့ရာတွင် တစ်ကောင်မျှ မထိုးမိပါ။ ထိုဝန်ထမ်းသည် ရေအောက်(၂)ပေခန့်၌ရှိသော ငါးများကို တည့်တည့်ချိန်ထိုးသော်လည်း “**ရေ၏ အလင်းယိုင်ခြင်း၊ ငါးများ၏ အငြိမ်မနေကူးခပ်နေခြင်း၊ သံဆူးချွန်မှာ(၃)ချောင်းခွမဟုတ်ဘဲ တစ်ချောင်းတည်းဖြစ်နေခြင်း**” တို့ကြောင့် ငါး တစ်ကောင်မျှ မထိုးမိပါ။

ဝန်ထမ်းသည် အချက်များစွာ ထိုးသော်လည်း တစ်ကောင်မျှ မထိုးမိသဖြင့် စိတ်တိုလာပြီး သစ်သားတုံးပေါ်တွင် ရပ်ကာ ငါးကြီးကြီးတစ်ကောင်ကို ချိန်ပြီး အားရပါးရ ထိုးလိုက်ရာ အချိန်လွန်ပြီး ရေအိုင်ထဲကျသွားပါသည်။

ရေအိုင်မှာ မနက်သော်လည်း တုံးလုံးလဲကျ၍ တစ်ကိုယ့်လုံး ရေစိုနေပါသည်။ တောဝှမ်းပေါ်ဒေသ၏ အလွန်အေးသော ဆောင်းရာသီလည်း ဖြစ်၊ စမ်းရေ၏ အေးမြလှသော သတ္တိကြောင့် ရေစိုအဝတ်နှင့် ကြာကြာနေလျှင် မသင့်ဟု အသိဝင်ကာ ငါးဖမ်းခြင်းကို လက်လျှော့ပြီး ဝန်ထမ်းအိမ်ရာသို့ ပြန်လာပါသည်။

ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်ပြီး ဝန်ထမ်းနည်းသောရုံး ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သူ ဘာသွားလုပ်သည်ကို မည်သူမျှ မသိပါ။ သို့သော် ရေစိုအဝတ်နှင့် ပြန်လာတာကိုတော့ ရုံးအကြီးအကဲက ဖြစ်မိပါသည်။

ရုက္ခဗျူဟာ သတိပေးပြီ

အဝတ်လဲပြီး နေ့လယ်ပိုင်း တရား အိပ်ပါသည်။ အိပ်ရာက နိုးသော အချိန်တွင် သူသည် ကိုယ်ပူကာ အပြင်းဖျားနေပြီး သူ၏ခါးတွင် သံချွန် နှင့်ထိုးသလို အနည်းငယ် နာကျင်ရာမှ အချိန်ကြာလာလျှင် ပို၍ပင် နာကျင် လာပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် မခံနိုင်အောင် နာကျင်သဖြင့် အိပ်ရာထဲ၌ပင် အော် ဟစ်လှူးလှိုင့်နေပါသည်။

အခြားသူများက အော်သံကြား၍ လာကြည့်သောအခါ ထိုသူမှာ နာကျင် စွာ အော်ဟစ်နေပြီး ဘာကြောင့် နာ သလဲဟု မေးရာ သူလည်း မသိ ကြောင်းပြောပါသည်။

နာကျင်မှုနှင့် အော်ဟစ်မှု ပြင်းထန် နေသဖြင့် ရုံးအကြီးအကဲက ဆေးရုံပို့ ပြီး ကုသရန် စိတ်ကူးပါသည်။

သို့ရာတွင် ရုံးအကြီးအကဲသည် လောကီရေးရာ လေ့လာဖူးသူဖြစ်၍...

‘အများတစ်ခုခု ဟူးလွန်းထားတဲ့ အကြောင်းမှ ကောက်ကာလဲကာ နာကျင်မှု မဖြစ်နိုင်’

ဟု တွေးမိကာ ဝန်ထမ်းအား...

‘နေ့လယ်က ရေစိုအထိနဲ့ ပြန်လာတာ တယ်က ပြန်လာတာလဲ’

ဟု မေးရာ ဝန်ထမ်းက မပြောလို

သော်လည်း ရုံးအကြီးအကဲက မဖြစ်မနေ ပြောခိုင်းသဖြင့် “**မြို့တောင်ဘက် ဖြတ်လမ်းရုံ သောင်ပင်ကြီးအောက် ရေအိုင်က ငါးဖျားကို ဆူးချွန်ဖြင့် ထိုးပြီးဖမ်းကြောင်း...**

ငါးတစ်ကောင်မှ မရဘဲ အချိန် လွန်ပြီး ရေထဲပြုတ်ကျ၍ အဝတ် ရေစိုနှင့် ပြန်လာခဲ့ကြောင်း ပြောပါ သည်။

နတ်ငါးဖျားကို ထိုးခဲ့သည့် သံဆူးချွန် တုတ်တံကိုလည်း ပြပါသည်။

ရုက္ခဗျူဟာကို တောင်းပန်

ရုံးအကြီးအကဲသည် သူ၏ဝန်ထမ်း ခါးကို ဆူးချွန်နှင့် ထိုးသကဲ့သို့ နာကျင် ၍ အော်ဟစ်နေရသည့် အကြောင်းရင်း ကို မှန်းဆမိပြီး ဝန်ထမ်း၏ နာကျင်မှု ပျောက်စေရန်အတွက် ရုံးအကြီးအကဲ သည် မြို့တွင်းသို့ သွားပါသည်။

ထို့နောက် လမ်းဆုံဈေးဆိုင်မှ လက်ဖက်ပွဲ၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေး တိုင်တို့ကို ဝယ်ကာ သောင်ပင်ကြီး အောက် နတ်ငါးဖျားရှိသည့် ရေအိုင်သို့ အဖော်တစ်ဦးနှင့် သွားပြီး လက်ဖက်ပွဲ၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့ကို နတ် ကွန်းတွင် ပူဇော်ပါသည်။

ထို့နောက် တပည့်ဖြစ်သူ မလိမ္မာ၍ တစ်ကြိမ်မိုက်မှားမိသည်ကို ခွင့်လွှတ် ပေးပါရန်နှင့် နောက်နောင် ဤသို့ မဖြစ်အောင် ဆုံးမထားပါမည်ဖြစ်

ကြောင်း သောင်ပင်စောင့်နတ်(ရုက္ခဗျူဟာ) ကို တောင်းပန်ပြီး ဝန်ထမ်းအိမ်ရာသို့ ပြန်လာပါသည်။

ရုံးအကြီးအကဲ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် အံ့သြလောက်အောင်ပင် ခါးကို သံချွန် နှင့် ထိုးသကဲ့သို့ နာကျင်၍ လူးလှိုင့် အော်ဟစ်နေသော ဝန်ထမ်းသည် နာကျင်မှု သက်သာကာ အိမ်ရာထဲတွင် လှဲနေပါသည်။

အပြီးပိုင်တော့ မပျောက်သေးပါ။ အနည်းငယ်တော့ နာနေပါသေးသည်။ ရုံးအကြီးအကဲက နတ်ငါးရေအိုင်ရှိ သောင်ပင်ကြီးမှ ရုက္ခဗျူဟာကို တောင်းပန်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မကြာမီ နာကျင်မှု လုံးဝ ပျောက်သွားမည်ဖြစ် ကြောင်း ပြောပါသည်။

ရုံးအကြီးအကဲ ပြောသကဲ့သို့ပင် နာရီပိုင်းအတွင်း၌ ခါးတွင် သံချွန်နှင့် ထိုးသကဲ့သို့ နာနေသော နာကျင်မှုများ လုံးဝပျောက်သွားပါသည်။

လောကီရေးရာကို ယုံပြီ

ပုံမှန်အခြေအနေ ပြန်ရောက်သော အခါ ရုံးအကြီးအကဲက ဝန်ထမ်း အား...

‘မင်း... နတ်ငါးအတွက် ခိုးဖမ်းတာ ရုက္ခဗျူဟာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါပဲ သတိပေးရဲ့ပဲ ပေးလိုက်တာ။ နောက်တစ်ကြိမ်ဆိုရင် အသက်တောင် ပျောက်နိုင်တယ်’

ဟု ပြောရာ လောကီရေးရာကို ယုံကြည်မှုမရှိခဲ့သူ ဝန်ထမ်းက...

‘နောက်တစ်ကြိမ်ဆိုတာလဲ ယုံတော့ပါဦး တယ်ပဲဟုလဲ ခိုးဖမ်းတော့ပါဦး ဒီတစ်ကြိမ် နဲ့ပဲ ကြောက်လှပါပြီ’

ဟု လောကီရေးရာကို ယုံကြည်မှု မရှိဘဲ ဖြင့် ကတိပေးပါတော့သည်။

မောင်က(ထိုသားရွာ)

ဦးလေးပြောတဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

နေလင်းတော်
(ထူးကြီး)

ဆီဆမ်းနှင့် ရေခဲခွေးကြမ်းကျကျတို့ဖြင့်
ညှော်ခံလေ့ရှိပြီး အာဝဇ္ဇန်းကလည်း
ရွှင်လှလေရာ
ကျွန်တော်မှာ
ညဉ့်နက်မှသာ
အိမ်သို့
ပြန်ရောက်လေ့
ရှိပါသည်။ ယခု
ဖော်ပြမည့် အကြောင်း
အရာသည် အဆိုပါ
စကားဝိုင်းမှ
ပေါ်ပေါက်လာခြင်း
ဖြစ်ပါ၏။

* * *

အစဖော်ပေးသူကတော့
ကျွန်တော်ပဲဖြစ်သည်။
ဦးလေးက အသွားအလာ
လဲများ အကြားအပြင်
အတွေ့အကြုံကလဲ စုံတော့ တစ္ဆေ
မြောက်တာတွေ ဘာတွေများ ကြုံဖူးလား၊
'အေးကွ၊ ဆိုးဆိုးရွားရွားကြီးတော့
မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါတော့ ကြုံဖူးတယ်
ကွ။ မင်း ဒီးဒုတ်ကုန်းရွာကနေ
ထောက်ကြံ့ကွင်းဘက် ထွက်တဲ့ ဝှာ
လမ်းဘေးက ထန်းပင်တွေ သိတယ်
မဟုတ်လား'

လသာသောညများတွင် ကျွန်တော်
သည် ကျွန်တော်တို့ မြို့လေးရှိ
အောင်သိဒ္ဓိ ဆန်စက်ကလေးသို့
အလည်သွားလေ့ရှိ၏။ ဆွေမျိုးလိုနေ
သာ စက်ပိုင်ဦးလေးက ပျော်ပျော်နေ

တတ်၍ ခင်ခင်ဖွယ် ကောင်းလှပါ
သည်။ သူ့အင်းမှ ထွက်သော ငါးရုံခြောက်
ဖုတ် (သို့မဟုတ်) ငါးကျည်းကျပ်တင်
(သို့မဟုတ်) ဆတ်သားခြောက်ဖုတ်

'ဟုတ်ကဲ့'

'အဲဒီနေရာမှာပေါ့ကွာ၊ လကလေးကလဲ သာနေတယ်ကွ။ (၇)နာရီခွဲ (၈)နာရီလောက်တော့ ရှိပြီ ထင်ပါတယ်။ ငါလဲ မိုးချုပ်တာနဲ့ စက်ဘီးကို မြန်မြန်နင်းသွားတာပေါ့ကွာ။ (သူ့ရွာထောက်ကြံ့သို့ ပြန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။) တခြားလူတွေ အသွားအလာတော့ မရှိဘူး။ လူတစ်ယောက်ပဲ ငိုက်စိုက် ငိုက်စိုက်နဲ့ လျှောက်လာနေတာ တော်တော်ဝေးဝေးထဲက လှမ်းတွေ့နေရတယ်ကွ။

လမ်းကလဲကျဉ်း၊ စက်ဘီးကလဲ အာရိန်ရနေတော့ သူ ရှောင်သာအောင် ငါလဲ အဝေးကြီးက ဘဲ(လဲ)တီးလာတာပေါ့။ အနားကို တော်တော်လေး နီးလာတဲ့အထိ သူက မရှောင်ဘူးဟေ့။ ငါလဲ သူမရှောင်ရင်တော့ တိုက်ပစ်လိုက်မယ်တောင် စိတ်ကူးလိုက်သေးတယ်။

နီးလွန်းမက နီးလာတော့ တိုက်မိတော့မယ့် ဆဲဆဲမှာ "ဟာ...တိုက်မိတော့မှာပဲ" ဆိုပြီး စက်ဘီးပေါ်က ခုန်ချလိုက်ရတယ်။ အဲဒီလူ ငါ့ဘေးနားက ဖြတ်သွားတာ လေဟပ်သွားတာတောင် သိလိုက်တယ်ကွ။

ငါလဲ စိတ်ဆိုးပြီး တစ်ခုခု ပြောမလို့ နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဟေ့ ကောင်ရေ ဘာမှ မတွေ့တော့ဘူးကွ။ လက သာနေတော့ လမ်းဆိုတာ ဖြူးနေတာပဲ။ အဲဒါနဲ့ အခြေအနေတော့ မဟန်ဘူးဆိုပြီး ငါလဲ သုတ်ခြေတင် ရတော့တာပေါ့ကွာ'

'အံ့ဩစရာပဲနော် ဦးလေး'

'အေးပေါ့ကွာ...ဒီလောက် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမှာ လူတစ်ယောက်လုံး မျက်စိအောက်က ပျောက်သွားတာပဲ ဟာ။ ဒါက ငါ့တစ်ယောက်တည်း

ကြုံခဲ့ရတာပေါ့ကွာ။ ငါတို့ အပါ(အဖေ) ပြောပြတဲ့ အကြောင်းကတော့ လူအများကြီး ကြုံရတာဟေ့။ ကြာတော့ ကြာပါပြီပေါ့ကွာ'

'ပြောစမ်းပါ ဦးလေးရာ၊ ဒါမျိုးဆို ကျွန်တော်က အရမ်းစိတ်ဝင်စားတာ'

'ဒီလိုကွ ဟိုခေတ်က တို့တောရွာတွေမှာ မကျန်းမမာရေးဖြစ်ရင် ဗိန္နောဆရာထွေပဲ အားကိုးကြရတယ်ကွ။ ဗိန္နောဆရာတွေကလဲ ဓာတ်၊နတ်၊ ဗေဒင်နက္ခတ်၊ပယောဂ စသည်ဖြင့်ပေါ့ကွာ။ ဟိုပညာ၊ဒီပညာလေးတွေရော နဲ့နဲ့စပ်စပ် တတ်ကြတယ်။

အကုန်မတတ်ရင်တောင်မှ တီးမိခေါက်မိကြတဲ့ သူတွေချည်းပဲ၊ သူတို့ဆရာ အချင်းချင်းလဲ တစ်ခါတလေ အဆင်မပြေတာတွေ ရှိချင်လဲ ရှိမှာပေါ့ကွာ။ ဗိန္နောဆရာကြီးတစ်ယောက် ပညာခန်း ပြသွားတာပဲလို့ အခုကိစ္စမှာ ယူဆရတာပဲဟေ့'

ဟု အစချီလျက်...

* * *

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ခုနှစ်ဆယ်ရှစ်ဆယ်ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။ အရိုးကုန်းချောင်းရွ ကျေးရွာကြီးသည် လယ်ယာအဓိကထား လုပ်ကိုင်ကြ

သော်လည်း စီးပွားရေး ပြေလည်သူများပါ၏။

ထိုအထဲတွင် လယ်ပိုင်ရှင်ကြီး "ဦးဖိုးဝ" တို့ မိသားစုသည် ရွာမျက်နှာ ဖုံးစာရင်းဝင် ဖြစ်လေသည်။ ဦးဖိုးဝ အသက်ကြီးရင့်လာသောအခါ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊မရဏ တရားတို့ကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ နာတာရှည် လူကြီးရောဂါနှင့် အိပ်ရာထဲ လဲနေပေတော့၏။

သားသမီးတွေကလည်း ငွေကြေး တတ်နိုင်ကြသူများဆိုတော့ ဖခင်ကြီးကို အစွမ်းကုန် ပြုစုကြပါ၏။ ဗိန္နောဆရာကြီး ဦးကံကြီးကို ပင့်၍ ကုသစေပါသည်။

ဦးကံကြီးကား ဓာတ်၊နတ်၊ဗေဒင်၊နက္ခတ်၊ပယောဂ စသည်ဖြင့် ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်သော စွယ်စုံရ နာမည်ကြီး ဗိန္နောဆရာကြီး ဖြစ်လေသည်။

ဦးကံကြီးလည်း သင့်လျော်သော ဆေးချက် ဓာတ်စာ ကုထုံးတို့ဖြင့် ကြိုးပမ်းကုသပါသော်လည်း ဦးဖိုးဝ၏ ရောဂါသည် သေမည့်ရောဂါ ဖြစ်သောကြောင့် ရက်တွေရင့်ညောင်း လတွေပြောင်း၍လာသော် တဖြည်းဖြည်းလုံးပါးပါး၍ လာလေတော့၏။

ဦးကံကြီးက ဦးဖိုးဝ၏ အိမ်သားတို့ကို မျှော်လင့်စရာမရှိသော ရောဂါအခြေအနေအကြောင်း ပြောပြ၍ သမားတို့ ဝတ္တရားနှင့်အညီ နေ့စဉ် အိမ်သို့ကြွ၍ ဆေးဝါးဓာတ်စာပေးခြင်း လူနာအား အားပေးစကား ပြောခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပေးလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ခုသော ညဉ့်တစ်ညလယ် ဦးဖိုးဝ၏ နောက်ဆုံးအချိန်သို့ ရောက်လာလေတော့သည်။ ဦးဖိုးဝ တစ်ယောက် အမောဖောင်းလာရာ အိမ်သားတို့လည်း လစ်ရွာကျော်၍ ဦးကံကြီးကို အရေးဟကြီး သွား၍

ပင့်စေပါသည်။

ဖြစ်ချင်တော့ ဦးကံကြီးကို အခြား ရွာမှ အရေးကြီးသော လူနာတစ်ဦး အတွက် လာပင့်သွား၍ အိမ်မရှိနိုင်နှင့် ကြုံနေလေသည်။ ဆရာပင့်သူတို့ လည်း အခြားရွာမှ ဆေးဆရာတစ် ယောက်ကို ပင့်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုဆရာမှာ ဦးကံကြီးနှင့် သဘော ထား မတိုက်ဆိုင်ဟု သံတင်းထွက်နေ လေသည်။ သေရေးရှင်ရေးမို့ ဂရု မထားနိုင်ဘဲ ပင့်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ် လေ၏။ ထိုဆရာလည်း မတတ်နိုင်ပါ။ သူ့လက်ပေါ်တွင်ပဲ ဦးဖိုးဝတစ်ယောက် အသက်ကုန်ခဲ့ပါ၏။

ဗိန္ဒောဆရာကြီး ဦးကံကြီး သတင်း ကြား၍ လိုက်လာတော့ ဦးဖိုးဝကို အလောင်းပင် ပြင်ပြီးနေလေပြီ။ သူ မရှိတုန်း အခြားဆရာကို ပင့်၍ အိမ် သားတွေကိုပင် စိတ်ကွက်လေသလား။ ရောက်နှင့်နေသော ဆရာနှင့်ပင် မတည့်၍လားတော့မသိ။ ဦးကံကြီး မျက်နှာတစ်ချက် ကွက်ခနဲ ပျက်သွား လေသည်။

သို့သော် ပညာရှိအများ အပြင် မထွက်ဆိုသလို မျက်နှာကို ချက်ချင်း ပြင်လိုက်သည်ကို သတိထားမိသူများ သာ သိလိုက်ပါ၏။

ဦးကံကြီးလည်း ဣန္ဒြေမပျက် စကားစမြည် ပြောဆိုရင်း ပြန်ခါနီးတွင် **“အလောင်းကို တစ်ချက်လောက် ကြည့်ပါရစေ”**ဟု ခွင့်တောင်းလေ သည်။

ခွင့်ပြုချက်ရလျှင် ခေါင်းရင်းမှ နေ၍ မျက်နှာကို ဖုံးထားသော ပဝါကို လှုပ်ကြည့်လေသည်။ ခဏကြည့်ပြီး နောက် အိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားလေတော့၏။

ဦးဖိုးဝသည် ရဟန်းဒါယကာ။

ကျောင်းဒါယကာ ဆွေမျိုးတောင့်တင်း သူဖြစ်၍ ဆွေမျိုးလည်းစုံအောင် တောထုံးစံ (၁၀)ရက်ထားရန် ဆုံးဖြတ် ကြသည်။ ပူအိုက်သော နွေရာသီ ကာလ ဖြစ်သဖြင့် မပုပ်ပွစေရန် အလောင်းကို ဝါးဖြင့် ကျပ်စည်းကာ ပိတ်ဖြူဖြင့် ပတ်ထားကြရ၏။

(၁၀)ညတိုင်တိုင် တရားပွဲကျင်းပ၍ အသုဘကို သိုက်မြိုက်စွာ လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ကြလေသည်။ ဦးဖိုးဝ ရဟန်း ခံပေးထားသော ဦးပွင်း(၄)ပါး အပါ အဝင် သံဃာအပါး(၂၀)၊ သီလရှင် ဆရာကြီး၊ ဆရာလေး အပါး(၂၀)၊ ဆွေမျိုးသားချင်းများ၊ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ များဖြင့် နေပူပူ ဖုန်ထူထူ အောက်ဝယ် လူအတော်များလေ၏။

ရွာစလေထုံးစံ သုသာန်ဇရပ် ရောက်မှ သရဏဂုံတင်လေရာ အရိုး ကုန်း ချောင်းခွဆရာတော်က ခေါင်း တလား၏ ခေါင်းရင်းမှာ တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်၍ နေရာယူ၏။

ထို့နောက် သရဏဂုံတင်ဖို့ရန် ခေါင်းအဖုံးကို ဖွင့်ကြလေသည်။ ပရိသတ်များက တရားနာရန် ဇရပ်

ထဲမှာ ထိုင်ကြ၏။

ဤမှာတင် ဇာတ်လမ်းက စလေ သည်။ ခေါင်းအဖုံးကို ဖွင့်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပိတ်ဖြူနှင့် ကျပ်စည်း ထားသော အလောင်းကောင် တောင့် တောင့်ကြီးသည် ငေါက်ခနဲ မတ်တတ် ထရပ်လေ၏။

* * *

‘ဘယ်ပြောကောင်းမလဲ ပြေးလိုက် ကြတာ ပြေးလိုက်ကြတာဆိုတာတဲ့ ကွာ၊ နောက်ကျတဲ့ခြေထောက် သစ္စာ ဖောက်ပဲတဲ့။ အဘွားကြီးတွေဆို ထဘီ မခိုင် ပဝါမခိုင်နဲ့... အဘိုးကြီးတွေလဲ ကျွတ်တဲ့ ပုဆိုး ပြန်မစည်းနိုင်အားဘူး။ ဝရန်းသုန်းကားနဲ့ ဝမ်းစုရာ ပြေးကြတာ ပေါ့။

ဖြူဖြူ တောင့်တောင့်ကြီးကလဲ ကျပ်စည်းထားလို့ ခြေမလှမ်းနိုင်တော့ ခုန်ခုန်ပြီးလိုက်သတဲ့။

သီလရှင်တွေလဲ ထိုနည်းအတိုင်း ပေါ့ကွာ။ သူ့အစုလေးနဲ့သူ ပြေးလိုက် ကြတာ သုသာန်ရွာကလဲ အလှမ်းဝေး တော့ ရွာထဲ ဝင်ပြေးတဲ့သူကလဲ ပြေးပေါ့။

နောက်ပိုင်းကျမှ ပြန်ပြောတော့ မြောက်ဘက်ပြေးတဲ့ လူစုကလဲ ဒါကြီး သူတို့နောက် လိုက်တယ်။ တောင် ဘက်ပြေးတဲ့ လူစုကလဲ သူတို့နောက် လိုက်တာနဲ့ အကုန်လုံး ကိုယ့်နောက် ကို လိုက်တယ်လို့ထင်ပြီး ပြေးကြတဲ့ လူတွေချည်းပဲတဲ့ကွ။

သူတို့လဲ တော်တော်ဝေးဝေး ပြေး ပြီး အဲဒါကြီး လိုက်လာတာ မတွေ့ တော့မှ ရွာထဲ ပြန်ဝင်လာကြတာပေါ့။ အဲဒီ တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး သုသာန် ကို ဘယ်သူမှ မသွားရကြဘူး။ ပြေးတဲ့ အထဲမှာ တို့အပါးတော့ ထိပ်ဆုံးက ပေါ့ကွာ။ အဲဒီတုန်းက ိုကိုတောင်

◆ ထူးထူးထောင်အောင်ကဏ္ဍ

မောင်မြအေးဆွေ (မုံရွာ)

ထူးထူးအောင်ကို အဘ ဦးမောင် မောင်တာနှင့် အမိ ဒေါ်ခင်မာဝေတို့မှ ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၅)ရက်နေ့တွင် မွေးမြင်ခဲ့ပါသည်။ စနေသားကလေးဖြစ်၍ ထူးထူးအောင်ဟု အမည်ပေး ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ထူးထူးအောင် မဖွားမီနှစ်ပိုင်းက ဒေါ်ခင်မာဝေတွင် ညစဉ်ကဲ့သို့ မကြာခဏ အိပ်မက်တစ်ခုကို မက်ခဲ့ရသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် နှင့် သူတော်စင်ကလေးတစ်ပါးက...

'အဖေ ကျွန်တော် အမေ့သိမှာ လာနေပါရစေ'

ဟု ပြောသည့်စကားကို အမြဲတမ်း ကြားခဲ့ရလေသည်။

'အေး... သားလေး လာနေလှည့်လေ'

ဟု အိပ်မက်တွင် ပြန်ပြောပြီးသည့် နောက်တစ်ပတ်တွင် ဒေါ်ခင်မာဝေတွင် သန္ဓေရရှိခဲ့ပြီး ကိုးလလွယ်ပြီးသော အချိန်တွင် ထူးထူးအောင်ကို မွေးဖွားခဲ့ရလေသည်။

၂၆၀ နက္ခတ္တဇာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

လူခြောက်ကလေး

ထူးထူးအောင်

ဒေါ်ခင်မာဝေ မွေးဖွားတော့ လူခြောက်ကလေး တစ်ပေခန့်သာ၊ ပကတိအခြောက်ကလေး၊ မည်သည့်အနံ့မှမထွက်၊ လူအများက များစွာ အံ့ဩ၍ လာကြည့်ကြသည်။

သူ့ကို ဒေါ်ခင်မာဝေတို့က တယုတယထားသည်။ ဖန်အိမ်ကလေးနှင့်ထားသည်။ (၄)လကြာသောအခါ ဒေါ်ခင်မာဝေ အိပ်မက် မက်ပြန်သည်။

'အဖေ ထီထိုးပါ' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

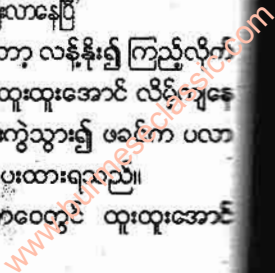
ဒေါ်ခင်မာဝေ ထီကို ဖိတ်ဆွေများနှင့် စုပေါင်းထိုးဖြစ်လိုက်သည်။ ဤတွင် ထီပေါက်သည်။ စုပေါင်းဖြစ်၍ တစ်ဦး (၃)သိန်းစီ ရလေသည်။ နောက်မကြာသောညတွင်...

'အဖေ ကုန်ကုပါလား' ဆိုတော့ ဒေါ်ခင်မာဝေ ပဲကြီးများ ပေါ်ချိန် ကုန်ကူးအပ်သည်။ ပဲဈေးတက်ချိန်ဖြစ်၍ အမြတ်တော်တော်ကလေး ရလိုက်ပြန်သည်။ ထူးထူးအောင်က အကြောင်းထူးလျှင် အမေ့ကိုသာ အိပ်မက်ပေးသည်။

တစ်နေ့ ဒေါ်ခင်မာဝေ နေ့လယ်ခင်း အိပ်နေစဉ်...

'အဖေ ကျွန်တော် လိပ်ကျတော့ယမ်း ကြောင်ကြီးလာနေပြီ'

ဟု ဆိုတော့ လန့်နိုး၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ ထူးထူးအောင် လိပ်ကျနေပြီ၊ ဦးခေါင်းကွဲသွား၍ ဖခင်က ပလာစတာကပ်ပေးထားရသည်။ ဒေါ်ခင်မာဝေတွင် ထူးထူးအောင်

ထူးထူးအောင်အောင်၊ မောင်ရှင်လောင်းထက်၊ ထင်မြန်၊ ဝေလှေ

(၄)နှစ်သားအရွယ်၌ အိမ်မက်တစ်ခု မက်ပြန်သည်။

'အဖေ ကျွန်တော်တို့ကို ရှင်ပြုပေးပါ' ဟူ၍ပင်ဖြစ်သည်။ ထူးထူးအောင်ကို ထိပ်မှတင်၍ အစ်ကိုကြီးတစ်ဦး၊ ညီငယ်လေး အပါအဝင် ကတ္တီမသား ဆွေမျိုးများကို ရှင်ပြုပေးရသည်။

ထူးထူးအောင်ကိုလည်း မောင်ရှင် လောင်းအောင်ထက် ထက်၍ သင်္ကန်းထက်ထူး ရပါသည်။

အလွန်ထူးဆန်းသော ထူးထူး အောင်ပင်ဖြစ်သည်။ မုံရွာမြို့၊ ကျွဲကြီး ရပ်ကွက်၊ ရာပြည့်လမ်းတွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်ထိ အတူနေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။ သူ့တွင် ရပ်သာပိုင်၍ နာမ်မကပ်နိုင် ရှာသော ကလေး ဖြစ်ပါသည်။

ထို ထူးဆန်းသည့် အကြောင်းကို မိတ်ဆွေများနှင့် ပြောသောအခါ ဟုမ္မလင်းတွင်တစ်ဦး၊ ကလေးဝတွင် တစ်ဦးရှိကြောင်း၊ တွေ့ဖူးကြောင်းကို ပြောပြကြသည်။

အလွန်ပင် အံ့သြစရာကောင်းသော လူခြောက်ကလေးများ အကြောင်း တင်ပြရပါသည်။

မောင်ငြိမ်းဆွေ(မုံရွာ)

စာမျက်နှာ (၂၅၉)မှ အဆက်

မမွေးသေးဘူးကွ' နောက်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားသေးလဲ ဦးလေး' 'နောက်တစ်နေ့ကျမှ သတ္တိကောင်းမလကောင်း ယောက်ျားကြီး လေး၊ ငါ၊ ဆယ်ယောက်လောက် စုပြီး လက်နက်တွေနဲ့ သူ့သားကို သွားကြရတာပေါ့။ ဟိုရောက်တော့ အလောင်းကောင်ကြီးက ခေါင်းတလားထဲမှာပဲ ခြေရာလက်ရာမပျက် ခိုနေတာတဲ့ကွ။ အမှန်တော့ အလောင်းကောင်ကြီးက အပြင်ထွက်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ခေါင်းထဲမှာပဲ ရှိနေတာ။ လူတွေကသာ ထပြီးလိုက်တယ်လို့ စိတ်ထဲ ထင်နေကြတာတဲ့ကွ။ ထူးခြားတာကတော့ အသုဘပို့တဲ့ လူတွေထဲမှာ ဦးကံကြီး

မပါဘူး။ သူတို့ကတော့ကွာ ဦးကံကြီးက စိတ်ချပြီး ပညာနဲ့ တစ်ခုခုလုပ်လိုက်လို့ ခုလို ဖြစ်တယ်လို့ပဲထင်ကြတာယ်။ အတစ်တော့ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ကြဘူးပေါ့ကွ။ အဲဒီတော့မှပဲ အလောင်းကို ကပျက်ကသိ ပီသပြီဟုလိုက်ရတယ်။ အရိုးကုန်းချောင်ခွဘုန်းကြီးဆိုရင် ပုံတော်သာမူသွားတယ် အသုဘရှုလာပင်ရင် မလိုက်တော့ဘူးတဲ့။ နောက်ပိုင်းတော့ ဘာမှ ဆက်မဖြစ်တော့ဘူး။ အေးအေးချမ်းချမ်းပဲတဲ့ကွ။ ဘာမှလဲ ပြောသံ မကြားရတော့ဘူး' ဟု ဆိုကာ ဦးလေးက စကားကို လက်စသတ်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း အထက်ပါဖြစ်ရပ်ဆန်းကို စာရှုသူတို့ထံ အရင်းတိုင်းနှင့်ပင် လက်ကား ဖြန့်လိုက်ရပါတော့သတည်း။

နေလင်းကျော်(ထူးကြီး)

ဘာကြော့သော

ရွှေအလဟူမ်သရာ

စလင်း ဦးကျော်

ကျွန်ုပ်(၁၆)နှစ်သားဘဝက စလင်း မြို့နယ်၊ ဝက်သိုက်ရွာကျေးရွာသို့ နွား လှည်းကြို၍ အလည်လိုက်သွားခဲ့ပါ သည်။ ဝက်သိုက်ရွာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မန်ကည်းပင်ပုရွာနှင့် (၆)မိုင်ခန့် ဝေး ကွာပါသည်။

ဝက်သိုက်ရွာမှ ဆွေမျိုးများဖြစ်ကြ သော ဘာဘဦးစံမြ၊ အမေကြီး ဒေါ်အေး မြတို့မိသားစုအားလုံး စုံစုံလင်လင်

၂၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်ုပ် အလည်ရောက်သဖြင့် မိသားစုအားလုံး ပျော်ရွှင်နေကြပါ သည်။ နံနက်(၉)နာရီခန့် ရောက်ရှိ သဖြင့် အချိန်အနည်းငယ် အနားယူပြီး ရေမိုးချိုးပါသည်။ (၁၀)နာရီခွဲခန့်တွင် အားလုံး ထမင်းစားကြပါသည်။ ထမင်းစားပြီးနောက် ဘာဘဦးစံမြက ရေခန်းကြမ်း လက်ဖက်သုပ်၊ ထန်းလျက်

တို့ဖြင့် ညဉ့်ခံကာ စကားစ ပြောကြပါ သည်။ [ဘာဘဦးစံမြသည် ရဟန်းဘဝ တွင် (၁၅)ဝါချပြီး လူဝတ်လဲခဲ့ပါ သည်။ တစ်နှစ်ခန့်ရှိမှ အမေကြီး ဒေါ်အေးမြနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရဟန်းလူထွက်ကြိမ်၌ စာပေ ဗဟု

သုတ မြည့်စုံသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ လက်တွေ့ကျကျ မြင်ရမှ မမြင်ရသော်လည်း သက်သေခိုင်လုံသော အကြောင်းကိစ္စတို့မှသာ လက်ခံသူဖြစ်ပါသည်။

ဒါကြောင့် ရွာထဲမှ လူများသည် လက်တွေ့မပြနိုင်သော အကြောင်းအရာမှန်သမျှ ဘာဘီးစံမြေရေ၌ မပြောကြပါ။

ထိုစကားပြောကြစဉ်အချိန်က ဘာဘီးစံမြေပြောပြသော မြေအလမ္မာယ်ဆရာကြီး သားအဖအကြောင်းကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင် ဖြစ်နေပါသည်။

ဘာဘီးစံမြေ ပြောပြသည့်အတိုင်း အဖြစ်အပျက်အမှန်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အား ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

ဘာဘီးစံမြေက...

'ကိုရင်ကျော်... ကျုပ်က ရဟန်းလူထွက်ဗျ။ ရဟန်း(၁၅)ဝါရမှသာသနာ့ဘောင်မှာ မပျော်မေ့တာနဲ့ လူထွက်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်ရဟန်းဘဝက အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောပြမယ်။

ပခုက္ကူမြို့ကို ရဟန်းပျိုဘဝနဲ့ စာသင်သွားတုန်းကပေါ့။ တစ်နေ့မှာ ပခုက္ကူဘုရားပွဲတော်ထဲကို သူငယ်ချင်းရဟန်းများနဲ့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုကြတယ်။

ပွဲတော်ထဲမှာ လူအုပ်ကြီးကို မြင်တာနဲ့ ကျုပ်တို့ သွားကြည့်ကြတယ်။ မြေအလမ္မာယ်ပြပွဲဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ပခြပ်ကြီးထဲမှာ မြေကြီးပါတယ်လို့ လူအုပ်ကြီးထဲမှာ ကျွန်စီကျွန်စီ ပြောနေကြတယ်။

မြေအလမ္မာယ် အဖွဲ့သားများကတော့ အလမ္မာယ်ဆရာကြီးနဲ့ (၁၅)

နှစ်ခန့်အရွယ်ရှိ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊ ပေါင်းနှစ်ယောက်တည်း ဖြစ်တယ်။

ဆရာကြီးက အခုပြပွဲမှာ သူ့ရဲ့သမီးလေးက ပခြပ်ထဲမှ မြေကြီးကို တို့လိုက်၊ ထိလိုက်၊ ကိုင်လိုက်နဲ့ လှုပ်ရှားကစားပြသွားမှာ ဖြစ်ကြောင်း...

အခုလို လူကို ကိုင်ရင်သေစေနိုင်တဲ့ သတ္တဝါကို ကိုင်ဆောင်ပြနိုင်တာဟာ သူ့တွင် အစွမ်းထက်တဲ့ဆေးကောင်း၊ လက်ဖွဲ့ကောင်းများရှိလို့သာ ပြသနိုင်တာ ဖြစ်ကြောင်း...

ကြံရောက်လာတဲ့ ပရိသတ်ကြီးလဲ မြေကို နိုင်နင်းစေလိုရင် မြေအန္တရာယ်က ကင်းဝေးစေလိုရင် သူ့ထံမှ အစွမ်းထက်လှတဲ့ မြေဆေး၊ လက်ဖွဲ့များ ဝယ်ယူနိုင်ကြောင်း ပြောပြပြီး ရောင်းချပေးတယ်။

ပရိသတ်ကြီးကလဲ အားပေးတဲ့ အနေနဲ့ ဝယ်ယူကြတယ်။ ဆေးနဲ့ လက်ဖွဲ့များ ရောင်းချပြီးတဲ့အခါမှာ မြေအလမ္မာယ်ပြပွဲကို စတင်တယ်။ အလမ္မာယ် ဆရာကြီး ရုပ်သဏ္ဍာန်မှာ အသားလတ်ပြီး အရပ် ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း၊ ဗလကောင်းကောင်း ဖြစ်တယ်။ စကားပြောဆိုရာမှာ သွက်

လက်ချက်ချာတယ်။

သူ့ရဲ့ သမီးလေးကတော့ အသားဖြူဖွေးပြီး သေးသွယ်သွယ်ဖြစ်တယ်။ ဂါဝန်အင်္ကျီလေးကို ဝတ်ဆင်ထားတယ်။ အင်္ကျီဒီဇိုင်းနဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအစားညီညွတ်မှုကြောင့်

ကြည့်ရတာ မြေပြစ်လှပနေတယ်။ ပရိသတ်ကြီးကလဲ အဲဒီမိန်းကလေးကို အာရုံစိုက်နေကြတယ်။ မိန်းကလေးဟာ မြေထည့်ထားတဲ့ ပခြပ်ကြီးကို ဖွင့်ပြီး ပခြပ်ကို ပုတ်လိုက်တဲ့အခါ မြေကြီးပါးပျဉ်းထောင်လာတယ်။

ပရိသတ်ကြီး လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာတယ်။ မြေဆရာကြီးက ပလွေမှုတ်ပြီး တကျကျ သီကျကျနေတယ်။ မြေကြီးပါးပျဉ်းထရင်း ယိမ်းကစားလိုဟန်နဲ့ လှုပ်ရှားနေတယ်။ ဆရာကြီးက ပခြပ်ထဲမှာ မြေကြီးကိုယူကာ မြေပြင်ကို အသာချလိုက်ပါတယ်။

မြေကြီးဟာ ပါးပျဉ်းထောင်လျက်ပဲ ရှိတယ်။ မိန်းကလေးက မြေကြီးကို လှမ်းတို့လိုက်၊ မြေကြီးက ပေါက်ဟန်ပြုလိုက်နဲ့ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်နေတယ်။

ပရိသတ်ကြီးဟာ 'မိန်းကလေးအတွက် စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ ရင်တမမ ဖြစ်နေတယ်။ ကစားပါများလာတော့ မြေကြီး စိတ်ဆိုးပြီး ပါးစပ်မှ တရှူးရှူး လှုပ်လာတယ်။

မိန်းကလေး နောက်တစ်ချီ မြေကြီးကို လှမ်းအတို့လိုက်မှာ မြေကြီးက လက်ကို တအားပေါက်လိုက်တယ်။ ပရိသတ် ဟင်ခနဲ...ဟယ်ခနဲဖြစ်သွားတယ်။

မိန်းကလေးဟာ မြေပေါက်ခံရတဲ့ လက်ကို ကျန်လက်တစ်ဖက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်ပြီး မျက်စိမှိတ်ကာ ထိုင်ချလိုက်တယ်။ မြေဆရာကြီး သမီးကို ပွေ့ချီပြီး

ဖျာပေါ်ကို လှဲစေတယ်။ မိန်းကလေးရဲ့ ဦးခေါင်းကို မန်းမှုတ်ပြီး စောင်ခြုံထား လိုက်တယ်။

ခဏကြာတော့ မြွေဆရာကြီး သူ့ သမီးကို စမ်းသပ်ကြည့်တယ်။ ပရိသတ် ဘက်လှည့်ပြီး “ကျွန်တော့်သမီး ကလေး မြွေပေါက်လိုက်လို့ အဆိပ် တက်ကာ အသက် မရှိတော့ကြောင်း၊ သေဆုံးပြီ ဖြစ်ကြောင်း...”

အခုလို မြွေပေါက်လိုက်ခြင်းဟာ ပတ်ဝန်းကျင် ပယောဂကြောင့်ဖြစ် ကြောင်း၊ စုန်းမခေါ် ရွာသမီးတို့ရဲ့ နှောင့်ယှက်မှုကြောင့်သာ မြွေကြီး ဒေါသထွက်ပေါက်ကြောင်း ငိုသံပါ ကြီးနဲ့ ပြောဆိုနေတယ်။

သူ့ဘဝမှာ ဒီသမီးလေး တစ်ယောက်သာ အားကိုစရာရှိ ကြောင်း၊ ဒီသမီးလေးနဲ့ ရွာစဉ်လည်ပြီး မြွေအလမ္မာယ်ပြုကာ အသက်မွေးဝမ်း နေရကြောင်း၊ သူ့သမီးလေး အလိမ္မာ မလေးဖြစ်ကြောင်း၊ မိဘကို ချစ် ကြောက် ရိုသေကြောင်း” စသဖြင့် ငိုယိုပြီး တီတီတာတာ ပြောတော့ ပရိသတ်ကြီး မျက်ရည်မဆည်နိုင်တော့ ပါ။

ကျွန်တော့်သမီးလေးကို သင်္ဂြိုဟ်ရန် ငွေကြေး သဒ္ဓါသလောက် ထည့်ကြပါ ဆိုပြီး ပရိသတ်ရှေ့မှာ မောင်းထောင် ခွက် ချထားတယ်။

ပရိသတ်ကြီးကလဲ ကရုဏာသက် ပြီး ငွေများ ထည့်ကြတယ်။ ကျုပ်တို့ ရဟန်းပျိုများလဲ ထည့်ခဲ့ကြတယ်။ မောင်းထောင်ခွက်ထဲ ငွေများ အားကြီး ရတာပေါ့။

နောက်ပြီး ကျုပ်တို့ပရိသတ်အားလုံး ရှေ့မှာပဲ ပျဉ်ခေါင်းတစ်ခု လုပ်ပြီး အဲဒီ မိန်းကလေးအလောင်းကို ထည့်တယ်။

၂၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သူ့သမီးလေး မရှိတဲ့နောက်မှာ သူ့ သမီးရဲ့ အင်္ကျီအဝတ်အစားတွေ အသုံး မဝင်တော့ဘူးဆိုပြီး ခေါင်းထဲကို ထည့် တယ်။ နောက် ခေါင်းအဖုံးပိတ်စေ တယ်။

လူများငှားပြီး သင်္ချိုင်းကုန်းကို မြေ မြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်စေတယ်။ အငှားသမား များကို ခေါင်းဖွင့်ပြီး အဝတ်အစားတွေ မယူကြဖို့ ဆရာကြီးက အတန်တန် မှာတယ်။

အငှားသမားများဟာ သင်္ချိုင်းကုန်း ရောက်တော့ ကျင်းတူးကြတယ်။ ကျင်း တူးပြီး ခေါင်းကို ကျင်းထဲ မထည့်ခင်မှာ မိန်းကလေးရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ယူဖို့ ခေါင်းဖုံးကို ဖွင့်လိုက်တယ်။

အငှားသမားများ အံ့ဩခြင်း၊ ထိတ် လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ကျောချမ်းခြင်းများ နဲ့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်နေကြတယ်လေ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခေါင်းထဲက လူသေအလောင်းဟာ မြွေဆရာကြီး ရဲ့သမီး (၁၅)နှစ်အရွယ် မိန်းကလေး မဟုတ်ဘဲ အသက်(၆၀)ကျော် ဆံပင် များဖြူနေတဲ့ အမယ်ကြီးတစ်ယောက် ရဲ့ အလောင်းဖြစ်နေလို့ပဲ။

အငှားသမားများဟာ ခေါင်းအဖုံးကို အမြန်ပြန်ပြီး အဲဒီအလောင်းကြီးကိုပဲ မြေမြှုပ်ပြီး ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာ မြို့နဲ့ မနီးမဝေး

ရွာတစ်ရွာမှာ မြွေဆရာကြီးနဲ့ သူ့သမီး လေး မြွေအလမ္မာယ်ပြုနေတယ် ကြား ရတယ်။

ကျုပ်တို့ ရဟန်းပျိုအဖွဲ့ မယုံလို့သွား ကြည့်ကြတယ်။ အ...ပါး...ပါး အရင်နေ့က ပခုက္ကူမြို့ ဘုရားပွဲတော်ထဲမှာ ကျုပ်တို့ ကြည့်ခဲ့ရတဲ့ ဆရာကြီး၊ သမီးလေးနဲ့ မြွေကြီးတို့ ဖြစ်နေတယ်။

ကျုပ်တို့အားလုံး အိပ်မက်၊ မက်နေ သလား ထင်နေမိတယ်။

ကိုရင်ကျော်...ကျုပ်လဲ ကိုယ်တွေ့မို့ ယုံတာ၊ သူများပြောရင် ယုံကြည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်တစ်ပတ်ခန့် အကြာတော့ ဘုရားပွဲတော်ဈေးထဲက ငါးပိသည့်အမယ်ကြီး ပျောက်သွား တယ်။ ရှာမတွေ့ဘူးလို့ ကြားရတယ်။

အမှန်တော့ အဲဒီအဘွားကြီးဟာ အလမ္မာယ်ဆရာကြီးတို့ အလမ္မာယ်ပြု စဉ်က သူ့ပညာနဲ့ နှောင့်ယှက်ထားတဲ့ ပညာသည်ခေါ် ရွာသမီး(စုန်းမကြီး) ဖြစ်တယ်။

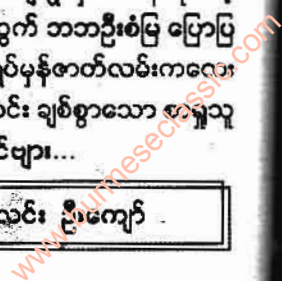
ဆရာကြီးဟာ သူ့ရဲ့ အတတ်ပညာ နဲ့ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လဲ ပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ် တယ်။ ဂမ္ဘီရအတိတ်ပညာတွေဟာ အလွန်အံ့ဩစရာ ကောင်းတယ်။ အလွန် နက်နဲတယ်။

ကျုပ်တော့ ကနေ့တိုင်ပဲ မမေ့နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ ကိုရင်ကျော်ရေ

လို့ ဘာဘဦးစံမြက ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

စကားချပ်။ ။ စလင်းဒြိုနယ်၊ ဝက်သိုက်ကျေးရွာမှာ နေထိုင်တဲ့ ရဟန်းလူထွက် ဘာဘဦးစံမြ ပြောပြ သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းကလေး ဖြစ်ပါကြောင်း ချစ်စွာသော စာရှုသူ အပေါင်းခင်ဗျား...

စလင်း ဒြီးကျော်

ခင်္ဂလီလောကီလောကီ
(စဉ်းကူးခြင်းနယ်)

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏

ပုဂံတော်ပွားများခြင်းကြောင့်

အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်သိမြင်နိုင်ခြင်း စွမ်းအား အစွမ်း

၂၀၀၄ခုနှစ်က ဘိုးနတ်တောင်ပေါ်
ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်စဉ်က ကြိုတင်
သတိပေးခဲ့မိတဲ့ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်
လေးပါ။ အုတ်နံကပ်တိုက်လေးထဲမှာ
မောင်သူတော် တစ်ယောက်တည်း
“အရဟံ ပုဗ္ဗေ” ပုဂံတော်ပုတီး (၄၅)
ပတ်စိပ် မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီးနောက်
လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ လူနှစ်ယောက်ကို
မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရတော့...
'ဟာ... လန့်သွားတာပဲ ဖိုးပိန်နဲ့
မောင်ကျော်ရာ မင်းတို့ကောင်တွေက
လဲ မလှုပ်မယှက် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေကြ

တာကိုးကွ။ အသံလေးဘာလေးပေးပြီး
မှ ဝင်ထိုင်ရောပေါ့ကွာ’
လို့ ပြောလိုက်မှ...
'အစ်ကို ပုတီးစိပ်နေတာ အာရုံပျက်
သွားမှာစိုးလို့ပါဗျာ’
ဟု ပြောပါတယ်။
ဆယ်ပင်ကျွန်းရွာမှ တပည့်လေးများ

ဖြစ်ကြတဲ့ သူတို့က မောင်သူတော်ကို
“အစ်ကို” ဟု ခေါ်ကြပါတယ်။
'အစ်ကိုအတွက် ဆွမ်းချိုင့်လာပို့
တာ သတ်သက်လွတ်ဟင်း ချက်လာ
တာ’
လို့ ပြောပါတယ်။ မောင်သူတော်
လဲ...

'သာဓုဗျာ...သာဓု'
လို့ ပြောပြီး ဆွမ်းချိုင့်ကိုဖြုတ်ကာ
ဘုရားဆွမ်းတော် ကပ်လှူလိုက်ပါ
တယ်။ ပြီးတော့မှ သူတို့နဲ့ စကား
ပြောနေပါတယ်။

သူတို့နဲ့ စကားပြောနေစဉ်မှာပင်
စကားပြောင်းပြီး သူတို့အား သတိပေး
ချင်စိတ်ဆန္ဒတွေ ပေါ်လာပါတယ်။
ဒါကြောင့်...

'ဖိုးပိန် ဝါအာရုံယမှာ ဒီနှစ် ရောဝတီမြစ်ရေ
ကြီးပယ်လို့ အာရုံယမှာ မြင်နေတယ်။ ကမ်း
နံဘေးမှာ နေထိုင်သူတွေ သတိထားသင့်
တယ်။ မင်းတို့ရွာပေါ်ထိ ရေတွေလွှမ်းမယ်။
မင်းတို့ရွာထဲကပဲ အိမ်ပေါ်က ကလေးတစ်
ယောက်ပြုတ်ကျပြီး သေပယ်လို့ ဝါတရား
ထိုင်ရင်း အာရုံယမှာ ပေါ်လာတယ်။ သတိ
ထားနေကြ။

အန္တရာယ်ကင်းအောင် သပြေပန်း (၂၀)
ညွန့် အမွှေးတိုင်(၃)တိုင် ဘုရားကို (၃)ရက်
တိတိ လှူပြီး သဗ္ဗဒွေဒါယာရွတ်ကြ။ ရွာထဲ
ကလူတွေလဲ ပြောလိုက်ပြီး ယုံတဲ့သူ လုပ်
လိမ့်မဟေ့ကွ'

ဟု ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မောင်သူတော်လဲ အဓိဋ္ဌာန်
ရက်ပြည့်တာနဲ့ မွေးရက်မြေရွာသစ်ကြီး
ကို ပြန်လာခဲ့တယ်။ ဆယ်ရက်လောက်
နေတော့ ရောဝတီမြစ်ရေတွေ တအား
တိုးလာကြောင်း သတင်းကြားရတယ်။
စဉ့်ကူးမြို့ တာရိုးတွေကျိုးပြီး မြို့ထဲထိ
ရေတွေ တဟုန်ထိုး ဝင်လာတော့
တယ်။

စဉ့်ကူးမြို့ ကျောင်းတိုက်နားကနေ
(၁)မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ကြို့ပင်ရွာထိ
ရေတွေ ရောက်နေတယ်။ နံနက်
(၈း၃၀)နာရီမှာ စကြံတောင်ပေါ် လမ်း
လျှောက်ပြီး မေတ္တာသုတ်ရွတ်နေချိန်မှာ
ဆယ်ပင်ကျွန်းရွာမှ ဖိုးပိန်ရောက်လာ
တယ်။

'ဟာ... ဖိုးပိန် မျက်နှာလဲ မကောင်း
ပါလား။ ဘာဖြစ်လာတာလဲ'
လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှ
ဖိုးပိန်က...

'ဒီလို အစ်ကိုရေ... ကျွန်တော်တို့ရွာထဲ
ရေတွေလွှမ်းတာ အိမ်ကြမ်းပြင်နဲ့လွှတ်သကာ
လေချိတော့တာ။ ရေက တိုဦးမှာလား။ ကျ
တော့မှာလား။ သိချင်လို့ လာပေးတာ'

လို့ ပြောရင်း ဖိုးပိန် မျက်ဝန်းမှ
မျက်ရည်တွေ ကျလာပါတော့တယ်။

'အစ်ကိုပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲဗျာ။ ကလေး
တစ်ယောက် ရေပျံပြုတ်ကျသေတာ
ကျွန်တော့်ကလေး ဖြစ်သွားတာ'
လို့ ပြောရှာပါတယ်။

မောင်သူတော်ကလဲ စိတ်မကောင်း
စွာနဲ့...

'မင်းတို့ သေချာပြောရဲ့သားနဲ့ကွာ
သတိပေးထားရဲ့သားနဲ့'
လို့ ထပ်ပြောလိုက်မှ...

'ဟုတ်တယ် အစ်ကိုပြောတဲ့ ယတြာ
ကို (၂)ရက်တည်း လုပ်လိုက်မိတာ'
လို့ ဝိုင်းပြောရှာပါတယ်။

'အင်း... အကြောင်းပါလို့ပေါ့ကွာ။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်မညစ်နဲ့။ ဖြစ်ဖို့
အကြောင်းအရာ ဆိုလာပါရင် ကံကြမ္မာ
ဘေး ပြေးမလွတ်ဘူးပေါ့ကွာ'

ဟု ဖြေသိပ်စကားပြောလိုက်ရပါ

တယ်။

'ဘုရားဂုဏ်တော် စိတ်ဝယ်ထုံပြီး
စိတ်တည်ကြည်စွာ ပွားများခြင်းကြောင့်
အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်မြင်ပြီး သတိပေး
ခဲ့ပေမယ့် ဖြစ်ဖို့ကြောင်းရာ ဆုံလာပြန်
တော့ ရှောင်လွှဲမရတော့ပြီပေါ့ကွာ'
ဟု ပြောလိုက်ရလေတော့တယ်။

**ဘုရားဂုဏ်တော်တန်ခိုးကြောင့်
အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းခဲ့ခြင်း**

စကြံတောင်ရဲ့ အနောက်ဘက်
(၇)မာလုံခန့် အဝေးမှာ တသွင်သွင်စီး
ဆင်းနေတဲ့ ရောဝတီမြစ် အနောက်
ဘက်ကမ်းရိုးတန်းမှ ရွှေဝါရောင်
တဖျတ်ဖျတ်တောက်ပနေတဲ့ စေတီ
ပုထိုးတော်များနဲ့ သဘာဝအလှ တော
တောင်ရှုခင်းများကို လှမ်းမျှော် ကြည့်မိ-
လေတိုင်း စိတ်ဘဝင်အေးလို့ ကြည်
လင်ပြီး တစ်နေ့တာပင်ပန်းသမျှအမော
တွေ တခဏတော့ ပြေပျောက်မိပါလေ
ရဲ့...

ညနေ နေခြည်ဆည်းဆာလေး
ရောက်ချိန် ရောဝတီမြစ် အနောက်
ဘက်ဆီက ညိုညိုမှိုင်းမှိုင်းနဲ့ ခိုရောင်
ပြာသန်းနေတဲ့ တောင်တန်းလေးပေါ်
မှာ မေးတင်နေတဲ့ နေလုံးကြီးကို
ကြည့်ရင်...

'ဪ... တနေ့ဝင် တနေ့ထွက်
သေနယ်လို့ တစ်ခါကူး

မသေဘူး မထင်လိုက်ပါနဲ့
နေကွယ်တာ အကြိမ်ပျားလာရင်
သေနယ်ရွာ တစ်ကြိမ်သွားရပယ်ကွယ်
တာမရဘူး

ဆိုတဲ့ သတိသံဝေဂစာသားလေးကို
ရေရွတ်နေမိတယ်။

တောင်တန်းလေးပေါ်မှာ မှေးတင်
နေတဲ့ နေလုံးကြီးလဲ တဖြည်းဖြည်း
နဲ့ ပျောက်ကွယ်သွားတော့ မောင်ရည်
ဖြိုးပြလေးဖြစ်လာတယ်။ မောင်သူ
တော်လဲ အဆောင်ထဲဝင်ပြီး 'ဘုရား
ကျောင်းဆောင်ရှေ့သွားကာ ပန်း၊
ရေချမ်း၊ ဆီမီးကပ်လျှိုးပြီး ဘုရား
ဂုဏ်တော်ပွား၊ ပုတီးစိပ် မေတ္တသုတ်
(၉)ခေါက်ရွတ်၊ အမျှဝေပြီး မေတ္တာ
ဘာဝနာ ပွားနေလိုက်တယ်။

မောင်သူတော် နေ့စဉ်မပြတ် ခရီး
ထွက်ချိန်နဲ့ မိုးရွာနေချိန်ကလွဲပြီး
အေးချမ်းအောင်မြင် စေတီတော်ကို
အမွှေးတိုင်း၊ ဆီမီးကပ်လျှိုး လက်ယာ
ရစ်ပတ်ကာ မေတ္တသုတ် ရွတ်လေ့ရှိပါ
တယ်။

အဲဒီနေ့ကျမှ စဉ်းကူးမြို့ ရွှေမုဋ္ဌော
စေတီတော်သို့သွားပြီး ပုတီးစိပ်ချင်စိတ်
တွေ ထိန်းချုပ်လို့ မရလောက်အောင်
သွားချင်စိတ်တွေ တဖွားဖွား ပေါ်နေ
တာနဲ့ မောင်သူတော်ကို ထမင်းချက်
ကျွေးနေတဲ့ အသက်(၅၉)နှစ်အရွယ်
ရို့တဲ့ ဒေါ်ခင်သန်းရွှေကို အကျိုး
အကြောင်းပြောပြီး အမွှေးတိုင်း၊
ဖယောင်းတိုင်ယူ၍ ဆိုင်ကယ်ဖြင့်
ရွှေမုဋ္ဌောဘုရားကို သွားတယ်။

“အရဟံ ဗုဒ္ဓေါ” ဂုဏ်တော်ပုတီး
(၄၅)ပတ်စိပ်ပြီး မေတ္တာပို့ ပြုလုပ်သမျှ
ကုသိုလ်ဘာဝနာတွေကို (၃၁)ဘုံသား
တွေအား အမျှဝေပြီး ရွှေမုဋ္ဌောစေတီ
တော်မြတ်ကြီးကို လက်ယာရစ်ပတ်

ကာ မေတ္တာပို့ပြီး စကြဲတောင်ပေါ်ကို
ပြန်လာခဲ့တယ်။

တောင်ပေါ် ရောက်ရောက်ခြင်း
ဒေါ်ခင်သန်းရွှေက...

‘မောင်သူတော် ရွှေမုဋ္ဌောပုတီး သွား
စိပ်တာ ကံကောင်းသွားတာပဲ’

လို့ ပြောတယ်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

လို့ မောင်သူတော်ကမေးတော့...

အေးချမ်းအောင်မြင် စေတီရင်ပြင်
ပေါ်မှာ ခွေးတွေက တအားထိုးဟောင်
နေတာနဲ့ အဘိုးလွမ်းမောင်က သွား
ကြည့်တာ (၄)လက်မလောက် လုံးပတ်
ရှိတဲ့ မြေပွေးတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်
တယ်။

မောင်သူတော်သွားပြီး ခဏနေ
တော့ မြေပွေးကြီးကို တွေ့တော့တာပဲ
တဲ့။ မောင်သူတော်ထိုင်ပြီး ဘုရား
ကန်တော့နေကျ နေရာလေးမှာ တွေ့
တာဆိုတော့ မောင်သူတော်အတွက်
အန္တရာယ်ကြုံနိုင်တာပေါ့။

အခုတော့ မောင်သူတော်က
ဂုဏ်တော်ပွားများနေတဲ့ အကျိုးတွေ
ကြောင့် အန္တရာယ်က လွတ်ကင်းခဲ့ရ
တာပါ။ ဂုဏ်တော်တန်ခိုးကြောင့်
နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တွေက မတွေ့
ကြုံရအောင် ရွှေမုဋ္ဌောစေတီကို ပုတီး
သွားမစိပ်ရင် တွေ့မှာပဲ။ သွားစိပ်ဖြစ်
အောင် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ပေးကြတာ
ပါ။

ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်လဲ
မောင်သူတော်လို ဂုဏ်တော်တန်ခိုး
ကြောင့် အန္တရာယ်ကင်းကြပါစေလို့
ဆန္ဒပြုလျက်...

စကြဲတောင်သူတော်
(စဉ်းကူးမြို့နယ်)

စာစုရှင်များသို့ ...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

၈၈၈၈၈၈၈၈၈၈

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူပိုင်ဆိုင်ခွင့်

ကျွန်ုပ်တို့ (၃၁)ဘုံလောကတွင်
သိုက်တုတ္တိဆက်များသည်လည်း တစ်ခု
အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။
ထိုသိုက်စောင့်များကို
သိုက်အလိုက် အဓိက နှစ်မျိုး
ခွဲထားနိုင်ပါသည်။

ပထမတစ်မျိုးမှာ နောင်ပွင့်မည့်
အရိမေတ္တေယျ ဘုရားရှင်အတွက်
လျှာဒါနီးရန်ထားသော
ရွှေငွေ ကျောက်သံပတ္တမြား
များကို စောင့်နေရသော
တန်ခိုးကုဒ္ဒိပိဒိ အနည်းငယ်
ရှိသော အစောင့်၊ ဒုတိယ
တစ်မျိုးမှာ မိမိ၏ ဥစ္စာကို
တပ်မက်၍ သေလျှင်
မကျွတ်လွတ်ဘဲ
အစောင့်အရှောက် ဖြစ်နေ
သူများ ဟူ၍ နှစ်မျိုး
ခွဲခြားနိုင်ပါသည်။

“လူ”ဟူသည်ကား
လောဘသားများဖြစ်၍
ရှိသည်နှင့် မရောင့်ရဲဘဲရမည်ဆိုလျှင်
ဘနဖူးပင် သိုက်တူးမည့်သူများ ဖြစ်
ကြ၏။ သာသနာသိုက်ဟု သိသော်
လည်း ကြောက်ရွံ့မှု မရှိဘဲ လက်ရှိဘဝ
ချမ်းသာရန် ဖြတ်လမ်း တစ်ခုအဖြစ်
သိုက်တူးကြသည်။

ထိုသို့ သိုက်တူးကြရာတွင်လည်း
များစွာသော အခက်အခဲများကို
ရင်ဆိုင်ရပြီး အနည်းငယ်သော သိုက်
ကန်းများကိုသာ တစ်ခါတစ်ရံ ရတတ်
ကြသည်။

အရာရာတွင် ပညာသည် အရေး
ကြီးလှသည်။ ထို့ပြင် စည်းတမ်းမှာ
လည်း သိုက်တူးရာတွင် အသက်ထက်
အရေးကြီးလှသည်။ ပညာလေး
မတတ်တစ်ခေါက်နှင့် သွားစမ်းပါက
သေလျှင်သေ မသေလျှင် ရှုံးကြသည်

၂၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြစ်ဒါန ဇာတ်ကွမ်းစား

မှာ များသည်။
ယခု အောက်တွင် ဖော်ပြမည့်
အကြောင်းအရာသည် အမှန်တကယ်
လောဘထား သိုက်တူးခဲ့သူများ၏
ဖြစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပြီးသော ဖြစ်ရပ်ဟောင်းအား
ချေးခြောက် ရေနှူးသလို ဖြစ်သော်
လည်း စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတ
တိုးပွားစေရန် ရည်သန်လျက် ရေးလိုက်
ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ကာလအားဖြင့် လူပုန်ခေတ်
ကုန်လောက်တွင် ခေတ်ပျက်၍
ဆင်းရဲကြရသော ပြည်သူတို့သည်
ဖြတ်လမ်းနှင့် ချမ်းသာမည့် နည်းများ
ကို အရူးအမူး ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။

ထိုအထဲတွင် (...)မြို့မှ ထွန်းအောင်
သည်လည်း ချမ်းသာချင်သည်မှာ
အရူးအမူးဆုံး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်
လူတိုင်း ကြောက်ရွံ့သော ဘုရားသိုက်
ကို ရအောင် တူးဖော်မည်ဟု ကြံစည်ခဲ့
သည်။ သိုက်တူးနိုင်မည့် ပညာရပ်များ

၂၁၁၇
၂၀၁၇
၂၀၁၇

www.burmeseclassic.com

လည်း လေ့လာဆည်းပူးထားသည်။

ထွန်းအောင်တွင် အားကိုးရသော တပည့်ကျော် မောင်ပုသည်လည်း လက်စွဲဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆရာတပည့် နှစ်ဦးသည် ရက်မြတ်နေ့သာကို ရွေးပြီး အုန်းပွဲ၊ ငှက်ပျောပွဲများကို ယူပြီး သိုက် တူးရန် နေရာသို့ တက်ကြွသော ခြေလှမ်းများဖြင့် သွားခဲ့ကြသည်။

သိုက်တူးရန်နေရာ ချုံစီးနေသော သရက်ပင်ကြီးခြေရင်းသို့ သွားပြီး ချုံရှင်း စည်းဝိုင်း ဝိုင်းပြီး သိုက်စောင့် များကို ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြသည်။
(စာကြွင်း ။ ။ ထိုသရက်ပင်ကြီး နေရာတွင် ယခု တတ်အားပေးစက်ရုံ ရှိပြီးဖြစ်သည်။)

ပြီးလျှင် ဆရာထွန်းအောင်သည် တပည့်ကျော် မောင်ပုကို မည်သည့် အကြောင်းနှင့်မျှ စည်းဝိုင်းအပြင်သို့ မထွက်ရ။ ထွက်လျှင် မင်းသေမယ်ဟု ပြောခဲ့သည်။

ယခု သူတို့ တူးနေသော သိုက်သည် **“ပြဒါးပြာ တစ်ကွမ်းစား”** အမည်ရှိ သော သိုက်ဖြစ်သည်။

“ပြဒါးပြာ တစ်ကွမ်းစား” ဆို သော ဝေါဟာရကို စာဖတ်သူများ သိနိုင်ရန် ရှင်းပြပါဦးမည်။ ယခု ထွန်းအောင်တို့ သွားနေသော သိုက် တွင် သပိတ်တစ်လုံး ရှိသည်။

ထိုသပိတ်သည် ပြာများဖြင့် ပြည့် လျှံနေသည်။ ကြေးထည် ပစ္စည်းများကို ဒယ်အိုးထဲတွင် ထည့်၍ ကျိုပြီး ထို သပိတ်ထဲရှိ ပြာကို ကွမ်းရိုးဖြင့်တို့၍ ထည့်လိုက်လျှင် ဒယ်အိုးထဲတွင်ရှိ သော ကြေးများသည် အခေါက်ရွှေ ဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုသည်။

ဆရာတပည့်နှစ်ဦးသည် နံနက်ပိုင်း မှ စ၍ တူးခဲ့ရာ မွန်းတည့်ချိန်သို့ပင် ရောက်လာခဲ့ပေပြီ။ တူးခဲ့သော

အတောင်လည်း နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ် တိုင်ခဲ့ပြီ။ အောက်ရှိ ကျောက်ဖျာ တစ်ချပ် ခံနေ၍ ဆက်လက်၍ တူးဖော် မရနိုင်တော့ပေ။

သပိတ်ကား ထိုကျောက်ဖျာ အောက်တွင် ရှိနေသည်။ ဆရာတပည့် နှစ်ဦးလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကျောက်ဖျာကို ထုခွဲနိုင်ရန် ကြိုးစား နေစဉ်တွင် ရေများ ပန်းထွက်လာခဲ့ သည်။

ဆရာဖြစ်သူ ထွန်းအောင်ကတော့ သူတို့အမှားကို ချက်ချင်း သိလိုက် သည်။ ထို့ကြောင့် တပည့် မောင်ပု ကို...

‘ဟေ့ကောင်... တွင်းပေါ် အမြန် တက်’

ဆိုပြီး ဆွဲတင်ထားလိုက်ပါသည်။ မကြာမီအချိန်မှာပင် တွင်းတစ်ခုလုံး ကို ရေတွေပြည့်လျှံသွားသည်။ ကျောက်ဖျာကို ထုခွဲရန် ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့ပါ။ ဒါကြောင့် စားခါနီး မုန့် လူလှခံရသလို မခံ၍ မခံသာနှင့် တက်ခေါက်ပြီး ပြန်ရန် ပြင်ရတော့ သည်။

မပြန်၍လည်း မဖြစ်တော့ပါ။ နေက လည်း ဝင်လုပြီကိုး။ အပြန်လမ်းမှာ တပည့်က...

‘ဆရာ ဘာဖြစ်လို့ ရခါနီးမှ ရေတွေ ထွက်လာရသလဲ’

မေးလိုက်သည်။ ဆရာက...

‘အေး... ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါ မျှလျှော့ပြီး မြို့စောင့်နတ်ကို ဖမ်းချုပ် ထားလိုက်ဖို့ မျှသွားတယ်။ လောဘ ကြီးသွားတာလဲ ပါတာပေါ့။ ပြီးတော့ နောက်တစ်ခါ တူးလို့လဲ မရတော့ဘူး။ သိုက်က ပြောင်းသွားပြီကွ’

ဆရာတပည့်နှစ်ဦး ရွာက မိမိအိမ် ရှေ့သို့ ရောက်သည့်အခါ အိမ်ထက် မှာ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ထိုင်နေသည့် ဘီလူး နှစ်ကောင်ကို ဆရာတပည့်နှစ်ဦး မြင်လိုက်ရသည်။ သူတို့ ရွာရောက် သွားသည့် အချိန်က ညမိုးချုပ်နေပြီ ဖြစ်၍ ကျေးရွာသဘာဝ စောစော အိပ်ရာဝင်နေကြပြီဆိုတော့ အိမ်တွေ ကလည်း တံခါးပိတ်ထားကြပြီ။

ဒီတော့ ဆရာထွန်းအောင်သည် လမ်းပေါ်က သဲတစ်ဆုပ် ကောက်ယူ ပြီး ဂါထာမန်းမှုတ်ကာ ဘီလူးတွေဆီ သို့ ပစ်လိုက်သည်။

ဒီအချိန်မှာပင် အိမ်ထဲမှာ အိပ်နေသည့် မိသားစုဝင်တွေသည် နိုးလာပြီး တံခါး ဖွင့်ကာ “အောင်မြင်သလား” ဟု မေးမြန်းကြသည်။

ဆရာထွန်းအောင်က စိတ်ပျက် ပျက်နှင့် “ဘယ်က အောင်မြင်ရမှာလဲ ကံကောင်းလို့ မသေတယ်” ဟုသာ ပြောကာ “ဒီတစ်သက် ဘယ်တော့မှ သိုက်မတူးတော့ဘူး” ဟု စိတ်တုံးတုံး ချလိုက်ပါတော့သတည်း။

မြေထဲမှာရေမျှ

ယုံကြည်မိပါသည်

သားဖွားမန္တန်နှင့် အစီအစဉ်

နေမဝင်ကြပါလား
(နတ်မောက်)

တစ်ခါတစ်ရံတွင် မြန်မာ့လေ့ ရှေးဟောင်းရိုးရာ ဂါထာမန္တန် ဆေး ပညာသည် မယုံကြည်နိုင်လောက် အောင် အံ့ဩစရာ ကောင်းလှပါသည်။

ယခု ကျွန်ုပ်တင်ပြလိုသော အကြောင်းအရာသည် ထို မယုံကြည် နိုင်လောက်သည့် အနေအထားကို လက်တွေ့ သိမြင်ကြားခဲ့ရသဖြင့် ယုံကြည်မိပါတော့သည်။

အပြစ်အပျက်မှာ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ် တို့ ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းအချို့ ပေါင်း စည်း၍ ကျေးလက်နယ်ရွာများသို့ စစ်ကြောင်းဆင်းခဲ့ရပါသည်။

ဒဟတ်တန်းရွာသို့ ရောက်သွားရာ ရွာသူကြီး၏နေအိမ် အနောက်ဘက် တစ်အိမ်တွင် ကျေးရွာမှ လူအချို့နှင့် မိန်းမကြီးများ အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ” ဟု လေ့လာ

ကြည့်ရာ သားဦး ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီး မီးဖွားရ ခက်ခဲနေကြောင်း ပြောပြ၍ သိရှိပါသည်။

ကျေးလက် အရန်သားဖွားဆရာမ လေးလည်း ရှိနေပြီး ကိုယ်ဝန်အနေ အထား မှန်ကန်ကြောင်း ကလေးထွား နေပြီး အပျိုဗိုက် သားဦးပထမဆုံးမို့ ခက်နေတာဖြစ်ကြောင်း စသဖြင့် သိရ ပါသည်။ ထိုစဉ် ကြားလိုက်ရသည် မှာ...

‘ကဲအေ... အဘဦးစံထွန်းကို သွားစဉ်နေ ပီပြီ အဘလုပ်ပေးလို့ပဲ မဖွားရင် နောက် တစ်နာရီဆို ပြိုဆေးရဲသွားတာပေါ့’

ဟု မိန်းမကြီးတစ်ဦးက ခပ်ကျယ် ကျယ် အော်ပြောလိုက်သဖြင့် အားလုံး ငြိမ်တိတ်သွားပါသည်။

‘အဘ ဦးစံထွန်းဆိုတာ ဘာလဲ၊

ဆေးဆရာကြီးလား’ ဟု ကျွန်ုပ်မှ ရွာသားတစ်ဦးကို ကပ်မေးရာ ထိုရွာသားက ကျွန်ုပ်အား တိုးတိုးရှင်းပြသည်မှာ...

‘ဆေးဆရာလို့ ပြောရမလား ယဉ်ကျေး ဆေးဝါးလဲ မကိုင်ဘူး။ ဘာအရာကဖြစ်ပြီ ချေကို ဖန်းပေးပြီး သောက်စေ လိမ်းစေ ရှုစေတာပဲ။ ပျောက်ကင်းသူတွေ များတော့ အဘကို သွားစဉ်ကြတာပဲ။

ဘာတွေကြေးမှလဲ ယူတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ လာပွဲရင် ဆေးလိပ်ပသောက်ရတာပဲ လမ်း မှာ ဘယ်မှ မဝင်ဘူး။ တစ်ခက်တည်း ပျောက်လာရတယ်။ အရာကလေးနာ သက်သာပျောက်ကင်းလို့

လူနာက ကန်တော့ရင်ရင် ငှက်ပျောသီး သရက်သီး စတာလေး ကန်တော့ရင် လက်ခံ တယ်။

ဘုရားပူဇော်ဖို့ ဖောင်းတိုင်ထုပ် အမွှေး တိုင်ထုပ် ကန်တော့ရင် ယူတယ်။ ငွေကြေး လာကန်တော့လို့က ဝေါက်လွတ်၊ ပြောဆို လွတ်လိုက်တာပဲ။

အသက်က နှစ်ဆယ်ကျော်၊ ကိုးဆယ်နီးပါး ပဲဗျ။ အသားငါး မစားတာ အသက်သုံး ဆယ်လောက်ကတည်းကလို့ ကြားဖူးတယ်။

အသီးအရွက်တော့ အစုံစားတယ်။ တစ်ခါ တလေ ထပ်ထောင် မစားဘူး။ မာလကာ သီး သရက်သီး ငှက်ပျောသီး ရွှေဖုံသီး ပြုတ် ဆီ၊ဆားနဲ့ တိုစားတာဗျ။

ကျွန်ုပ် လေးစားကြည့်ညိုမိရပါ သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆိုနေစဉ်မှာပင် အဘ ဦးစံထွန်းဆိုသူ ရောက်လာပါ သည်။

အရပ်ခြောက်ပန်းပါးမြင့်ပြီး ခါးဆန့် ပါသည်။ လုံးဝ ကုန်းခြင်း၊ ကိုင်းခြင်း မရှိပါ။ နဖူးရေချေးရေ ကောင်းသည်။ မျက်လုံးစူးရှပြီး အရောင်လက်နေ သည်။

အရွယ်တော် အရွယ်ကောင်းများလို ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် သွားနိုင်လှုပ်ရှား နိုင်သည်။ ရောက်သည်နှင့်ပင်...

'ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကလေးမ ဆောင်းတဲ့ ထီးပစ်ဆမ်း'

ဟု တောင်းကာ ဘုရားစင်ရှေ့ သွားပြီး ရှိရှိဝတ်ပြုကာ ထိုထီးကို ကိုင်ပြီး နှုတ်မှ တရွရွ ရွတ်ဆိုနေသည်။

ဂါထာမန်းမှုတ်နေသည်ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆမိပါသည်။ ငါးမိနစ်ခန့်ရှိသော အခါ ဘုရားစင်ရှေ့မှ အသာထလာပြီး ထီးကို ဖွင့်ပါသည်။

'ပေးစပ်ပေ့ သောက်ရော့ရွက်' ထို့နောက် သောက်ရေကို ဖွင့်ထား သော ထီးပေါ်မှ လောင်းချပြီး အခြားသူ

သုံးယောက်က လက်ပြန်(လက်နောက် ပြန်) ခံယူစေပါသည်။

ထို့နောက် ထီးကို ဖွင့်လျက် ဘုရား စင်ရှေ့တွင် ချထားပါသည်။

'ဒီရေကို ပထမတစ်ခွက်တိုက်လိုက်၊ ငစာ ဖောင့်ကြည့်၊ နောက်တစ်ခွက်တိုက် ဖောင့် ကြည့်၊ နောက်ဆုံးတစ်ခွက်တိုက်၊ သုံးခွက် ထိတိုက်ရတာ ရှားပါတယ်။ တစ်ခွက်၊ နှစ်ခွက်နဲ့ ဖြားပါတယ်။

သုံးခွက်တိုက်လို့မှ မဖွားရင် ထမ်းထဲက ကလေးဟာ သေနေတာ။ ငါဖွားပြီးရင် ထီးကို ချက်ချင်းပိတ်ကြာ၊ ဘုရားစင်အောက်မှာပဲ ထောင်ထားလိုက်'

ထိုသို့ လိုရင်းပြောပြီး နောက်ပြန် မကြည့်ဘဲ ပြန်သွားပါသည်။ တကယ် ပင်ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်ပင် အဘဦးစံထွန်းပြော သော ရေသုံးခွက်မှ နှစ်ခွက်တိုက် ပြီးချိန်တွင် ထိုသားဦး ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းကလေးမှာ ချောမောအဆင်ပြေစွာ မွေးဖွားနိုင်ပါလေသည်။

ကျွန်ုပ် လွန်စွာ အံ့ဩဘာနန်း ဖြစ်ခဲ့ ရပါသည်။ အဘဦးစံထွန်းထံ သွား တွေ့မေးရန်လည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်မိ ပါသည်။

နောက်နေ့နက်တွင် ကျွန်ုပ်မှ အဘဦးစံထွန်းအိမ်လိုက်ပို့ရန်၊ အဘ ထံမှ ပညာဗဟုသုတနှင့် မနေ့က မီးဖွားစေသည့် အစီအရင် ပညာရပ်ကို

မေးလိုကြောင်း ရွာလူကြီးထံပြောရာ ရွာလူကြီးက အဘဦးစံထွန်း၏ တူ တော်သူ ဆယ်အိမ်ခေါင်းဦးစိန်ဝင်း ဆိုသူကို ထည့်ပေးပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးစိန်ဝင်းတို့ ရောက် သွားသောအခါ အဘသည် သူ့ပိုင်း မြေထဲမှ စိုက်ခင်းလေးကို ပေါင်းသင် မြေဆွ လုပ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါ သည်။

လက်ဆေးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူ အိမ်ရှေ့ ထန်းလက်ပြား ကွပ်ပုစ် တွင် လာထိုင်ကာ ရေခွေးကြမ်း တစ်ခွက် ငဲ့သောက်ပါသည်။

'ကဲ... မြို့က ညှော်သည်ထင်ပါ၊ သောက်ပါ'

'ဟုတ်ပါတယ် အဘ၊ ကျွန်တော် နတ်မောက်ကပါ။ မနေ့က အဘ ပညာလုပ်ရပ်ကို မြင်တွေ့ပြီး စိတ်ဝင် စားလို့ သိချင်လို့ ပါခင်ဗျာ။

ပြောပြ ပညာပေးစေချင်ပါတယ်။ သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား ပညာအမွေ လက်ဆင့်ကမ်းပေးပါ အဘ'

ကျွန်ုပ်မှ ထိုသို့ တောင်းတောင်း ပန်ပန် ပြောရာ အဘမှ အတန်ကြာ ပြုံးနေပါသည်။ ထို့နောက်မှ...

'အင်း...အင်း...အင်း... ဒါက ဒီလို ရှိတယ်ကွယ်။ ပညာလဲ ပညာပေါ့။ ဒီပညာကို သဒ္ဓါ၊ သမာဓိ၊ သီလ၊ ကိုယ် ကျင့်တရားနဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး သုံးရတာပါ။ လောဘနည်းပါး မြီးခြံမှ အောင်မြင် တာကွယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ အဘ...ပြောပြပါ'

'ကိလေသာနည်းပါးပြီး သီလ၊ သမာဓိ ပြည့်ရင် ဘယ်ဂါထာ၊ ဘယ် မန္တန်နဲ့ ဆေးကုကု ပျောက်ပါလား။ ရေကလဲ ဆေးဖြစ်တာပဲ။ ဆီကလဲ ဆေးဖြစ်တာပဲ။ နွယ်မြက်ကလဲ ဆေး နဂရုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာနည် ၂၄၁

ဖက်ဝင်တာပဲကွယ့်။

“ကတိသစ္စာ၊ တည်သောအခါ
ဝယ်၊ ဩစာလေးနက်၊ ပေါ်ဆီတက်၍
နွယ်မြက်သစ်ပင်၊ ဆေးဖက်ဝင်၏”
လို့ ဒါကြောင့် ဆိုတာပဲ။

အာ အသက် သုံးဆယ်လောက်အထိ
လောဘ ပလတ်နိုင်ပါဘူး။ ကိလေသာကြီးခဲ့
တယ်။ ဝတ်ချင်တာ စားချင်တာ၊ ကြားချင်တာ
တွေ သိပ်ပျားခဲ့တာပေါ့။

နောက်တော့ စားလဲခဏ၊ ဝတ်လဲခဏ၊
ကြားလဲခဏ... ဒီခဏတွေအတွက် ဝါ
အကုသိုလ် နေ့စဉ် ပွားနေတာပါလားလို့
ဆင်ခြင်ပါပြီး ဝတ်ချင် စားချင် ကြားချင်တဲ့
စိတ်တွေကို ဝယ်နိုင်သမျှ ဝယ်အောင်
လှေကုန်ကြီးကုတ် အားထုတ်ခဲ့တယ်။

ဒီတော့ သမာဓိအား ကောင်းလာတယ်။
သမာဓိအားကောင်းတော့ သီလ လုံလာ
တယ်။ သီလစောင့်ထားပေမယ့် သမာဓိ
အား မံနိုင်ရည်အား နည်းပါးရင် သီလကျိုး
တော့တာပဲကွယ်’

‘ဟုတ်တဲ့ အဘ... ကျွန်တော်
သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဆက်ပြောပြ
ပါ အဘ’

‘အခု မနေ့ကပေါ့လေ... အဘရဲ့
သီလ၊ သမာဓိကို ပညာနဲ့ပေါင်းပြီး
သတ္တဝါ အသက်ကယ် ကူညီလိုက်
တာပဲ။ ဒါ...ပါရမီဖြည့်လိုက်ခြင်းလဲ
ဖြစ်တယ်။ ကုသိုလ်လဲရ၊ ပါရမီလဲ
တိုးသွားတာပေါ့။

မနေ့က မီးဖွားနိုင်တဲ့ မိန်းကလေး
မျိုးအတွက် သားဖွားမန်း မန္တန်ရို
တယ်။ အစီအရင် ပြုလုပ်ပုံတော့
လူလေး သိပြီး မြင်ပြီးတဲ့ အတိုင်းပေါ့။

‘မိန်းမဆောင်း ထီးတစ်လက်ကောင်း
အထူးသဖြင့် အဲဒီမိန်းကလေး အပြုသုံးတဲ့
ထီးဆို ပိုကောင်းတယ်။ နောက် အဲဒီ
မိန်းကလေး ဝတ်ထားတဲ့ လက်ဝတ်လက်စား
(နားတောင်း၊ လက်စွပ်၊ လက်ကောက်၊

ဆွဲကြိုး)တွေ ချွတ်ထားရတယ်။ ကျွတ်
လွတ်တဲ့သဘော ယူတာ။

မိန်းကလေးသုံးတဲ့ ထီးကိုယူပြီး တုရားစင်
ရှေ့မှာ သီလ၊ သမာဓိနဲ့ ရိုနိုင်တတ်ပြီဖြစ်
ဖွင့်တဲ့ပွင့်တဲ့ စာတ်သဘောအရ ထီးကိုဖွင့်
ဖွင့်ပြီး ဒီမန္တန်နဲ့ သုံးဆယ့်ခုနစ်ခေါက်ပန်း။

“ဥုံဝါကာ၊ ပုတ္တကာ၊ နဝိကာ၊ ထီးချက်စောင့်
ဝါလ ပုတ္တကာ၊ နဝိထီးချက်စောင့်၊ ဇောက်ထိုး
မိုးပျော်၊ ဆင်းဆရာဆင်း၊ ကျဆရာကျ”

အဲဒီမန္တန်နဲ့ သုံးဆယ့်ခုနစ်အုပ်
မန်းပြီးရင် ထီးပေါ်ကနေ သောက်ရေ
သုံးခွက် လောင်းချပြီး လူသုံးယောက်
က ခွက်သုံးခွက်နဲ့ လက်နောက်ပြန်
ခံယူပြီး ဆေးအဖြစ်တိုက်လိုက်၊ အမြန်
မီးဖွား၊ သားဖွားတာပဲ။

မီးဖွားပြီးရင် ကံလေး အပြင်ရောက်
ချက်ကြိုးဖြတ်ပြီးရင် ချက်ချင်း ထီးကို
ပြန်ပိတ်။ မပိတ်ရင် သားအိမ်ပါ လျှော
ကျလာတတ်တယ်။ အဲလောက် ထက်
မြက်တယ်ကွယ့်’

‘တကယ့်ကို လေးစားအားထားရ
တဲ့ ပညာရပ်ပါပဲ အဘရယ်’

‘အေး... ယုဘာချည်း ယဟတ်ဘူး။ စီရင်
ဆောင်ရွက်သူရဲ့ သီလ၊ သမာဓိလဲ လိုတယ်။
စီရင်ပေးသူက ကိလေသာကြီးနေသူ ပြည့်
နေသူဆိုရင် ထက်မြက်သင့်သလောက်
ယထက်မြက် မအောင်မြင်ဘူး။ ဒီတော့
ယုဘာက အလကားဖြစ်၊ လူပြောစရာ
လက်ညှိုးထိုးစရာဖြစ်ရော... မှတ်ထား’

‘ဟုတ်တဲ့ အဘ၊ ကျွန်တော်
တစ်သက်လုံး မှတ်ထားပါမယ်။ အဘ
ကို ကျွန်တော် ကန်တော့ပါတယ်’

အဘဦးစံထွန်းကို ရိုသေကြည်ညို
စွာ ကျွန်တော် ကန်တော့လိုက်မိပါ
တော့သည်။

နေမဝင်ကြယ်လေး
(နတ်မောက်)

စာ
မူ
ဝင်
သို့
ဝင်
က...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဇာတိဇြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉ (ခရိုင်)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ပုန်း-
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၄၁၉၂

www.burmeseclassic.com

မြင်းဖူးခဲသည် ကရင် ဂန္ထီရကျား

စောလေးပိုင်ပိုး
(ကျောက်တံခါး)

↑ ကရင်စောလေးပိုင်ပိုး (တံခါး) နှင့် မြင်းဖူးခဲသည် အကျဉ်းစာ

ထမံသီကျား၊ သမန်းကျားဆိုသည် ဂန္ထီရကျားများကို ကြားဖူးကြသူ များနိုင် သော်လည်း လက်တွေ့ ကြုံဖူးမြင်ဖူးသူ နည်းလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ စာရေး သူ တွေဖူးသည့် ဂန္ထီရကျားအကြောင်း ကို တင်ပြလိုပါသည်။

စာရေးသူတို့ရွာတွင် **ဦးဖားတူးလူး** ဆိုသည့် ကရင်တိုင်းရင်းသားအဘိုးအို တစ်ယောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအဘိုးအို နှင့် အသက်(၇၀)ကျော်ခန့်ရှိပြီး ရွာပြင် တွင် လယ်မြေအချို့ကို ပိုင်ဆိုင်ပြီး ခြာတွင်းတွင် အိုးနှင့်အိမ်နှင့်၊ ခြံနှင့်ဝင်း နှင့် သရက်ပင်၊ အုန်းပင်၊ ကွမ်းသီးပင်၊

စောလေးပိုင်ပိုး

ငှက်ပျောပင်၊ ကွမ်းပင်များ ရှိပါသည်။ သို့သော် လယ်များကို သံယောဇဉ် ကြီးသဖြင့် သူ့လယ်ကွင်းအတွင်း လယ်စောင့်တဲ ဆောက်နေထိုင်ပါ သည်။ စပါးခင်းများကို ကြည့်ရှုစောင့် ရှောက်နိုင်ရန် ဝါးနက်များကို တိုင်လုပ် ပြီး လင့်စင်တစ်ခု ဆောက်ထားပါ သည်။ စာရေးသူတို့ သူ့လင့်စင်ပေါ်သို့ တက်ကြည့်ကြည့်ရာ လူ(သုံး)ယောက် ချောင်ချောင်ချီချီ အိမ်နိုင်အောင်

ချောင်ပါသည်။ ဦးဖားတူးလူးကို စာရေးသူတို့ ကလေးများက **တီးဖားတူးလူး**ဟု ခေါ်ပြီး ချစ်ခင်ကြပါသည်။ တီးဖား တူးလူးကလည်း ကလေးများကို ချစ် တုတ်ပါသည်။ သူ့တဲတွင် ကြက်များ၊ ဘဲများ မွေးမြူထားပါသည်။ စာရေး သူတို့ ရောက်သွားလျှင် ကြက်သား၊ ဘဲသားများဖြင့် ထမင်းချက်ကျွေးတတ် သဖြင့် ကလေးများ သဘောကျကြပါ သည်။

တီးဖားတူးလူးက သူ မွေးထားသည့် ကြက်၊ ဘဲများကို သူ့ထံသို့ လာသူ တိုင်းလိုလိုကို ချက်ကျွေးတတ်သည့် အပြင် လိုချင်၍ တောင်းလျှင်လည်း ပေးကမ်းတတ်ပါသည်။

သို့သော် ခိုးယူ၍ မရပါ။ ခိုးယူသွား လျှင် သူက ပညာဖြင့် ပြုလုပ်တတ် ပါသည်။ သူက ဘယ်သူခိုးသည်ဟု မစွပ်စွဲဘဲ သူ့နည်းသူ့ဟန်နှင့် ဖော် ထုတ်တတ်သည်။

သူ ဖော်ထုတ်နည်းမှာ ခိုးသွားသူ များ၊ ခိုးစားသူများသည် လူလယ် ကောင်ရောက်သွားလျှင် **“ဖင်မှ အောက်အီးအီးအွတ်”** ဆိုသည့် ကြက်တွန်သံ ထွက်လာလေ့ရှိပါသည်။

ဘဲခိုးစားလည်း ထိုအတူပင် ဖင်မှ ဘဲအော်သံထွက်နေသဖြင့် သူ့ခိုးများ လူကြားထဲ အရှက်ကွဲကြပါတော့သည်။ တီးဖားတူးလူးကို ဝန်ချတောင်းပန်လျှင် မူ အသံပျောက်သွားတတ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ ကလေးတစ်စုတွင် စာရေးသူနှင့်အတူ အေးလှိုင်၊ မာယာ၊ ပေါက်စီဆိုသည့် သူငယ်ချင်းများတွင် တီးဖားတူးလူးက စာရေးသူကို ပိုချစ် ပါသည်။ ပို အလိုလိုက်တတ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ စာရေးသူက တီးဖား တူးလူးကို သိုးမွေးလောင်းကွတ် အင်္ကျီ တစ်ထည် ပေးထား၍လည်း ဖြစ်နိုင်ပါ သည်။

စာရေးသူတို့ရွာမှာ ရန်ကုန်- မန္တလေး ကားလမ်းနှင့် (၄)၊(၅)မိုင်ခန့် ဝေးပါသည်။ ထိုကားလမ်းသို့သွားပြီး ဂျပန်အင် အင်္ကျီအပြေးခေတ်ဖြစ်၍ အင်္ကျီအင်္ကျီစစ်သားများက ကားကြီး၊ ကား ငယ်များနှင့် ရန်ကုန်ဘက်က ဆုတ်ပြီး မန္တလေးဘက်သို့ ထွက်ပြေးကြရပါ သည်။

ထိုစစ်ကားများကို စောင့်ပြီး ရွာအိမ်

မှ ကြက်များကို ဖမ်း၍ ကားလမ်းပေါ် က စောင့်ကာ မြှောက်ပြကြရပါသည်။ ထိုအချိန် စစ်သားများက ကြက်သား စားချင်သဖြင့် သူတို့တွင်ပါသည့် အင်္ကျီများ၊ ဘောင်းဘီများ၊ ချော ကလက်ဘူးများ၊ ဝက်သားဘူး၊ အမဲ သားဘူး၊ ပဲဘူး၊ နို့ဆီဘူးများနှင့် လဲလှယ်ကြပါသည်။

လဲလှယ်သည့်နေရာမှာ **ရန်ကုန်- မန္တလေးကားလမ်းပေါ်ရှိ ယခု ဘာဘူကုန်းရွာနှင့် သူဌေးကုန်းရွာ ထိပ်တွင်**ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လေထီး မိုးကာစများ၊ အနွေးထည်များ ပါ ရတတ်ပါသည်။ ကလေးပီပီ ချော ကလက်ဘူးများကို စားရပြီး အဝတ် အစားများမှာ လူငယ်များနှင့် မတော် သဖြင့် လူကြီးများကို ပေးအပ်ကြပါ သည်။

အဝတ်အထည် ရှားပါးသည့် ခေတ် အခါဖြစ်၍ စစ်ပြေးအင်္ကျီများ ပေးခဲ့ သည့် အဝတ်များကို အသုံးပြုကြရပါ သည်။ ထိုအဝတ်များထဲမှ သိုးမွေး လောင်းကွတ်ကြီး တစ်ထည်ကို တီးဖားတူးလူးကို ပေးခဲ့ရာ တီးဖားတူး လူးက စာရေးသူကို အလွန်ကျေးဇူး တင်ပြီး ပိုခင် ပိုချစ်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် တီးဖားတူးလူးက သူ့ခြံရှိ ကြက်များကို ပေး၍ လဲခိုင်းခဲ့ရာ

ရရှိသည့် အသားဘူးများကို ပေးခဲ့ သဖြင့် တီးဖားတူးလူးမှာ ဝက်သားဘူး၊ အမဲသားဘူးများ စားရ၍ ကျေနပ် လျက် ရှိပါသည်။

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူတို့ သူငယ် ချင်းတစ်စု သူ့လယ်ထဲသို့ ရောက်သွား ပြီး စကားစမြည် ပြောဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူက ပိုရင်းနှီးသူဖြစ်၍...

‘တီးဖားတူးလူးရာ ကိုယ့်ကြက်ခိုး စားတဲ့လူတွေကို သေအောင် လုပ်ပစ် ပါလား’

‘ငါ့မြေရ... တို့ကရင်တိုင်းရင်းသားက ကိုယ့်ကို မှက်ရည်ပေါက်ကြီးငယ် ကျအောင် လုပ်မှ စိတ်နာတယ် စိတ်နာတာတောင် တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်ထိ သည်ခံတယ် သူ့ကြိမ် ကျ စိတ်နာပြီး တန်ပြန်တတ်တယ် နာတာ သူတို့တာ ပြီးပွားရေး ဆုတ်ယုတ်သွားတာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ အပျော် ခိုးချက်စားကြတာ ဆိုတော့ တီးကလဲ ပျော်စရာ ပြက်စရာ ဖြစ်အောင်သာ လုပ်တာပါ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဒီလူတွေ လူကြားထဲ ရောက်မှ သူတို့ဖင်က ကြက်တွန်သံ ထွက်နေတော့ ရယ်စရာကြီးပေါ့၊ တီး ကြက် ခိုးစားတဲ့လူဆိုတာ သိသွားတာ ပေါ့၊ တီးပညာ့ထဲမှာ ဒီထက် ထူးခြား တာတွေ လုပ်စရာရှိသေးရင် လုပ်ပြ ပါချာ’

‘အေး... ထူးဆန်းတာ တွေချင်ရင် ငါ့မြေတွေ နောက်နေ့လာရင် အုန်းသီး တစ်လုံး၊ ငှက်ပျောနှစ်ဖီ၊ ကွမ်းယာ တစ်ယာ၊ ဆေးမထည့်နဲ့ ယူခဲ့၊ ငှက် ပျောလဲ နှစ်ဖီးပဲ၊ ငါ့မြေတွေအိမ်က မယူခဲ့ပါနဲ့၊ တီးအိမ်က ယူခဲ့။ တီးသား တွေကိုပြော၊ နတ်တင်ဖို့ဆိုရင် သူတို့ လုပ်တတ်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ တီးတီး’
နောက်တစ်နေ့နက်တွင် သူငယ် ချင်းတစ်စု အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီးကို

ထမ်း၊ ကွမ်းယာပါ သယ်ပြီး တီးဖား တူးလူးတံသို့ ရောက်သွားသည်။ တီးဖားတူးလူးက ရောက်ရောက်ချင်း ကရင်စကားဖြင့် နှုတ်မှ ရွတ်ပြီး နတ် တင်ပါသည်။ ရွတ်ဆိုပြီး အတန်ကြာ မှ...

‘ကဲ...ငါ့မြေးတွေ လင့်စင်ပေါ်တက် နေကြ၊ မလှုပ်ကြနဲ့၊ ကြည့်နေ တော် တော်ကြာတော့ လာလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောသဖြင့် သူငယ်ချင်းတစ်စု ဆယ်တောင်ခန့်ဖြင့်သည် လင့်စင်ပေါ် သို့ တက်နေလိုက်ပါသည်။

အားလုံးငြိမ်နေပြီး ဘာမြင်မှမှာလဲ ဟု ဘာလာမှာလဲ စဉ်းစားရင်း တဲ အပြင် လယ်ကွင်းပြင်ကို ကြည့်နေကြ ပါသည်။ မကြာပါ လယ်ကွင်းပြင်ရှိ ရေများ တဖွားဖွားနှင့် သတ္တဝါ တစ်ကောင် ပြေးလာသည်ကို မြင်နေရ ပါသည်။

အဝေးမြင်ကွင်းက မသဲကွဲပါ။ နီး

လာသောအခါမှ ကျားတစ်ကောင်မှန်း သိလာရပါသည်။ ကျားသည် ကန်တော့ပွဲရှိရာ တဲဆီသို့ တန်းတန်း မတ်မတ် ဝင်သွားပါသည်။ တီးဖားတူး လူးက လှောင်ထားသည့် ကြက်သုံး၊ လေးကောင်ကို လွှတ်ကျွေးနေသည်ကို မြင်ရပါသည်။

ကြက် သုံး၊ လေးကောင်ကုန်မှ တီးဖားတူးလူးက ကရင်စကားဖြင့် မည်သို့ ရွတ်လေသည်မသိ ကျားကြီး က လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ပြေးသွားပါ သည်။ မပြန်ခင် လင့်စင်ပေါ်သို့ မော့ ကြည့်သွားပါသေးသည်။

ကျားပြန်သွားပြီး အတန်ကြာမှ တီးဖားတူးလူးက ငါ့မြေးတွေ ဆင်းခဲ့ တော့ ခေါ်၍ ဆင်းလာရသော်လည်း လင့်စင်ကို မော့ကြည့်သွားသည့် ကျားကြီး၏ပါးစပ်ကို ယနေ့တိုင် မြင် ယောင်နေမိပါသေးသည်။

စာရေးသူနှင့်အတူ ကရင်ဂမ္ဘီရ

ကျားကြီးကို မြင်ရသူများမှာ အေးလှိုင် (ကျောက်တံခါးမြို့နယ်၊ ပဲခူးယံကုန်း မြို့အနီး၊ ခင်ကြီးရွာတွင် ကျောင်း အုပ်ဆရာလုပ်ခဲ့ပြီး ခင်ကြီးစံပြစိုက် ခင်းကြောင့် စစ်အစိုးရလက်ထက် တွင် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ လေ့လာရေး သွားရောက်ခဲ့ရအောင် ကံကောင်းခဲ့ သော်လည်း ကံဆိုးရွာဖြင့်ပင် ခင်ကြီး ရွာတွင် ကွယ်လွန်သွားရှာပါသည်။)

မာယားမှာ စာရေးသူတို့ရွာ နွားရေ ချောင်းတွင် လက်ရှိနေထိုင်ပါသည်။ ပေါက်ဖီ(ခ)ကျော်ဦးမှာ စာရေးသူနှင့် အတူ စစ်တပ်ထဲဝင်ခဲ့ရာမှ ဗိုလ်မှူး ကျော်ဦး(ငြိမ်း)အဖြစ် အေးသိဒ္ဓိလမ်း၊ အင်းစိန်ရွာမ အင်းစိန်မြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို တင်ပြအပ်ပါသည်။

စောထေဦးတိုး
(ကျောက်တံခါး)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထီဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထီဂဏန်းတွဲများ အား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက်ဖော်ပြ အပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၃၄၂
ဇူလိုင်လ	+ ၇
ခုနှစ်	၂၀၁၇
	၂၃၆၆ = ၁၇ = ၈

အကြိမ်, လ, ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက “စ” ဂဏန်း ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၃, ၅, ၇, ၈ ဂဏန်း မှားများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့်

၃, ၅, ၇, ၈ ဂဏန်းများပင် ထိပ်ဆုံးဂဏန်းများ အဖြစ် ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၃...၃	၅...၃	၇...၃	၈...၃
၃...၅	၅...၅	၇...၅	၈...၅
၃...၇	၅...၇	၇...၇	၈...၇
၃...၈	၅...၈	၇...၈	၈...၈

မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၅, ၇, ၈ ဂဏန်းများများ ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်းပေါ်ဘဲ “လ” ဂဏန်း နှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၇ + ၂ + ၀ + ၁ + ၇) = ၁၇ = ၈ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “စ” ဂဏန်းမှာ ပို၍ အားကောင်း ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ...

စ... ဆုံး

၃... ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၈

၅... ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၃

၇... ၇၊ ၈၊ ၃၊ ၅

၈... ၈၊ ၃၊ ၅၊ ၇

ဤလတွင် မုဒ္ဒဟူးသားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ ရှေ့တွင် သစ်သီး (၃)မျိုး ကပ်လှူပြီး သမ္မုဒ္ဒေါဟာတော်ကြီး ကို မိမိသက်စေ့ ပူဇော်ပြီး အဓိဋ္ဌာန် (၅)ရက် ဝင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအဓိဋ္ဌာန် ဦးပါက နီးစပ်ရာ သက်ကြီး ရွယ်အို(၃)ဦးအား ဆေးဝါးအာဟာရ တတ် နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း

◆၃၅၅၈၅၅ ◆၈၃၇၈၇၈ ◆၇၃၅၈၇၅

ထိက် ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက်(သုတေသီ)

အင်ကြွယ်ပင် အပြန်လမ်း

၀၆
(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

သည်မဟုတ်။
ရှေးအထက်ထက် သီလ၊သမာဓိ
ပညာ၊သိက္ခာ မြန်မာ့ကြောပည့် ထော
ထက်ကြီးများ လက်ထက်တွင် ပုတီးတံ
များ ရှိနေသည်ကို ဓာတ်ပုံများတွင်
အထင်အရှား မြင်နေရသည်။

သည်သို့သော အကြောင်းပေါင်း
များစွာဖြင့် မထွေးနိုင် မအန်နိုင် ဖြစ်နေ
ခဲ့ရသည်မှာ အသက်ပင် (၄၀)ကျော်ခဲ့
ရပေပြီ။

သည်။

၂၀၁၃

[၂]

‘ဘုရားရှင်လက်ထက်က
ပုတီးရှိလို့လား’

ပိတ်ဖြူစကို ပွတ်နေခဲ့
ရသည့် အဖြစ်တော့

ရှိနေသည်။ ပုတီးစေ့ ပုတီးကုံး

ဟူ၍တော့ မကြားခဲ့မိ။ ယခု ပုတီးစေ့
ပုတီးကုံး ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း
စက်တော်အောက်မှာ ခိုလှုံသည်ပဲ
မဟုတ်ပါလား။

‘ပုတီးစိပ်လို့ နိဗ္ဗာန်မောက်ဘူး’

ပုတီးကုံး အသုံးပြု၍ သမထနယ်မှ
လွန်မြောက်ကာ ဝိပဿနာနယ်၌
တည်နေသည့် ဆရာသမားမှ နည်း
လမ်းပြလျှင် ဝိပဿနာနယ်သို့ ရောက်
နိုင်နေသည်။ သမထနှင့် ဝိပဿနာ
သည် တစ်ဆံခြည်မျှင်မျှင် ကွာဟ

[၀]

ထဲနက်ကျယ်ဝန်းသော သမုဒ္ဒရာ
ပြင်မှ လွတ်မြောက်နိုင်ရန် ကြိုးစား
ကူးခပ်နေရသည်။ ထိုအထဲတွင်
လှိုင်းအသွယ်သွယ်တို့၏ ရိုက်ပုတ်မှုကို
ခံနေရပြန်သည်။ အချို့လှိုင်းလုံးများ၏
ရိုက်ပုတ်မှုက သမုဒ္ဒရာကြမ်းပြင်အထိ
ပြုတ်ကျသွားစေနိုင်လောက်သည်။
သို့သော်...

ထိုလှိုင်းလုံးများကိုယှဉ်ပင် ရေ
အပြင်၌ ငုပ်လျှိုးကွယ်ပျောက်နေရပြန်

၂၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပုတီးကို လက်မလွှတ်နိုင်သည့်
နည်းတူ ကျေးဇူးရှင် တော့ဆရာတော်
ကြီးထံ နည်းခံ၍ ဝိပဿနာတရားစာ
ပတ်များတွင် ဝင်ရောက်အားထုတ်နေ
ဖြစ်သည်။ ရံဖန်ရံခါ ဒုလ္လဘရဟန်း
အဖြစ်လည်း ဆရာတော်ကြီးအရိပ်မှာ
နားခိုအားထုတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးအရိပ် ခိုမိနေပြီဖြစ်
၍ ပုတီးကိုစွဲကို တစ်နေ့ယုတ် တစ်နေ့
လျှောက်တင် အမြေထုတ်ကြည့်နေ
ကြစည်နေမိတော့သည်။

[၃]

ဧည့်ခန်းကာလ...

ရွက်ဟောင်းများ ကြွေကျ မြေချနေ
ရသည်။ ကြည့်လေရာရာ၌ အစိုဓာတ်
ပြိုင်းနှင့် သစ်ပင်သစ်ကိုင်းများ
ဘဝင်နုလုံးကို ညှိုးလျှော့နေသည်။
သို့သော် အင်ကြွင်းပင်ကျောင်း

www.burmeseclassic.com

တိုက်အတွင်းရှိ သစ်ပင်များကမူ အချိန်အခါ မဟုတ်ဘဲ ပွင့်နေ ဝေနေ သည်။ ထိုသည့် အမိပွယ်ကို လူတို့ နားမလည်ခဲ့ကြ။ နားမလည်မှုကြောင့် ပင် လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရမှုဒဏ်ကို ရုတ်ခြည်း ခံစားခဲ့ရတော့သည်။

‘ဆရာတော်ကြီး ကြွလာအားယ့်’

နွေဦးကာလ ပူလောင် နှုတ်က အဆ များစွာ ပူလောင်ပြီး အဖန်ဖန် တလဲလဲ ဖြစ်နေရသည့် အပူမီးကို ငြိမ်းသတ်နိုင် ကြစေရန် တရာရေအေး တိုက်ကျွေး မည့် ဝေဘူဆရာတော်ကြီးက ဇာတိ အင်ကြင်းပင်ရွာကလေးသို့ နေအပူကို အန်တုကာ ကြွရောက်လာပေတော့ မည်။

ငယ်ကလင် ကျွမ်းခဲ့ပြီး မတတ်သာ၍ ခပ်ကွာကွာနေရသည့် ငယ်ကျွမ်းအရှင် ကို ခင်ဦး၊ နွယ်၊ အင်ကြင်းပင် ရွာသူ ရွာသားတို့က အုတ်အော်စည်တီး ကြိုဆိုကြရန် စီမံကြတော့သည်။

သို့သော်...

ဆရာအရှင်၏ ရင်ထဲမှ အကြံကို သူတို့မသိကြ။

ကြွရောက်သီတင်းသုံးသည့် ထို ကာလ မကြာမတင်မှပင် ဆရာတော် ကြီး ခန္ဓာဝန် ချခဲ့လေသည်တကား။

[၄]

ပူဆွေးမှု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သတိရမှု များနှင့်အတူ ဆရာတော် ရုပ်ကလာပ် ကို ကျွန်တော် ဦးခိုက်လိုက်မိသည်။ ယောက်ျားရင့်မာကြီးတန်မဲ့ မျက်ရည် သွယ်သွယ် ကျခဲ့ရသည်။

တစ်ဖန် မျက်ရည်များကြားမှ မကြာသေးသည့် ဆရာတော်ကြီး၏ ရွှေဘိုကာလ ပုံရိပ်များက လှုပ်ရှားခဲ့ ပြန်သည်။

အလှည့်ကျအဖြစ် ရွှေဘိုသို့ ဆရာ တော်ကြီး လာရောက်သီတင်းသုံးခဲ့

သည်။ ပြီးလျှင် အင်ကြင်းပင်ရွာ၌ သီတင်းသုံးမည့်အလှည့် ဖြစ်သည်။

ရွှေဘိုသား တပည့်ကြီးများဖြစ်သည့် ကျွန်တော် (ဦးသောင်း-ဆန်စက် လှိုင်ငန်းရှင်များအသင်း၊ ကချင်ပြည်နယ်)၊ ဦးသိန်းဝင်း(နောင်အခါ ဟံဟိုး- မန္တလေးခရီးစဉ်တွင် ဒါကိုတာလေယာဉ် ပျက်ကျရာ၌ မသေမပျောက် တစ်ဦး တည်းကျန်ရစ်သူ)၊ ဦးကိုကြီး(ပြည်နယ် ဦးစီးမှူး-ငြိမ်း)တို့အဖွဲ့ ဆရာတော် အနားမှာ တစ်ဖဝါးမရွာ ချဉ်းကပ်နေ ကြသည်။

ယခုကဲ့သို့ အေးအေးဆေးဆေး သီတင်းသုံးနေသည့် ကာလသည် ကျွန်တော်အတွက် အချိန်ပေးရာ ရောက်နေသည်။ ကျွန်တော်ရင်ထဲ မထွေးနိုင် မအန်နိုင် ဖြစ်နေသည့် ပုတီးစိပ်ခြင်းကိစ္စကို လျှောက်တင်ရ ပေတော့မည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်တို့အုပ်စု ဆရာ တော်အနီး ရှိနေစဉ်...

‘ပေးစမ်း’

ဆရာတော်ကြီး လက်ကမ်းတော်မူ သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမည် မှန်းမသိ၊ ဘကြီးဝမ်း(ဦးဘဝမ်း- ဆီစက်)က တိုက်ပုံအင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ပုတီးကုံးကို ထုတ်ကပ်သည်။

အားလုံးသည် အလိုအလျောက် သား ဖြစ်နေ၍ ကျီးကြည့်ကြောင်ကြည့် နှင့် ယောင်တတ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

‘ပုတီးဆိုတာ ဒီလိုပဲပုံရယ်ဗျ’

ဦးဘဝမ်း ဆက်ကပ်လာသည့် ပုတီး ကုံးကို ဆရာတော်ကြီး စိပ်နေတော့ သည်။ ပရိသတ်များက တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်မိကြ။

‘ဂဲ...ရှေ့ ဦးသောင်း စိပ်ရော် ဒီအတိုင်း ခို’

ကျွန်တော် မှင်တက်မိသွားသည်။

ပြီးမှ ချီးမြှင့်သည်ဟု ပုတီးကုံးကို စွန့်ခံလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော် နှစ်ပေါင်းများစွာ မထွေးနိုင် မအန်နိုင် ဖြစ်ရသည့် ပုတီး ကိစ္စက ကျွန်တော် မလျှောက်မတင်မီ ကပင် ပြီးပြတ်သွားခဲ့ရသည်။ ဆရာ တော်၏ သိနိုင်စွမ်းအတွက် ဝမ်းသာ ပီတိဖြစ်ရမှုနှင့်အတူ အကြိမ်ကြိမ် ဦးချ လိုက်မိတော့သည်။

[၅]

အနေနီး တပည့်ဖြစ်၍ ဆရာတော် ထံမှ ရရှိသည့် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရမှု များက မရေမတွက်နိုင်။ သို့သော် ပုတီး ကိစ္စမှာ ကျွန်တော်ဘဝတစ်လျှောက် ငြိပါလာသည့် ပြဿနာဖြစ်နေ၍ မမေ့ နိုင်သောပီတိ ဖြစ်သွားရသည်။

ယခုနှစ် ရွှေဘိုသို့ ကြွရောက်လာ ခြင်းမှာ ကျွန်တော်စိတ်ဝေဒနာကို ရှင်းပေးချင်၍ဟုပင် ထင်မှတ်သွားခဲ့ရ သည်။

ဒါသည်ပင် ကျွန်တော်အတွက် ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်သည့် နောက်ဆုံးအမှတ်တရ ဖြစ်သွားသည်။ သံသယကို ချေဖျက်ပေးသည့် အဖြစ်ရပ် က ဆရာဂုဏ်ကျေးဇူးကို မှတ်မှတ် ထင်ထင် ဖြစ်နေစေခဲ့သည်။

ခန္ဓာဝန် ချသွားခြင်းက ယခု တစ်ခေါက် ကြွရောက်လာသည့် အကြံ ကို အင်ကြင်းပင်ရွာသားတို့ အထင် အရှား သိသွားရသကဲ့သို့ ကျွန်တော် အတွက်လည်း သံသယ ကျေပျက်မှု မှတ်တမ်း ထင်ပေါ်လာခဲ့ရတော့သည်။

အင်ကြင်းပင်၏သခင် ဝေဘူအရှင် ကို လွမ်းဆွတ်လိုက်ပါတိတော့သည်။

|| ဝမ်း(ဝက်ပုတော့သိုလ်) ||

၇ = = = = = ၇

ဘုရားရယ်သူလေးလေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင်
ကဏ္ဍပေါင်းစုံ ပါဝင်သည့်
အတွက် မိမိနှင့်
အသုံးဝင်မည့်၊
အသုံးလိုမည့်ကိစ္စကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ
အလွယ်တကူပင်
ထုတ်ယူ
အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။
အခြားသူများ
လည်း ထို့အတူပင်
လိုအပ်သောကဏ္ဍ
များနှင့် အသုံးတည့်
လှသောကြောင့်
ကျေးဇူးတင်ပါသည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ဆိုသော ပြန်ကြား
လွှာလေးများကို
မကြာမကြာ ဖတ်ရပါ
သည်။

ထို့ကြောင့်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းကြီးကို ဝယ်နိုင်သောလတွင်
ဝယ်ယူ၍ သိမ်းဆည်းထားသလို မဝယ်
နိုင်သော လများတွင် အငှားဆိုင်မှ
ငှားဖတ်ကာ မှတ်သားသင့်သည်များကို
မှတ်စုစာအုပ်တွင် ကူးယူထားရပါ
သည်။

ကျွန်တော်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးလှသော
ဘူမိဗေဒလေ့လာရေးတွင် ဓာတ်
သတ္တု ရှာဖွေရေးဦးစီးဌာန ဝန်ထမ်း
(ငြိမ်း)၏ဇနီး အမိုးဆိုလျှင် သူ့အိမ်
တွင် လက်သမားဆရာများအား အိမ်

၂၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခက်ပုံ
မောင်မောင်စား

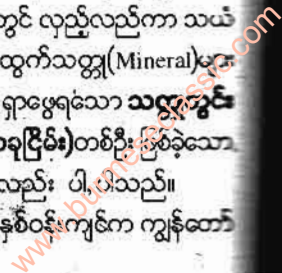

နှင့်ပတ်သက်သော လုပ်စရာများ
စေခိုင်းသည့်အခါတွင် လက်သမား
ဆရာများ၏ အာဘော်အတိုင်း
လက်မခံဘဲ...

‘နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက ဘယ်လို
ဆိုထားတယ်၊ အဲဒီအတိုင်း လုပ်ပါ’
ဟုပင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို
ကိုးကားမူငြိမ်း(Reference) လုပ်သည်
အထိပင် ယုံကြည်ကိုးစားပါသည်။
ထိုကဲ့သို့ စုံလင်လှသော ကဏ္ဍများ
ထဲမှ “ဖြစ်ရပ်မှန်ရောင်ခြည်” ကဏ္ဍမှ

ကိုယ်တွေ့
ပရလောကသားများ
အကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားဆုံး
ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်
ကိုယ်တိုင်လည်း အတော်များများ
တွေ့ဖူးကြုံဖူးသလို အခြားသူများ
ကြုံတွေ့သည်ကိုလည်း သိလို၊ဖတ်လို
ပါသည်။

ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ဖူးရသည်မှာ
လည်း မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ တော
တောင်များတွင် လှည့်လည်ကာ သမံ
ဇာတ တွင်းထွက်သတ္တု(Mineral)များ
ကို လေ့လာ ရှာဖွေရသော **သတ္တုတွင်း**
ဝန်ထမ်း(ယခုငြိမ်း)တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သော
အကြောင်းလည်း ပါ၊ ပါသည်။
၁၉၆၃ ခုနှစ်ဝန်းကျင်က ကျွန်တော်

သည် ဘူမိဗေဒလေ့လာရေးနှင့် ဓာတ် သတ္တု ရှာဖွေရေးဦးစီးဌာနရှိ ဘူမိရူပ ဗေဒ(Geophysic Section) ဌာနစိတ် တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာသူ ဖြစ်ပေ ရာ အဝီစိ စက်ရေတွင်းများ တူးဖော် နိုင်ရန် လိုအပ်သော "Geophysical Investigation Data" များ ရရှိရန် ရမည်းသင်းမြို့နယ် ဒေရွှေခြမ်းသို့ အဖွဲ့လိုက် ခရီးထွက်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘူမိရူပဗေဒ ကွင်း ဆင်းအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သောသူများမှာ ကိုပွင့်လန်း (အမျိုးသား စာပေဆရာ) ကိုစိုးမြင့်၊ ကိုကျော်စံနှင့် ကျွန်တော် (ဓာတ်ပုံမောင်မောင်အေး)တို့ ဖြစ်ပါ သည်။

ပထမဦးစွာ ရမည်းသင်းမြို့ အရှေ့ မြောက်ဘက်တွင် ရှိသော သိမ်ကုန်းရွာ ကြီးတွင် စခန်းချကာ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကြက်လျှာ၊ ပျဉ်ပြား၊ မာလီကုန်းကျေး ရွာ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် (Resistivity Meter) ခေါ်သော ဘူမိရူပဗေဒဆိုင်ရာ စက်နှစ်လုံးဖြင့် နှစ်ဖွဲ့ခွဲကာ တိုင်းတာ မှုများ ပြုလုပ်ကြရပါသည်။

နောက်တစ်လခန့် ကြာသောအခါ ကိုပွင့်လန်းနှင့် ကျွန်တော်က သိမ်ကုန်း နှင့် (၅)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော ရေဦး ရွာသို့ သီးခြားခွဲထွက်ကာ တိုင်းတာမှု များ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် ရေဦးရွာ မြောက်ဘက်ရှိ ယာခင်းဟောင်းတစ်ခု တွင် ရွက်ထည်တံဖြူသုံးလုံးဖြင့် စခန်း ချထားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘူမိရူပဗေဒအဖွဲ့ စခန်းထောင့်ဘက်တွင် တူးမြောင်း တစ်ခု ရှိပါသည်။ အဆိုပါ တူးမြောင်း သည် ရှမ်းရိုးမတွင် ချောင်းဖျားခံကာ ခေဦးရွာ မြောက်ဘက်နားမှ စီးဆင်း၍ ရမည်းသင်းမြို့ဦးမှ ကျီးနီကန်ကြီး

အတွင်း စီးဝင်ပါသည်။ တူးမြောင်း ပေါင်ပေါ်တွင် ကျစ်ကားတစ်စီး မောင်း နိုင်သောလမ်း ရှိပါသည်။

ရေတသွင်သွင် စီးဆင်းနေသော အောက်ခြေသဲမြေတွင် ရွှေရောင် တောက်ပနေသော အချပ်အလွှာလေး များပါ မျောပါနေသဖြင့် ကျင်ယူကာ စစ်ဆေးကြည့်ရာ ရွှေမဟုတ်ဘဲ(Pyrite) ခေါ် ဗဟန်းတွင်းထွက်များ ဖြစ်နေ သည်ကို သိရပါသည်။

ယာခင်းကျေးအခြား ထွက်သော ဆိုဗီယက်ကျောက် သံထုတ်ကြောင်း သိရ ဖြစ်သည်။ ဝဠီဗုဒ္ဓ ဖန်ဆောင်ရာ ဦးစော က ဤဗဟန်းများကို အဆိုတ်ထွက်များ လာယူကြောင်း ဖြောင့်မတ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘူမိရူပဗေဒတိုင်းတာ ရေးလုပ်ငန်းတွင် အလုပ်သမားများ အဖြစ် ရေဦးရွာမှပင် ငှားရရာ ဦးစာနှင့် ဦးမှုံတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် အပါ အဝင် ဖြစ်ပါသည်။

နေ့ဘက်တွင် အလုပ်ဆင်းပြီး ည ဘက် အနားယူသောအချိန်တွင်လည်း ဦးစာတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့တွေ့ ပျင်းနေမည် စိုး၍ လာရောက် လည်ပတ်ရင်း သူတို့ ကိုယ် တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ ပြောပြလေ့ ရှိပါ သည်။

ဦးစာက ရေဦးရွာတွင် ပန်းပဲဆရာ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါက တူမီးသေနတ် တစ်လက်ဖြင့် တောပစ်ထွက်ရာ တော ဝက်တစ်ကောင်နှင့် တွေ့သည်။ အသင့် ယမ်းထောင်းပြီးသော တူမီးဖြင့် အကျ အနချိန်၍ ပစ်လိုက်ရာ မောင်းရိုက်သံ "ချောက်" ဟု မြည်ပြီး မီးမကူး၍ ကျည်က မထွက်ဘဲရှိရာ တူမီးမောင်း ရိုက်သံကြားသော တောဝက်က တစ်ရိုက်ထိုးပြေးပြီး ဦးစာကို ပက်လိုက် ရာ ဦးစာလည်း ခါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကို လျှပ်တစ်ပြက် ဆွဲထုတ်ပြီး လက်

တစ်ဖက်မှ ပြေးလာပြီး ပက်လိုက်သော တောဝက်၏ နားရွက်တစ်ဖက် ဆွဲကာ ဓားမြှောင်ဖြင့် ထိုးလိုက်သည်။

တောဝက်လည်းသေ ဦးစာ၏ လက်မောင်းတစ်ဖက်လည်း ဝက်ပက် သည့် ဒဏ်ရာက ငါးလက်မ အရှည် လောက် ဟက်တက်ကွဲသွားသည်။

ဦးစာကလည်း ပြောရင်း သူ့လက်မှ ဝက်ပက်ထားသည့်ဒဏ်ရာ အမာရွတ် ကို ပြသည်။ မာကျော ထွားကျိုင်းသည့် ပန်းပဲဆရာဖြစ်လို့သာပေါ့။ သာမန်လူ သာဆိုပါက နေရာတွင် ပွဲချင်းပြီးပေ မည်။

* * *

ဦးစာ၏အစ်ကို ဦးမှုံ၏ ဖြစ်ရပ်က ဆန်းသည်။ "လူလာ။ ပရလောက သားလာ။" ဟု ဆိုရမည့် ဖြစ်ရပ်ပါ။

'ကျွန်တော်အဖြစ်ကတော့ ဒီလို ဆရာတို့ရေ'

ဆိုပြီး ဦးမှုံက ပြောပြပါသည်။

'ကျွန်တော်တို့ရွာနဲ့ လေးမိုင်လောက် ဝေးတဲ့ ညောင်အိုင်ရွာမှာ ဘုန်းကြီးပုံပွဲ ရှိလို့ သွားကြတယ်။ ဇာတ်ပွဲလဲ ပါတော့ လာကြတဲ့လူတွေလဲ များလိုက်တာ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း ငါးယောက်လဲ အတူတူ ပွဲကြည့်ကြ တယ်။

ဒါနဲ့ ရှေ့ပိုင်းပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ တစ်သိုက်လဲ ပွဲဈေးတန်း ထွက်ပြီး ဘူးသီးကြော် စားကြတယ်။ ဘူးသီး ကြော်စားပြီးလို့ ပွဲခင်းထဲ ပြန်ဝင်ကြ မယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်လဲ အိပ်ချင်နေ တာကြောင့်...

'ငါ ပြန်ညှိချင်တာဘုရား၊ ဇန့်မှာ သွား အိပ်ပေး ဖမ်းတို့ပဲ သွားကြတော့'

လို့ ပြောပြီး ပွဲအတွက် ဦးစာက မောင်းပေးထားတဲ့ ဇရပ်ပေါ် တက်အိပ် နေတယ်။ အိပ်လို့ မပျော်တပျော်

လောက်ရှိတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျော
ဘက်က တစ်ယောက်ယောက် မိုးပြီး
အိပ်နေတာကို သိလိုက်ရတယ်။
ပေါင်ဒါနဲ့လား၊ သနပ်ခါးနဲ့လား မသိတဲ့
အမွှေးနံ့ကလဲ သင်းပျံ့လို့ နေတယ်။
ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ချက်ချင်းပဲ ထ၊ ထိုင်
ပြီး ကျောဘက်ကို ကြည့်လိုက်မိတယ်။
မီးစက်က ထွန်းထားတဲ့ မီးရောင်နဲ့
တွေ့လိုက်ရတာက **ကောင်မလေး
တစ်ယောက် ဆရာရေ။**

ကျွန်တော် စောစောကရတဲ့ ပေါင်ဒါ
ရနံ့ဟာ ဒီကောင်မလေးထံကပဲ။
အသက်ကလဲ (၁၈)နှစ်လောက် ချော
ချောလှလှလေး။ လက်ကောက်၊
ကြယ်သီး၊ ရွှေဆွဲကြိုး၊ နားကပ် အပြည့်
အစုံနဲ့။ ကျွန်တော် ထိုင်တော့ သူလဲ
ထ၊ ထိုင်တယ်။ ကျွန်တော်လဲ
ကောင်မလေးကိုကြည့်ရင်း စဉ်းစားတယ်။

“ကောင်မလေးက ယေယေချောချော
လှလှ၊ ရွှေ လက်ဝတ်လက်စားတွေလဲ
အပြည့်။ သူ အိပ်ရင်အိပ်ရင် သူနဲ့ ရွယ်တူ
ကောင်လေးအနား အိပ်ရမှာ။ ဝါက အသက်
လေးဆယ်ကျော်ကြီး ငါ့အနား မအိပ်တန်ရာ’
အဲဒီလို စဉ်းစားပြီး ပြောလိုက်တယ်။
ဥစ္စာစောင့်မလေး ထင်လို့...”

‘ဟဲ့ ကလေးမ၊ နင်က ဘာကြောင့်
ငါ့အနား လာအိပ်နေတာလဲ’
ဆိုတော့...

‘ကျွန်မက ရှင်ခေါ် လိုက်ဖို့ပေါ့’
ဆိုတဲ့ အဖြေစကားကြောင့်
ကျွန်တော် ပိုပြီး စဉ်းစားစရာတွေ ဖြစ်
လာပါတယ်။

“ဒီမိန်းကလေးသာ လူသား
စစ်စစ်ဆိုရင် သူနဲ့ရွယ်တူ နောက်သာ
လိုက်ရမယ်။ ငါ့နောက် ဘယ်နည်းနဲ့မှ
မလိုက်တန်ရာ”

[အဲဒီအချိန်က ဦးမုံက အသက်
(၄၅)နှစ်ခန့် ရှိပြီဖြစ်ပါသည်။]

‘ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဥစ္စာစောင့်မလေး
များလားလို့ တွေးမိပြီး သူနဲ့ဝေးရာကို
ရှောက်ထွက်ဖို့ အကြံထုတ်ရင်း...

‘ဝါက နင့်ထက် အသက်ကြီးနေပြီပဲဟာ’
လို့ ပြောတော့လဲ...

‘အို အသက်က အကြောင်းမဟုတ်ဘူး
လိပ်ပြာလှဖို့က အဓိကပါ’

တဲ့လေ။ ကောင်မလေးက အဲဒီလို
ပြောလေ ကျွန်တော်လဲ သူ့လက်တွင်း
က ဘယ်လိုပြေးရင် ရမလဲ ဆိုတာ
အကြံထုတ်ရလေပဲပဲ ဆရာရယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ အကြံထုတ်ပြန်ပါတယ်။

‘အေး ဟုတ်ပါပြီ ဝါက ဆေးလိပ်ယောက်
ရ ယနေ့ဆိုတဲ့သူ၊ ငါ့ပွဲစားတန်ဖိုးမှာ ဆေးလိပ်
သွားထယ်ဦးမယ်’

ဆိုပြန်တော့ ကျွန်တော်အကြံ
မအောင်မြင်ပြန်ပါဘူး။ ကောင်မလေး
က...

‘ဒါလေးများ ရော ဒီမှာယူ’

ဆိုပြီး ရမည်းသင်းမှာ နာမည်ကြီးတဲ့
**ရွှေလမင်းဆေးပေါ့လီဝီ (၅၀)စည်း၊
တစ်စည်း** ထုတ်ပေးပါတယ်။ သူ့မှာ
လွယ်အိတ်တစ်လုံး လွယ်ထားတယ်။
လွယ်အိတ်ထဲက ထုတ်ပေးတာ။
ကျွန်တော်လဲ အကြံကုန် ဂဠုန်ဆား
ချက် ဆိုတာလိုပဲ နောက်ဆုံးတစ်ချက်

အဖြစ်...
‘အေး ဟုတ်ပါပြီ တို့နှစ်ယောက်တစ်နေရာ
ရာကို ထွက်ပြေးကြရင် ငိုယူဝယ်ချင်းတွေက
ဝါပျောက်လို့ လိုက်ရှာနေပယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ
မင်းနဲ့ငါ သွားကြပယ်အကြောင်းလေးတော့
သူတို့ကို ပြောခဲ့ပါရစေ’
ဆိုတော့ ကောင်မလေးလဲ စဉ်းစား
ပြီးမှ...

‘သွားပြောပြီးရင် ပြန်ပြန်ပြန်ခဲ့’
လို့ ဆိုပြီး ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။
ကျွန်တော်လဲ သူ့ပေးထားတဲ့ ဆေးလိပ်
စည်းကြီး ဝိုက်ရင်း “အေးပါ” လို့ ပြော
ပြီး သူ့ရှေ့က ခပ်တည်တည် ထွက်ခဲ့ပြီး
တော်တော်ဝေးမှ ပွဲအတွင်း အပြေး
သွားလို့ သူငယ်ချင်းတွေကို အကျိုး
အကြောင်းပြောတယ်။

သူငယ်ချင်းတွေလဲ “မဟုတ်နိုင်
တာကွာ” လို့ ပြောပြီး အားလုံးပဲ
ကောင်မလေးစောင့်နေခဲ့တဲ့ ဇရပ်ကို
လိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ဇရပ်ရောက်တော့
ဘာမှ မတွေ့ဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင်အနှံ့
ရှာကြည့်တော့လဲ အရိပ်အယောင်
တောင်မှ မတွေ့ရတော့ပါဘူး။
ကျွန်တော် လက်ထဲမှာတော့
ကောင်မလေး ပေးထားတဲ့ ရွှေလမင်း
ဆေးလိပ်(၅၀)စည်းကြီးက ရှိလျက်ပဲ
ထိုင်ဖြစ်ရပ်ကတော့ ကျွန်တော်
**ရမည်းသင်းမြို့ အရှေ့ခြမ်းမှာ ဘုခီ
ရူပဗေဒဆိုင်ရာ တိုင်းတာမှုများ
ဆောင်ရွက်စဉ်က ရေဦးရွာမှ ဦးမုံ
ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ပြောပြချက်
ကို တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။**

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ဆောင်ရွက်
ပရလောကသားများအကြောင်း ဆက်
လက် ဖော်ပြပါဦးမည်။

အင်္ဂါ

အိမ်တွင်းမှတ်

တကယ်ရှိလား

ဒီနေ့ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညလေး ကျွန်မတို့အမေက တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်း ဘုရားမီးပူဇော်ရာမှာ အနည်းဆုံး ဖယောင်းတိုင်(၁၀)တိုင် ပူဇော်ပါတယ်။

အိမ်စောင့်နတ်၊ ခြံစောင့်နတ်များ ကိုလဲ...

ပြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်ပြတ်ကြီး နတ်ပြည့်ပု ကြွလာပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် အသံတို မီးပူဇော်ရန် ဖယောင်းတိုင်များ လှူပါတယ် လို့ပြောပြီး အိမ်ဝရန်တာနဲ့ ခြံတွင် ဖယောင်းတိုင်ထွန်းခြင်း၊ မီးပုံးလေးများ ချိတ်ဆွဲခြင်းကို ပြုလုပ်ပါတယ်။

ဒီခလေးကလေးဟာ မြန်မာလူမျိုး ဘုရား၊ ချစ်စရာခလေးတစ်ခုလေး ဖြစ်ပါ

တယ်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို မီးပူဇော်ရလို့ ကုသိုလ်လဲရတယ်။ မီးထွန်းရလို့ မီးထွန်းပွဲတွေ လျှောက်လည်ရလို့ ပျော်လဲပျော်ပါတယ်။

နှစ်တိုင်း မီးပူဇော်ခြင်းနဲ့ မီးထွန်းတဲ့ အလုပ်ကို အမေနဲ့ မမကသာ လုပ်ပြီး ကျွန်မကတော့ မီးတွေ ထိန်လင်းနေရင် ပျော်တာကလွဲလို့ လုပ်တဲ့သူရှိတော့ မီးထွန်းတဲ့အလုပ်ကို မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။

အင်း ဒီနေ့ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညကတော့ အမေနဲ့မမ ရွာပြန်တာနဲ့ ဆုံနေတော့ ကျွန်မပဲ လူတတ်လုပ်ရတာပေါ့။ ပထမဆုံး ဘုရားခန်းမှာ ဖယောင်းတိုင်(၁၀)တိုင် ပူဇော်တယ်။

သောကံတော်ရေ ကပ်ခြင်း၊ ပန်းကပ်ခြင်းတွေ ပြုလုပ်တယ်။

ပြီးတော့မှ အိမ်တွင်းနတ် အပါအဝင် ရိုးရာနတ်များကို "ဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးကို မီးပူဇော်ရန် ကျွန်ုပ်မှ အသင်တို့အား ဖယောင်းတိုင်များ လှူပါတယ်" ပြောပြီး သူ့နေရာနဲ့သူ ဖယောင်းတိုင်တွေ ထွန်းပါတယ်။

နောက် အိမ်စောင့်နတ်၊ ခြံစောင့်နတ်များကိုလဲ...

'ဘုရားကိုယ်တော်ပြတ်ကြီးကို မီးပူဇော်ရန်

www.burmeseclassic.com

ဖောင်းတိုင်းပျား လှူပီတယ်
လို့ ပြောပြီး အိမ်ရှေ့နဲ့ခြံဝမှာ
ဖောင်းတိုင်းထွန်းခြင်း၊ မီးပုံးကလေး
များ ချိတ်ဆွဲခြင်း ပြုလုပ်ပါတယ်။

ဘုရားခန်းနဲ့တကွ တစ်အိမ်လုံး
မီးတွေ ထိန်လင်းနေတာ မြင်ရတော့
ကျွန်မ ပျော်လဲပျော် ကြည်နူးမှုလဲ
ဖြစ်တယ်။

ကျွန်မ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား
ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊
အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပူဇော်ခြင်း၊
ပုတီးစိပ်ခြင်းများ ပြုလုပ်တယ်။

ဘုရားပူဇော်ခြင်း အလုပ်များပြီး
တော့ ည(၁၁)နာရီထိုးနေပြီ။ စာဖတ်
မယ် စိတ်ကူးပြီး မဖတ်ဖြစ်တော့ဘဲ
အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒုက္ခက အဲဒီတော့မှ စတာလို့
ပြောရမယ်။ အိပ်မလို့ မျက်စိမှိတ်လိုက်
တာနဲ့ သျှောင်တစောင်းနဲ့ အကျီပလာ
လူတစ်ယောက် ခါးလယ်လောက်ထိ
မီးညွှန်တွေကြားထဲမှာ ဦးခေါင်း

ဘယ်ညာငိုက်လိုက်၊ အရှေ့ကျလိုက်
နဲ့ ဖြစ်နေတာ မြင်ရတယ်။

ကျွန်မ ဘာမှန်းလဲမသိ၊ ဘယ်လို
လုပ်ရမှန်းလဲမသိ ဖြစ်နေပါတယ်။
ကြာတော့ မျက်စိမမှိတ်ရဲဘူး။ ထထိုင်
နေရတဲ့အဖြစ်ရောက်တယ်။ ကျန်တဲ့
အိမ်သားတွေကိုလဲ မနိုးချင်ဘူး။
ကြောက်စိတ်လဲ နည်းနည်းဝင်လာ
တယ်။

ဒါနဲ့ မထူးဘူး ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်တော့
လို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ပြီး ဘုရားရှိခိုးတယ်။
ပြီးတော့ မျက်စိမှိတ်ပြီး အာရုံမှာ မြင်
နေရတဲ့ လူတစ်ယောက် မီးမြှိုက်ခံနေရ
တဲ့ပုံစံကို စူးစိုက်ပြီး...

‘ကျွန်းဟပါစေ ချမ်းသာပါစေ နှလုံးစိတ်ဝမ်း
အေးချမ်းပါစေ’

လို့ မေတ္တာပို့တယ်။
မေတ္တာပို့တာ နာရီဝက်လောက်
ကြာတော့ အာရုံထဲမှာ လူတစ်ယောက်
မီးမြှိုက်ခံရတဲ့ပုံစံ ပျောက်ပြီး အရပ်
ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း သျှောင်

တစောင်းနဲ့ ရှေးနန်းတွင်းသားတွေဝတ်
ပုံစံနဲ့ လူတစ်ယောက် ရယ်နေတာ
တွေ့တယ်။

ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ အလိုလို သိလိုက်
တယ်။ ဒါ အိမ်တွင်းနတ်ပဲ။ ဒါနဲ့ စိတ်
ထဲကနေ တောင်းပန်လိုက်တယ်။

‘ကျွန်မ မီးကြောက်မှန်း မယ်လို့ ဖောင်း
တိုင်းလှူပီတယ်’

လို့ ဖျတ်ခနဲ အာရုံမှာပေါ်ပြီး ပျောက်
သွားတယ်။ ကျွန်မလဲ အဲဒီတော့မှ
စိတ်ချမ်းသာစွာ အိပ်လို့ ရတော့တယ်။

ကျွန်မက အိမ်တွင်းနတ်တို့၊ ရိုးရာ
နတ်တို့ဆိုတာ မိမိုးဖလာ ပြုလုပ်နေကြ
တာ အိမ်တိုင်းစေတော့ နေမယ်လဲ
မထင်ဘူး။ ယုံကြည်မှုလဲ သိပ်မရှိခဲ့ဘူး။
ဒါပေမယ့် အခုတော့ မီးကြောက်တဲ့
အိမ်တွင်းနတ် တကယ်ရှိတယ်လို့ပဲ
ပြောရမလို့ ဖြစ်နေတယ်။

စာမျက်နှာ (၂၈၄)မှ အဆက်

အဝတ်စအပိုင်းလေး စလွယ်သိုင်း၍ နှုတ်ကလည်း ဘာတွေ
ရွတ်လာ နှန်းမသိ။

ကြေးစည်ကိုလက်တစ်ဖက်ကိုယ် ကျန်တစ်ဖက်က နွားလား
ဥသဘာ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီး တောင်လို့လူလို့ ကြီးနဲ့ဆွဲလာပြီး
ဘုရားစေတီကြီးရှေ့ ရောက်ရော့ ပုစေစံဒူးတုပ် ဦးသုံးကြိမ်ချ
ဘုရားဂုဏ်တော်များ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေတော့တယ်။

ဖိုးသူတော်နဲ့ ဝါလာတဲ့ နွားလားဥသဘာလဲ ခြေလေး
ချောင်း ဝပ်သွားပြီး “ဘွတ်...အွတ်...အဲ” သတ္တ သဘာဝ
အသံပြု၍ဘုရားစေတီကို ဦးတိုက်နေချိန် ခွေးအူသံများက
အမျှပေးဝေ သာဝုခေါ်ဆိုနေသယောင် ဖြစ်ပေတော့တယ်။

ဘုရားဝတ်ပြုပြီး ဖိုးသူတော်နဲ့ နွားလားဥသဘာတို့ ဘုရား
ဝင်းရဲ့ အနောက်ဘက် စေတီငယ်လေးရှိရာ တန်ဆောင်းပျက်
ထဲသို့ တိုးဝင် ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့တယ်။

ဝါဆိုလပြည့်ညရဲ့ လမင်းကြီးကလဲ ရောင်ဝါမပြတ် ထိန်မြို့
တိုင်း ထိန်ဝင်းနေပေတော့တယ်။

နံနက် အလင်းရောင် ရောက်ချိန် ဘုရားစေတီ ပုထိုးတော်
ရှေ့ မြေပြန့်လမ်းကလေးပေါ်ဝယ် မြေသားမွှေမှ ခပ်ဖွဖွလေး
ပေါ် ထင်ကျန်ရစ်သော ဖိုးသူတော်နဲ့ နွားလားဥသဘာတို့ရဲ့
ခြေရာတို့ကား ခပ်ရေရေသဏ္ဍာန်၊ မြင်တွေ့ရတယ်။

ဘုရားသာသနာပြု ဖိုးသူတော်နဲ့ နွားလားဥသဘာတို့ရဲ့
ဘုရားစေတီတော်ကြီးကို သာသနာအကျိုး ရွက်တင်ဆောင်၍
ကဏ္ဍိဆန်ဆန် စောင့်ရှောက်နေတယ်လို့ ထင်ရပါတော့တယ်။
မှတ်ချက် ။ အရိုးအိုးကြီး၊ ဘုရားတည်ရှိရာ (၈၁)လမ်း၊
(၈၂)လမ်း၊ (၃၃)လမ်းပေါ်ဝယ် တည်ထား ကိုးကွယ်ထားဦ
တယ်။

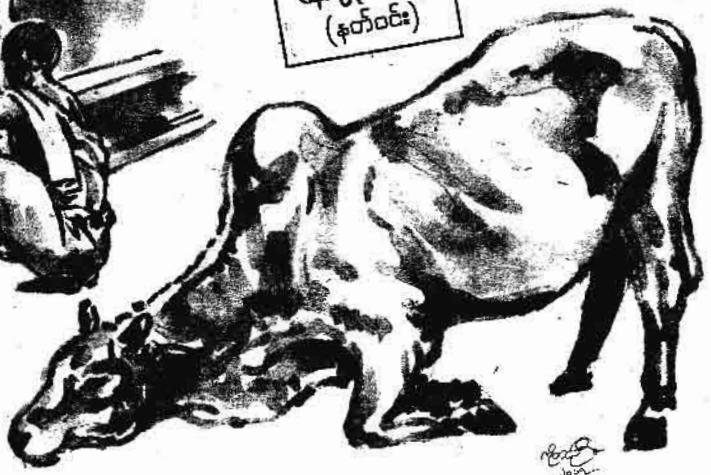
ယခုအခါ ၁၉၉၂ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း ဘုရားဂေါပတ
များနှင့် ရဟန်းရှင်လူပြည်သူအပေါင်းတိုင်းဝန်းပြီး လှူဒါန်း
ကုသိုလ်ပြုကြ၍ တည်ဆောက်ပြုပြင် အသစ်မွမ်းမံလှူ
သည့်မှာ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ အပြည့် ရှိနေပါတယ်။ (၃၀၁)

နေမျိုးအောင်(နတ်ဝင်း)

လပြည့်ညရဲ့ ကြေးတည့်သံ

နေမျိုးစောင့် (နတ်ဝင်း)

ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝ နံနက်ကျင်းချိန် အိပ်ရာမှ အမြန်ထ ဘုရားကျောင်းဝင်းထဲက ခရေပင်ကြီး အောက် အရောက်သွားရတာအမော။

'ဟေ့...ကြက်ခွေး မင်းက ဘယ်နကုံးလောက် ရပြီလဲ' 'သုံးကုံးစာတော့ ရပြီကွ'

'ဟင်... မိစ် နင်ကလဲ မျက်နှာ မသစ် သွားမတိုက် မျက်ဝတ်ဆန်တွေ နဲ့ ရွံစရာကြီး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကိုယ် စောင့်နတ် မကပ်ဘဲ ခလုတ်တိုက် မှောက်လျက် လဲ၊လဲနေတာ။ ပန်းလာ ကောက်တာကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်း လာ ကောက်မှပေါ့'

'ဟဲ့... ကောင်စုတ် နင်ကလဲ ဘာ ထူးလဲ၊ နေပိတ်လှောင်... ဘောင်းဘီ အပြဲ သေးနဲ့တထောင်းထောင်း နင်က မှ ပိုပြီး ညစ်ပတ်နံ့စော်နေတာ ကောင် စုတ်ရဲ့'

အရိုးအိုးကြီး ဘုရားကျောင်းဝင်းထဲ မနက်တိုင်း ခရေပင်အောက်က ကလေးငယ်တစ်စု အော်ဟစ်နောက်

ပြောင် ပန်းကောက်သံတွေ ဖြစ်ပေ တယ်။

'ဝုန်း...ဝုန်း...ဒုန်း...ဂျန်း...' 'ဟ...ဟ... မိစ်၊ ကြက်ခွေး ငလင်ဦး၊ စိုးဝဲနိုင်တို့ ပြေးဟေ့...ပြေး ဟေ့...ဟိုဘက်၊ ဒုန်းဒုန်းကြီး မော့ရုံ ထဲက ဖြည့်တာကွ။ ဒုန်းဒုန်းကြီးသရဲ သောင်းကျန်းနေတာကွ'

ကောက်လက်စ ခရေပွင့်လေးတွေ လွှတ်ချ ဖနောင့်နဲ့တင်ပါး တသား တည်းကျအောင် အိမ်အရောက် ပြေးခဲ့ ရတာ အမောပဲ။

နာမည်ကို "နေပိတ်လှောင်" လို့ ခေါ်တာက မိဘတွေ ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းသွားချိန်မှ လွဲ၍ အိမ်ရဲ့ထွက် ပေါက် ခြိတ်ခါး မှန်သမျှ အမြဲပိတ်ထား ပြီး ဘယ်ကလေးတွေနဲ့မှ ရောရော နောနော မကစားခိုင်းခဲ့လို့ နို့စို့ဖော် စို့ဖက် ငယ်ပေါင်းတွေ ဖေးထားသော

နာမည်ပြောင် ဖြစ်တယ်။

"ကြက်ခွေး" ကြတော့ ကျောင်းက ပြန်လာတိုင်း သူ့အကျင့်က မွေးထား တဲ့ ကြက်နဲ့ခွေး အိုးမည်းဆီစွတ် မည်းနေအောင်သုတ်၊ ခွေးကို တိုင်မှာ ကြိုးနဲ့ချည် ကြက်ဖကို ကိုင်ငဲ့ကတော့ တာပဲ။

တိုက်လို့ အားရပြီးရင် ဘိုးအေရဲ့ ရိုးရာပျက် ထိန်းသိမ်းလာတဲ့ ယမတာ ကြိမ်လုံးနဲ့ နေ့တိုင်း အဆော်ခံ အရိုက် ခံရ အမြဲ။

မနက်က ဖြစ်ပျက်သမျှ လူကြီးတွေ ကို ပြောပြတော့...

'ဟဲ့... နင်တို့ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း တစ္ဆေ့ သရဲ ကပ်ပါ လာမှဖြင့် အဖယ်လေး...မထွေးဝံ့စရာ၊ ဘုရားကျောင်းဝင်းထဲ မြောက်ဘက် စိန်ပန်းပင်အိုကြီးရယ်၊ တောင်ဘက် ခရေပင်အောက်က မော့ပျက်ကြီးမှာ

Jovan

www.burmeseclassic.com

မကျွတ်မလွတ်သေးတဲ့ သရဲ
သဘက်တွေ လူးလာခေါက်ပြန်
ပုန်းအောင်း ဖို့ခိုနေကြတယ်။
နင်တို့ ကလေးတွေ ကံနိမ့်ရင်
မိဘစကား နားမထောင်တဲ့
သူ တစ္ဆေသရဲ ခြောက်လှန့်
ကိုယ်ထင်ပြတာ
မြင်ရမယ်မှတ်'

လူကြီးသူမတွေတောင်
ညနေ နေဝင်အမှောင်ဖျိုးချိန်
ဘုရားကျောင်း ဝင်းထဲလမ်းက
မသွားရဲ မဖြစ်ရဲ။
'ကလောင် ကလောင်
ကလောင်'

ညနေ ကျောင်းဆင်းချိန် ကျောင်း
တံခါးပေါက်ကြီးဆီ အလှအယက်
တိုးဝှေ့တွန်းတိုက် တစ်ယောက်နဲ့
တစ်ယောက် ကျောက်သင်ပုန်းနဲ့ လှမ်း
ခေါက်လို့ခေါက်။

'အား...ဘယ်သူရိုက်တာလဲ'
ပြန်ပြီး လွယ်အိတ်နဲ့ ဖြုန်းခနဲ မြည်
အောင် တအား လွှဲရိုက်။ အရိုက်ခံရတဲ့
သူကလဲ ဆရာမ မသိအောင် ယူလာ
တဲ့ မြေဖြူ အတိုအစ လက်တစ်ဆုပ်
လောက် ရမ်းပြီး မှန်ချင်တဲ့သူမှန်
ပစ်ပေါက်...

နင်ပဲခဲဆပြောဆို ပွက်လောရိုက်သံ
ဆူဆူညံ ဖျော်စရာကြီး ဖြစ်နေပါတယ်။
အိမ်အရောက်ပြန် အဝတ်စားလဲ၊
ကစားနေကျ ဘုရားကျောင်းဝင်းထဲ
ဆုံကြပြန်တယ်။

“ကြက်ခွေး”မိခင် အမေကြီးဟန်
က ညပိုင်း(၄)နာရီလောက်ဆို ရေနံဆီ
မီးခွက်နဲ့ ပဲမြစ်ပြုတ် လှည့်ရောင်းတဲ့
အခါ ကြက်ခွေးကို အမြဲ ခေါ်သွားနေ
ကျ။

တစ်နေ့ကျတော့ ကျွန်တော်ပါ
လိုက်ပြီး ပဲမြစ်ပြုတ် ပူပူလေး သံကုန်

ဈေးမထွက်နိုင်။ ကြောက်ဖျားဖျား
အလန့်စွဲနေတာ သုံးရက်လောက်
အတော် ကုယူရတယ်။
ကျွန်တော်တို့က
ကလေးတွေဆိုတော့
စိတ်က ကြောက်ရ
လန့်ရမှန်း မသိ ဘာမှ
မဖြစ်ခဲ့။ အမေကြီးဟန်
ဈေးရောင်းထွက်နေတာ
မြင်တော့ ကျန်းမာသွား
ပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ
တယ်။

ဈေးရောင်းပြန်လို့
ညတွေမှာ ကျွန်တော်တို့
ကလေးတွေကို ဘုရား

အော်ဟစ် ဈေးရောင်း အကူလိုက်ရ
တာ အပျော်ဆုံးပဲ။

အချိန်နှစ်ပိဿာလောက် ရောင်းပြီး
အပြန် ရေတွင်းကုန်း ညောင်ပင်ကြီး
အောက်အမြတ် ဈေးတောင်းပေါ်က
ဟင်းထုပ်ဆွဲတဲ့အသံ ကြားရော
တောင်း အောက်ချလိုက်စဉ် အမွှေး
ကြမ်းဗရေ လက်ပြတ်မည်းကြီး။ အမေ
ကြီးဟန်လဲ ကြောက်လန့်အော် သေး
တွေ ပန်းချပါလေရော။

ကျွန်တော်ရယ်၊ ကြက်ခွေးရယ်
ဘာလုပ်ရမှန်းလဲမသိ ဖြစ်နေစဉ်
ကြက်ခွေးက လက်ထဲ ကိုင်ထားတဲ့
ရေနံဆီမီးခွက်နဲ့ တအားလောင်းချ
မီးတောက်ရဲရဲ မီးစာနဲ့ တို့လိုက်တော့မှ
“အား...” ရင်ခေါင်းသံကြီးနဲ့အတူ
လက်မည်းကြီးကလဲ ဘယ်ပျောက်
သွားမှန်း မသိ။

သို့ပေမယ့် ဟင်းထုပ်ထဲက အမဲ
သားတုံးကတော့ တစ်ဝက်သာ ကျန်
တော့တယ်။

အမေကြီးဟန်လဲ နောက်ရက်

ကျောင်းဝင်းထဲက ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့
ရသော နာနာဘာဝ၊ ဥစ္စာစောင့်ထွေး
အကြောင်း ပြောပြလို့ ကြက်သီးများ
တောင် ထမိတယ်။

အမေကြီးဟန် ကိုယ်တိုင် ကြား
သော လပြည့်လက အေးအေးထွေး
ထွက်လာတတ်တဲ့ ပုသုတော်နဲ့
နွားလားညသဘာအကြောင်း အဆော်
စိတ်ဝင်စားဖွယ် ယနေ့ထက်ထိုင်
ထင်ဟပ်မြင်အပို ရှိနေဆဲလို့ ယူဆချေ
တယ်။

ဘုရားကျောင်းဝင်း အရှေ့ဘက်
အရပ်ဆီမှ ညသန်းခေါင်ယံတိုင်း
ဝါဆိုလပြည့်ညအချိန် အသံညွှန်
ဆွဲ တအူအူနဲ့ ခွေးအူသံ၊ ညဉ့်ထွက်
တရားဂီဆံ၊ စိန်ပန်းပင်ပေါ်က နေထွက်
လန့်ဖျပ်ထအော်သံ အားလုံးအသံ
တွေ ကြားလိုက်ရတော့ ကြက်သီးများ
မွှေးညင်း အလှိုင်လှိုင် ထမိတယ်။

'နောင်...နောင်...နောင်...'
အဆက်မပြတ် တီးခတ်သံ
ငိုက်ပူမှု မျက်နှာပိုင်းပိုင်း ခမ်းနပ်
အဖြူ အပေါ်ပိုင်းတွင် အဖြူရောင်

ပြီးခဲ့သော တစ်ပတ်က ခင်ပွန်းသည် တို့ မောင်နှမတစ်တွေ ရုံးပိတ်ရက် တစ်ရက်တွင် မိသားစု ဆုံတွေ့ရန် ဖုန်းဖြင့် ချိန်းဆိုကြပြီး ကွယ်လွန်ပြီး သော မိဘနှစ်ပါးနဲ့ မောင်နှမများ အတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ် ရန် တိုင်ပင်ကြကာ နေ့ကောင်း ရက်ကောင်း ရွေးချယ်သတ်မှတ်ကြ ပါတယ်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၂)ရက် နေ့တွင် မိဘများ နေသွားကြသော နေအိမ်တွင် မောင်နှမတစ်တွေ စုပေါင်းပြီး ဆွမ်းကျွေးကြပါတယ်။ ဆွမ်းကျွေးမှ ပြန်လာသော အချိန်မှစ၍ ဖျက်မရသော အတွေးတစ်ခုက မကြာခဏ ဝင်၍လာပါတယ်။

အဲဒီအတွေးက လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်က ကွယ်လွန်သွားသော ယောက်မကလေး အကြောင်းပါ။

ယောက်မလေးက အသက်(၂၅) နှစ်ကျော်ကျော် မူလတန်းပြဆရာမ ကလေးပေါ့။ သူ့အသက်အရွယ် ကလေးနဲ့ အဖြူအစိမ်း ယူနီဖောင်း ကလေးဝတ်ပြီး လှလှပပနဲ့ ကျောင်း သွားရမယ့် အချိန်ကလေးမှာ အသည်း ရောဂါနဲ့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် (၁)နှစ်ခွဲကျော် သား ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ယောက်ျား ကိုယ် ထားခဲ့ရတော့ တရုတ်ကားတွေ ထဲက ပြောသလို သေတာတောင် မျက်စိ မပိတ်နိုင်တဲ့ အနေအထားပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ရက်လည်ဆွမ်း သွတ်တော့ သူ့ယောက်ျားအိမ်မှာမို့ မြို့ပေါ်က မောင်နှမတစ်တွေက တရားနာချိန်မီ ကိုယ့်အိမ်က ကိုယ် သွားကြမှာ။ စာရေးသူတို့ ဇနီးမောင်နှံ က ပျဉ်းမနားနဲ့ (၁၁)မိုင်ဝေးတဲ့ ရေဆင်း မှာ တာဝန်နဲ့ နေကြတာလေ။

ဗဒ္ဒါဒီ (ရေဆင်း-နေပြည်တော်)

အကျွန်ုပ်အလွတ်ပျံ့အတွက်

စိတ်ကြားနည်း

အဲဒီအချိန်မှာ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကလဲ လည်ပင်းကြီးရောဂါ ဖြစ်ပြီး မောကျင်နေတဲ့အချိန်၊ ကျန်းမာရေး မကောင်းတဲ့အချိန်ဆိုတော့ ပျဉ်းမနား သူများအိမ်မှာ မအိပ်နိုင်ဘူးလေ။ မနက်မှ တရားနာအမိ အစောထ သွားကြရမှာ။ မိုးတွင်းကြီးဆိုတော့ ညဉ့်ဦးပိုင်းက သွန်ချသလိုမျိုး မိုးတွေ က ရွာနေပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်း စဲ လာပြီး နောက်ပိုင်း မနက်မလင်းခင်ထိ စွေမိုးက ရွာနေတာပါ။ တဖြည်းဖြည်း မိုးစဲလာပြီး နောက်ပိုင်း မနက်မလင်း ခင်ထိ စွေမိုးက ရွာနေတာပါ။ ညကတည်းက ယောက်မနဲ့ အစ်ကို ပျဉ်းမနား ရောက်မလာကြတာကို သူ့ပိညာဉ်က စိတ်ပူနေတာနဲ့ တူပါတယ်။ ညဉ့်ဦးပိုင်း အိပ်လျော်ခါစမှာ ခုတင်ပြင်ရင်းက တရုတ်ရွာပိုနေတဲ့

အသံကို ကြားရပြီး ယောက်မကလေးက အစ်ကိုနဲ့ အစ်မ ဆွမ်းသွတ်ကို ဖိတ်ပါတယ်။

တရားနာပြီး အမျှအတန်းကလေး ဝေပေးပါဦးလို့ ပြောတဲ့အသံကို နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြားရပါတယ်။ ပြီးတော့ ဘေးမှာ ကြုံကြုံကလေးထိုင်ပြီး လာကန်တော့နေတာကို မြင်ရပါတယ်။

စာရေးသူလဲ အိပ်မက်က လန့်နိုးလာပါတယ်။ လူက လှုပ်မရပေမယ့် ငိုသံ ဆက်ကြားနေရပါတယ်။ မျက်တောင်ခတ်ကြည့်ပြီး အိပ်မပျော်ဘူး။ မျက်တောင်ခတ်လို့ ရတယ်။ အပြင်မှ တကယ်ကြားနေရတယ်။

ငါ အိပ်မပျော်ဘူး။ မျက်တောင်ခတ်လို့ရတယ်။ မျက်စိက ခြင်ထောင်အမိုးကို မြင်နေရတယ်။ ဘီလူးစီးသလိုမျိုး လူကတော့ လှုပ်မရပါဘူး။ ငိုသံကြားနေရတယ်။ အိပ်မက် မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး စိတ်နဲ့ မှတ်နေမိပါတယ်။ အိပ်မက်နဲ့ နီးတစ်ဝက်ကြားမှာပေါ့။ ပြီးမှ လှုပ်လို့ ရလာမှ ငိုတဲ့အသံ ပျောက်သွားပါတယ်။

ကဗျာဆရာတွေ၊ စာရေးဆရာတွေ ပြောပြောနေကြတဲ့ နီးတစ်ဝက် အိပ်မက်ဆိုတာ ဒါမျိုးကို ပြောကြတာ နေမှာပါ။ သူ့ဆွမ်းသွတ်ကို ရောက်မလာသေးတဲ့အတွက် သူ့ဝိညာဉ်က စိတ်မအေးနိုင်တာ နေမှာပါ။

သူ့ကိုယ်တိုင် လာဖိတ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပါတယ်။ အိပ်မက်လို့သာ ပြောရတယ်။ တကယ်ကြီးလိုပါပဲ။

အခုတော့ ယောက်မလေးဆုံးတာ (၁၅)နှစ် ကျော်ပါပြီ။ သူ ထားခဲ့တဲ့ သားလေးက အခု ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ (၁၀)တန်းစာမေးပွဲကို ဖြေတော့မယ်

လေ၊ ခင်ပွန်းသည်ဘက်က မောင်နှမ (၈)ယောက် ရှိတဲ့အထဲက (၄)ယောက် ဆုံးပါးသွားပါပြီ။

ယောက်မလေးအရင် မတ်(၁) ယောက်၊ သူ့နောက်ကို ခဲအို(၂) ယောက်၊ မောင်နှမ(၄)ယောက်နဲ့ မိဘနှစ်ပါးအတွက် အကျွတ်အလွတ်ပွဲ ဆိုရင် မမှားပါဘူး။

အခြားပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာလဲ အဲဒီလိုပွဲမျိုးတွေကို လူတော်တော်များများက စကားအလှသုံးပြီး ဆွမ်းကျွေးတို့၊ အန္တရာယ်ကင်းဆွမ်းကျွေးတို့နဲ့ စကားလှအောင် ပြောနေကြတာပါ။ **အမှန်ပြောရရင် မိသားစု အကျွတ်အလွတ်ပွဲပေါ့။**

အိပ်မက်ပုံ တာချီ အကျွတ်အလွတ်ပွဲ တွေကို သုသာန်တော့က ကုန်ပကြတာကို တွေ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒါကတော့ အများအတွက် လုပ်သေတဲ့ အကျွတ်အလွတ်ပွဲပါ။

အဲဒီပွဲပြီးတော့ သိပ်မကြာပါဘူး။ ရုံးပိတ်ရက်တစ်ရက်မှာ ရေဆင်းရွာက ဗေဒင်လာကြည့်တဲ့ အမျိုးသမီး(၁) ယောက်က သူ့အမျိုးသားအတွက် မေးတဲ့အခါ တွက်ချက်ကြည့်တော့...

“ဒီပုဂ္ဂိုလ်က သာသနာစက်ကျက်နပ်ပို့ အလှူကြီး လှူရလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ မကျွတ်မလွတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် နောင်ယုဂ်ခံတဲ့ ကိန်းရှိတယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်ပြီး အပူပူလေလိုက်ပါ”

လို့ ပြောတော့ အဲဒီမကျွတ်မလွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အနီးမှာလား၊ အဝေးမှာလား မေးလာပါတယ်။

စာရေးသူလဲ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ အခါတိုင်နဲ့ ကြည့်ပြီး စနေအခါတိုင်ဆိုတော့ အနီးမှာလို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဆက်ပြီး သူက ဘာနေ့သားသမီးလဲ မေးပြန်ပါတယ်။

သောကြာခိုက်နေတော့ သောကြာ

သားသမီး မိန်းမလို့လဲ ပြောလိုက်ရော သူ့အဖော်နဲ့သူက...

ကြက်သီးပွေးညင်းတွေ ထလာပြီ အစ်မရယ်၊ အစ်မပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ယောက်ျားက ဒီနှစ် သူ့အစ်ကိုရဲ့ မြေးတွေကို ရှင်ပြုဖို့ ရက်သတ်မှတ်ထားပြီးသားပါ။ အဲဒါကလဲ ဆုံးသွားတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ သောကြာသမီးဖြစ်သူ သူ့ဖိုးက ရှင်ပြုရသေးတဲ့ မြေးကိုမျိုး ဆုံးသွားတော့ မိသားစုအားလုံးက မကျွတ်ဘူးဆိုတာ သိထားကြတယ်။ တခြားမောင်ကလဲ အစ်မပြောသလို မကျွတ်ဘူးလို့ ဟောထားပါတယ်”

လို့ ပြောပြပါတယ်။ “အဓိကက သူ့ရည်ရွယ်ပြီး လှူတာလဲ ပါတာပေါ့” လို့ ပြောပြကြပါတယ်။

သူတို့ကို စာရေးသူက “ဒါဆိုရင် အလှူပွဲနဲ့ အကျွတ်အလွတ်ပွဲပေါ့” လို့ ပြောလိုက်ရပါတယ်။

တာချီက ကိုယ် အနွှ်အခြောက်လှူတဲ့ အလှူခွဲကို အကျွတ်အလွတ်ပွဲလို့ ပြောရင် ကြီးကံရင့်မှ ကြီးကံကြမ္မာပါ။ တကယ်တော့ အကျွတ်အလွတ်ပွဲဆိုတာ ညောင်စေ့လောက်လှူပြီး ညောင်ငယ် ကြီးလောက်ရတဲ့ အလှူပါ။

ကိုယ်က ကွယ်လွန်သူကို ရည်မှန်းလှူပေးမယ့်လဲ၊ “နည်းလမ်းမမှန်ရင် ဖိတ်တာမသိလို့ လာလို့ မရတာရယ်။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က သီလ၊သမာဓိ မခံလို့ရယ်နဲ့ အကြောင်းအမျိုးကြောင့် သာဓု မခေါ်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အများကြီးပါ။

လေ့လာ မှတ်သားမိသလောက်က စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ ဖတ်လိုက်ရတဲ့ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးနဲ့ တွေ့တဲ့ အရိုးခြောက်ပုံစံနဲ့ ပြိတ္တာ၊ဝိညာဉ်တွေ ပြောပြတဲ့ အကြောင်းကလေးကို သွားသတ်ရမိပါတယ်။

ဆွေတွေ မျိုးတွေ ကုသိုလ်လုပ်လို့ ဖိတ်တဲ့ပွဲကို သာဓုခေါ်ချင်လို့ သွားတာကို အမျိုးစေ့က ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်တွေ

ကို(သီလမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်)ကို လှူလို့ အမျှ မရခဲ့ပါဘူးလို့ အစိုးကြောက် ငြိတ္တာတွေ က အာသောကမင်းကြီးကို ပြောတဲ့ အကြောင်းပါ။

ဒါကြောင့် အခုလိုပွဲမျိုးက လုပ်တဲ့ အခါမှာ ကွယ်လွန်သူ ကျွတ်လွတ်စေဖို့ ရည်ရွယ်ပြီးလုပ်ရင် သီလောင်ကြယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဖိတ်ရပါတယ်။

နောက်တစ်ခုက တောင်မြို့၊ အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး ရဲ့ ကျောင်းအမကြီး ကွယ်လွန်ပြီး နောက် တရားပွဲ တစ်ပွဲကို ဆရာတော် ကြွတဲ့အခါ "ဆရာတော်ဘုရား" ဆိုပြီး နောက်က ပြေးလိုက်လာတဲ့အသံကို လူမမြင်ရဘဲ အသံပဲ ကြားရတော့...

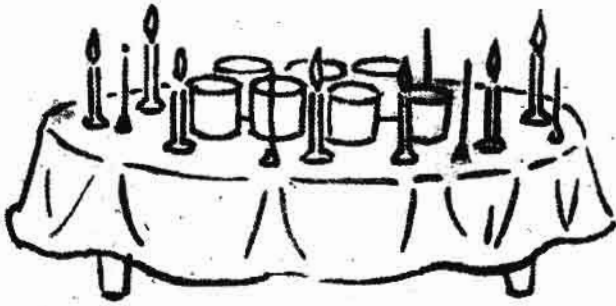
'ဒါ... ရေရမ်းဒကာမကြီးနဲ့ အသံပါးအား ဒကာမကြီးနဲ့ သာသနာတော် ပြီးတဲ့ ရက်ပိုင်းက ဒကာမကြီးအတွက် ရည်စူးပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်ပေးစာယ်လေး ဒကာမကြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုရဲ့ အမျှကို သာဓုခေါ်လိုက်ရတူးလား'

လို့ မေးပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒကာမကြီး...

'အဲဒီနေ့က တပည့်တော်ကို အဖော်တွေက ရေကန်နဲ့တောင်ကို ခေါ်လွှားလို့ တရား မနာလိုက်ရလို့ သာဓုခေါ်လိုက်ရပါဘူး' လို့ ပြောတယ်တဲ့။ (မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ကြီးက ကျောင်းဒကာမ ကြီးကို ရေချမ်းဒကာမကြီးလို့ ခေါ် တယ်ဆိုပါ။)

အဲလိုအနှောင့်အယှက်တွေ မဝင် အောင်၊ ဖိတ်ရင်လဲ လာလို့ရအောင် စနစ်တကျ ဖိတ်စေချင်ပါတယ်။ စနစ် တကျ ဖိတ်ကြားပုံကလေးကို ဖော်ပြ လိုက်ပါတယ်။

အကျွတ်လွတ်ပွဲ လုပ်တဲ့ အခါ ရှင်ပြု ပွဲမပါဘဲ သင်္ကန်းကပ်လှူ ဆွမ်းကျွေး အမျှဝေပေးသော တရားပွဲမျိုး ပြုလုပ်

လို့လဲ ရပါတယ်။ ထိုသို့ ဖိတ်ကြားရာတွင် လိပ်စာ ကဲ့သို့ တစ်ဆင့်ချင်း သွားရပါမယ်။ သို့မှသာ ကွယ်လွန်သူရဲ့ ပရလောက သား မည်သည့်နေရာ ရောက်ရောက် ဖိတ်ကြားနိုင်မှာဖြစ်ပြီး တရားနာရာ တွင်လဲ အနှောင့်အယှက် ကင်းကင်းနဲ့ သာဓုခေါ်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အကျွတ်အလွတ်ပွဲဖိတ် နည်းကို တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

အကျွတ်အလွတ်ပွဲ

အကျွတ်အလွတ်ပွဲ မလုပ်ခင် တစ်ည ကြိုဖိတ်ရပါတယ်။ ရှေးဦးစွာ မိမိအိမ်တွင် ဘုရားရှင်အား အမွှေး တိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင်း၊ သောက်တော် ရေတို့ဖြင့် ပူဇော်ပြီး...

သီးခြား စားပွဲတစ်လုံးဖြင့်...
သောက်တော်ရေ (၇)ခွက်
အမွှေးတိုင် (၇)တိုင်
အလင်းတိုင် (၇)တိုင်...
တို့ကို အိမ်စောင့်နတ်၊ ပိုင်းစောင့်နတ်၊ ရပ်ကွက်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့် နတ်တို့နဲ့ နယ်တော်ရှင်၊ ပယ်တော်ရှင် အပေါင်းတို့နဲ့တကွ လောကကို စောင့် ရှောက်ကုန်သောနတ်၊ သာသနာတော် စောင့်နတ်ပင်ကြီး အပေါင်းတို့အား ဤ အမွှေးတိုင်၊ အလင်းတိုင်၊ သောက်တော်ရေ တို့ကို ပူဇော်ပါစို့၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့ ပူဇော်ရသော အကျိုးအားကြောင့်

ယုန်ပြန်ယုန် (၆)နာရီ (၈)နာရီအတွင်း တွင် လွန်လေပြီသောနှစ်က ကွယ်လွန်သွား ရှာသော ဦး... (သို့မဟုတ်) ဒေါ်...အား ဤအိမ်ဂေဟာသို့ (သို့မဟုတ်) ဤကျောင်း သို့ တရားနာ ကြရောက်ပါရန် ဖိတ်ကြားပေး တော်ပူပါ အရှင်ဘုရားလို့ ဖိတ်ရပါမယ်။ ပြီးလျှင် တရားနာမယ့်အချိန်တွင် နေရာ ထိုင်ခင်း ပြုလုပ်ပေးထားရပါမယ်။

ဒါမှလဲ အလှူကို ဆိုင်ရာပိုင်ရာတို့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ စောင့်ရှောက်မှုနဲ့ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ် လာလို့ရမှာပါ။ အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတား ကင်းကင်းနဲ့ လာပြီး တရားနာလို့ ရမှာပါ။

ခေတ်စကားနဲ့ ပြောရရင် ကုသိုလ် လုပ်တဲ့နေရာကို ဝင်လို့ထွက်လို့ ရအောင် ကြိုတင် ဗီဇယူပေးထားရ တာပါ။

စာဖတ်သူ အပေါင်းဟာလဲပဲ မိမိ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်း အကူအညီ လိုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ပါက ကူညီလို့ရအောင် အကျွတ်အလွတ်ပွဲ ဖိတ်နည်းကို ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

မိသားစုအတွက်၊ (၇)ရက်သား သမီးတို့အတွက် ကူညီပေးနိုင်သော ချူတော်ကောင်းများ ဖြစ်ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

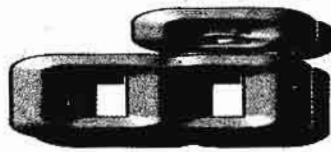
မနင်းသိ
(ရေဆင်း-နေပြည်တော်)

ယခုလ ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်သာလေ ထိဖွင့်ပွဲတွင် ထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်နိုင်စေရန် ၅,၃,၂,၈ ဂဏန်းခြေများနှင့် ည,တ,၈,လ အက္ခရာတို့ကို တွဲဖက်၍ ရွေးချယ်ပါ။

ဂဏန်းတူ အပူးအထပ်များ အလိုရှိပါက ၅,၃,၂,၈ ဂဏန်းများအနက် နှစ်လုံးထက်ပို၍ ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။ မွေးလရာသီ အလိုက် ကံအခွင့်အလမ်းများကို ယေးတွင် ကြည့်ပါ။

* * *

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင်

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

သည် အဝါရောင်၊ (၅)ဂဏန်း၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ချိုသောအရသာ၊ ဥဿဖရားကျောက်

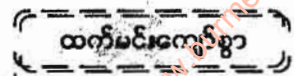
တနင်္လာသားသမီးများကို ရှောင်ပါ။ ဤလတွင် ကံထူးနိုင်သူတို့မှာ ကြာသပတေးသားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။ သောကြာသားသမီးများလည်း အတန်အသင့် များပြားသော စုငွေများကို မျှော်လင့်နိုင်ကြသည်။

ဆိုင်တည်နေရာအရ ရွေးချယ်လိုပါက သစ်ပင်ကြီးများအောက် လမ်းဆုံလမ်းခွဲ လေတဖြူးဖြူး တိုက်ခတ်သော နေရာ လွှင့်ပြင်ကျယ် ရေကမ်းစပ် ဆိပ်ကမ်း သဲသောင်ပြင် စသည်တို့တွင် ဖွင့်လှစ်သော ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်များ၊ စားသောက်ဆိုင်ကြီးများအနီး ဖွင့်လှစ်သော ဆိုင်များတွင် ကံစမ်းသင့်သည်။ ထိကံဖြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက အနီကံနှင့်ကြမ်း၊ ပန်းရောင်ကို ဆောင်ပန်းပြုပါ။

ဆိုလိုသည်မှာ ဖိနှပ်၊ ပုဆိုး၊ ထဘီ စံသည့် ခါးအောက်ပိုင်း အသုံးအဆောင်များတွင် အနီရောင်ကို အားကောင်းစွာ (ထင်ရှားအောင်) ဝတ်ဆင်ပါ။ ခါးအထက်ပိုင်းတွင် ပန်းရောင်ကို ဆင်မြန်းရန် ဖြစ်သည်။

ထီး၊ ဦးထုပ်၊ ခေါင်းစီး၊ ပဝါ စသည်တို့ကို ပန်းရောင် ရွေးချယ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ

မွေးလရာသီ	အရောင်	ပုဂံ	အရပ်	နေ့	အရသာ	ကျောက်မျက်	စင်တူထိုးရန်	ရှောင်ရန်
မိဿရာသီ မတ် ၂၀ မှ မေ ၂၀	ဝါ	၅	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချို	ဥဿဖရား	တနင်္ဂနွေသားသမီး	တနင်္လာသားသမီး
ပြီဿရာသီ မေ ၂၀ မှ ဇူလိုင် ၂၀	ပန်း	၃	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	သန္တာ	သောကြာသားသမီး	တနင်္ဂနွေသားသမီး
ဇေယျရာသီ ဇူလိုင် ၂၀ မှ ဇူလိုင် ၂၀	ပြာ	၆	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
ကရုဏ္ဍရာသီ ဇူလိုင် ၂၀ မှ ဇူလိုင် ၂၀	ပြောက်ကူး	၈	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်လိုး	ခေါ်စိတ်	စနေသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
သီဟရာသီ ဇူလိုင် ၂၀ မှ ဇူလိုင် ၂၀	ဖြူ	၂	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ကြာသပတေးသားသမီး
ကန်ရာသီ ဇူလိုင် ၂၀ မှ စက်တင်ဘာ ၂၀	နီ	၁	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေးသားသမီး	အင်္ဂါသားသမီး
တူရာသီ စက်တင်ဘာ ၂၀ မှ အောက်တိုဘာ ၂၀	စိမ်း	၄	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရောနှော	မြ	တနင်္လာသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
ဗြိတ္တရာသီ အောက်တိုဘာ ၂၀ မှ နိုဝင်ဘာ ၂၀	ပြာ	၆	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
နေရာသီ နိုဝင်ဘာ ၂၀ မှ ဇန်နဝါရီ ၂၀	ပန်း	၃	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	သန္တာ	သောကြာသားသမီး	တနင်္ဂနွေသားသမီး
မကာရာသီ ဇန်နဝါရီ ၂၀ မှ ဇူလိုင် ၂၀	ဖြူ	၉	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ကြောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ကြာသပတေးသားသမီး
ကုန်ရာသီ ဇူလိုင် ၂၀ မှ ဇူလိုင် ၂၀	နက်	၇	အနောက်	သောကြာ	စန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	သောကြာသားသမီး
မိန်ရာသီ ဇူလိုင် ၂၀ မှ ဇူလိုင် ၂၀	နက်	၀	အနောက်	သောကြာ	စန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	သောကြာသားသမီး

ဥပမာ ။ မိဿရာသီဖွား(မတ်လ ၂၁ ဧပြီ ၂၀အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့ ၂၀၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့က ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေ၍ တနင်္ဂနွေသားသမီးများနှင့် စင်တူထိုးသင့်သည်။

လူဝင်ယောကျ်ား

ပြောပြသော

သူတို့ယ်တွေ
ပေတဘဝ ဇာတ်လမ်းများ

ဒီဇိုင်း (မဏ္ဍရာ)

‘ကျေးနှင့် ဖိနပ်မပါလျှင်
ရွှေအခါမှ သိလိမ့်မည်၊
ဒါနနှင့် သီလမပါလျှင်
သေခါမှ သိလိမ့်မည်’
ဆိုသော

ရှေးလူကြီးသူမတို့၏
ဆိုရိုးစကားသည်
မှန်ကန်လှပေ၏။

ရေဘူးနှင့် ဖိနပ်မပါဘဲ
နေရာသိ၌ ခရီးသွားခဲ့သော်
ရေဝတ်သည့်ဇက်၊ ခြေထောက်ပူသည့်
အင်္ကျီများကို ခံစားရပေမည်။

ဒါနနှင့် သီလမပါဘဲ တမလွန်ခရီးသို့
သွားခဲ့သော အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်ရှိရန်
သေချာလှပေ၏။

ဒါနနှင့် သီလတွင်လည်း ဒါန တစ်ခု
တည်းနှင့် သုဂတိဘုံသို့ ရောက်ရန်
မလုံလောက်နိုင်သဖြင့် အနည်းဆုံး
(၅)ပါးသီလပါ လုံခြုံမှ သုဂတိဘုံသို့
ရောက်ရန် သေချာလှပေ၏။

“ဘာဝနာ” ပါ ပွားများနိုင်လျှင်တော့
အတိုင်းထက် အလွန် ကောင်းပေပြီဟု
ဆိုရပေမည်။

လူ့ဘဝ၌ ဒါနမျိုးစေ့ စိုက်ခဲ့ပြီး
သီလဆောက်တည်မှုပါ ပြုလုပ်ခဲ့သော
သူတစ်ယောက်သည် သေလွန်ခြင်း၏

အခြားဘဝ၌ နေထိုင်စားသောက်ရမှု
များအား လူဝင်စားဖြစ်ချိန်တွင် ပြော
ပြ၍ သိရှိခဲ့ရလေ၏။

အမှန်ဆိုရမူ “ထိုသူ” သည် ဒါန၊
သီလအကျိုးကြောင့် လူ့ဘဝ၊ နတ်
ဘဝသို့ ချက်ချင်း ရောက်ရှိနိုင်သော်
လည်း ဘဝကူးပြောင်းခါနီးအချိန်တွင်
မပြတ်နိုင်သော သံယောဇဉ်ကြီးများ
ကြောင့် ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရှိ သွားခဲ့ရ
သည်ဟု ယူဆမိပါ၏။

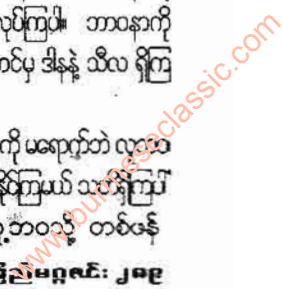
ဝဋ်ကြွေးများ ကုန်ဆုံးသွားချိန်တွင်

လူ့ဘဝသို့ ပြန်လည်၍ ရောက်ရှိရသည်
ဆိုကလည်း မမှားနိုင်ပါချေ။

ဤသို့ လူ့ဘဝ ပြန်လည်ရောက်ရှိ
ရခြင်းမှာလည်း ဒါန၊ သီလတို့၏
အကျိုးပင်ဖြစ်ကြောင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
တိုင်း သိရှိနားလည်နိုင်ကြပေ၏။

‘နေရာလူ့ဘဝမှာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကို
တတ်နိုင်သမျှ ပြုလုပ်ကြပါ။ ဘာဝနာကို
ပွားများနိုင်ရင်တောင်ပု ဒါနနဲ့ သီလ ရှိကြ
ပါစေ။’

ဒါနသာ အပါယ်ဘုံကို မရောက်ဘဲ လူ့ဘဝ
နတ်ဘဝကို ရောက်နိုင်ကြပေ သတိရှိကြပါ
ဤသည်မှာ လူ့ဘဝသို့ တစ်ဖန်
နက္ခတ်စာအုပ်အဖွဲ့ (၁၁)နှစ်ပြည့် အမှတ်တော် အလှူထုတ်

ပြန်လည်၍ ရောက်ရှိလာခဲ့သော (သို့မဟုတ်) လူငယ်စား တစ်ဖန်ပြန်၍ ဖြစ်ခဲ့သော ဦးဖိုးတော၏ ဆုံးမစကားပင် ဖြစ်လေ၏။

ဦးဖိုးတောက သူ၏ ယခင်လူ့ဘဝ အကြောင်းနှင့် သေဆုံးပြီးနောက် ပရလောကသား ဘဝအကြောင်းများကို လည်း ပြန်၍ ပြောပြခဲ့လေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၆၀)ခန့်က ဖြစ်လေ၏။ ဦးဖိုးတော၏ ယခင်ဘဝ နာမည်မှာ ဦးတက်တိုးဖြစ်၏။ ဦးတက်တိုးသည် မတ္တရာမြို့နယ်အတွင်းရှိ ရောဝတီမြစ်ကမ်းဘေးမှ အေးသာယာရွာတွင် ဇနီးဒေါ်ဖန်နှင့် သားသမီး(၄)ယောက်တို့ဖြင့် နေထိုင်ခဲ့၏။

တောင်သူအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်၍ လယ်ယာမြေအမြောက်အမြား ပိုင်ဆိုင်သည့် တောင်သူကြီးတစ်ဦးဖြစ်၏။ ဦးတက်တိုးသည် ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းပြီး ဥပုသ်သီတင်းလည်း ဆောက်တည်၏။

တန်ခူးလနှင့် ဝါတွင်းကာလများတွင် အမြဲမပြတ် ဥပုသ်စောင့်ခဲ့၏။ မိသားစုအပေါ်တွင်လည်း တာဝန်ကျေစွာဖြင့် လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးခဲ့၏။

အိမ်ကြီးရခိုင်ဖြင့် နေနိုင်ကာ သား(၂)ယောက်၊ သမီး(၂)ယောက်တို့ကိုလည်း ရှင်ပြုပေးခြင်း၊ သီလရှင်ဝတ်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ဒုလ္လာဘရဟန်းဝတ်ခဲ့သေး၏။

ဦးတက်တိုးသည် သူနှင့် သူ့မိသားစုအတွက် ယခုဘဝအဖို့ ကုသိုလ်နှင့် နောက်ဘဝအဖို့ ဒါနမျိုးစေ့များ စိုက်ပျိုးမှု ပြုလုပ်ခဲ့၏။

မည်သို့ပင် ကုသိုလ်ဒါနများ ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း ယခင်အတိတ်ဘဝ၏ ဒါန၊ သီလနည်းပါးမှုကြောင့်ဟု ဆိုရမည်လား မသိရ။ ဦးတက်တိုးသည်

အသက်(၄၀)ခန့်တွင် နေမကောင်း ဖြစ်ကာ သေဆုံးခဲ့ရ၏။

သူသည် မသေဆုံးမီတွင် ပြုလုပ်စရာရှိသည်များ ကျန်နေသေး၍ နောက်ဆံတင်းခဲ့ရ၏။ ဘုန်းကြီးကျောင်းဆောက်ချင်သည့် စိတ်၊ လယ်များ မရိတ်ရသေးသည့် စိတ်၊ သားသမီးများ၏ သံယောဇဉ်စိတ်များက ဦးတက်တိုးအတွက် တမလွန်သို့ သွားရန် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ကုသိုလ်ဒါနများ ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း သေခါနီး သမုဒယမပြတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်လား၊ သေနည်းမတတ်ခြင်းကြောင့်လား မသိရ။ ဦးတက်တိုးမှာ သုဂတိဘုံသို့ မရောက်နိုင်ရှာဘဲ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရရှာလေ၏။

ပြိတ္တာ(ပရလောကသားတစ္ဆေ) ဘဝတွင် သူ့အတွက် နေစရာ တစ်နေရာကိုပင် မနည်းရှာဖွေရ၏။

လမ်းဘေး၌ ရှိရှိသမျှသော သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့တွင် ပရလောကသားများမှာ ပဒေသာပင်သီးသကဲ့သို့ ရှိနေကြ၏။

လူ့ဘဝရှိစဉ်က ဒါန၊ သီလအကျိုးခံကြောင့် ဦးတက်တိုး(ပရလောက

သား)မှာ လယ်ကွက်ထဲရှိ ဥဒ္ဒပင်နေသောပုဂ္ဂိုလ်(ရှက္ခစိုးလော မသိ)မှ သူ့အပင်တွင် နေခွင့်ပြုသဖြင့် နေရာရခဲ့၏။

ထိုအပင်တွင်လည်း ပရလောကသားများ ရှိလေ၏။ ဥဒ္ဒပင်မှာ ရွာ(၂)ရွာကြားတွင် ရှိ၍ သူ့နေခဲ့သော ရွာနှင့် (၁)မိုင်ကျော်ခန့် ကွာဝေး၏။

နေ့အချိန်တွင် ဥဒ္ဒပင်တွင် နေကြ၍ ညနေပိုင်း နေဝင်ရီတရောအချိန် (နွားရိုင်းသွင်းချိန်)များတွင် ရွာအတွင်းသို့ ဝင်ပြီး လမ်းပေါ်၌ ရှာဖွေစားသောက်ကြရ၏။

ကျန်ရစ်သူမိသားစုမှ ကုသိုလ်ဒါနများ ပြုပေး၍ အမျှအတန်းပေးဝေခြင်းများ ရှိသော်လည်း ဦးတက်တိုး ပရလောကသားမှာ အမျှအဖို့ကို မသိလိုက်ရ၍ သာဓု မခေါ်ဆိုနိုင်ခဲ့ချေ။

သာဓု မခေါ်နိုင်ခြင်းကြောင့်လည်း ပြိတ္တာပရလောကသားဘဝမှ အလွယ်တကူ မကျွတ်လွတ်နိုင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

ပရလောကသားဘဝဖြင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ နေရသည့်အထဲတွင် တစ်ရက်၌ ဦးတက်တိုးတို့နေသော ဥဒ္ဒပင်အား လယ်ကွက်အတွင်း လင်းရိပ်ကျသည်ဟု ဆိုကာ လယ်ပိုင်ရှင်မှ ခုတ်ပစ်လေ၏။

ဦးတက်တိုးတို့ ပရလောကသားများမှာ နေစရာမရှိတော့သဖြင့် သစ်ငုတ်ဘေးတွင် ထိုင်ကာ ငိုကြွေးနေရတော့၏။

ဦးတက်တိုးတို့အား အုပ်ချုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှ လယ်ပိုင်ရှင်အား အိပ်မက်ပေး၍ သစ်ပင်တစ်ပင် ပြန်စိုက်ပေးရန် တောင်းဆိုရာ လယ်ပိုင်ရှင်က သူ့အိမ်မှ သရက်ပင် ခပ်ကြီးကြီးတစ်ပင်အား ရွှေ၍ စိုက်ပေးသဖြင့် နေရာပြန်ခဲ့ကြ၏။

ဦးတက်တိုးသည် ပရလောကသား

ဘဝတွင် (၅)နှစ်ခန့် နေခဲ့ရ၏။

တစ်နေ့တွင် သူတို့အား အုပ်ချုပ်သော (ရက္ခစိုးလောမသီ) ပုဂ္ဂိုလ်က ဦးတက်တိုး ပရလောကသားအား...

'မင်း လူ့ဘဝသွားဖို့ အချိန်ကျပြီ မင်းနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ အဖော် တွေ့ရင် သွားပေတော့'

ဟု ပြောသဖြင့် လူ့ဘဝသို့ ကူးပြောင်းရန် အမေရာရတော့၏။

သူတို့နေထိုင်ရာ ဥဒ္ဒပင်၏ မနီးမဝေးမှ ဖြတ်သွားသည့် သားသည် မိခင်များကိုတွေ့သော်လည်း သူ့အနေနှင့် မိခင်မတော်လိုချေ။

ဤသို့ဖြင့် မိခင်တော်ရမည့် သူကို စောင့်စားလာခဲ့ရာ တစ်နေ့တွင် သူတို့နေသော ဥဒ္ဒပင်နှင့် မနီးမဝေးရှိ လှည်းလမ်းမှ လှည်းတစ်စီးဖြတ်၍ မောင်းသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

လှည်းပေါ်တွင် ဇနီးမောင်နှံ(၂) ယောက်ကို တွေ့ရပြီး အမျိုးသမီးကြီးကို တွေ့ရသည့်အခိုက် ဦးတက်တိုး (ပရလောကသား)မှာ အမေတော်ချင်သည့်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် အုပ်ချုပ်သူပုဂ္ဂိုလ်အား ခွင့်တောင်း၍ ထိုလှည်းပေါ်သို့ တက်လိုက်လာခဲ့၏။

ထိုအမျိုးသမီးကြီးက ရေသောက်ရန် ဘူးခါးသီး ရေဘူးမှ ရေကိုခွက်တွင် ငွဲထည့်၍ သောက်မည်ပြုစဉ် ဦးတက်တိုး(ပရလောကသား)က ရေခွက်တွင်းသို့ အမှိုက်သေးသေးလေးယောင်ဆောင်ပြီး ဝင်နေလိုက်ရာ ဝမ်းတွင်းသို့ ရောက်သွားခဲ့ရတော့၏။ ဤသည်မှာ စ၍ ဘာမှ မသိရတော့ချေ။

ဦးတက်တိုးဘဝက နေခဲ့သော အေးသာယာရွာနှင့် လူဝင်စားဖြစ်ခဲ့သော ကျွန်းကလေးရွာတို့မှာ (၅)မိုင်ခန့် ကွာဝေး၏။

လူဝင်စားဦးတက်တိုး၏ ယခုဘဝ

အမည်မှာ "မောင်ဖိုးတော" ဖြစ်၍ မိဘများမှာ ဦးထွန်းလူနှင့် ဒေါ်ချစ်လှတို့ ဖြစ်ကြပြီး တောင်သူကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။

မောင်ဖိုးတောကလေးသည် အသက် (၄)နှစ်ခန့်မှစကာ ယခင်ဘဝ အကြောင်းများကို အားလုံး ပြန်ပြောလာနိုင်ခဲ့၏။

အထူးသဖြင့် မိုးရာသီ မိုးအုံ့သည့် အချိန်များတွင် အေးသာယာရွာသို့ သွားချင်ကြောင်း၊ မိသားစုကို သတိရကြောင်းများ ပြော၏။

မောင်ဖိုးတော၏ မိဘများမှာလည်း သားလေး၏ ခံစားနေရမှုကို မကြည့်ရက်သဖြင့် နေ့တစ်နေ့၏ နံနက်စောစောတွင် အိမ်မှ လှည်းကို ပြင်ဆင်ကာ လက်ဆောင်အဖြစ် မြေပဲ၊ ဆန်၊ ဆီ စသည်များ ယူဆောင်ပြီး မောင်ဖိုးတောနှင့်အတူ အေးသာယာရွာသို့ လာခဲ့ကြ၏။

ရွာသို့ ရောက်လျှင် မောင်ဖိုးတောက ဖခင်အား နွားလှည်းကို သူ့မိသားစု အိမ်ရှိရာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် မောင်းခိုင်းပြီး ဝင်စေ၏။ ပြီးနောက် လှည်းပေါ်မှ အတင်းခန့်ချကာ...

'မဖန်ရှေ့...သာစို! သမီးတို့ရှေ့'

ဟု အော်ခေါ်နေလေ၏။ ခြေတံရှည် အိမ်၏ အိမ်အောက်တွင် ရသေ့လောင်း(၂)လုံးနှင့် စားပွဲ(၁)လုံး ချထား

ပြီး ဒေါ်ဖန်တို့မိသားစုများ ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဒေါ်ဖန်တို့မိသားစုမှာ ကလေးတစ်ယောက်က အော်ခေါ်နေသည်ကို ကြည့်ကာ မှင်တက်ပြီး ကြည့်နေမိကြ၏။

'မဖန်...ဖိုကို မမှတ်မိတော့ဘူးလား ငါတက်တိုးလေ... သားတို့သမီးတို့ အဖေတက်တိုးပါ မမှတ်မိကြတော့ဘူးလား'

ဟု ပြောနေပြန်၏။ ထိုအခါမှ ဦးထွန်းလူနှင့် ဒေါ်ချစ်လှတို့က ရသေ့လောင်းတွင် ဝင်ထိုင်ကာ အကြောင်းစုံကို ပြောပြကြ၏။ အကြောင်းစုံကို သိရပြီးနောက် ဒေါ်ဖန်တို့မိသားစုမှာ ဝမ်းသာဝမ်းနည်းဖြင့် ဦးတက်တိုးတစ်ဖြစ်လဲ မောင်ဖိုးတောကလေးကို ဖက်၍ ဝိုကြွေးကြတော့၏။

မောင်ဖိုးတောကလေးက ယခင်ဘဝအကြောင်းများကို အကုန်ပြောပြနိုင်သည်ပြင် ဘုန်းကြီးကျောင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရန် တွင်းတူးပြီး ဝှက်ထားခဲ့သော ရွှေအိုးအား ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့လေ၏။

ပါလာသော လက်ဆောင်များ ပေးပြီး ညနေပိုင်းတွင် ရွာသို့ ပြန်ရန် ပြင်ဆင်ချိန်တွင် ဒေါ်ဖန်နှင့် သားသမီး(၄)ယောက်တို့မှ မောင်ဖိုးတောကလေးအား မခွဲနိုင်သဖြင့် (၂)ရက်မျှ ထားခဲ့ပေးပါရန် တောင်းပန်သဖြင့် ဦးထွန်းလူနှင့်ဒေါ်ချစ်လှတို့မှာ မောင်ဖိုးတောကို ထားခဲ့ပြီး ပြန်သွားခဲ့ကြရ၏။

နောက်(၂)ရက်ကြာမှသာ ပြန်လာ၍ ခေါ်ကြရ၏။ မောင်ဖိုးတောနှင့် ယခင်ဘဝမှ သားသမီးများမှာ အရွယ်ချင်းကွာသော်လည်း သားသမီးများက ချစ်ခင်ရိုသေကြ၏။

မောင်ဖိုးတောကလည်း သားသမီးများရှိရာ အေးသာယာရွာသို့ အလည်

အပတ်ရောက်ချိန်များတွင် အလုပ်ရှိက ပိုင်းဝန်းလုပ်ဆောင်ပေးပြီး အမြင် မတော်သည်များရှိက ဆိုဆုံးမလေ၏။

ယခင်ဘဝမှ သားသမီးများသည် အချိန်တန်၍ အိမ်ထောင်များ ကျသွား ကြသော်လည်း အနည်းဆုံး တစ်နှစ် လျှင် တစ်ကြိမ်တော့ မောင်ဖိုးတောထံ လာရောက်၍ လက်ဆောင်များ ပို့ကာ ဝါရဝပြုကြ၏။

မောင်ဖိုးတောလေး အရွယ်ရောက် အိမ်ထောင်ပြုပြီးချိန်လည်း ယခင်ဘဝ မှ သားသမီးများက လေးစားလျက်ပင် ဖြစ်၏။

အတိတ်ဘဝ၏ ဒါန၊ သီလအကျိုး ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေမည်။ မောင်ဖိုးတော ဘဝ၌လည်း မိတ၏ ကြွယ်ဝမှုနှင့်အတူ စာတတ်ပေတတ်လည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

မိတ၏ထောက်ပံ့မှုဖြင့် ဥယျာဉ်ခြံ ကြီးတစ်ခု ပိုင်ဆိုင်ကာ သရက်၊ ပိန္နဲ၊

ကွမ်း၊ ကွမ်းသီးပင်များ စိုက်ပျိုးရောင်းချ ပြီး ချောင်ချောင်လည်လည် နေနိုင်ခဲ့၏။

ယခုအချိန်တွင် ဦးဖိုးတောဘဝဖြင့် ဒါန၊ သီလများ ပြုလုပ်ကျင့်ကြံလျက် တမလွန်ဘဝ၏ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းပုံများကို မိသားစုအပါအဝင် နီးစပ်ရာများအား ဆုံးမ စကားပြော ကြားနေဆဲပင် ဖြစ်၏။

သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် သံသရာ ဝဲဂယက်မှ မလွတ်မြောက်နိုင်သရွေ့ (၃၁)ဘုံတွင် အဖန်ဖန် ကျင်လည်နေ ရဦးမည်သာ ဖြစ်ပေ၏။

(၃၁)ဘုံတွင် ကျင်လည်ရပြန်လျှင် လည်း လူဖြစ်လျှင် လူဒုက္ခ၊ နတ်ဖြစ် လျှင် နတ်ဒုက္ခ၊ အပါယ်ဘုံဖြစ်လျှင် အပါယ်ဘုံဒုက္ခတို့အား ခံစားနေကြ ရဦးမည် ဖြစ်လေ၏။

(၃၁)ဘုံမှ လူသားအချို့တို့သည် ကား တံလျှပ်ကို ရေထင်၊ ရွှေသမင်

အလိုက်လွှဲသည်ပမာသို့ လည်း ကောင်း၊ မီးရောင်ကို ရွှေတောင် အလား ထင်မိမှား၍ ပိုးဖလံမျိုးမီးကို တိုးသည်ပမာသို့ လည်းကောင်း “တစ်ဘဝစာ”အတွက်သာ ရှာဖွေ စားသောက်၍ ပျော်မွေ့နေကြလေ၏။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်အား မကျင့်ကြံနိုင်သေးပါက သံသရာ ကောင်းကျိုးအတွက် ဒါနနှင့် သီလ အား သက်ရှိထင်ရှား ယခုဘဝ၌ပင် ကြိုးစားပြုလုပ် ဆောက်တည်ကြစေ ကြောင်း နှိုးဆော်တိုက်တွန်း ရေးသား လိုက်ရပေသတည်း။

ဝန်ခံချက်။ ။ ဦးမောင်ဦး ပြောပြ သော ဇာတ်လမ်းအား ခံစားရေ့ဖွဲ့ပါ သည်။

ဦးဖိုး(မတ္တရာ)

က... **စာမျက်နှာ (၂၉၃)မှ အဆက်**

'လှည်းဆရာ ကြိုက်ရင် နွားချင်းလဲရအောင်' လို့ ပြောတယ်။ အဘိုးက သူတို့နွားတွေကို ကြိုက်လဲကြိုက်၊ ကိုယ်နွားတွေ ထက်လဲ နည်းနည်းသာတာနဲ့ လဲချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆိုးတိုင်ပင် ကောင်း တိုင်ပင်ဖြစ်တဲ့ သူငယ်ချင်း ဦးတင်ကို လှမ်းကြည့်ရင်ဘဲ ဦးတင်က... 'လှည်းကြည့်ပါနော်... သရက်ကန်ရွာလှည်းအနီးတစ်ဝိုက်မှာ ကြားဖူးတဲ့ ကျွန်တော်တွေ ရှိတယ်လို့ ကြားဖူးတယ်' လို့ တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောတယ်။

အဘိုးကလဲ သူတို့နွားတွေထက် နည်းနည်းသာတာနဲ့ ဇွတ်နွားချင်းလဲပြီး အိမ်ပြန်မောင်းလာခဲ့တယ်။ အိမ်ရောက်တော့ နွားတွေကို အစာကျွေးတယ်။ မစားတာနဲ့ တင်းကုပ်ထဲ ချည်ပြီး အိမ်ပေါ် တက်အိပ်တော့တယ်။

မနက် ဝေလီဝေလင်း နွားကျွေးဖို့လဲ ထရော နွားချည်တိုင်မှာ ကြိုးတန်းလန်းနဲ့ တက်တူခြောက်နှစ်ကောင် တောင်ပြေးပြောက်ပြေးနဲ့ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒါနဲ့ အိမ်ပေါ်က သူ့သားတွေကို နှိုးပြီး နွားတွေကို ခြုံပြင်ဘက် လိုက် ရှာရတယ်။

သိပ်မရှာလိုက်ရဘူး။ မန်ကျည်း ကုန်းရေပိ(နွားချင်းလဲခဲ့သော နေရာ)နဲ့ မနီး မဝေးမှာ နွားနှစ်ကောင်လုံးကို ကြိုးတန်းလန်းနဲ့ ပြန်တွေ့လိုက်ရတယ်။

ကွယ်လွန်သွားသော အဘိုးကို ဤစာမှန်နှင့် ကန်တော့အပ်ပါသည်။

သတ္တဝါ(နတ်မောက်)

နက္ခတ္တ ရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း တိုက်နှင့် ဆက်သွယ်နိုင် မေးရန် စုန်းနံပါတ်များ...

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅

၀၉-၉၆၈၀၇၄၁၉၂

သတ္တုသို (နတ်မောက်)

မရာလောကသားနို့

ရွားချင်းလဲသော အဘိုး

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းခုနစ်ဆယ် ကျော်လောက်က ပရလောကသားနို့ နွားချင်း လဲခဲ့ဖူးသော ကျွန်ုပ်ရဲ့အဘိုး ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကို နက္ခတ္တဇာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ အား ရေးသား တင်ပြလိုပါတယ်။

အဲဒီအချိန်အခါက နတ်မောက်မြို့ ဟာ ယခုလောက်ထိ စည်ကားချင်း မရှိသေးပါဘူး။ ရပ်ကွက်တွေကလဲ ဒီ လောက်ထိ အိမ်ခြေ မများသေးဘူး။

တစ်နေ့မှာ အဘိုးနဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ် သူ ဦးတင့်တို့နှစ်ယောက်သား ယာ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနဲ့ နတ်မောက်မြို့ ရဲ့ အနောက်မြောက်ဘက် နှစ်တိုင်ခွဲ လောက်ဝေးတဲ့ စည်သာကျေးရွာကို နွားလှည်းနဲ့ သွားကြတယ်။

ယာအရောင်းအဝယ်ကိစ္စ စာချုပ် များချုပ်၊ ငွေချေပြီး အညာနွေက ပူ လွန်းတော့ မပြန်သေးဘဲ အပူခံဆိုပြီး

ထန်းရည်သောက်ကြတယ်။

သောက်ရင်း သောက်ရင်းနဲ့ ညနေ အတော်စောင်းမှ ခပ်ထွေထွေနဲ့ နှစ်ယောက်သား လှည်းကောက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ လကလဲ လမိုက် ရက်ဆိုတော့ မသာဘူး။ သီချင်းလေး တအေးအေးနဲ့ လှည်းမောင်းလာလိုက် တာ နတ်မောက်မြို့ရဲ့ မြောက်ဘက် ဝါးခုတ်ချောင်း အတက်နားက

မန်ကျည်းကုန်းရေခဲနား (ယခု နတ်မောက်မြို့မြောက် သုသာန် အနောက်ဘက်က ရေပုံ)လဲ ရောက် ရော လှည်းရှေ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ နွား တစ်ယောက် တစ်ကောင်စီ ဆွဲပြီး ခေါင်းတွေ ပေါင်းထားတဲ့သူနှစ်ယောက် ကို တွေ့တယ်။

အဲဒီသူတွေက လမ်းရှောင်ပေးရင်း တစ်ယောက်က...

‘ဗျို...လှည်းဆရာ၊’ မီးတစ်တို့ လောက်ပါဗျ’

လို့ ဆေးလိပ်မီး လှမ်းတောင်းတယ်။ အဘိုးကလဲ ဆေးလိပ်မီး လှမ်းပေးရင်း သူတို့နွားတွေက တော်တော်လေးလှပြီး ကောင်းတာနဲ့...

‘ဆရာတို့က ဘယ်ရွာကတုန်းဗျ၊ နွားတွေကလဲ ကောင်းလှချည့်လား’ လို့ လှမ်းမေးလိုက်တယ်။ အဲဒီထဲက တစ်ယောက်ကနေ...

‘ကျုပ်တို့က သရက်ကုန်းက နွား ပွဲစားတွေပါ။ အခု နွားဝယ်ပြီး ပြန်လာ ကြတာ’

လို့ ပြောပြီး ကျန်တဲ့တစ်ယောက်

သေလွန်ပြီး အခြားဖို့

မြန်

ဆင်ဖြူချစ်ဟုဆိုလျှင် ဟိုယခင်က အထင်ကရသင်္ချိုင်း ဖြစ်သည်ကို တော်တော်များများ သိပြီးဖြစ်သည်။ ယခင်က သင်္ချိုင်းမြေကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့မိသော်လည်း ယခုမူ သတိပင် မထားမိတော့ဘဲ မေ့လျော့နေပါသည်။

လူသေမြှုပ်နှံရာ သင်္ချိုင်းမြေမှ ကာလရွေ့လျော့ပြီး ယခုအခါ လှုပ်ရှားသွားလာရာ ရုံးအဆောက်အဦးဖြင့် ဖြစ်တည်လျက် ရှိနေပေသည်။

ဆင်ဖြူချစ် ဖျက်သိမ်းပြီး ပရလောကသားများကို မင်းမိန့်ဖြင့် ကြာနီကန်သို့ ကားဖြင့် ပြောင်းရွှေ့စဉ် နာနာဘာဝတွေ ကားပေါ်တက်သည့်အခါ ကားကြီး လေးသွားကြောင်း၊ သူတို့တစ်တွေ တိုးဝှေ့နေသည်ကို အသံဗလံများ ကြားရကြောင်း ကြားသိရပါသည်။

ကြာနီကန်သို့ရောက်၍ ဆင်းခိုင်းသည့်အခါ ကားကပေါ်သွားကြောင်းကို သိရပါသည်။

ဤသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်၍ ပရလောကသားတွေသည် မြေမှာမရှိတော့ဟု ထင်ခဲ့သည်။

သို့သော် မိတ်ဆွေ၏အဖြစ်ကို ကြားရသည့်အခါ ရုတ်တရက် ထိန်လန့် တုန်လှုပ်မိပါသည်။ သူတို့တစ်ယလား အခြားနာနာဘာဝတွေကုန်သေးသလား မပြောနိုင်ပါ။

သည်အဖြစ်က မနှစ်က မိတ်ဆွေ ကြုံတွေ့၍ ပြောပြခြင်းပါ။ မနှစ်ကဆိုသော်လည်း ရက်တွေကခဏလေးနှင့် ကုန်ဆုံးသဖြင့် မနှစ်ကနေ ကလို ထင်မြင်နေပါသည်။

ကျွန်မတို့နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသည့် မိတ်ဆွေ

က ဆင်ဖြူခံရို ရုံးတစ်ရုံးတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ပါသည်။ သူတို့က အလုပ် များကြသူမို့ နောက်ကျမှ အိမ်ကို ကားဖြင့်ပြန်လေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့ အိမ်အပြန် ကားမောင်းလာ စဉ် လမ်းမှာ ကားမုန်တွင် လက်ရာ တွေ ထင်ရှားစွာဖြင့် မြင်တွေ့လိုက်ရ သည်။ အမှတ်တံဆိပ်လန်းသွားကြောင်း ပြောပါသည်။

နောက်မှ ကြောက်လန့်သည့်စိတ် ကိုထိန်းရင်း အိမ်ကို အမြန်လေး ကား မောင်းလိုက်သည်။ အိမ်ရောက်သည့် တိုင် လက်ရာက မပျောက်သေးပါ။

ထိတ်လန့်မှုကြောင့် အချိန်မဆိုင်း တော့ဘဲ အရပ်ထဲမှ တတ်ကျွမ်းသည့် သူရှိသဖြင့် ဆရာကို ခေါ်ယူမေးမြန်း ခဲ့ပါသည်။ သူတို့တွေသည် မိသားစု လေးဦးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဒါကြောင့်လည်း လက်ရာလေးခုခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

သူတို့သည် ပလတ်စတစ်ကောက် ၍ အသက်မွေးကြသူများဖြစ်၍ ဆင်းရဲ ကြောင်းနှင့် မီးလောင်၍ သေဆုံးခြင်း ကိုလည်း သနားစွယ်ပြောပြသည်။

ဆာလောင်သည့်အတွက် အစာ စားလိုသည့်ကြောင့် လိုက်ပါလာရ ကြောင်း ပြောပြသည်။

‘ကြာနီကန်ကို ဖော်တော်ကာဖြင့် ပြောင်း ရွှေ့လိုက်သည် ယုတ်လား’

ဟု မေးသည့်အခါ သူတို့ကို ခြေ ထောက်နှင့်ကန်ချ၍ ကန်နေခဲကြောင်း ပြောပါသည်။ ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်းက လည်း ဘယ်ဘဝမှာဖြစ်ဖြစ် ရှိနေတာ ပါလား။

စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့ ဘဝဖြင့် သနားစရာကောင်းလှသည်။ သည်လို မျိုးတွေ မည်မျှ ရှိနေမည်လည်း မသိ နိုင်ပါ။ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်၍ ဝင်ပူး

ပြောနိုင်သဖြင့် အစာရေဆာစားခြင်း ဖြစ်သည်။ မပြောနိုင်ဘဲ ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံစားနေရသူတွေ ရှိနေသေးလျှင် စိတ် မကောင်းစရာ ဖြစ်ရသည်။

ဒါတွေကိုကြည့်ပြီး သံဝေဂယူသင့် သည်။ မသေခင်မှာ စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်းထားပြီး အလှူများများ ပြုသင့်သည်။ အကုသိုလ် မပြုလုပ်မိရန် တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ရှားရမည်။

မရှိလို့မလှူ၊ မလှူလို့မရှိမှဖြစ်အောင် သတိထားသင့်သည်။ ပိုက်ဆံရှိမှ လှူရသည်မဟုတ်ဘဲ လှူတတ်ရင် များစွာရှိကြောင်း၊ ဆရာတော် ဟော ပြောသည့် တရားတော်တွေကို နာယူ လိုက်နာကျင့်သုံးသင့်သည်။

ဆွမ်းတစ်ခွန်း၊ ရေတစ်ခွက်၊ ပန်း တစ်ပွင့်လှူနိုင်ကြောင်း၊ စေတနာနှင့် လှူလျှင် အလှူမြောက်ကြောင်း နာကြားရပါသည်။

စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှ ဖတ်ဖူးသည့် ပန်းတွေမြင်လျှင် အပင်ပေါ်မှာဖြစ်စေ၊ ပန်းခင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ ဤပန်းတွေကို မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို လှူဒါန်းပါသည် ဟု စိတ်ကမုန်း၍ လှူလျှင် အလှူဒါန မြောက်ကြောင်း သိရပါသည်။

လှူ၍ရနိုင်သည်များကို မြင်သမျှလှူ မေတ္တာလည်းပို့လျှင် လူ့လောကကြီး သည် လောဘနည်းပြီး ငြိမ်းချမ်း သာယာနေမှာပါ။

မိတ်ဆွေဇနီးမောင်နှံက သူတို့ မိသားစုလေးဦးအတွက် ဘုန်းကြီးပင့် ဆွမ်းကပ်ပြီး အမျှအတန်းပေးဝေ လိုက်ပါသည်။

ညနေပိုင်းမှာ အနောက်ဘက်ရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်း မနီးမဝေးမှာ “ခေါစာ”ပစ်သည်ဆိုမလား။ သူတို့ မိသားစုအတွက် ငှက်ပျောဖက်တွင် ထမင်းဟင်းထုပ်ပြီး သွားကျွေးပါသည်။

ခွေးအနက်တွေ လာစားကြောင်း ပြော ပါသည်။

နောက်နေ့မှာ သူတို့တွေ ဝလင်စွာ စားရကြောင်း ကျွတ်လွတ်သွားပြီဖြစ် ကြောင်း ပြုံးရွှင်စွာ အိပ်မက်ပေးပါ သည်ကို သိရပါသည်။ ကြားရသည်နှင့် သူတို့တွေအတွက် စိတ်ချမ်းသာသွား ရပါသည်။

ပရလောကသားတွေမှာ ရတနာ သုံးပါး မဆည်းကပ်သူတွေ၊ ဒါနမျိုးစေ မချခဲ့သူတွေ တော်တော်များများရှိနေ ကြမှာပါ။ သူတို့တွေ အစာရေဆာ ဝလင်စွာ ရှိကြပါရဲ့လား။

ပရလောကသားတွေအစားအသောက် ပြေလည်အောင် ကျွတ်လွတ်အောင် အကျွတ်အလွတ်ပွဲတွေ များများ ပြုလုပ် စေချင်ပါသည်။ ပြုလုပ်ပေးသည့် သူတွေကိုလည်း အများကြီး ကျေးဇူး တင်မိသည်။

ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်တွေက တစ်နှစ်တစ်ခါ သင်္ချိုင်းမီးထွန်းပွဲ ပြု လုပ်ကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးက သေဆုံးသူတွေအတွက် ဂူတွေမှာ မီးထွန်းပြီး ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ တရား ဟောသည်။

ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေလည်း ဖြစ်နိုင်လျှင် အကျွတ်အလွတ်ပွဲတွေ တစ်နှစ်တစ်ခါ သင်္ချိုင်းမြေမှာ ကျင်းပ ပေးနိုင်လျှင် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသည့် နာနာဘာဝတွေ အစာရေဆာ ပေါများ ပြီး ကျွတ်လွတ်နိုင်မည် ထင်ပါသည်။

လွယ်မည်တော့ မထင်ပါ။ ဆောင် ရွက်ရသည်မှာ ကြီးမားကျယ်ပြန့်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မအနေဖြင့် ဦးမဆောင်တတ်သော်လည်း ဘေးမ နိုင်သလောက် ပံ့ပိုးနိုင်ပါသည်။

† ကြက်နှစ်ဖွား

ရာထူးတိုးနိုင်သည်။ စီးပွား လုပ်ငန်း အဆင်ပြေမည်။ ရပ်ဝေး မှ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။ မြစ်ကူး ချောင်းခြား ခရီးသွားရကိန်းရှိသည်။ သိုး ဆေး၊ အရောင်တင်ဆေး အဖျော်ယမကာ လုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပေးသော ကာလ ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီး ဇာတာရှင်တို့သည် ခင်ပွန်း ရနိုင်ခြေရှိသည်။ အမျိုးသားတို့မှာ သားသမီး အတွက် ဂုဏ်ယူရတတ်သည်။

† နွားနှစ်ဖွား

အိုးအိမ်ခြံမြေနှင့် ပတ်သက်၍ ပူးပေါင်းရတတ်သည်။ လုံခြုံရေးကို ဂရုစိုက်သင့် သည်။ ကြေထည်၊ မြေထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရနိုင် သည်။

အကြံအစည် စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ လွှဲမှားတတ်သဖြင့် စနစ်တကျ ပြင်ဆင် ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများ ကြိုတင်စစ်ဆေး ကာကွယ်ပါ။

† ကျားနှစ်ဖွား

စီးပွားလုပ်ငန်း တိုးချဲ့လုပ်ကိုင် နိုင်သည်။ ချီးမြှောက်မှုခံရခြင်း ခံရကိန်း ရှိသည်။ ဖိခံပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။ အမွေ အနှစ်များလည်း လက်ခံရဖွယ်ရှိသည်။

အဋ္ဌာပါရေဓာတ်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက်သန်သောကာလဖြစ်သည်။ ကျောက် ကပ်နှင့် ဆီးအိမ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သတိ ထားပါ။

† ယုန်နှစ်ဖွား

ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမားမည်။ နေအိမ်သို့ ဧည့်ကောင်းစောင်ကောင်းများ ရောက်လာတတ်သည်။ လက်ကိုင်ဖုန်း၊ ကွန်ပျူတာပစ္စည်းများ လက်ဆောင်ရနိုင် သည်။

အရိုးအကြော ဝေဒနာများကို ကြိုတင် ကာကွယ်ပါ။ တပည့်တန်း ငယ်ရွယ်သူများ ထံမှ ပူဇော်ဖွယ် ပစ္စည်းများ လက်ခံရမည်။

† နဂါးနှစ်ဖွား

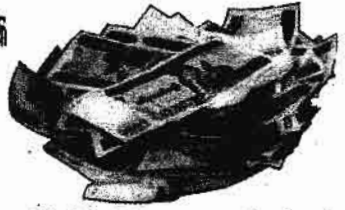
ခိုးသားစားမြဲသော စိုးရိမ်ရ တတ်သည်။ ကြိုတင်မှန်းဆမှုများ လွဲချော်၍ ဥစ္စာနေ လျော့ပါးနိုင်သည်။ တွင်းထွက်ပစ္စည်း ကျောက်မျက်ရတနာများ နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရမည်။

တောင်ကုန်းတောင်တန်း ထူပြောသော

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

နေရာဒေသများသို့ သွားရောက်ရဖွယ်ရှိ သည်။ ယျိုရွယ်သူတို့ နှလုံးသားဒဏ်ရာ ရကိန်းရှိသည်။

† မြွေနှစ်ဖွား

ငွေကြေး အတန်အသင့် ပိုင်ဆိုင်ရကိန်း ရှိသည်။ ကံတိုက်လုပ်ငန်း အကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်သည်။ လေ့လာ မှတ်သားထားသော နှုတ်ပုလက်မှု အတတ်စု များမှ ငွေကြေးများ တို့တို့တိတိ ဝင်နိုင်သည်။

စက်ဘီး၊ အင်ချပ်စက်ကဲ့သို့ စွမ်းအင်ပုံ ပစ္စည်းများ၊ သတ္တုပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားသင့်သည်။ အဆုတ်နှင့် အသက်ရှူလမ်းဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းမှုများ သတိ ပြုကာကွယ်ပါ။

† မြင်းနှစ်ဖွား

ငွေကြေး အမြောက်အမြား ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ယာဉ်ရထားများလည်း ဝင်နိုင်သည်။ စားသောက်ကုန်ပစ္စည်း၊ ကြာရှည်ခံ စည်သူတ်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ် သက်၍ အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ်သည်။

နေအိမ်ခြံခန်းအတွင်းတိုင် အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ မခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သုမာလက်စွ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။

† ဆိတ်နှစ်ဖွား

စီးပွား လုပ်ငန်းများတွင် ဈေးကွက်အသစ်၊ ကုန်ပစ္စည်းအသစ်များ အောင်မြင် အဆင်ပြေမည်။ အိမ်ဆောက် ပစ္စည်း အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက် စသည်တို့နှင့် အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ်သည်။

သွားနှင့်ခံတွင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ခံစား ရတတ်သည်။ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း များ ဝင်တတ်သည်။ သားသမီး အကျိုးပေး မည်။

† မျောက်နှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်နေရသော အခက် အခဲပြဿနာအချို့ လျော့ပါး ပြေလည်သွား မည်။ လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးမည်။ မွေးချင်းမိတ်သက်ဟုများ၏ အခက်အခဲများအတွက် လူအားငွေအား စိုက်ထုတ် ကူညီပေးရတတ်သည်။ နှလုံးနှင့် အူသိမ်ဆိုင်ရာ ရောဂါများ

သတိပြုပါ။ မင်းစိုးရာဇာများနှင့် သိက္ခာမိ ခင်မင်ရတတ်သည်။

† ကြက်နှစ်ဖွား

သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်းဌာနများ ယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေများသို့ သွားလာ လည် ပတ်ရတတ်သည်။ စွမ်းအင် လောင်စာများ နှင့်ဆက်စပ်၍ အကျိုးအမြတ် ရနိုင်သည်။

ယာဉ်ရထား မတော်တဆဖြစ်မှုသော သတိပြုရှောင်ရှားပါ။ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ပြောဆို ခြင်း ခံရတတ်သည်။ မိမိနှင့် တိုက်ရိုက် မသက်ဆိုင်သော ကိစ္စများတွင် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ခြင်း ရှောင်ရှားပါ။

† ခြွေနှစ်ဖွား

အကြံအစည် အောင်မြင်မည်။ စိန်ကျောက် တွင်းထွက်ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်း ရှိသည်။ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများ အကျိုးပေး သောကာလဖြစ်သည်။

အိမ်ခြံမြေ ပြုပြင်မွမ်းမံရတတ်သည်။ ကုန်းမြင့်ဒေသများသို့ သွားရောက်ရဖွယ် ရှိသည်။ မိတ်ဆွေဟောင်းများနှင့် ပြန်လည် ဆုံတွေ့ရမည်။ အစာအိမ်ရောဂါ ဂရုစိုက်ပါ။

† ဝက်နှစ်ဖွား

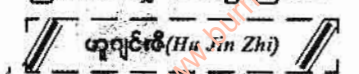
ပညာရဲရင့် ပွဲလယ်တင်သော ကာလဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဖြစ်ပွား ပေါ်ပေါက်သော အမှုကိစ္စများ၌ ခုံသမာဓိ လူကြီးအဖြစ် ဦးဆောင်ဖြေရှင်းပေးရတတ် သည်။

သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်၊ ယွန်းထည် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးနိုင်သည်။ အခြွေအရံ လက် အောက်ငယ်သား ရရှိမည်။ မိခင်၏ ဆွေမျိုး သားချင်းများအတွင်း သာရေးကိစ္စ ပေါ် ပေါက်လိမ့်မည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာနိမ့်ပါးနေသူတို့ သည် အင်အားအနိမ့် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းတစ်ခုကို သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသမီး စာစ်ဦးအား ပေးကမ်းလှူဒါန်းပါ။ ပါပီရိုက်ဆိုးများ၏ မကောင်းသော အာနိသင်များ လျော့ပါးသွားပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

အရှင်ဘုရား ကျင့်ရာလေ့

ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒိ ဆရာဒီးသန်းမြင့်
(တိုင်းရင်းဆေး)

10.2017

ဤစာမူဆောင်းပါးကို ရေးသင့်
မရေးသင့် အချိန်ယူပြီး စဉ်းစားဆုံးဖြတ်
ပြီးမှ ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
အကြောင်းမှာ လူသားမန်ပုဂ္ဂိုလ်များ
အနေနှင့် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာ အကြောင်း
မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သူတော်စင် တစ်ဦး
အကြောင်းခံ နေသောကြောင့်ဖြစ်
သည်။

သို့သော် ဖြစ်နိုင်သည်။ မဖြစ်နိုင်
သည် ယုံကြည်မှု မယုံကြည်မှု၊ စသည်
တို့သည် စာဖတ်သူတို့၏ တာဝန်ဖြစ်
သည်။ အများသူငါ ဗဟုသုတ ရှိစေရန်
ဖော်ပြခြင်းသည် စာရေးသူ၏တာဝန်
ဟူ၍ ခွဲခြားသိမြင်ပြီး ဤစာမူဆောင်း
ပါးကို ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(စာရေးသူ)

ရွှေဂုံတိုင် အလယ်ကျောင်းကြီး
ရွှေဂုံတိုင် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၏
နာယကဆရာတော် ဖြစ်တော်မူသော
ဆရာတော်ဦးဝေပုလ္လထံသို့ မရောက်
သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ စာရေးသူ
ရောက်ရှိသွားရာ ဆရာတော်မှာ
ခြေဖမိုးနှစ်ဖက် အနည်းငယ် ရောင်နေ
သဖြင့် စာရေးသူမှ "အရှင်ဘုရား
နေမကောင်းဘူးလား ဘုရား" ဟု
မေးလျှောက်ရာ...

'အေးဗျ တယ်လိုပြောရုန်းတောင် ယယ်ပိ
ဘူဗျာ အသက်ရှုပထယလိုဖြစ်ပြီး နည်းနည်း
လေး လှုပ်ရှားသွားလာတာနဲ့ မော...မော
နေတယ်ဗျ။ ကုဋီလေးဘာလေးသွားလဲ

မောနေတာပဲဗျ'
'အရှင်ဘုရား ဆီးတို့ ဘာတို့ရော
ကောင်းသလားဘုရား'
'ဆီးလဲပဲ ထိုက်သလောက်တော့
သွားသားပဲဗျ။ ကျင်ငယ်စွန့်တာ
လောက်တော့ ဟိုအထိမသွားတော့
ဘူးဗျာ။ ခွက်နဲ့ပဲ သွားတော့တယ်'
'တပည့်တော်က အရှင်ဘုရား
ခြေခုံတွေက နည်းနည်းရောင်နေလို့
ဆီးများမကောင်းလို့လားလို့ မေးကြည့်
တာပါဘုရား။ မောတာကတော့
တပည့်တော်လဲ မောနေတာပဲဘုရား။
အရှင်ဘုရား ကျောင်းကုန်းပေါ် တက်
လာတာကိုပဲ လေ့ကားမှာ နှစ်ခါ
လောက် နားပြီးမှ တက်ခဲ့တာဘုရား'
နက္ခတ္တဇာတ်ခြေပုံပုဂ္ဂိုလ် ၂၉၇

'မတူဘူးဗျ၊ ဆရာမောတာက နှလုံး
သွေးကြောကျဉ်းလို့ မောတာဗျ၊ ကျုပ်
က ဘာမှန်းကို မသိပါဘူးဗျ၊ ဆွမ်းလဲ
ထိုက်သလောက်တော့ စားနိုင်တာပဲဗျ၊
အိပ်တာကတော့ မပျော်တာကများ
တယ်။ အိပ်ပျော်လို့လဲ ပျော်မှန်းမသိ
ဘူးဗျ'

'အရှင်ဘုရား ဖိစိတဒါန သံဃာ
ဆေးရုံနဲ့ နီးနေသားပဲဘုရား၊ သံဃာ
ဆေးရုံမှာ ပြကြည့်ပါလား ဘုရား၊
ဒါမှလဲ ဘာဖြစ်တယ် ဘာရောဂါဆိုတာ
သိရမှာပေါ့ဘုရား၊ အနာသိရင် ဆေးရုံ
ရမှာပေါ့ဘုရား။

အခုခေတ်မှာ တိုင်းရင်းဆေးတွေလဲ
ခေတ်မီနေပြီး တော်တော်စွမ်းတဲ့ ဆေး
တွေလဲ ရှိနေကြပြီး အနောက်တိုင်း
ဆေးတွေဆိုလဲ အမျိုးစုံ တိုးတက်နေ
တာပဲဘုရား'

'ဆေးခန်းလဲ သွားပါတယ်။ သံဃာ
ဆေးရုံတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဒီ
အနီးအနားက ဆေးခန်းတွေပဲ
ပြကြည့်ပါတယ်။ ဆေးတွေ ပေးတာက
လဲ ဆီးဆေးတွေပဲ ပေးတာ များပါ
တယ်ဗျာ။ ဆေးခန်းကပေးတဲ့ ဆေး
တွေ အခုတောင် ရှိသေးတယ်'

'အရှင်ဘုရား ဆေးပေးထားရင်
သောက်မှပေါ့ဘုရား၊ ဆေးမသောက်
ဘဲ ဒီအတိုင်းထားတာကို ဘုရား'

'ဟာ... သောက်တာပေါ့ဗျာ၊ ဆေး
သောက်လဲ ဆီးသွားတာပါပဲဗျာ၊ မော
တာကတော့ မောမြ မောနေတာပဲ။
ခြေခုံက နည်းနည်းကျသွားတာပေါ့
ဗျာ။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လဲ မထူးခြားတာနဲ့
ဆက်မသောက်ဘဲ ထားတာပါ'

ထိုအချိန် ဆရာတော်၏ညီ ဦးကြည်
စိုးမှ ရေခွေးဗန်း လာချပေးပါသည်။
စာရေးသူလည်း ရေခွေးသောက်ရင်း
ဆရာတော်ဦးဝေပုလ္လ ရောဂါကို အကဲ

ခတ်ကြည့်နေပါသည်။

ဆရာတော်မှာ ကုလားထိုင်ပေါ် တွင်
ထိုင်နေပါသည်။ အသက်ကို ပင့်ပြီး
ရှုရှုနေပြီး ပထဝီဓာတ်ပျက် လက္ခဏာ
ခြေခုံများလည်း မှီမောက် ရောင်နေပါ
သည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်၏ ခုနစ်
သံက္ကရာဇ်ကို မေးပြီး တတ်သလောက်
မှတ်သလောက် တွက်ချက်ကြည့်ရာ
ဇာတာစန်းလက် ညွှန်နေသည်ကို သိရ
ပါသည်။ ယတြာချေခိုင်းလည်း
ချေမည့်ပုံ မရပါ။ ကိုယ်အတိုင်း ပစ်ဖို့
ရာလည်း ပစ်မှာ မဟုတ်။ ကိုယ်အတိုင်း
လည်း အတိုင်းခံမှာမဟုတ်။

'ဆရာ ကျုပ်ကို တွက်ကြည့်တော့
ဘယ်နှယ်လဲ... သေမယ့်ကိန်းတွေ
ဘာတွေများ မြင်သလား၊ သေမယ်ဆို
လဲ သေမယ်သာပြော၊ သေမျိုးကြီးပဲ
ဟာ တစ်နေ့ သေကြရမှာပဲ၊ ကြောက်
စရာ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဒီလောက်ထိအောင်လဲ မည့်ပါဘူး
ဘုရား၊ နည်းနည်းပါးပါးလောက်
ည့်တာပါ ဘုရား'

စာရေးသူ လျှောက်ထားလိုက်ရ
သော်လည်း စိုးရိမ်စိတ်လည်း မကင်း၊
စိတ်ထဲမှာလည်း မကောင်း ဖြစ်နေပါ
သည်။

စာရေးသူမှ ဆရာတော်အတွက်
ငါးထပ်ကြီးဘုရားသို့ သွားရောက်ပြီး
ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်ပေးရန်
သွားဖို့အတွက် ဆရာတော်အား...

'တပည့်တော် ငါးထပ်ကြီးဘုရား
ဘက် လျှောက်လိုက်ဦးမယ် ဘုရား၊
အရှင်ဘုရားလဲ သက်သာသလိုသာ
နေပါဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားပြီး ငါးထပ်ကြီး
ဘုရားသို့ ထွက်ခဲ့တော့သည်။

ဘုရားတွင် ဆရာတော်အတွက်
ပန်းများ လှူဒါန်းရာတွင် ဗုဒ္ဓဟူးသား
ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူး၏ အမြစ်နံ၊
အညွန့်နံဖြစ်သော စံပယ်ပန်းကို ဆရာ
တော်၏ သက်စေ့ထက် တစ်ပွင့်ပိုပြီး
(၆၅)ပွင့်ကို အခြားပန်းများနှင့် ရောပြီး
လှူဒါန်းလိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်၏
အသက်မှာ (၆၄)နှစ် ဖြစ်ပါသည်။

ငါးထပ်ကြီးဘုရားတွင် ဆရာတော်
အတွက် ပန်းများ လှူဒါန်းကာ ဘုရား
ဂုဏ်တော်ကိုလည်း အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပုတီး
စိပ် မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းပြီး ဘုရား
တန်ဆောင်းအတွင်း လှည့်လည်
လျှောက်ကြည့်ရာ ဘုရားကြီး၏
နောက်ကျောဘက် တစ်နေရာတွင်
အသက် (၅၀)ကျော် (၆၀)နှစ်ခန့်ဟု
မှတ်ထင်ရသော ရသေ့တစ်ပါးမှ
စာရေးသူအား ပြုံးပြ၍ စာရေးသူကပါ
ပြန်လည်ပြုံးပြလိုက်ပါသည်။

ရသေ့မှ တစ်ဖန် ခေါင်းတညိတ်
ညိတ် လုပ်နေပြန်သည်။ စာရေးသူ
ရသေ့နားသို့ ရောက်သောအခါ...

'ဒကာလေး ခဏထိုင်ပါဦး'

ဟု ဖိတ်ခေါ်၍ ရသေ့ရှေ့မှောက်တွင်
ထိုင်လိုက်ပါသည်။

စာရေးသူမှ ရသေ့ကို ရှိခိုးဦးတိုက်
ရမှာ ဘုန်းကြီးရဟန်း မဟုတ်၍ ခပ်
ရွံ့ရွံ့ ဖြစ်နေသည်။ ရသေ့ကို ကြည့်ရ

သည်မှာလည်း အသက်အရွယ်ချင်း သိပ်ကွာပုံမရ စာရေးသူက အသက် ပိုကြီးလိမ့်မည်ဟု ထင်ရပါသည်။

သို့သော် စာရေးသူနှင့် အဝတ်ချင်း မတူ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဦးတိုက်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ရသေ့ မှ ဆုပေးပြီး...

'ဒကာလေး အသက်ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲ'

ဟု မေး၍ "တပည့်တော် အသက် (၆၉)နှစ်ကျော် (၇၀)အတွင်းပါ ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားရာ...

'ဪ... ယ်သေးတာပဲ။ ဒါပေမယ့် တိရစ္ဆာန်အနေနဲ့သာ ငယ်သေတယ်လို့ ပြောတာပဲ။ ဒကာလေးအနေနဲ့ မငယ်တော့ဘူး။ သေမင်းသေမိနို့ပို့ သေမင်းမင်းမိ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြိုက်ကံကံ လုပ်ထားပေါ့ ဒကာလေး'

စာရေးသူမှာ ရသေ့ကို စိတ်တွင်းမှ မကျေမနပ်ဖြစ်နေပါသည်။ အကြောင်းမှာ အသက်(၇၀)နားကပ်ပြီး ခေါင်းမွေးပင် ဖြူနေသော စာရေးသူကို ဒကာလေးဟုခေါ်ပြီး၊ ငယ်သေးတာပဲဟုလည်း ပြောကာ သူ့ကိုယ်သူ ဘိုးရသေ့ဟု "ဘိုး"ထည့်ပြီး ပြောနေသောကြောင့် ရင်တွင်းမှ ကျေနပ်မှု မရှိခြင်းဖြစ်သည်။

'ဒကာလေး ဘိုးရသေ့ရဲ့ အသက်ဘယ်လောက်ရှိမယ် ထင်သလဲ ခန့်မှန်းကြည့်ပေါ့။ ကဲ... ပြောစမ်းပါဦး ဒကာလေး ထင်တာသာပြော'

'ထင်တာ ပြောရရင်တော့ (၅၀)ကျော် (၆၀)တွင်းပေါ့'

'ဟဲ...ဟဲ... ဒီလိုပဲ ထင်မှာပဲ။ ဒကာလေးလက္ခဏာမှာ အာယုလမ်းကြောင်းကို ဒကာလေး သိမှာပေါ့။ ကဲ...ဒါ ဘာလမ်းကြောင်းလဲ'

'အဲဒါ အာယုလမ်းကြောင်းပါ'

'အဲ...ဟုတ်ပြီ။ ဒကာလေး ဘိုးရသေ့ရဲ့ အာယုလမ်းကြောင်းကို သေသေချာချာကြည့်ပါ။ ကဲ... ကြည့်စမ်းပါဦး'

စာရေးသူမှ ရသေ့၏ လက်ဝါးပြင်မှ အာယုလမ်းကြောင်းကို ကြည့်ရာ အထူးအံ့ဩသွားတော့သည်။ ရသေ့၏ အာယုလမ်းကြောင်းမှာ လက်ဖနောင့်မှ လက်ကောက်ဝတ်ကို ရစ်ပတ်ပြီး ဆက်သွားသော အပတ်ပေါင်းမှာ စာရေးသူတွင် ပါသွားသော ယမ်းမီးခြစ်ဆန်နှင့် ထောက်ပြီး ရေတွက်ကြည့်ရာ (၃၆)ပတ်ဖြစ်ပြီး တံတောင်ဆစ်အနားထိ ရောက်နေပါတော့သည်။

စာရေးသူမှ ရသေ့၏ လက်ဝါးပြင်မှ အာယုလမ်းကြောင်းကို ကြည့်ရှုပြီး စာရေးသူထက် အသက်အများကြီး ပိုကြီးမှန်း ရိပ်မိသဖြင့် ရသေ့အပေါ် ယုံကြည်ပြီး ရိုသေကိုင်ညွှတ်သွားပါတော့သည်။

'ဘိုးရသေ့... ဒါဆို ဘိုးရသေ့ရဲ့ အသက်ဟာ အများကြီး ရှိလောက်ပါပြီ။ ဘိုးရသေ့အသက်ကို တပည့်တော် သိပါရစေဘုရား မိန့်ကြားပါ'

'ဒကာလေးက ဘိုးရသေ့ရဲ့ အသက်ကို ယုံကြည်ရင်တော့ ပြောမှာပေါ့။ အခု သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ'

'သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၂၅၅၀ ရှိပါပြီဘုရား'

'အေး... အဲဒါပေါ့ ဒကာလေးရဲ့ သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ရှိတဲ့အတိုင်းပဲ။ အဲဒါ ဘိုးရသေ့ရဲ့ အသက်ပေါ့ကွယ်'

'ဘိုးရသေ့ အမိန့်ရှိတာကို တပည့်တော် သဘောမပေါက်ဘူး ဘုရား၊ သဘောပေါက်အောင် အမိန့်ရှိပါဘုရား'

'ဒါကို သဘောမပေါက်ဘူးလားကွယ်၊ ဘိုးရသေ့ကလဲ ရှေ့ဆက်ရမယ့် ကိစ္စက ရှိနေတယ်။ ကဲ... ကဲ... သဘောပေါက်လောက် အောင်တော့ ပြောခဲ့ရမှာပေါ့။

သိပ်တော့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောဖို့တော့ မလိုပါဘူကွယ်။ ဒီတော့ကာ... ဒကာလေး နားထောင်ပါ။ ဘိုးရသေ့ဟာ ပက္ခယာတိမင်းကြီးရဲ့ အငယ်ဆုံး မိဖုရားကမွေးတဲ့သားပါ။ အခု ပွင့်တော်မူပြီးသွားတဲ့ ဂေါတမမြတ်ဗုဒ္ဓဟာ ကုသိနာရုံမှာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်သွားတယ်ဆိုတာ ဒကာလေး သိတယ်နော်'

'မှန်လှပါ သိပါတယ် ဘိုးရသေ့'

'အဲ...ဟုတ်ပြီ။ အဲဒီလို မြတ်ဗုဒ္ဓဟာ ကုသိနာရုံပျာဉ်မှာ ကြွရောက်ပြီး သီတင်းသုံးနေတော့' မလ္လာမင်းညီမင်းသား မောင်းမမိသံ အခြွေအရံများနဲ့တကွ တိုင်းသူပြည်သားများပါ မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန် မစံခင်မှာ သွားရောက် ပူးမြော်ကန်တော့ကြတာပေါ့။

အဲဒီလို မြတ်ဗုဒ္ဓကို သွားရောက် ပူးမြော်တဲ့အခါ ဘိုးရသေ့ရဲ့ မယ်တော် မပါဘူးကွယ်။ ကိုယ်လေးလက်ဝန် အုရင်အမာနဲ့ဆိုတော့ အစောင့်အရှောက် အခြွေအရံ အနည်းငယ်နဲ့ ကျန်နေခဲ့ရတယ်။

အိုကွယ်... တိုတိုပဲပြောကြပါစို့ မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်လဲ ပဲပြီးရော ဘိုး

ရေသုကို ဒီအခါမှာပဲ မွေးဖွားတော့တာ ပဲကွယ်။ ဒါကြောင့် သာသနာတော် သက္ကရာဇ်ဆိုတာ မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ပြီးတဲ့ ခုနှစ် သက္ကရာဇ်ကို ခေါ်တာ ဆိုတော့ ဘိုးရသေ့ရဲ့ အသက်ဟာ (၂၅၅၀)နှစ် ပဲပေါ့ကွယ်။

ဒီလောက်ဆို ဒကာလေး သဘော ပေါက်ပါပြီနော်၊ နောက်များမှ အေး အေးဆေးဆေး တွေ့ကြတဲ့အခါ ဘိုး ရသေ့ ရှင်းပြမယ်။ ဘာမှ သံသယ မရှိနဲ့

‘မှန်လှပါ... ဘိုးရသေ့ရဲ့ ဘွဲ့တော် အမည်နာမကို သိခွင့်ပြုပါဘုရား’

‘ဘိုးရသေ့ရဲ့ ဘွဲ့အမည်နာမ ကတော့ “ဗုဒ္ဓရူပရှင်ရသေ့” ပါပဲ ကွယ်။ အခု ဒကာလေး ဒီဘုရားကို ဘယ်အတွက်ကြောင့် လာတာလဲ’

‘မှန်လှပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးသား ရဟန်းတော် မဟာနိမ္မာ ဖြစ်နေလို့ သူ့အတွက် ကုသိုလ် ကောင်းမှု လာပြပေးတာပါ ဘုရား၊ ဘိုးရသေ့ ကယ်နိုင်ရင် ကယ်ပေးတော်မူပါ ဘုရား’

‘ဒကာလေးက ရဟန်းတော် အတွက် တောင်းခံလာတော့လဲ ဘိုးရသေ့ကလဲ ကယ်နိုင်တယ် မကယ် နိုင်ဘူးပဲ ပြောရမှာပဲကွယ်’

‘မှန်လှပါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဘုရား’

‘ဒကာလေးရဲ့... ဘိုးရသေ့ပြောတာ ကယ် နိုင်တယ်ဆိုတာ ရဟန်းတော် ခံစားနေရတဲ့ နောက်ခေတ်ကို တစ်ဝက်တစ်ပျက်တော့ ကယ်နိုင်ပါတယ်။ နေ့သာထိုင်သာတော့ ရှိသွားမှာပေါ့ကွယ်။

မကယ်နိုင်ဘူး ဆိုတာက ရဟန်းတော်ရဲ့ သက်တမ်းကိုတော့ မကယ်နိုင်ဘူးကွယ်။ ရဟန်းတော်ရဲ့ သက်တမ်းက လူ့ပြည် လူ့လောကမှာ နောက်ထပ် ရက်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ပဲ နေရတော့မယ်ကွယ်’

စာရေးသူမှာ ဘိုးရသေ့ စကား ကြားလိုက်ရသောအခါ ရင်ထဲတွင်

ဒိန်းခနဲ ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

ဆရာတော်ဦးဝေပုလ္လုမှာ ဆရာ တော်ဟု ဆိုရသော်လည်း စာရေးသူ ထက် အသက်ငယ်ပါသည်။ ဦးပဉ္စင်း ငယ်ဘဝမှ မျက်စိအောက်တွင် ဆရာ တော်ဘဝသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ သံယောဇဉ်ဖြင့် ခင်မင်ပြီး ဆရာတော် မှလည်း စာရေးသူအား အဘက်ဘက် မှ ကြည့်ရှုပြီး ပံ့ပိုးကူညီခဲ့သော ကျေးဇူး မကင်းခြင်းကြောင့် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါသည်။

‘ကဲ... ဒကာလေး ဘာမှ စိတ်မကောင်း ပဲဖြစ်ပါနဲ့။ သင်္ခါရပစ္စယလုံးကြောင်းပါ။ ဒီလမ်း ကိုသာ တစ်နေ့ နောက်ရမှာပါ။ သက်တမ်း ကံကုန်ရင် သွားရမှာပဲ။

ဘိုးရသေ့တို့ဆို လူ့သက်တမ်းကနေ ထု မဟာရာဇ်နတ်သက်တမ်းပီအောင် ကျင့်ကြံ ပွားများထားတယ်။ ထံ့ပွားရင် ထံ့ပွားထိုက် တဲ့ အင်းဆေးကိုလဲ ထံ့ပွားထားတယ်။ ဒါကြောင့် သက်တမ်း ရှည်တာပေါ့’

‘မှန်လှပါ အမိန့်ရှိပါဘုရား...’

‘အမိန့်ရှိလို့ မရတော့ဘူး။ နောက် များမှ သိရမှာပေါ့။ ကဲ...ကဲ...ဆေး တော့ ပေးလိုက်မယ်။ ဒီဆေးကို ဒကာလေး အခုရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ

ရဟန်းတော်ကို တိုက်လိုက်ပါ။ သူ့မှာ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာတွေ ငြိမ်းသင့် သလောက်တော့ ငြိမ်းသွားမှာပါ။ ဆေးမှုန့်ကို ဘာနဲ့ထည့်မလဲ၊ စက္ကူနဲ့ လဲ ရပါတယ် ဘိုးရသေ့ ပေးခဲ့မယ်’

ဘိုးရသေ့မှ နက်ပြောင်ချောနေ သော အလုံးရော အရှည်ပါ လက်ညှိုး ခန့်ရှိသော ပုလင်းသဖွယ် ကြုတ် အတွင်းမှ ဆေးမှုန့် ပေးပါသည်။ ဆေးမှုန့်မှာ ရွေးလေး တစ်ရွေးခန့် ရှိပါသည်။

ဆေးပေးပြီးသည်နှင့် ဘိုးရသေ့မှာ ကြွသွား၍ စာရေးသူမှ နောက်က ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် ဦးတိုက်လိုက်ပါ သည်။

ဘိုးရသေ့ ပေးသော ဆေးမှုန့်ကို စက္ကူဖြင့် အမြန်ထုပ်ပြီး ဘုရားဦးတိုက် ကာ ဘိုးရသေ့နောက်သို့ အမြန်လိုက် ရာ ဘိုးရသေ့အား မတွေ့ရတော့ပါ။

စာရေးသူမှာ ငယ်စဉ်ကပင် ရွှေဂုံ တိုင်တွင် နေလာခဲ့သူဖြစ်၍ ငါးထပ် ကြီးနှင့် ခြောက်ထပ်ကြီးတို့မှာ ကျွမ်း သောနယ်မြေ ဖြစ်ပါသည်။ ဘိုးရသေ့ ကို နေရာအနံ့ လှိုက်ရှာသော်လည်း မတွေ့ရပါ။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူမှာ ရွှေဂုံတိုင် သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ ရောက်သွားသောအချိန်မှာ ဆရာတော် လည်း ကျိန်းစက်ရာမှ နီးလာပြီဖြစ်၍ ဘိုးရသေ့ ပေးလိုက်သော ဆေးကို ဆရာတော်အား နားဝင်အောင် လျှောက်ထားပြီး တိုက်လိုက်တော့ သည်။

ဆေးတိုက်ပြီး ခဏအကြာတွင် ဆရာတော်အား အခြေအနေ မေးမြန်း ကြည့်ရာ အမောသက်သာကြောင်း မိန့်ကြား၍ စာရေးသူမှ ဆရာတော် အား ပြန်ရန် နှုတ်ဆက်ဦးတိုက်ပြီး

ဆရာတော်ကို ပြုစုသူ ညီတော်သူ ဦးကြည်စိုးအား လိုအပ်တာ မှာကြား ခဲ့ပြီး မြောက်ဥက္ကလာပနေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

နောက်ရက်သတ္တပတ်ခန့် အကြာ တွင် ရွှေဂုံတိုင်ကျောင်းမှ ဦးပွင့် ဦးသောဘိတ ကြွရောက်လာပြီး စာရေးသူအား...

'ဆရာလဲ စိတ်ကောင်းကောင်း ထားပါ။ ဦးပွင့်တို့ ဘုန်းကြီးကတော့ မရတော့ဘူး ဆရာ။ ရွှေဂုံတိုင် အထူးကုဆေးခန်းက ဆရာဝန်ကြီးက ဦးပွင့်ကို ပြောလိုက်တယ်။ ဘုန်းကြီးရောဂါ ကုလို့မရတော့ဘူးတဲ့။ အဆုတ်ကင်ဆာလို့ ပြောတယ်။ စစ်လဲပဲ ခံဆာ့ဖယ်လို့ ပြောလိုက်ပြီ ဘုရား'

ဦးပွင့် ဦးသောဘိတ၏ စကား ကြားရတော့ စာရေးသူ စိတ်မကောင်း ပါ။ ဘိုးရသေ့ ပြောလိုက်သည်ကတော့ ရက်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ပဲ နေရတော့မယ် ဆိုတော့ ဆရာဝန်နှင့် ဆယ်ရက်မျှပဲ ကွာပါတော့သည်။

နောက်တစ်ရက်တွင် စာရေးသူနှင့် ဇနီး ရွှေဂုံတိုင်ဆရာတော်ထံသို့ ရောက်သွားကြပါသည်။ ဆရာတော် ၏ အခြေအနေမှာ ဆွမ်းမစားနိုင်တော့ ဘဲ ဆန်ပြုတ်ကိုပင် ရေနှေးကြမ်း ပန်းကန်တစ်လုံးခန့်မျှ သောက်နိုင် တော့သည်။

စာရေးသူကို စကားပြောချင်သည်။ စကားပြောလိုက်လျှင် ချောင်းဆိုးပြီး မောလာခြင်းကြောင့် စကားမပြောရန် လျှောက်ထားရသည်။

စာရေးသူနှင့်ဇနီးတို့လည်း ညနေ စောင်းမှ ဆရာတော်ကို ဦးတိုက် နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ခဲ့တော့သည်။

စာရေးသူတို့ ပြန်လာပြီး ငါးရက် မြောက် ကြာသောအခါ ဦးပွင့် ဦးသောဘိတ နောက်ထပ် ကြွရောက် လာပြီး ဆရာတော်မှာ (၇-၁-၂၀၀၇) တနင်္ဂနွေနေ့ ည(၇)နာရီကျော် အချိန်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော် မူကြောင်း သိရပါတော့သည်။

သင်္ခါရဓမ္မသဘောကား မည်သည် ပုဂ္ဂိုလ်မှ တားဆီးနိုင်စွမ်း မရှိပါတကား။ မှတ်ချက် ။ ။ (၇-၁-၂၀၀၇)နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန် တော်မူသော ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ အား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ပူဇော်ပါ၏။ ဆရာတော်၏ တပည့်အပေါင်း ကြားသိပါစေ။

ဆင်းရဲကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက် ကြပါစေ။

ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့် (တိုင်းရင်းသေး)

စာ
မူ
ဝေ
ပု
လ္လ
တ

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၉ (ခြေညံ)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဗမာ-
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၀၀၀၄၉၂

စာရွှေသူတို့ခင်ဗျား...

ဤဆောင်းပါးမှာ (၈-၂-၂၀၀၇)ခုနှစ်က ရောက်ရှိလာသော ဆောင်းပါး ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုမှ ဖော်ပြ ရခြင်းကို နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒေါ်တင်စိုး (မအူပင်)

စန်စစ်နာမ ရွှေကြည်

အောက်လမ်းပညာသင်တန်းနှင့် ပယောဂဆရာ

သိပ္ပံခေတ်မှာ စုန်း၊ ကဝေ၊ သရဲရွာသူ ဒါတွေကို မယုံကြည်လို့လဲ မရဘူး။ ကျွန်မကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်လေးတစ်ခုကို တင်ပြချင်ပါတယ်။ ဒီနေ့ သိပ္ပံခေတ်မှာ ဒါမျိုးတွေ ပေါများစွာ မတွေ့နိုင်ပေမယ့် အချို့ကျန် ၃၀၂ နက္ခတ်ရာဇ်မြတ်နိုးရင်း

ပါသေးတယ်။ ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်း (...)မြို့တွင် တာဝန် ကျသောအချိန်က ဖြစ်ပါတယ်။ ဌာနကတော့ သုံးခုရှိပါတယ်။ လျှပ်စစ်ဌာန၊ လိုင်းရယ်၊ တည်ဆောက်ရေး သုံးဌာန ရှိတယ်။ ကျွန်မခင်ပွန်းက လျှပ်စစ်ဌာနကပါ။ လိုင်းပေါင်းစုံ၊ လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ ပြဿနာ

ပေါင်းစုံပေါ့။ ဒီကြားထဲမှာ အမျိုးသမီး ပညာသည်တွေကလဲ ပေါများပေါ့။ ကျွန်မတို့နဲ့ အလွန်ရင်းနှီးတဲ့ အလုပ်သမား အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ အစ်မဟာ လူပြုစားခံရတယ်။ တစ်နေ့တော့ သူ့ရဲ့ ညီမက... 'ဆရာနဲ့ အစ်မတို့ကို ကျွန်မတိုင်ပင်စရာ ရှိလို့ပါ ကျွန်မအစ်မဟာ လူပြုစားခံရတာ နှစ်ချီနေပါပြီ။ ကျွန်မာရေလဲ မကောင်ဘူး။ စီးပွားလဲ ပျက်၊ အိမ်ထောင်နဲ့လဲ ကွဲနေတယ်။ ဗေဒင်တွေလဲစုံ၊ နတ်တွေလဲပုံပြီး ခုထိ ဘာမှပထုခြားဘူး ဆရာတို့ အစ်မတို့အကြံ ဉာဏ်ပေးပါဦး' လို့ ပြောတယ်။ ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်းကတော့... 'ပါးတိုရဲ့ဆရာ ယီးနီကုန်းမှာရှိတယ်။ ရွှေရင် ကျော်ဆရာဦးသန်းရွှေပဲ၊ ဆရာနဲ့ တိုင်ပင် ကြည့်ပါလား' ဆိုတော့... 'ဆရာတို့ပဲ အဲဒီဆရာကို အိမ်ကို ပင့်ပေးပါ' ဆိုလို့ ပင့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ လူနာရဲ့အိမ် ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ကန်တော့ပွဲများပြင်ပြီး ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိကာ ဆရာမှ လူနာ မလှကို ခေါ်ပြီး ဆရာရှေ့တွင် ကျုံးကျုံးလေးထိုင်လို့ ဆံပင်ကို ဖားလျား ချထားပြီး ဘုရားနဲ့ ဆရာတော်များကို ကန်တော့ခိုင်းပါတယ်။ လူနာရှင်အားလုံးကိုလဲ ဆရာမှ... 'လူနာရဲ့အသက်နဲ့ နွေကုန်ကို ကျွန်ုပ်ကို အပ်ပါ။ အိမ်ထိုင်ခြံမြေကိုလဲ ကျွန်ုပ်ကို အပ်ပါ။ ဒီလို ပြောတယ်။ လူနာရှင်များမှလဲ ဆရာကို အပ်ကြောင်း ပြောကြားကြပါတယ်။ 'ဆရာ နောက်တစ်ခု ပြောချင်တာကတော့ လူနာကော အိမ်ထိုင်ခြံမြေကော ကျွန်ုပ်ထွားပြီး ရုနာကို ကုသနေတဲ့အချိန်မှာ

သက်ဆိုင်သူကော၊ ပသက်ဆိုင်သူကော
ဝင်ရောက် ပြောဆိုခြင်း၊ နာယပ်ပေးခြင်း
ကိုယ်ထိလက်ရောက် ထိပြီး ထိုးနှက် ရိုက်
နှက်ခြင်း ပြုကြပါလို့လို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်’
ဟု ပြောပြီး ဆရာ ဘုရားစင်ဘက်
သို့လှည့်ကာ ဆရာတော်များထံမှ
သစ္စာဆိုကာ ရေမန်းများ တောင်းပြီး
လူနာကို အမိန့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

‘ဗုဒ္ဓဟူးသီး ပလုအား နောင်ယုက်နေတဲ့
စုန်းကဝေ၊ ဝိတ္တုများ ဝင်ရောက်စေ၊ အဖ
ဆရာများရဲ့ အမိန့်’

ဆရာရဲ့ စကားအဆုံးမှာ မလှ
တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါပြီး နှုတ်မှလဲ
တဟီးဟီးနဲ့ အသံထွက်လာပါတယ်။

ဆရာမှ...

‘သင်ဘယ်သူဆိုတာ ကျုပ်ထိဘူး ပြော
စရာလဲ မလိုဘူး။ ဘာလို့နောင်ယုက်ထား
သလဲ၊ ဒီလူနာရဲ့ အသက်နဲ့ သစ္စာကိုယ်ကို
ငါ့ထိထား။ သင်ပြုစားထားတာတွေ အကုန်
ပြန်ထုတ်ပါ’

‘ဒီမိန်းမက သူ့မောင်နဲ့ ကျွန်မကို
သဘောမတူဘူး။ ကျွန်မကိုလဲ ပြောဆို
ထားတာ ရစရာမရှိဘူး။ အဲဒါကြောင့်
ကျွန်မ လုပ်ထားတာ ဆရာနဲ့မဆိုင်ပါ
ဘူး။ ဆရာ ကုစရာမလိုဘူး’

‘ဒီလူနာက ငါလူနာ၊ နင်တို့ရဲ့ လူမှု
ရေးတွေ ငါနားမလည်ဘူး။ နင်တို့ဟာ
နင်တို့ ရှင်ကြ။’

လူနာရဲ့ အသက်နဲ့အန္တာကိုယ်ကို ငါ
ကို အပ်ထားပြီးပြီ။ ငါက ပယောဂဆရာ
ပဲ။ နင်တို့ လူမှုရေးနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ငါ
လူနာကို ငါ ရအောင် ကုရမှာပဲ’

ဆရာမှ အမျိုးမျိုးတောင်းပန်သော်
လဲ ဆရာကို “နင်၊ ငါ” အသုံးနှုန်းတွေ
ပါ စော်ကားလာတော့ ဆရာက...

‘ငါက မေတ္တာနဲ့ကုလို့မှ မရင် ရတဲ့နည်းနဲ့
ပဲ ကုရတော့မှာပေါ့။ ကဲ... ကြီးပိုင် အဲဒီ
ရွာသူကို ကြီးနဲ့ လက်ပြန်တုပ်ထားလိုက်’

ရွာသူမှာ လက်နောက်ပြန်ကို ကြီး
နဲ့ တုပ်ထားတဲ့အတိုင်း ရုန်းကန်နေပါ
တယ်။

ဆရာကနေပြီး နှုတ်မှ ဆင်ပိုင်၊
မြင်းပိုင်၊ လှံပိုင်များနဲ့ အမျိုးမျိုး အကူ
အညီတောင်းပြီး ပြုလုပ်နေသော်လဲ
ရွာသူမှာ တင်းခံနေပါတယ်။

‘ကဲ... နင်က ကြမ်းတော့လဲ ငါက ကြမ်းရ
တော့မှာပေါ့။ နင့်ပါကို လက်နဲ့ ဆယ်ချက်
ရိုက် ကြီးပိုင် ကြီးဖြေပေးလိုက်ပါ’

ရွာသူမှာ သူ့ပါးကို သူ့လက်နဲ့
ဆယ်ချက်ရိုက်တယ်။ ဆရာက...

‘ပြီရင် ဟောဒီကျောက်ပျံနဲ့ ငါ့ချက်
ပြန်ပြန်လေးဆောင် အဲဒီပြီရင် ဟောဒီတိုင်း
ငါ့ချက်ဆောင်’

လူနာရဲ့ မျက်နှာမှာ ရစရာမရှိအောင်
ဖူးရောင်နေပါတယ်။

လူနာရှင်တွေကတော့ မျက်စိ
မျက်နှာပျက်နေကြတယ်။ ဆရာက
ဒီလောက် ခေါင်းမာတာ လာခဲ့ဆိုပြီး
ဆရာတော်များထံမှ သစ္စာပြုထား
သော ဆေးတော်ရေကို လူနာကို ဝင်စီး
နေသော ကဝေမရဲ့ မျက်စိထဲ ပါးစပ်ထဲ
လောင်းထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ...

‘အယ်လေး... ပုလူချည်ရဲ့ ကြောက်ပုံပြီ
ဆရာရဲ့ ကျွန်မ အယ်လေးထားတာတွေ
ပြန်ထုတ်ပေးပါယ်’

ဟု ပြောကာ အန်ချလိုက်တာ
မုန့်ဟင်းခါးဖတ်တွေ အဖတ်လိုက်ပဲ။
ဆရာက ကုန်အောင် ထုတ်ပစ်ပြော
တော့...

‘ကုန်ပါပြီ ဆရာရယ်... ကျွန်မကို
ပြန်ခွင့်ပြုပါ’

ဆရာက...

‘နင် ပြန်ရသေးဘူး ပညာလဲ လျှာမယ်
သစ္စာရလဲ သောက်ရဦးမယ်’
ဆိုတော့...

‘ပညာတော့ မလှူပါရစေနဲ့၊ သစ္စာ
ရေတော့ သောက်ပါမယ်’

‘ဒါဖြင့်ငါ တိုင်ပေးတဲ့အတိုင်း
လိုက်ဆို’

ပြီးတော့ သစ္စာရေကို တိုက်လိုက်
တယ်။

‘နောက်ကိုလဲ မလုပ်ဝံ့တော့ပါဘူး’
လို့ ပြောပြီး ဆရာမှ...

‘နင်ခံထားနော် အစ်ရာတွေ အားလုံး ပြန်
ယူလွှား၊ နယ်ပြည့်ယူအင် နင်သား လူနာ
အပေါ် ဘာမှ မရှိစေရ အဖဆရာများရဲ့
အမိန့်’

လို့ ပြောပြီး ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။

လူနာ သတိရလာတော့ လူနာရှင်
တွေ အနားကို ရောက်လာပြီး မလှ
မျက်နှာကို ကြည့်တော့ ဘာဒဏ်ရာ
ဘာဒဏ်ချက်မှ မရှိဘူး။

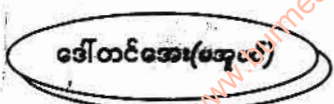
အကောင်းအတိုင်းပဲ ရှိနေတဲ့
အတွက် လူနာရှင်တွေက ဆရာနားတိုး
သွားပြီး လက်အုပ်ချီနေကြတော့ ဆရာ
က အံ့အားသင့်ပြီး ဘာလုပ်ကြတာလဲ
လို့မေးတော့ လူနာရဲ့ မျက်နှာဖူးရောင်
နေတော့ ဆရာကို စိတ်ထဲကနေ
အမျိုးမျိုး ပြစ်မှားမိတဲ့အတွက် ‘ခွင့်လွှတ်
ပေးပါရန် တောင်းပန်တယ်။

‘ဆရာကတော့ ခွင့်လွှတ်ပြီသားပါဗျာ၊
ဒီတွေကတော့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဝိညာဏ်ပယ်ပယ်မှာ သိပ္ပံပညာနဲ့
တိုင်းတာလို့ မရနိုင်တာတွေ ရှိပါတယ်’

ဤအဖြစ်အပျက်မှ ကာယကံရှင်ရဲ့
အမည်သာ လွှဲပြောင်းထားပါတယ်။
တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျယ်လွန်သူ ဆရာဦးသန်းရွှေ
အား ရိုသေစွာ ဦးထိပ်ပန်ဆင်
လျက်...

www.burmeseclassic.com

လက်ရာများကို ဖော်ပြခြင်း

လက္ခဏာ

ကြည့်ပါ...။

▲ နှလုံးလမ်းကြောင်း သန့်ရှင်းပါတယ်။ (A.A)

ဒါကတော့ စိတ်ရင်းစေတနာ ကောင်းခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

▲ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းသည် အသက်လမ်းအစမှ ထိစပ်ပြီး တိုတောင်းပါတယ်။ (B.B)

ဒါကတော့ စိုးရိမ်တတ်ခြင်း၊ သတိကြီးခြင်း၊ ပြတ်သားခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

▲ ရတနာဘဏ်တိုက် ပါ၊ ပါတယ်။ (C.C)

ဒါကတော့ ငွေကြေး စုဆောင်းခြင်း၊ ငွေမြဲခြင်း၊ ငွေကြေးပြဿနာ ကင်းခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

▲ လက်သန်း အတွင်းဘက် ယိုင်နေတယ်။ (D.D)

ဒါကတော့ လိမ္မာပါးနပ်ခြင်းနဲ့ အနေအထိုင် ကျစ်လျစ်ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

▲ ရည်ရွယ်ချက်လမ်း ပါ၊ ပါတယ်။ (E.E)

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းရှိခြင်းနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာရှိခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

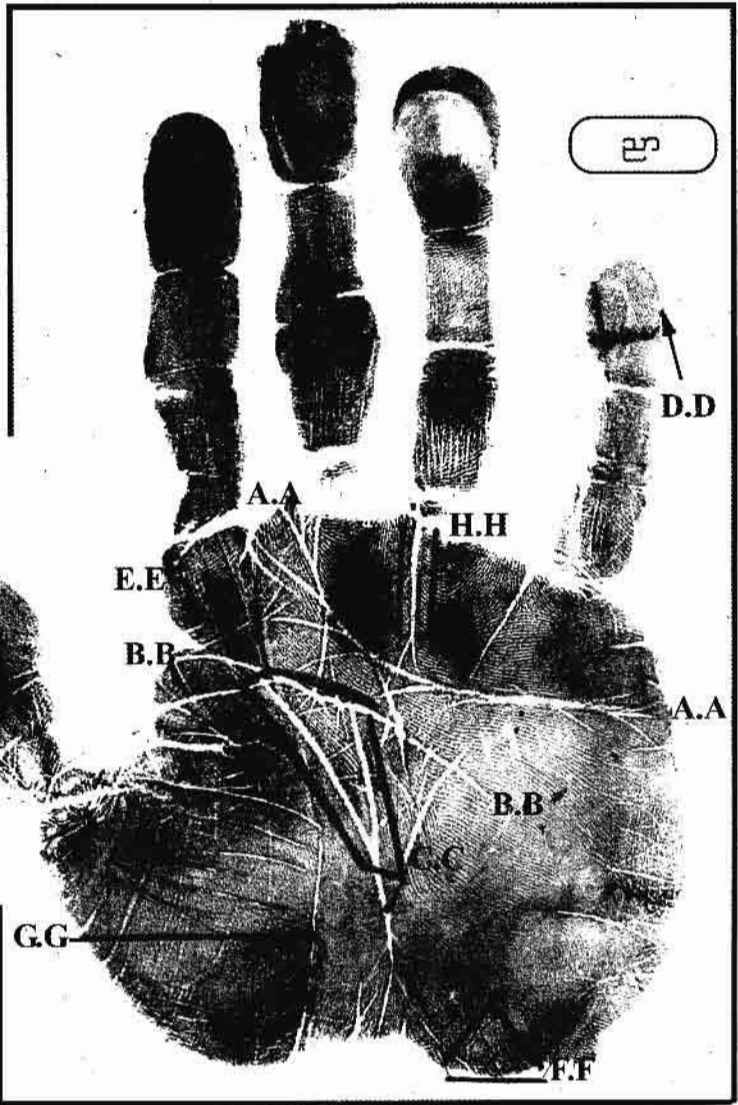
▲ လက်ဖနောင့်တွင် သရဖူ ထွန်းပါတယ်။ (F.F)

ဒါကတော့ အမွေရခြင်း၊ ငွေအစုလိုက်အပုံလိုက် ရစေခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

▲ အင်္ဂါလမ်း ပါတယ်။ (G.G)

ဒါကတော့ အန္တရာယ်ကင်းခြင်းနဲ့ သမာဓိရှိခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

၃၀၄ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

▲ အောင်မြင်ရေးလမ်း တိုပါတယ်။ (H.H)

ဒါကတော့ အသက်ကြီးမှ အောင်မြင်မှုရစေတဲ့ သင်္ကေတပါ။

ကဲ အခု လက္ခဏာရှင် ငွေစာရင်း

မှူးရာထူးဖြင့် အငြိမ်းစား ယူပြီးခဲ့ပါပြီ။
အေးပါစေ အောင်ပါစေ

သန်းပညာ

ကျွန်ုပ်နှင့်

လူ့စစ်စား ဆင်အုပ်ကြီးဦးစောမောင်

တင်ကြွယ် (သစ်အုပ်)
ဗန်းမော်သစ်ထုတ်ရေး

စာရေးသူသည် ဗန်းမော်သစ်ထုတ်ရေးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် စင်းဘုံသစ်ထုတ်ရေးနယ်၊ ဝဲမ ဆင်စခန်းတွင်ရှိသော ဆင်ပိုင်းများအား ကြီးကြပ် စစ်ဆေးရန်အတွက် တာဝန်ပေးချက်အရ အမြဲတမ်းနေရပ်ဖြစ်သော ဗန်းမော်မြို့မှ အမြန်ရေယာဉ်ဖြင့် (၁၀-၁-၂၀၁၇)နေ့တွင် နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ မြစ်ကြောင်းအတိုင်း စုန်ဆင်းလာရာ နေ့လယ် (၁၁:၃၀)နာရီတွင် ရော့တီမြစ်၏ တောင်ဘက်ကမ်းတွင် တည်ရှိသော ဝဲမဆင်စခန်းသို့ ရောက်ရှိပါသည်။

ဝဲမ ဆင်စခန်းသို့ ရောက်သောအခါ စာရေးသူ၏ ရှေ့တွင် ဆင်ပိုင်းကြီးကြပ်တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ဦးထိန်လင်း(သစ်အုပ်)ထံမှ ဆင်ပိုင်းနှင့် ပတ်သက်သော တာဝန်ဝတ္တရားများ လွှဲပြောင်းလက်ခံပြီး တာဝန်ကျ ဆင်ပိုင်း (၂)ပိုင်းရှိ ဆင်(၁၀)ကောင်၏ ကျန်းမာ F.39A. July, 2017.

ဦးစောမောင်

ရေးအထွေထွေ စစ်ဆေးခြင်း၊ တရားမဝင်ကိစ္စရပ်များတွင် ပါဝင်ပတ်သက်မှု မရှိစေရေးအတွက် ကြပ်မတ်စစ်ဆေးခြင်းတို့အား နေ့စဉ် ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

ဤသို့ ဆောင်ရွက်ရာတွင် တာဝန်ကျဆင်ပိုင်း(၂)ပိုင်းရှိ ဆင်ခေါင်းဆင်ဦးစီးတို့အား ထပ်ဆင့်အုပ်ချုပ်ရ

သူဖြစ်သော ဆင်အုပ်ကြီး ဦးစောမောင်နှင့်အတူ ပူးတွဲဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဆင်ပိုင်းများအား နေ့စဉ် လှည့်လည်စစ်ဆေးပြီး ညနေစာထမ်း စားသောက်ပြီးသည့်အခါ မိုးချုပ်သည်နှင့်အတူ ဆင်အုပ်ကြီး ဦးစောမောင်၏ အိမ်ရှေ့ ရော့တီမြစ်ကမ်းဘေးတွင် မီးလှုံ၍ ညှစ်ညှစ်တိုင်း

စကားစမြည် ပြောဖြစ်ကြလေသည်။
တစ်ည... ထိုတစ်ညက မှတ်မှတ်
ရရ ပြာသိုလပြည့်သောည။

ကောင်းကင်တွင် ရွှေလက
ပြည့်ပြည့်ဝဝ လှလှပပ ဝင်းပွာ သာဇွံ
နေသောညပင် ဖြစ်ပါသည်။

မြစ်ရေကမ်းနံဘေးတွင် တည်ရှိ
သော ရွာလေးဖြစ်၍ ဆောင်းရာသီ
ငွေနှင်းမှုအချို့နှင့် မြစ်ပြင်ကိုဖြတ်၍
တိုက်ခတ်လာသော လေမှာ လွန်စွာ
အေးစက်လှပေသည်။

ဦးစောမောင်သည် မီးပုံအတွင်းသို့
ထင်းများထည့်ရင်းဖြင့်...

'ကိုယ့်ဆရာရေ... ကျွန်တော်တို့ ဆရာတို့
ခုလို မကြာခဏ ဆုံတွေ့တာဟာ အင်
ဘဝက ရှေးရေစက်တွေ ရှိလို့လို့ ပြောရ
မှာပေါ့ဗျာ'

ဟု စကားအစ ချီလေ၏။

'မှန်တာပေါ့ ဦးစောမောင်ရယ်၊ တချို့
လူတွေဆို ရှေးရေစက် နည်းတယ် ဆိုမှာ
ပေါ့၊ ဥပမာ ခရီးသွားလာရင်း တစ်သက်မှာ
တစ်ခါ ကြုံတွေ့လိုက်ရပြီး နောက်ထပ်
ပြန်မဆုံတွေ့တော့တဲ့လူတွေ နည်းမှ
မနည်းဗျာ'

ဦးစောမောင်သည် ရေခွေးတစ်ခွက်
ငဲ့သောက်ပြီး တစ်ကျိုက်မျှ မှတ်၍
သောက်ပြီးလျှင် မီးခိုမှထွက်သော
မီးခိုးများနှင့်အတူ ကောင်းကင်သို့
မော့ကြည့်ကာ လေးနက်တည်ငြိမ်
သော လေသံဖြင့်...

'ယံဆရာလည်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်
တကယ်ယုံကြည်တယ် လက်ခံတယ်
ဆရာခံ့'

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။ စာရေးသူ

မှ...

'ဟ... ဒါဆို ဦးစောမောင်မှာ
အကြောင်းတစ်ခုတော့ ရှိပြီထင်တယ်
ဗျ'

ဟု ပြန်မေးလေရာ...

'ရှိပြီလား ဆရာရယ်... ကျွန်တော်
က ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရတာမို့ ယုံကြည်
တာပါဗျာ'

စာရေးသူမှ...

'ဪ... ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ဒီည
တော့ ကျွန်တော့်အတွက် နေရာကျပြီ
ဗျို့။ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်လေးတော့
မှတ်မိသလောက် ပြောပြပါဦးဗျ'

'ကျွန်တော်က အခုဘဝရော အင်ဘဝ
ကပါ နှစ်ဘဝလုံး ယောနယ်မှာ လူဖြစ်တာ
ဗျ။ အင်ဘဝက ယောနယ်ဘက်က
ရွာတစ်ရွာမှာ သူကြီးသား ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်လေ။
ညီအစ်ကိုပါးယောက် ရှိတဲ့အထဲမှာ အကြီး
ဆုံးသားပေါ့၊ အဲခေတ်တုန်းကတော့ သူကြီး
ဆိုတာ အလွန်ကြောက်စရာ အမျိုးကုန်ဗျ။
အဲဒီတုန်းက အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းဆို
တာ ခုခေတ်လို မပေါ့ပေသေးဘူးဗျ။ ဦးထုပ်
ဆိုလဲ သတ္တလပ်ဦးထုပ်အစိုင်ကြီးတွေပဲ
ဆောင်ရတယ်။ အင်္ကျီကတော့ ယင်နီပေါ့
ဗျ။ အောက်က တောင်းဘိကတော့ ရှမ်း
တောင်းဘီလိုပေါ့၊ ခပ်ပွပွပဲ'၊
စာရေးသူမှ...

'ဟုတ်ကဲ့ မျက်စိထဲမှာ မြင်မိပါတယ်

ဦးစောမောင်၊ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်
တုန်းက ကြည့်ဖူးတဲ့ အဖြူအမည်း
ရုပ်ရှင်ကားထဲကလို နေမှာပေါ့ဗျာ။
ဟား...ဟား...'

ဆင်အုပ်ကြီးဦးစောမောင်မှ ဆက်
၍...

'ဆရာတို့လဲ ကြားဖူးနားဝ ရှိမှာ
ပေါ့။ အလံဖြူ၊ အလံနီအဖွဲ့ ဆိုတာ
လေ'

'ဟုတ်ကဲ့ ကြားဖူးပါတယ်ဗျ'

'မှတ်မိပါသေးတယ်... အလံနီအဖွဲ့ဆိုရင်
အိုးစည်ပုံမောင်တွေနဲ့ တီးမှုတ်ပြီး တစ်ရွာ
ထင် တစ်ရွာထွက် အောင်ပွဲခံနေကြတာ။
တိုင်းရေးပြည်ရေးကလဲ မကောင်း၊ သူပုန်
တွေကလဲ ထကြွ အစာရေစာ ဆန်စပါးက
လဲ ရှားပါးလိုက်တာများ... စားစရာ ဆန်
မရှိလို့ မျောက်ဥတူးစားရတယ်။

ကြွေညှက် နင်းပြီး ရေစိမ် စားခဲ့ရတယ်။
ပြောင်းဆန်နဲ့ ရောစားရတယ်။ အဲလို အခြေ
အနေကြောင့် ဆန်စပါး သိုလှောင်နိုင်တဲ့
ထွေကြေးရှင်တွေကလဲ ရွှေ့ငွေ ဘယ်
လောက်ပေးပေး ရောင်းချပေးတော့ ပြည်သူ
လူထုရဲ့ သုံးပုံ နှစ်ပုံက ထမင်းမစားရရှာ
ဘူးလေ။

ဒါနဲ့... ကျွန်တော်လဲ ဆင်းရဲသား
တွေဘက်က စာနာသနားပြီး ကိုယ်နဲ့
စိတ်တူကိုယ်တူ လူငယ် လေးငါး
ယောက် စုလိုက်တယ်။ ဆန်စပါး
ရောင်းမပေးတဲ့ အိမ်ရှင်တွေကို
ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင် ကြီးနဲ့တုပ်ပြီး ဆန်
ဂိုဒေါင်တွေ အကုန်ဖွင့်... မစားရတဲ့
လူတွေကို အကုန်ဝေပေး။ ဒီလိုမျိုးပေါ့
သုံး၊ လေးရွာလဲ လုပ်လိုက်ပြီးတော့
အဲဒီခေတ်က ရဲဘော်တွေက
ကျွန်တော်တို့ကို ဆုငွေထုတ်ပြီး လိုက်
ဖမ်းတော့တာပဲဗျာ။

ကျွန်တော်တို့အုပ်စုလဲ ကိုယ့်အိမ်
ကိုယ့်ရွာ နေလို့မရတော့ အုပ်စုခွဲပြီး

ခြေရာ ဖျောက်နေရတော့တာပေါ့ဗျာ။ အများအားဖြင့် ရွာနဲ့ မနီးမဝေးက လယ်တော ကိုင်းတောတွေမှာပေါ့။ စားရေးသောက်ရေးကတော့ ဘယ် အိမ် ဘယ်ရွာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်က ဝေငှဖူး တဲ့ ကျေးဇူးလဲရှိတာဆိုတော့ အဆင် ပြေပေမယ့် ဝရမ်းပြေးလို ဖြစ်နေတော့ ကာ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပေါ့ဗျာ'

စာရေးသူမှ...
'ဒါဆို ဦးစောမောင်က မိဘအိမ် မပြန်ဘူးလား'

ဟု မေးလေရာ...

'ပြန်တာပေါ့ ဆရာရယ်... ရွာတိုင်း မှာလဲ -နေရောညပါ အစောင့်တွေရှိ တယ်။ ရွာဝင်ရွာထွက် သူနီး၊ ဓားပြ၊ လူစိမ်းတွေကို စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့။

တစ်ညမှာ ရွာက ကင်းစောင့်သမား ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပြီး မိဘ တွေနဲ့ ခဏတွေ့ချင်လို့ပါ။ ထမင်းလဲ မစားရတာ ကြာနေလို့ပါ။ ဒီညတွင်း ချင်း ရွာထဲကနေ ပြန်ထွက်သွားပါ့ မယ်ပေါ့။

ရွာသားချင်းဆိုတော့လဲ ကူညီရှာပါ တယ်။ အိမ်ကလဲ မိဘတွေဖြစ်တော့ စိုးရိမ်ကြတာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ တစ်ခေါက်ကတော့ ဘဝရဲ့ နောက်ဆုံး တစ်ခေါက်ပါပဲ'

'ဪ... ဒါဆို ဦးစောမောင်က ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဦးစောမောင်သည် မီးသေနေသော ဆေးပေါ့လိပ်ကို မီးညှိဖွာရှိုက်ရင်း...

'ဒီလိုဗျာ ဆရာရေ... တစ်နေ့ ကျွန်တော် နေသိပ်မကောင်းတာနဲ့ ကိုင်းတောစပ်က အရိပ်ကောင်းတဲ့ အပင်တစ်ပင်အောက်မှာ အိပ်ပျော်နေ တုန်း ခြေသံတွေ ကြားတတ်နဲ့ အသာ ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်တော့ ရဲဘော် ငါးယောက် ကျွန်တော်ရှိတဲ့ နေရာ

ဘက်ကို တည့်တည့် လာနေတာနဲ့ ငါထွက်ပြေးမှ ဖြစ်တော့မယ်ဆိုပြီး ထွက်ပြေးလိုက်တာ လူကလဲ နေ မကောင်း အများနဲ့တစ်ယောက်ဆို တော့ တောစပ်မှာ မိသွားလို့ အဖမ်းခံ လိုက်ရတယ်ဗျာ။

ကျွန်တော့်ကို ရှေ့က သွားစေပြီး နာရီဝက်လောက်ကြာတော့ ချောင်း ကမ်းပါးတစ်ခုရှေ့ ရောက်လာတော့ ရိုင်ဖယ်သေနတ် ကိုင်ထားတဲ့ ခေါင်း ဆောင်က ပြောတယ်။

အဲဒီခေတ်က ရိုင်ဖယ်သေနတ်ဆို တာ ရဲဘော်တိုင်းတောင် ကိုင်ရတာ မဟုတ်ဘူး။ အတော်လုပ်သက်ကြီးတဲ့ ရဲဘော်လောက်သာ ကိုင်ခွင့်ရှိတာ။

"ဆက်မသွားနဲ့ ရပ်လိုက်တော့ ရှေ့မှာ ဖြစ်နေတဲ့ ကမ်းပါးပေါ်တက်စမ်း"

ဆိုပြီး ခိုင်းတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ဝါးနှစ်ပြန်လောက်မြင့်တဲ့ ကမ်းပါးကြီး ပေါ် ခက်ခက်ခဲခဲ တက်လိုက်ပြီး တစ် ဝက်လောက်အရောက်မှာ... "ရပြီ ရပ် လိုက်တော့ မျက်နှာဒီဘက်လှည့်နေ" ဆိုတော့ ကျွန်တော်လဲ မတ်တတ်ရပ် ပြီး သူတို့ဘက်ကို မျက်နှာမူလိုက် တယ်။

ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ သေနတ်နဲ့ ပင့်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ချိန်ထားပြီးပြီ။ ကျွန်တော်လဲ တွေးမိပါတယ်။ ငါကို တော့ ဒီအတိုင်းထားမှာ မဟုတ်ဘူး။

'ဘယ်အချိန် သတ်မလဲပေါ့။ ခေါင်း ဆောင်က မေးတယ်။'

"ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ် သိပြီးသား မဟုတ်လား"တဲ့။ "သိပါတယ်"လို့ ကျွန်တော် တစ်ခွန်းပဲ ဖြေလိုက်တော့ "သိပ်ကောင်းတာပေါ့။ လိုရာဆုကိုသာ တောင်းပေတော့"တဲ့။

ကျွန်တော် သိပြီးဖြစ်လို့ မျက်စိ မိုတ်ပြီး ရင်ကော့ပေးလိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်းပဲ ခိုင်းဆိုတဲ့ အသံနဲ့အတူ ဗိုက်နဲ့ နောက်ကျောဆီက ပူခနဲ ခံစား လိုက်ရတဲ့ အသိဟာ နောက်ဆုံးပဲဗျာ' စာရေးသူမှ...

'အင်းဗျာ... ခုလို ကြားရတာ စိတ် မကောင်းလိုက်တာဗျာ။ ဒါနဲ့ပဲ ဒီဘဝ မှာ လူပြန်ဝင်စားတယ် ဆိုပါတော့'

'ယိုဟုတ်တာပေါ့ ဆရာရယ်၊ သက်သေ အနေနဲ့ပြန်ရင် ဟောဒီမှာကြည့် ဆရာ' ဟု ဆိုကာ အနွေးထည့် အင်္ကျီစကို လှန်၍ ဝမ်းမိုက်ညာဘက်ချက်တိုင် အောက်အနီးတွင် တစ်လက်မခန့် ရှိသော အနာရွတ်ကို ပြလေ၏။

'ဟောဒီ ဒဏ်ရာက ကျည်ဆန်ဝင်တဲ့ အပေါက်ပေါ့။ ညာဘက်ကျောကုန်း လက်ပြင်မှာ ကျည်ထွက်သွားတို့ နေရာက ကွမ်းသီးလုံးလောက်ရှိတဲ့ အသာဆိုတစ်ခု ပဲ့လိုဟာပျိုးပေါ့။ ဇွေးကတည်းက ပါလာတာ ဆရာရေ'

ကျွန်တော့် မိဘများ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ဒီကံက ဒဏ်ရာဆိုရင် ပြည်တစ်ဝိုက်ဖြစ်နေ လို့ ညစ်ပေးခဲ့တာ မြောက်နှစ်သားအရွယ် လောက်မှ ပျောက်သွားတာလို့ ပြောဖူး တယ်'

စာရေးသူမှ...

'ဒါဆို အရင်ဘဝက မိဘတွေကို သွားမတွေ့ဘူးလား'

ဟု မေးရာ...

'စကား ပြောတတ်စကတည်းက

အရင်ဘဝအကြောင်း ပြောတာကို ခုနစ်နှစ်သားလောက်မှ မိဘဟောင်းတွေက ကြားလို့ထင်ပါတယ် လာခေါ်ကြပါတယ်။

အရင်ဘဝက နေခဲ့တဲ့ရွာနဲ့ အခုဘဝလူဝင်စားတဲ့ရွာကလဲ သိပ်မဝေးပါဘူး။ ဒီဝမ်ရွာနဲ့ ဟိုးရှေ့က စင်းဘုံရွာလောက်ပါပဲ။ (ခန့်မှန်းလေးမိုင်ခန့်) မိဘဟောင်းတွေအိမ်ရောက်တော့ မိခင်နဲ့ ညီတော်မောင်တွေပဲ ပြန်တွေ့ရတော့တယ်။ အဖေကတော့ ဆုံးသွားရှာပြီတဲ့။

ဒါနဲ့ သူတို့က အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ အကုန်ချပြပြီး ကျွန်တော် သုံးဆောင်ခဲ့တဲ့ဟာတွေကို ရွေးခိုင်းတော့ အကုန်မှန်အောင် ရွေးပြနိုင်တော့ လှပြန်ဝင်စားတယ်ဆိုတာ ကျေနပ်လက်ခံကြတယ်ပေါ့။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က သူတို့ကို ပြန်မေးကြည့်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်အရင်ဘဝက တစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာ အပျိုလှည့်သွားတဲ့အခါမှာ အပြောင်းယူဆောင်သွားတတ်တဲ့ ငွေလက်ကိုင်ရိုးလေးနဲ့ ပြုလုပ်ထားတဲ့ အရိုးအသွား ခြောက်လက်မလောက်ရှိတဲ့ ဓားမြှောင်လေး ဘယ်နားမှာထားသလဲ တွေ့မိသလား

မေးတော့ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူးလေ။ ဒါနဲ့ကျွန်တော်လဲ 'ဟောဒီလေကား အထက်က ကျန်းတိုင်ဟောင်းကြီးကိုလှဲပြီး ရှာကြည့်ပါ' လို့ ပြောလိုက်တော့မှ ညီတော်မောင်များက သံဖြတ်လွှလေးနဲ့ ဂရုတစိုက် ပြီးဖြတ်ကြည့်တော့ တွေ့ပါပြီဗျာ။ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာတော့ သံနဲ့လုပ်ထားတဲ့ ဓားအသွားဟာ မိုးရေတွေနဲ့အတူ သံချေးစားပြီး ဘာမှမကျန်တော့ဘူး။ ငွေရိုးလက်ကိုင်လေးပဲ မပျက်မစီး ကျန်တော့တာ အကောင်းပကတိပျံပဲ

စာရေးသူမှ...
'အင်း... ကိုယ်တွေကြုံခဲ့တဲ့လူ ပြောပြလို့ သာပဲနော်။ လောကကြီးက သိပ်ဆန်းကြယ်တာပဲ။ ဒါကြောင့်လဲ ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ သံသရာဆိုတာရှိတယ်။ ဘုံတဝအချို့နဲ့ကိုင်လည် နေရာထဲလို ဘုရားရှင်ဟောခဲ့တာတွေဟာ အနုပညာတွေပဲလား ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုကို သက်သေအနေ နဲ့ ထပ်ပြပေးလိုက်တဲ့ ဦးစောမောင်ကို အထူးကျေးဇူးတင်ပီတိတယ်ဗျာ'။
ဟု ဆိုလေရာ ဦးစောမောင်မှ...
'သိပ်မှန်တာပေါ့ ဆရာရယ်... ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လဲ ဒီလို အသိ

တရားလေးရှိတဲ့လူဘဝလေး ပြန်ရောက်တုန်း စိတ်ရင်းအကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ပြုပြင်နေထိုင်သွားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာပါပဲ ဆရာရေ' လို့ နေသော မီးဖိုလည်း မီးငြိမ်းစပြုလေပြီ။

အချိန်ကား ည(၁၀:၀၀)နာရီခန့် ရောက်နေပြီဖြစ်ပြီး ကောင်းကင်ယံမှ ငွေလမင်းသည် ပို၍ ကြည်လင်ဝင်းပစွာ သာနေပေတော့၏။ တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းစွာ စီးဆင်းနေသော ဧရာဝတီ မြစ်ရေနှင့် ဆောင်းရာသီ မြောက်ပြန်လေတိုသည်လည်း ပို၍ သိပ်သည်းစွာ အေးမြလာပြီဖြစ်သောကြောင့် ဆင်အုပ်ကြီး ဦးစောမောင်အား နှုတ်ဆက်ရင်း တစ်ညတာ အိပ်စက်အနားယူရန် မိမိတည်းခိုရာ ဝဲမသစ်ဆိပ်ရုံ ဘုံတရိပ်သာသို့ ပြန်ခဲ့လေတော့၏။

သတ္တဝါမှန်သမျှ သံသရာမြစ်အတွင်း အပြစ်ကင်းစွာ စီးဆင်းနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း...

တင်အောင်မိုး(သစ်အုပ်)
ဗန်းမော်သစ်ထုတ်ရေး

အ သားသမီးဆိုးတွေကို ကျိုးနွံလိမ္မာယဉ်ကျေးလာအောင် ပြုပြင်ပေးမလား

- အရက်၊ ဘီယာ သောက်စားစွဲလမ်းနေသလား။
- မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲနေသလား။
- အပေါင်းအဖော် အပျော်အပါးမက်နေသလား။
- ဗုန်၊ အင်တာနက်၊ ဖေ့ဘွတ်၊ ဂိမ်း စွဲလမ်းအချိန်ဖြုန်းနေသလား။
- ပြန်မပြော နားမထောင် ထင်ရာစိုင်းနေသလား။
- အပြောအဆိုအပြုအမူတွေက မောက်မာရိုင်းစိုင်း တစ်စွတ်ထိုးဖြစ်နေသလား။
- ဆရာ၊ မိဘ၊ လူကြီးတွေရဲ့ ဆုံးမစကားကို နားမထောင်ဘူးလား။
- ယတြာကျောက်မြတ်စေတီ၊ အဆောင်ကျောက်၊ အင်းပဝါ၊ အင်းပြာ၊ အင်းပုတီးတို့ဖြင့် စီရင်ထားသော ယတြာအစီအရင်+အဟောလက်ဆောင်တို့ဖြင့် တာဝန်ယူပါရစေ။

ဆရာကြီးဦးအောင်ဖြူ (ဥပဒေဘွဲ့)

[လက္ခဏာစေဒင်ပညာသုတေသီ]

အမှတ်(၈၄)၊ ဦးစိစာရပေမိန် (၁၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်အင်္ဂါမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
☎ ၀၉-၅၀ ၆၂၈၄၊ ၀၉-၅၁ ၇၇၆၂၂၊ ၀၉-၃၀၁ ၇၈၀၅၊
၀၉-၇၃၀ ၀၅၉၂၄၊ ၀၉-၂၅၂ ၃၀၆၆၇။

☸ ယုံကြည်အားကိုးမှသာ လာခဲ့ပါ ☸

နဝင်းရွှေ ပြာသတို့ ရသယနုဒားဆေး

ညွှာကိုယ်ငွေကောင်းဆေး

နဝင်း

နာ၊ တင်၊ ဘော်၊ ဂျတ်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါး၊ ရွှေ၊ ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးကို နဝင်းဟု ဆိုလိုပါသည်။

ရွှေပြာ

ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးတွင် နာ၊ တင်၊ ဘော်၊ ဂျတ်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါး ဓာတ်(၈)ပါး ပြာကျမှ ရွှေပြာကျပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းရွှေပြာသည် ဓာတ်(၉)ပါးလုံး ပြာကျသဖြင့် နဝင်းရွှေပြာဖြစ်သည်။

သတ္တိ

ထိုရွှေပြာသည် ပါဏတေဇာရောက်ပါက လူသား၏ကျန်းမာရေးကို အကျိုးကျေးဇူးပြုနိုင်သဖြင့် သတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ပါဏတေဇာမရောက်ပါက ဆိုးကျိုးပေးမည်ဖြစ်သည်။ သံဓာတ်၊ သွပ်ဓာတ်များကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စားလို့ရအောင် ပြုပြင်ပြီး အနောက်တိုင်းဆေးများ တိုင်းရင်းဆေးများတွင် ထည့်သွင်းဖော်စပ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုဓာတ်များကို ဓာတ်စင်ဖြစ်အောင်နိဗ္ဗာန ဓာတ်ဆိုက်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဖြစ်လာရပေသည်။

ပါဏတေဇာရောက်သည်ဆိုသည်မှာ ပြာကွမ်းရိုးတစ်တို့ ကြေးတွင်ထောက်ပြီး မီးပေးလိုက်ပါက ငွေ/ရွှေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ကြေးဟူသောအခြေအနေမှ ဘော်ဟူသော ရွှေဟူသော အခြေအနေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပြီး ဓာတ်စင်ဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပါက အလွန်သန့်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိနိုင်ပါ။ ကြေးကို ပါဏတေဇာဖြင့်ချက်ကာ ဓာတ်ကျက်သွားသောအခါ ငွေ/ရွှေဖြစ်သွားသကဲ့သို့ စားသမျှ အစာအာဟာရများကို ပါဏတေဇာဖြင့် ကျက်အောင်ချက်သောအခါ ရသာရည် အသွေးအသားအဆီ အရိုးချဉ်ဆီ သုက်များစသည် ဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ရှိနေ၍ မည်သည့် ရောဂါမျှမဝင်နိုင်ပါ။ ကျန်းမာနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ (ရောဂါမူလ အစိတ္တကာ)ရောဂါဟူသည် မကြေကျက်ခြင်းမှ စသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ဥသွာကိုယ်ငွေ

ထိုသို့ ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာပါက ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများတွင် ကိန်းနေသော ပါဏတေဇာ၏အရှိန် ဥသွာတေဇာရရှိနေမည်ဖြစ်သဖြင့် အဆုံးငါးပါးသည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်သည်။

ဥသွာအားကောင်းပါက အဆုံးငါးပါး နဖူး၊ လက်နှစ်ဖက် ခြေနှစ်ဖက်သည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်းမာနေမည်။ ဥသွာ အားနည်းပါက အဆုံးငါးပါး နွေးထွေးမှုမရှိ၊ ခြေအေး၊ လက်ဖမ်းပူနေမည်ဖြစ်ပြီး ရောဂါဝင်လာနိုင်ပါသည်။ ဥသွာ ချွတ်ယွင်းပါက ခုခံအား ခံနိုင်ရည်အား ကိုယ်စွမ်းအားကျပြီး ကင်ဆာနှင့် ခုခံစွမ်းအားကျဆင်းမှု(HIV)ရောဂါများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဥသွာကောင်းလျှင် ကျန်းမာမည်။ ဥသွာအားနည်းလျှင် ရောဂါရမည်။ ဥသွာချွတ်ယွင်းလျှင် ခုခံအားကျမည်။ ဥသွာ ပျက်လျှင်သေမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဥသွာ အားနည်းကာ ခြေအေး၊ လက်ဖမ်းပူ/ကြမ်း၊ ကတည်းက ဥသွာကိုယ်ငွေကောင်းဆေးကို စားသုံးပါ။

ဆေးသုံးစွဲရန်

- နံနက်မျက်နှာသစ်သောအခါ ရေထည့်ထားသောဖလားတွင် ဥသွာအရည် (၄)စက်ချပါ။ မွှေပြီး မျက်နှာသစ်ပါ။ ပါးစပ်တွင် ငုံထားပါ။ မျက်စိကို ဆေးရည်ဖြင့်စိမ်ထားပါ။
- ရေချိုးသောအခါ ရေချိုးရန် ရေထည့်ထားသောဇလုံတွင် (၄)စက်ချပြီးမှ ရေချိုးပါ။ (ဥသွာတေဇာအငွေကို ပြင်ပမှ လွှမ်းခြုံထားရန်ဖြစ်သည်။)
- ရေကျက်နွေးနွေး အကြမ်းပန်းကန်တစ်ခွက်တွင် (၄)စက်ချပြီး တစ်နေ့ (၁-)ကြိမ် သောက်ပါ။ (ဥသွာတေဇာအငွေကို အတွင်းရှိ ဝမ်းမီးအား အထောက်အကူပေးပြီး အစာများကို ခြေချက်ရန်ဖြစ်သည်။)

(ဦးထွန်းလင်း - သိမ်ခြံ့ဆရာတော် အရှင်နာဂဝေဇာဘိဝံသ၏ တပည့်)

သမာတော်ကြီး ရွှေပြာသတို့ ဦးကျော်မြင့်(တ/ခေ ၂၀၉၂ B.A. C.T.M.P)စေတီဝင်းရင်အထူးတုထေရ်နန်း ၅၂၄(၈)၊ မေဓာဝီလမ်း၊ ခြောက်ဥတ္တလာပုဗ္ဗိ ရန်- ၀၉ ၅၁၅၁၀၃၆၊ ၀၉ ၉၆၉၇၇၉